GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIUM,

In Usum Regiæ Scholæ *Westmonasteriensis.*

CANTABRIGIÆ,

Ex Officina *Rogeri Daniel,* almæ Academiæ Typographi. 1647.

Londini *prostant sub signo* Angeli, *in vico vulgò dicto* Lumbardstreet.

[redacted]

¶ LIT[redacted]

Græcorum ſunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.		Poteſtas.
Α α	ἄλφα	*alpha*	a
Β β ϐ	βῆτα	*beta*	b
Γ γ ɼ	γάμμα	*gamma*	g
Δ δ ẟ	δέλτα	*delta*	d
Ε ε	ε ψιλὸν	*e pſilon*	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	*zeta*	z
Η η	ἦτα	*eta*	e longum
Θ θ ϑ	θῆτα	*theta*	th
Ι ι	ἰῶτα	*iota*	i
Κ κ	κάππα	*kappa*	k c
Λ λ	λάμϐδα	*lambda*	l
Μ μ	μῦ	*mu*	m
Ν ν	νῦ	*nu*	n
Ξ ξ	ξῖ	*xi*	x
Ο ο	ο μικρὸν	*o micron*	o parvum
Π π ϖ	πῖ	*pi*	p
Ρ ρ ϱ	ῥῶ	*rho*	r
Σ ϲ σ ς	σῖγμα	*ſigma*	ſ
Τ τ ꞇ	ταῦ	*tau*	t
Υ υ	υ ψιλὸν	*u pſilon*	u
Φ φ	φῖ	*phi*	ph
Χ χ	χῖ	*chi*	ch
Ψ ψ	ψῖ	*pſi*	pſ
Ω ω	ω μέγα	*o mega*	o magnum

Ex Literis ſeptem ſunt Vocales φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt Conſonantes σύμφωνα.

Longę μακρὰ, η, ω. Breves βραχέα, ε, ο. Ancipites ἀμφίβολα, α, ι, υ.
Præpositivæ προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ ὑποτακτικὰ, ι, *υ.
Ex Præpositiva & Subjunctiva fit Diphthongus.

* υ Præpositiva est ante ι.

Diphthongi δίφθογγοι 12.

Sex Propriæ εὔφωνοι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
Sex Impropriæ καταχρηστικαὶ, { tres surdæ ἄφωνοι, ᾳ, ῃ, ῳ. tres absonæ κακόφωνοι, ηυ, υι, ωυ.

Consonantes

Sunt duplices, Mutæ ἄφωνα, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

Semivocales ἡμίφωνα, { Duplices διπλᾶ, ζ, ξ, ψ. † Liquidæ ὑγρὰ, seu immutabiles ἀμετάβολα, λ, μ, * ν, ρ. σ litera solitaria, suæ potestatis, μοναδικὸν, ἄσημον.

† Pro δσ, κσ, πσ.

* Pro ν scribitur { γ ante γ, κ, ξ, χ, & ante eadem ubiq; sonat ut ν. μ ante β, μ, π, φ, ψ. λ & plerumque ρ, σ, ante similem.

Literis accidunt Spiritus.

Spiritus πνεύματα

Duo sunt: { Lenis sive tenuis ψιλὸν (᾿). Asper sive densus δασὺ (῾).

Omnis vocalis vel diphthongus initialis spiritu tenui vel aspero notatur, ut ὄρος *mons*, ὅρος *terminus*. υ, semper aspero, ut ὗς *sus*: sic etiam ρ semivocalis, ut ῥὶν *nasus*. Quòd si ρ in medio geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut μύῤῥα *myrrha*.

Consonæ mutæ tametsi nullo spiritu notentur, pro ratione tamen illius inclusi dividuntur in { Tenues ψιλὰ, π, κ, τ. Medias μέσα, β, γ, δ. Aspiratas δασέα, φ, χ, θ.

Oppositæ inter se, ἀντίστοιχα, { π, β, φ. κ, γ, χ. τ, δ, θ.

Tenues elisâ vocali aut diphthongo suâ migrant in aspiratas, si sequens vocalis aut diphthongus aspiretur: π, κ, τ, in suas aspiratas φ, θ, χ.

Ex literis syllabæ fiunt, ex syllabis dictiones, ex dictionibus oratio.

Syllabis accidunt Tempora, Accentus, Apostrophus.

Tempora χρόνοι

Duo ſunt: Longum (-), Breve (υ). Utrumq; vel Naturâ φύσει, ut χειμῶν *hyems*, θέρος *æſtas*. Poſitione θέσει, ut μάστιξ *flagellum*, παῖς *puer*. Uſu χρήσει, ut Τιτὰν, Πάτρις.

Accentus προσῳδίαι

Sunt tres: Acutus ὀξεῖα ('). Gravis βαρεῖα (`). Circumflexus περισπωμένη (~).

Acutus habet locum in ultima, penultima, antepenultima: unde vocabulum dicitur acutitonum ὀξύτονον, ut Θεός *Deus*: penacutum παροξύτονον, ut κόσμος *mundus*: antepenacutum προπαροξύτονον, ut ἄγγελος *angelus*.

Circumflexus, in ultima & penultima; unde vocabulum dicitur circumflexum περισπώμενον, ut συκῆ *ficus arbor*: antecircumflexum προπερισπώμενον, σῦκον *ficus*.

Gravis tantùm in ultima ſignatur; unde vocabulum dicitur (ut priùs) ὀξύτονον, ut Χριστὸς *Chriſtus*: ſed in omni ſyllaba intelligitur in qua accentus non pingitur. In ultima verò ſi nullus ſit accentus, vocabulum dicitur gravitonum βαρύτονον, ut κόσμος, ἄγγελος, σῦκον.

Apoſtrophus ἀπόστροφος (')

Notat α, ε, ι, ο, αι, ultimas breves abjectas eſſe propter vocalem vel diphthongum proximè ſequentem, ut οὔτ' ὄναρ, *neq; ſomnium*: ſi ſequens illa aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam, ut οὔθ' ὕπαρ *neque viſio*, νύχθ' ὅλην *totam noctem*, τίφθ' οὕτω; *quid ita?*

DICTIONES λέξεις

Octo ſunt: Articulus ἄρθρον, Nomen ὄνομα, Pronomen ἀντωνυμία, Verbum ῥῆμα, Participium μετοχὴ, *Adverbium ἐπίρρημα, Conjunctio σύνδεσμος, Præpoſitio πρόθεσις. Ex his priores quinq; ſunt declinabiles κλιτοὶ, tres poſteriores ſunt indeclinabiles ἄκλιτοι. Declinabilium aliæ regulares ἀνάλογοι, aliæ irregulares ἀνώμαλοι.

** Sub Adverbio comprehenditur Interjectio.*

Dictionum affectiones πάθη ſunt, 1°. Communes; Species εἶδος, Figura σχῆμα: Species, Primitiva πρωτότυπον, Derivativa παράγωγον: Figura, Simplex ἁπλοῦν, ſive Incompoſita ἀσύνθετον, Compoſita σύνθετον, Decompoſita παρασύνθετον: 2°. Propriæ, Dictioni declinabili omni, ut Perſona πρόσωπον 1ª, 2ª, 3ª, & Numerus; Vel omni præterquam Verbo, ut Genus, Caſus, & Declinatio; vel Verbo & Participio, ut Tempus; vel ſoli Verbo, ut Modus & Conjugatio.

 Nu-

Numeri ἀριθμοὶ tres: Singularis ἑνικὸς, Dualis δυϊκὸς, Pluralis πληθυντικός.

Casus πτώσεις quinq;: Nominativus ὀρθὴ, Genitivus γενικὴ, Dativus δοτικὴ, Accusativ⁹ αἰτιατικὴ, Vocativus κλητική.

Genera γένη quatuor: Masculinum ἀρσενικὸν, Fœmininum θηλυκὸν, Neutrum οὐδέτερον, Commune κοινόν.

Articulus

est duplex, { Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.*
Subjunctivus, ὃς, ἣ, ὃ, *qui, quæ, quod.*

Articulus præpositivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D	N.	G.	D.	A.
Masc.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τὼ	τοῖν	οἱ	τῶν	τοῖς	τοὺς
Fœm.	ἡ	τῆς	τῇ	τὴν	τὰ	ταῖν	αἱ	τῶν	ταῖς	τὰς
Neut.	τὸ	τοῦ	τῷ	τό.	τὼ	τοῖν.	τὰ	τῶν	τοῖς	τά.

Articulus subjunctivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A	N.A.	G.D.	N.	G.	D.	A.
Masc.	ὃς	οὗ	ᾧ	ὃν	ὣ	οἷν	οἳ	ὧν	οἷς	οὓς
Fœm.	ἣ	ἧς	ᾗ	ἣν	ἃ	αἷν	αἳ	ὧν	αἷς	ἃς
Neut.	ὃ	οὗ	ᾧ	ὃ.	ὣ	οἷν.	ἃ	ὧν	οἷς	ἃ.

Sic ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Nomen.

Substantivum.

Declinationes κλίσεις sunt decem, quinque nominum Simplicium, quinque nominum Contractorum..

Declinationes Simplicium

Quatuor priores sunt parisyllabicæ ἰσοσύλλαβοι, non crescentes genitivo; à se invicem distinctæ terminatione recti: Quinta verò est imparisyllabica περιττοσύλλαβος, genitivo crescens.

In omnibus declinationibus

Nom. Acc. Voc. Dualis idem est, similiter Gen. & Dat.

Nom. Voc. Pluralis idem est: Gen. perpetuò desinit in ων

Per singulos numeros idem est Nom. Acc. Voc. Neutrorum, quæ pluraliter semper exeunt in α, nisi in quarta simplicium.

Decli-

Duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ ταμίας *quæstor*, ὁ τελώνης *publicanus.*

Sing. N. ὁ ταμίας, G. τοῦ ταμίου, D. τῷ ταμίᾳ, A. τὸν ταμίαν, V. ὦ ταμία.

Dual. N. & A. τὼ ταμία, G. & D. τοῖν ταμίαιν, V. ὦ ταμία.

Plural. N. οἱ ταμίαι, G. τῶν ταμιῶν, D. τοῖς ταμίαις, A. τοὺς ταμίας, V. ὦ ταμίαι.

Sing. N. ὁ τελώνης, G. τοῦ τελώνου, D. τῷ τελώνῃ, A. τὸν τελώνην, V. ὦ τελώνη.

Dual. N. & A. τὼ τελώνα, G. & D. τοῖν τελώναιν, V. ὦ τελώνα.

Plural. N. οἱ τελῶναι, G. τῶν τελωνῶν, D. τοῖς τελώναις, A. τοὺς τελώνας, V. ὦ τελῶναι.

Dativus singularis in quatuor prioribus declinationibus simplicium, & quinta contractorum habet ι semper subscriptum finalibus α, η, ω.

Subscribitur plerumq; ι vel propter { *Distinctionem, ut τῷ ταμίᾳ in dativo singulari, τὼ ταμία in nominativo duali.* / *Deperditionem, ut κέραϊ κέρᾳ. Syllabæ enim ex qua deperditur ι subscribitur.* }

Nomina in της, ut Σατράπης *Satrapa*, in της ut ἐπιστάτης *magister*; Gentilia, ut Σκύθης *Scytha*, & composita à πωλῶ *vendo*, μετρῶ *metior*, τρίβω *tero*, formant vocativum in α, ut ὦ Σατράπα, ὦ ἐπιστάτα, &c.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα *musa*, ἡ τιμὴ *honor.*

Sing. N. ἡ μοῦσα, G. τῆς μούσης, D. τῇ μούσῃ, A. τὴν μοῦσαν, V. ὦ μοῦσα.

Dual. N. & A. τὰ μούσα, G. & D. ταῖν μούσαιν, V. ὦ μούσα.

Plural. N. αἱ μοῦσαι, G. τῶν μουσῶν, D. ταῖς μούσαις, A. τὰς μούσας, V. ὦ μοῦσαι.

Sing. N. ἡ τιμή, G. τῆς τιμῆς, D. τῇ τιμῇ, A. τὴν τιμήν, V. ὦ τιμή.

Dual. N. & A. τὰ τιμά, G. & D. ταῖν τιμαῖν, V. ὦ τιμά.

Plural. N. αἱ τιμαί, G. τῶν τιμῶν, D. ταῖς τιμαῖς, A. τὰς τιμάς, V. ὦ τιμαί.

Finita in ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & dativum in ᾳ, ut ἡμέρα -ας *dies*, φιλία -ας *amicitia*. Litera vel syllaba pura καθαρὰ dicitur, quam vocalis vel diphthongus præcedit.

Duas habet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ λόγος *sermo*; ἡ βίβλος *liber*, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος *homo*; & ον neutrius, ut τὸ ξύλον *lignum*.

Sing. N. ὁ λόγος, G. τοῦ λόγου, D. τῷ λόγῳ, A. τὸν λόγον, V. ὦ λόγε.

Dual. N. & A. τὼ λόγω, G. & D. τοῖν λόγοιν, V. ὦ λόγω.

Plur. N. οἱ λόγοι, G. τῶν λόγων, D. τοῖς λόγοις, A. τοὺς λόγους, V. ὦ λόγοι.

Sing. N. τὸ ξύλον, G. τοῦ ξύλου, D. τῷ ξύλῳ, A. τὸ ξύλον, V. ὦ ξύλον.

Dual. N.& A. τὼ ξύλω, G & D. τοῖν ξύλοιν, V. ὦ ξύλω.

Plur. N. τὰ ξύλα, G. τῶν ξύλων, D. τοῖς ξύλοις, A. τὰ ξύλα, V. ὦ ξύλα.

Quarta declinatio * Atticorum propria

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ λεὼς *populus*; ἡ γάλως *glos*, ὁ καὶ ἡ ἅλως *area*; & ων neutrius, ut τὸ ἀνώγεων *cœnaculum*.

Sing. N. ὁ λεὼς, G. τοῦ λεὼ, D. τῷ λεῷ, A. τὸν λεὼν V. ὦ λεώς.

Dual. N. & A. τὼ λεὼ, G. & D. τοῖν λεῷν, V. ὦ λεώ.

Plur. N. οἱ λεῴ, G. τῶν λεὼν, D. τοῖς λεῷς, A. τοὺς λεὼς, V. ὦ λεώ.

Sing. N. τὸ ἀνώγεων, G. τοῦ ἀνώγεω, D. τῷ ἀνώγεῳ, A. τὸ ἀνώγεων, V. ὦ ἀνώγεων.

Dual. N. & A. τὼ ἀνώγεω, G. & D. τοῖν ἀνώγεῳν, V. ὦ ἀνώγεω.

Plural. N. τὰ ἀνώγεω, G. τῶν ἀνώγεων, D. τοῖς ἀνώγεῳς A. τὰ ἀνώγεω, V. ὦ ἀνώγεω.

* *Quinque sunt Græcæ linguæ Dialecti præcipuæ, quæ à communi forma in nonnullis variant: Attica* Ἀτθὶς, *Ionica* Ἰωνὶς, *Dorica* Δωρὶς, *Aeolica* Αἰολὶς, *Bœotica* Βοιωτὶς (*cæteris rarior*) *Præter quas suam habent Poetæ.*

Ἕως *aurora* facit Acc. sing. in ω, sic frequenter λαγὼς *lepus*, Ἄθως *Athos*, Κέως *Ceos*, Κῶς *Cos*, Ἀπολλὼς *Apollos*, (Actor. xix. 1.) ut & omnia antiquitùs. Legitur in Acc. plurali τοὺς ἅλω, *Regum* c. xxiii. 1.

Nomina 4æ oriuntur ut plurimùm ex nominibus 3æ, mutando omnes vocales & diphthongos finales in ω. Item vertendo penultimam α longam vel αι ante ος purum in ε, ut λαὸς λεώς.

Quinta declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, tres vocales, α, ι, υ, neutrius; ω fœminini; & quinque consonantes, ν, ξ, ρ, σ, ψ, generum omnium.

Sing.

Sing. N. ὁ τιτὰν, G. τοῦ τιτᾶνος, D. τῷ τιτᾶνι, A. τὸν τιτᾶνα, V. ὦ τιτάν.
Dual. N. & A. τὼ τιτᾶνε, G. & D. τοῖν τιτάνοιν, V. ὦ τιτᾶνε.
Plur. N. οἱ τιτᾶνες, G. τῶν τιτάνων, D. τοῖς τιτᾶσι, A. τοὺς τιτᾶνας, V. ὦ τιτᾶνες.

Sing. N. τὸ σῶμα, G. τοῦ σώματος, D. τῷ σώματι, A. τὸ σῶμα, V. ὦ σῶμα.
Dual. N. & A. τὼ σώματε, G. & D. τοῖν σωμάτοιν, V. ὦ σώματε.
Plur. N. τὰ σώματα, G. τῶν σωμάτων, D. τοῖς σώμασι, A. τὰ σώματα, V. ὦ σώματα.

Ut variæ sunt terminationes Nominativorum, ità variæ etiam vocales & consonantes sunt Genitivorum ante ος.

Termina- --tiones.

Nom.	*Gen.*	
α	ατος	τὸ σῆμα, *signum.*
	ακτος	τὸ γάλα, *lac.*
ι	ι·ς, εως	τὸ σίνηπι, *sinapi.*
	ιδος	τὸ εὔελπι, *spes bona*
	ιθος	τὸ δύσορνι, *inauspicatũ*
	ινος	τὸ τὶ, *quid.*
	ιτος	τὸ μέλι, *mel.*
υ	εος	τὸ ἄστυ, *urbs.*
	υος	τὸ νάπυ, *sinapi.*
ω	οος	ἡ ἠχὼ, *sonus.*
αν	ανος	ὁ Παιὰν, *Pæan.*
	αντος	τὸ πᾶν, *omne.*
εν	ενος	τὸ τέρεν, *tenerum.*
	εντος	τὸ χαρίεν, *gratiosum.*
ην	ηνος	ὁ μὴν, *mensis.*
	ενος	ἡ φρὴν, *mens.*
	νος	ὁ καὶ ἡ ἀρὴν, *agnus.*
ιν	ινος	ἡ ῥηγμὶν, *littus.*
ον	ονος	τὸ μεῖζον, *majus.*
	οντος	τὸ τύπτον, *verberans*
ουν	ουντος	τὸ τυπτοῦν, *verberaturũ*
	οδος	τὸ δίπουν, *bipes.*
υν	υνος	ὁ μόσυν, *turris.*
	υντος	τὸ ζευγνῦν, *jungens.*
ων	ωνος	ὁ κλὼν *ramus.*
	ονος	ὁ κανὼν, *norma.*
	ωντος	ὁ Ξενοφῶν, *Xenophon.*
	οντος	ὁ λέων, *leo.*
	νος	ὁ καὶ ἡ κύων, *canis.*
αξ	αγος	ἡ λάταξ, *strepitus.*
	ακος	ὁ θώραξ, *thorax.*
	ακτος	ὁ ἄναξ, *rex.*
εξ	εκος	ἡ κρὲξ, *crex, avis.*
ηξ	ηγος	ὁ βουπλὴξ, *stimulus.*
	ηκος	ὁ σφὴξ, *vespa.*
	εκος	ἡ ἀλώπηξ, *vulpes,*
	ηχος	ὁ καὶ ἡ βὴξ, *tussis.*
ιξ	ιγος	ὁ τέττιξ, *cicada.*
	ικος	ἡ φρὶξ, *maris fremitus.*
	ιχος	ἡ στίξ, *ordo.*

Nom.	Gen.	
οξ	ογος	ἡ φλὸξ, flamma.
	οκος	ἡ πρὸξ, hinnulus.
υξ	υγος	ἡ ἄντυξ, ambitus rotæ
	υκος	ὁ ν. ἡ ἄμπυξ caliendrũ
	υχος	ὁ ὄνυξ, unguis.
	υκτος	ἡ νὺξ, nox,
ωξ	ωγος	ὁ ῥὼξ, rupes.
	ωκος	ἡ ψὼξ, roris gutta.
γξ	γγος	ἡ φόρμιγξ, cithara.
	γκος	ὁ καὶ ἡ Λύγξ, Lynx.
αιξ	γος	ὁ καὶ ἡ αἶξ, capra.
λξ	κος	ἡ ὦλξ, sulcus.
ρξ	κος	ἡ σάρξ, caro.
αρ	αρος	ὁ ψὰρ, sturnus.
	αρτος	ἡ δάμαρ, uxor.
	ατος	τὸ ἧπαρ, jecur.
ειρ	ειρος	ὁ φθεὶρ, pediculus.
ηρ	ηρος	ὁ θὴρ, fera.
	ερος	ὁ ἀθὴρ, arista.
ορ	ορος	τὸ ἄορ, ensis.
υρ	υρος	ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, testis.
ωρ	ωρος	ὁ φὼρ, fur.
	ορος	ὁ ἀλέκτωρ, gallus.
	ατος	τὸ σκὼρ, sordes.
ας	αος	ὁ λᾶς, lapis.
	αδος	ἡ ἰκμὰς, vapor.
	ανος	ὁ μέλας, niger.
	αντος	ὁ γίγας, gigas.
	ατος	τὸ γῆρας, senectus.
αις	αιδος	ὁ καὶ ἡ παῖς puer.
	αιτος	ἡ δαὶς convivium.
αυς	αος	ἡ ναῦς, navis:
ες	εος	τὸ ἀληθὲς, verum.
εις	ειδος	ἡ κλεὶς, clavis.
	εινος	ὁ δεὶς, quidam.
	ενος	ὁ κτεὶς, pecten.
	εντος	ὁ χαρίεις, gratiosus.
ευς	εος, εως	ὁ βραβεὺς, arbiter.
ης	ηδος	ὁ γενῆς, bipennis.
	ητος	ὁ σὴς, tinea.
	ετος	ὁ ἀργὴς, albus.
	εος	ὁ κόρσης, caput.
	ευτος	ὁ βουλῆς, senator.
	εντος	ὁ Κλήμης, Clemens.
ις	ιος, εως	ἡ μῆνις, ira.
	ιδος	ἡ ἀσπὶς, clypeus.
	ιθος	ὁ καὶ ἡ ὄρνις, avis.
	ινος	ἡ ἶς, fibra.
	ιστος	ἡ θέμις, Themis.
	ιτος	ἡ χάρις, gratia.
οις	οιος	ἡ ὄϊς, ovis.
ος	εως	τὸ βάθος, profunditas:
	οτος	τὸ τετυφὸς, verberans.
ους	οος	ὁ χροῦς, cutis.
	οδος	ὁ ποῦς, pes.
	οντος	ὁ ὀδοὺς, dens.
	ουντος	ὁ πλακόεις, placenta.
	ωντος	ὁ τυροῦς, caseosus.
	ωτος	τὸ οὖς, auris.
υς	υος	ὁ μῦς, mus.
	υος, εως	ὁ πῆχυς, cubitus.
	υδος	ἡ χλαμὺς, chlamys.
	υθος	ἡ κώμυς, fasciculus.
	υνος	ὁ Φόρκυς, Phorcys.
	υντος	ὁ ζευγνὺς, jungens.
ως	ωος	ὁ ἥρως, heros.
	οος	ἡ αἰδὼς, pudor.
	ωδος	ἡ φῶς, macula ab igne
	ωτος	ὁ ἔρως, amor. (inusta.
	οτος	ὁ τετυφὼς, verberans.
λς	λος	ἡ ἅλς, mare.
νς	νθος	ἡ ἕλμινς, tinea.
ρς	ρτος	ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρς felix
	ρνος	ὁ καὶ ἡ ἄρς, agnus.
αψ	βος	ἡ φάψ, avis nomen.
	πος	ἡ λαίλαψ, turbo.

Nom.	*Gen.*		*Nom*	*Gen.*	
εψ	βος	ἡ φλὲψ, *vena.*	οψ	πος	ἡ ὂψ *vox.*
ηψ	πος	κώληψ, *talus.*	υψ	πος	ὁ γὺψ, *vultur.*
ιψ	βος	ὁ Λὶψ, *Africus.*		φος	ὁ Κίνυψ, *Cinyps fluv.*
	πος	ὁ κνὶψ, *culex.*	ωψ	ωπος	ὁ θὼψ, *assentator.*
	φος	ἡ κατήλιψ, *tabulatum*		οπος	ὁ χέδροψ, *legumen.*

Nomina quædam in ηρ ερος amittunt ε per syncopen in genitivo & dativo sing. ut πατὴρ, μήτηρ, γαστὴρ, *venter*: sed θυγάτηρ *filia*, Δημήτηρ *Ceres*, in omnibus casibus imparisyllabicis.

S. N. ἡ θυγάτηρ, G. θυγατέρος τρὸς, D. θυγατέρι τρὶ, A. θυγατέρα θύγατρα, V ὦ θύγατερ.

D. N. A. V. θυγατέρε θύγατρε, G. D. θυγατέροιν τροῖν.

P. N. θυγατέρες θύγατρες, G. θυγατέρων τρῶν, D θυγατράσι, A. θυγατέρας θύγατρας, V. ὦ θυγατέρες θύγατρες.

Similiter ὁ ἀνὴρ *vir*, nisi quòd hæc vox pro ε eliso accipit δ, ut ἀνὴρ, ἀνέρος ἀνδρός. Huc refer ἀρὴν ἀρνὸς, κύων κυνὸς, &c. elisâ mediâ vocali.

Accusativus desinit in α.

Nomina exeuntia in σ post ι vel υ (excepto εὺς) si genitivum efferunt per ος purum, in accusativo vertunt σ in ν: ut ἡ ὄϊς ὄϊν *ovis*, ἡ γραῦς γραῦν *anus.*

Gravitona in ις & υς, declinata per ος impurum, habent utrumq; accusativum, α & ν, ut ἡ ἔρις, *lis*, Acc. ιδα, ιν, &c. χάρις *Dea*, Acc. χάριτα: *gratia* Acc. χάριν. ἡ κόρυς, υθος. Acc. τὴν κόρυθα & κόρυν *galea.* Sic κλεὶς, κλεῖδα, κλεῖν.

Et composita à πȣ̃ς, ut Οἰδίπȣς, Οἰδίποδα & Οἰδίπȣν. πȣ̃ς παιδὸς παῖν, *Soph.*

Vocativus similis est Nominativo.

Nomina in σ post ι & υ exeuntia, abjiciunt σ in Vocativo, ut Πάρις *Paris*, παῖς *puer*, &c. ὦ Πάρι, παῖ, &c. ἔπηλυς *advena*, βȣ̃ς *bos*, &c. ὦ ἔπηλυ, βȣ̃, &c. Excipe acutitona in ις & υς, ut ὦ ἐλπὶς *spes*, ὦ χλαμὺς *chlamys*, item ὦ πȣ̃ς, & ὦ ὀδȣ̀ς. *Nomina in ξ interdum abjiciunt ξ, ut ἄναξ ὦ ἄνα.*

Nomina, quæ declinantur per ντος faciunt Vocativum abjecto τος, ut ὁ γέρων -οντος ὦ γέρον *senex.*

Nomina in εις εντος Vocativum habent in ει & εν, ut ὁ πλακόεις, εντος, ὦ πλακόει ·εν *placenta.*

Gravitona in αν ανος, ην ενος, ων ονος, ωρ ορος, & pleraque in ηρ ερος abjiciunt ος, ut ῥήτωρ ·ορος, ὦ ῥῆτορ *rhetor.* Similiter Ποσειδῶν ῶνος & σωτὴρ ῆρος, versâ penultimâ in suam brevem, ut ὦ Πόσειδον, ὦ σῶτερ. No-

Nomina in ης εος abjiciunt ο, ut ὁ Σωκράτης εος ες. Nomina in ω, Vocativum habent similem Dativo.

Dativus pluralis

Fit vel à dativo singulari abjiciendo δ, θ, ν, τ, & assumendo σ ante ι, ut πᾶντι ᾶσι, σώματι ασι: Interdum assumitur vocalis cum σ, nam οντι fit ουσι, ut λέοντι λέουσι, à λέων *leo*: ει fit ρασι in nominibus in ηρ ερος Syncopen passis, ut πατὴρ πατρὶ πατράσι. Sic ἀρνὶ ἀρνάσι ab ἀρὴν*: υἱῖ etiam υἱάσι, ab υἱὸς *filius*. Et apud poetas in quibuscunq; nominibus ι fit εσι vel εσσι, ut ἡγεμόνι ὄνεσσι, *Dux*.

* γαςὴρ ventrem γαςέρσι.

Nomina in ξ, ψ, vel σ post diphthongum, exeuntia, faciunt Dativum à Nominativo singulari adjiciendo ι, ut κόραξ *corvus*, κόραξι. Ἄραψ *Arabs*, Ἄραψι. πλακόεις, όεισι sed κτεὶς κτέσι, πῦς πόσι, ὖς ὦσι.

Dativis pluralibus in ι desinentibus ν additur si vocalis vel diphthongus subsequatur, ut χερσὶν ἀνίπτοις *illotis manibus*. Et apud Poetas ante consonam, ut ςήθεσσιν λασίοις *pectoribus hirsutis*.

ν additur εἴκοσι per omnes casus, ut εἴκοσιν ἀνδρῶν.

Declinationes Contractorum

Oriuntur è quinta simplicium faciente genitivum in ος purum: inter se verò distinguuntur, terminatione recti, & vel diversitate contractionis, vel numero casuum contractorum. Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ finales contrahuntur in unam.

Contractio πάθος, est vel
- Synæresis, cùm duæ vocales in diphthongum coeuntes serventur, ut τείχεϊ τείχει.
- Crasis, cùm vocalis utraq; mutatur in unã aliam, ut τείχεα τείχη; vel una in aliam ut τείχεος -ους; vel exteritur una, & variatur accentus alterius, ut τειχέων -ῶν.

Prima Declinatio Contractorum

Tres habet terminationes, ης masculini, ut ὁ * Δημοσθένης *Demosthenes*: in ες & ος neutrius, ut τὸ ἱππομανὲς *hippomanes*, τὸ τεῖχος *murus*.

** Appellativum in ης vix legitur.*

Sing. N. ὁ Δημοσθένης, G. τοῦ Δημοσθένεος ους, D. τῷ Δημοσθένεϊ ει, A. τὸν Δημοσθένεα η, V. ὦ Δημόσθενες.

Dual. N. & A. τὼ Δημοσθένεε η, G. & D. τοῖν Δημοσθενέοιν οῖν, V. ὦ Δημοσθένεε η.

Plural. N. οἱ Δημοσθένεες εις, G. τῶν Δημοσθενέων ῶν, D. τοῖς Δημοσθένεσι, A. τοὺς Δημοσθένεας εις, V. ὦ Δημοσθένεες εις.

Sing.

Sing. N. τὸ τεῖχος, G. τȣ τείχεος ευς, D. τῷ τείχεϊ τείχει. A. τὸ τεῖχος, V. ὦ τεῖχος.
Dual. N. & A. τὼ τείχεε τείχη, G. & D. τοῖν τειχέοιν οῖν, V. ὦ τείχεε τείχη.
Plur. N. τὰ τείχεα, η, G. τῶν τειχέων ῶν, D. τοῖς τείχεσι, A. τὰ τείχεα τείχη, V. ὦ τείχεα χη.

Nomina in ης à κλέος composita contrahuntur in Nominativo singulari,& dupliciter in reliquis casibus; ut, Ἡρακλέης -ῆς *Hercules*, Περικλέης -ῆς *Pericles*, &c.

Sing. N. ὁ Ἡρακλέης ῆς. G. έεος έȣς, έος ȣ̃ς. D. έεϊ έει, έϊ εῖ, A. έεα * έη, έα ῆ. V. εες εις, ες.

Nomina propria in quibusdam casibus parisyllabicè inflectũtur, ut ὁ Ἀριστοφάνης A. τὸν Ἀριστοφάνην, &c. *Aristophanes*.

* *vel* Ἡρακλέα. *Nomina enim desinentia in* ης *purum Atticè contrahunt accusat. in* α.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, ις masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ ὄφις *serpens*, ἡ τέρψις *delectatio*, ὁ καὶ ἡ κόρις *cimex*; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι *sinapi*.

Sing. N. ὁ ὄφις, G. τȣ ὄφιος, D. τῷ ὄφιϊ ὄφι, A. τὸν ὄφιν, V. ὦ ὄφι.
Dual. N. & A. τὼ ὄφιε, G. & D. τοῖν ὀφίοιν, V. ὦ ὄφιε.
Plur. N. οἱ ὄφιες, ὄφις, G. τῶν ὀφίων, D. τοῖς ὄφισι, A. τȣ̀ς ὄφιας ὄφις, V. ὦ ὄφιες ὄφις.

Sing. N. τὸ σίνηπι, G. τȣ σινήπιος, D. τῷ σινήπιϊ σινήπι, A. τὸ σίνηπι, V. ὦ σίνηπι.
Dual. N. & A. τὼ σινήπιε, G. & D. τοῖν σινηπίοιν, V. ὦ σινήπιε.
Plur. N. τὰ σινήπια σινήπι, G. τῶν σινηπίων, D. τοῖς σινήπισι, A. τὰ σινήπια -ήπι, V. ὦ σινήπια -ήπι.

Genitivus singularis in εως usitatior est, ut ὄφεως, σινήπεως. Masculina & fœminina frequentiùs efferunt etiam genitivum Dualem & Pluralem per εοιν, εων, ut ὀφέοιν, ὀφέων: & casus contractos per ει, ut ὄφει pro ὄφι, ὄφεις pro ὄφις.

Tertia Declinatio

Tres habet terminationes, ευς & υς generis tantùm masculini, ut ὁ βασιλεὺς *rex*, ὁ πρέσβυς *legatus*: & υ neutrius, ut τὸ ἄστυ *urbs*.

Sing. N. ὁ βασιλεὺς, G. τȣ βασιλέος, D. τῷ βασιλέϊ λεῖ, A. τὸν βασιλέα, V. ὦ βασιλεῦ.
Dual. N. & A. τὼ βασιλέε, G. & D. τοῖν βασιλέοιν, V. ὦ βασιλέε.
Plural. N. οἱ βασιλέες -εῖς, G. τῶν βασιλέων, D. τοῖς βασιλεῦσι, A. τȣ̀ς βασιλέας -λεῖς, V. ὦ βασιλέες -λεῖς.

Sing.

Sing. N. ὁ πρέσβυς, G. τοῦ πρέσβεος, D. τῷ πρέσβεϊ βει, A. τὸν πρέσβυν, V. ὦ πρέσβυ.
Dual. N. & A. τὼ πρέσβεε, G. & D. τοῖν πρεσβέοιν, V. ὦ πρέσβεε.
Plur. N. οἱ πρέσβεες βεις, G. τῶν πρεσβέων, D. τοῖς πρέσβεσι, A. τοὺς πρέσβεας εις, V. ὦ πρέσβεες εις.
Sing. N. τὸ ἄστυ, G. τοῦ ἄστεος, D. ἄστεϊ ει, A. τὸ ἄστυ, V. ὦ ἄστυ.
Dual. N. A. V. τὼ ἄστεε, G. D. τοῖν ἀστέοιν.
Plur. N. τὰ ἄστεα η, G. τῶν ἀστέων, D. τοῖς ἄστεσι, A. τὰ ἄστεα η, V. ὦ ἄστεα η.
Genitivus ſingularis maſculinorum exit in εως ſæpiſſimé.

Quarta Declinatio

Unicam habet terminationem in ω generis fœminini; ut ἡ λεχὼ *puerpera*.
Sing. N. ἡ λεχὼ, G. τῆς λεχόος -οῦς, D. τῇ λεχόϊ -οῖ, A. τὴν λεχόα -ὼ, V. ὦ λεχοῖ.
Dual. N. & A. τὰ λεχὼ, G. & D. ταῖν λεχοῖν, V. ὦ λεχώ.
Plur. N. αἱ λεχοὶ, G. τῶν λεχῶν, D. ταῖς λεχοῖς, A. τὰς λεχοὺς, V. ὦ λεχοί.
Duo ſunt nomina in ως, ἡ αἰδὼς *verecundia*, ἡ ἠὼς *Aurora*, quæ hanc formam ſequuntur, ſed in Duali & Plurali vix occurrunt.

Quinta Declinatio

Unicam habet terminationem in ας, generis neutrius: ut τὸ κέρας *cornu*.
Sing. N. τὸ κέρας, G. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, D. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, A. τὸ κέρας, V. ὦ κέρας.
Dual. N. & A. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, G. & D. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, V. ὦ κέρατε, κέραε, κέρα.
Plural. N. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, G. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, D. τοῖς κέρασι, A. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. V. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Contractio fit priùs tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος, κέρως.
Γέρα, & σέλα, & ſimilia apud Poetas, videntur Apocopen potiùs quàm contractionem pati.

GENE-

Nomina Propria

Deorum, Virorum, Fluviorum, Ventorum, ſunt maſculina: Excipe nonnulla Fluviorum, ut ἡ Στὺξ *Styx*, &c.

Dearum, Fœminarum, (etiam quæ exeunt in ον, ut Γλυκέριον *Glycerium*) Regionum, Inſularum, Urbium, ſunt fœminina.

Omittuntur hîc ea omnia quæ ſuprà ex declinationibus conſtant, proinde & multa exempla diſcrepantia à ſequentibus regulis, non apponuntur.

Appellativa

Nomina virilium officiorum ſunt maſculina.

Nomina muliebrium officiorum, arborum, plantarum, lapidum pretioſorum ſunt fœminina.

Excipiuntur Nom.

1. Arborum & plantarum,
   1 Maſculina, ut ὁ ἐρινεὸς *caprificus* ὁ κότινος *oleaſter*, ὁ σκάνδιξ *ſcandix*, ὁ κὸῒξ *coix*, ὁ φοῖνιξ *palma*, ὁ φελλὸς *ſuber*.
   2 Communis generis, ut ὁ ϗ ἡ ἄκανθος *acer*; ἄκανος, ἀνάγυρος *quædam arbuſculæ*, ἕλιξ *vitis*, κόμαρος *arbutus*, νάρκισσος *narciſſus*, ὀρίγανος *origanum*, ὑάκινθος *hyacinthus*, ὁ rariùs ἡ λωτὸς *lotus*.
2. Lapidum, ἡ & interdum ὁ βήρυλλος *beryllus*.

In tertia declinatione

Nomina in ος plerumq; ſunt Maſculina. Excipiuntur

1 Fœminina, ut ἡ Αἴγυλος *abſceſſus inter nares*: ἄκολος *buccella*, ἄλοχος *uxor*, ἄμμος ἄμμαθος, ψάμμος ψάμμαθος *arena*, ἀντίδοτος *antidotus*, ἄργιλος *argilla*, ἀσάμινθος *pelvis*, ἄσβολος *fuligo*, ἄσφαλτος *bitumen*, ἄτραπος & ἀτράπιτος *callis*, βάλανος *glans*, βάσανος *tormentum*, βίβλος *liber*, βύσσος *byſſus*, βῶλος *gleba*, γέρανος *grus*, γλάνος *hyæna*, γνάθος *maxilla*, γύψος *gypſum*, διάλεκτος *dialectus*, διάμετρος *diameter*, δοκὸς *trabs*, δόκος *conſideratio*, δρόσος *ros*, εἴρεσος *remigatio*, ἔμπλαστρος *emplaſtrum*, ἤπειρος *continens*, θόλος *locus ſcribarum*, ἶπος *onus*, ἵππος *equitatus*, κάπετος *fovea*, κάρδοπος *mactra*, κάρπασος *venenum quoddam*, κέλευθος *via*, κέρκος *cauda*, κιβωτὸς *arca*, κόπρος *ſtercus*, κόρθος *ramus*, κύλιχνος *pyxis*, λάπαθος *foſſa*, λέκιθος *vitellus*, λήκυθος *ampulla*, λιθάργυρος *ſpuma argenti*, λό-

χος

χος *puerpera*, λύγδος *glarea*, λυκάνθρωπος & κυνάνθρωπος *morborum species*, μήρινθος *funis*, μίλτος *minium*, μίνθος *stercus humanum*, νεὸς *novalis*, νῆσος *insula*, νόσος *morbus*, νυὸς & ἔννυος *nurus*, ὁδὸς *via*, cum compositis, παρθένος *virgo*. πλίνθος *later*, πρόχοος *aqualis*, ῥάβδος *virga*, σορὸς *loculus*, σποδὸς *cinis*, τάφρος *fossa*, τήβεννος *toga*, τίτανος *calx*, τρίβος *semita*, ὕαλος *vitrum*, χάλκανθος *atramentum sutorium*, ψῆφος *calculus*.

2 Communis generis, ὁ καὶ ἡ Ἄβυσσος *abyssus*, ἀγωγὸς *dux viæ*, αἴγαγρος *caper -ra sylvestris*, ἄκυλος *glans*, ἄκατος *lembus*, ἀνάδοχος *fidejussor*, ἄρκτος *ursus -a*, ἀρτοκόπος *pistor*, βάρβιτος *barbitus*, ἔλαφος *cervus -a*, ἔνεδρος *incola*, ἐπίκουρος *auxiliator -trix*, ἔριθος *lanificus -a*, ἔφηβος *adolescens*, ἡμίονος *mulus -a*, ἵππος *equus -a*, κυνηγὸς *venator -trix*, λάγηνος *lagena*, λίθος *lapis*, λυρῳδὸς *lyricen*, μάστρωπος *leno -a*, μόσχος *vitulus -a*, οἶμος *semita*, πρόπολος *anteambulo*, σπύραθος *caprarum stercus*, στάμνος *urna*, στρουθὸς *passer marinus*, σχοῖνος *juncus*, χέρσος *terra inculta*.

Sequentia rariùs fœminina, ἄγγελος *nuntius -a*, ἀλάβαστρος *alabaster*, ἄνθρωπος *homo*, ἄρριχος *cophinus*, ἄτρακτος *fusus*, διάκονος *minister -tra*, ἡνίοχος *auriga*, θεὸς *deus -a*, κόγχος *cochlea*, κόκκος *granum*, κωλεὸς *memorum*, λιμὸς *fames*, νόθος *nothus*, ῥοῖζος *stridor*, χηλὸς *loculus*, χιλὸς *pabulum*, χίμαρος *caper*.

Rariùs Masculina, δέλτος *libellus*, κάμηλος *camelus*, κάμινος *fornax*, ληνὸς *torcular*, πάπυρος *papyrus*, ῥινὸς *pellis*, ψίαθος *storea*.

Omissa sunt multa Adjectiva pro Substantivis accepta, ut ἡ ἔρημος *eremus*: præcipuè à verbis derivata, & composita; ut θεοτόκος *deipara*, κάθετος *perpendiculum*, &c.

In quarta Declinatione

Omnia genus sortiuntur à nominibus tertiæ unde dimanant: reliqua sunt ista, ὁ τάως, ἡ ἕως, ὁ καὶ ἡ ἅλως.

In quinta & sequentibus

Masculina

1 In αν ων.

2 In ην. Sed ἡ γέρην *grus* fœmina, ἡ σειρὴν ῆνος *Siren*, ἡ φρὴν ενὸς *mens*, ὁ καὶ ἡ χὴν ηνὸς *anser*.

3. In

3 In ων:
1 in ιδὼν, vel ηδὼν: Sed ὁ φλέδων *nugator.*
2 pauca in ων ωνὸς, ἡ τρήρων *columba,* μυοπάρων *navigii species,* ἅλων *area.*

Excipe
1 Fœminina
3 hæc in ων ονος, ut ἡ ἀκροχορδὼν *verruca,* ἀλκυὼν *halcyon,* εἰκὼν *imago,* ἠϊὼν *littus,* λαγὼν *ilia,* ὀλολυγὼν *ululatus,* πλαγγὼν *pupa cerea,* πυγὼν *cubitus,* σιαγὼν *maxilla,* σινδὼν *sindon,* σταγὼν *stilla,* τρυγὼν *turtur,* χελιδὼν *hirundo,* χθὼν *terra,* χιὼν *nix.*

2 Communis generis sequentia
1 in ων ονος, ut ὁ καὶ ἡ ἀρηγὼν *auxiliator,* γνώμων *index,* ἡγεμὼν *dux,* θεάμων *spectator,* κίων *columna,* κύων *canis,* ὁ δαίμων *deus,* rariùs ἡ δαίμων *dea.*
2 in ων ωνος, ὁ καὶ ἡ ἀλεκτρυὼν ωνος *gallus,* ὁ & rariùs ἡ αἰὼν *ævum,* αὐλὼν *fretum,* κώδων *tintinnabulum.*

4 In ξ:
1 in γξ pleraque: sed ὁ στρόφιγξ *vertebra,* ὁ καὶ ἡ λάρυγξ *guttur,* ὁ καὶ ἡ λὺγξ *lynx,* ὁ καὶ ἡ φάρυγξ *frumen.*

Excipe
1 Fœminina
2 quædam in ξ κος, ut ἡ ἀλώπηξ *vulpes,* ἄλοξ & αὖλαξ *sulcus,* ἀῒξ *impetus,* βέμβηξ *turbo,* γλαὺξ *noctua,* δὸρξ *capra,* ἕλιξ *volumen,* κάμαξ *vitis pedamentum,* κλίμαξ *scala,* κύλιξ *calix,* λάρναξ *capsa,* πήληξ *galea,* πλὰξ *tabula,* πνὺξ *locus Athenis ubi habebatur concio.* σάνδυξ *cerussa usta,* σὰρξ *caro,* σμώδιξ & ἶξ *vibex.* σπάδιξ *termes,* στάλιξ *paxillus,* σχίδαξ *assula,* χοῖνιξ *chœnix,* χόλιξ *intestinum,* φρὶξ *fremitus maris:* item νὺξ νυκτὸς *nox.*
3 quædam in ξ γος, ut ἡ ἄντυξ *ambitus rotæ.* διώρυξ *fossa,* λάταξ *strepitus,* μάστιξ *flagellum,* πέμφιξ *flatus,* πνὶξ *suffocatio,* πομφόλυξ *bulla,* πτέρυξ *ala,* ῥὰξ *acinus,* ῥὼξ *fissura,* τρὺξ *mustum,* ὕραξ & τέτριξ *avis quædam,* ὑσπληξ *scutica,* φλὸξ *flamma.*
4 quædam in ξ χος, ut ἡ ἄμυξ *vellicatio,* θρὶξ *capillus,* πλὺξ *plica,* στὶξ *ordo,* ὕστριξ *hystrix.*

2 Communia. 1. Rariùs Maſculina in κος, ut ἡ rariùs ὁ ἄμπυξ *caliendrum*, λύγξ *lynx*, ὄμφαξ *uva acerba*: in γος, ut ἡ rariùs ὁ αἴξ *caper -ea -pra*, φάρυγξ & φάρυξ *guttur*: in χος ut βὴξ *tuſſis*. 2. Rariùs Fœminina in κος, ut ὁ rariùs ἡ δέλφαξ *procellus*, μεῖραξ *juvenis*, πέρδιξ *perdix*, πίδαξ *fons*, σκύλαξ *catulus*, φύλαξ *cuſtos*.

5 In ηρ: excipe
1 Fœminina quædam in ηρ ερος, ut ἡ ἀὴρ *caligo*, γαστὴρ, εἰνάτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, ἡ κὴρ ηρος *fatum*.
2 Com. gen. ὁ rariùs ἡ αἰθὴρ *æther*.
3 Neutra, τὸ ἦρ *ver*, τὸ κῆρ *cor*.

6 In υρ: ſed ὁ καὶ ἡ μάρτυρ *teſtis*, τὸ πῦρ *ignis*.

7 In ωρ: excipe pauca
1 Fœmin. in ωρ ορος, ut ἡ ἀλέκτωρ *conjux*, ἡ μητρομήτωρ *matris mater*, ἡ οἰνομήτωρ *vinimater*.
2 Com. gen. ut ὁ καὶ ἡ ἀμύντωρ, & πράκτωρ *ultor -trix*.
3 Neutra in ωρ ωρος, ut τὸ ἔλωρ *præda*, τὸ πέλωρ *monſtrum*: item in ωρ ατος, τὸ σκῶρ *ſordes*, τὸ ὕδωρ *aqua*.

8 In ας: ſed ἃς ἄδος fœminina: ας ατος neutra. Et paucula in ας αος, τὸ δέπας *poculum*, σέλας *lumen*: ὁ vel τὸ κρᾶς *caput*.

9 In ης: excipe fœminina omnia in της τητος: item ἐσθὴς ῆτος *veſtis*.

10 In εις: ſed ἡ κλεὶς *clavis*.

11 In ως: ſed ἡ αἰδὼς, γάλως, ἠὼς· ἡ φὼς *macula*, & τὸ φῶς *lumen*.

12 In ους: ſed ὁ καὶ ἡ βοῦς *bos*, τὸ οὖς *auris*.

13 In ψ: excipe fœmin.
1 in πος, ut καλαῦροψ & καλάβροψ *pedum*, λαῖλαψ *turbo*, ὄψ *vox*, σὴψ *ſerpentis genus*, ὤψ *vultus*.
2 in πος & φος, ut κατῆλιψ *ſcala*.
3 in βος, ut λὶψ *petra*, φλὲψ *vena*, χέρνιψ *pollubrum*.

Fœmi-

1 In *ιν* vel *ις ινος*, excipe masculina, ut ὁ Δελφὶν -ὶς *delphinus*, ἑρμὶν -ὶς *fulcrum tori*, ἰκτὶν *milvus*, πλαχὶν *fascinator*. ὁ vel ἡ θὶν vel θὶς *acervus*.

2 In *ειρ*: sed ὁ φθεὶρ *pediculus*.

3 In *ις*:

excipe,
1 Masc. quædam in *ις ιος*, ut ὁ ἔχις *vipera*, κὶς *vermis*, λῖς *leo*, μάντις *vates*, (sed ἡ μάντις apud Athen.) ὄρχις *testiculus*, ὄφις *serpens*, πόσις *maritus*, πρέσβις *legatus*, πρύτανις *rector*, ὗις *filius*: item in *ις ιδος*, ut ἅις *orcus*, γύνις *semivir*: λῖς ιτὸς *pannus*.
2 Communia quædam in *ις ιος*, ut ὁ καὶ ἡ κάσις *frater* vel *soror*, κόρις *Cimex*, κύπασσις *tunicæ species*, λάτρις *servus* -*a*, ἡ ὄϊς *ovis*, ὁ ὄϊς *aries*: ὄρνις ιθος *avis*.

4 In *αις*: sed τὸ σαὶς τὶς *farina subacta*, ὁ καὶ ἡ παῖς.

5 In *υς*:

excipe
1 Masc. quædam in *υς υος*, ut ὁ ἀπφῦς *paterculus*, βότρυς *racemus*, θρῆνυς *scabellum*, ἰχθὺς *piscis*, κάνδυς *vestis Persica*, μῦς *mus*, ἐμῦς *mus aquatilis*, νέκυς *cadaver*, σίκυς *cucumer*, σκόλλυς *lanugo*, στάχυς & ἄσταχυς *spica*, φῖτυς *pater*.
2 Com. generis composita ab ἤλυθα, ut ὁ καὶ ἡ νέηλυς *advena*: item ὁ καὶ ἡ ὗς vel σῦς *sus*, ὁ καὶ ἡ μάρτυς *testis*.

6 In *υς* & *ρς*: Sed ὁ καὶ ἡ ἄρς *agnus*.

Neutra

1 In *ορ* & *αρ*: Sed ὁ ἔγκαρ *αρος* *pediculus*, ψὰρ *sturnus*: item ἡ δάμαρ *uxor*.

Sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt:

Heteroclita Contractione,

Quæ contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commodè referri possunt. Ea autem sunt, vel

1. Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus casibus: hujusmodi sunt in declinatione simplicium
   - 1.
     - Ἑρμέας ῆς, έυ ȣ̃, &c. *Mercurius.*
     - Ἀπελλέης ῆς, έȣ ȣ̃, &c. *Apelles.*
   - 2.
     - Μνάα ᾶ, άας ᾶς, &c. *Mina.*
     - Γαλέη ῆ, έης ῆς, &c. *Felis.*
   - 3.
     - Νόος ȣ̃ς, όȣ ȣ̃, &c. *Mens.*
     - Ἀδελφιδέος ȣ̃ς, έȣ ȣ̃, &c. *Sororis filius.*
     - Ὀςέον ȣ̃ν, έȣ ȣ̃, &c. *Os ossis.*
   - 5.
     - Ἀλλᾶεις ᾶς, άενʈος ᾶνʈος, &c. *botellus*
     - Πλακόεις ȣ̃ς, όενʈος ȣ̃νʈος, &c. *placenta.*
     - Κενεὼν ὼν, εῶνος ῶνος, &c. *venter.*
     - Δαῒς δᾷς, δαΐδος δᾳδὸς, &c. *fax.*
     - Κέρας κρᾶς, κράατος κρατὸς, *caput.*
2. Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casib⁹, *viz.* Nom. Ac. Voc. pluralib. contrahuntur. Nomina in
   - υς υος in υς, ut βότρυς *racemus*, υες, υας, υς.
   - αυς αος in αυς, ut ναῦς *navis*, νάες, νάας, ναῦς.
   - ȣς οος in ȣς, ut βοῦς *bos*, βόες, βόας, βοῦς.
   - Item ἔρις *lis*, ἔριδες ἔριδας ἔρεις· κάλπις *urna*, κάλπιδες κάλπιδας κάλπεις· Ὄρνις *avis*, ὄρνιθες ὄρνιθας ὄρνεις· κλεῖς *clavis*, κλεῖδες κλεῖδας κλεῖς.

Reliqua Heteroclita sunt

1. *Variantia*, **2.** *Deficientia*, **3.** *Redundantia.*

Variantia 1°. *Genus*

In singul. generis sunt masc. in plural.
- Neutrius, ὁ * ἐρετμὸς *remus*, τὰ ἐρετμά. Sic * ὁ ζυγὸς *jugum*, ὁ τάρταρος *tartarus*, ὁ χέδροψ *legumen*, τὰ χέδρωπα.
- Masculini & Neutrius, ὁ δεσμὸς *vinculum*, οἱ δεσμοὶ τὰ * δεσμά. Sic ὁ δίφρος *currus*, ὁ κύκλος *circulus*, ὁ λύχνος *lucerna*, ὁ μηρὸς *femur*, ὁ μόχλος *vectis*, ὁ νῶτος *dorsum*, ὁ πυρσὸς *fax*, ὁ σαθμὸς *statio*, ὁ ταρσὸς *planta pedis*, ὁ τράχηλος *collum*, ὁ χαλινὸς *frænum*.

* *Leguntur* τὰ ἐρετμὸν, *Hom.*
* τὸ ζυγὸν, *Plato.*
* τὰ δέσματα, *Hom.*

In

In singulari generis fœm. { In Nominativo & Accusativo Duali Mascul. ut ἡ ὁδὸς *via*, cum compositis, τὼ ὁδὼ, &c. ἡ πόλις *civitas*, τὼ πόλιε. * In plurali fœmin. & neutr. ἡ κέλευθος *via*, αἱ κέλευθοι & τὰ κέλευθα. }

* *Atticè fœmin. omnia sic inflectuntur.*

2°. *Casum.*

Quædam neutra in αρ, à nominibus in ας, genitivum mutuantur, ut ἄλειαρ *farina*. ἄλειφαρ *unguentum*, δέλεαρ & ἔδαρ *esca*, ἦμαρ *dies*, ἧπαρ *jecur*, κάρηαρ *caput*, κτέαρ *possessio*, ὄνειαρ *utilitas*, οὖθαρ *uber*, πεῖραρ *finis*, στέαρ *adeps*, φρέαρ *puteus*: Gen. ἀλείατος, &c. His addi potest, γάλα γάλακτος, ὄναρ ὀνείρατος, οὖς ὠτὸς *auris*, σκῶρ σκατὸς, ὕδωρ ὕδατος.

Ζεὺς sic inflectitur.
Sing. N. ὁ Ζεὺς, G. Ζηνὸς vel Διὸς, D. Ζηνὶ vel Διὶ, A. Ζῆνα vel Δία. V. ὦ Ζεῦ.

Ναῦς etiam in soluta oratione, ad hunc modum:
Sing. N. ἡ ναῦς, G. νεὼς, D. νηΐ, A. ναῦν.
Plur. N. νῆες, G. νεῶν, D. ναυσὶ, A. ναῦς.

3°. *Genus & Casum.*

ἡ γυνὴ *mulier*, & ἡ χεὶρ *manus*, sic variantur:

Sing. N. ἡ γυνὴ. G. τῆς γυναικὸς, D. τῇ γυναικὶ, A. τὴν γυναῖκα, V. ὦ γύναι.
Dual. N. A. V. τὼ γυναῖκε, G. D. ταῖν γυναικοῖν.
Plur. N. αἱ γυναῖκες, G. τῶν γυναικῶν, D. ταῖς γυναιξὶ, A. τὰς γυναῖκας, V. ὦ γυναῖκες.

Sing. N. ἡ χεὶρ, G. τῆς χειρὸς, D. τῇ χειρὶ, A. τὴν χεῖρα, V. ὦ χείρ.
Dual. N. A. τὼ χεῖρε, G. D. ταῖν χεροῖν, V. ὦ χεῖρε.
Plur. N. αἱ χεῖρες, G. τῶν χειρῶν, D. ταῖς χερσὶ, A. τὰς χεῖρας, V. ὦ χεῖρες.

Poetæ ponunt ε pro ει in omnibus casibus imparisyllabicis; ut χερὸς, &c.

Deficientia 1°. *Casibus.*

Aptota: Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα, &c.

Vox naturalis, ut κοῖ· non significativa, ut βλίκτει· materialiter sive τεχνικῶς posita, ut τὸ ἄνθρωπος *hæc vox* ἄνθρωπος.

Nomina peregrina, ut Δαβίδ.
Similiter τὸ ὄφελος *utilitas*, τὸ χρεὼν *fatum*, &c.

Monoptota: Nom. ἡ δῶς *donum*, Hesiod. &c. αἱ κατακλῶθες *fata*, Hom. &c.

Diptota: Nom. ὁ λᾶας *lapis*, Acc. τὸν λᾶαν. ὁ λῖς *leo*, Acc. τὸν λῖν, &c.

Triptota: 1°. Quoad terminationem & numerum casûs: ut Nom. ὁ καὶ ἡ μάρτυς, Acc. μάρτυν, D. μάρτυσι *testis*.

2°. Quoad terminationem casûs: Nomina propria circumflexa in ᾶς, ῆς, ῦς. ὁ Θωμᾶς, G. ᾶ, A. ᾶν, V. ᾶ. Sic Ἀρῆς & Διονῦς. Item sanctum nomen Ἰησοῦς, G. Ἰησοῦ, D. Ἰησοῦ, A. Ἰησοῦν, V. ὦ Ἰησοῦ. Et quædam barytona, ut ὁ Ἀγελάπας, G. α, &c.

3°. Quoad numerum casûs. Neutra sequentia N. A. V. * βρέτας *statua*, δέμας *corpus*, ἐέλδωρ *desiderium*, ἦδος *voluptas*, ἦτορ *cor*, κλέτας *devexitas*, κῶας vel κῶς *vellus*, λέπας *promontorium*, μῆχος & μῆκαρ *artificium*, νῶκαρ *torpor*, σέβας *veneratio*, * σκέπας *tegumentum*, σκίναρ *fœtus*, τέκμαρ & τέκμωρ *finis*, ὕπαρ *visio*, χρέως *debitum*.

* *Legitur*, τῷ βρέτεϊ.

* τῷ σκέπει.

2°. *Numero.*

Duali & Plurali carent nomina propria, quæ uni tantùm attribuuntur. Item * ὁ ἀὴρ *aer*, ἡ ἅλς *mare*, ἡ γῆ *terra*, τὸ πῦρ *ignis*, τὸ ἔλαιον *oleum*, &c.

* *Leguntur alicubi* οἱ ἀέρες, αἱ γαῖ, τὰ πύρα, τὰ ἔλαια· *item* γαιάων.

Singulari & Duali carent Festa, ut Διονύσια *Bacchanalia*: Nomina quædam Urbium, ut Ἀθῆναι *Athenæ*, &c. Populorum, ut Ἀχαιοὶ *Achivi*, &c. Magistratuum, ut Ἔφοροι *Ephori*. Nomina quæ pluribus singularibus sunt propria, ut Εὐμενίδες *Furiæ*, &c. Item ἐμβάδες *cothurni*, κτέρεα *exequiæ*, & plura hujusmodi.

Redun-

Masc. multa in ήρ & ωρ ut κλητήρ, κλήτωρ *vocator*. in ήρ & ής ut πλαστήρ, πλαστής *fictor*, &c. Item ὁ υἱὸς υἱεὺς υἷς *filius*, cum pluribus aliis.

Fœmin. multa in α & η, ut ἄχνα, η, *gluma*. in η & ις, ut ἀγκάλη, ἀγκαλὶς *ulna*. in η & ος, ut ἀσβόλη, ἄσβολος *fuligo*, in ις & ια, ut σπάνις, σπανία *raritas*, &c. Item ἀηδὼν & ἀηδὼ *luscinia*, cum pluribus, &c.

Neutr. multa in ος & ον, ut τὸ δένδρος, δένδρον *lignum*, in ον & ιον, ut ἄεθλον, ιον *præmium certaminis*, &c. Item τὸ ὕδωρ, ὕδος *aqua*, cum pluribus, &c.

Mascul. & Fœmin. multa in ος & ια, ut στρατὸς, ιὰ *exercitus*, in ος & ὶς ut βαθμὸς, ὶς *gradus*, in μὸς & μὴ, ut αὐχμὸς, μὴ *siccitas*, &c. Item ἀϋτμὴν, μὴ *halitus*, cum pluribus, &c.

Mascul. vel Fœm. vel Com. quædam in ις & ιν, ut ὁ δελφὶς, ὶν *delphin*, ἡ ἀκτὶς, ὶν *radius*, ὁ καὶ ἡ θὶς, ὶν *agger*, &c.

Masc. & Neutr. multa in ος & ον, ut θύμος, ον *thymus*, *um*: in μὸς & μα, ut ἀσπασμὸς, ἄσπασμα *salutatio*: in ος, ut ὁ σκότος & τὸ σκότος, *tenebræ*, &c. Item ὁ κάνης, τὸ κάνεον *cista*, cum pluribus, &c.

Fœm. & Neutr. multa in α & ον, ut ἡνία, ἡνίον *habena*, in μα & μη ut χάρμα, χάρμη *gaudium*, &c. Item ἡ αἰδὼς, τὸ αἶδος *pudor*, cum pluribus, &c.

Mascul. Fœmin. & Neutr. quædam in ος, η, ον, ut σίμβλος, η, ον *alveare*, &c. Item ὁ χειμὼν, ἡ χειμὰς, τὸ χεῖμα, *hyems*, cum pluribus, &c.

2°. *in Genitivo.*

Nomina quædam in ους efferunt genitivum ad formam tertiæ & quintæ simpl. ut ὁ νοῦς, οῦ, οὸς *mens*, &c. alia in ως, ad formam quartæ & quintæ simpl. ut ὁ Μίνως, ω & ωος *Minos*, ὁ γέλως, ωτος & ω *risus*. In ις ad formam quintæ simpl. & secundæ contract. ut ἡ τίγρις, ιδος & ιος *tigris*, &c. Item ἡ Θέμις, ιδος & ιστος *jus*, cum paucis aliis, &c.

Nomen dicitur { à re significata { Substantivum ὑποστατικὸν: ut βίος *vita*. Adjectivum ἐπίθετον: ut ὅλος *totus*. } à flexione { Simplex ἁπλοῦν, sive incontractum ἀπαθὲς: ut ταμίας, καλός. Contractum συνῃρημένον: ut Δημοσθένης, ἀληθής } }

Utrumq; à modo significandi { Appellativum προσηγορικὸν: ut κύριος *dominus*, ἅγιος *sanctus*. Proprium κύριον: ut Ἰησοῦς, Ναζωραῖος. }

Rursus utrumq; quoad { speciem est vel { Primitivum πρωτότυπον: ut μέλι *mel*, γλυκὺς *dulcis*. Derivativum παράγωγον: ut μέλισσα *apis*, γλυκερὸς *dulcis*. } figuram est vel { Simplex sive incompositum ἀσύνθετον: ut φωνὴ *vox*, καλὸς *bonus*. Compositum σύνθετον: ut συμφωνία *consonantia*, φιλόκαλος *amans boni*. Decompositũ παρασύνθετον: ut ἀσυμφωνία *dissonantia*, ἀφιλόκαλος *negligens boni*. } }

Derivativum

est vel {
- Denominativum παρώνυμον: ut θεότης *deitas*, οὐράνιος *cœlestis*.
- Verbale ῥηματικὸν: ut, λόγος *sermo*, ἐλλιπὴς *imperfectus*: de quo póst.
- Participiale μετοχικὸν: ut εἱμαρμένη *fatum*, ἡγούμενος *præfectus*.
- Pronominale ἀντωνυμικὸν: ut ταυτότης *identitas*.
- Adverbiale ἐπιρρηματικὸν: ut ἀλία *cætus*, παλαιὸς *antiquus*.
- Præpositionale προθετικὸν: ut ὕπατος *Consul*, ἀντίος *contrarius*.
}

Ex Denominativis præsertim notantur hæc substantiva:

1. Fœmineum. 2. Patronymicum. 3. Diminutivum. 4. Amplificativum.

Fœmineum Θῆλυ.

Fœminea simpliciter formata in α & η, sequuntur accentum suorum Masculinorum: ut θεά à θεός, ταμία à ταμίας *dispensator*, βασιλὴ à βασιλεύς, ἀδελφιδῆ ab ἀδελφιδοῦς, κόρη à κόρος *puer*. Sic etiam in ις ex ης, ut εὑρέτις ab εὑρετὴς *inventor*, πρέσβυτις à πρεσβύτης *præses*: sed penultima longa circumflectitur, ut προφῆτις à προφήτης: sæpe etiam ῖτις, ut ἀργυρεῖτις, κρεοπῶλις: item ἱερεῖτις à ἱερεὺς. Composita à κοίτη sunt proparoxyt. ut παράκοιτις à παρακοίτης *conjux*. Gentilia plerumque sunt oxyt. ut Περσὶς à Πέρσης *Persa*, Σκυθὶς à Σκύθης *Scytha*.

Oxytonum {
1 in ας ut ὀρεστιὰς ab ὀρεστὴς *monticola*, σπαρτιὰς à σπαρτιάτης *Spartan⁹*
2 in ις ut ἀμνὶς ab ἀμνὸς *agnus*, βασιλὶς à βασιλεὺς, ἑλληνὶς ab ἕλλην *Græcus*. 2. in αινὶς, ut θεραπαινὶς à θεράπων *famulus*, λυκαινὶς à λύκος *lupus*. 3. in τρὶς ut ὀρχηστρὶς ab ὀρχηστὴς *saltator*, αὐλητρὶς ab αὐλητὴς *tibicen*.
}

Paroxyt.

Parox. { 1 in ίνη, ut ἰατρίνη ab ἰατρὸς *medicus*, ἡρωΐνη ab ἥρως *semideus*.
2 in νη, ut θεράπνη à θεράπων *famulus*.

Proparoxytonum {
1 in ια, idque 1. in εια: ut εὐπατέρεια ab εὐπάτηρ *bono patre natus*, βασίλεια à βασιλεὺς: 2. in ίεια ut ἀγγελίεια ab ἄγγελος *nuntius*: 3. in τεια ut ἰάτεια ab ἰατρὸς *medicus*, παιδολέτεια à παιδολέτηρ *liberorum interfector*, συμπαίστεια à συμπαίστωρ *simul nutritus*, ποιήτεια à ποιητὴς *poeta*.
2 in να, idq; 1. in ιδνα, ut ἔχιδνα ab ἔχις *serpens*. 2. in αινα ut ἰχθυοπώλαινα ab ἰχθυοπώλης *piscium venditor*, λύκαινα à λύκος *lupus*, λέαινα à λέων *leo*, ἀλεκτρύαινα ab ἀλεκτρυὼν *gallus*: 3. in οινα, ut δέσποινα à δεσπότης *herus*: 4. in ιννα, ut βασίλιννα à βασιλεύς.
3 in εια, ut Κάειρα à Κὰρ *Car*, δότειρα à δοτὴρ *dator*, δεσπότειρα à δεσπότης *herus*, πρέσβειρα à πρέσβυς *senex*.
4 hyperdissyllabum in σσα, idq; 1. in ασσα, ut ἄνασσα ab ἄναξ *rex*, sed φάσσα à φὰψ *palumbus*, &c. 2. in ησσα, ut πένησσα à πένης *pauper*, sed Κρῆσσα à Κρὴς *Cres*, &c. 3. in ισσα, ut βασίλισσα à βασιλεὺς *rex*, Αἰθιόπισσα ab Αἰθίοψ *Æthiops*, Κίλισσα à Κίλιξ *Cilix*: 4. in υσσα, ut Λίβυσσα à Λίβυς *Libys*.
}

Paucula quædam Adjectiva imitantur formam Substantivorum, ut πρόφρασσα à πρόφρων *propensus*, ἀλεξιάρη ab ἀλεξιάρης *imprecationes pellens*, μάκαιρα à μάκαρ *felix*.

Patronymicum Πατρωνυμικὸν

Est nomen proprium personæ quod à nomine potissimùm patris, interdum avi & matris derivatur: Et est vel

1 Mascul. paroxytonum quod fit à genitivo primitivi, mutando terminationem vel {
In ίδης, cùm primitivum sit vel { 3ª. simpl. in ος impurum, ut Πρίαμος · μυ μίδης. | 5ª. simpl. ut Νέστωρ · ορος ίδης. }
In άδης, cùm primitivum sit vel { 1ª. simpl. ut Βορέας · έυ · εάδης. | 3ª. in ιος, ut ἥλιος · ίυ *sol*, ιάδης. }
In ιάδης, cùm primitivum in penultima genitivi sit longum, cujuscunq; declinat. ut Λαέρτης Λαέρτυ Λαερτιάδης, Ἄτλας Ἄτλαντος Ἀτλαντιάδης. Sic Πηλεὺς Πηλῆος Πηληιάδης.
}

Fœmin. { Oxytonum {
In ὶς vel ὰς ex masculinis removendo δη, ut Νεστορίδης, Νεστορὶς, Ἡλιάδης Ἡλιάς.
In νὶς à rectis Primitivorum, mutando ultimam syllabam, ut Χρύσης νὶς, Κάδμος νίς.
} }

Fœmi-

Fœmininum

- Paroxyton.
  - In ίνη vel ώνη, à rectis etiam Primitivorum.
  - In ίνη, cùm primitivum sit vel
    - 3ᵃ. simpl. in ος impurum, ut Ἄδραστος -ίνη.
    - 3ᵃ. contr. in ευς, ut Νηρεὺς -ίνη.
  - In ώνη, cùm primitivum sit vel
    - 3ᵃ simpl. in ιος, ut Ἰκάριος -ιώνη.
    - 3ᵃ. simpl. in ίων, ut Ἠετίων -ιώνη.

Ionica paroxytona in ίων, ut Κρονίων à Κρονίδης *Saturnius*.

Æolica proparoxytona in διος, ut Ὑῤῥάδιος ab Ὑῤῥάδης *Hyrrhæ filius*

Propriorum formas imitantur pauca appellativa, ut ποιμενίδης à ποιμὴν *pastor*: sic κοιρανίδης, ἀλιάδης, βασιλείδης, &c.

Diminutivum ὑποκοριστικὸν

Masculinum

- Oxytonum in ιδεὺς, ut λαγιδεὺς à λάγως *lepus*.
- Paroxytonum in
  - ίας, ut παππίας à πάππας *pater*.
  - αξ, ut λίθαξ à λίθος *lapis*: Sed δέλφαξ *porcellus*, σκύλαξ *catulus*, quandoque sunt Fœmin.
  - ίλας, ut Θευκαρίλας à Θεύχαρις pro Θεόχαρις.
  - ίδης, ut λαγίδης à λάγως.
  - ίνης, ut ἐλαφίνης ab ἔλαφος.
  - ίσκος, ut νεανίσκος à νεανίας *juvenis*.
  - ων, ut Ἡφαιστίων ab Ἥφαιστος *Vulcanus*.
  - ις, ut ἄστρις ab ἀστράγαλος *talus*.
  - ύλος, ut ἐρωτύλος ab ἔρως: item Ἡρύλλος ab Ἡρακλῆς [*Hercules*.
- Proparoxyton. in
  - ιχνος, ut κύλιχνος à κύλιξ *calix*.
  - ιχος, ut Ἀμύντιχος ab Ἀμύντας
  - υλλος, ut Βάθυλλος à Βαθυκλῆς.
- Circumflexum in
  - ᾶς, ut Ζηνᾶς à Ζηνόδωρος
  - ῦς, ut Διονῦς à Διονύσιος
- Antecircumflexũ in ῖνος, ut χαλῖνος à χάρις.

Fœmininum

- Oxyt. in
  - ὰς, ut χοιρὰς à χοῖρος *porcus*.
  - ὶς, ut κρηνὶς à κρήνη *fons*. Sic multa in
    - αινὶς, ut ὑαινὶς ab ὗς *sus*.
    - αλὶς, ut φυσαλὶς à φῦσα *vesica*.
    - υλὶς, ut ἀντεραστυλὶς ab ἀντεραστὴς *rivalis*.
    - υλλὶς, ut ἀκανθυλλὶς ab ἄκανθα *spina*.
    - αρὶς, ut Κοτυταρὶς *parva Cotytto*, à Κοτυτὼ *dea turpitudinis*.
    - ακὶς, ut Ἐριθακὶς ab ἔριθος.
  - ὼ, ut Θεαρὼ à Θεὰ *dea*.
  - ὼν, ut ἀρπεδὼν ab ἀρπεδόνη *funis*.
- Parox-yto. in
  - ιγξ, ut λᾶιγξ à λᾶς *lapis*.
  - άκνη, ut πιθάκνη à πίθος *dolium*.
  - ίσκη, ut παιδίσκη à παῖς *puer*.
  - ίχη, ut μητίχη à μῆτις *consilium*.
  - ίχνη, ut πολίχνη à πόλις *urbs*.
  - ύλη, ut βομβύλη à βόμβος *sonus apum*.
- Propar-oxytonũ in
  - ιλλα, ut πράξιλλα à πρᾶξις *actio*.
  - ιννα, ut κόριννα à κόρη *puella*.
  - υλλα, ut νίκυλλα à νίκη *victoria*.

Neutrum

- Neutrum
  - In ιον
    - hyperdiss. propar. ut ἀκάνθιον ab ἄκανθα spina: sic
      - multa in
        - διον, ut γνωμίδιον à γνώμη, *sententia.*
        - λιον, ut κρεύλλιον à κρέας *caro*, &c.
        - νιον, ut πιθάκνιον à πίθος *dolium*, &c.
        - ειον, ut ὀνάριον ab ὄνος *asinus*, &c.
      - pauca in
        - σιον, ut κοράσιον à κόρη *puella.*
        - ιον, ut θρανίσιον à θρᾶνος *sella.*
        - φιον, ut χωράφιον à χῶρος *ager.*
    - trisyllabum
      - proparoxytonum ut γήδιον à γῆ *terra*, γύναιον à γυνὴ *mulier.*
      - paroxytonum etiam, ut χοιρίον à χοῖρος *porcus:* præcipuè si sit oriundum ex acutitonis vel rectis, ut στρουθίον à στρουθὸς *passer:* vel genitivis, ut παιδίον à παῖς παιδὸς
  - In εῖον, antecircumflexum, ut ἀγγεῖον ab ἄγγος.

Ex Primitivo uno varia nonnunquam Diminutiva nascuntur, ut κορίσκη, κοράσιον, κόριον, κορίδιον à κόρη *puella.*

Ex Diminutivis alia Diminutiva, ut πολίχνιον à πολίχνη *urbecula*, &c.

Diminutiva adjectiva perpaucissima sunt: ut δριμύλος à δριμὺς *acerbus*, μικκύλος à μικκὸς pro μικρὸς *parvus*, ὁσσίχος ab ὅσος *quantus*, παυρίδιος à παῦρος *paucus*, πυῤῥιχος à πυῤῥος *rufus.*

Amplificativum Αὐξητικόν.

1 Oxytona in ὸς, ut ἀρνειὸς *agnus adultior* ab ἄρς *agnus*, παιδνὸς *puer adultus* à παῖς *puer.* Sed πάππος à πάππας *pater.*

2 Paroxytona in ίας, ut μετωπίας *magnam habens frontem* à μέτωπον *frons*, πωγωνίας *magnam habens barbam*, à πώγων *barba*; στομίας *magnum habens os*, à στόμα *os*; ὠμίας ab ὦμος *humerus.* In αξ, ut πλούταξ *valde dives*, à πλοῦτος *divitiæ.* Item nomina propria in ων ωνος, ut Γνάθων *parasitus Gnatho*, à γνάθος *maxilla.*

3 Proparoxytonum, ut χερμάδιον *lapis magnus*, à χερμὰς *lapis*; λόγιον *divinus sermo*, à λόγος *sermo.* Item δαΐτις *magna fax*, à δαῒς *fax.*

Nomen tam Substantivum quàm Adjectivum, pro varia significatione aliud dicitur Numerale Ἀριθμητικὸν, ut τριὰς *Trinitas*, εἷς *unus.* Collectivum περιληπτικὸν, ut ὄχλος *turba*, πολὺς. Gentile ἐθνικὸν, ut Μακεδὼν *Macedo*, Ἀχαϊκὸς *Achaicus.* Fictitium πεποιημένον, ut βόμβος *sonus apum*, βομβήεις *sonorus.*

Porrò, Adjectivum est Possessivum κτητικὸν, idque vel Appellativum, ut δεσποτικὸς *herilis*, &c. vel Proprium ut Ἑκτόρεος *Hectoreus:* Materiale μετουσιαστικὸν, ut λίθινος *lapideus:* Locale τοπικὸν, ut οὐράνιος *cœlestis:* Temporale χρονικὸν, ut ἡμερινὸς *diurnus:* Indefinitum ἀόριστον, ut τὶς *quidam:* Interrogativum ἐρωτηματικὸν, ut ποῖος *qualis:* Redditivum ἀνταποδοτικὸν, ut τοῖος *talis:* Partitivum μεριστικὸν, ut ἕτερος *alius.*

Imitantur Analogiam & Anomaliam Substantivorum.

Sunt autem trium generum, τριγενῆ.

Alia habent in Nominativo	tres terminationes τρικατάληκτα.	
	duas δικατάληκτα,	Hæc flectuntur per tres articulos.
	unam μονοκατάληκτα,	

Omnis dictio trium generum habet Gen. & Dat. similes in masc. & neutro genere.

Adjectiva trium terminationum desinunt in

ος	& faciunt fœmininũ per	η	neutrum per	ον	ad formam	3æ & 2æ simpl.
ας		α		αν		5æ & 2æ simpl.
εις		εσσα		εν		5æ & 2æ simpl.
υς		εια		υ		3æ contr. & 2æ. simpl.

† ος Sing. Nom. καλὸς ὴ * ὸν. Gen. ȣ῀ ῆς ȣ῀, &c. Voc. ὲ ὴ ὸν, &c. *pulcher*. Sed adjectiva in ος purum, & ρος faciunt fœmininum per α ut ἅγιος, ἁγία, &c. *sanctus* ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, *floridus*. Excipe Materialia plurima in εος, ut χρύσεος -έη, &c. παρδάλεος έη: & numeralia omnia in -οος, ut ὄγδοος όη, &c. ἁπλόος -όη, &c.

† *Sic Adjectiva contracta in ȣ῀ς, ut, ἁπλȣ῀ς ῆ ȣ῀ν, &c. V. ὦ ἁπλȣ῀ ῆ ȣ῀ν.*
* *Sed* ἄλλος ἄλλη ἄλλο,

ας Sing. N. πᾶς, πᾶσα, πᾶν G. παντὸς πάσης παντὸς, &c. V. πᾶς πᾶσα πᾶν, &c. Sed μέλας *niger* & τάλας *miser*. S. N. ας αινα αν, G. ανος αίνης ανος, &c. V. αν αινα αν, &c Μέγας verò *magnus*, μεγάλη μέγα, G. μεγάλȣ ης ȣ, &c. A. μέγαν μεγάλην μέγα, V. ὦ μέγα μεγάλη μέγα, &c.

εις Sing. N. χαρίεις εσσα εν, G. εντος έσσης εντος, &c. V. χαρίεν & ει εσσα εν *gratiosus*.

υς Sing. N. ὀξὺς εῖα ὺ, G. έος είας έος, D. έϊ εῖ, είᾳ έϊ εῖ, A. * ὺν εῖαν ὺ, V. ὺ εῖα ὺ, &c. D. N. A. V. έε εία έε, G. έοιν έαιν έοιν. Plur. N. έες εῖς εῖαι έα, G. έων, ειῶν έων, D. έσι είαις έσι, A. έας εῖς είας έα, V. έες εῖς εῖαι έα.

Excipe πολὺς *multus*, Sing. N. * πολὺς πολλὴ πολὺ, G. πολλȣ῀ ῆς ȣ῀, D. πολλῷ ῇ ῷ, A. πολὺν πολλὴν πολὺ, V. πολὺ πολλὴ πολὺ, &c. Poetæ sic inflectunt, N. πολὺς, G. πολέος, D. πολέϊ, A. πολὺν, V. ὦ πολύ. Plur. N. πολέες -εῖς, G. πολέων, D. πολέσι -έεσσι, A. πολέας, -εῖς, V. ὦ πολέες -εῖς.

* *Ia Poet.*
* *Leguntur contract.* ἡμίσεις, Marc. 6. ἡμίση Luc. 19
* *Apud Poetas* πολλὸς πολλόν.

Adje-

Adjectiva trium Articulorum & duarum terminationum desinunt in

† ος, ως, ας, ις, ην, υς	Et formant neutrum per	ον 3æ simpl. ων 4æ simp. quandoq; 5ª. αν, ιν, εν, υ 5æ simpl.		ους, ων, ωρ, ης	Et formant neutrum per	ουν, ον, ορ 5æ simp. ες 1æ contr.	† *Sic Adjectiva contracta in ους, ut εὔνους ουν. V. ὦ εὔνου ουν.*

ος ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος καὶ τὸ ἔνδοξον. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἐνδόξου, &c. V. ὦ ἔνδοξε καὶ ὦ ἔνδοξον, *illustris.*

ως ut ὁ καὶ ἡ εὔγεως καὶ τὸ εὔγεων, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὔγεω, &c. V. ὦ εὔγεως & εὔγεω, *fertilis.* ὁ καὶ ἡ πολύκερως καὶ τὸ πολύκερων, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ πολυκέρωτος, &c. V. ὦ πολύκερως & ὦ πολύκερων, *habens multa cornua.*

ας ὁ καὶ ἡ ἀείνας καὶ τὸ ἀεῖναν, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀείναντος, &c. V. ὦ ἀεῖναν, *perpetuò fluens.*

ις ὁ καὶ ἡ εὔχαρις καὶ τὸ εὔχαρι, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὐχάριτος, &c. A. τὸν καὶ τὴν εὐχάριτα καὶ εὔχαριν, καὶ τὸ εὔχαρι, V. ὦ εὔχαρι, *gratiosus.*

ην ὁ καὶ ἡ ἄρρην καὶ τὸ ἄρρεν, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἄρρενος, &c. V. ὦ ἄρρεν, *masculus* vel *mas.*

υς ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς καὶ τὸ ἄδακρυ, G. υος, D. υϊ, A. υν, υ, V. ὦ υ, Dual. N. A. V. υε, G. D. ύοιν, Plur. N. υες υς υα G. υων, D. υσι, A. υας υς υα, V. υες υς υα, *sine lachrymis.*

ους ὁ καὶ ἡ δίπους καὶ τὸ δίπουν, G. τοῦ οδος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ οδι, A. οδα ουν & ουν, V. ους ου, & ουν, *Bipes.*

ων ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων καὶ τὸ εὔδαιμον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὐδαίμονος, &c. V. ὦ εὔδαιμον, *felix.*

ωρ ὁ καὶ ἡ μεγαλήτωρ, καὶ τὸ μεγαλῆτορ, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ μεγαλήτορος, V. ὦ μεγαλῆτορ, *magnanimus.*

ης ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ τὸ ἀληθὲς, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος οῦς, &c. V. ὦ ἀληθὲς, *verus.*

Pleraque Adjectiva composita & derivata in ος, sunt duarum terminationum. Atticè etiam omnia sic inflectuntur. Nonnulla ex his quæ duas habent terminationes interdum fœmininum habent à masculino diversum; nempe in ος, ut ἀθάνατος άτη, αἰώνιος ία, in ην ut τέρην εινα, in υς ut θῆλυς εια, &c.

Quædam etiam varias habent vocales & consonantes ante ος Genit. In ις ιτος, ut priùs: ιδος, ut φιλόπατρις *amans patriæ*: ιθος, ut φίλορνις *amans avium*: ιος, ut τρόφις *bene nutritus*: ινος, ut τὶς *quis.*

ην ενος, ut priùs: ηνος ut ἄσην *infelix.*

υς υος, ut priùs: εος ut θῆλυς *fœmineus.*

ους οδος, ut priùs: οντος ut ἀνόδους *edentulus.*

ων ονος, ut priùs: οντος ut ἑκὼν *volens*: ωνος ut αἴθων *fulgidus.*

ης εος, ut priùs: ητος ut ἀκμὴς *indefessus.*

Adje-

Adjectiva trium articulorum & unius terminationis desinunt in

ιν ξ ρ ς αρς ψ	5ᵃ. simp. ut ὁ κὶ ἡ κὶ τὸ	τειγλώχιν, ἅρπαξ, μάκαρ, λευκόκρας, μάκαρς, αἴθοψ	G. τοῦ κὶ τῆς κὶ τοῦ	τειγλώχινος tricuspis. ἅρπαγος rapax. μάκαρος felix. λευκόκρατος album habens caput. μάκαρτος felix. αἴθοπος subfuscus.

Hujusmodi Adjectiva varias habent terminationes in recto & genitivo.

In ρ· αρ, ut priùs: ηρ ηρος, ut μιξόθηρ *semivir:* ερ ερος, ut πλατυγάστηρ *latum habens ventrem:* ειρ ειρος, ut ἑξάχειρ *sex habens manus:* υρ υρος, ut ἐπιμάρτυρ *testis.*

ς· ατος, ut priùs: αδος, ut πολυδειράς *cacuminosus:* αυς αιδος, ut φιλόπαις *puerum amans:* αυτος, ut ἁβρόπους *delicatus:* αυς εως, ut πολυναῦς *permultis navibus instructus:* ευς εως, ut δονακεὺς *arundinosus.*

αρς· τος, ut priùs: νος, ut πολύαρς.

ξ· αξ γος, ut priùs: κος, ut πτὰξ *pavidus:* κτος, ut χειρώναξ *qui manibus operatur:* εξ κος, ut ἐπίτεξ *parturiens:* ηξ ηγος, ut αἰνόπληξ *graviter ferens:* ηκος, ut αἰολοθώρηξ *variam habens thoracem:* εκος, ut κυναλώπηξ *cane & vulpe natus:* ιξ κος, ut πολυάϊξ *valde impetuosus:* χος, ut ὑάθριξ *suis pilos habens:* γος, ut ὁμηρομάστιξ, &c. οξ γος, ut ἔμφλοξ *ignitus.* & εὐφόρμιγξ *pulchram habens citharam:* κος, ut πάνδοξ *hospes publicus:* ωξ κος, ut πτὼξ *pavidus:* γος, ut ἀπορρὼξ *abruptus:* υξ χος, ut σύζυξ *conjunctus,* & δίπτυξ *duplex:* κος, ut χρυσάμπυξ *aureum reticulum habens:* αιξ αικος, ut καλλιγύναιξ *pulchras habens mulieres.*

ψ· οψ, ut priùs: εψ πος, ut κατώβλεψ *deorsum respiciens:* ιψ πος, ut αἰγίλιψ *relictus à capris:* βος, ut χοιρόθλιψ *libidinosus:* ωψ ωπος, ut γλαύκωψ *cæsios habens oculos:* οπος & ωπος, ut εὐρύοψ *magnos habens oculos.*

Adjectiva in recto finita in Substantivum, illius terminationem in reliquis casibus habitâ ratione generis, ut plurimùm sequuntur, uti constat ex prioribus exemplis. Excipiuntur verò paucula, ut ἄπολις ιδος, &c. *qui sine urbe est.*

Plurima Adjectiva, præcipuè composita & derivata, videntur esse tantùm duorum generum, διγενῆ; in neutro vix invenienda, ut φιλέλλην *Græcorum amans:* Paucula unius, μονογενῆ; ut ἡ καμινὼ *caminaria:* Præsertim Masculina in ευς, ut ὁ φιλοβασιλεὺς *regis amans:* in ης etiam 1æ simpl. & ejus fœmininum in ις 5æ simpl. ut ὁ βοηλάτης, ἡ βοηλάτις *boves abigens:* G. άτου άτιδος, D. άτῃ άτιδι, A. άτην άτιδα, & άτιν, V. άτα άτι, &c.

Adjecti-

Cardinale προσηγορικόν. Ordinale τακτικόν.

Cardinalia heteroclita sunt: εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες.

Εἷς *unus* Tetraptoton 5æ, & 2æ simpl.

Sing N. εἷς μία ἕν, G. ἑνὸς μιᾶς ἑνός, D. ἑνὶ μιᾷ ἑνί, A. ἕνα μίαν ἕν. Duali & Plur. caret: sic composita, οὐδεὶς μηδείς.

Legunturu οὐδένες, οὐδένας, μηδένες, μηδένας, μηδέσι,

Δύο *duo* Tetraptoton, 3æ simpl. omnium generum. Singulari caret: Dual. N. A δύο, Atticè δύω, G. δυοῖν, fœm. δυεῖν, D. δυσί. Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur extra Dativum.

δυεῖν, Masc. apud Lucianum.

Ἄμφω *ambo*, Diptoton 3æ simpl. per omnia genera: N. A. ἄμφω, G. D. ἀμφοῖν.

Τρεῖς *tres*, & τέσσαρες *quatuor* Tetraptota 5æ simpl. Sing. Dual. carent. Plur. N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία. G. τῶν τριῶν. D. τοῖς τρισί. Ac. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα. G. τῶν τεσσάρων, D. τοῖς τέσσαρσι. A. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε *quinque*, &c. ἑκατὸν *centum*.

Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt, διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c.

Ordinalia sunt quæ ad interrogationem, πόσος *quotus*, aptè respondent, ut πρῶτος *primus*, δεύτερος *secundus*, τρίτος *tertius*, &c. E his manant dialia, ἐφήμερα, quæ respondent ad quæstionem ποσταῖος *quoto die*, ut πρωταῖος, δευτεραῖος, τεταρταῖος 1°, 2°, 3°, *die* &c.

Sunt etiam alia Numeralia multiplicativa πολλαπλασιαστικά, 1. in πλόος -οῦς, ut ἁπλόος οῦς *simplex*, διπλόος οῦς, *duplex*, &c. ἑκατονταπλοῦς *centuplex*, &c. 2. in πλάσιος vel πλασίων, ut διπλάσιος *duplus*, &c. ἑκατονταπλάσιος -πλασίων *centuplus*, &c. sic πολλαπλοῦς πλάσιος -ίων *multiplex*.

Græci numeros his literis sic exprimunt:

Μονάδες, α' 1, β' 2, γ' 3, δ' 4, ε' 5, ϛ 6, ζ' 7, η' 8, θ' 9,

Δεκάδες, ι' 10, κ' 20, λ' 30, μ' 40, ν' 50, ξ' 60, ο' 70, π' 80, ϟ 90,

Ἑκατοντάδες ρ' 100, σ' 200, τ' 300, υ' 400, φ' 500, χ' 600, ψ' 700, ω' 800, ϡ' 900,

Χιλιάδες, ͵α 1000, ͵β 2000, &c. ͵κ 20000, ͵ρ 100000.

Μιγάδες, ια 11, κβ 22, ργ 103, ͵αδ 1004, &c. 1647 ͵αχμζ

24 literis intermiscentur tres notæ ἐπίσημα: βαῦ ϛ, κόππα ϟ, σάμπι ϡ.

Apud nonnullos literæ singulæ, pro ordine quem habent in Alphabeto, numerum designant, α 1, κ 11, ρ 17; ω 24, quo pacto libri Homerici distinguuntur.

Ex Majusculis Ι 1 pro μία, Π 5 pro πέντε, Δ 10 pro δέκα, Η 100 pro Ἑκατὸν, Χ 1000 pro Χίλιοι, Μ 10000 pro μύριοι. Geminata geminant numerum, ut ΙΙ 2, ΠΠ 10, ΔΔ 20. Has omnes excepta Ι veteres olim τῷ Π inscribere solebant, & significabant numerum inscriptum quinquies sumendum esse: ut

[Δ] 50. [Η] 500. [Μ] 5000.

Adjectivis accidit Comparatio Σύγκρισις.

Comparationis gradus βαθμοὶ sunt tres; Positivus θετικὸς, Comparativus συγκριτικὸς, Superlativus ὑπερθετικός.

Positivus desinit in αρ, αις, εις, ην, ης, ις, ξ, ος, ους, υς, ων.

Adjectiva in ος post longam, formant Comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος, ut σέμνος ότερος ότατος *venerabilis*, φαῦλος ότερος ότατος *improbus*.

Post brevem mutant ο in ω, ut σοφὸς ώτερος ώτατος *sapiens*. Post ancipitem vel retinent ο, vel mutant ο in ω, ut ἱκανὸς ότερος ότατος, vel ώτερος ώτατος *idoneus*.

Adjectiva in αρ, αις, εις, ην, ης, ις, ους, υς, ων, formant Comparativum & Superlativum assumendo τερος & τατος.

αρ, ις eliso ι, ις, ους, ην, ων, αις, ης, υς — assumit τερος & τατος:

- Masc. sing.: μάκαρ άρτερος άρτατος *felix*. χαρίεις έστερος έστατος *gratiosus*. γάστρις ιστερος ιστατος *gulosus*. ἁπλοῦς οὔστερος οὔστατος *simplex*.
- Masc. plur.: τέρην ενες έστερος έσταtος *tener*. σώφρων ονες έστερος έστατος.
- Neut. sing.: μέλας αν άντερος άντατος. εὐσεβὴς ὲς έστερος έστατος *pius*. εὐρὺς ὺ ύτερος ύτατος *latus*.

Sed υς sæpe mutatur in ιων & ιστος, ut εὐρὺς εὐρίων εὔριστος.

Nomina in ξ, vertunt terminationem ες plural. in ίστερος & ίστατος, ut ἅρπαξ *rapax*, ἁρπαγίστερος, &c. βλὰξ *supinus*, βλακίστερος, &c.

Com-

1° in ος

Ἀγαθὸς	ἀμείνων, ἀρείων, κρείσσων * κρείττων † κάρρων	ἀγαθώτατος rariùs. ἄριστος, κράτιστος * Atticè. † Doricè.
καλὸς	καλλίων	κάλλιστος
ἐσθλὸς bonus	λωΐων ‖ λῴων, βελτίων & βέλτερος, φέρτερος	λωΐστος vel λῷστος. βέλτιστος & βέλτατος. φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος. ‖ Per Synæresin.
κακὸς malus	κακώτερος & κακίων, χείρων & χερείων	κάκιστος, χείριστος
μικρὸς parvus	μικρότερος & μείων, ἐλάσσων, ἥσσων	μικρότατος & μεῖστος. ἐλάχιστος, ἥκιστος
αἰσχρὸς	αἰσχρότερος & αἰσχίων,	αἰσχρότατος & αἴσχιστος turpis.
ἐχθρὸς	ἐχθίων	ἔχθιστος inimicus
Ὀλίγος	ὀλίζων	ὀλίγιστος paucus
ῥᾴδιος	ῥᾴων	ῥᾷστος facilis

Quædam in ος abjiciunt ο, alia ω in Comp. & Superl. ut

Φίλος φίλτερος & φιλίων, φίλτατος & φίλιστος *amicus*.

Γεραιὸς *senex*, παλαιὸς *antiquus*, σχολαῖος *otiosus*: γεραίτερος, &c.

Θέρειος *æstivus* θερείτερος: δεξιὸς *dexter* δεξιτερός:

Τρίτος *tertius* τρίτατος.

Attici formant

- multa in
  - έστερος έστατος, ut αἰδοῖος *venerabilis*, ἀνιαρὸς *tristis*, ἀκρατος *incontinens*, ἄμορφος *deformis*, γενναῖος *generosus*, σπουδαῖος *studiosus*, ὡραῖος *speciosus*.
  - αίτερος αίτατος, ut ἥσυχος *tranquillus*, μέσος *medius*, ὄρθριος *matutinus*.
  - Ἄσμενος *placidus*, έστερος & αίτερος: sic ὄψιος *serus*.
- pauca in ίστερος ίστατος, ut μονοφάγος *solus edens*, λάλος *loquax*, λάλιστος etiam in Superlativo.

Ἐπιτήδειος *idoneus*, ότερος & έστερος, &c. πτωχὸς *pauper*, ότερος & ίστερος, &c. φιλοκτέανος *locuples*, ώτερος & έστερος, &c.

Ἴδιος *proprius*, ώτερος & αίτερος, &c.

Legitur ἀνθρωπινώτερος ab ἀνθρώπινος *humanus*.

2° in ῦς, ut διπλῦς *duplex* διπλότερος, πορφυρῦς *purpureus* πορφυρώτερος.

* *Ionicè.* 3° in ας, ut μέγας * μέζων, & μείζων, μάσσων, μέγιςος *magnus.*

4° in ίω, ut τέρίω τερεινότερος, &c. *tener.*

5° in ης, ut ψευδής ·δέςερος ·δέςατος *mendax,* ὑγιής *sanus* ὑγιώτερος.

6° in ων, ut πέπων πεπαίτερος, &c. *maturus.* πίων πιότερος πιότατος *pinguis.*

7° in υς, πολὺς πλείων vel πλέων πλεῖςος *multus.*

Comparativa in ων præsertim irregularia sic inflectuntur.

Sing. N. ὁ καὶ ἡ πλείων καὶ τὸ πλεῖον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ πλείονος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ πλείονι, Ac. τὸν καὶ τὴν πλείονα πλείοα πλείω καὶ τὸ πλεῖον, V. ὦ πλεῖον.

Dual. N. A. V. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ πλείονε, G. D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν πλειόνοιν.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ πλείονες πλείοες πλείυς καὶ τὰ πλείονα οα ω, G. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν πλειόνων, D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς πλείοσι, A. τοὺς καὶ τὰς πλείονας οας υς καὶ τὰ πλείονα οα ω, V. ὦ πλείονες οες υς, καὶ ὦ πλείονα οα ω.

Comparativa in ων & ιων parturiunt alia Comparativa;

1° ων vertitur in ότερος, ut χείρων χειρότερος *multo pejor.*

2° ιων mutat ι & præcedentem consonam in σ, ut παχίων πάσσων *multò pinguior*, ταχίων θάσσων *multò celerior*, ἐγγίων ἔσσων, *vel potiùs* ἄσσων *multò propior.*

Superlativa pariunt alia Comparativa & Superlativa, ut ἐλάχιςος ἐλαχιςότερος *multò minimus*, κύδιςος κυδιςατος *longè gloriosissimus.*

Comparatio etiam accidit aliis dictionibus, quæ factâ comparatione migrant in Adjectiva.

1° Substantivum,

1 in Θ: Neutrum per ίων & ιςος, ut κέρδος *lucrum*, κερδίων *lucrosior*, κέρδιςος. Sed ὕψος *altitudo*, ὑψίτερος *altior* ὕψιςος· κῦδος *gloria*, κυδίων & κυδότερος *gloriosior*, &c.

Masculinum more adjectivorum in ος, ut θεὸς *deus*, θεώτερος *divinior.* Sed μυχὸς *penetrale*, μυχαίτατος μυχόιτατος μύχατος *intimus.*

Compa-

2 α, η, ον, plerumq; vertitur in ότερος ότατος, ut ἅμιλλα *certamen*, ἁμιλλότερος *pugnacior.*

3 υς assumit plerumq; τερος τατος, ut ἄρκυς *rete*, ἀρκύστατος *retium tensivus*.

4 ὡς, & ωρ in genitivo, vertunt σ in τερος τατος, ut βασιλεὺς βασιλεύτερος, &c. φὼρ *fur*, φωρότερος *furacior*.

5 ης 1æ simpl. facit superlat. ίστατος, ut κλέπτης *fur*, κλεπτίστατος *furacissimus*.

ratur

2° Verbum: vertendo utplurimùm ω in τερος &c. ut δεύω *relinquo*, δεύτερος *posterior*, δεύτατος *postremus*.

3° Participium: verso ος in έστερος, &c. ut ἐῤῥωμένος ἐῤῥωμενέστερος *robustior*, &c.

4° Pronomen: αὐτὸς *ipse*, αὐτότατος *ipsissimus*.

5° Adverbium: in ω, assumpto τερος &c. ut ἄνω *supra*, ἀνώτερος *superior*, ἀνώτατος, &c. sed ὀπίσω *post*, ὀπίστερος *posterior*, abjecto ω, &c.

ἄφαρ *citò*, ἀφάρτερος *celerior*, &c. ἔνδον *intus*, ἐνδότερος *interior*, &c.

Μάλα *valdè*, μᾶλλον, μάλιστα.

Πέρα *ultrà*, περαίτερος περαίτατος.

ἐγγὺς *propè*, ἐγγύτερος ἐγγίων, ἐγγύτατος ἔγγιστος.

6° Præpositiones πρὸ *ante*, πρότερος, πρότατος πρῶτος πρῶτος.

ὑπὲρ *super*, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος.

ὑπὸ *sub*, ὕστερος ὕστατος.

Pronomen

Simplex
- Primitivum
  - Ἐγὼ *ego*, σὺ *tu*, * οὗ *sui*.
  - Demonstrativum δεικτικὸν, οὗτος *hic*, ἐκεῖνος *ille*.
  - Relativum ἀναφορικὸν, † αὐτὸς *ipse*, ὃς *qui*
  - Indefinitum δεῖνα *quidam*.
- Possessivum
  - ἐμὸς *meus*, σὸς *tuus*, ὃς *suus*, νωΐτερος *noster duorum*, σφωΐτερος *vester duorum*, ἡμέτερος *noster*, ὑμέτερος *vester*, σφέτερος *suus*.

* οὗ est reciprocum ἀυτοπαθὲς, sic αὐτὸς, ἐμαυτοῦ, &c.
† αὐτὸς & ἑαυτοῦ pronomen τριπρόσωπον.

Compositum ἐμαυτοῦ *mei ipsius*, σεαυτοῦ *tui ipsius*, ἑαυτοῦ *sui ipsius*. Adde mixtum cum alio nomine, ἡμεδαπὸς *nostras*, ὑμεδαπὸς *vestras*. item ποσοῦτος, τηλικοῦτος, τοιοῦτος.

Vocativo carent Pronomina, uti etiam Indefinita, Interrogativa, Redditiva, ut οἷος, ποῖος, τοῖος, &c.

Proprias declinationum formas habent, ἐγώ, σὺ, ἕ, δεῖνα.

S. N. ἐγώ, G. ἐμοῦ & μοῦ, D. ἐμοὶ & μοὶ, A. ἐμὲ & μέ.
D. N. A. νῶϊ & νῷ, G. D. νῶϊν & νῷν.
P. N. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς.

S. N. σὺ, G. σοῦ, D. σοὶ, A. σέ. D. N. A. σφῶϊ & σφῷ, G. D. σφῶϊν & σφῷν. P. N. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

S. Nom. caret, G. οὗ, D. οἷ, Ac. ἕ. D. N. A. σφωὲ & σφὲ, G. D. σφῶϊν & σφίν. P. N. σφεῖς, G. σφῶν, D. σφίσι, A. σφᾶς.

Δεῖνα caret Duali & Plurali.

* δεῖς Poet. Masc. S. N. ὁ * δεῖνα, G. τοῦ δεῖνος δείνατος, D. τῷ δείνατι δεῖνα δεῖνα. A. τὸν δεῖνα, δεῖνα.

Fœm. & Neutr. S. N. ἡ καὶ τὸ δεῖνα, G. τῆς καὶ τοῦ δεῖνος, D. τῇ καὶ τῷ δεῖνι, Ac. τὴν καὶ τὸ δεῖνα.

Reliqua in ος more Adjectivorum inflectuntur ἐμὸς, ἡ, ὸν, &c.

* Sic τηλικοῦτος, αὕτη οῦτο. τοσοῦτος αὕτη οῦτο. τοιοῦτος αὕτη οῦτο.

Sed N. οὗτος αὕτη * τοῦτο, G. τούτου ταύτης τούτου, D. τούτῳ ταύτῃ τούτῳ, A. τοῦτον ταύτην τοῦτο, V. ὦ οὗτος αὕτη τοῦτο.

D. N. τούτω ταύτα τούτω, G. & D. τούτοιν ταύταιν τούτοιν.

P. N. οὗτοι αὗται ταῦτα, G. τούτων, D. τούτοις ταύταις τούτοις, A. τούτους ταύτας ταῦτα, V. οὗτοι αὗται ταῦτα, similiter, ἐκεῖνος η ο, &c. αὐτὸς ἡ ό.

Ἐμαυτοῦ & σεαυτοῦ, Sing. tantùm numerum habent. Ἑαυτοῦ. Singularem & pluralem: Nominativis carent omninó.

S. G. ἐμαυτοῦ ῆς οῦ, D. ἐμαυτῷ ῇ ῷ, A. ἐμαυτὸν ὴν ὸ.
S. G. σεαυτοῦ ῆς οῦ, D. σεαυτῷ ῇ ῷ, A. σεαυτὸν ὴν ὸ.
S. G. ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ, ῆς, οῦ. D. τῷ, τῇ, τῷ. A. τὸν, τὴν, τό.
P. G. ἑαυτῶν vel αὑτῶν, D. τοῖς, ταῖς, τοῖς, A. τοὺς τὰς τά.
Pro quo legitur
P. G. σφῶν αὐτῶν, D. σφίσιν αὐτοῖς, A. σφᾶς αὐτούς.

Verbum

1°. Quoad personam est vel { Personale προσωπικὸν, ut συμφέρω *confero*. / Impersonale ἀπρόσωπον, ut συμφέρει *confert*. }

2°. Quoad regimen dicitur vel { Transitivum μεταβατικὸν, ut λέγω *dico*. / * Intransitivum ἀμετάβατον, ut λήγω *desino*. }

Ad Intransitivum refertur Substantivum, ὑπαρκτικὸν, ut εἰμὶ sum.

Affectiones propriæ Verbi.

Voces sive formæ διαθέσεις

Tres sunt; Activa, Passiva, Media: à quibus verba sic appellantur:

1° * Activum ἐνεργητικὸν, quod plerumq; significat actionem, &

Ad Activum refertur Neutrum ἐδέτερον ut φαίνω.

Exit in { ω { gravitonum / circumflexum } / μι } unde rursus verbum dicitur { gravitonum, ut τύπτω. / circumflexum, ut ποιῶ. / in μι, ut τίθημι. }

2° Passivum παθητικὸν, quod passionem potissimùm notat:

3° Medium μέσον sive commune κοινὸν, quod mediam significationem, & mediam conjugationem partim activam partim passivam habet.

} utrumque exit in μαι, ut τύπτομαι.

† *Ad Passivum & Medium refertur Deponens ἀποθετικὸν, ut ἐργάζομαι*

Tempora χρόνοι

In voce Activa & Media octo sunt, in Passiva novem.

Præsens ἐνεστὼς *.

Præteritum παρῳχημένος { Imperfectum παρατατικός. † / Perfectum παρακείμενος. ‖ / Pl. perfectum ὑπερσυντελικός }

* (i.) *instans.*
† (i.) *extensivum.*
‖ (i.) *adjacens.*

Futurum 1m. μέλλων α΄. Futurum 2m. μέλλων β΄. Paulo pòst Futurum μετ' ὀλίγον μέλλων.

Indefinitum 1m. Ἀόριστος α΄. Indefin. 2m. Ἀόριστος β΄.

Indefinita sunt tempora incertæ significationis, sumuntur enim pro Præteritis omnibus, & interdum pro Præs. & Futur. & cùm sumuntur pro Præterito, incertum est an paulò ante, vel multò ante res præterierit.

Tempora sunt vel
- Principalia ἀρχικά. Præsens, Futurum, Præteritum: sed in voce Passiva Præsens, Perf. Indef. 2^m.
- Cognata συζυγῆ
  - 1 Præsens, Imperfectum, Ind. 2. Futurum 2^m. Perf. Medium.
  - 2 Futurum 1^m, & Indefinit. 1^m.
  - 3 Perfectum & Pl. perfectum: & in Passiva voce Paulo pòst Futurum, Ind. 1, & Fut. 1^m.

Modi ἐγκλίσεις

Sunt quinque:
- Indicativus * ὁριστική, (* definitivus)
- Imperativus προστακτική,
- Optativus εὐκτική,
- Subjunctivus ὑποτακτική,
- Infinitivus * Ἀπαρέμφατος. (* non explanativus.)

Conjugatio συζυγία

est vel
- Temporalis χρονική per tempora.
  - 1. per tria tempora principalia.
  - 2. per omnia tempora ejusdem vocis.
  - 3. per similia quæcunq; trium vocum.
- Personalis προσωπική, per omnes personas ejusdem temporis.
- Modalis ἐγκλιτική, per omnes modos.

Conjugationes sunt decem; quatuor Gravitonorum, tres Contractorum, tres Verborum in μι.

Conjugatio dignoscitur per literam formativam sive figurativam χαρακτηριστικόν.

Characteristica

Est triplex: Præsentis, Futuri, & Præteriti: à quibus cognata tempora suam characteristicam accipiunt.

Characteristica
- Præsentis est litera præcedens ω vel ομαι, μι vel μαι.
- Futuri & Præteriti est aut litera eadem, aut alia ejus loco posita, vel eam proximè sequens. Sed perfecti exeuntis in κα ex μῶ & νῶ, κ est characteristica.

Characteristica præsentis indicat & distinguit conjugationes trium vocum, futuri characteristica conjugationes vocis Activæ, reliquæ omnes sua tempora.

Cha-

	Charac-	Præs.	-teris-	Fut.	-ticæ	Perf.	
In Conjugatione prima	π	τέρπω	Ψ	τέρψω	Φ	τέτερφα	delecto
	β	λείβω		λείψω		λέλειφα	sacrifico
	φ	γράφω		γράψω		γέγραφα	scribo
	πτ	τύπτω		τύψω		τέτυφα	verbero
secunda	κ	πλέκω	Ξ	πλέξω	Χ	πέπλεχα	plico
	γ	λέγω		λέξω		λέλεχα	dico
	χ	βρέχω		βρέξω		βέβρεχα	rigo
	σσ	ὀρύσσω vel		ὀρύξω		ὤρυχα	fodio
	ττ	ὀρύττω					
tertia	τ	ἀνύτω	Σ	ἀνύσω	Κ	ἤνυκα	perficio
	δ	σπεύδω		σπεύσω		ἔσπευκα	festino
	θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα	impleo
	ζ	φράζω		φράσω		πέφρακα	dico
	ω purum,	τίω		τίσω,		τέτικα	honoro.
quarta	λ	ψάλλω	Ω͂	ψαλῶ	Κ	ἔψαλκα	psallo
	μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα	distribuo
	ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα	ostendo
	ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα	sero
	μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα	scindo

Regulæ de Personis.

Cùm prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest: nempe in omnibus temporibus Activæ vocis, perfecto & plusq. perf. Med.

Cùm tertia pluralis exit in σι vel τω, tertia dualis eadem est cum secunda: viz. in præsenti, futuris, & perfect. Indicativi, & in omnibus temporibus Subjunctivi per omnes voces.

Tertiis personis verborum in ι vel ε desinentibus, ν additur, si vocalis sequatur: & apud Poetas ante consonam.

Persona 2a. & 3a. singularis in Subjunctivo Verbi cujusvis Activi, & 2a. singularis temporum in μαι, habent ι subscriptum finalibus α, η, ω. Eædem vocales ante μην, sub se habent ι in perfecto Optativi Passivi, retinéntq; per omnes personas & numeros. In quacunq; demum persona cujuscunque temporis aut modi eliditur ι, per contractionem factam in has vocales, eisdem subscribitur. *vid. pag. 5.*

Verba omnia barytona conjugantur ut τύπτω·
Composita ut sua Simplicia.

Modus Indicativus.

Præf.	S. τύπτω εις ει,	D. ετον ετον,	P. ομεν ετε ουσι.
Imperf.	S. ἔτυπτον ες ε,	D. ετον έτην,	P. ομεν ετε ον.
Fut. 1.	S. τύψω εις ει,	D. ετον ετον,	P. ομεν ετε ουσι.
Indef. 1.	S. ἔτυψα ας ε,	D. ατον άτην,	P. αμεν ατε αν.
Perf.	S. τέτυφα ας ε,	D. ατον ατον,	P. αμεν ατε ασι.
P.perf.	S. ἐτετύφειν εις ει,	D. ειτον είτην,	P. ειμεν ειτε εισαν.
Fut. 2.	S. τυπῶ εῖς εῖ,	D. εῖτον εῖτον,	P. οῦμεν εῖτε οῦσι.
Indef. 2.	S. ἔτυπον ες ε,	D. ετον έτην,	P. ομεν ετε ον.

Modus Imperativus.

Præf. & Imperf. S. τύπτε έτω, D. ετον έτων, P. ετε έτωσαν. Sic Perf. & Pl. Perf. τέτυφε, & Indef. 2. τύπε.
Indef. 1. S: τύψον άτω, D. ατον άτων, P. ατε άτωσαν.

Modus Optativus εἴθε.

Præf. & Imp. S. τύπτοιμι οις οι, D. οιτον οίτην, P. οιμεν οιτε οιεν. sic Futur. 1. τύψοιμι, Perf. & Pl. perf. τετύφοιμι, & Indef. 2. τύποιμι.
Indef. 1. S. τύψαιμι αις αι, D. αιτον αίτην, P. αιμεν αιτε αιεν.
Fut. 2. S. τυποῖμι οῖς οῖ, D. οῖτον οίτην, P. οῖμεν οῖτε οῖεν.

Modus Subjunctivus ἐάν.

Præf. & Imperf. S τύπτω ῃς ῃ, D. ητον ητον, P. ωμεν ητε ωσι. sic Indef. 1. τύψω, 2. τύπω. Perfect. & Plusquam perf. τετύφω.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. τύπτειν, Fut. 1. τύψειν, Indef. 1. τύψαι, Perf. & Pl. perf. τετυφέναι, Fut. 2. & Indef. 2. τυπεῖν.

Participium

Sequitur declinationem Nominis. In fœminino genere semper est secundæ simplicium: In masculino & neutro Participium activum semper est quintæ; Passivum & medium plerumque tertiæ;
Sed

Sed Participium utriusque indefiniti Passivi, & perfecti Medii est quintæ.

Participium Activum

Præsens & Imperfectum τύπτων ουσα ον, G. τύπτοντος ούσης οντος, &c. V. ὦ τύπτων ουσα ον. Sic Fut. 1. τύψων, & Indef. 2. τυπών.

Indefinitum 1. τύψας ασα αν, G. αντος άσης αντος, &c. V. ὦ τύψας ασα αν.

Perf & Plusq. τετυφὼς υῖα ὸς, G. ότος υίας ότος, &c. V. ὦ τετυφὼς υῖα ὸς.

Futurum 2. τυπῶν ουσα ουν, G. ουντος ούσης ουντος, &c. V. ὦ τυπῶν ουσα ουν.

Conjugatio Verbi barytoni per omnia tempora & modos vocis Activæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imperf.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφώς
Plusq.	ἐτετύφειν					
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Ind. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Ind. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπών
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

Fut. primum in quarta conjugatione variatur ut futurum secundum.

Fut. 2.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν

Temporum formatio.

Præsens

Est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum

Formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum αὔξησις

Est duplex, Syllabicum συλλαβικὴ, Temporale χρονικὴ: utrumque præfigitur, similiter Imperfect. Perfect. Plusqum. perfect. Indef. 1°. & 2°. in Indicativo, sed in reliquis modis soli perfecto.

Syl-

Syllabicum augmentum est ε, præfixum verbo cùm incipiat à consonante, augens syllabas.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε in omnibus temporibus quæ augentur: ut ῥίπτω ἔῤῥιπτον, *præcipito*, &c.

Temporale augmentum est η vel ω, præfixum verbo pro initiali mutabili, augens tempus.

Mutabiles sunt α, ε, ο, αι, αυ, οι.

α, ε in η, ο in ω mutatur; ι diphthongorum subscripto: ut ἀκούω ἤκουον *audio*, ἐρείδω ἤρειδον *fulcio*, ὀρύττω ὤρυττον, αἰκίζω ᾔκιζον *verbero*, αὐγάζω ηὔγαζον *illustro*, οἰκίζω ᾤκιζον *ædifico*.

Si verbum incipiat ab immutabili nullum habet augmentum:

Immutabiles sunt η, ι, υ, ω, ει, ευ, ου.

η, ἥκω ἧκον *venio*: ι, ἰάπτω ἴαπτον *mitto*: υ, ὑβρίζω ὕβριζον *injuriâ afficio*: ω, ὤθω ὦθον *impello*: ει, εἰκάζω εἴκαζον *assimilo*: ευ, εὐθύνω εὔθυνον *dirigo*: ου, οὐτάζω οὔταζον *vulnero*.

Quædam ab ε incipientia pro augmento adsciscunt ι post ε; ut ἔχω εἶχον *habeo*, εἷλον ab inusitat. ἕλω *capio*, ἑλίσσω *volvo*, ἕλκω ἑλκύω ἑλκίζω *traho*, ἕρπω ἑρπύζω *serpo*, ἑστήκω *sto*, ἕπομαι *sequor*, ἐρέω *dico*, ἑστιάω *convivio excipio*, ἕζω *sedeo*, ἐάω *sino*, ἕω *induo*, ἐρύω *traho*, ἔθω ἐθίζω *assuefacio*, ἐργάζομαι *operor*, ἔπω εἶπον *dico*, quod servat augmentum in omnibus modis. ἑορτάζω *festum celebro*, facit εἰόρταζον & ἑώρταζον.

Quatuor verba incipientia ab α, augmentum non admittunt: ut, ἄω ἄον *spiro*, ἀΐω *audio*, ἀηθέσσω *insuetus sum*, ἀηδίζομαι *tædio afficior*.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ea sunt derivata ab οἴαξ *temo*, οἶνος *vinum*, οἰωνὸς *volucris*, οἶστρος *œstrum*: ut οἰακίζω *guberno*, οἰνίζω *vinum emo*, &c. Sic * οἰδάνω *tumeo*, οἰκουρέω *domum custodio*, οἰμάω *cum impetu ruo*, οἰόομαι *desolor*: οἰνοχοέω *vinum fundo*, & οἰμώζω *ploro*, recipiunt vel omittunt augmentum.

* ᾤδανον rarò legitur.

Augmen-

Verba composita augmentum habent in medio, si incipiant à Præpositione, vel δυς & ευ ante mutabilem; ut καταγινώσκω *condemno*, κατεγίνωσκον· ἐγκαταλείπω *derelinquo*, ἐγκατέλειπον· δυσαρεστέω *displiceo*, δυσηρέστεον· ευεργετέω *benefacio*, ευηργέτεον.

Excipe pauca quæ à Præpositione incipiunt; ut, ἀμφισβητέω *ambigo*, ἠμφισβήτεον· ἀμφιέννυμι *induo*, ἀνοίγω *aperio*, ἀντιβολέω *occurro*, ἀντιδικέω *adversor*, ἀφεύω *accendo*, ἀφηνιάζω *detrecto*, ἀφίημι *dimitto*, ἐμμέλω *curo*, ἐνέπω *dico*, καθεύδω *dormio*, καθέζομαι & κάθημαι *sedeo*, καθίζω *sedere facio*, φροιμιάζω *proœmior*.

Reliqua omnia augmentum habent in initio: ut, φιλοσοφέω *philosophor*, ἐφιλοσόφεον· πειθαρχέω *pareo*, ὁμολογέω *confiteor*, παλιλλογέω *repeto*, ἀφρονέω *desipio*, δυστυχέω *infelix sum*, &c.

Quædam & in principio & in medio augentur: ut ἀνορθόω ἠνώρθεον *corrigo*, ἀναλίσκω *absumo*, ὀνοματοποιέω *nomen fingo*, παροινέω *debacchor*, προοδοποιέω *viam patefacio*, ἀναίνομαι *abnuo*, ἀνέχομαι *sustineo*. Item verbum simplex, διαιτάω *arbiter sum*, cum suis compositis.

Nonnulla interdum in principio, interdum in medio augentur, ut ἐγγυάω *despondeo*, ἠγγύησα & ἐγγεγύηκα· διακονέω *ministro*, ἐμπολάω *versor*, μεθοδεύω *methodo utor*.

Præpositiones in quibuscunque compositis præfixæ vocalibus finalem suam amittunt vocalem; ut, ἐπέχω *inhibeo*: excipe περὶ & πρὸ, ut περιέχω *contineo*, προάγω *præeo*. Ἀμφὶ modò amittit modò retinet ι: ut, ἀμφελίσσω & ἀμφιελίσσω *circumvolvo*, &c. Post elisionem, relictâ consonâ, lenem vel asperum spiritum accipit à sequente vocali; ut ἀμπέχω *circundo*, ab ἀμφὶ & ἔχω, ἀφορίζω *separo*, ab ἀπὸ & ὁρίζω.

Ante consonam verbi ἐξ fit ἐκ; ut ἐκλείπω *deficior* ἐν & σὺν mutant suam ν in γ, &c. (*vide pag.* 2.) ut ἐγγράφω *inscribo*, συγγράφω *conscribo*, &c. σὺν etiam amittit ν, ante ζ vel σ, sequente consonâ, ut συζητέω *disputo*, συσπάω & συστέλλω *contraho*, &c. Hæ tamen tres resumunt propriam consonam ante vocalem; ut, ἐξήγειρον, ἐνέγραφον, συνέστελλον, &c.

Omnis dictio exiens in vocali, si præponatur in compositione ante ρ, geminat ρ, ut ἀναρρέω *refluo*: περὶ verò sæpiùs omittit, ut περιρρίπτω *projicio*.

Futu-

Futurum primum

Formatur à præſenti, mutando ultimam ſyllabam in conjugatione			
	Prima	in	ψω, ut τύπ]ω τύψω.
	Secunda		ξω, ut λέγω λέξω.
	Tertia		σω, ut ᾄδω ᾄσω.
	Quarta		λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, ut ψάλλω ψαλῶ, &c.

Verba in ζω:

Multa efferunt futurum per ξω: ut *αἰάζω ejulo, ἀβροτάζω aberro, ἀλαλάζω clamo, ἀλαπάζω populor, ἀτύζω conſterno, γρύζω grunnio, δαΐζω divido, ἐλελίζω torqueo, ἐναρίζω interficio. ἐπιμύζω labris compreſſis gemo, θρυλλίζω* vel *θρυλίζω contero. κλώζω crocito, κράζω clamo, κρίζω ſtrido, κρώζω crocito, λαπάζω evacuo, λύζω ſingultio, μαστίζω flagello, μερμηρίζω cogito, νυστάζω dormito, οἰμάζω ploro, ὀλολύζω ululo, πελεμίζω moveo, ῥέζω facio, στάζω ſtillo, στενάζω ſuſpiro, στηρίζω firmo, στίζω pungo, στυφελίζω percutio, σφάζω occido.*

Paucula per γξω ut *κλάζω clango, πλάζω ſeduco.*

Nonnulla per ξω & σω, ut *ἁρπάζω rapio, βάζω loquor, βαστάζω porto, βουκολιάζω carmen paſtorale canto, βρίζω poſt cibum dormio, θερίζω meto, διστάζω dubito, ἐγγυαλίζω præbeo, μάζω purgo, παίζω ludo, ποκίζω tondeo, φατίζω fingo.* Σαλπίζω autem, *tubâ cano,* facit σω & γξω.

Quædam in σσω formant Futurum per σω: ut *ἀγρώσσω venor, βράσσω ferveo, ἐρέσσω remigo, ἱμάσσω loris cædo, λεύσσω video, πάσσω inſpergo, πλάσσω fingo, πράσσω vendo, πτίσσω pinſo.*

Penultima futuri primi ſemper longa niſi in quarta conjugatione, ubi ſemper brevis eſt, vel elidendo ſecundam conſonantem, ut *τέμνω τεμῶ ſcindo*; vel ſecundam vocalem diphthongi, ut *φαίνω* * *φανῶ oſtendo:* vel breviando ancipitem, ut *κρίνω κρινῶ judico.*

* *Sic κρανῶ à κραίνω perficio.*

Quædam futura ſpiritum thematis retrahunt, ut *θρέψω* à *τρέφω nutrio, θρέξω* à *τρέχω curro, θύψω* à *τύφω fumum excito ἕξω* ab *ἔχω habeo, ἀμπέχω ἀμφέξω.*

Καίω vel *κάω,* κλαίω vel *κλάω* mutant *ι* in *υ,* ut *καύσω, κλαύσω.*

Indefinitum primum

Formatur à futuro primo, mutando *ω* in *α,* & præponendo augmentum, ut *τύψω ἔτυψα.*

Quinque Indefinita prima, futuri primi characteriſti-

risticam non assumunt, ut ἔθηκα *posui*, ἔδωκα *dedi*, ἧκα *misi*, εἶπα *dixi*, ἐνήνοχα *tuli*.

Penultima Indefiniti primi semper longa, unde in quinta conjugatione α mutatur in η,* ut ψαλῶ ἔψηλα *cano*: ε in ει, ut σπερῶ ἔσπειρα *sero*. ι post α in fut. deperditum subscribitur, ut φαίνω φανῶ ἔφηνα, αἴρω ἀρῶ ἦρα, quod per omnes modos retinet ι subscriptum, ut ᾆρον, &c. *Sic κερῶ νον à κεραίνω.

Præteritum perfectum

Formatur à futuro primo, mutando in conjugatione { Prima ψω in φα. Secunda ξω in χα. Tertia σω in κα. Quarta ω in κα, sed μῶ in μηκα. } Et præponendo augmentum, ut σκάπτω ἔσκαφα *fodio*, ἀκούω ἤκουκα: quòd si verbum incipiat à simplice consonante vel mutâ ante liquidam repetitur prima consonans ante ε, ut τύπτω τέτυφα, γράφω γέγραφα.

In omni reduplicatione tenuis pro aspirata ponitur, ut φράζω πέφρακα. Idem fit in omni syllaba cujuscunque dictionis, quoties syllabam proximè sequentem aspirata inchoat; ut θάπτω *sepelio* θάψω, τέταφα ἔταφον, &c Imperativi verò desinentes in ι habent τ in ultima, si θ sit in penultima, ut τύφθητι, aliter habent θ in ultimâ, ut τύπηθι.

Dissyllaba quartæ conjugationis mutant ε futuri in α ut στέλλω στελῶ *mitto*, ἔσταλκα. Sed retinetur ε futuri in μῶ, ut νεμῶ νενέμηκα.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κρίνω κρινῶ κέκρικα *judico*. Cætera mutant ν in γ,* ut φαίνω *ostendo*, πέφαγκα; μολύνω *contamino*, μεμόλυγκα, &c. * Pag. 2.

Γν tantùm ε præponit, etsi à muta cum liquida incipiat; ut γνωρίζω ἐγνώρικα *notum facio*.

Verba incipientia à μν, repetunt μ cum ε, ut μνάομαι *commemoro*, μέμνημαι. Sic κτάομαι *possideo* κέκτημαι. Item πέπτωκα & πέπταμαι ab inusitatis πτόω *cado*, πτάομαι *volo*; πέπτηκα à πτήσσω *paveo*.

Quædam verba præponunt vel negligunt primam consonam; ut βλαστέω *germino*, βεβλάστηκα & ἐβλάστηκα· βλακεύω *piger sum*, γλωττίζω *deblatero*, γλύφω *insculpo*, γνάμπτω *flecto*: sequentia rariùs negligunt βλάπτω *noceo*, θλάω *tundo*, κρύπτω *occulto*.

Φρίσσω *horreo* φρίξω facit πέφρικα, ἥκω *venio* ἥξω ἧκα.

Perfecta in ηκα non rarò abjiciunt primam vocalem thematis, ut κάμνω *laboro*, καμῶ, κέκμηκα. Plus-

Formatur à præterito mutando α in ειν, & præponendo ε, si præteritum incipiat à consonante, ut τέτυφα ἐτετύφειν.

Indefinitum secundum

Idem est cum imperfecto: ut ἔγραφον.

Penultima Indefiniti secundi hyperdissyllabi brevis est in sequentibus.

Penultima positione longa sic corripitur:

1. Verba quæ habent penultimam longam propter λλ, μν, πτ, abjiciunt posteriorem consonam, ut τύπτω ἔτυπον, &c.

2. Verba in ζω, σσω, vel ττω, si forment futurum primum in ξω, formant Indefinitum secundum in γον, ut τάττω *ordino:* τάξω, ἔταγον: σω verò vertitur in δον, ut φράζω φράσω ἔφραδον.

Duo verba σμύχω *uro.* ψύχω *refrigero*, faciunt ἔσμυγον, ἔψυγον.

Penultima naturâ longa sic corripitur;

η, ω, αι, αυ, mutantur in α, ut λήθω ἔλαθον *lateo*, τρώγω *comedo* ἔτραγον, φαίνω *appareo* ἔφανον, παύω *cessare facio* ἔπαον. Ad eundem modum ε mutatur, ut τρέπω *verto* ἔτραπον: nisi in his verbis, λέγω ἔλεγον *dico*, βλέπω *video*, φλέγω *uro*, & inusitat. τέκω *pario*. Sed τέμνω *scindo*, facit ἔταμον & quandoque ἔτεμον: πλήσσω *percutio*, ἔπληγον & ἔπλαγον.

ευ vertitur in υ, ut φεύγω *fugio* ἔφυγον: ου in ο, ut ἀκούω *audio* ἤκοον.

ει in ι, ut λείπω ἔλιπον, sed in quarta conjugatione.

Verba { dissyllaba / trissyllaba } vertunt { α, ut σπείρω ἔσπαρον *sero*. / ει in ε, ut ὀφείλω *debeo* ὤφελον }

Reliqua hyperdissyllaba retinent consonas thematis, ut τέρπω *delecto* ἔταρπον. Circumflexa servant vocales & diphthongos, ut δουπέω *sono* ἔδουπον, &c. Dissyllaba quæcunque propter augmentum longa sunt; ut, ᾄδω ᾖδον, &c.

Nonnulla Indefinita secunda pro π tenui thematis consonâ sumunt

1. Mediam β, ut βλάπτω ἔβλαβον *noceo*, θρύπτω *frango*, καλύπτω *tego*, κρύπτω *abscondo*.

2. Aspiratam φ, ut ἅπτω ἧφον *necto*, βάπτω *tingo*, δρύπτω *lacero*, θάπτω, *sepelio*, ῥάπτω *suo*, ῥίπτω *jacto*, σκάπτω *fodio*.

Verba

Verba in ω purum exeuntia, carent plerumque Indefinito secundo, & cognatis temporibus futuro secundo, & perfecto Med. Multa etiam alia, ut λήγω *desino*, &c. præcipuè polysyllaba in σσω, ut φυλάσσω *custodio*: & in ζω, ut φροντίζω *curo*.

Futurum secundum

Formatur ab Indefinito secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum: ut ἔτυπον τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, per omnes voces: tempora similia à similibus.

Εἰμὶ *Sum*.

Indicativus.

Præs. S. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστί. D. ἐστὸν, ἐστόν. P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Imperf. S. ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν. D. ἦτον, ἤτην. P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Fut. I. S. ἔσομαι, ῃ, εται. D. όμεθον, εσθον, εσθον. P. όμεθα, εσθε, ἔσονται.
Plusq. p. S. ἤμην, ἦσο, ἦτο. D. ἤμεθον, ἦσθον, ἦσθον. P. ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Imperativus.

Præs. S. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω. D. ἔστον, ἔστων. P. ἔστε, ἔστωσαν.

Optativus εἴθε.

Præs. S. εἴην εἴης εἴη. D. εἴητον εἰήτην. P. εἴημεν εἴητε εἴησαν.
Fut. I. S. ἐσοίμην, οιο, οιτο. D. οίμεθον, οισθον, οίσθην. P. οίμεθα, οισθε, οιντο.

Subjunctivus ἐάν.

Præs. S. ὦ ᾖς ᾖ. D. ἦτον ἦτον. P. ὦμεν ἦτε ὦσι.
Fut. I. S. ἔσωμαι, ῃ, ηται. D. ώμεθον, ησθον, ησθον. P. ώμεθα, ησθε, ωνται.

Infinitivus.

Præs. εἶναι. Fut. I. ἔσεσθαι.

Participium.

Præs. N. ὢν οὖσα ὄν. G. ὄντος οὔσης ὄντος, &c.
Fut. I. N. ἐσόμενος η ον. G. ου ης ου, &c.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	εἰμὶ	ἴσθι vel ἔσθι	εἴην	ὦ	εἶναι	ὤν.
Imperf.	ἦν					
Fut. I.	ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος
Plusq. p.	ἤμην					

Vox

Indicativus.

Præs. S. τύπτομαι, η, εται. D. όμεθον, εσθον, εσθον. P. όμεθα, εσθε, ονται.
Imperf. S. ἐτυπτόμην ου ετο. D. όμεθον εσθον έσθην, P. όμεθα εσθε οντο.
Perf. S. τέτυμμαι ψαι πται, D. μμεθον φθον φθον, P. μμεθα φθε μμένοι εἰσί.
Plusq. S. ἐτετύμμην ψο πτο, D. μμεθον φθον φθην, P. μμεθα φθε μμένοι ἦσαν
P. p. fut S. τετύψομαι η εται. D. όμεθον εσθον εσθον, P. όμεθα εσθε ονται.
Fut. 1. S. τυφθήσομαι η εται. D. όμεθον εσθον εσθον, όμεθα εσθε ονται.
Indef. 1. S. ἐτύφθην ης η, D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν.
Fut. 2. S. τυπήσομαι η εται, D. όμεθον εσθον εσθον, P. όμεθα εσθε ονται.
Indef. 2. S. ἐτύπην ης η, D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν.

Imperativus.

Præs. & Imperf. S. τύπτου έσθω, D. εσθον έσθων, P. εσθε έσθωσαν.
Perf. & Plusq. S. τέτυψο φθω, D. φθον φθων, P. φθε φθωσαν.
Indef. 1. S. τύφθητι ήτω, D. ητον ήτων, P. ητε ήτωσαν, sic Indef. 2. τύπηθι

Optativus εἴθε.

Præs. & Imperf. S. τυπτοίμην οιο οιτο. D. οίμεθον οισθον οίσθην, P. οίμεθα οισθε οιντο, sic
Fut. 1. τυφθησοίμην & Fut. 2. τυπησοίμην & P. p. fut. τετυψοίμην.
Perf. & Plusq. S. τετυμμένος εἴην εἴης εἴη. D. τετυμμένω εἴητον εἰήτην, P. τετυμμένοι εἴημεν εἴητε εἴησαν.
Indef. 1. S. τυφθείην ης η, D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν, sic. Indef. 2. τυπείην.

Subjunctivus ἐάν.

Præs. S. τύπτωμαι η ηται, D. ώμεθον ησθον ησθον, P. ώμεθα ησθε ωνται.
Sic Fut. 1. τυφθήσωμαι.
Perf. & pl. perf. S τετυμμένος ὦ ῇς ῇ. D τετυμμένω ἦτον ἦτον, P. τετυμμένοι, ὦμεν ἦτε ὦσι.
Indef. 1. S. τυφθῶ ῇς ῇ, D. ῆτον ῆτον, P. ῶμεν ῆτε ῶσι, sic Indef. 2. τυπῶ

Participium.

Præs. & Imperf. N. τυπτόμενος η ον, G. ου ης ου, &c. sic P. p. Fut. τετυψόμενος & Fut. 1. τυφθησόμενος & Fut. 2. τυπησόμενος.
Perf. pl. perf. S. N. τετυμμένος η ον, G. ου ης ου.
Ind. 1. S. N. τυφθεὶς εῖσα έν, G. έντος είσης έντος, Ind. 2. τυπείς.

Con-

Conjugatio per omnia tempora & modos vocis Passivæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τύπτομαι,	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος.
Im.	ἐτυπτόμην					
Per.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq.	ἐτετύμμην					
P.p.f	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	-ψόμενος.
In.1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς.
Fu.1	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	-σόμενος.
In.2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς.
Fu.2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	-σόμενος

Formatio Temporum.

Præsens

Formatur à præsenti activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum

Formatur à præsenti, mutando μαι in μην, & præfigendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Indef. secundum

Formatur ab Indef. secund. activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον ἐτύπην

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, vertendo ῶ in ήσομαι, ut τυπῶ τυπήσομαι.

Perfectum

Formatur à perfecto activo, mutando in conjugatione

Primâ, φα { purum in μμαι, ut τέτυφα τέτυμμαι. / impurum in μαι, ut πέπερφα πέπερμαι.

Secundâ, χα { in γμαι, ut λέλεχα λέλεγμαι. / post γ in μαι, ut ἤλεγχα ἤλεγμαι.

Tertiâ, κα { in σμαι, ut πέπεικα πέπεισμαι. / μαι cum penultima perfecti activi sit longa, & characteristica præsentis sit ω purum, ut λέλυκα λέλυμαι à λύω *lavo*.

Quartâ, κα in μαι, ut ἔψαλκα ἔψαλμαι.

1°. in σμαι cum penultima perfecti activi sit longa, ut ἤκκκα ἤκκσμαι ab ἀκέω *audio*: similiter formatur ἥδω *delecto*, θραύω *frango*, κελεύω *jubeo*, κναίω *rado*, κρέω *pulso*, λεύω *lapido*, παίω *percutio*, πταίω *impingo*, ῥαίω *pessundo*, σείω *moveo*, & inusitat. γνόω *cognosco*, λήθω *lateo*, χόω *aggerem duco*.

2°. in μαι cum penultima sit brevis vel anceps, ut ἤρεκα *aro* ἤρομαι, δέω *ligo*, δύω *induo*, δράω *facio*, θύω *ruo*, ἱδρύω *sedere facio*, λύω *solvo*, ὀνόω *vitupero*, ὁράω *video*, κονιάω *pulvere impleo*, πειράω *tento*, φωράω *deprehendo*, θεάομαι *video*, ἰάομαι *sano*, & inusit. πάω *volo*.

3°. in σμαι & μαι, ut κέκλεικα κέκλεισμαι & κέκλειμαι à κλείω *claudo*: Sic κολέω *amputo*, πάω *possideo*: inusitata themata ἐλάω *abigo*, ζόω *cingo*, κεράω *misceo*, χρόω *coloro*. Sed ἀμφιέω & ἀμφιέω *induo* formantur in εσμαι & ειμαι, ἠμφίεσμαι ειμαι, &c. Quædam alia verba duplex habent perfectum; ut ἔκλαμαι, rariùs ἔκλαμμαι à κλίνω *occido*.

Dissyllaba primæ conjugationis, quæ in penultima habent ρε, mutant ε in α, ut ςρέφω *verto* ἔςραμμαι.

In secunda & tertia Conjugatione penultima ευ frequentiùs abjicit ε, ut πέφυγμαι à φεύγομαι *fugio*, πέπυσμαι à πεύθομαι *interrogo*, τεύχω *fabrico* format τέτυγμαι, & minùs usitat. τέτευγμαι. In nonnullis etiam tertiæ, ut κέχυμαι à χέω χεύσω, ἔσσυμαι pro σέσυμαι à σεύω.

Verba in αίνω & ύνω sæpe formant perfectum in σμαι ut μιαίνω & μολύνω *contamino*, μεμίασμαι & μεμόλυσμαι.

Personæ perfecti.

Secunda singularis oritur à prima mutando consonas ante αι in characteristicam fut. primi activi, ut τέτυμμαι τέτυψαι; Solam verò μ post liquidam thematis, ut τέτερμαι τέτερψαι, ἤλεγμαι ἤλεγξαι, in quarta μ semper vertitur in σ, ut ἔσπαρμαι ἔσπαρσαι, πέφαμμαι πέφανσαι.

Tertia singularis profluit à secunda, vertendo σ in τ, ut ἔσπαρσαι ἔσπαρται, τέτυψαι τέτυπται, λέλεξαι λέλεκται.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis, formantur à tertia singulari, mutando tenues in suas aspiratas, ut τέτυπται τέτυφθον, τέτυφθε· ἔσπαρται ἔσπαρθον, &c. sumendo etiam σ ante θ purum, ut κέκριται κέκρισθον, &c.

Tertia pluralis fit à tertia singulari desinente in ται purum, posito ν ante ται, ut κέκριται κέκρινται: quòd si tertia singularis desinat in ται impurum, tertia pluralis effertur per participium suum & tertiam pluralem verbi εἰμὶ, ut τέτυπται τετυμμένοι εἰσί· similiter, si υ diphthongi præcesserit ται, ut βεβούλευται βεβουλευμένοι εἰσί.

Plusquàm-perfectum

Formatur à perfecto mutando μαι in μην & præfigendo ε si ver-

bum incipiat à conſonante, ut τέτυμμαι ἐτετύμμην.

Perſonæ pluſq. perfecti formantur eâdem ratione quâ perſonæ perfecti.

Formatio perfecti & pluſq. perf. in reliquis modis.

Perfect. & Pluſ. perfect.

Imperativi deducit ſecundam perſonam ſingularem à ſecunda ſingulari perfecti Indicativi, ut τέτυψαι τέτυψο, κέκεισαι κέκεισο: reliquas à ſecunda plurali, ut τέτυφθε τετύφθω, &c. κέκεισθε κεκείσθω. Ex qua etiam licet deducere perfectum infinitivi, ut τετύφθαι, κεκεῖσθαι.

Optativi & Subjunctivi uſitatiſſimè formatur per participium & εἴην, ὦ. Optativus interdum fit ab Indicativo, μαι verſo in μην, ut λέλυμαι λελυμένος εἴην & λελύμην· α, ε, ο aſſumunt ι ante μην, ut ἔκταμαι ἐκταίμην. Nonnunquam & Subjunctivus, vocali ante μαι verſâ in ω, ut ἔκταμαι ἐκτῶμαι.

Paulò-poſt-Futurum

Formatur à ſecunda perſona ſingul. perfecti, poſito ομ ante αι, ut τέτυψαι τετύψομαι.

Indefinitum primum

Formatur à tertia perſona ſingulari perfecti mutando ται in θην ut ἤκουσται ἠκούσθην: κ & π ante ται in ſuas aſpiratas, ut ὤρυκται, ὠρύχθην: repetita conſona abjicitur, ut τέτυπται ἐτύφθην.

Indef. primum interdum

- aſſumit σ ut
  - ἐμνήσθην à μέμνηται recordatus eſt.
  - ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωται convaluit.
- amittit σ, ut ἐσώθην à σέσωσται ſervatus eſt.
- vertit η in ε ut
  - εὑρέθην ab εὕρηται inventus eſt.
  - ᾑρέθην ab ᾕρηται ſublatus eſt.
  - ἐσχέθην ab ἔσχηται habitus eſt.
- habet η & ε, ut ἐῤῥήθην & ἐῤῥέθην ab inuſit. ἔῤῥηται dictum eſt.

Verba quæ in perfecto verterant ε in α, hîc reſumunt ε, ut ἔσταλται ἐστέλθην.

Futurum primum

Formatur ab Indefinito primo mutando ν in σομαι & amovendo augmentum, ut ἐτύφθην τυφθήσομαι.

Reperiur Futurum primum in Subjunctivo; ut καυθήσωμαι, 1. Cor. 13. 3. κερδηθήσωμαι, 1. Pet. 3. 1. βληθήσωμαι, Matth. 5. 25.

ἔσωμαι, Eph. 6. 3. item ᾔσω, & δώσω. Vide ſuo loco.

Vox

Tempora mediæ vocis flectuntur ad formam activæ & passivæ pro ratione terminationis.

Conjugatio per omnia tempora & modos vocis Mediæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Fut. 1	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Ind. 1	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς.
Plusq	ἐτετύπειν					
Ind. 2	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Fut 1. 4ª.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος

Formatio Temporum.

Præsens & Imperfectum

Sunt eadem cum præsenti & imperfecto passivis.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι, sed in quarta conjug. in οῦμαι, ut σπερῶ, οῦμαι.

Indefinitum primum

Formatur à futuro primo activo addendo μην, ut ἔτυψα ἐτυψάμην, quod sic variatur per personas.

Indicat. S. ἐτυψάμην ω ατο. D. άμεθον ασθον άσθην. P. άμεθα ασθε αντο.

Imperat. S. τύψαι άσθω. D. ασθον άσθων. P. ασθε άσθωσαν.

Optat. S. τυψαίμην αιο αιτο, D. αίμεθον αισθον αίσθην, P. αίμεθα αισθε αιντο.

Perfectum

Formatur à perfecto activo assumendo characteristicam Indef. secundi, ut τέτυφα τέτυπα.

Verba exeuntia in ω purum abjiciunt tantùm κ, ut λέλυκα λέλυα à λύω *solvo*.

Perfecta activa in ηκα abjiciunt ηκ, ut τέτμηκα τέτμα.

In perfecto medio *αι* penultima præsentis activi mutatur in *η*, ut *φαίνω πέφηνα*· similiter *α* in his, *θάλλω germino τέθηλα*, *κλάζω clango κέκληγα*· ε penultima futuri dissyllabi mutatur in *ο*, ut *σπερῶ ἔσπορα*, *λέξω λέλογα*· *ει* futuri cujuscunque in *οι*, ut *πείσω πέποιθα*.

Plusq. perfectum

Formatur à perfecto, quemadmodum in voce activa, ut *τέτυπα ἐτετύπειν*.

Indef. secundum

Formatur ab Indefinito secundo activo vertendo *ον* in *όμην*, ut *ἔτυπον ἐτυπόμην*.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo mutando *ω* in *οῦμαι*, ut *τυπῶ τυποῦμαι*.

S. *τυποῦμαι ῇ εῖται*, D. *ούμεθον εῖσθον εῖσθον*, P. *ούμεθα εῖσθε οῦνται*.

Ad hunc modum Futurum primum quartæ conjugationis formatur & variatur.

Conjugatio verbi Barytoni per omnia similia Tempora & modos trium vocum.

.	Activa	Passiva	Media
Præs.	τύπτω	τύπτομαι	τύπτομαι
Imperfect.	ἔτυπτον	ἐτυπτόμην	ἐτυπτόμην
Fut. 1.	τύψω	τυφθήσομαι	τύψομαι
Indef. 1.	ἔτυψα	ἐτύφθην	ἐτυψάμην
Perfect.	τέτυφα	τέτυμμαι	τέτυπα
Plusq. perfect.	ἐτετύφειν	ἐτετύμμην	ἐτετύπειν
Paul. post Fut.		τετύψομαι	
Indef. 2.	ἔτυπον	ἐτύπην	ἐτυπόμην
Fut. 2.	τυπῶ	τυπήσομαι	τυποῦμαι
Fut.prim.quartæ	σπερῶ	σπαρθήσομαι	σπαροῦμαι

Imperativus.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπτε	τύπτου	τύπτου
Indef. primum	τύψον	τύφθητι	τύψαι
Perf. & pl. perf.	τέτυφε	τέτυψο	τέτυπε
Indef. secundum	τύπε	τύπηθι	τυποῦ

 Opta-

Optativus.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπτοιμι	τυπτοίμην	τυπτοίμην
Fut. primum	τύψοιμι	τυφθησοίμην	τυψοίμην
Indef. 1.	τύψαιμι	τυφθείην	τυψαίμην
Perf. & pl. perf.	τετύφοιμι	τετυμμένος εἴην	τετύποιμι
Paulò-post-fut.		τετυψοίμην	
Indef. 2.	τύποιμι	τυπείην	τυποίμην
Fut. 2.	τυποῖμι	τυπησοίμην	τυποίμην
Fut. prim. quartæ	σπεροῖμι	σπαρθησοίμην	σπεροίμην

Subjunctivus.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Impert.	τύπτω	τύπτωμαι	τύπτωμαι
Indef. 1.	τύψω	τυφθῶ	τύψωμαι
Perf. & pl. perf.	τετύφω	τετυμμένος ὦ	τετύπω
Indef. 2.	τύπω	τυπῶ	τύπωμαι

Infinitivus.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπτειν	τύπτεσθαι	τύπτεσθαι
Fut. primum	τύψειν	τυφθήσεσθαι	τύψεσθαι
Indef. primum	τύψαι	τυφθῆναι	τύψασθαι
Perf. & pl. perf.	τετυφέναι	τετύφθαι	τετυπέναι
Paulò-post-fut.		τετύψεσθαι	
Indef. secundum	τυπεῖν	τυπῆναι	τυπέσθαι
Fut. secundum	τυπεῖν	τυπήσεσθαι	τυπεῖσθαι
Fut. prim. quartæ	σπερεῖν	σπαρθήσεσθαι	σπερεῖσθαι

Participium.

Præs. & Imperf.	τύπτων	τυπτόμενος	τυπτόμενος
Fut. primum	τύψων	τυφθησόμενος	τυψόμενος
Indef. primum	τύψας	τυφθείς	τυψάμενος
Perf. & pl. perf.	τετυφώς	τετυμμένος	τετυπώς
Paulò-post-fut.		τετυψόμενος	
Indef. secundum	τυπών	τυπείς	τυπόμενος
Fut. secundum	τυπῶν	τυπησόμενος	τυπούμενος
Fut. prim. quartæ	σπερῶν	σπαρθησόμενος	σπερούμενος

Ver-

Sive verbum carens activâ voce, conjugatur per tempora & modos ad hanc formam.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	δέχομαι	δέχου	δεχοίμην	δέχωμαι	δέχεσθαι	δεχόμενος.
In.	ἐδεχόμην					
Fu. 1	δέξομαι		δεξοίμην		δέξεσθαι	δεξόμενος.
In. 1.	ἐδεξάμην	δέξαι	δεξαίμην	δέξωμαι	δέξασθαι	δεξάμενος.
Pr.	δέδεγμαι	δέδεξο	δεδεγμένος εἴην	δεδεγμένος ὦ	δεδέχθαι	δεδεγμένος.
Pl.	ἐδεδέγμην					
P. pf	δεδέξομαι		δεδεξοίμην		δεδέξεσθαι	δεδεξόμενος
In. 1.	ἐδέχθην	δέχθητι	δεχθείην	δεχθῶ	δεχθῆναι	δεχθείς.
Fu. 1	δεχθήσομαι		δεχθησοίμην		δεχθήσεσθαι	δεχθησόμενος

Perpauca habent Indef. secundum; ut πεύθομαι *interrogo* ἐπυθόμην, &c

Propositum verbum pro ratione vocis imprimis sic conjugetur:

Activum		τύπτω,	Fut. 1. τύψω,	Perf. τέτυφα.
Passivum		τύπτομαι,	Perf. τέτυμμαι,	Ind. 2. ἐτύπην.
Medium	Præs.	τύπτομαι,	Fut. 1 τύψομαι,	Perf. τέτυπα.
Deponens		δέχομαι,	Fut. 1. δέξομαι,	Perf. δέδεγμαι.

Tribus hujusmodi temporibus bene intellectis, reliqua omnia utpote cognata facillimè innotescunt.

Verba quædam significant

Activè per omnes voces, ut δύω subeo, ἴσημι scio, *&c.*

Nonnulla activa in quibusdam temporibus neutraliter vel passivè significant: ut, ἐρείπω everto, *Indef. 2.* ἤριπον lapsus sum: τρέπω verto, ἔτραπον, *&c. Sic* ἵστημι statuo, σβέννυμι extinguo, ἁλίσκω *capio*, &c.

Alia passiva & neutra significant interdum activè, ut ζάω vivo, ζήσω vivificabo, ποιέομαι fio, πεποίημαι feci, *&c.* sic βαίνω ascendo βήσω, *&c.*

Verba Media ut plurimùm capiuntur activè, præcipuè in Futuro 1. & Indef. 1. Deponentia etiam in temporibus passivis, ut Perf. δέδεγμαι accepi: *præterquam Indef. 1. quod frequentiùs exponitur passivè, ut* ἐδέχθην acceptus sum.

Perfecta quædam significationem retinent præsentis: ut, ἔοικα *similis sum*, ἔρρωμαι *valeo*, πέποιθα *confido*, μέμνημαι, οἶδα (ut apud Latinos) *memini*, *novi*, &c.

 Verba

Verba Contracta

Fiunt è verbis tertiæ Conjugationis in αω εω οω.

Characteɪiſticæ

In conj.	Præſ.		Fut.		Perf.		
prima	αω	τιμάω	ησω	τιμήσω	ηκα	τετίμηκα	bonoro.
ſecunda	εω	φιλέω	ησω	φιλήσω	ηκα	πεφίληκα	amo.
tertia	οω	χρυσόω	ωσω	χρυσώσω	ωκα	κεχρύσωκα	deauro.

Præſens & Imperfectum contrahuntur: reliqua tempora ſequuntur formas & regulas Barytonorum.

Ratio contrahendi.

In prima Conjug.

Si ο vel ω ſequitur α fit contractio in ω.
Si quævis alia vocalis vel dipthongus ſequitur α fit contractio in α

In ſecunda Conjug.

εε contrahitur in ει; εο in ου.
Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

Diſſyllaba ſecundæ admittunt tantùm contractionē quæ fieri ſolet in ει, aliæ terminationes manent incontractæ; ut πλέω πλέεις πλεῖς, &c. leguntur tamen compoſita quædam aliter contracta.

In tertia Conjug.

Si ω vel η ſequitur ο, fit contractio in ω.
Si ε vel ο vel ου ſequitur ο, fit contractio in ου.
Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur ο, fit contractio in οι; ut χρυσόῃ οῖ: niſi quòd in Infinitivo όειν contrahitur in οῦ; ut χρυσόειν χρυσοῦν.

In quibuſcunque dictionibus terminationes contractæ uſitatiores ſunt incontractis.

Indicativus.

		Sing.			Dual.		Plural.		
Præs.	1 τιμάω ῶ	άεις ᾶς	άει ᾶ	άε ᾶ			άο ῶ	άε ᾶ	άου ῶ
	2 φιλέω ῶ	έεις εῖς	έει εῖ	έε εῖ τον	τον		έο οῦ μεν	έε εῖ τε	έου οῦ σι
	3 χρυσόω ῶ	όεις οῖς	όει οῖ	όε οῦ			όο οῦ	όε οῦ	όου οῦ
Imperf.	1 ἐτίμαον ων	αες ας	αε α	άε ᾶ	αέ ά		άο ῶ	άε ᾶ	αον ων
	2 ἐφίλεον ουν	εες εις	εε ει	έε εῖ τον	εέ εί την		έο οῦ μεν	έε εῖ τε	εον ουν
	3 ἐχρύσοον ουν	οες ους	οε ου	όε οῦ	οέ ού		όο οῦ	όε οῦ	οον ουν

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
Præs. & Imperf.	1 τίμαε α	αέ ά	άε ᾶ	αέ ά	άε ᾶ	αέ ά
	2 φίλεε ει	εέ εί τω	έε εῖ τον	εέ εί των	έε εῖ τε	εέ εί τωσαν
	3 χρύσοε ου	οέ ού	όε οῦ	οέ ού	όε οῦ	οέ ού

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Pr. & Imp.	1 τιμάοιμι ῷμι	άοις ῷς	άοι ῷ	άοι ῷ	αοί ῴ	άοι ῷ		
	2 φιλέοιμι οῖμι	έοις οῖς	έοι οῖ	έοι οῖ τον	εοί οί την	έοι οῖ μεν	τε	εν
	3 χρυσόοιμι οῖμι	όοις οῖς	όοι οῖ	όοι οῖ	οοί οί	όοι οῖ		

Subjunctivus.

		Sing.		Dual.		Plural.		
Præs & Imp.	1 τιμάω ῶ	άῃς ᾷς	άῃ ᾷ	άη ᾶ		άω ῶ	άη ᾶ	άω ῶ
	2 φιλέω ῶ	έῃς ῇς	έῃ ῇ	έη ῆ τον	τον	έω ῶ μεν	έη ῆ τε	έω ῶ σι
	3 χρυσόω ῶ	όῃς οῖς	όῃ οῖ	όη ῶ		όη ῶ	όη ῶ	όω ῶ

Infinitivus.

Præs. & Imperf. 1. τιμάειν ᾶν 2 φιλέειν εῖν 3 χρυσόειν οῦν.

Participium.

Præs. 1 τιμάων ῶν· άουσα ῶσα· άον ῶν· 2 φιλέων ῶν· έουσα οῦσα· έον οῦν· 3 χρυσόων ῶν· όουσα οῦσα· όον οῦν·

Gen. άοντος ῶντος· αούσης ώσης· άοντος ῶντος· έοντος οῦντος· εούσης ούσης· έοντος οῦντος· όοντος οῦντος· οούσης ούσης· όοντος οῦντος·

Perf. primæ Conjug. (eliso κ) γεγαὼς γεγὼς, sic inflectitur:

S. N. γεγαὼς ὼς, αυῖα ᾶσα, αὸς ὸς. G. γεγαῶτος ῶτος, αυίας ώσης, αότος ῶτος.

Con-

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Participia
Pr.	τιμάω, ῶ	τίμαε, α	τιμάοιμι, ῷμι	τιμάω, ῶ	τιμάειν, ᾶν	τιμάων, ῶν.
Imp	ἐτίμαον, ων					
Fu 1	τιμήσω		τιμήσοιμι		τιμήσειν	τιμήσων.
In. 1	ἐτίμησα	τίμησον	τιμήσαιμι	τιμήσω	τιμῆσαι	τιμήσας.
Per.	τετίμηκα	τετίμηκε	τετιμήκοιμι	τετιμήκω	τετιμηκέναι	τετιμηκώς
Pl. q	ἐτετιμήκειν					
In. 2	ἔτιμον	τίμε	τίμοιμι	τίμω	τιμεῖν	τιμών.
Fu. 2	τιμῶ		τιμοῖμι		τιμεῖν	τιμῶν.
Pr.	φιλέω, ῶ	φίλεε, ει	φιλέοιμι, οῖμι	φιλέω, ῶ	φιλέειν, εῖν	φιλέων, ῶν
Imp	ἐφίλεον, ουν					
Fu. 1	φιλήσω		φιλήσοιμι		φιλήσειν	φιλήσων.
In. 1	ἐφίλησα	φίλησον	φιλήσαιμι	φιλήσω	φιλῆσαι	φιλήσας.
Per.	πεφίληκα	πεφίληκε	πεφιλήκοιμι	πεφιλήκω	πεφιληκέναι	πεφιληκώς
Pl. q	ἐπεφιλήκειν					
In. 2	ἔφιλον	φίλε	φίλοιμι	φίλω	φιλεῖν	φιλών.
Fu. 2	φιλῶ		φιλοῖμι		φιλεῖν	φιλῶν.
Pr.	χρυσόω, ῶ	χρύσοε, ου	χρυσόοιμι οῖμι	χρυσόω, ῶ	χρυσόειν, οῦν	-σόων, ῶν.
Im.	ἐχρύσοον, ουν					
Fu. 1	χρυσώσω		χρυσώσοιμι		χρυσώσειν	χρυσώσων
In. 1	ἐχρύσωσα	χρύσωσον	χρυσώσαιμι	χρυσώσω	χρυσῶσαι	χρυσώσας
Per.	κεχρύσωκα	-σωκε	-σώκοιμι	-σώκω	-σωκέναι	-σωκώς
Pl. q	ἐκεχρυσώκειν					

Formatio Temporum

Per omnes voces eadem est quæ Barytonorum.

Futurum primum exigit vocalem longam ante σω, ut τιμάω, τιμήσω, &c. Sed

In Conjugatione prima

Verba quæ habent ε vel ι, item λ vel ρ purum ante αω, formant futurum in ασω, & perf. in ακα, ut ἐάω, ἐάσω, εἴακα: *κοπιάω, laboro: γελάω, rideo: ἐράω, amo.* His adde, *δικάω, judico: διφάω, quæro: δράω, facio: θλάω, tundo: κλάω, frango: μάω & μαιμάω, vehementer cupio: νάω, fluo: πάω, possideo: σπάω, vello: ταλάω, suffero: φθάω, pervenio: φλάω, tundo: ἀκροάομαι, audio: ἀγοράομαι concionor ἀγορήσομαι.* Item quæ faciunt verba in αννύω, vel άσκω, ut πετάω αννύω *expando: δράω διδράσκω fugio, &c.*

Pau-

Paucula habent *άσω* & *ήσω*, &c. præcipuè apud Poetas; ut *ἀλοάω trituro*, *ἀνιάω contristor*: *ἀφάω, contrecto*, *ἱλάω, propitius sum*: *κνάω, scalpo*: *κρεμάω, suspendo*: *μυκάω, mugio*: *πελάω propinquo*: *πεινάω, esurio*: *πειράω, tento*: *περάω transeo*: *ἀράομαι, imprecor*: *μειρόμαι, sortior*.

Nonnunquam ex perfecto tollitur *κ*, & penultima corripitur, ut *γέγονα, γέγαα*, ex inusitat. *γάω nascor*: *ἔστηκα, ἔσταα*: unde participia magis usitata, *γεγαώς, γεγώς· ἑσταώς, ἑστώς*. &c.

In Conjugatione secunda

Quædam formant futurum in *εσω*, perfectum in *εκα*, ut *αἰδέω, erubescere facio*, *αἰχέω dedecoro*, *ἀλέω molo*, *ἀρκέω sufficio*, *ἐμέω vomo*, *ἕω induo*, *ζέω ferveo*, *κέω cubo*, *νεικέω rixor*, *ξέω rado*, *ὀλέω perdo*, *τελέω perficio*, *τρέω tremo*. Item quæ faciunt verba in *εννύω*, vel *έσκω*, ut inusit. *ἀμφιέω, ἐννύω induo*, *ἀρέω* -- *έσκω placeo*.

Nonnulla habent *έσω*, *εκα*, & *ήσω*, *ηκα* præcipuè apud poetas, ut *αἰνέω laudo*, *βδέω pedo*, *κηδέω curam gero*, *κορέω satio*, *κοτέω irascor*, *ποθέω desidero*, *στερέω privo*, *φορέω gesto*. Sed *γαμέω ήσω uxorem duco*, *έσω uxorem do*, *πονέω-ήσω laboro*, *cùm ad animum refertur*, *-έσω cùm ad corpus*: *αἰδέομαι veneror*, *ἀκέομαι sano*, & inusit. *ὀζέω oleo*, *σβέω extinguo*, *ἀχθέομαι gravor*, *μαχέομαι pugno*, quod tamen format Perfectum tantùm *μεμάχημαι*.

Δέω ligo, facit *δήσω δέδεκα*: *καλέω voco*, *καλέσω κέκληκα*:

Dissyllaba quædam in *εω* formant futurum in *εύσω*, perfectum in *ευκα*, ut *θέω curro*, *νέω nato*, *πνέω spiro*, *πλέω navigo*, *ῥέω fluo*, *χέω fundo*.

In Conjugatione tertia

Quædam formant futurum & perfectum per *ο*, ut *ἀρόω ἀρόσω ἤροκα*. *ὀνόω quatio*, *ὀμόω juro*, *ὀνόω vitupero*. Sed *βόω pasco*, *-όσω* & *-ώσω*.

Indef. secundum

Formatur ab imperfecto abjectâ vocali ante *ον*, ut *ἐτίμαον ἔτιμον*, *ἐφίλεον ἔφιλον*. Reperitur tantùm in Verbis quæ post contractionem desinunt in *ω* impurum, præcipuè 2æ. Conjug. & quorum præsens vix est in usu, ut *ἁμαρτέω pecco*, *ἥμαρτον*, *βλαστέω germino*, *εὑρέω invenio*, *ὀλισθέω cado*, *σπέω sequor*, *σχέω habeo*, *τυχέω nanciscor*, *ληκέω sono*, *ἔλακον*· *αἰσθέομαι sentio ᾐσθόμην* *ὀλέομαι perdo*, *ὠλόμην*. Apud poetas, *μυκάω mugio*, *ἔμυκον*, *δουπέω sono*.

Futurum secundum primæ & secundæ conjugationis si quod fuerit, idem est cum præsenti contracto, ut *φιλῶ*, *τιμῶ* &c. legitur *ἐκχεῶ effundam*, Act. 2. 17.

Vox

Indicati-

	Singular.				Du-	
Præſ.	1 τιμάομαι,ῶ	μαι	άη,ᾷ	άε,ᾶ ται	αό,ώ	
	2 φιλέομαι,ῦ		έη,ῇ	έε,εῖ	εό,ὔ	μεθον
	3 χρυσόομαι,ῦ		όη,οῖ	όε,ῦ	οό,ὔ	
Imperf.	1 ἐτιμαό,ώ	μην	άυ,ῶ	άε,ᾶ το	αό,ώ	
	2 ἐφιλεό,ὔ		έυ,ῦ	έε,εῖ	εό,ὔ	μεθον
	3 ἐχρυσοό,ὔ		όυ,ῦ	όε,ῦ	οό,ὔ	

Imperati-

	Singular.			Du-	
Præſ.	1 τιμάυ,ῶ	αέ,ά		άε,ᾶ	
&	2 φιλέυ,ῦ	εέ,ού	σθω	έε,εῖ	σθον
Imperf.	3 χρυσόυ,ῦ	οέ,ὔ		όε,ῦ	

Optati-

	Singular.				Du-	
Præſ.	1 τιμαοί,ῴ	μην	άοι,ῷ	άοι,ῷ	αοί,ῴ	
&	2 φιλεοί,οί		έοι,οῖ ο	έοι,οῖ το	εοί,οί	μεθον
Imp.	3 χρυσοοί,οί		όοι,οῖ	όοι,οῖ	οοί,οί	
Perf.	1 τετιμήμην		ῇο	ῇτο	ήμεθον	
	2 πεφιλήμην		ῇο	ῇτο	ήμεθον	
	3 κεχρυσώμην		ῷο	ῷτο	ῴμεθον	

Subjun-

	Singular.				Du-	
Præſ.	1 τιμάω,ῶ	μαι	άη,ᾷ	άη,ᾷ ται	αώ,ώ	
&	2 φιλέω,ῶ		έη,ῇ	έη,ῇ	εώ,ώ	μεθον
Imperf.	3 χρυσόω,ῶ		όη,οῖ	όη,ῶ	οώ,ώ	
Perf.	1 τετιμῶμαι		ῇ	ῇται	ώμεθον	
	2 πεφιλῶμαι					
	3 κεχρυσῶμαι		ῷ	ῷται	ώμεθον	

Infi-

Præſ. & Imperf. τιμάεσθαι, ᾶσθαι. φιλέ-

Parti-

Præſ. & Imperf.	1 τιμαόμενος, ώ	μενος,
	2 φιλεόμενος, ύ	
	3 χρυσοόμενος, ύ	

-vus.

---al. Plural.

άε, ᾶ		αό, ώ	άε, ᾶ	άο, ῶ
έε, εῖ σθον	σθον	έε, οῦ μεθα	έε, εῖ σθε	έο, οῦ νται
όε, οῦ		οό, οῦ	όε, οῦ	όο, οῦ
άε, ᾶ	αέ, ά	αό, ώ	άε, ᾶ	άο, ῶ
έε, εῖ σθον	εέ, εί σθην	εό, οῦ μεθα	έε, εῖ σθε	έο, οῦ ντο
όε, οῦ	οέ, οῦ	οό, οῦ	όε, οῦ	όο, οῦ

vus.

-al. Plural.

αέ, ά	άε, ᾶ	αέ, ά
έε, εί σθων	έε, εῖ σθε	εέ, εί σθωσαν
οέ, οῦ	όε, οῦ	οέ, οῦ

vus.

-al. Plural.

άοι, ῷ	αοί, ῴ	αοί, ῴ	άοι, ῷ	άοι, ῷ
έοι, οῖ σθον	εοί, οί σθην	εοί, οί μεθα	έοι, οῖ σθε	έοι, οῖ ντο
όοι, οῖ	οοί, οί	οοί, οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ
ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο
ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο
ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο

ctivus.

-al. Plural.

άη, ᾶ		αώ, ώ	άη, ᾶ	άω, ῶ
έη, ῆ σθον	σθον	εώ, ώ μεθα	έη, ῆ σθε	έω, ῶ νται
όη, ῶ		οώ, ώ	όη, ῶ	όω, ῶ
ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται
ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται

-nitivus.

έεσθαι, εῖσθαι. χρυσόεσθαι, οῦσθαι.

-cipium.

μένη, μενον, &c.

Conjugatio per tempora & modos.

I	Indicat.	Imper	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τιμάομαι, ῶμαι	μάου, ῶ	οίμην, ῴμην	άωμαι, ῶμαι	άεσθαι, ᾶσθαι	-αόμενος,
Im.	ἐτιμαόμην ώμην					ώμενος
Perf	τετίμημαι	τίμησο	τετιμήμην	τετιμῶμαι	-τιμῆσθαι	-μημένος
Pl.p.	ἐτετιμήμην					
P.p.f	τετιμήσομαι		τιμησοίμην		-μήσεσθαι	-σόμενος
In.1	ἐτιμήθην	μήθητι	τιμηθείην	τιμηθῶ	τιμηθῆναι	τιμηθείς
Fu.1	τιμηθήσομαι		-θησοίμην		-θήσεσθαι	θησόμενος
In.2.	ἐτίμην	τίμηθι	τιμείην	τιμῶ	τιμῆναι	τιμείς
Fu.2	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	-σόμενος

Pr.	φιλέομαι, οῦμαι	λέου, οῦ	οίμην, οίμην	έωμαι, ῶμαι	έεσθαι, εῖσθαι	εόμενος,
Im.	ἐφιλεόμην ούμην					ούμενος
Perf.	πεφίλημαι	φίλησο	πεφιλήμην	πεφιλῶμαι	πεφιλῆσθαι	-λημένος
Pl.p.	ἐπεφιλήμην					
P.p.f	πεφιλήσομαι		-φιλησοίμην		λήσεσθαι	-σόμενος
In.1	ἐφιλήθην	λήθητι	φιληθείην	φιληθῶ	φιληθῆναι	φιληθείς
Fu.1	φιληθήσομαι		ληθησοίμην		-θήσεσθαι	θησόμενος
In.2	ἐφίλην	φίληθι	φιλείην	φιλῶ	φιλῆναι	φιλείς
Fu.2	φιλήσομαι		φιλησοίμην		φιλήσεσθαι	-σόμενος

Pr.	χρυσόομαι, οῦμαι	σόου, οῦ	οίμην οίμην	σόωμαι ῶμαι	όεσθαι, οῦσθαι	-οόμενος,
Imp	ἐχρυσοόμην ούμην					ούμενος
Perf.	κεχρύσωμαι	--σωσο	κεχρυσώμην	κεχρυσῶμαι	--σῶσθαι	-σωμένος
Pl.p	ἐκεχρυσώμην					
P.p.f	κεχρυσώσομαι		σωσοίμην		-σώσεσθαι	-σόμενος
In.1	ἐχρυσώθην	σώθητι	-σωθείην	--σωθῶ	-σωθῆναι	--σωθείς
Fu.1	χρυσωθήσομαι		--θησοίμην		-θήσεσθαι	θησόμενος

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τιμάομαι, ῶμαι	μάου, ῶ	οίμην, ῴμην	άωμαι, ῶμαι	εσθαι, ᾶσθαι	--όμενος
Imp.	ἐτιμαόμην ώμην					ώμενος
Fu. 1	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	μησόμενος
In. 1	ἐτιμησάμην	μησαι	τιμησαίμην	τιμήσωμαι	τιμήσασθαι	μησάμενος
Perf.	τέτιμα	ἰέτιμε	τετίμοιμι	τετίμω	τετιμθέναι	τετιμώς
Pl.p.	ἐτετίμην					
In.2	ἐτιμόμην	τιμοῦ	τιμοίμην	τίμωμαι	τιμέσθαι	·μόμενος
Fu.2	τιμοῦμαι		τιμοίμην		τιμεῖσθαι	·μούμενος
Pr.	φιλέομαι, οῦμαι	λέου, οῦ	οίμην, οίμην	έωμαι, ῶμαι	εσθαι, εῖσθαι	--όμενος
Imp	ἐφιλεόμην, ούμην					ώμενος
Fu. 1	φιλήσομαι		φιλησοίμην		φιλήσεσθαι	λησόμενος
In. 1	ἐφιλησάμην	λησαι	φιλησαίμην	φιλήσωμαι	φιλήσασθαι	λησάμενος
Perf.	πέφιλα	πέφιλε	πεφίλοιμι	πεφίλω	πεφιλέναι	πεφιλώς
Pl.p.	ἐπεφίλειν					
In. 2.	ἐφιλόμην	φιλοῦ	φιλοίμην	φίλωμαι	φιλέσθαι	φιλόμενος
Fu. 2	φιλοῦμαι		φιλοίμην		ιλεῖσθαι	φιλούμενος
Pr.	χρυσόομαι οῦμαι	σόου, οῦ	οίμην οίμην	σόωμαι ῶμαι	όεσθαι οῦσθαι	—οόμενος,
Imp.	ἐχρυσοόμην					ούμενος
Fu. 1	χρυσώσομαι		—σωσοίμην		·σώσεσθαι	σόμενος
In. 1	ἐχρυσωσάμην	—σωσαι	·σωσαίμην	·σώσωμαι	·σώσασθαι	σάμενος.

Paucula primæ & ſecundæ conjugationis contracta in ῶ impurum habent perfectum medium, apud Oratores tamen vix inveniendum; ut *τιμάω, μυκάω, νικάω vinco, φιλέω, δουπέω, φυζέω fugio.*

Verba

Profluunt præcipuè à verbis * contractis quæ vix sunt in usu:
1. mutando vocalem ultimam ω in μι.
penultimam α & ε in η. ο in ω.
2. præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex
propria, cùm repetitur prima consonans thematis tum ι *, ut δόω, δίδωμι, *do.*
impropria, cùm ι tantùm præfigitur, ídque fit cùm verbum incipiat à
ς, vel duabus mutis, ut στάω ἵστημι *statuo*, πτάω ἵπτημι *volo.*
vocali, ut ἕω ἵημι.

Post reduplicationem quandoque litera interponitur, ut πίμπλημι *impleo*, πίμπρημι *uro.*

Quædam sunt sine reduplicatione, ut φημὶ *dico*, σβῆμι *extinguo*, ἄλωμι *capio*, &c.

Verba etiam in υω, parturiunt alia in υμι, de quibus posthac.

* *Interdum ε ut τίθημι τίτλημι, &c.*

Characteristicæ 3ium Conjug.

Primæ η ex α, Secundæ η ex ε, Tertiæ ω ex ο, ante μι, ut ἵστημι ex στάω *statuo.* τίθημι ex θέω *pono.* δίδωμι ex δόω *do.*

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, Indef. 2. reliqua tempnra sequuntur formam & regulas barytonorum à quibus dimanant.

In nonnullis tamen temporibus variantur mediæ literæ irregulariter. Ea enim est imperfectio verborum omnium in μι, ut nè unum prorsus omni ex parte inveniatur Analogum: perfectissima sunt tria jam suprà dicta, & ἵημι *mitto.*

Vox Activa.

Indicativus

		Singul.			Dual.			Plural.		
Præs.	1	ἵστημι	ης	ησι	α			α		ᾶσι
	2	τίθημι	ης	ησι	ε	τον	τον	ε	μεν τε	* εῖσι
	3	δίδωμι	ως	ωσι	ο			ο		οῦσι
Imp.	1	ἵστην	ης	η	α		ά	α		
	2	ἐτίθην	ης	η	ε	τον	έ την	ε	μεν τε	σαν
	3	ἐδίδων	ως	ω	ο		ό	ο		
Ind. 2.	1	ἔστην	ης	η	ητον		ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	2	ἔθην	ης	η	ετον		έτην	εμεν	ετε	εσαν
	3	ἔδων	ως	ω	οτον		ότην	ομεν	οτε	οσαν

* τιθεῖσι *apud Poetas legitur, sed pro eo* τιθέασι, *apud Orat.*

Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs. 1	ἵςαθι ά	τον ά των	τε ά τωσαν.
2	τίθετι έ } τω	έ	έ
3	δίδοθι ό	ό	ό

Ind. 2. 1 ςῆθι ςήτω, &c. 2 θὲς θέτω, &c. 3 δὸς δότω, &c.

Optativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præs. 1	ἱςαίην } ης η	ητον ήτην	ημεν ητε ησαν & { αῖ εν
2	τιθείην		εῖ
3	διδοίην		οῖ

Ind. 2. 1 ςαίην ης &c. 2 θείην ης &c. 3 δοίην ης, &c.

Subjunctivus.

	Sing.	Dual.	Plur.
Præs. 1	ἱςῶ ᾷς ᾷ	ᾶ τον τον	ῶμεν ᾶ τε ῶσι.
2	τιθῶ ῇς ῇ	ῆ	ῆ
3	διδῶ ῷς ῷ	ῶ	ῶ

Ind. 2. 1 ςῶ ςῇς &c. 2 θῶ θῇς &c. 3 δῶ δῷς &c.

Infinitivus.

Præs. 1. ἱςάναι 2 τιθέναι 3 διδόναι. Ind. 2. 1. ςῆναι 2 θεῖναι 3 δοῦναι.

Participium.

Præs. 1	ἱςὰς	ᾶσα	άν.		άντος	άσης	άντος.
2	τιθεὶς	εῖσα	έν.	Gen.	έντος	είσης	έντος.
3	διδοὺς	οῦσα	όν.		όντος	ούσης	όντος.
Ind. 2. 1	ςὰς	ᾶσα	άν.		άντος	άσης	άντος.
2	θεὶς	εῖσα	έν.	Gen.	έντος	είσης	έντος.
3	δοὺς	οῦσα	όν.		όντος	ούσης	όντος.

Conjugatio per modos & tempora.

		Indic	Imp.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
	Præs.	ἵςημι	ἵςαθι	ἱςαίην	ἱςῶ	ἱςάναι	ἱςάς.
	Imperf.	ἵςην					
I.	Ind. 2.	ἔςην	ςῆθι	ςαίην	ςῶ	ςῆναι	ςάς.
	Fut. 1.	ςήσω		ςήσοιμι		ςήσειν	ςήσων.
	Ind. 1.	ἔςησα	ςῆσον	ςήσαιμι	ςήσω	ςῆσαι	ςήσας.
	Perf.	ἕςηκα	ἕςηκε	ἑςήκοιμι	ἑςήκω	ἑςηκέναι	ἑςηκώς.
	Pl. per.	ἑςήκειν					

		Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
	Præs.	τίθημι	τίθετι	τιθείην	τιθῶ	τιθέναι	τιθείς.
	Imp.	ἐτίθην					
	Ind. 2	ἔθην	θὲς	θείην	θῶ	θεῖναι	θείς.
2.	Fut. 1	θήσω		θήσοιμι	θήσω	θήσειν	θήσων.
	Ind. 1	ἔθηκα					
	Perf.	τέθεικα	τέθεικε	τεθείκοιμι	τεθείκω	τεθεικέναι	τεθεικώς.
	Pl. p.	ἐτεθείκειν					
	Præs.	δίδωμι	δίδοθι	διδοίην	διδῶ	διδόναι	διδούς.
	Imp:	ἐδίδων					
	Ind. 2	ἔδων	δὸς	δοίην	δῶ	δοῦναι	δούς.
3.	Fut. 1	δώσω		δώσοιμι	δώσω	δώσειν	δώσων.
	Ind. 1	ἔδωκα					
	Perf.	δέδωκα	δέδωκε	δεδώκοιμι	δεδώκω	δεδωκέναι	δεδωκώς.
	Pl. p.	ἐδεδώκειν					

Formatio Temporum.

De Præsenti dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti, mutando *μι* in *ν*, & præponendo augmentum si verbum incipiat à consonante; ut τίθημι ἐτίθην: sed ἵστημι ἵστην.

Personæ Imperfecti vix sunt in usu: legitur tamen tertia singularis ἵστη, & ἐτίθη. Numerus singularis & tertia pluralis aliunde formantur, quasi ex contractis, ἱστάω, τιθέω, διδόω, ut

1 ἵστων, ας α | ων. 2 ἐτίθουν, εις ει | ουν. 3 ἐδίδουν, ους ου | ουν.

Similiter secunda singularis Imperativi, ut ἵστα, τίθει, δίδου.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, abjiciendo reduplicationem, ut ἐτίθην, ἔθην: ἵην, ἧν. Ante consonam verò, reduplicatio impropria ι in ε vertitur, ut ἵστην ἔστην.

Si verbum careat reduplicatione, idem est Imperfectum & Indefin. 2. ut φημὶ ἔφην.

Penultima Indefiniti secundi longa est in duali & plurali: corripitur verò in his tribus, ἔθην, ἔδων, & ἧν ab ἵημι *mitto*.

Indefinitum secundum in secunda conjugatione, imperativum finit in ες, ut θές. Reliqua formant Imperativum more Indef. 2. passivi barytoni; ut ἔστην στῆθι, ἔγνων γνῶθι; unicum hoc ἔδων facit δός: similiter formant Infinitivum, ut στῆναι, γνῶναι; at θεῖναι & δοῦναι irregularia sunt.

Cætera

Cætera tempora verbum in μι accipit à themate suo barytono secundùm analogiam, ut ἵστημι στήσω ἕστηκα à στάω, &c.

Futurum primum

θήσω δώσω leguntur in Subjunctivo: [illegible] apud Isocr. Areopag. δώσω apud Theocr. Idyll. 28. Joan. 17. 2.

Poetæ retinent reduplicationem in Fut. ut διδώσω, Od. ν. & ω.

Indefinitum primum

*Ἔθηκα & ἔδωκα non *servant characteristicā futuri, nec ultra Indicativum leguntur: θήσαμι tamen apud Apollin. Psal. 88. 50. θῆσαι apud Nazian. poem. 61. in Nemes. v. 295.

* Pag. 43.

Perfectum

* Ἕστηκα (& ἕστην) steti, non retinent significationem præsentis. Pro ἕστηκα Iones ponunt ἕστα, unde Infinit. ἑστάναι. Atticè ἑστᾶναι. Particip. ἑστεὼς ἑστὼς: usurpatur à Poetis ἑστηώς. τέθεικα pro τέθηκα Bœoticè. τέθηκα verò apud poetas, Theocr. [illegible] 15. v. 37. & [illegible] 27. v. 50.

*Ἕστακα alicubi legitur pro ἕστηκα.

Vox Passiva.

Indicativus.

		Singul.		Dual.			Plural.	
	1	ἵσταμαι	σαι vel ῃ, ται	ά	α		ά	α
Præs.	2	τίθεμαι		έ μεθον	ε σθον σθον		έ μεθα	ε σθε νται
	3	δίδομαι	σαι ται	ό	ο		ό	ο
	1	ἱστάμην	ω	ά	α	ά	ά	α
Imp.	2	ἐτιθέμην	σο vel ου το	έ μεθον	ε σθον	έ σθην	έ μεθα	ε σθε ντο
	3	ἐδιδόμην	ου	ό	ο	ό	ό	ο

Imperativus.

		Singul.		Dual.		Plural.	
	1	ἵστασο	vel ω ά	α	ά	α	ά
Præs.	2	τίθεσο	vel ου έ σθω	ε σθον	έ σθων	ε σθε	έ σθωσαν.
	3	δίδοσο	ό	ο	ό	ο	ό

Optativus.

		Singul.		Dual.			Plural.	
	1	ἱσταίμην	αῖ	αί	αῖ	αί	αί	αῖ
Præs.	2	τιθείμην	εῖ ο το	εί μεθον	εῖ σθον	εί σθην	εί μεθα	εῖ σθε ντο
	3	διδοίμην	οῖ	οί	οῖ	οί	οί	οῖ
	1	ἑσταίμην	αῖ	αί	αῖ	αί	αί	αῖ
Perf.	2	τεθείμην	εῖ ο το	εί μεθον	εῖ σθον	εί σθην	εί μεθα	εῖ σθε ντο
	3	δεδοίμην	οῖ	οί	οῖ	οί	οί	οῖ

Sub-

		Singul.				Dual.				Plural.		
	1	ἱστῶ	ᾷ ᾶ				ᾶ				ᾶ		
Præs.	2	τιθῶ μαι	ῇ ῆ	ται		ώμεθον	ῆ	σθον	σθον	ώμεθα	ῆ	σθε	ῶνται
	3	διδῶ	ῷ ῶ				ῶ				ῶ		
	1	ἑστῶ	ᾷ ᾶ				ᾶ				ᾶ		
Perf.	2	τεθῶ μαι	ῇ ῆ	ται		ώμεθον	ῆ	σθον	σθον	ώμεθα	ῆ	σθε	ῶνται
	3	δεδῶ	ῷ ῶ				ῶ				ῶ		

Infinitivus.
1 ἵστασθαι
2 τίθεσθαι
3 δίδοσθαι

Particip.
Præs. N. { 1 ἱστάμενος, 2 τιθέμενος, 3 διδόμενος } η ον. G. ου ης ου &c.

Conjugatio per Modos.

	Indicat.	Imper	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος.
Imp.	ἱστάμην					
Perf.	ἕσταμαι	ἕστασο	ἑσταίμην	ἑστῶμαι	ἑστάσθαι	ἑσταμένος.
Pl.p.	ἑστάμην					
P.p.f	ἑστάσομαι		ἑστασοίμην		ἑστάσεσθαι	ἑστασόμενος.
Fu. 1	σταθήσομαι		σταθησοίμην		σταθήσεσθαι	σταθησόμενος
In. 1	ἐστάθην	στάθητι	σταθείην	σταθῶ	σταθῆναι	σταθείς.
Pr.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος.
Imp.	ἐτιθέμην					
Perf.	τέθειμαι	τέθεισο	τεθείμην	τεθῶμαι	τεθεῖσθαι	τεθειμένος.
Pl.p.	ἐτεθείμην					
P.p.f	τεθείσομαι		τεθεισοίμην		τεθείσεσθαι	τεθεισόμενος.
Fu. 1	τεθήσομαι		τεθησοίμην		τεθήσεσθαι	τεθησόμενος
In. 1	ἐτέθην	τέθητι	τεθείην	τεθῶ	τεθῆναι	τεθείς.
Pr.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος.
Imp.	ἐδιδόμην					
Perf.	δέδομαι	δέδοσο	δεδοίμην	δεδῶμαι	δεδόσθαι	δεδομένος.
Pl.p.	ἐδεδόμην					
P.p.f	δεδόσομαι		δεδοσοίμην		δεδόσεσθαι	δεδοσόμενος.
Fu. 1	δοθήσομαι		δοθησοίμην		δοθήσεσθαι	δοθησόμενος
In. 1	ἐδόθην	δόθητι	δοθείην	δοθῶ	δοθῆναι	δοθείς.

For-

Præsens

Formatur à præsenti Activo mutando μι in μαι, & penultimam longam in suam brevem; ut ἵστημι ἵσταμαι· τίθημι τίθεμαι· δίδωμι δίδομαι. Excipe ἄημαι ab ἄημι *flo*: δίζημαι *quæro*, ὄνημαι & ὄναμαι *juvor*. Item ἀκάχημαι *tristitiâ afficior*, ἀλάλημαι *vagor*, ἀλαλύκτημαι *insanio*, ἀποκτᾶμαι *interficior*.

Reliqua tempora formantur more Barytonorum.

Perfectum semper habet penultimam brevem, præter τέθειμαι Bœoticum, quod tamen corripitur in Indefinito primo, ἐτέθην.

Vox Media.

Indicativus.

		Singul.		Dual.			Plural.	
	1	ἐστά	α	ά	α	ά	ά	α
Indef. 2.	2	ἐθέ μην	ε σο το	ἐ μεθον	ε σθον	ἐ σθην	ἐ μεθα	ε σθε ντο
	3	ἐδό	ο	ό	ο	ό	ό	ο

Imperativus.

		Singul.		Dual.	Plural.
	1	στάσο———	ά	ά	ά
Indef. 2.	2	θέσο vel θοῦ	έ σθω	έ σθον σθων	έ σθε σθωσαν
	3	δόσο vel δοῦ	ό	ό	ό

Optativus.

		Singul.		Dual.			Plural.	
	1	σταί	αῖ	αί	αῖ	αί	αί	αῖ
Indef. 2.	2	*θεί μην	εῖ ο το	εί μεθον	εῖ σθον	εί σθην	εί μεθα	εῖ σθε ντο
	3	δοί	οῖ	οί	οῖ	οί	οί	οῖ

* & θοίμην, οῖο, &c.

Subjunctivus.

		Singul.			Dual.		Plural.	
	1	στῶ	ᾷ	ᾷ		ᾶ		ᾶ
Indef. 2.	2	θῶ μαι	ῇ	ῇ ται	ώμεθον	ῇ σθον σθον	ώμεθα	ῇ σθε ῶνται
	3	δῶ	ῷ	ῷ		ῶ		ῶ

Infinitivus.

	1	θέσθαι.
Indef. 2.	2	στάσθαι.
	3	δόσθαι.

Particip.

Indef. 2. N. στά / θέ / δό μενος η ον. G. ου ης ου, &c.

Con-

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος
Imp	ἱστάμην					
In.2	ἐστάμην	στάσο	σταίμην	στῶμαι	στάσθαι	στάμενος
Fu.1	στήσομαι		στησοίμην		στήσεσθαι	στησόμενος
In.1.	ἐστησάμην	στῆσαι	στησαίμην	στήσωμαι	στήσασθαι	στησάμενος
Pr.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος
Imp.	ἐτιθέμην					
In.2	ἐθέμην	θέσο	θείμην	θῶμαι	θέσθαι	θέμενος
Fu.1	θήσομαι		θησοίμην		θήσεσθαι	θησόμενος
In.1	ἐθηκάμην					
Pr.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος
Imp	ἐδιδόμην					
In.2	ἐδόμην	δόσο	δοίμην	δῶμαι	δόσθαι	δόμενος
Fu.1	δώσομαι		δωσοίμην		δώσεσθαι	δωσόμενος
In.1	ἐδωκάμην					

Formatio Temporum.

Indefinitum secundum

Formatur ab imperfect. quemadmodum in voce Activa; ut ἐτιθέμην ἐθέμην. Ind. 2. primæ Conjug. vix occurrit.

Indefinitum primum.

ἐθηκάμην, & ἐδωκάμην ultra Indicat. vix reperiuntur. θήκατο apud Pind. Nem. Od. 5. καταθηκάμενος Olymp. Od. 6.

Vix aliud verbum 3æ.conjug.præter δίδωμι reperitur in voce Mediâ.

Deponens

In omni conjug. tum Contract. tum Verborum in μι, conjugatur per modos in præsenti ad formam propriæ conjug. per cætera more Baryt. (pag. 53.) Deponens verò 1æ. in μι, format Optat.ut πειαίμην πείαιο, non πειᾷο, &c. Sub. ut πείωμαι non πειῶμαι, &c.

Verba Heteroclita.

Heteroclita Conjugatione

Quæ peculiarem sibi formationem vendicant à communi distinctam: ea sunt Verba in υμι & in σκω.

Verba in υμι.

Quartam vulgò Conjugationem constituunt verborum in μι quam tamen à cæteris discriminare satius visum est : quia

Non formant Præsens à verbo circumflexo, non præponunt redu-

plicationem, non habent Indef. 2. activum, non modum Optativum aut Subjunct. non vocem Mediam: plurima denique eorum, nempe omnia hyperdissyllaba non deducunt tempora à themate ex quo fiunt: Nec ad formam certæ unius conjugationis, sed pro dispari illorum varietate sequuntur formas trium circumflexorum, & penè omnium Barytonorum: *ità ut verè & imprimis heteroclita dici possint.*

Fiunt à verbis plerumque usitatis in υω, vertendo solùm ω in μι, ut ζευγνύω ζεύγνυμι: Characteristica est υ ante μι.

Vox Activa.

Indicativus.

	Singul.			Dual.		Plural.		
Præs.	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον	υτον	υμεν	υτε	ῦσι
Imperf.	ἐζεύγνυν	υς	υ	υτον	ύτην	υμεν	υτε	υσαν.

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præs.	ζεύγνυθι	ύτω	υτον	ύτων	υτε	ύτωσαν

Infinitivus. Particip.

Præs. ζευγνῦναι. N. ζευγνὺς ῦσα ύν. G. ύντος ύσης ύντος.

Conjugatio per modos & tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ζεύγνυμι	ζεύγνυθι	ζευγνῦναι	ζευγνύς.
Imper.	ἐζεύγνυν			

Vox Passiva.

Indicativus.

	Singul.			Dual.			Plural.		
Præs.	ζεύγνυμαι	υσαι	υται	ύμεθον	σθον	σθον	ύμεθα	υσθε	υνται
Imp.	ἐζευγνύμην	υσο	υτο	ύμεθον	σθον	ύσθην	ύμεθα	υσθε	υντο.

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præs.	ζεύγνυσο	ύσθω	υσθον	ύσθων	υσθε	ύσθωσαν

Infinit. ζεύγνυσθαι. Particip. ζευγνύμενος, η ον, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ζεύγνυμαι	ζεύγνυσο	ζεύγνυσθαι	ζευγνύμενος
Imper.	ἐζευγνύμην			

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος
Imp	ἱστάμην					
In. 2	ἐστάμην	στάσο	σταίμην	στῶμαι	στάσθαι	στάμενος
Fu. 1	στήσομαι		στησοίμην		στήσεσθαι	στησόμενος
In. 1.	ἐστησάμην	στῆσαι	στησαίμην	στήσωμαι	στήσασθαι	στησάμενος
Pr.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος
Imp.	ἐτιθέμην					
In. 2	ἐθέμην	θέσο	θείμην	θῶμαι	θέσθαι	θέμενος
Fu. 1	θήσομαι		θησοίμην		θήσεσθαι	θησόμενος
In. 1	ἐθηκάμην					
Pr.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος
Imp	ἐδιδόμην					
In. 2	ἐδόμην	δόσο	δοίμην	δῶμαι	δόσθαι	δόμενος
Fu. 1	δώσομαι		δωσοίμην		δώσεσθαι	δωσόμενος
In. 1	ἐδωκάμην					

Formatio Temporum.

Indefinitum secundum

Formatur ab imperfect. quemadmodum in voce Activa; ut ἐτιθέμην ἐθέμην. Ind. 2. primæ Conjug. vix occurrit.

Indefinitum primum.

ἐθηκάμην, & ἐδωκάμην ultra Indicat. vix reperiuntur. θήσαντο apud Pind. Nem. Od. 5. καταθηκάμενος Olymp. Od. 6.

Vix aliud verbum 3æ. conjug. præter δίδωμι reperitur in voce Mediâ

Deponens

In omni conjug. tum Contract. tum Verborum in μι, conjugatur per modos in præsenti ad formam propriæ conjug. per cætera more Baryt. (pag. 53.) Deponens verò 1æ. in μι, format Optat. ut πελαίμην πέλαιο, non πελαῖο, &c. Sub. ut πέλωμαι non πελῶμαι, &c.

Verba Heteroclita.

Heteroclita Conjugatione

Quæ peculiarem sibi formationem vendicant à communi distinctam: ea sunt Verba in υμι & in σκω.

Verba in υμι.

Quartam vulgò Conjugationem constituunt verborum in μι quam tamen à cæteris discriminare satius visum est: quia

Non formant Præsens à verbo circumflexo, non præponunt redu-

plicationem, non habent Indef. 2. activum, non modum Optativum aut Subjunct. non vocem Mediam: plurima denique eorum, nempe omnia hyperdissyllaba non deducunt tempora à themate ex quo fiunt: Nec ad formam certæ unius conjugationis, sed pro dispari illorum varietate sequuntur formas trium circumflexorum, & penè omnium Barytonorum : *ità ut verè & imprimis heteroclita dici possint.*

Fiunt à verbis plerumque usitatis in υω, vertendo solùm ω in μι, ut ζευγνύω ζεύγνυμι : Characteristica est υ ante μι.

Vox Activa.

Indicativus.

	Singul.			Dual.		Plural.		
Præs.	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον	υτον	υμεν	υτε	ῦσι
Imperf.	ἐζεύγνυν	υς	υ	υτον	ύτην	υμεν	υτε	υσαν.

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præs.	ζεύγνυθι	ύτω	υτον	ύτων	υτε	ύτωσαν

Infinitivus. Particip.

Præs. ζευγνῦναι. N. ζευγνὺς ῦσα ύν. G. ύντος ύσης ύντος.

Conjugatio per modos & tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ζεύγνυμι	ζεύγνυθι	ζευγνῦναι	ζευγνύς.
Imper.	ἐζεύγνυν			

Vox Passiva.

Indicativus.

	Singul.			Dual.			Plural.		
Præs.	ζεύγνυμαι	υσαι	υται	ύμεθον	σθον	σθον	ύμεθα	υσθε	υνται
Imp.	ἐζευγνύμην	υσο	υτο	ύμεθον	σθον	ύσθην	ύμεθα	υσθε	υντο.

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præs.	ζεύγνυσο	ύσθω	υσθον	ύσθων	υσθε	ύσθωσαν

Infinit. ζεύγνυσθαι. Particip. ζευγνύμενος, η ον, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ζεύγνυμαι	ζεύγνυσο	ζεύγνυσθαι	ζευγνύμενος
Imper.	ἐζευγνύμην			

Diſſyllabum in υμι formatur uti & aliud verbum in μι, ut δῦμι ἰδύω. Fut. 1. δύσω, &c. à primitivo themate δύω.

Hyperdiſſyllabum verò accipit tempora ab inuſitato themate remotiori, ad quod pervenitur vertendo μι in ω, & abjiciendo νυ vel ννυ, ut ζεύγνυμι ζεύγω, κεράννυμι κεράω, κορέννυμι κορέω, ζώννυμι ζώω: unde Fut. 1. ζεύξω, κεράσω, κορέσω, ζώσω, &c.

Verba in σκω

Magnam habent convenientiam cum verbis in μι, numero, origine formatione.

Quatuor ſunt genera eorum pro numero thematum à quibus manant.

Oriuntur à tribus circumflexis, & verbis in υω, (σκ poſito ante ω;) ut γηράσκω à γηράω *ſeneſco*, ἀρέσκω ab ἀρέω *placeo*, βόσκω à βόω *paſco*, μεθύσκω *ebrium reddo* à μεθύω.

Multa præponunt reduplicationem, ut διδράσκω à δράω *fugio*.
Penultimæ α & ε non rarò in η mutantur, ut θνήσκω *morior* à θνάω; ἀλδήσκω ab ἀλδέω *augeo*: ο ſæpiſſimè in ω, ut βρώσκω à βρόω *comedo*. In ſequentibus ι pro ε ſumitur; ut εὑρίσκω ab εὑρέω *invenio*, ἀμφίσκω pro ἀμφιέσκω *induo*, γαμίσκω *jungo matrimonio*, κυίσκω *in utero geſto*, μολίσκω *venio*, οἰδίσκω *tumefacio*, ὀνίσκω *juvo*, ὀφλίσκω *mulctor*, στερίσκω *privo*: rariùs ι pro ο, ut ἁλίσκω ab ἁλόω *capio*, ἀμβλίσκω *abortivum pario*.

Formant tempora ex themate primitivo.

Futurum & præteritum per σω & κα, (σκ Præſentis diviſo) ut γηράσκω -άσω -ακα; εὑρίσκω -ήσω -ηκα; ἁλίσκω ώσω &c. reduplicationem plerumque abjiciunt, ut γιγνώσκω *cognoſco*, γνώσω: Διδάσκω autem facit διδάξω (σ & κ quaſi tranſpoſitis), ſic ἀλύσκω & θνήσκω.

Indefinitum ſecundum verbi ex όω deducti, ſi quod fuerit, formatur more tertiæ conjugationis in μι; ut ἁλίσκω, ἥλων; βρώσκω, ἔβρων; γιγνώσκω, ἔγνων, &c. In reliquis omnibus ſequuntur analogiam ſui thematis. Ad hanc formam perfectè conjugantur γηράσκω, διδάσκω, διδράσκω, πιπράσκω, εὑρίσκω, στερίσκω, βρώσκω, γιγνώσκω, ζώσκω, ἀλύσκω, μεθύσκω, ἱλάσκομαι.

Hete-

In Præsenti.

Innumera penè sunt verba ejusdem originis, & diversæ terminationis; isosyllaba verò frequentiora sunt hæc.

1 Barytona
- in ζω & νω, ut κραυγάζω -άνω *clamo.*
- in ίω, vel ύω &
  - ζω, ut
    - κονίω κονίζω *pulvere impleo.*
    - κνύω κνύζω *rodo.*
  - νω, ut
    - φθίω φθίνω *corrumpo.*
    - ἀρτύω ύνω *apparo.*

cum pluribus aliis.

2 Circumflexa, ut
- Ξυράω έω *rado, &c.*
- Κνισσάω όω *nidore inficio, &c.*
- Πιλέω όω *constipo, &c.*
- Κεντάω έω όω *stimulo, &c.*

3 Barytona & circumflexa

Multa in ζω / νω habent cognata circumflexa, ut
- πειράζω άω *tento.*
- πολεμίζω έω *bellum gero.*
- πικραίνω όω *amarum reddo.*
- βαρύνω έω *gravo.*

cum multis aliis.

4 Barytona vel circumflexa, & verba in μι; ut πιμπλάνω -ημι *impleo,* κινέω -υμι *moveo:* cum multis &c.

Poetæ alias efformant terminationes, præcipuè ex circumflexis; ut αἴδομαι ex αἰδέομαι *vereor,* πλώω ex πλέω *navigo:* interponunt literas, ut ὀλέκω *perdo* ab ὀλέω inusit. vel abjiciunt, ut ἄχομαι pro ἀχθέομαι; & mutant vocales, μίμνω à μένω *maneo:* cum pluribus aliis.

In Futuro.

Nonnulla verba formant duplex futurum.

1 Barytona, alterum minùs usitatum, more * circumflexorum, ut γράφω *scribo* γράψω & γραφήσω; κλαίω *fleo,* τύπτω *ferio,* τύπτω *verbero.* Sic ἀλέξω, βάλλω, βόσκω, εἴδω, εἴρω, διδάσκω, χαίρω, &c. de quibus suis locis. Κτείνω facit κτενῶ, rariùs κτήσω.

* *Hanc inflexionem aliqui Demosthenicam esse annotant.*

2 Circumflexa more Barytonorum, ut συγέω σύξω: δοκέω communiter facit δόξω, ὠθέω ὤσω, &c.

Heteroclita Imperfecta.

Verbum enim est vel
- Perfectum τέλειον, quod habet tria principalia tempora suæ vocis; de quo dictum est.
- Imperfectum ἀτελὲς, quod principali uno vel pluribus caret.

In

Imperfecta sunt omnia irregularem habentia characteristicam in ξω, ψω, σω non præcedente σ, & νυμαι: similiter desinentia in νω, γω, αθω, εθω, υθω, θω, σγω, σπω, σχω, κτω, θω & ρω impur. pleraque in βω, δω, ζω, λω, νω, μι, σκω, ω purum Barytona.

Imperfecta vulgò dividuntur in { Defectiva, quæ mutila licèt fuerint, contenta tamen sunt suis temporibus. Anomala, quæ mutuantur aliunde tempora. }

Defectiva ἐλλιπῆ

Præcipuè sunt verba duorum temporum δίχρονα, Barytona & Derivativa, quæ ultra imperfectum non formantur; nempe finita in νω, γω, αθω, εθω, υθω, θω, σγω, σπω, σχω, χθω, δω impurum, -λω purum. Hyperdissyllaba in αιω, ειω, pleraque in μι, σκω, νω, ζω.

In ύω ut δύω *invenio:* sed νήω *glomero* νήσω.

γω ut ἀγυίω *eo:* sed ὀπυίω *ineo* ὀπύσω.

αθω ut ἀμυνάθω *auxilior*; έθω ut τελέθω *sum*; ύθω ut φθινύθω *corrumpo:* sed ex μινύθω *minuo* μεμινυθήκασι.

θω ut βιβάθω *gradior:* σγω ut μίσγω *misceo:* σπω ut ἔσπω *dico:* σχω ut ἴσχω *habeo:* χθω ut ἔχθω *odio prosequor.*

δω impurum, ut τένδω *rodo.* Sed ἄρδω *irrigo*, & μέρδω *privo*, habent Fut. 1. & Indef. 1.

λω purum, ut πέλω πέλομαι *sum.*

αίω & είω, facta ex άω & έω, ut κεδαίω à κεδάω *dispergo:* τελείω à τελέω *perficio:* Sed χείω *capax sum*, F. χείσομαι. Desiderativa etiam in ειω ex futuro, ut γαμησείω *nupturio* à γαμέω -ήσω.

μι & σκω, quorum Primitiva sunt usitata, ut αἴνημι ab αἰνέω *laudo:* πωλέσκω à πωλέω *versor.* Item multa alia, ut κίρνημι *misceo*, φάσκω *dico*, *&c.*

νω ut μίμνω *maneo*, ἀνδάνω *placeo*, στένω *gemo*, &c. Excipe regularia κλίνω, κρίνω, τείνω, κτείνω, κάμνω, τέμνω; μένω *maneo* anom. & pauca alia de quibus posthac.

ζω & ω purum derivativa, ex se invicem facta, ponendo vel auferendo ζ ante ω, ut ἀγαπάζω ab ἀγαπάω *amo:* σώω vel σόω ex σώζω *servo.* Pauca in άζω & άω diversam habent futuri penultimam α & η, ut ἀτιμάζω άσω, ἀτιμάω ήσω, *aspernor.*

βω post ε vel liquidam, ut σέβω *colo*, στίλβω *splendeo.*

σω & ξω (futuro migrante in præsens); ut ἄξω *duco*, ab ἄγω: βήσομαι *ascendo*, δύσω & δύσομαι *subeo*, ἵξω *venio*, οἴσω *fero*, ὄρσω *concito* & ὄρσομαι *concitor*, quæ ultra Imperativum non formantur.

Ple-

Pleraque ex Perfectis nata, ut κικλήσκω *clamo*, à κέκληκα: sed κεκράγω *clamo*, habet Indef. 1. ἐκέκραξα: ἑστήκω *sto*, P. Perf. ἑστήκειν. Fut. 1. ἑστήξω & ἑστήξομαι.

Certa singularia, ut ἐσθίω *edo*, ἕπομαι *sequor*, πέπνυμαι *sapio*: cum aliis penè infinitis, &c.

Nonnulla sunt unius temporis μονόχρονα, ut κυρέω & κύω *sum*, &c. γέμω *plenus sum*, part. γέμων. βέομαι βήομαι vel βείομαι, *eo*, *vivo*, Poetica sunt, & vix leguntur nisi in Indicativo vel Subjunctivo, & per Enallagen pro futuro: νέομαι νεῦμαι *eo* vel *ibo* per omnes modos. Infinitivi quidam poetici in ῆναι, ut φορῆναι *gestare*, &c. sic ἀρήμεναι *precari*, &c.

Unius etiam personæ μονοπρόσωπα: Imperativi verborum in μι, ut πῖθι *bibe*, κλῦθι *audi*, pl. κλῦτε, & κέκλυθι κέκλυτε, δείδιθι *time* δείδιτε: σχές, φρές in comp. ut. προσχές: ἐγκομβώσασθε *induite*, 1. Pet. 5. 5. item Participia, ut κεχαριτωμένη, Luc. 1. 28. & multa ejusmodi.

Alia sunt plurium temporum πολύχρονα, quæ in hoc vel illo tempore extra Imperfectum leguntur. Verba desinentia in

αίνω carent futuro, & leguntur potissimum in Ind. 1. ut διαίνω *rigo*: Ind. 1. ἐδίηνα: sic δυσχεραίνω & χαλεπαίνω *infensus sum*: ἰαίνω *calefacio* ἴηνα, ἰαίνομαι ἰάνθην *calefio*: sic μαραίνω *macrescere facio*, &c. τεκταίνω *fabricor* ἐτέκτηνα, τεκταίνομαι ἐτεκτηνάμην. Minùs imperfecta sunt μιαίνω *inquino*, μωραίνω *stultè ago*, σημαίνω *significo*, ὑφαίνω *texo*. Perfectum unum φαίνω.

ύω, ύω, εύω, ζω hyperdissyllaba pleraq;, carent Perfecto, ut εὐθύνω -νῶ *dirigo*, ζευγνύω -ύσω *jungo*, κυριεύω *dominor*, ἐμπάζω *curo*. Excipe μολύνω *contamino*, κωλύω *prohibeo*, κελεύω *jubeo*, νομίζω *arbitror*, &c.

δω purum, rariùs formant Perfectum activæ vocis, ut ᾄδω *cano*, ἥδω *delecto*, &c. ἔσπευκα (p. 37.) à σπεύδω vix legitur.

ημαι carent perfecto, ut δίζημαι *quæro*, διζήμενος, fut. 1. διζήσομαι part. διζησόμενος; sic κίχημαι *assequor*: quæ verò geminant duas priores literas, vix reperiuntur nisi in præsenti vel Perfecto, ut ἀκάχημαι, ἀλαλύκτημαι, ἀλάλημαι.

Innumera denique sunt defectiva cujuslibet characteristicæ; præsertim polysyllaba, derivativa, composita, poetica, quorum defectum frequens authorum lectio, & formationis κακοφωνία optimè indicabit.

Ano-

Sunt verba imperfecta quæ tempus unum aut aliud mutuò accipiunt à verbis quorum thema non est in usu.

Ex his pleraque non formantur regulariter ultra Imperfectum, ut σπένδω. Pauca admodùm principale aliud obtinent tempus; vel futurum, ut ἔχω *habeo:* vel Perf. ut ὁράω *video:* rarissima utrumque, ut αἱρέω *capio.* Major pars etiam mutuatur tempora ab uno alio verbo, ut μανθάνω: nonnulla tamen à pluribus, ut φέρω *fero.*

Terminationes usitatiores sunt ω purum, μι, σκω, νω, λω, ρω, ζω, χω, δω. Rariores κω & γω purum, θω, ξω, πω, τω. Peculiares in κτω, κνω, αύνω, ρρω, ut τίκτω *pario*, δάκνω *mordeo*, ἐλαύνω *abigo*, ἔῤῥω *pereo*, exempla singularia. Cæteræ sunt communes cum aliis verbis.

Porrò verba alioquin perfecta dici possunt anomala, propter mutationem factam in hoc vel illo tempore per figuram aut dialectum formâ regulari usitatiorem; ut ἄγνυμι *frango* ἐάξω, &c. aut propter adjectionem temporis extra Analogiam, ut βιόω *vivo* ἐβίων, &c.

Omnia autem Anomala cujuscunque generis, unà cum pauculis defectivis plurium temporum insignioribus, in sequenti catalogo subjiciuntur.

Formatio Imperfectorum.

*P*ropositum verbum si minùs imperfectum fuerit, conjugetur per tria tempora vocis ejusdem juxta reg.p.53. Imperfectiora per tria maximè principalia, quæ adsunt.

Activum fut. 1. vel perfecto carens, gaudet suppleri ex voce Media, ut ὁράω fut. 1. Med. ὄψομαι; φεύγω ξω, Perf. Med. πέφευγα. Quod si fieri non possit, utitur Indefinito suo, 2° potiùs, ut πέρθω πέρσω ἔπαρθον· vel 1°; ut σεύω σεύσω ἔσευσα· & ob defectum utriusque, Imperfecto, ut ἵημι ἵειν. Passivum & Medium à se mutuò accipiunt ea tempora quæ desunt. Singulorum verborum tempora principalia primo loco ponuntur. Ind. 1. tempus est ferè omnium usitatissimum.

Derivativa in νω purum formant præsens à verbis plerumque in ω purum, interferendo ν ante ω, ut τίνω à τίω *luo:* ε ante ω verso in α, ut ἁμαρτάνω ab ἁμαρτέω: ι post α nonnunquam assumpto, ut βαίνω à βάω. Derivativa verò in ανω interponunt ν penult. ante consonam simplicem, ut μανθάνω à μαθέω. Fiunt etiam à verbis in ω impurum, penult. η mutatâ in α, ut λανθάνω à λήθω. Ex his pleraque præcipuè in άνω desumunt tempora extra Imperfectum à Primitivis, ut τίνω τίσω, βαίνω βήσω, ἁμαρτάνω ἁμαρτήσω, λανθάνω λήσω.

Barytona facta ex circumflexis in ξω & ψω, formant fut. 1. in ήσω, ut ἀλέξω *arceo*, ἕψω *coquo.* Multa etiam in λω, ut μέλλω *futurus sum*,

ὕλω *sanus sum*, ὀφείλω *debeo*, ὄφλω *mulctor*, ἐθέλω, θέλω, βούλομαι *volo*, κέλομαι *jubeo*. Ad quas formas sequentia conjugantur perfectè, ἁμαρτάνω, αὐξάνω, βλαστάνω, ἱζάνω, ὀλισθαίνω, αἰσθάνομαι, ἕψω.

In recensione verò temporum, Præsens intelligitur habere suum Imperfectum ejusdem vocis: Indef. secundum suum Fut. secundum, Ind. primum Paf. suum fut. primum. Perfectum suum Pl. Perfectum

Tempora etiam Indicativi per reliquos omnes modos usurpari censenda sunt, nisi quoties obeliscus affixus defectum notet.

Quod si extra Indicativum modus quispiam (excepto Optat. Æolico) vel Participium addatur, ea omnia quæ reticentur, desunt.

Removentur à Catalogo Imperfectorum Verborum

1. Quæ carent tantùm Indef. secundo, Fut. secundo, aut perfecto Medio pag. 45.
2. Quæ carent unâ voce ut Deponens δέχομαι, &c. (pag. 53.) vel duabus ut neutra quædam, διψάω, πεινάω, &c.
3. Verba in ζω formantia fut. in ξω, (pag. 42.) ut στενάζω, στίζω, &c.
4. Quæ abjiciunt primam vocalem thematis (pag. 43.) in perf. ut δέμω vel δόμνω δέδμηκα· sic κάμνω, &c. atque in Indef. 1. ut κεράννυμι ἔκρασα κέκραμαι, &c.
5. Quæ tantùm tenues assumunt pro aspiratis, (pag. 43.) ut θάπτω, φείδω, &c.
6. Heteroclita conjugata perfectè, juxta formas priùs dictas in σκω, (pag. 70.) ut βρώσκω: vel ανω & ψω, ut βλαστάνω, &c.

Postremò, perfecta omnia, ut ἀγορεύω, ἄιρω, δράω, κείρω, κρύπτω, νέμω, &c. composita non à suis simplicibus discrepantia, ut ἀναμιμνήσκω, ἐγχέω, &c. Impersonalia, ut Δεῖ, &c. alibi conjugata, ut ζεύγνυμι &c. Tempora à suo themate divulsa, ut ἔδραμον à τρέχω, ᾔειν ab εἶμι, ἤνεγκα ab ἀνάγω, ἄρσαι ab ὄρω. &c. vel bis posita sub diverso themate, ut εἴρηκα sub ἀγορεύω & ἐρέω· ἔρξω sub ἔρδω & ῥέζω, &c. & alia hujusmodi ἄτοπα quæ per incuriam in priorem tabellam irrepserant, delentur. Reliqua ad examen revocata, modi & tempora quæ vel afferuntur vel omittuntur singula diligentiùs investigata, perspecta, & ex Authorum probatissimorum non Grammaticorum fide, mutata, aucta, ulterius adhuc, & perfectius desiderant supplementum.

Brevitatis causâ, characteres nonnulli pro dictionibus pinguntur: C *significat verbum vel tempus legi tantùm in compositis.* R. *rariùs usitatum.* || *inusitatum.* P. *apud Poetas.* O. *apud Oratores. Voces, Modi, & Tempora literis initialibus signantur. Vox Media* M. *Deponens* D, &c.

Verba

Ἄγαμαι *miror*, D. ἀγάσομαι ἤγασμαι &c. Præsens desideratur tantùm in Subjunctivo: reliqua tempora sumuntur ab ἀγάζομαι, quod oratoribus in præsenti usitatum non est.

Ἄγνυμι *frango*, ἄξω, ἔαγα, &c. regulare in υμι, in compositis usitatissimum. Sæpiùs verò resolvit augmentum η in εα, ut I. 1. ἔαξα pro ἦξα. Perf. ἔαχα pro ἦχα. Perf. M. ἔαγα pro ἦγα. I. 2. ἔαγον pro ἦγον, &c. Legitur Fut. 1. ἐάξω pro ἄξω †. Atticè hæc omnia. Καυάξεις *apud Hesiodum pro* κατάξεις *valdè absonum est*.

Ἄγω *ago*, ἄξω, ἀγήοχα, &c. reg. præter hæc dialectica Perf. ἀγήοχα Att. ἀγείοχα Bœot. pro inusitato ἄγηχα & ἦχα. Pl. perf. ἀγηόχειν. Part. ἀγηοχώς. I. 2. ἤγαγον Att. pro ἦγον. Fut. 2. ἀγαγῶ. I. 2. M. ἠγαγόμην. Legitur part. ἀγάγας tanquam ab ἄγημι.

Ἀδέω *tædio afficior*. ήσω, ηκα. I. 1. Æol. ἀδήσεια. Inf. ἀδῆσαι. Perf. ἀδηκα. Part. ἀδηκώς, sæpiùs neglecto augmento. Geminatur etiam δ, ut ἀδδήσεια, ἀδδηκώς.

Ἄδω *cano*, (pro ἀείδω quod magìs poeticum est). Fut. 1. M. ᾄσομαι. I. 1. Act. ᾖσα. Pr. Pas. ᾄδομαι. *Rariùs sequentia Fut. 1. Act.* ᾄσω. *Perf.* ᾖκα †. *Perf. Pass.* ᾖσμαι, *Part. I. 1.* ᾀσθεὶς *in C.*

Ἅδω *placeo*, Fut. 2. ἁδῶ. Perf. M. ἕαδα (εὔαδα P.) pro ἧδα, Part. ἑαδώς. I. 2. ἕαδον pro ἧδον. *Rariùs sequentia Fut. 1.* ἁδήσω. *Perf.* ἅδηκα. I. 1. ἕασα pro ἧσα. Sub. ἅσω. Inf. ἁδῆσαι.

Ἄδω *satio*, F. 1. ἄσω rariùs. I. 1. Inf. ἆσαι. Imperat. M. ἆσαι. Inf. ἄσασθαι.

Αἱρέω *capio*, ήσω, ηκα, &c. reg. nisi quod mutuatur I. 2. εἷλον, & F. 2. ἑλῶ ab ἕλω ||. I. 2. M. εἱλόμην. F. 2. ἑλοῦμαι. ubiq; significat activè. *Legitur* ἀναῤῥαιρηκὼς *pro* ἀνῃρηκώς. *Pl. Perf. Pass.* ἀραιρήμην *pro* ᾑρήμην, *& Part.* ἀπαραιρημένος, *&* ἐξαραιρημένος *pro* ἀφῃρημένος, *&* ἐξῃρημένος, *&c. Ion.* γέντο *pro* εἵλετο *rarum est*.

Ἀκούω *audio*, reg. sed perf. pass. ἤκουσμαι (pag. 48.) perf. ἀκήκοα pro ἤκοα ||

Ἀλφάνω *invenio*, F. 1. ἀλφήσω, & έσω. I. 2. ἦλφον. Opt. ἄλφοιμι.

Ἀλέξω (ἀλεξέω. R.) *arceo*. F. 1. ἀλεξήσω. I. 1. ἠλέξησα. I. Æol. ἀλεξήσεια. Est & Inf. ἀλέξαι pr. M. ἀλέξομαι (ἀλεξέομαι R.) F. 1. ἀλεξήσομαι, I. 1. ἠλεξησάμην & ἠλεξάμην. Inf. ἀλέξασθαι. Part. ἀλεξάμενος.

Ἄλημι

Ἄλημι, ἀλάλημι & ἀλάομαι. P. *vagor* Inf. ἀλῆναι. part. ἀλεὶς. pr. pass. ἀλάλημαι, ἄλημαι R. Sub. ἀλαλῶμαι. Inf. ἀλάλησθαι, ἀλᾶσθαι. part. ἀλαλήμενος. Perf. ἀλήλαμαι. & ἀλήλημαι. Pl. Perf. ἀληλάμην. Imperat. ἀλάλησο. part. ἀληλαμένος. Part. I. 1. ἀλαθείς:

Ἁλίσκω *capio*, ώσω ωκα, &c. (pag 70.) extra futurum significat passivè, sæpiùs verò resolvit augmentum. I. 1. ἑάλωσα pro ἥλωσα. part. ἁλώσας. perf. ἥλωκα & ἑάλωκα. Inf. ἡλωκέναι & ἑαλωκέναι. part. ἡλωκὼς & ἑαλωκώς. Pl. perf, ἡλώκειν & ἑαλώκειν. I. 2. ἥλων. pr. pass. ἁλίσκομαι. Perf. ἥλωμαι & ἑάλωμαι. I. 1, ἡλώθην. F. 1. M. ἁλώσομαι. I. 2. ἡλόμην.

Ἀναλίσκω *absumo*, ώσω, ωκα, &c. formatur ut ἁλίσκω, nisi quod habeat etiam aliud Imperf. ἀνάλουν. Inf. ἀναλοῦν. part. ἀναλῶν ab ἀναλόω. Variat etiam augmentum in Indefinitis & Perfectis. I. 1. ἀνήλωσα, ἀνάλωσα, ἠνάλωσα. I. 2 ἀνήλων, ἀνάλων, ἠνάλων.

Ἀλκω *propulso*. F. 1. ἄλξω vel ἀλκήσω, item ἀλαλκήσω. I. 2. ἄλαλκον.

Ἁμαρτάνω *pecco*, ήσω, ηκα, &c. (pag. 74.) ab ἁμαρτέω ||. Ind. 2. ἤμβροτον p. pro regulari ἥμαρτον.

Ἄμπνυμαι *respiro*, p. I. 1. pass. ἀμπνύνθην, & ἀμπνύσθην. Legitur & Imperat. ἄμπνυε.

Ἀνοίγω. Vide Οἴγω.

Ἀνώγω p. *jubeo*. F. 1. ἀνώξω. perf. M. ἤνωγα seu ἄνωγα. 1a pl. ἄνωγμεν pro ἀνώγαμεν. I. 1. ἤνωξα. Inf. ἀνῶξαι. pr. pass. ἀνώγομαι. perf. ἤνωγμαι. Imperat. I. 1. ἄνωχθι *jube*. ἀνώχθω. pl. ἄνωχθε.

Ἀναίνομαι *recuso*, Perf. ἀνήνημαι. I. 1. M. ἠνηνάμην. *Rarissimè sequ.* ἀναίνω, ἀνανῶ, ἤνηνα, & ἀνήνηνα. Item ἀνηνεῖν pro ἀναίνεσθαι. Hesiod.

Ἀπαυράω *aufero*, I. 2. ἀπηύρων †. rar. seq. I. 1. ἀπηύρα pro ἀπηύρησε part. ἀπαυρὰς & ἀπούρας. I. 1. M. ἀπαυράμην pro ἀπηυρησάμην †.

Ἀπεχθάνομαι *odio sum*. & ἀπέχθομαι. D. F. 1. M. ἀπεχθήσομαι. Perf. pass. ἀπήχθημαι. part. ἀπηχθημένος ab ἀπεχθέομαι ||. I. 2. ἀπηχθόμην.

Ἀποκρίνομαι *respondeo*, F. 1. ἀποκρινοῦμαι. I. 1. ἀπεκρινάμην. I. 1. pass. ἀπεκρίθην. F. 1. ἀποκριθήσομαι.

Ἀπόλλυμι, vide ὄλλυμι.

Ἀρέσκω *placeo*, F. 1. ἀρέσω † ab ἀρέω ||. I. 1. ἤρεσα. Inf. ἀρέσαι. part.

ἀρέσας

ἀρέσας. pr. M. ἀρέσκομαι *acquiesco*, F. 1. ἀρέσομαι *placebo*. I. 1. ἠρεσάμην.

Ἀτάω & ἄτω. P. *lædo*. I 1. ἆσα. pr. paſſ. ἀτάομαι. part. ἀτώμενος. I. 1. ἀάσθην †. I. 1. M. ἀσάμην: neglecto ſemper augmento: ſæpiùs præpoſito α. ut I. 1. ἄασα ἀάσθην, ἀασάμην. (quod interdum ſignificat *dolui*). Inf. ἀάσαι. part. ἀάσας. uſurpatur ἀᾶται pro ἀτᾶται. ἀᾶσθαι pro ἀτᾶσθαι per ſync.

Αὐξάνω & αὔξω *augeo*, (interdum *augeor*) ήσω, ηκα, &c. ab αὐξέω ||. (pag. 75.) rariùs F. 1. αὐξανῶ & part. I. 1. αὔξας pro αὐξήσας.

Ἄχθομαι *gravor*, F. 1. M ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι ab ἀχθέομαι ||. ἄχθω *gravor*, I. 1. Inf. ἀχθέσαι. Part. ἀχθήσας. I. 1. Paſſ. ἠχθέσθην. part. ἀχθεσθείς.

Ἀκάχω, ἀκαχέω, ἀκάχημι *dolore afficio*, ήσω, ηκα. I. 1. ἀκάχησα, Perf. ἠκάχηκα, ſæpiùs ἤκαχα. Verba poetica, quorum nullum tempus legitur extra Indicativum, niſi in participiis pr. ἀκάχων, ἀχέων, ἀχεύων.

Ἀκάχημαι, ἀκάχομαι, & ἀκήχεμαι *doleo*. Opat. ἀκαχοίμην, part. ἀκαχήμενος, ἀκαχόμενος, ἀκηχέμενος. Perf. ἤκαχμαι, ἠκάχημαι, ἀκάχημαι, ἀκήχημαι. Pl. perf. ἀκαχήμην. Inf. ἀκαχῆσθαι. part. ἀκαχημένος, & ἀκαχημένος, ἠκαχμένος, & ἠκαχημένος. R. Ἄχω & ἄχομαι inuſitata ſunt.

Ἄω & ἄημι *ſpiro*, F. 1. ήσω. præſ. format tertiam pl. ἄεισι pro ἀεῖσι. Inf. ἀῆναι pro ἀέναι. part. ἀείς. I. 1. Inf. ἆῆσαι & ἀέσαι. Perf. paſſ. ἄημαι ἄημαι & ἄαμαι P. activè ſignificat, I. 1. ἀάσθην R.

B

Βαίνω *vado*, βήσομαι, ηκα, à βάω ||. F. 1. βήσω R I. 1. ἔβησα (interdum *conſcendere feci*.) Inf. βῆσαι part. βήσας. Perf. βέβηκα (non rarò *ſtabilitus ſum*) pro quo βέβαα, part. βεβηκώς & βεβαώς. I. 2. ἔβην à βῆμι || (extra Indicativum legitur tantùm in C.) Imperat, βῆθι pro quo βᾶ & βάθι. Op. βαίην. Sub. βῶ & βήω. p. Inf. βῆναι. part. βάς. pr. paſſ. βαίνομαι. Perf. βέβημαι, βέβαμαι & βέβασμαι. Inf. βεβάσθαι. part. βεβαμένος, βεβασμένος in C. & ἐπιβήμενος, abjecto augmento. I. 1. ἐβάθην & ἐβήθην R. part. βαθείς. I. 1. ἐβησάμην. Inf. βήσασθαι. part. βησάμενος.

Βιβάω & βίβημι idem poet. F. 1. βιβάσω, άσομαι. I. 1. ἐβίβασα non reperiuntur extra Indicativum niſi in ſequentibus participiis, pr. βι-

pr. βιβῶς, βεβῶς, βιβῶν, & ϐιβᾶς apud Lucian. sed I. 1. ϐιβάσαι part. βιβάσας. pr. pass. βιϐάζομαι ineor. I. 1. ἐβιϐάσθlω. F. 1. m. βιβάσομαι. I. 1. ἐβιβασάμlω. f. 1. βιβῶ in C. ut συμϐιβῶ instruam. Psal. 32. pro συμβιβάσω. Gerund. μεταβιϐαςέΘ transferendus.

Βάλλω, jacio, λῶ, ηκα &c. à ϐαλέω. ||. F. 1. ϐαλῶ (ϐαλλήσω & ϐλήσω. r. I. 1. ἐϐάλλησα †. poet.) Perf. ϐέϐληκα part. βεβληκώς. I. 2. ἔϐαλον. pr. m. ϐάλλομαι. Reliqua tempora frequentiùs in C. Perf. pass. βέϐλημαι. Legitur 3ia. s. βλήεται. Od. ρ'. quasi à βέϐλη). part. βεβλημένΘ. I. 1. ἐϐλήθlω. I. 2. m. ἐϐαλόμlω.

Βιόω vivo, ώσω, ωκα. &c. reg. nisi quòd habet I. 2. act. ἐϐίων. Opt. βιῴlω. Inf. βιῶναι. part. ϐιὺς, à βίωμι ||.

Βλαςάνω germino, ήσω, ηκα &c. pag. 75.

Βόσκω pasco. F. 1. βόσω, βώσω, & βοσκήσω à βοσκέω ||. I. 1. ἐβόσκησα. part. βοσκήσας. pr. pass. βόσκομαι. F. 1. m. ϐοσκήσομαι.

Βέλομαι volo, ήσομαι, ημαι. &c. à ϐελέομαι. ||. 2. pers. pr. ϐέλει (ϐέλεαι p.) pro βέλῃ. Imperf. ἐϐελόμlω & ἠϐελόμlω. I. 1. ἐϐελήθlω & ἠβελήθην. Perf. βέϐελα in C.

Βρώσκω comedo, σω, κα, &c. reg. (pag. 70.) Legitur tamen I. 1. κατέβρωξα. Lycoph. & Apollon.

Γ.

Γαμέω uxorem duco. ήσω, ηκα. reg. Legitur I. 1. ἔγημα pro ἐγάμησα. sub γήμω. Inf. γῆμαι. part. γήμας. I. 1. m. ἐγημάμlω. Eurip. Med. quod percurrit omnes modos.

Γεννάω gigno. reg. nisi quòd caret mediâ voce.

Γείνομαι gignor. Præsens poeticum est; sed apud oratores etiam. I. 1. m. ἐγεινάμlω genui. Inf. γείνασθαι. part. γεινάμενΘ.

Γίνομαι & γίγνομαι, sum, fio, nascor. D. ήσομαι, ημαι. à γεννάομαι. ||. I. 1. pass. ἐγλυνήθην. ... ἐγλυνησάμlω. perf. γέγονα à γείνω. ||. & γέγαα à γάω. ||. unde 3ia. pl. γεγάασιν pro γεγάασι Hom. Inf. γεγονέναι & γεγαέναι. part. γεγονὼς & γεγαώς. I. 2. ἐγλυόμlω. Legitur ἐκγεγάονται nascentur. Homer.

Γηθέω gaudeo, ήσω, ηκα. reg. in voce act. caret pass. habétque tantùm in med. Perf. γέγηθα. part. γεγηθώς. Est & pr. γήθω. Inf. γήθειν. part. pass. γηθόμενΘ.

Γηράσκω senesco, άσω, ακα. &c. (pag. 70.) usitatius quàm γηράω (quod tamen invenitur apud oratores) format verò aliud I. 1. act. ἐγήρα, Inf. γηρᾶναι. part. γήρας. Legitur & γηρείς.

Γινώσκω vel γιγνώσκω *cognosco*, σω, κα, &c. pag. 70. format verò Perf. M. γέγωνα pro γέγνωα. part. γεγωνώς. reperitur διαγνώσκω. Aristoph. in Vesp.

Δ

Δαέω *disco*. F. 1. M. δαήσομαι. Perf. act. δεδάηκα. Inf. δεδαηκέναι. part. δεδαηκώς. Perf. pass. δεδάημαι. Inf. δεδάασθαι. part. δεδαημένος. I. 2. ἐδάην. Perf. M. δέδαα. part. δεδαώς. *Rarius sequentia* F. 1. δαήσω & δαίσω. I. 2. ἐδάησα & ἔδαισα. *Inf.* δαῆσαι. I. 2. ἔδαον.

Δαίω *divido*, F. 1. δαίσω. & δαΐσω. I. 1. ἔδαισα. pr. pass. δαίομαι. perf. δέδαισμαι. F. 1. M. δαίσομαι. I. 1. ἐδαισάμην.

Δαΐζω idem, F. 1. δαΐξω. I. 1. ἐδάϊξα. Pr. pass. δαΐζομαι. Perf. δεδάϊγμαι. part. δεδαϊγμένος. omnia poetica.

Δάζομαι idem, δάσομαι, ασμαι, D. reg. & usitatius apud Oratores quàm δαίω.

Δαίω *uro*, pr. Pass. δαίομαι. Perf. M. δέδηα *combustus sum*. Pl. perf. ἐδεδήειν (quod etiam refertur ad δαίω *divido*). I. 2. Sub. δάωμαι.

Δάκνω *mordeo*, F. 1. M. δήξομαι. I. 2. ἔδακον à δήκω ||. F. 1. act. δήξω r. I. 1. ἔδηξα. Part. δήξας. Per. δέδηχα. r. Part. δεδηχώς. Perf. Pass. δέδηγμαι. part. δεδηγμένος. I. 1. ἐδήχθην. part. δηχθείς. I. 1. M. ἐδηξάμην. I. 2. ἐδακόμην.

Δαρθάνω *dormio*, F. 1. M. δαρθήσομαι. Perf. act. δεδαρθηκα R. à δαρθέω || part. δεδαρθηκώς. I. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον. Inf. δαρθεῖν. part. δαρθών. I. 1. Pass. ἐδάρθην in C.

Δείδω *metuo*, F. 1. δείσω. Perf. M. δέδοικα. Imperf. ἔδιον à δίω. Imperat. δέδιθι, δείδιθι. p. à δέδιμι || I. 1. ἔδεισα & ἔδδεισα. p. Opt. Æol. δείσεια. Inf. δεδεῖσαι r. Præs. pass. sub δίωμαι. Inf. δεδεῖσθαι, & frequentiùs δεῖσθαι. F. 1. M. δείσομαι. I. 1. ἐδεισάμην. Sub. δείσωμαι. Perf. δέδοικα & δείδοικα pro δέδοιδα †. Item δέδια, δέδεια, & δείδια à δίω ||. Pl. perf. ἐδεδοίκειν & ἐδεδίειν. Inf. δεδιέναι. part. δεδιὼς & δειδιὼς p. Legitur 1a. pl. ἐδείδιμεν. Il. ζ. et tertia pl. ἐδείδισαν. Il. ε. pro ἐδεδίειμεν, ἐδεδίεισαν.

Δέω *desum* vel *careo*. F. 1. δεήσω †. Perf. δεδέηκα †. quasi à δεέω ||. I. 1. ἐδέησα (ἐδεύησα. Od. ι.) pr. pass. δέομαι. δεύομαι p, part. δέων, δεόμενος, I. 1. ἐδεήθην.

Δέομαι *rogo*, D. (δεύομαι. p.) F. 1. δεήσομαι. perf. δεδέημαι †. tanquam à δεέομαι ||. I. 1. ἐδεήθην. Δέρκω,

Δέρκω *video*, Perf. m. δέδορκα. I. 2. act. ἔδρακον. Legitur perf. ἔδρακα †. in C. pro δέδρακα || Orph. Argonaut. Pr. pass. δέρκομαι. I. 1. ἐδέρχθην.

Διδάσκω *doceo*, ξω, χα, r. &c. (pag. 70.) Legitur aliud F. 1. διδασκήσω, & I. 1. Inf. διδασκῆσαι tanquam à διδασκέω ||.

Διδράσκω *fugio*, δράσω, ακα, &c. Vix tamen usitatum nisi in C. format I 2. ἔδραν, ας, &c. Opt. δραίην & δρῴην. Inf. δρᾶναι. part. δράς.

Δοκέω *existimo*, *videor*, F. 1. δόξω. I. 1. ἔδοξα à δόκω ||. Sub. δόξω. part. δόξας. Pr. pass. δοκοῦμαι. Perf. δέδογμαι. Sequentia sunt poetica. Fut. 1. δοκήσω. I. 1. ἐδόκησα. part. δοκήσας. perf. δεδόκηκα. part. I. 1. pass. δοκηθεὶς in C. Leguntur δοάσσεται p. videtur. δοάσσατο & δέατο visum est.

Δύναμαι *possum*, D. ήσομαι, ημαι, à δυνάομαι ||. secunda perf. δύνασαι & δύνῃ. Imperf. ἐδυνάμην & ἠδυνάμην. caret Imperativo per omnia tempora. I. 1. pass. ἐδυνήθην & ἠδυνήθην. item ἐδυνάσθην & ἠδυνάσθην, à δυνάζω, ||. I. 1. m. ἐδυνησάμην.

Δύω *subeo*, ύσω. υκα. &c. reg. Δυνω tantùm legitur in C. Δῦμι p. utrumque δίχρονον. Imper. δῦθι, & pro eo δῦ. Inf. δυνεῖν & δῦναι. part. δύς.

E

Ἐάω *sino*. F. 1. ἐάσω. I. 1. εἴασα. pr. pass. Imperat. 3[ia]. pl. ἐάσθωσαν. Inf. ἐᾶσθαι. part. ἐώμενος. I. 1. sub. ἐαθῶ. part. ἐαθείς. *Rariùs perf.* εἴακα, *&* ἔακα. item pr. Subjunct. εἰῶ (Ιλ. δ. v. 55.)

Ἐγγυάω *spondeo*. ήσω. &c. reg. nisi quòd Perfecta augentur in medio ut plurimùm, ut ἐγγεγύηκα, (ἠγγύηκα. r). ἐγγεγύημαι. part. ἐγγεγυημένος. (ἠγγυημένος. r). reliqua tempora in initio, ut ἠγγύησα. &c.

Ἐγείρω *excito*, ερῶ. ερκα. r. &c. reg. excepto quòd format perf. pass. usitatiùs ἐγήγερμαι pro ἤγερμαι, item ἔγρομαι. p. pro ἐγείρομαι.

Ἐγρηγορέω *vigilo*, ήσω. r. ηκα. †. (γρηγορέω per Aphæresin rariùs nisi in N. T.) I. 1. ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρήγορκα †. per sync. pro ἐγρηγόρηκα. Perf. pass. ἐγρηγόρημαι. Inf. ἐγρηγορῆσθαι & ἐγρηγόρθαι. Perf. m. ἐγρήγορα & ἐγρήγορθα p. Imperat. ἐγρήγορθε. Part. ἐγρηγορώς. ubique neglecto augmento.

Ἔδω *edo*, ἐδήδοκα, pro ἔδηκα ab ἥκα. ||. part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι & ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος. I. 1. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. Pr. m. ἔδομαι quod usurpatur sæpius pro futuro secundo ἔδοῦμαι. *Rariùs sequ. Perf. m.* ἔδηδα *pro* ἦδα. ||. *part.* ἐδηδώς. Inf. ἔδμεναι. *p. pro* ἔδειν.

Ἔζομαι

Ἕζομαι *sedeo*. part. ἑζόμενος. unde comp. καθέζομαι. F. 2. m. καθεδοῦμαι. Inf. καθεδεῖσθαι. part. καθεδούμενος. I. 1. pass. ἐκαθέσθην. Imperat. καθέσθητι. part. καθεσθείς.

Ἐθέλω *volo*. F. 1. ἐθελήσω. Perf. ἠθέληκα. r. Inf. ἠθεληκέναι. Pr. pass. ἐθέλομαι. r. caret imperativo per omnia. vide Θέλω.

Ἔθω *solitus sum*. †. Perf. m. εἴωθα pro εἶθα. Inf. εἰωθέναι. part. εἰωθώς. *Rariùs seq. part*. ἔθων. Ιλ. ι΄. *F*. 1. ἔσω. *perf*. εἶκα. et ἔωθα Ion. part. ἐωθώς. 3ª. pl. ἐθώκατι *pro* εἰώθασι.

Ἐθίζω *assuefacio*. ἐθίσω. εἴθισα. caret perf. Pr. pass. ἐθίζομαι. Perf. εἴθισμαι. part. εἰθισμένος. I. 1. εἰθίσθην. Inf. ἐθισθῆναι. part. ἐθισθείς. Legitur perf. εἴθικα in C.

Εἰδέω *scio*. ήσω, ηκα. thema plerumque poeticum. (εἴδω. r.) Legitur Opt. εἰδείην ab εἴδημι. ‖. F. 1. εἰσω. †. r. I. 1. Sub. εἰδήσω. Pr. perf. εἰδήκειν per sync. εἴδειν. Att. ᾔδειν; & pro eo ἠείδειν. p. Legitur ᾔδειν. 3ª. s. pro ᾔδει. Att. et 3ª. dual. ᾔστην pro ᾐδείτην Aristoph. Inf. εἰδηκέναι. & per sync. εἰδέναι. Part. εἰδηκώς & εἰδώς (& ἰδώς. Hes.) I. 2. εἶδον *vidi* (quod referri solet ad ὁράω), in Indicativo rejicitur ε apud poetas ut ἴδον; in reliquis modis apud orat. ut ἰδὲ (& ἴδε) &c. occurrit εἶδα *vidi* Orph. Argonaut. *Pr*. pass. εἴδομαι (& ἴδομαι. p.) *assimulor*. Part. εἰδόμενος (& ἐειδόμενος. p.) Perf. εἴδημαι & ᾔδημαι †. (unde 3. pl. συνῃδέαται Ion.) F. 1. m. εἴσομαι *video* & ἴσομαι p. Opt. εἰσοίμην. I. 1. εἰσάμην & ἐεισάμην. p. *simulavi*. Opt. εἰσαίμην. Inf. εἴσασθαι. Part. εἰσάμενος. Perf. οἶδα †. *novi*, (unde 2. s. οἶσθα, & οἶδασθα. r.). I. 2. εἰδόμην vidi, Imper. ἰδοῦ &c. Usurpantur præcipuè ab Orat. οἶδα, ᾔδειν, εἰδέναι, εἰδώς & εἶδον per omnes modos. Usurpatur ἐγῷδα pro ἐγὼ οἶδα. Att. Legitur part. καλοιδώς *conspiciens*. Steph. ex Plat. item ἰστέον *sciendum* à perf. pass. εἴσται. ‖.

Εἴκω *similis sum*, F. 1. εἴξω. †. perf. m. ἔοικα, (& οἶκα. Ion.) I. 1. εἶξα, εἶξα & ἦϊξα. † . Pr. pass. εἴκομαι, †. Perf. εἴγμαι. pl. Perf. εἴγμην. Ab Oratoribus usurpatur tantùm ἔοικα, & pl. Perf. ἐῴκειν. Sub. ἐοίκω. Inf. ἐοικέναι. Part. ἐοικώς, & εἰκός neutrum, sed εἰκώς. r. *Apud poetas* 2ª. & 3ª. *dual*. εἶκτον, ἐΐκτην *pro* ἐίκατον, εἰκέτην. *per sync. & dialys*. item 3ª. pl. εἴξασι. Aristoph. pro ἐοίκασι. & εἴκασι *videntur* Herodot.

Ἐλαύνω *abigo*, άσω. †. ακα. ἐλάω præsens minimè usitatum. Legitur tamen Inf. ἐλᾶν pro quo ἐλάαν. & Part. ἐλῶν. F. 1. ἐλῶ, ᾷς, ᾷ, &c. per enallager. I. 1. ἤλασα. Opt. Æol. ἐλάσεια. Legitur Inf. ἔλσαι & ἐέλσαι. p. pro ἐλάσαι. Perf. ἐλήλακα, pro ἤλακα. r. Inf. ἐληλακέναι. Part. ἐληλακώς (I. 1. & perf. non raro significant, *progredior*)

gredior) Pr. pass. ἐλαύνομαι. Part. ἐλαυνόμενος (quod interdum significat activè). perf. ἐλήλαμαι. & ἔελμαι. Il. ω'. pro ἤλαμαι. ||. Inf. ἐληλάσθαι. part. ἐληλαμένος, & ἐληλασμένος. et 'εελμένος. (Il. ν'.) I. 1. ἠλάθην. F. 1. M. ἐλάσομαι. I. 1. ἠλασάμην, et per sync. ἠλσάμην.

"Ελπομαι *spero*, (ἐέλπομαι p.) perf. M. ἔολπα. pl. perf. ἐώλπειν, & ἐόλπειν. F. 1. M. ἔλψομαι. r. "Ελπω potiùs *Sperare facio*. p. ἔλψω. †. r.

'Εμβειμάομαι *infremo*. F. 1. M. ἐμβειμήσομαι. I. 1. ἐνεβειμησάμην.

"Επω *dico*, ||. I. 1. εἶπα. I. 2. εἶπον. Verbum hoc reperitur in solis Indefinitis act. & med. apud Oratores. εἶπα, εἶπον, percurrunt omnes modos. I. 1. M. εἰπάμην in C. Inf. εἰπάσθαι. part. εἰπάμενος. I. 2. εἰπόμην. †. Opt. εἴπαιην, & εἴποια. *Legitur* 3ia. *pl.* εἴποισαν *pro* εἴποιεν. *psalm.* 35.

Composita hæc poetica sunt: Præsens ἐνέπω & ἐννέπω (per omnes modos geminato ν.) ἐνίπτω, ψω, perf. M. ἠνίπαπα pro ἤνιπα. ||. 'Ενίσσω ('Ενισσέω. r.) Inf. ἐνισσεῖν. F. 1. ἐνισσήσω. †. 'Ενίσσω, ειν, ων.

'Εργάζομαι *operor*. F. 1. ἐργάσομαι. perf. pass. εἴργασμαι. reg. D. Format tamen interdum, F. 1. M. ἐργῶμαι, ᾶ. &c. pro communi ἐργάσομαι, άσῃ. &c. per sync. & crasin. Affertur & Imperat. ἔργα quasi ab ἐργάω. ||.

"Ειρω, ἐρέω, *dico, interrogo*, p. F. 1. ἐρῶ; ἐρήσω. r. Sequentia apud orat. perf. εἴρηκα. perf. pass. εἴρημαι. paulò-post. F. εἰρήσομαι. pr. M. ἔρομαι. (εἴρομαι, et 'ερέομαι. p.) *interrogo*. F. 1. ἐρήσομαι. I. 1. εἰρησάμην & ἠράμην. I. 2. ἠρόμην & εἰρόμην. p.

"Ερρω *pereo*, F. 1. ἐρρήσω † (ἐρσω. r.) Perf. ἔρρηκα. r. Legitur pr. m. ἔρρομαι.

"Ερχομαι *venio*, F. 1. ἐλεύσομαι. perf. m. ἐλήλυθα pro ἤλυθα. Att. & εἰλήλουθα. p. ab ἐλεύθω ||. Inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθώς & εἰληλουθώς. I. 2. ἦλθον pro ἤλυθον. (quod etiam à poetis usurpatur). Legitur I. 1. m. Subj. 'ελεύσωμαι. psalm. 132. I. 1. ἦλθοσα *Æsch.* Imperativus accipit α pro ε penult. ut 'ελθάτω, ατε pro 'ελθέτω ετε, &c. sæpius in V. T. Gerundivum 'ελευστέον formatur ab ἤλευσται. ||.

"Ευδω *dormio*, (*ferè poeticum*.) F. 1. εὑδήσω. *I.* 1. εὕδησα. sic καθεύδω cujus Imperf. ἐκάθευδον & καθηῦδον.

'Ευρίσκω *invenio*, ήσω, ηκα. &c. (pag. 70.) ab 'ευρέω inusitato (sed apud Plutarch. part. εὑρῶν.) I 2 ἕυρον. Imperat. εὑρὲ &c. I. 2. M. εὑρόμην. I. 1. εὑρησάμην, & εὑράμην. Part. εὑράμενος.

"Ευχομαι *precor*, interdum *glorior*. F. 1. εὔξομαι. I. 1. ηὐξάμην προσεύχομαι *usitatiùs apud orat*. ἐυχετάομαι *idem p. defect.* διχέσθον. *Legitur* ἐυχέω *precor* Æsch. et 'διευχέω *Eurip.* I. 1. 'διηύχησα. *Soph.*

"Εχω *habeo*, F. 1. ἕξω vel σχήσω. Perf. ἔσχηκα à σχέω ||. Part. 'εσχηκώς,

 I. 2.

I. 2. ἔσχον usitatius in C. Imperat. σχές. Opt. σχοίμι. (& σχοίην. At.) σχῶ, σχεῖν, σχῶν. F. 2. σχῶ, εἷς, &c. Pr. M. ἔχομαι (Interdum pro ἐχόμενος legitur ἐεχόμενος. p.) Perf. ἔσχημαι. Part. ἐσχημένος. I. 1. ἐσχέθην. r. Inf. σχεθῆναι. Part. σχεθείς. F. 1. M. ἕξομαι & σχήσομαι. Inf. ἕξεσθαι & σχήσεσθαι. I. 2. ἐσχόμην. I. 1. Inf. σχήσασθαι. r. Ἔχω *non rarò significat possum*; ἔχομαι, interdum *proximus sum, adhæreo*; τὸ ἐχόμενον *contentum sive Argumentum capitis. Est etiam poeticum* σχέθω *habeo*.

Εἶμι *eo* & *ibo*. Imperf. εἶν.

Pr. S. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι. D. ἴτον, ἴτον. p. ἴμεν, ἴτε, ἴασι vel ἴσι.

Imperf. εἶν, εἶς, εἶ. D. ἶτον, ἴτην. p. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Imperat. ἴθι vel εἶ, ἴτω. &c. Opt. εἴην. r. Sub. ἴω. p. Inf. ἰέναι vel ἴεν. vide ἵημι.

Εἴω, & εἴδω vado. utrumque poeticum. F. 1. εἴσω. perf. εἶκα. Præsens parùm usitatum. Imperf. ἦον, εἶον & ἤιον. Imperat. ἴετω εἴτω. I. 1. εἶσα ἦσα & ἤϊσα. pl. perf. ᾔκειν usitatiùs pro εἴκειν. F. 1. M. εἴσομαι. I. 1. εἰσάμην. perf. εἶα, ἦα, & ἤϊα. pl. perf. εἴειν & ᾔειν, quod in C. temporum omnium est usitatissimum apud orat. Ἰτέον, (ἰτητέον, et ἴτον. p. in Comp.) eundum est ab εἶναι. ||.

Ἐννύω, ἕννυμι *induo*, F. 1. ἕσω ab ἕω ||. I. 1. ἕσα & εἷσα. Inf. εἷσαι (ἕσσαι) part. ἕσας. Pr. pass. ἕννυμαι.

Perf. pass. εἷμαι, εἷσαι, (ἕσσαι. p.) εἷται, (εἷσται). 3ª. pl. εἷνται. P. perf. εἵμην, εἷσο, εἷστο (ἕστο & ἕεστο p.) part. εἱμένος. F. 1. M. ἕσομαι. I. 1. εἱσάμην & ἑσάμην (ἑσσάμην, ἑεσσάμην, & ἑσσάμην. p.) part. ἑσσάμενος. Pleraq; hæc tempora apud oratores in C. ἀμφιέννυμι. &c.

Z

Ζάω *vivo*, F. 1. ζήσω. I. 1. ἔζησα (utrumque significat interdum activè, *vivifico*.) Opt. Æol. ζήσεια. Præsens contrahit αει in η, ut ζάεις, ζῇς. &c. Imperf. ἔζην à ζῆμι. ||. Imperat. ζῆ et ζῆθι. Opt. ζαίην, et ζώην à ζῶμι. ||. Inf. ζῆν. part. ζῶν.

H

Ἥδω *delecto*, †. F. 1. ἥσω †. I. 1. ἧσα †. I. 2. ἧδον †. pr. pass. ἥδομαι perf. ἧσμαι. †. I. 1. ἥσθην. in C. I. 1. M. ἡσάμην. †. Vix occurrit in voce activâ extra Indicat. nisi in part. ἥδων et ἥσας.

Ἧμαι *sedeo*, Pr. S. ἧμαι, ἧσαι, ἧται, (ἧσται p.) D. ἥμεθον. &c. 3ª. pl. ἧνται. (ἕαται, εἴαται, εἵαται. p.)

'Imp.

Imp. S. ἤμλω, ἦσο, ἦτο (& ἦστ. p.) D. ἤμεθον, &c. 3. pl. ἦντο. (ἥατο, ἕατο, εἵατο. p.)

Imperat. ἧσο, ἥσθω, &c. Inf. ἧσθαι. part. ἥμενος.

Κάθημαι. eodem modo inflectitur per personas: variatur verò dialecticè 2a. sing. pr. Indic. κάθησαι, (ηαι I. η A.) & Imperat. κάθησο (κάθεο. Ion. κάθυ. A.). legitur fut. 1. m. καθήσομαι Judith. cap. 8. & indef. 1. ἐκάθησα. 2. Sam. cap. 23.

Θ

Θέλω *volo*, F. 1. θελήσω. I. 1. ἐθέλησα. *Imperativus hujus verbi vix usurpatur ab oratoribus: sed* θέλησον *Æschyl. Rariùs seq. Opt. Æol.* ἐθελήσεια. *perf.* τεθέληκα. †. *Perf. pass.* τεθέλημαι. †. I. 1. *part.* θεληθείς. Pro θέλω usurpatur p. Λῶ, ῇς, ῇ. pl. λῶσι. & λῶντι Dor. reperitur Opt. λεῷμι tanquam à λεάω.

Θνήσκω *morior*. Fu. 2. M. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα, &c. I. 2. ἔθανον. I. 1. M. ἐθανόμην. à θείνω percutio. Rariùs occurrunt, F. 1. θνήξω & τεθνήξω, F. 1. M. θνήξομαι & τεθνήξομαι. & perf. M. τέθναα. Sed Inf. τεθνᾶναι Att. frequens est O. pro quo τεθνάμεν & τεθνάμεναι. p. sic part. τεθνεῶς, & τεθνεὼς, (τεθνηὼς & τεθνειὼς p.) mutuatur hoc verbum tempora quædam à τέθνημι. ||. Imperat. τέθναθι. Opt. τεθναίην. part. τεθνάς. F. 1. τεθνήσω & τεθνήσομαι Aristoph. Vesp. Ind. 2. ἐθνην. part. θνάς.

I

Ἴημι *vado*, I. 2. ἦν. Præs. & Imperf. formantur ut τίθημι, nisi quòd Præsens format tertiam. pl. ἴασι non ἰᾶσι. Caret Imperat. Optat. & Subiunct. I. 2. ἦν † & ἴον quod percurrit omnes modos. Imperat. ἴε fit ει in C. ut ἔξει, *exi*. Legitur Pr. Inf. ἴμεναι, p. pro ἰέναι: vide Εἶμι.

Usitatissima Oratoribus sunt Composita; & præcipuè Pr. act. in 1â. vel 3â. plur. ut ἀνίεμεν, ἀνίασι. 3â. pl. Sub. ἀνίωσι. Inf. ἀνιέναι. part. ἀνιών. sic κατίεμεν &c. ἀπίεμεν &c. Legitur etiam. pr. M. ἵεμαι O. part. ἱέμενος. Imperf. ἱέμην.

Ἵημι *mitto*, Imperf. ἵουν. Perfectiùs conjugatur in C. Ἵημι. F. ἥσω. Perf. εἷκα. Verbum hoc ubique sequitur formam τίθημι, tum communem; tum contractam, ut Imperf. ἵουν. &c. Imperat. ἵει (pag. 64.) & (quod rarum est) speciale ejus imitatur anomaliam, ut I. 1. ἧκα (pag. 43.) ἕθην (pag. 49) Perf. εἷκα (pag. 65.) εἷμαι (pag. 67.) Indef. etiam 1m. act. & med. rariùs leguntur extra Indicativum. (pag. 64. & 68.) I. 2 act Imperat. ἕς et Infin. εἷναι (pag. 64) &c.

 pro-

Propriaś verò habet alias variationes in diversis compositis. format enim 2am. sing. præs. ἱεῖς pro ἵης Aristoph. 3am. pl. usitatissimam ἱᾶσι (pro Ionico ἱεᾶσι) Att. (Stephanus dicit Ion.). 3am. sing. Imperf. ἀνίεσκε pro ἀνίει. Hesiod. Theogon. 3am. pl. ἵησαν pro ἵεσαν. Herodot. I. 1. ἧσα unde 3a. pl. Sub. παρῆσωσι Herodot. item εἷσα unde 3a. pl. ἀνεῖσαν pro ἀνῆκαν. Steph. ex Thucyd. et part. εἵσας Æmil. Portus ex Herod. Sed εἷσα rectiùs fortasse scribitur cum leni spiritu εἶσα & tum refertur ad εἶμι vado; format verò crebriùs 3am. pl. perf. pass. ἀφέωνται pro ἀφεῖνται. I. 1. pass. εἵθην ut ἀνείθην. &c. I. 2. act. ἷον ut σύνιον. Il. α'. v. 172. Subj. ἷω ut καθυφίω Thucyd. Συνίημι facit (apud sacros præcipuè scriptores) 3am. sing. præs. συνιεῖ pro συνίησι. 3am. pl. συνιοῦσι. Inf. συνιεῖν. part. συνιῶν tanquam à συνιέω. Tempora autem perfectè conjugantur per modos & personas excepto. I. 1. quod (ut dictum est) vix excurrit Indicativum.

*Ἵεμαι concupisco, Imperf. ἱέμην. simplex poeticum est (tamen apud Philonem). Compositum ἐφίεμαι. O. Utrumque planè defectivum δίχρονον.

*Ἱκνέομαι, ἧμαι venio, I. 2. ἱκόμην. Plura habet tempora in C. ἀφικνέομαι. F. 1. ἵξομαι. Perf. pass. ἷγμαι. Ἵκω venio p. F. 1. ἵξω, I. 1. ἷξα.

*Ἱλάσκομαι placo. (Ἱλάομαι & ἵλαμαι p.) ἀσομαι, ασμαι, &c. (p 70.) format verò aliud F. 1. M ἱλάξομαι. Imper. ἵλαθι. & ἵληθι. Hom. perf. ἵληκα per omnes modos.

*Ἵπτημι volo, F. 1. πτήσω. I. 2. ἔπτην. Usitatius est Pr. M. ἵπταμαι. F. 1. πτήσομαι. Perf. πέπταμαι. I. 2. ἐπτάμην et ἐπτόμην. Sub. πτῶμαι. Inf. πτάσθαι (vel πτᾶσθαι. r.) et πτέσθαι. part. πτάμενος et πτόμενος. Legitur Imperf. ἀνεπτώμην. Lucian.

[Ἴσημι scio, non omninò legitur in Opt. nec in Subjunctivo activæ vocis; nec in temporibus ultra Imperfectum. Conjugatur ut ἵστημι, nisi quòd format 3am. pl. ἴσασι non ἰσᾶσι, part. ἴσας non ἰσάς.

Sæpe abjicitur α penult. per sync. ut in præsenti ἴστον, ἴσμεν, ἴστε pro ἴσατον, &c. Imperf. 3a. pl. ἴσαν pro ἴσασαν. Imperat. ἴσθι, ἴστω, ἴστε. 3a. pl. ἴστωσαν item ἴστων; pro ἴσαθι, &c. Præs. pass. ἴσταμαι sæpius pro ἴσαμαι scio; præcipuè in C. ἐπίσταμαι, cujus Imperf. ἐπιστάμην et ἠπιστάμην. Sub. ἐπίστωμαι. Inf ἐπίστασθαι. Part. ἐπιστάμενος. F. 1. M. ἐπιστήσομαι. Dialectice variantur sequentia: præs. 3a. sing. ἴσησι, ἴσατι Dor. 1a. pl. ἴσαμεν, ἴδμεν D. Imperf. 1a. sing. ἴσην, ᾔσαν. et 3a. pl. ἴσαν, ᾔσαν. Att. Inf. ἰσάναι, ἰσάμεναι D. ἰσάμεν I. ἴσμεν per sync. ἴδμεν D. Præs. pass. 2a S. ἴσῃ pro ἴσασαι; ἴσω et ἴτλω Att. (Steph. Dor.) Pr. Aristoph. pro ἴστασο.

Καίω

K

Καίω *uro*, f. 1. καύσω &c. pag. 42. perfectum est: format verò apud poetas imperf. ἔκηον. Od. ι'. & I. 1. ἔκηα et ἐκηάμην. part. κήας & κηάμενος. Similiter poeticum κέω, κείω, et κήω format I. 1. ἔκεια et ἔκεια. Part. κείας I. 1. M. ἐκειάμην. Part. κειάμενος.

Κεῖμαι *jaceo*, F. 1. κείσομαι. Pr. Imperat. κεῖσο. Inf. κεῖσθαι. Part. κείμενος. κέομαι. p. unde κέονται, et κέοντο. Opt. κεοίμην, Sub. κέωμαι, (profertur 2ᵃ. pers. διακέῃ O.) F. 1. act. κέσω. r. pro quo κέω vel κείω per enall. Inf. κέειν et κείειν. Part. κέων et κείων. *ponitur* κέσκετο *pro* 'ἐκέετο. *Od*. φ'. 2ᵃ. pers. præs. κατάκειαι pro κατάκεισαι. *Hom*. Hymn. 3.

Κέλομαι *hortor*, F. 1. κελήσομαι à κελέομαι.|| .I. 1. ἐκελησάμην. Pind. I. 8.

Κλάζω *clamo*, F. 1. κλάγξω. Perf. M. κέκλαγγα. Part. κεκλαγγώς. Legitur F. 1. κεκλάγξω. et F. 1. M. κεκλάγξομαι. r. I. 1. ἔκλαγξα. Part. κλάγξας et κλάξας. I. 2. ἔκλαγον. *reperitur* κεκλάγχω *Aristoph*. *Vesp*.

Κράζω *clamo*. F. 1. κράξω. Perf. M. κέκραγα. I. 1. ἔκραξα et ἐκέκραξα (quod non rarò significationem habet præsentis). I. 2. ἔκραγον. F. 1. m. κεκράξομαι. I. 1. ἐκεκραξάμην. Imperat. I. 1. κέκραχθι. Aristoph. vesp.

Κραίνω *perficio*, I. 1. ἔκρηνα. Imperat. κρῆνον. Perf. pass. κέκρασμαι. I. 1. ἐκράνθην.

Κτείνω *occîdo*, reg. duplex verò habet Perf. act. ἔκτακα (et ἔκταγκα. r.) perf. pass. ἔκταμαι et ἔκτασμαι (pag. 48.) format etiam alia tempora præcipuè in C. à κτῆμι. ||. f. 1. κτήσω. I. 2. ἔκτην. Part. κτάς. κτάμενος pro ἐκταμένος.

Κτίζω *condo*, σω, κα, &c. reg. format verò Perf. pass. ἔκτισμαι & apud poetas ἔκτιμαι unde part. κτίμενος.

Κύρω *incîdo*, F. 1. κύρσω. I. 1. ἔκυρσα. Opt. Æol. κύρσεια. Inf. κύρσαι. Part. κύρσας. Pr. m. κύρομαι.

Λ.

Λαγχάνω *sortior*, I. 2. ἔλαχον à λήχω. ||. reliqua magis poetica. perf. εἴληχα et λέλογχα (pro λέληχα. ||. Att.) pl. perf. ἐλελόγχειν Part. εἰληχὼς et λελογχὼς, item συνειλοχώς. perf. pass. part. εἰλημμένος. I. 1. m. Inf. λήξασθαι. r. *Vix legitur F.* 1. λήξω. et λήξομαι.

Λαμβάνω *capio*, F. 1. m. λήψομαι. Perf. εἴληφα pro λέληφα à λήβω. ||. Inf. εἰληφέναι. Part. I. 2. εἰληφώς. I. 2. ἔλαβον. Pr. m. λαμβάνομαι. Perf. pass. εἴλημμαι. pro εἰλημμένος apud poetas λελημμένος. I. 1. ἐλήφθην. Inf. ληφθῆναι. Part. ληφθείς. *sequentia* ἐλάμφθην λάμψομαι, ἐλαμψάμην, λελάβηκα, Ionica *sunt*.

Λανθάνω *lateo*, F. 1. λήσω. Perf. m. λέληθα. à λήθω quod in Præs. & Impers.

Imperf. vix invenitur apud oratores; in reliquis est regulare: Caret autem Perf. act. & format pass. λέλησμαι. I. 1. ἐλήσθην Psalm. 31. & ἐλήσθην Psalm. 1, 7.

Λείχω *lingo*, ξω. r. item λιχμάω, ήσω. utriusque Perf. vix occurrit sed part. λελειχμώς (μ interposito) Hesiod. *Theogon.* Pr. pass. λείχομαι. I. 1. ἐλείχθην. Pr. m. λιχμάομαι, ήσομαι, ησάμην. &c.

Λίσσομαι *precor & precabor* p. Imperf. ἐλισσόμην. I. 1. ἐλλισάμην. (cum duplici λ) Od. λ. Ind. 2. Opt. λιποίμην. Od. ξ. Inf. λιπέσθαι. Il. π. Eustathius affert. fut. 1. λίσομαι per simplex σ: exemplum verò vix occurrit.

Λούω *lavo*, σω, κα, &c. reg. In voce pass. abjicit sæpiùs vocalem post ε ut λοῦμαι pro λούομαι, λοῦσθαι pro λούεσθαι &c. (Atticè apud Xenoph.) Resolvit verò ε in οε geminato σ, poet. ut λοεσσάμενος pro λουσάμενος.

M

Μάομαι p. *vehementer cupio.* Perf. μέμαα pro μέμηκα à μάω. ||. Inf. μεμάμεν Ion. part. μεμαώς. *cujus penult. α ante ο producitur ut* μεμάοτες. Hom. & *Apollon.*

Μαίνομαι *insanio.* F. 1. μανοῦμαι. Perf. μέμηνα. Inf. μεμηνέναι. part. μεμηνώς. I. 2. pass. ἐμάνην. Inf. μανῆναι. part. μανείς. I. 1. M. ἐμηνάμην. p. †. *Rariùs seq.* I 1. act. ἔμηνα. †. *Perf. pass.* μεμάνημαι. †. Theocr. μαίνω *insanire facio.*

Μανθάνω *disco.* F. 1. m. μαθήσομαι. Perf. act. μεμάθηκα à μαθέω. ||. I. 2. ἔμαθον. Perf. pass. μεμάθημαι. r. †. I. 2. m. ἐμαθόμην.

Μάχομαι *pugno.* F. 1. μαχήσομαι & μαχέσομαι. Perf. pass. μεμάχημαι. I. 1. m. ἐμαχησάμην & ἐμαχεσάμην. F. 2. μαχοῦμαι. Part. μαχεόμενος, & μαχειόμενος p. pro μαχούμενος. legitur μαχέω in C. ut ὑπερμαχέω &c.

Μέλω *curo.* hoc verbum rariùs legitur sub formâ personali; occurrunt tamen sequentia: præsertim apud poet. Μέλω. O l. 1. Pr. pass. μέλομαι. 2ª. pl. Perf. μέμβλεσθε pro μεμέλησθε. 2ª. pl. Imperat. μέλεσθε. Plura in 3ª. pers. viz. Indic. Pr. μέλουσι. F. 1. μελήσουσι. Imperat. pass. μελέσθω. F. 1. m. μελήσεται. &c. Leguntur & Participia μέλουσα, μεμελημένος, μεληθεὶς μελησόμενος, μεμηλώς. Compos. ἐπιμέλομαι-οῦμαι, & μεταμέλομαι-οῦμαι *pœnitentiâ ducor*, & ἀμελέω *negligo*, personaliter sæpè usurpantur. item. I. 1 pass. μετεμελήθην. &c.

Μέλλω *futurus sum.* F. 1. μελλήσω, I. 1. ἐμέλλησα à μελλέω. ||. vix reperitur extra Indicat. nisi in participiis μέλλων, μελλήσων, μελλήσας. Μέλλω *cunctor*, formatur in aliis modis. Imperat. μέλλε. Lucian.

Μείρο-

Μείρομαι. *divido*, *or*. usitatius in C. Perf. pass. εἵμαρμαι (pro quo ἔμβραμαι. p.) pl. Perf. εἱμάρμην. utraque rarissimè personalia. Perf. m. poeticum sed omnium usitatissimum, ἔμμορα † pro μέμορα. Legitur I. 1. Opt. act. μείραιμι apud Æschylum.

Μένω *maneo*. F. 1. μενῶ. Perf. μεμένηκα. r. Part. μεμενηκώς. I. 1. ἔμεινα. Opt. Æol. μείνεια. Perf. m. μέμονα. †.

Μιγνύω & μίγνυμι. *misceo*. F. 1. μίξω. I. 1. ἔμιξα. à μίγω.‖. Pr. pass. μίγνυμαι & μιγνύομαι. Perf. μέμιγμαι. p. post. F. μεμίξομαι. I. 1. ἐμίχθην. I. 2. ἐμίγην. F. 1. m. μίξομαι.

Μιμνήσκω *recordari facio*. F. 1. μνήσω. I. 1. ἔμνησα. duo hæc usitatiùs in C. ut ὑπομνήσω. &c. Pr. m. μιμνήσκομαι *recordor*. F. 1. μνήσομαι. Perf. pass. μέμνημαι. &c. I. 1. m. ἐμνησάμην. pass. ἐμνήσθην (pag. 19.) à μνάομαι (quod rariùs legitur eâ significatione sed pro eo μνώομαι. p.). Μνῶμαι verò & μνάω (Homer.) puellam ambio. Imper. Μνάσθω. Inf. μνᾶσθαι. Part. μνώμενος.

Μόργνυμι vide Ὀμόργνυμι.

N

Ναίω *habito*, Pr. pass. ναίομαι. sequentia significant activè. I 1. ἐνάσθην quasi à νάω. ‖. F. 1. m. Inf. νάσσεσθαι. I. 1. ἐνασσάμην. Inf. νάσσασθαι. I. 1. act. ἔνασσα *habitare feci*. Est etiam ναιετάω partic. ναιετάων.

Νεύω *nuo*. F. 1. νεύσω. Perf. νένευκα. r. I. 1. ἔνευσα. F. 1. m. νεύσομαι passivè significat.

O

Ὄζω *oleo*. F. 1. ὀζέσω, & ὄσω. r. Perf. ὤζηκα. r. Perf. m. ὄδωδα & ὤδωδα. p. ὦδα. r. Inf. ὀδωδέναι. pl. perf. ὀδώδειν & ὠδώδειν. perfectum medium sæpius pro præsenti capitur. *Rariùs seq. F.* 1. ὄσω. *Perf. act.* ὦκα. *pass.* ὦσμαι. *Perf. m.* ὄζωζα; 3ª. *pl.* προσοδώδεσαν.

Οἴγω *aperio*. p. (οἰγνύω r.) F. 1. οἴξω. perf. m. ἔωγα: †. I. 1. ὤϊξα. †. pr. pass. οἴγομαι & οἴγνυμαι. Imperf. ὠϊγνύμην. part. οἰγόμενος. I 1. pass. ὠΐχθην. composita apud oratores usitata sunt, præsertim in temporibus quæ augentur. Ἀνοίγω variat augmentum trifariam. Imperf. ἀνέῳγον, ἠνέῳγον, ἤνοιγον. I. 1. ἀνέῳξα, ἠνέῳξα. ἤνοιξα. perf. pass. ἀνέῳγμαι, &c. I. 1 ἀνεῴχθην, &c. I. 2: ἀνεῴγην. &c. Perf. m. ἀνέῳγα. &c. quod passivè significat. Legitur part. ἀνοιγνύς. (Steph. tom. 1. 990. ex Galeno.)

Οἴχομαι

᾿Οἴχομαι *eo*. F. 1. οἰχήσομαι. Perf. paff. ᾦχημαι, οἴχημαι Ion. & ᾦγμαι. r. ufurpatur etiam Perf. act. ᾤχηκα & ᾤχωκα. Inf. ᾠχηκέναι. part. ᾠχηκὼς & οἰχωκώς. Herod. *Rariùs* οἴχω & ᾦχα.

᾿Οἶμαι. *puto*, (οἴομαι r.) f. 1. m. οἰήσομαι †. I. 1. paff. ᾠήθην ab οἰῶ. 2ª perf. pr. οἴει. Imperf. ᾤμην & ᾠόμην. frequenter ἐγῷμαι pro ἐγὼ οἶμαι. Reliqua magis poetica funt & minùs ufitata. ὀΐω, οἴω, & οἰῶ. F. 1. οἴσω. Pr. paff. ὀΐομαι. 2ª. perf. ὀΐεαι. *Imperf.* ὠϊόμην. I. 1. ὠϊσάμην & οἰησάμην. Part. ὀϊσάμενος & οἰησάμενος. I. 1. paff. ὠΐσθην. †. fæpius apud Hom.

᾿Οἰκτείρω. *mifereor*. f. 1. οἰκτειρήσω ab οἰκτειρέω ||. οἰκτερῶ. r. (Soph. Philoct.) I. 1. ᾤκτειρησα. ᾤκτειρα. r. Pr. paff. οἰκτείρομαι fum miferabilis.

᾿Ομόργνυμι. (Μόργνυμι r.) *abftergo*. ὀμόρξω. ὤμορχα. r. †. I. 1. ὤμορξα †. pr. Paff. ὀμόργνυμαι, μόργνυμαι r. part. I. 1. ὀμορχθεὶς & μορχθείς. I. 1. m. ὀμόρξομαι. & μόρξομαι. I. 1. ὠμορξάμην & ἐμορξάμην. Rariùs Inf. act. ὀμόργειν paff. ὀμόργεσθαι.

᾿Ολλυμι. & ὀλλύω r. *perdo*. f. 1. ὀλέσω. Perf. m. ὄλωλα, pro ὦλα ab ὀλέω. ||. I. 1. ὤλεσα. Opt. Æol. ὀλέσεια. Perf. ὀλώλεκα, pro ὤλεκα. r. Inf. ὀλωλεκέναι. part. ὀλωλεκώς. I. 2. act. ὤλον. I. 2. m. ὠλόμην. *Rariùs* I. 1. ὤλλυσα. Inf. ὀλλῦσαι. ᾿Απόλλυμι. ύω fimiliter formatur. habet etiam perf. paff. ἀπώλλυμαι. Ariftoph. Vefp.

᾿Ομνυμι. *juro*. f. 1. ὀμόσω. Perf. ὀμώμοκα, ὤμοκα r. part. ὀμωμοκὼς, & ὠμοκώς. ab ὀμόω. ||. I. 1. ὤμοσα. Opt. Æol. ὀμόσεια. Pr. m. ὄμνυμαι, ὀμοῦμαι r. (quod per enallagen fumitur pro futuro medio) Part. perf. ὀμωμοσμένος, & ὀμωμεσμένος. I. 1. m. ὠμοσάμην. Rariùs ὀμνύω, ύσω, υσα. perf. paff. ὤμνυμαι. Herodot.

᾿Ονημι *juvo*. five ὀνίνημι f. 1. ὀνήσω. I. 1. ὤνησα. Inf. ὀνινάναι (& per fync. ὀνῖναι. r.) part. ὀνινὰς & ὀνινεὶς r. pr. paff. ὄνημαι, ὄναμαι & ὀνίναμαι. Imperf. ὠνήμην & ὠνάμην. Inf. ὄνασθαι & ὀίνασθαι. part. ὀνήμενος & ὀνάμενος. Perf. Imperat. ὤνησο. f. 1. m. ὀνήσομαι. I. 1. ὠνησάμην. Legitur. præf. Opt. 3ª. fing. ὀνίνοιεν.

᾿Ονόω *vitupero*, †. f. 1. ὀνόσω. †. I. 1. Inf. ὀνόσαι. Pr. m. ufitatius. ὄνομαι. I. 1. ὠνόθην. fub ὀνοθῶ. f. 1. ὀνόσομαι. Inf. ὀνόσασθαι. I. 1. ὠνοσάμην, ubique fignificat activè.

Ορáω *video*, f. 1. m. ὄψομαι. Perf. ἑώρακα. Imperf. ἑώρων. ῎Οψομαι, ει. ab ὄπτω. ||. pl. perf. ἑωράκειν & ὤφθην. r. Inf.

Inf. ἑωρακέναι. part. ἑωρακώς. pr. pass. ὁράομαι. Imperf. ἑωράμην. Perf. ἑώραμαι (ὦμμαι. r. Æschyl. et καθῶμμαι Plato.) Part. ἑωραμένος, (& ὠμμένος r.) I. 1. ὤφθην. Part. ὀφθείς. Perf. m. ὄπωπα. pro ὦπα. part. ὀπωπώς, p. vide εἴδον.

Ὄρω. p. concito. f. 1 ὀρῶ (& ὄρσω Æol.) Perf. m. ὄρωρα & ὤρορα. quod frequentiùs significat passivé. I. 1, ὦρσα. Opt. ὄρσεια. Pr. pass. ὄρομαι (legitur, 3ª. pl. Imperf. ὀρέοντο. Il. β'. pro ὤροντο) Perf. ὦρμαι. Imperat. ὦρσο, & ὄρσο Il. ω'. Inf. ὦρθαι. f. 1. m. ὄρσομαι. I. 1. ὠρσάμην. I. 2. ὠρόμην. Ὄρνυμι concito, ὀρέομαι concitor, &c. poetica sunt & Defectiva δίχρονα.

Ὀσφραίνομαι. odoror. ὀσφράομαι r. f. 1. m. ὀσφρήσομαι, & ὀσφρανοῦμαι r. Perf. ὤσφρημαι. I. 1. ὠσφράνθην. I. 1. m. ὠσφρησάμην & ὠσφράμην. Pr. ὄσφρομαι poeticum est. I. 2. act. ὤσφρον, et Inf. I. 2. m. ὀσφρέσθαι. valdè rarum.

Οὔλω benè valeo. Imperat. οὖλε. f. 1. οὐλήσω. †. O.

Οὐτάω vel οὐτάζω vulnero, p. reg. Format aliud Inf. οὐτάναι. part. οὐτάμενος ab οὔτημι ||. οὖτα pro οὔτασε per apoc. sæpe apud Homer.

Ὀφείλω debeo, ήσω, ηκα. Inf. f. 1. ὀφειλήσειν. I. 2. ὤφελον. †. pr. pass. ὀφείλομαι. part. ὀφειλόμενος. sunt qui malè addunt I. 1. ὤφελλα; citantes ὤφελλ'. Hom. Il. π'. sub finem; cùm revera sit 3ª. pers. sing. Imperf. ὤφελλον ab ὀφέλλω.

Ὄφλω mulctor, ήσω, ηκα. Inf. f. 1. ὀφλήσειν. I. 1. ὤφλησα perf. ὠφληκέναι. part. ὠφληκώς.

Π.

Πέπαμαι. p. possideo, item πέπαμμαι. part. πεπαμένος & πεπαμένος. r. In perfecto significationem habet præsentis. I. 1. m. ἐπασάμην, priore α productâ. Inf. πάσασθαι. part. πασάμενος. Perf. πέπασμαι significat gusto: item I. 1. ἐπασάμην, ασθαι, άμενος, priore α correptâ, ut Ammonius tradit.

Πάσχω patior, f. 1. m. πείσομαι & πήσομαι (utrumque apud Orat. à πένθω. ||.) perf. m. πέπονθα pro πέπηθα. ||. Att. vel pro πέπονα à πονέω. Inf. πεπονθέναι. part. πεπονθώς (& πεπαθώς. r.) I. 2. ἔπαθον. Legitur p. 3ª. sing πέποσχε pro πέπονθε, & 2ª. pl. πέποσθε Il. γ'. pro πεπόνθατε, rectiùs forsan pro πεπόνθατε à verbo reg. πονέω.

Πέρδω

Πέρδω *pedo*, p. F. 2. pass. παρδήσομαι †. Perf. m. πέπορδα †. I. 2. act. ἔπαρδον. Pr. m. πέρδομαι.

Πέρθω *vasto*, p. F. 1. πέρσω. I. 2. ἔπραθον. p. pro ἔπαρθον. I. 1. ἔπερσα. Pr. pass. πέρθομαι. Inf. perf. πέρθαι pro πεπέρθαι, F. 1. m. πέρσομαι quod passivè significat..

Πέσσω. πτω. *coquo*, F. 1. πέψω. I. 1. ἔπεψα à πέπτω, quod ferè poeticum est. Pr. pass. πέσσομαι, Perf. πέπεμμαι. I. 1. ἐπέφθην.

Πετάννυμι & πετάννύω *expando*, F. 1. πετάσω. r. †. I. 1. ἐπέτασα. Opt. Æol. πετάσεια. legitur F. 1. πετῶ in C per Enal. Pr. pass. πετάννυμαι & πετάννύομαι †. Perf. πέπταμαι pro πεπέταμαι, πεπέτασμαι r. Inf. πεπτάσθαι. Part. πεπταμένος πεπτασμένος. r. I. 1. ἐπετάσθην.

Πέτομαι *volo*, Perf. πεπότημαι. item pr. πέταμαι, πετάομαι, ποτάομαι. (& πωτάομαι. r.) hæc omnia poetis magis usitata reperiuntur apud oratores; (sed πετέομαι. p.) Pr. Inf. πέτεσθαι & πόταθαι. Part. πετόμενος & πετώμενος. I. 1. ἐπετάσθην. (Psalm. 18.) &c. *quod plerumque significationem servat præsentis*. vide ἵπτημι.

Πήγνυμι *figo*. F. 1. πήξω. Perf. m. πέπηγα *fixus sum*. I 1. ἔπηξα. Pr. pass. πήγνυμαι. I. 2. ἐπάγην. F. 1. πήξομαι. I. 1. ἐπηξάμην.

Πίμπλημι *impleo*, item πίπλημι. utrumq; defect. Δίχρονον.. Πλήθω *idem*. reg. format verò Perf. pass. πέπλησμαι O. πίπλημαι interdum P; unde ἔπλητο pro ἐπέπλητο, & ἐπλήσθην. Homer. *Legitur etiam* πιπλάω, πιπλάσω, ὀπίπλασα, *&c*.

Πίμπρημι. O. *incendo* (πίπρημι, p. r.) F. 1. πρήσω. I. 1. ἔπρησα à πρήθω, πράω vel πρεάω. ||. est & aliud I 1. ὀπίμπρασα. †. Pr. pass. πίμπραμαι, πίπραμαι r. perf. πέπρησμαι usitatiùs in C. I. 1. ἐπρήσθην. *Rariùs seq. Pr. Inf.* πιπρᾶσαι. πιμπρᾶν. πιμπρᾶθαι. *Part.* πιμπρῶν. *Perf.* πέπρηκα. †.

Πίνω *bibo*, F. 2. m. πίομαι per enal. (2ª. perf. πίεσαι) I. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. part. πεπωκώς. perf. pass. πέπομαι, (πέπωμαι. r.) Inf. πεπόσθαι. I. 1. ἐπόθην. *Rariùs seq. F.* 2. *m.* πίεμαι. I. 2. ὀπιόμην. *Imperat.* πίθι à πίμι. ||. *item* πῶθι *&* per *Apoc.* πῶ à πῶμι ||. *Inf.* πῖν *pro* πίνειν. *Steph. ex Epigr.* Item πινέμεναι & πινέμεν Homer. F. 1. πίσω. Hæc autem F. 1. πίσομαι † Antiph. πίσω. † Pind. Imperat. ἐμπίσσο Nicand. I. 1. ἔπισα † Pind. et Eupol. ὀπισάμην et πισάμην Nicand. significant, *potum præbeo, irrigo*. part. ἐμπισθεὶς *cui potus datur, irrigatus*.

Πιπράσκω *vendo*. F. 1. πράσω r. †. Perf. πέπρακα. Inf. πεπρακέναι.

part.

Part. πεπερακώς. I. 1. ἐπέρασα †. (*vix legitur* ἐπέρασα) Pr. paff. πεπράσκομαι. perf. πέπραμαι. I. 1. ἐπράθην. Legitur 2ª. perf. p. poft. Fut. πεπράσει pro πεπράσῃ (Ariftoph.) *Omnia hæc formantur à* περάω *vel* πράω, πράσσω *vel* πράττω ||. *Afferunt nonnulli* πράσσω *ufitatum effe, & proferunt* Imp. πεπράττέσθω *folvatur; quod tamen defcendit à* πράσσω *facio five exigo.* Huc refer Defect. ἀν-χεονα περνάσκω & πέρνημι *idem*, oriunda ex eodem περάω ||. unde Part. περνάς. Pr. paff. πέρναμαι. Part. περνάμενος.

Πίπτω *cado*, F. 1. πεσοῦμαι. Perf. πέπτωκα. à πίτω & πτόω ||. Inf. πεπτωκέναι. Part. πεπτωκώς. I. 2. ἔπεσον. I. 1. ἔπεσα. Imperat. πέσον. I. 1. m. ἐπεσάμην. Imperat. πέσαι. utrumque Ind. 1. vix occurrit extra compofitionem. *Legitur* (Soph.) πεπτώς *pro* πεπτωκώς *per fync. Item* πεπτεώς Ιλ. φ. & πεπτηώς, Odyß. χ.

Πλήσσω. ττω. *percutio*. F. 1. πλήξω. Perf. m. πέπληγα. reg. Caret verò Perf. act. & format ufitatiùs I. 2. ἐπλάγην cùm ad animum refertur, ἐπλήγην cùm ad corpus.

Πλέω *navigo*, F. 1. m. πλεύσομαι. Perf. act. πέπλευκα. reg. Contrahit verò part. πλῶν, format Perf. paff. πέπλευσμαι, & caret f. 1. act (πλεύσω)

Πείαμαι *emo*, Defect. ἀνχεονον. Legitur O. Inf. ἐκπειεῖν. Part. ἐκπειῶν à πειόω ||.

Πτάρνυμαι *fternuto*. I. 2. ἔπταρον à πταίρω; *quod affertur tantùm in* C. *ut* ἐπιπταίρω. Opt. πταρνοίμην à πτάρνομαι ||.

Πυνθάνομαι *audio & interrogo*. I. 2. ἐπυθόμην à πεύθομαι p. unde illa poet. F. 1. πεύσομαι. Perf. paff. πέπυσμαι. legitur & 2ª. perf. πέπυσσαι. Od. λ.

P

Ῥέζω *facio*, p. F. 1. ῥέξω & ἔρξω per metath. Perf. m. ἔοργα pro ἔρροργα feu ἔροργα ||. pl. Perf. ἐώργειν, I. 1. ἔρρεξα O. per omnes modos. ἔρξα p. Opt. Æol. ῥέξεια. part. I. 1. paff. ῥεχθείς. *Rariffimè perfect. act.* ἔρρεχα.

Ῥέω *fluo*, I. 2. paff. ἐρρύην. I. 1. act. ἔρρευσα. Opt. Æol. ῥεύσεια. Eurip. Perf. ἐρρύηκα. Inf. ἐρρυηκέναι. Part. ἐρρυηκώς à ῥυέω ||. pr. paff. ῥέομαι. *valdè rara funt*. F. 1. ῥεύσω & ῥυήσω.

Ῥέω vel ῥῆμι *dico*. neutrum occurrit nifi in I. 1. paff. ἐρρήθην, & ἐρρέθην per η & ε (pag. 49.) in Indicativo; per η in reliquis modis. F. 1. ῥηθήσομαι.

Ῥήγνυμι. *frango.* (ῥήσσω r.) F. 1. ῥήξω. Perf. M. ἔῤῥωγα Att. pro ἔῤῥηγα ||. Inf. ἐῤῥωγέναι. Part. ἐῤῥωγώς. In cæteris regulare eſt.

Σ.

Σβέννυμι *extinguo*, uſitatiùs in Compoſitis. F. 1. σβήσομαι, (σβέσω. r.) I. 1. ἔσβεσα à σβέω ||. Sequentia paſſivè ſignificant. I. 2. ἔσβην à σβῆμι ||. Inf. σβῆναι. Perf. ἔσβηκα. †. Pr. paſſ. σβέννυμαι & σβεννύομαι. Perf. ἔσβεσμαι † *Steph. ex Piſide.* I. 1. ἐσβέσθην. Inf. σβεσθῆναι.

Σεύω *moveo.* valdè poet. I. 1. ἔσσευσα & ἔσσευα. Inf. σεῦσαι & σεῦαι. Part. σεύσας & σεύας. Pr. paſſ. σεύομαι. Perf. ἔσσυμαι. (pag. 48.) I. 1. ἐσύθην. Inf. συθῆναι. Part. συθείς. I. 1. M. ἐσσευάμην. Opt. σευαίμην. *Rariùs ſeq.* F. 1. σεύσω. *Imperat.* σῦθι. à σῦμι ||. 3a. *pl. præſ.* Ind, σεῦνται *pro* σεύονται *Æſchy.* Imperat. σεύσθω *pro* σευέσθω. & I. 1. ἀπέσσυα *pro* ἀπέσσευα. *Dor.*

Σήπω *putrefacio*, F. 1. σήψω. I. 1. ἔσηψα. F. 1. m. σήψομαι. Σήπομαι *putreſco.* I. 2. ἐσάπην. Perf. M. σέσηπα. Part. σεσηπώς. *Rariùs ſeq. Inf. perf. paſſ.* σεσῆφθαι. *Steph. t. 3. p. 606. Part.* σεσημμένος & σηφθείς. F. 1. σήψομαι & σήψω.

Σπένδω *libo*, F. 1. σπείσω. r. I. 1. ἔσπεισα à σπείδω ||. Pr. paſſ. σπένδομαι. Perf. ἔσπεισμαι. I. 1. ἐσπείσθην. F. 1. M. σπείσομαι. I. 1. ἐσπεισάμην. part. perf. ἐσπεικώς rariſſimé.

Στερίσκω *privo*, ήσω, ηκα &c. (pag. 70.)

T.

Τανύω. p. *extendo.* ύσω. caret Perf. act. in cæteris reg. Perf. τέτακα & τέταμαι referri debent ad τείνω reg.

Τέμνω *ſcindo*, τεμῶ &c. I. 2. ἔταμον, & p. ἔτεμον (pag. 44.). regulare eſt (pag. 37.). format Perfectum uſitatiùs τέτμηκα, τέτμημαι, (pag. 43.) tanquam à τμάω ||; vel à τμήσσω ſive τμήγω; quæ duo apud poetas leguntur præcipuè in C. ἀποτμήσσω, γω: διατμήσσω, γω. I. 1. ἔτμηξα. Opt. Æol. τμήξεια. Inf. τμῆξαι. Part. τμήξας: Inf. paſſ. τμήγεσθαι. I 1. M. ἐτμηξάμην. I. 2. paſſ. 3a. pl. ἔτμαγεν.

Τεύχω *fabricor*, *ſtruo.* F. 1. τεύξω. I. 1. ἔτευξα. Opt. Æ. τεύξεια. I. 2. Inf. τετυκεῖν. pr. paſſ. τεύχομαι *ſtruor.* Perf. τέτυγμαι. Legitur. & Infin. τετεύχθαι. F. 1. M. τεύξομαι activè ſignificat. τετεύξομαι

-τεύξομαι potiùs passivé. I. 2. τετυχόμην. Opt. τετυχοίμην. & hæc omnia ferè poetica.

Τίκτω *pario*, F. 1. m. τέξομαι. Perf. τέτοκα. Part. τετοκώς. I. 2. ἔτεκον. Præs. pass. τίκτομαι. Perf. τέτεγμαι. Part. τετεγμένος. I. 1. ἐτέχθην. Part. τεχθείς. I. 2. m. ἐτεκόμην.

Τιτραίνω, τιτράω. r. *perforo*, I. 1. ἔτρησα. Opt. Æol. τρήσεια. Inf. τρῆσαι. Pr. pass. τιτράομαι usitatiùs Inf. τιτρᾶσθαι. Perf. τέτρημαι. Part. τετρημένος. Usurpantur Inf. τιτρᾶναι & Part. τιτράνας. Theophr. I. 1. ἐτέτρηνα. Il. χ'. ἐτετρηνάμην. Aristoph. F. 1. τιτρανέω & Opt. τετρανέοιμι; pro τετρανῶ, οἶμαι ||. Herodot.

Τρέχω *curro*, I. 2. ἔδραμον à δρέμω vel δραμέω ||. Reliqua magis usitata in C. F. 1. m. θρέξομαι. F. 2. δραμοῦμαι. Perf. δεδράμηκα. Inf. δεδραμηκέναι. Part. δεδραμηκώς. Pr. m. τρέχομαι. Perf. pass. δεδράμημαι †. Perf. m. δέδρομα. p. *Rariùs seqq:* F. 1. *act.* θρέξω. I. 1. ἔθρεξα. I. 1. m. ἐθρεξάμην. F. 2. δραμῶ.

Τρώγω *comedo*, F. 2. m. (φαγοῦμαι r) φάγομαι per Enall. I. 2. ἔφαγον à φάγω ||. sed. I. 2. ἔτραγον, perf. pass. τέτρωγμαι. part. φαγήσας. F. 1. m. τρώξομαι poetica sunt.

Τυγχάνω *adipiscor, accido*. I. 2. ἔτυχον. Perf. τετύχηκα, ἐναι, ὡς, à τυχέω ||. & τετευχώς à τεύχω. sed F. 1. m. τεύξομαι & I. 1. act. ἐτύχησα magis poetica. Extra vocem activam leguntur in C. Pr. pass. τυγχάνομαι. Perf. τέτυγμαι. Part. τετευγμένος. Lucian. *Part.* I. 1. ἐντευχθείς. *compellatus* Plut.

Τυγχάνω *sum*, I. 2. ἔτυχον. Plura in C. ut παρατετύχηκα. Polyb. & παρατετύχηκα, Plat. *interfui* Apud poetas, τέτυγμαι, ἐτύχθην: item ἐτύχησα, τετεύξομαι.

Υ.

Ὑπάρχω *sum*. F. 1. ὑπάρξω. I. 1. ὑπῆρξα. Pr. pass. ὑπάρχομαι, I. 1. ὑπήρχθην. F. 1. m. ὑπάρξομαι. I. 1. ὑπηρξάμην.

Ὑπισχνοῦμαι *promitto*, F. 1. ὑποσχήσομαι. I. 2. ὑπεσχόμην. Præs. Inf. ὑπισχνεῖσθαι. Part. ὑπισχνούμενος. Perf. ὑπέσχημαι. I. 1. ὑπεσχέθην.

Ὕω *pluo*, O. F. 1. ὕσω. I. 1. ὗσα. Pr. pass. ὕομαι. Inf. ὕεσθαι. part. ὑόμενος. Part. perf. ὑσμένος in C. I. 1. ὕσθην.

Φ.

Φέρω *fero*, F. 1. οἴσω (simplex p. compos. o.) ab. οἴω ||. I. 1. ἤνεγκα ab ἐνέγκω ||. & ἤνεικα verso γ in ι. Opt. Æol. ἐνείκεια. I. 2. ἤνεγκον. Pr. pass. φέρομαι (quod interdum activè significat). Sequentia in C. Perf. ἐνήνεγμαι, ἤνεγμαι r. part. ἐνηνεγμένος, ἠνεγμένος Lucian. I. 1. ἠνέχθην & ἠνείχθην. F. 1 ἐνεχθήσομαι & οἰσθήσομαι. F. 1. m. οἴσομαι. I. 1. ἠνεγκάμην & ἠνεικάμην r. perf. ἐνήνοχα Att. pro ἤνοχα ||. Inf. ἐνηνοχέναι, part. ἐνηνοχώς tanquam ab ἐνέχω. Inf. I. 1. οἶσαι apud Philon. Imper. οἶσον Phal. ἀνῷσαι pro ἀνοῖσαι Herod. Legitur & gerundivum περοιστέον Nazianz.

Φεύγω *fugio*. F. 1. φεύξω, usitatiùs φεύξομαι & φεύξῦμαι Plat. perf. m. πέφευγα. I. 2. act. ἔφυγον. part. perf. pass. πεφυγμένος (*quod significat nonnunquam activè.*)

Φημὶ *dico*, F. 1. φήσω. I. 2. ἔφην. verbum 2ᵉ conjug. in μι. reg in voce activâ, nisi quòd caret perfecto. perf. pass. Inf. πεφάσθαι & πεφᾶσθαι. part. πεφασμένος. pr. m. φάμαι r. Imperat. φάσο. Inf. φάσθαι & φᾶσθαι. part. φάμενος. Imperf. ἐφάμην usitatiùs.

Dialecticè variantur sequentia.

Pr. Ἠμὶ r. pro φημὶ 3ᵃ. s. φατὶ pro φησὶ D. 3ᵃ. pl. φατὶ, φαντὶ pro φασὶ D. κῆφα pro καὶ ἔφη. D. hæc magìs poetica.

Imperf. Ἦν, ἦς, &c. pro ἔφην, &c. apud Oratores. ἦν δ' ἐγὼ *dixi ego*, ἦν δ' ὃς *inquit ille*, præcipuè in Dialogis.

Φθάνω, *prævenio*. O. F. 1. φθάσω. perf. ἔφθακα. Inf. ἐφθακέναι. part. ἐφθακώς. I. 1. ἔφθασα. I. 2. ἔφθην. (caret Imperat.) Opt. φθαίην r. Sub. φθῶ, φθέω. p. Inf. φθῆναι, & φθάναι paroxyt. & πεφθῆναι. part. φθάς in C. à φθῆμι ||. F. 1. m. φθάσομαι (& φθήσομαι Thucyd. l. 8.) I. 2. ἐφθάμην. part. φθάμενος in C. legitur φθαθῆναι apud Philonem.

Φθίω *corrumpo*, (Φθίνω. r.) valdè poeticum. F. 1. φθίσω. I. 1. ἔφθισα. Opt. Æol. φθίσεια. Pr. pass. φθίομαι & φθίνομαι. perf. ἔφθιμαι. Imperat. φθίσο pro ἔφθισο &c. Sic Inf. φθίσθαι & part. φθίμενος. F. 1. m. φθίσομαι. I. 1. ἐφθισάμην in C. Part. φθίνων o. significat *consumptus & decrescens*, ut μηνὸς φθίνοντος *decrescente mense*. Legitur etiam φθεῖτο & φθεῖσθαι tanquam à φθέω ||.

Φύω O. *gigno, nascor, sum*. F. 1. φύσω. perf. πέφυκα. I. 1. ἔφυσα. Inf. φῦσαι. part. φύσας. I. 2. ἔφυν à φῦμι (quod etiam in C. extat.). Inf. φῦναι & φύναι. Part. φύς. Pr. pass. φύομαι. Perf. πέφυμαι. part. πεφυμένος. I. 2. ἐφύην r. Sub. φυῶ. Part. φυείς. F. 1. m. φύσομαι. perf. m. πέφυα. p. part. πεφυώς p.

Χάζο-

X

Χάζομαι *recedo*, (χάζω r.) ferè poeticum F. 1. m. χάσομαι. Perf. κέχανδα *capax fui*. Part. κεχανδώς. I. 2. act. ἔχαδον & κέκαδον cùm dupli-ci κ. (*quod significat etiam capax fui, recedere feci.*) Inf. χαδεῖν, & κεκαδεῖν. Part. χαδών & κεκαδών. I. 2. m. ἐχαδόμην & κεκαδόμην. Inf. κεχαδέσθαι. F. 2. χαδοῦμαι & κεκαδοῦμαι. I. 2. act. κέχαδε cùm χ. Rariùs seq. F. 1. κεκαδήσω & κεκαδήσομαι. I. 1. ἐχασάμην.

Χαίνω & χάσκω. O. *dehisco*, F. 1. m. χανοῦμαι (χανῶ in C.) Perf. m. κέχηνα. Ind. 2. ἔχανον. Inf. I. 1. χᾶναι. Pr. pass. χαίνομαι valdè rarum est.

Χαίρω *gaudeo*, F. 1. χαιρήσω (χαρῶ r.) Ind. 2. pass. ἐχάρην. F. 1. χαρήσομαι. *reliqua magìs poetica sunt*. F. 1. χαρήσω. Inf. χαρήσειν pro quo κεχαρησέμεν. Perf. κεχάρηκα, κέχαρκα, & κεχάρηνα. Part. κεχαρηκώς & κεχαρηνώς. Perf. pass. κεχάρημαι & κέχαρμαι. Part. κεχαρημένος, P. pòst F. κεχαρήσομαι. I. 2. m. ἐχαρόμην. Opt. χαροίμην. Χαῖρε & χαίρειν *usurpantur in salutando vel valedicendo, & significant Salve, Vale*.

Χέω *fundo*, usitatiùs in C. apud orat. F. 1. χεῶ (pag. 57.) I. 1. ἔχεα (pro ἔχευσα ||.) I. 1. m. ἐχεάμην. Part. χεάμενος. Perf. κέχυκα †. pro κέχευκα ||. Pr. pass. χέομαι. perf. κέχυμαι. I. 1. ἐχύθην (ἐχέθην r.) Subj. χυθῶ. Inf. χυθῆναι & χεθῆναι. Part. usitatiùs, χυθείς & χεθείς *Sequentia apud poetas* I. 1. ἔχευα. I. 1. m. ἐχευάμην. part. χευάμενος. pr. pass. χεύομαι. Perf. Æol. χύμαι. Pl. perf. ἐχύμην. Rariùs occurrunt. F. 1. χέσω, χεύσω, χείσω, & χείσομαι. I. 1. ἔχευσα. Imperat. χῦσον pro χεῦσον; 3ia. pl. χευάντων Dor. *Deducunt alii multa ex his à* χύω *Themate prorsus inusitato; legitur verò in N. T.* συνέχυνε *Act.* 9. 22. *confudit*, ἐκχυνόμενος *effusus. Matth.* 26. 28.

Ω.

Ὠθέω *pello*, (ὤθω. r.) usitatiùs in C. F. 1. ὤσω, ὠθήσω. r. I. 1. ὦσα & ὤθησα. Pr. pass. ὠθέομαι. Perf. ὦσμαι & ὤθημαι. r. Inf. ὦσθαι. Part. ὠσμένος. I. 1. ὤσθην. Part. ὠσθείς. F. 1. m. ὤσομαι & ὠθήσομαι r. I 1. ὠσάμην, & ὠθησάμην. *Sæpissimè* ε *præfigitur temporibus omnibus quæ augentur*, ut ἐώθουν, ἔωσα, ἔωσμαι, ἐώσθην. ἐωσάμην.

Ὠνέομαι *emo*. ἤσομαι, ημαι. &c. Dep. Reg. *nisi quòd præfigitur* ε, frequentiùs *Perf. & Ind.* 1. *pass.* ut ἐώνημαι, ἐωνήθην: interdum Imperf. ut ἐωνούμην. Rariùs I. 1. ut ἐωνησάμην.

Per tertiam personam formatur, ut apud Latinos.

Est vel {
- purè-impersonale, cujus thema personale parùm aut non omnino usitatum est; ut Χρὴ *oportet*, * ἐνδέχεται *fieri potest*.
- factum ex personali; Ejusmodi sunt omnes tertiæ personæ sine nominativo positæ, ut λέγεται *dicitur*, &c. mutatâ sæpius significatione vocis activæ, ut φιλεῖ *solet* à φιλέω *amo*.
}

*ἐνδέχονται *possunt. apud Arist.*

In formatione impersonalium, Proferantur tria principalia tempora si extent, ut συμβαίνει, ἦστ', βηκε; Loco perfecti (quod plerumq; deest) vel futuri, Indef. 1[m] ob defectū illius, imperfectum; ut ἀρέσκει, ἔσει, εστι : ἀρκεῖ, εστε : ἀνήκει, ἧκε.

Infinitivus omittitur, nisi ubi thema personale aut minùs usitatum est, aut aliam habet significationem: Participium adjicitur quoties absque substantivo, verbo, vel nomine absolutè sumitur; significat verò idem quod & tempus Indicativi vel Subjunctivi cum Particulâ, *cum*, *dum*, *si*.

Ἀπέχει *sufficit*, ab ἀπέχω *abstineo*.

Ἀνήκει *decet*, Imperf. ἀνῆκε. Part. ἀνῆκον ab ἀνήκω *pervenio*.

Ἀρέσκει *placet*, Imperf. ἤρεσκε. Opt. ἀρέσκοι. Fut. 1. ἀρέσει. Ind. 1. ἤρεσε ab ἀρέσκω *placeo*. Compos. ἀπαρέσκει *displicet*. Imperf. ἀπήρεσκε. Ind. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει *complacet*.

Ἄρηρε *decretum est*, ab ἄρω *congruo*.

Ἀρκεῖ *sufficit*. Imperat. ἀρκείτω. Ind. 1. ἤρκεσε ab ἀρκέω *sufficio*.

Διαφέρει *interest*, Im. διέφερε. Op. διαφέροι. part. διαφέρον, à διαφέρω *differo*

Δεῖ *oportet*, Impert. ἔδει. Opt. δέοι. F. 1. δεήσει. Ind. 1. ἐδέησε. Inf. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. Part. δέον, δεῆσον, δεῆσαν. à δέω *desum*. Compos. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, *deest* vel *opus est*. F. 1. προσδεήσει. Inf. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ *videtur*, Imperf. ἐδόκει. F. 1. δόξει. Ind. 1. ἔδοξε. Subjunct. δόξῃ. Part. δοκοῦν, δόξαν. Perf. pass. δέδοκται à δοκέω *videor*. Compos. ἀπέδοξε *non visum est*. Μεταδοκεῖ *mutatâ sententiâ videtur*. Ind. 1. μετέδοξε. Subj. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται *priùs decernitur*. pl. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ *simul videtur*. Part. Συνδόξαντα *conventa*.

Ἐγχωρεῖ *licet*. Imperf. ἐνεχώρει. F. 1. ἐγχωρήσει. Subj. ἐγχωρῇ. Part. ἐγχωροῦν ab ἐγχωρέω *concedo*.

Εἵμαρται *in fatis est*, Pl. perf. εἵμαρτο à μείρομαι ||. *dividor*.

Εἴρηται *dictum est*. ab ἐρέομαι *dicor*. Compos. διείρηται *discussum est*. ἀπείρηται *vetitum est*. ||. pl. perf. ἀπείρητο. Προείρηται *antè dictum est*.

Ἐκπέλει *licet*. minùs usitatum.

Ἐνδέχεται *fieri potest*. Subj. ἐνδέχηται. Inf. ἐνδέχεσθαι. part. ἐνδεχόμενον ab ἐνδέχομαι *admitto*.

Ἔοικε *paret*, *videtur*, ab εἴκω *similis sum* Comp. ἐπέοικε, προσέοικε *idem*; ἀπέοικε *non par est*.

"Ἔστι *cum compositis* ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, πρόσεστι. *Licet.*
"Ἔστι. Imperf. ἦν. *composita leguntur in Præs. Imperf.* Imperat. *Infinit. Particip.* ut ἔξεστι. Imperf. ἐξῆν. Imperat. ἐξέστω. Infinit. ἐξεῖναι. part. ἐξόν. eodem modo formatur μέτεστι *interest.*

Κατέλαβε *accidit,* à verbo καταλαμβάνω *evenio,* sic ἐπέλαβε ab ἐπιλαμβάνω *attingo,* ἔτυχε à τυγχάνω *accido*: part. παρατυχόν.

Μέλει *curæ est.* Imperf. ἔμελε. F. 1. μελήσει. Ind. 1. ἐμέλησε. Opt. Æol. μελήσειε in C. perf. μεμέληκε perf. M. μέμηλε, pl. perf. ἐμεμήλει Imperat. μελέτω. Inf. μέλειν & μελήσειν. part. μέλον. pr. pass. μέλεται. Imperf. ἐμέλετο. Subj. μέληται. perf μεμέληται. pl. perf. ἐμεμέλητο. r. pro quibus sæpiùs μέμβλεται & μέμβλετο apud poet. Imperat. μελέσθω. part. μεμελημένος. Composita Μεταμέλει *pœnitet,* Imperf. μετέμελε. f. 1. μεταμελήσει. Inf. μεταμελήσειν. Ind. 1. μετεμέλησε Opt. Æol. μεταμελήσειε. Inf. μεταμέλειν. part. μεταμέλον. Ἀμελεῖται *cura nulla est.* perf. ἠμέληται. ab ἀμελοῦμαι *negligor.*

Ὀφείλει & ὀφείλεται *oportet,* Ind. 2. ὤφελε ab ὀφείλω *debeo.*

Ὄψεται *visum fuerit,* ab ὄπτομαι *video.* ||.

Παρείκει *facile,* vel *integrum est.* Opt. παρείκοι. Sub. παρείκῃ.

Παρέχει *licet,* part. παρασχόν.

Πέπρωται *fato destinatum est.* pl. perf. πέπρωτο. part. πεπρωμένον per sync. à περατόω *finio, parùm usitat.*

Πέφαται *dictum est.* Imperat. πεφάσθω. *dictum sit* à πέφαται. ||.

Πρέπει *decet.* Imperf. ἔπρεπε. part. πρέπον à πρέπω *decorus sum.*

Προσήκει *convenit.* Imperf. προσῆκε, à προσήκω *attineo.*

Σημαίνει *signum datur.* Ind. 1. ἐσήμηνε. Subjunct. σημήνῃ à σημαίνω *signum do.* Comp. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει *confert,* Imperf. συνέφερε. part. συμφέρον. F. 1. συνοίσει. Opt. pass. συμφέροιατο à συμφέρω *comporto.* Λυσιτελεῖ *confert.*

Συμβαίνει *contingit,* F. 1. συμβήσεται & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. I. 2. συνέβη. part. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, à συμβαίνω *contingo.*

Ὑπάρχει *licet,* vel *necesse est.* Imperf. ὑπῆρχε. Inf. ὑπάρχειν. F. 1. ὑπάρξει. Ind. 1. ὑπῆρξε. part. ὑπάρχον ab ὑπάρχω *sum.*

Ὕει *pluit,* Comp. ἐφύει, *impluit.*

Φιλεῖ *solet,* Imperf. ἐφίλει à φιλέω *amo.*

Χρὴ *oportet,* Imperf. ἐχρῆν vel χρῆν. F. 1. χρήσει. Inf. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν. ||. Compos. ἀπόχρη *sufficit.* Imperf. ἀπέχρη. F. 1. ἀποχρήσει. I. 1. ἀπέχρησε. Inf. ἀποχρῆναι & ἀποχρῆν. Item ἀποχρᾷ, ἐκχρᾷ & καταχρᾷ *sufficit.* F. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. I. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. hæc tria à χράω *commodo.*

Deniq; Personalia ferè omnia passiva & passivè significantia formam Impersonalium induere possunt, ut φαίνεται *apparet* γέγραπται *scriptum est,* βροντᾷ *tonat,* ἀστράπτει *fulgurat,* νίφει *ningit,* &c. ||. Similiter & Participia neutra verborum personalium; ut, ἐπελθόν μοι, ἐπιόν μοι, *venit mihi in mentem.*

*(pag. 22.)

* Verbalia

Oriuntur à temporibus (sæpè inusitatis) Indicativi abjecto augmento, & terminatione post characteristicam mutatâ. Fiunt ex tribus personis singularibus perfecti passivi, primâ tantùm reliquorum.

Ex Perfecto passivo

Derivata terminationes habent peculiares; *propter certam characteristicam, quam à personis accipiunt, à singulis unam: nempe à 1â, μ; 2â, σ (ξ etiam & ψ, in quibus σ includitur); 3â, τ; per quas tres facilè inter se distinguuntur; & per easdem, utpote ascititias, ab omnibus aliorum temporum.*

A primâ personâ

Parturiuntur ferè innumera; in μα, μὴ, μὸς, μων, μονὴ, &c. paucissima in μὶν & μὸν, &c.

Masc. { Oxyt. 1°. in * μὸς ut Ψαλμὸς *psalmus*; 2°. in μεὺς ut κεραμεὺς *figulus*. Paroxyt. 1°. in μων ut πνεύμων *pulmo*; 2°. in μαξ ut κλίμαξ *climax*. }

Fœm. { Oxyt. 1°. in † μὴ (præcipuè impurum) ut γραμμὴ *linea*; 2°. in μὶν ut ςαμὶν *stamen*; 3°. in μονὴ ut πλησμονὴ *satietas*. }

Neutra { * Baryt. in μα ut σφάλμα *erratum*; βρῶμα *cibus*; ποίημα *poema*. Oxyt. in μὸν r. ut ἐρετμὸν *remus*. }

Activè significant ferè omnia in μεὺς μὸς & Adject. in μων reliqua potiùs passivè.

** Sed δεῖμα timor. ὅρμα monile.*

† Accentu discrepantia ab his & aliis verbalium formis alibi quærantur, in tractatu accentuum.

** Barytona dicuntur quæ in priore syllabâ pictum habent accentum; dissyllabi in penult. hyperdiss. in antepenult.*

A Secundâ personâ

Nonnulla in σ, ξ, ψ, plurima in α, ια, ις, ος, ιος, ισμος pauca etiam in ίων, ίας, όσυνος, ανον, αρ post σ, ξ, ψ.

Masc. paroxyt. 1°. in ίων ut ἐργασίων *agricola*; 2°. in ίας ut ταραξίας *turbulentus*.

Fœmin. { Baryt. 1°. in α ut δόξα opinio; 2°. in ις εως ut ποίησις *poesis*, λῆξις *cessatio*, σκέψις *contemplatio*. sed * Oxyt. in ὶς ιδος ut ἁψὶς *connexio*. Paroxyt. 1°. in ία ut δοκιμασία *probatio*. 2°. in η ut ἄση *nausea*; 3°. in ίνη ut ἀξίνη *ascia*. }

** Eadem differentia accentûs observanda est in verbalibus quibuscunque, in iis aliorum temporum.*

Neutra

Neutra proparoxyt. in *αvov* ut λείψανον *reliquiæ*; Baryt. in *αρ* ut κνίσαρ *cultellus*.

Varii generis;
- Oxyt.
  - in σ, ξ, ψ, monosyllaba ut χρὼς *color*, κλεὶς *clavis*, &c. σκὼξ *vermis*, φεὶξ *spuma maris*, &c. σὴψ *seps*, ῥὶψ *vimen flexile* &c.
  - in ὴς & ὼς, composita præcipuè ab α, ut ἀκμὴς *indefessus*, ἀγνὼς *ignarus*.
- Paroxyt. polysyllaba in ξ vel ψ, ut κήρυξ *præco*, ἕλιξ *volumen*.
- Proparoxyt. in ιος, ιμος, όσυνος, &c. ut καθάρσιος *purgatorius*, ὁράσιμος *visibilis*, δεσπόσυνος *herilis*, &c.

Varii accentûs in ος ut πέτασος *galerus*, ἄψος *compages*, καμψὸς *curvus*.

Hæc verò possunt deduci à futuro 1°. activo quoniam utriusque characteristica est eadem.

Activè, pleraque in α, ια, ις, ιας, ιος, ιων, passivè potiùs reliqua.

A tertiâ Personâ

Penè innumera in τὴρ, τωρ, της, τὸς, τρὸς, τέος, τὺς, multa in τὴ, τὼ, τρα, θρα, τις, τὸν, τρον, θρον.

Masc.
- Oxyt. 1°. in τὴρ ut δοτὴρ *dator*, 2°. in τὸς ut χειστὸς *unctus*, 3°. in τρὸς ut ἰατρὸς *medicus*, 4°. in τὴς Oxyt. hyperdissyllaba ut ποιητὴς *poeta*, paroxyt. dissyllaba ut δείκτης *demonstrator*.
- Paroxyt. 1°. in τωρ, ut ῥήτωρ *orator*, 2°. in τέος ut γραπτέος *scribendus*.

Fœm.
- Oxyt. 1°. in τὺς ut ὀρχηστὺς *saltandi ars*. 2°. in τὴ ut γενετὴ *ortus*, (e pron pag. 104.) 3°. in τὼ ut Ἐρατὼ *Erato*.
- Paroxyt. 1°. in τρα ut ὀρχήστρα *orchestra*, 2°. in θρα ut κολυμβήθρα *piscina*.
- Baryt. in τις τεως ut λῆστις *oblivio*; sed τὶς & τρὶς, ίδος, ut ῥυτὶς *ruga*.

Neutra
- Oxyt. in τὸν ut φυτὸν *planta*.
- Baryt 1°. in τρον ut δίδακτρον *minerval*, &c. 2°. in θρον ut βάθρον *scala*. 3°. in θλον, ut γένεθλον *ortus*.

Activè pleraque in τὴρ, τωρ, της, τρος, τις. *cætera potiùs passivè. In* τρα *finita locum, in* τυς *poetica artem denotant.*

 A cæte-

A cæteris temporibus.

Derivata non constituunt distinctas classes, quia vel numero pauca sunt, vel terminatione certâ non distinguuntur.

Ex perfect. act. & Indef. 1. manantium numerus perexiguus est, terminatio distincta propter characteristicas χ. φ, κ, θ, &c. literas ascititias.

Ex perf. activo Oriunda, ante terminationem habent,

Κ φρίκη, ια, *horror &c.* λευκὸς, ὰ, ὸν, *albus, a. &c.* κ sæpissimè pro χ ut φυλακὴ *custodia,* μαλακὸς *mollis, &c.* * pag. 106.

Χ, ut διδαχὴ *doctrina,* μαλάχη *malva.*

Φ, ut βλέφαρον *palpebra,* βλεφαρὶς *cilium,* κρύφιος, α, ος *occultus,* κυφὸς *incurvus,* κύφων *catasta,* κόλαφος *colaphus.* &c.

Ex Indef. 1°

Pauciora; ex act. θήκη, *repositorium.* pass. σταθερὸς *stabilis,* ἑφθὸς *coctus.*

Ex Præs. Indef. 2°. act. Perf. med.

Ingens exoritur multitudo verbalium: quorum terminatio & characteristica minùs inter se discrepant. Quædam tamen orta ex Indef. & perf. medias vocales habent inter se diversas; consonas verò & vocales diversas à verbalibus præsentis; juxta reg. pag. 44. 51.

Masculina Oxyt. in εὺς (*fiunt potissimùm*) à * P. m. ut τομεὺς *sector.* Rariùs à P. ut ἐπειγεὺς qui rem summo studio urget, & ab I. 2. ut ταφεὺς *pollinctor.*

* P. significat præsens.
P. m. perfect. mediū.

Paroxyt. 1° in ίας. ου. à P. ut θλιβίας *Eunuchus.* ab In. 2. ut ταμίας *promus,* à P. m. ut τροφίας *altilis.* 2°. in ης, ου. à P. ut κλέπτης *fur,* &c. 3°. ης, ητος, à P. ut ἐργάτης *bulcus,* ab I. 2. ut φαίνης *sol.*

Fœminina; Oxyt. in ω, à P. ut πειθὼ *suadela.* in εδὼν vel ηδὼν, à P. ut σηπεδὼν *putredo.* τερηδὼν *teredo.*

Paroxyt. 1°. in εια à P. ut θέα *spectaculum,* ab I. 1. ut ἰδέα *idea.* 2°. in ία à P. ut φιλία *amicitia,* ab I. 2. ut ἁμαρτία *peccatum.*

Baryt. In ις. à P. ut δύναμις *potestas,* ab I. 2. ut χάρις *gratia,* à P. m. ut μῆνις *ira.*

Varii accentûs;

In α.
- Baryt. à P. ut σχίζα *assula, &c.*
- Oxyt. à P. m. (præcedente * ρ thematis) ut φθορὰ *corruptio.*
- Paroxyt. in εια à P. in εύω ut βασιλεία *regnum,* reliqua sunt proparoxyt. ab I. 2. ut ὠφέλεια *utilitas, &c.*

* Sed ἕδρα *sedes.*

Oxyt.

In η. Oxyt. (præeunte characteristicâ temporis) à P. ut ἀπειλὴ minæ. à P. m. ut τομὴ sectio, ab I. 2. ut φυγὴ fuga.
Paroxyt. reliqua 1°. in άνη à P. ut θηγάνη cos. ab I. 2. ut κοπάνη *. 2°. in λη (non præcedente ω) à P. ut ζεύγλη jugum, αἰθάλη fuligo * ξυήλη radula. Sed oxyt. in ωλὴ, ut εὐχωλὴ preces.

* Sed ζοανή.
* Sed θυηλὴ sacrificium

Neutra

Proparoxytona ferè omnia in ον; eáque 1°. in ανον à P. ut δρέπανον falx. ab I. 2. ut κόπανον pistillum, à P. m. ut χόανον vas fusorium. 2°. in ιον à P. ἐρείπιον rudera &c. 3°. in λον præcedente α, ε, ω; à P. ut πτύαλον sputum, &c. δείκελον imago, &c. εἴδωλον idolum, & λιον ab Ind. 2. ut ἑδώλιον sedes.

Antecircumflexa in εῖον, à P. ut μαντεῖον vaticinium.

Barytona in υ, à P. ut γλάφυ antrum; à P. m. ut δόρυ hasta.

Varii generis & accentûs

In ος:

Præcedente characteristicâ temporis: à P. ut βοηθὸς auxiliator, πλῆθος multitudo, &c. ab I. 2. ut ζυγὸς jugum, ἄγγελος nuntius, &c. à P. m. Baryt. substant. si passivè significent ut λόγος sermo. Oxyt. si significent activè ut σκοπὸς speculator. item adject. ut λοιπὸς reliquus.

2. Præcedente quâvis aliâ literâ.
- Oxyt. 1°. in λὸς à P. ut ἀπατηλὸς fallax, ab I. 2. ut ἁμαρτωλὸς peccator. 2°. in νὸς à P. ut τερπνὸς jucundus. ab I. 2. ut πιθανὸς persuasorius. 3°. in ρὸς à P. ut λαμπρὸς splendidus. 4°. in τὸς,* ab I. 2. ut κοπετὸς planctus. à P. m. ut τοκετὸς puerperium.
- Paroxyt. in λέος à P. ut θηγαλέος acutus. ab I. 2. ut καμπαλέος incurvus.
- Proparoxyt. innumera in ιος, ιμος &c. à P. ut ἄρκιος sufficiens, δόκιμος probatus, &c. pauca in αλος, à P. ut διδάσκαλος præceptor.

*Sed χάρματος libor.

Pauciora sequentia:

In ξω Paroxyt. à. P. ut εἴρξω qui fari cœpit.

In ξ Oxyt. monosyllaba; præcipuè à P. m. ut φλὸξ flamma, sic

Comp.

Comp. ut ἀπόῤῥωξ *abruptus*. Paroxyt. reliqua; à P. ut λάλαξ *loquax*, &c.

In ρ Oxyt. 1°. in ηρ, à P. ut αἰθὴρ *æther* vel *caligo*. 2°. in ειρ ut φθεὶρ *pediculus*. Paroxyt. in ωρ à P. ut ἔλδωρ vel ἐέλδωρ *desiderium*. ab I. 2. ut ἕλωρ *præda*. Baryt. in αρ, à P. ut ἄλειφαρ *unguentum* &c.

In ας, ης, υς, ως, ους. Imparisyllabica. 1°. in ας. Oxyt. Fœm. à P. ut βοσκὰς *pascens*. ab I. 2. ut φυγὰς *profugus*. à P. m. ut ἀμοιβὰς *alterna*. Baryt. neutra à P. ut δέρας *pellis*. &c. 2°. in ης Oxyt. Adj. à P. ut συνεχὴς *continuus*. ab I. 2. ut ἐλλιπὴς *defectivus*. 3°. in ὺς Oxyt. Adject. à P. ut βειθὺς *ponderosus*. &c. Paroxyt. Substant. à P. ut ἄλυς *oberratio*. 4°. in ως Paroxyt. à P. ut γέλως *risus*; sed αἰδὼς *verecundia*. 5°. in ους Oxyt. à P. m. ut ὀδοὺς *dens*.

Verbalia Anomala

Paucula videntur alio modo deduci; ut ὑετὸς *pluvia* ab ὕεται; ῥέεθρον, & ῥεῖθρον *fluentum* à ῥέεται ῥεῖται; ἴδμων *sciens* ab ἴδμεν (pag. 86.)

Nonnulla retinent augmentum, ut εἷμα *vestis* ab εἷμαι: Alia dialectum, ut φάσμα *spectrum* à πέφασμαι; ὀδωδὴ *odor* ab ὄδωδα.

A quibusdam auferuntur, aliis inseruntur, in nonnullis mutantur vocales vel consonæ.

1°. Auferuntur; ε ut πίστις *fides* à πέπεισται. ι, ut φίλτρον *philtrum* à πεφίληται. μ ut * ἀλοιμὸς *tectorium* ab ἤλειμμαι. σ ut γνώμη *sententia* ab ἔγνωσμαι. υ & σ ut κρότος *pulsus* à κέκρουσται.

* Vide infrà

2°. Inseruntur; υ ut κραυγὴ *clamor* à κέκραγα. κουρὰ *tonsura* à κέκορα. γ ut βρόγχος *guttur*, à βέβροχα. sic στήριγξ *fulcrum* &c. θ ut σταθμὸς *statio* ab ἕσταμαι. ν ut τέκνον *filius* ab ἔτεκον. σ ut μνῆσις *memoria* à μέμνηται. τ ut ἀτμὸς *flatus*, ἀϋτμὴ *halitus*, ab inusit. perf. verborum ἄω, ἀύω.

3°. Mutantur; α in ω vel ο ut ἀγωγὴ *ductio* ab ἤγαγον; ὄρχαμος *princeps* ab ἄρχω. ε in ει vel ι, ut οἴκτειρμα, οἰκτιρμὸς *misericordia* ab ᾤκτερμαι. η in ε, ω, ut γένεσις *generatio*, à γεγένηται, ἄρωγος *auxiliator* ab ἀρήγω. ω in ο ut βίοτος *vita* à βεβίωται. ο in ω ut δωτὴρ *dator* à δέδοται. ει in οι ut ἀλοιμὸς *tectorium*, ab ἤλειμμαι. ου in ο ut σπουδὴ *festinatio*, à σπεύδω. γ in χ ut δραχμὴ *drachma* à δέδραγμαι. μ in ν ut παίγνιον *ludicrum* à πέπαιγμαι. χ in κ ut ῥάκος *lacera vestis*, ab ἔῤῥηχα, (verso etiam η in α,) β in π, ut σκαπάνη *fossio* ab ἔσκαβον.

In verbalibus 1æ. *personæ Perf. pass. resumitur quandoq; ε pro α ut* θρέμμα, σπέρμα à τέθραμμαι, ἔσπαρμαι. & consona thematis interponitur ante μος, ut ἀρδμὸς *irrigatio*, ab ἦρδμαι.

Interdum

Interdum mutatur spiritus ut ἁρμὸς *coagmentatio* ab ἄρω; ὅρμος *monile*, & ἕρμα *fulcrum* ab εἴρω: transponuntur etiam literæ ut φάσγανον *gladius* ab ἔσφαγον.

Ex verbalibus orta.

1°. Oxytona Mascul. in ικὸς, ὼν &c. Fœmin. in υλὶς, τρὶς &c.
2°. Paroxyt. Masc. in τίας, ώδης, εις *purum*, &c. Fœm. in τρα, θρα, ινδα, ότης, ία, ύτης, οσιμή, ήλη &c.
3°. Proparoxyt. Masc. & Neut. in ος & ον (præcipuè purum) & όσιμος, όσιμον, &c. Fœm. in εια, τειρα, τέρεια, οινα, &c.
4°. Antecircumflexa in αῖος, εῖον, &c. Barytona in αιος.

Derivantur hæc ex recto vel ex genitivo.

Ex recto

Verbalia in:
- της
- της vel τηρ
- ής, έος
- ος
- ις vel ος

parturiunt alia in:
- τις, τρις (pag. 22.) τειρα, οινα (pag. 23.) υλις (pag. 24.) &c.
- τειρα (pag. 23.)
- εια ut ἀμέλεια *negligentia* ab ἀμελής. quædam in ια, ut δυσπραγία *infelicitas* à δυσπραγής.
- ότης ut τερπνότης *jucunditas* à τερπνός.
- ια ut ἀγγελία *nuntium*, item ἀγγελίεια (pag. 23.) ab ἄγγελος: προδοσία *proditio* à πρόδοσις.

præcipuè composita ab α, δυς & ευ, ut ἀπιστία incredulitas, εὐταξία ordo ratus.

Finita in ανσις, activæ significationis parturiunt alia in ασία significantia passivè; *ut* θέρμανσις calefactio, θερμασία calor.

Ex genitivo

Verbalia in:
- τηρ
- τωρ
- μα

parturiunt alia:
- pauca in τειρα (pag. 23.) in τεὶς ut βλυστεὶς *scaturiens*, quasi à βλυστήρ. multa in τήριος, ια, ιον ut σωτήριος, ιον *salutaris*, & σωτηρία *salus*, à σωτήρ, ῆρος.
- quædam in τορία τόριον, ut ἱστορία *historia*, ἱστόριον *argumentum*, ab ἵστωρ, ορος.
- in τίας ut τραυματίας *saucius*, à τραῦμα, ατος. in τευς ut γραμματεὺς *scriba*, à γράμμα, ατος.

Localia in ὼν fiunt ex genit. pl. ut κλαυθμὼν *locus flentium*, à κλαυθμὸς, ῶν.

Ex recto vel genitivo derivantur multa.

In ικος præcipue *ex recto* in ης vel ος ut κριτικὸς *criticus*, à κριτής· λογικὸς *rationalis* à λόγος. plura *ex genit.* à μων, μονος ut ἡγεμονικὸς *princeps* ab ἡγεμὼν, μόνος.& ab ωρ ορος, ut ῥητορικὸς *rhetoricus*, à ῥήτωρ, ορος &c.

Derivativa quæcunque in ικος, præposito α, abjiciunt ικ, & retrahunt accentum ut ἄλογος *irrationalis* à λογικός. Itaque voces illæ Ciceronis (ad Attic. 8,) ἀπολιτικώτατος & ἀστρατηγικώτατος videntur depravatæ.

In όσυνος, όσυνη, όσυνον: *ex recto* in ος ut γηθόσυνος *lætus* à γῆθος plura *ex genit.* à μων, μονος, ut μνημοσύνη *memoria*, μνημόσυνον *memoriale*, à μνήμων, ονος &c.

In εις purum, ώδης, ώτης, &c. *ex recto*, ut τιμήεις *honorabilis* à τιμή: καματώδης *laboriosus* à κάματος: ἀγγελιώτης *nuntius*, ab ἄγγελος. *ex genit.* ut φλογόεις *flammeus* à φλὸξ, γὸς. αἱματώδης *sanguinolentus* ab αἷμα, τος. &c.

In α, η, ις, (pag. 22.)

Innumera denique alia diversimodè variata in ος *&* ον, (*præcipuè purum*) *juxta has formas: ut* δέσμιος vinctus, κηδειὸς charus, ἀμοιβαῖος mutatorius, κρατερὸς fortis, γελοῖος ridiculus, αἰσχυντηλὸς verecundus, κονίσαλος pulvis, τρόπαιον trophæum, μνημεῖον monumentum, ῥησείδιον dictiuncula, *&c.*

*(pag. 22.) * Participialia

Ex participiis oriuntur.

1°. Absque omni mutatione, ut ἄρχων *princeps*, παστὰς *postis*, εἱμαρμένη *fatum*, &c.

2°. Mutato

Accentu: ut δεξαμενὴ *receptaculum*, δράκων *draco*, &c.

Inflexione: ut αἴθων, ωνος *ardens*, κυὼν *canis*, καύσων *æstus*, σταγὼν *stilla*, &c.

Accentu & inflexione: ut ἀρηγὼν όνος *auxiliator*, κλὼν, ωνὸς *surculus*, κλύδων ωνος *fluctus*, &c.

Intermediis etiam literis, ut ἀηδὼν *luscinia*.

Terminatione: Oxyt. in ις paragog. ut ἀλαλκομενηὶς *propulsatrix*. in τὴς, τὶς, ut ἐθελοντὴς, τὶς, *voluntarius*, *ria*. paroxyt. in ια, ut ὀσία *substantia*, proparox. in ιος, ut ἐθελούσιος *voluntarius*.

His adde, ἀπατεὼν *deceptor*, ἄσμενος *gaudens*, ἀλεξάντηρ *defensorius* à genit. ἀλέξας, αντος, &c.

Adverbia

ADVERBIA.

Primitiva.

Oxyt. ἀεὶ, δὶς, ἐγγὺς, ἑκὰς, ἐπεὶ, λὰξ, μὰ, μὴ, νὰ, νὴ, ναὶ, οἱ, ὀψὲ, πρὶν, σχεδὸν, χαμαὶ, χθὲς, χωρὶς, ὡς, οὐαὶ, ἰού. &c.

Item postpositiva ; γὲ, δὴ, μὴν, πὶ : Poetica ἄψ, δὴν, θὴν, ἐτὸς, ἠΰ, ἰή, ἰώ, &c. δὴ præponit.

Paroxyt. ἄγαν, ἄλις, ἅμα, ἄνευ, ἅπαξ, ἄρτι, ἄτερ, ἄγχι, ἔτε, ἔτι, ἕως, ἤδη, ἡνίκα, ἠρέμα, θάμα, ἵνα, ἵκταρ, λίαν, μάλα, μάτην, μέχρι, μόλις, ὅτε, πάλιν, πάλαι, πέραν, πέλας. Poet. ἄγχι, ἄντα, ἄπερ, μίσφα, νόσφι, ὄφρα, πρόκα.

Proparoxyt. αὔριον, ἕνεκα, πέρυσι.

Circumflexa, αὖ, εὖ, οἴκοι, ἐκεῖ, μῶν, νῦν, οἷ, οὖ, φεῦ, ὦ, ἰοῦ, &c. ὧν Ion. Poet. ἦ, αἶ, ἰεῦ, &c.

Antecircumflexa ἆρα, δεῦρο, δεῦτε, εἶτα. Poet. αἶψα, εἶθαρ, εὖτε, ἦκα, ἦμος, ἶφι, τῆλε.

Carentia accentu, γε, τοι, ὡς, &c.

Poterant ex his quædam aliunde deduci, nisi quòd minùs utile fuerit eorum origines curiosiùs perscrutari.

Particulæ in compositione præfixæ.

Ἀει, βου, ἐρι, ζα, λα ; item δα, λι (*cæteris rariores*) adaugent significationem, & retrahunt plerumque accentum ; quorum exempla rariora sunt apud oratores, ut ἀείδακρυς *valdè lacrymosus*, βούπαις *grandis puer*, λάβρος *nimiùm vorax* ; cætera apud Poetas, ut δαφοινὸς *valdè cruentus*, ἐριαύχην *altæ cervicis*, ζάθεος *admodum divinus*, λιλαίομαι *valdè volo*. Ἡμι significat *semi*, ut ἡμιθανὴς *semimortuus*.

Affertur & ἱππο, ut ἱππογνώμων magnanimus.

Νη & νε (*particulæ poeticæ*) privant, ut νηκερδὴς *non lucrosus*, νέφος *nubes* ; rarissimè augent, ut νήδυμος *valdè dulcis*, νήχυτος *latè fluens*.

Particula δυς, *difficultatem* seu *malignitatem* ; adverbium εὖ, significat *facilitatem* seu *benignitatem* ; ut δυσάλωτος *captu difficilis*, εὐάλωτος *captu facilis* ; δυσμενὴς *malevolus*, εὐμενὴς *benevolus*.

Particula α est vel:
- Privativa στερητικὴ, pro ἄνευ ; ut κακὸς *malus*, ἄκακος *innocens* ; ὁρατὸς *visibilis*, ἀόρατος *invisibilis*.
- Conjunctiva ἀθροιστικὴ, pro ἅμα ; ut ἄκοιτις *consors lecti*, ab α & κοίτη *lectus*.
- Intensiva ἐπιτατικὴ pro ἄγαν ; ut ἀτενὴς *valdè intentus*.
- Redundans πλεοναστικὴ, ut στάχυς, ἄσταχυς *spica*.

Particula α sæpe adsciscit ν ante vocalem, ut ἄξιος *dignus*, ἀνάξιος *indignus*, &c. ante consonam, interdum γ vel μ pro ν, ut ἀγνοέω *ignoro*, ἄμβροτος *immortalis*: ἐρι etiam assumit γ, ut ἐρίγδουπος *valdè sonorus*: ἄγαν retinet vel abjicit ν, ut ἀγάννιφος *valdè nivosus*, ἀγάκλυτος *percelebris*, ἠγάθεος (η pro α) *admodum divinus*.

Derivativa.

1. Nullâ factâ mutatione:

Imperativi verborum & casus nominum migrant frequenter in Adverbia.

1°. Imperativi: ἄγε, εἶα, ἔα, ἄμελει, &c.

2°. Nomina in recto vel obliquo utriusque numeri:

In recto: Adjectiva neutralia non raro fiunt adverbia, ut ὀξὺ, διηνεκὲς, ἄριστα, μεῖζον; duo etiam masculina εὐθὺς, ἰθὺς. Substantiva admodum pauca, ut ἦμαρ Hesiod; μέγαθος *Herodot.*

In obliquis: Substantiva vel Adjectiva præsertim fœminina, adverbiorum naturam induunt:

In Gen. ut ἐπιπολῆς, ὀλίγου. Dat. ut σπουδῇ, ἰδίᾳ. Accus. (præposito sæpius articulo) ut δωρεὰν, τὴν ταχίστην.

Adjectivis accenseri possunt articuli, pronomina, & participia, in casu crebriùs obliquo; ut τῇ, αὐτοῦ, συνελόντι, &c.

2. Factâ mutatione.

Oriuntur derivativa tum ex adverbiis, tum ex aliis quibuscunque dictionibus.

Mutantur accentus, vel spiritus: ἀληθὲς, ἑκοντὶ, σφόδρα, σῖγα, ἡσυχῆ, ἐλεὸν *Hesiod.*

Adduntur in initio

1. Literæ, π, τ, ut ποῦ, πότε, πῆ, πῶς, &c. τέως, τηνίκα: poet. τῆμος, τόφρα, &c.

2. Syllabæ; ut ὅπου, ὅπως, ὅποι, ὁπηνίκα, &c.

Huc referri possunt composita; ut ἐνεγγὺς, πρόπαλαι, ἀνάπαλιν, πανῦν, πρόττειλα, διαπαντὸς, κατόπιν, &c.

Variantur syllabæ in medio; cujusmodi pleraque sunt poetica; ut ἕκητι vel ἕκατι ab ἑκοντὶ; ῥίμφα (ab ἐρρίφα); μίνυνθα (à μεμίνυθα ‖); πρόχνυ (à πρὸ & γόνυ); item ἄφνω (quasi à φαίνω, per metath.)

In fine: per ablationem fiunt nonnulla: ut ἄνεω ab ἄνεως, ἀναμὶξ ab ἀναμίμιξαι. Per adjectionem aut variationem longè frequentissima.

Accentu discrepantia ab Oxyt. in ὶ, ut νυνὶ, πρωΐ: (pleraque ex ος facta, ut) ἀωρεὶ, ἀκονιτί: in τὶ, ut νεωστί: in στί, ut ἑλληνιστί: in εὶ ut πανδημεί:

δημεί: in δὸν ut ὁμοθυμαδὸν: in ξ ut ὀδὰξ: in δίς ut ἀμοιβαδίς: in τιώ, ut ἐθελοντιώ. Rariora in δή, ut δηλαδή: in ξύ ut μεταξύ: in κρύ ut ἀντικρύ: in τός ut ἐκτὸς: in ύς ut μεσσηγύς: in ρόν ut δηρόν diu.

his & sequentibus formulis quærenda sunt in tractatu accentuum.

Paroxyt. exeuntia in τερ, πε, ποι, πω, τοι: ut ὥσπερ δήπε, ἀμηγέποι, ὅπω, ἤτοι: in ην ut βύζην: in δην ut ἄρδην: in ω ut ἄνω: in άκις, ut ἑπτάκις: in ίνα, ut αὔτικα: Pauciora in ίνδην ut πλετίνδην: in δρα ut ὑπόδρα: in θα ut λάθρα: in υ ut πάνυ (& πάγχυ p.). in ος ut πάρος: in ωρ ut νύκτωρ: in ρω & σω ut πόρρω per metath. & πρόσω (à πρὸ): in ης ut ἐξαίφνης (ab ἐκφαίνω), pro quo ἐξαπίνης (*quod magis poeticum est*) *per dialys. & metath.*

Proparoxyt. in ον ut ἐνώπιον, σήμερον: in ε ut ἑκατέρωσε, ἔκποσε p. (*mutatâ etiam literâ præeunte in τ ut*) ἐνίοτε: in αχα ut πένταχα: in ερθε ut ἔνερθε: Poetica in υδις ut ἄμυδις: huc refer ἄντικρυς.

Circumflexa: in ῦ, αχῦ, αχῆ, αχῶς, ut ἀγχῦ, πανταχῦ. πανταχῆ, πανταχῶς.

Antecircumflexa: composita ab αὖ exeuntia in ις, ut αὖτις, αὖθις: ab ἦμαρ, ut ἐννῆμαρ, &c. item δῆτα, ἦτα, ἦτες &c.

Varii accentûs: in ως ex genit. pl. in ων, (*servantia accentum primitivi*): ut ἀκριβῶς, ἡδέως: in δα ut κρύβδα, ἀναφανδά: in αξ ut ἀνδρακὰς, ἀτρέμας: in ις ut ἀμφίς, μόγις: in η ut ἐπειή, πάντη: in οι ut ἅρμοῖ, οἴκοι.

Barytona finita in

Δε, γε, θα, * θεν, θι, ζε, τε: & poet. in κε, φι, plerumque sequuntur accentum dictionum quibus adduntur, ut οἴκαδε, εὖγε, ἔνθα *, ἄνωθεν, οἴκοθι, ἀθήναζε, ὀρανόσε, ἄλλοτε, εἰσόκε, ἐωῆφι, α, præcipuè ex neutris in έα (abjecto ε) ut τάχα, ὦκα, ἄμμιγα &c.

* Significantia de, ex.
* Sed δηθά.

Nonnulla sunt dicatalecta, finita plerumque in consonam ante vocalem, & in vocalem ante consonam.

Ante consonam	ὁ interdum ὁχί. ὅτω ἄχρι, μέχρι (interdum ἄχρι ante ὁ, ἡ, &c.) Poetica in θι, κε, φι, ὄπιθε, εἰσόκε, νόσφι	ante vocalem	ἐκ, ante aspiratā ὀχ. ὅτως, sed ὅτωσι ante utramque. ἄχρις μέχρις. in θεν, κεν, φιν, ut ὄπιθεν, εἰσόκεν, νόσφιν.

Legitur ὁ ante vocabem. Ιλ. ϐ. υ. 392.

Ante utramque πέραν, ἰθὺς, ἀτρέμας, & poet. μεσηγὺς, μεσσηγὺς, ante consonam frequentiùs πέρα, ἰθὺ, ἀτρέμα, μεσηγὺ, μεσσηγὺ. Apud Poetas sæpe σ finale abjicitur ex ᾶκις ante consonam ut πολλάκι, ὁσσάκι: negligitur etiam σ ante θεν vel θε, ut, ὅπισθεν, ε, ὄπιθεν, ε, ab ὄπις: ἔκτοσθεν, ε, ἔκτοθεν, ε. ab ἐκτὸς, &c.

Quædam terminantur in ὶ & εὶ ut ἀναιμωτὶ & ἀναιμοτεί.

Adverbia Quaedam specialem habent comparationem: formant enim

Comparat. — Paroxyt. in τέρω. Antecircumflex. in ον præcedente duplici ττ, σσ, λλ.

Superlat. — Paroxyt. in τάτω — ἄνω, ἀνωτέρω, τάτω. πέρα, αιτέρω, τάτω. πόρρω, οιτέρω, τάτω. Proparoxyt. in ιστα; ut ταχὺ, θᾶττον, θᾶσσον, τάχιστα: μάλα, μᾶλλον, μάλιστα.

Pro Varietate significationis classes adverbiorum constitui possunt penè innumeræ, quarum insigniores brevitatis causâ reduci possunt ad duo summa genera, Qualitatis & Quantitatis.

QUALITATIS ποιότης. Primit. ut εὖ *bene*, λὰξ *calce*, ἶφι *fortiter*, εἰκῆ, μάτην, μάψ, *frustrà*, ἠρέμα *quietè*, ἔτις *temere*.

Derivativa; pleraque orta ex neutris ut ὀξὺ *acutè*, ἄριστα *optimè*, ὁποῖα *qualiter*, &c. in ως ut ἀκριβῶς *accuratè*, παραβόλως *temere*, ἀσφαλῶς *firmiter*, πῶς *quodammodo*, ὅπως *quoquo modo*; Pleraque in ι (non paragogico) ut ἑκοντὶ (ἑκητὶ vel ἕκατι. p.) *sponte*, ἀκονιτὶ *sine pulvere*, ἀκροποδητὶ *suspenso gradu*: in ιστὶ ut ἀνδρειστὶ *viriliter*, in ει, ut ἀναιμωτεὶ *sine sanguine*. in δὸν ut ὁμοθυμαδὸν *unanimiter*. in δην ut ἄρδην *altè*. in την ut ἐθελοντὴν *ultro*. in ξ ut ὀδὰξ *mordicus*, ἀναμὶξ *mixtim*. in δις ut ἀμοιβαδὶς *vicissim*. in δα, δεν, α, ex *verbo præcipuè oriunda*, ut κρύβδα *occultè*, ἀναφανδὰ *manifestò*, ὑπόδρα *torvè* (ab ὑφορέω) κρύφα *occultè*, σῖγα *tacitè*.

Innumera item alia incertæ terminationis qualia sunt δωρεὰν *gratìs*, ἡσυχῆ *quietè*, αὐτοποδία *pedibus tantùm utendo*: ἁρμοῖ *congruenter*, πῆ, *quodammodo*, ὅπη *quoquo modo*, Poet. ἐλεὸν *miserabiliter*, ἄνεω *mutè*.

Composita ἐξεπιτηδὲς *datâ operâ*, διακενῆς *inaniter*, παραβόλως *temere*, ἐπαυτοφώρῳ *in ipso facto*, *manifestò*, ἐκποδὼν *è vitâ*, ἐμποδὼν *impedimento*, πάρεργως *è re*, ἔμπαλιν ἀνάπαλιν *è contrario*, ἀμῆγε, ἀμηγέπη, ἀμηγέπως, ἀμωσγέπως *quodammodo*; ἁμοιγέπη *uno modo*; ὁπηδηοῦν, ὁπηδήποτε, ὁπηδηπολοῦν, ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν (vel ὅπως οὖν) ὁπωσοῦν ὁπωσδήποτε *quomodocunque, utcunque*, ἀτρέμας *intrepidè*, Poet. προχνυ *in genua*, κατὰ δύναμιν pro virili.

His

His adde formulas propter significationem adverbiales, ὅτι οὖν, ὅτι ἄν, ὅτι ποτὶ, ὅπως ἄν, ὅπως ποτὲ *quomodocunque*, ἔσθ' ὅτι, ἔστιν ὡς *quodammodo*, ὅπως ἔτυχε, ἐκ τοῦ εὐθέος, ἐκ τοῦ παραβόλου *temere*, ὃν τρόπον *quomodo*, ὁντινα τρόπον, ἔστιν ὃν τρόπον *quomodocunque*, ἐς τὸ φανερὸν, ἐκ τοῦ προφανοῦς, ἐμφανοῦς, vel φανερῶς, ἐν τῷ φανερῷ vel ἐμφανεῖ, πρὸς vel εἰς τοὐμφανὲς *manifestò*, ἐκ τοῦ ἀνελπίστου, ἐξ ἀπροσδοκήτου *inopinatò*, ἐκ ταὐτομάτου *fortuitò*, ἐκ τοῦ τεθαῤῥηκότος *confidenter*, ἐξ ἑτοίμου *sponte*, πρὸς ἀγαθοῦ, πρὸς καλοῦ, εἰς καλὸν, ἐν καλῷ, πρὸ ὁδοῦ *commodè*, πρὸς κακοῦ *incommodè*, πρὸς τρόπου, κατὰ τρόπον *decenter*, ἀπὸ τρόπου *indecenter*, πρὸς ὀργὴν *iracundè*, ἐν δίκῃ *justè*, κατὰ σπουδὴν, κατ' ἀκρίβειαν *diligenter*, παρ' ἀξίαν *indignè*, ἐκ τοῦ σπουδαίου *seriò*, παρ' ἀλλήλων *mutuò*, ἐπὶ ματαίῳ *frustrà*, περὶ πόδα *congruenter* &c.

Referuntur ad hoc Genus duæ aliæ classes:

Similitudinis ὁμοιώσεως. ὡς *ut*, interdum *sic*. Derivat. οἷον, οἷα, οἷως *quasi*, *ut*, (interdum *sic*) οὕτω, οὕτως, οὑτωσὶ *sic*, ὁμοίως *similiter*. Compos. ὡσεὶ, οἱονεὶ, ὥσπερ, ὡσπερεὶ, ὥσγε, καθὸ, καθὰ, καθάπερ, καθαπερεὶ, καθὼς, καθότι, ὥσδε *sicut*, *veluti*, ὡσαύτως, τῷδε *similiter*, ἧπερ *prout*, Poet. ἠΰτε, ἠΰτε, ἠΰτε περ *sicut*, τῶδε *hoc modo*, ὁμῶς *similiter*.

Ὡς ἂν, ὥσπερ ἂν, ὡς δὴ, καθάπερ δὴ, ὡς οὖν, ὥσπερ οὖν, ὡς γοῦν, ὡς οὖν δὴ, ὥσπερ οὖν δὴ, ὡς ἂν εἰ, ὥσπερ ἂν εἰ, καθάπερ ἂν εἰ, (rariùs conjunctim ὡσανεὶ, ὡσπερανεὶ, καθαπερανεὶ,) ὡς ἄρα, ὥσπερ ἄρα, ὡς ἀμέλει, ὥσπερ ἀμέλει, ὡς ἂν δηλαδὴ, ὡς ἂν δήπου, ὡς ἂν δήπουθεν, *ac si*, *quasi*, *uti*, (& in initiis sententiæ) *quasi verò*, οἷάπερ *sicut*, οὕτω δὴ, κατὰ ταῦτα, ἐφ' ἓν *sic*, *pariter*.

Causae αἰτίας. ἕνεκα, χάριν, (Poet. ἕκητι) *gratiâ*, κατὰ πολλὰ *multis de causis*.

QUANTITATIS ποσότητος sive Mensuræ μέτρου. Prim. ἅλις *satis*, ἄχρι, μέχρι, ἕως, *usq*. Deriv. ἴσον, ἴσα, ἰσάκις *æqualiter*, τόσον, τόσῳ, τοσοῦτον, τοσούτῳ *tantùm*, ὅσον, ὅσῳ, πόσον, πόσῳ *quantùm*, μέγα, πολὺ *multùm*, πολλῷ, & Poet. πολλὸν *multò*.

Μέχρις οὗ *usque*, κατὰ ποσὸν, ἐπὶ ποσὸν *aliquantò*, παρὰ τοσοῦτον *tantò*, ἐπὶ ἴσης (& conjunctim ἐπίσης.) ἐπὶ ἴσῃ, ἐπὶ ἴσοις *æqualiter*.

Huic generi subjiciuntur classes omnes sequentes.

Amplificationis ἐπιτάσεως. Primit. ἄγαν, μάλα. λίαν, *valdè*, καὶ *etiam*. Deriv. μέγα, πολὺ, πολλῷ *multùm*, *multò*, πλείω, μεῖζον *magis*, πλεῖστα *plurimùm*, μακρῷ *longè*, σφόδρα. σφοδρῶς, πάνυ *valde*, ἄκρως *ad summum*, νεανικῶς *vehementer*, ὑπερφυῶς *supra modum*, ἐνδεχομένως, ἐπιεικῶς, ῥᾳδίως *admodum*, ἄρδην, διαμπερὲς *penitùs*, ἄδην, ἐπιβλὺξ *abundè*, παντελῶς, παντοδαπῶς, παντάπασι, -ιν (ante conf.

&c.p. 109.)*omnino*. Compos. ὑπεράγαν, ὑπερλίαν *multo magis*, παράπαν *omnino*. Ionic. μέγαθεν *valde*. Poet. κάρτα *valde*, ὄχα & ἔξοχα *præcipuè*, πανσυδίῃ *toto impetu*, πάμπαν *omnino*. Interdum πρόχνυ *funditùs*, ἀντικρὺ *penitùs*, ἐμπης *vehementer*, περιπερ, διαπερ *penitùs*. Οὐχ ἥττον, οὐχ ἥκιστα, οὐκ ἐλάχιστα *potissimùm*, οὐδ' ὀλίγα *multùm*, πολὺ *vehementer* ὡς, καί, (interdum ἐπεί, ἐπειδή) ὥστε, ὅτι, ὡς ὅτι, ὡς οἷόντε, ὅσον, ἢ δυνατόν, ὡς δυνατόν, ὅπως, (sequente superlativo, saltem quoad significationem) *quàm*, *perquàm*, ut ὡς vel καὶ μάλα vel μάλιστα, ὥστε μάλιστα, ὅτι μάλιστα, ὡς ὅτι μάλιστα, ὡς οἷόν τε μάλιστα, ὅσον μάλιστα, ὡς δυνατὸν μάλιστα *quàm maximè*, ἢ δυνατὸν βέλτιστα *quàm optimè*, ἐπεί, ἐπειδή, vel ὅπως τάχιστα *quàm citissimè*: ὡς, ὅσον, ὡς σφόδρα, post quædam positiva; viz. θαυμαστῶς vel θαυμαστόν, θαυμασίως vel θαυμάσιον, ἀμηχάνως, ἀμήχανον, ut θαυμαστὸν ὡς, θαυμασίως ὅσον, ἀμηχάνως ὡς σφόδρα *immane quantum*: ὅτι, ὅσον sequente accusativo neutro, ut ὅτι τάχος *quàm citò*, ὅσον σθένος *pro virili*. Πρὸς ὑπερβολὴν, καθ' ὑπερβολὴν, εἰς ὑπερβολήν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολήν, ὑπὲρ ἐκ τοῦ περιττοῦ *supra modum excellenter*, ὡς πολύ, ὡς τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ πολύ, τὰ πολλά, ὡς τὰ πολλά, ἐς τὰ πολλὰ *plerumq;*, μακρῷ τὰ πάντα *longè omnium*, ἐπὶ πολύ, εἰς μέγα *valdè*, κατὰ πολύ, παρὰ πολύ, (rariùs καταπολὺ, ἐπιπολὺ) ἐπὶ πλεῖον (ἐπιπλεῖον & ἐπιπλέον), ἐπὶ μᾶλλον, ἐκ περιττοῦ μᾶλλον, μᾶλλον ἀεί, παντὸς μᾶλλον, ἐκ προσαγωγῆς *multo magis*, *magis magisq;*, περὶ πολλοῦ *magni*, περὶ πλείονος, ἐπίπροσθεν *pluris*, περὶ πλείστου *plurimi*, τὸ μὲ σύμπαν, τὸ παράπαν, εἰς ἅπαν, ἐκ παντός, περὶ παντός, ἀντὶ παντός, κατὰ πάντα, εἰς πᾶσαν, ἐκ παντὸς τρόπου, εἰς τέλος, καὶ μάλα γε *omnino*, *imprimis*, τὸ πλεῖστον, τὰ πλεῖστα, ἐπὶ πλεῖστον (sæpiùs ἐπιπλεῖστον) τὸ μέγιστον, τὰ μέγιστα, εἰς μέγιστα, εἰς τὰ μέγιστα, εἰς τὰ μάλιστα, τοῖς μάλιστα ὁμοίως, καὶ τὸ μέγιστον, κἂν μάλιστα, πολὺ μάλιστα, πάντων μάλιστα, μέγιστον δὴ καὶ οὐχ ἥκιστα *ut plurimùm*, *quam maximè*. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐγχωρούντων, ὡς ἐκ τῶν ἀφορμῶν *pro virili*, *quàm optimè*. πρὸς ἀφθονίαν *abundè*, εἰς τὰ ἔσχατα *summè*, μικρόν τι πρός, καὶ πρὸς *paulò ampliùs*, ἐκ χειρός, ὅσαχῆπερ ἂν ᾖ δυνατόν, ὅση δύναμίς γε πάρῃ *pro virili*, πολλοῦ vel πολλοῦ γε δεῖ, οὐδ' ὀλίγου δεῖ, οὐδ' ἐγγὺς *multùm abest*.

Diminutionis μειώσεως. Prim. ἦκα *sensim*, σχεδὸν *ferè*, μόλις *vix*, γε *saltem*. Derivat. σπουδῇ, σχολῇ, μόγις *vix*, μικρόν, μικροῦ, μικρῷ, ὀλίγου, ὀλίγῳ *parùm*, *paulò*, λίγδην, ἐπιλίγδην, ἐπιψαύδην, ἀκροθιγῶς ἀφοσιουμένως *strictim*, *perfunctoriè*, ὅσον interdum *ferè*, ἔλαττον, ἐλάσσον, ἐλαττόνως, ἐλαττονάκις *minùs*, ἥκιστον, ἥκιστα &c. *minimè*. Poet. μίνυνθα *paululum* &c. Comp. ὅτι, μήτι, μήτιγε οὔτοιγε, μή τι γε *nedum*; Μονονού, μονονουχί, μονονουχὶ *tantùm non*, ὁμοῦ τι *ferè*, γεδὴ *saltem*.

Ὅσον

Ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον οὐκ ἤδη *tantùm non*, μὴ ὅτι, μὴ ὅτι γε, μὴ ὅτι δή, μή τοι γε δή, μήτι δή, μή τι γε δή, οὔτοι γε δή, μήτι δή, μή τι γε δή, οὐχ ὡς, οὐχ ὅπως *nedum, quo minùs, saltē non*, σχεδὸν ὅσον *ferè*, οὐχ ὅτι *nedum, tantū abest*, κατὰ βραχύ, κατὰ μικρόν, παρὰ πολύ, διὰ μικρόν, παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, (παραμικρόν, παρολίγον &c. rariùs) παρὰ βραχύ, ἐπ' ἔλαττον *sensim, tantillū*, περὶ μικροῦ vel σμικροῦ, περὶ ὀλίγου, περὶ οὐδενός, διὰ οὐδενός, εἰς οὐδέν, παρὰ φαῦλον, πρὸς ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν *parvi, nihili*, ἐπὶ τὸ πάνυ μικρόν, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον *perparū*, εἰς ἐλάχιστον *minimùm, pro minimo*, περὶ ἐλάττονος *minoris*, περὶ ἐλαχίστου *minimi*, παρ' ἐλάχιστον, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ σχεδόν, ἐν ὀλίγῳ *propemodū, ferè*, παρὰ μίαν, παρ' ἕνα *uno minùs*, ἥκιστα, ἥκιστα γε, σχολῇ γε *multò minùs*, οὐδ' ἀρχήν, οὐδὲ γρῦ *ne tantillum quidem*, πολὺ ἥκιστα, οὐ πάνυ, οὐ πάνυ τι, οὐδέν τι πάνυ, ὁμοίως τοῖς ἥκιστα, ὡς οὐδὲν χρῆμα *quàm minimè*, ὁδοῦ πάρεργον *obiter*. Poet. βαιὸν ὅσον, βραχὺ ὅσον *pauxillum*.

Numeri ἀριθμοῦ. Prim. ἅπαξ *semel*, δίς *bis*. Deriv. ex cardinalibus orta, ut τρίς *ter*, τετραποδιστί *quatuor pedibus*: in άκις, ut ἑπτάκις *septies*, ὁσάκις *quoties*, πολλάκις *multoties*: in χα, χῆ, χοῦ, χῶς, πλῶς, πλασίως, ut πένταχα, πενταχῆ, πενταχοῦ, πενταχῶς *quinquies*, διπλῶς, διπλασίως *dupliciter*: in χθα, ut δίχθα *dupliciter*. Comp. ἐφάπαξ, εἰσάπαξ *semel*, &c. ἐπὶ τρὶς *ter*.

Temporis χρόνου. Primit. νῦν *nunc*, πρὶν *priusquam*, χθὲς *heri*, ἀεὶ *semper*, αὖ, πάλιν *rursus*, ἔτι *adhuc*, *postquam*, ἅμα *ut primùm*, ἔστε *donec*, ἄρτι *nuper*, ἕως *quamdiu*, ἤδη *jam*, θαμὰ *crebrò*, ὀψὲ *serò*, πάλαι *olim*, ὅτε, εὖτε, ἡνίκα *quando*, αὔριον *cras*, πέρυσι *anno superiore*. Poet. δηρὸν *diu*, ἦμος *quando*, ὄφρα *quamdiu*, μέσφα *donec*, αἶψα, εἶθαρ, τάχα *statim*. Deriv. εὐθὺς *statim* διηνεκὲς *continuò*, πάντοτε, ἑκάστοτε *semper*, σπουδῇ *festinanter*, ἀρχὴν *ab initio*, τότε, τηνίκα *tunc*, πηνίκα, ὁπηνίκα, πότε *quando*, ὅπου *quousq; dum*, νυνὶ *nunc*, πρωΐ, πρῴην *manè*, νύκτωρ *noctu*, αὖτις, αὖθις *rursus*, ἄφνω, αὐτίκα *repentè*, πρότερον *prius*, ὕστερον *posteriùs*, ἐνίοτε *interdum* αὐτόθεν *extempore*, σήμερον *hodie*, ἀρμοῖ, νεωστί, ἀωρὶ *intempestivè*. Poet. ἦμαρ *interdiu*, cum compositis ἐννῆμαρ *novem diebus* &c. ῥίμφα, ὦκα *celeriter*, τόφρα *tamdiu*, τῆμος *tunc*, πρῷ vel πρῷ *mane*, δηθά, δηρὸν *diu*, πάρος *prius*, ἀρχῆθεν *ab initio*, τῆτες Att. σῆτες Ion. σᾶτες Dor. *hoc anno*. Compos. οὔπω, μήπω, οὐδέπω, μηδέπω, οὔπιπω, μήπω γε, οὐδέπω γε, οὐδενόπω *necdum*, πώποτε *unquam*, δήποτε, δήποτ' οὖν *tandem*, μήποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδεπώποτε, οὐδεπώποτε *nunquam*, ὅταν, ὁπόταν, ἐπάν, ἐπειδάν (rariùs ὅτ' ἄν, &c.) ὁποτεοῦν *quando, quandocunq;* νῦν δή, τανῦν, τονυνέχον *nunc*, πρινὴ *priusquam*, πρότερον, προτοῦ γε *anteà*, τοπρωῒ *mane*, ἔκπαλαι, πρόπαλαι *olim*, εἰσαῦθις, ἐξαῦθις *posthæc*, ἐξαίφνης, ἐξάπινα, ἐξαπίνης *repentè*, ἔναγχος *nuper*, μηκέτι *nondum*,

 τίως.

τηνικάδε, τηνικαῦτα tum, διαπαντὸς semper, ὁσημέραι quotidiè, πρότριτα tribus antè diebus, ἐξαυτῆς eodem momento, ἐπιπολὺ diu, ἐξαρχῆς, ἀπαρχῆς, κατ' ἀρχῆς, κατ' ἀρχὰς ab initio, παραχρῆμα ex tempore, ἐκποδὼν è vestigio, διατάχους, διαταχέων celeriter. &c. Poet. ἐπεὶ ἢ post-quam, εἰσόκε, donec, νῦν γὰρ, νυνδὶ, νυνμενὶ nunc, ἐνδύο dicto citiùs.

Καὶ νῦν, νῦν ἄρτι, καὶ δὴ jam jam, ἔτι μὴν, εἰς ἔτι, ἔτι καὶ νῦν, εἰς ἔτι καὶ νῦν hucusq; , ὅτε τε, ὅτε γὰρ quando, ἔςθ' ὅτε, ἔςτ' ἂν, ἔςτε περ donec, αὐτίκα τε simulac, αὐτίκα γε μάλα, αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς θᾶσσον quamprimùm, δὴ τότε, τότ' ἤδη, τότε δὴ, τότε δὴ τότε, τότε δὴ καὶ tum demum, οὐ γὰρ ἄν ποτε nunquam, ἔστιν ὅτε vel ὅπου aliquando, τὴν ἀρχὴν, τὰς κατ' ἀρχὰς ab initio, ἐν βραχεῖ, περὶ βραχέος, ὀλίγον χρόνον, ὀλίγον ἐπὶ χρόνον, δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, ἐντὸς ὀλίγου, οὐκ εἰς μακρὰν brevi, ἐν τάχει, κατὰ τάχος, εἰς τάχος, ἐκ ποδὸς, παρὰ πόδα, παρὰ πόδας, παρὰ ποσὶ, παρ' ἄσσον celeriter, è vestigio, τὴν ταχίστην quàm celerrimè, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσουπερ, ἀφ' οὗ unde, ex quo, ἔναγχος τοῦ χρόνου nunc, μέχρι πόρρω diu, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἐκ τοῦ παραυτίκα, ἐξ ὑπογύου, ἐκ τοῦ αὐτοσχεδίου, ἐκ τοῦ καιροῦ, παρὰ χρέος extempore, ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον αὐτίκα, ὅσον οὐκ ἤδη pene jam, ἐκ δευτέρου iterum, ἐκ πολλοῦ, περὶ πολλοῦ jamdiu, ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον longissimè, ἐκ τούτου, ἐν ὑστέρῳ, μετὰ τοῦτο vel ταῦτα, τὰ μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτῳ vel τούτοις, μετὰ χρόνον posthæc, posteà, εἰς ἐπιοῦσαν in posterum, ἀπὸ καιροῦ, παρὰ καιρὸν, ἀνὰ καιροῦ, παρ' ὥραν intempestivè, πρὸς καιρὸν, πρὸς ὥραν, ἅμα τῷ καιρῷ, καιρόνδε, ἐπὶ καιροῦ, εἰς δέον, ἐν τῷ δέοντι tempestivè, διὰ τέλους, εἰς τὸ διηνεκὲς, εἰς ἀεὶ semper, μετὰ σχεδὸν, μετὰ μικρὸν, μετ' ὀλίγον paulò pòst, κατὰ βραχὺ, παρ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγους paulatim, οὐ δὴ γέπω nondum, οὐκ εἰς μακρὰν brevi, εἰς τανῦν, πρὸς τὸ παρὸν, ἐν τῷ παρόντι, ἐν τῷ αὐτίκα, παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν impræsentiarum, εἰς τόδε χρόνου adhuc, τὰ κατ' ἀρχὰς ab initio, σὺν χρόνῳ tandem, ἐν τίσῳ δὲ χρόνῳ tantillo tempore, πρὸς βραχὺ, πρὸς ὀλίγον, ἐπὶ vel ἐς μικρὸν, ἐς vel περὶ ὀλίγον parumper, μικρὸν ὅσον ὅσον tantillum, ἐν ᾧ dum, εἰς ὃ, εἰς ὃ δὴ usque dum, ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου (ἀκαρῆ interdum), ἐν ἀτόμῳ, ἐν στιγμῇ χρόνου, κατ' αὐτὸ ipso momento, ἐν ὅσῳ, ἐν τούτῳ, ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ interea, κατὰ πολλὰ frequenter, μεθ' ὃ postquam, ἐφ' ὅσον χρόνον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα quamdiu, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἐπὶ τοσοῦτον tamdiu, ἐφ' ἑκάστης, καθ' ἑκάστην, ἐφ' ἡμέραν quotidiè, μεθ' ἡμέραν interdiu, πρὸ μιᾶς, τῇ προτεραίᾳ, μιᾷ πρότερον ἡμέρᾳ pridie, τῇ ὑστεραίᾳ, εἰς τὴν ὑστεραίαν, μιᾷ ὕστερον ἡμέρᾳ postridiè, εἰς τρίτην ἡμέραν perendie, ἅμα τῷ πρωῒ summo diluculo, &c. Poet. ἔςτ' ἐπὶ donec, ἐπὶ δηρὸν diu, τὰ ποθέσπερα vesperi.

Loci

Loci τόπε. Prim. οἱ *quò*, ὅ, ἵνα *ubi*, ἑκὰς *longè*, ἐκεῖ *illic*, ἐγγύς, πέλας *propè*, πέραν *ultra*, ἴκλαρ *juxta*, χαμαὶ *humi*, δεῦρο (Atticè δευρὶ) *huc*. Poet. ἂψ *retro*, ἄντα *coram*, ἄνσον, ἄγχι *propè*, τῆλε *procul*. Derivat. ἀμφὶς, πέριξ *circum*, πάντη, ἑκάστοτε *ubique*, ἄλλοτε *alibi*, δημοσίᾳ, πανδημεὶ *publicè*, μεταξὺ *inter*, πλησίον *propè*, ἀντικρύ, ἄντικρυς *coram*, *è regione*, ὀπίσω cum compositis *à tergo*, ἑκποδὼν *procul*, πόῤῥω, μακρὰν *longè*, ἐπιπολῆς (rariùs ἐξεπιπολῆς) *in summitate*. Poet. ᾗχι *quâ parte*, ἄντην *coram*, τηνεὶ *illic*, μεσσηγὺς *inter*, ἄλλυδις *alibi*, μεγαλωστὶ *latè*. Compos. ἐνεγγυς *propè*, ἔναντι, ἀπέναντι, &c. ἀντίπερα, ἀπαντικρύ, ύς, καταντικρύ, ύς *è regione*, ἁμηγέπη, ἁμηγέποι *quòcunq.*, οὗπερ, ἔνθαπερ *ubi*, περίπε *circiter*, ὅποι, ὅπῃ *quò*, ὅπη, εἴποτε *sicubi*, ἀλλαχόσε, ὁπήποτε, ὁπουδήποτε, ὁπουπερ, ὅπουοῦν *ubicunq*; ἀνόπιν, ἔμπαλιν *retrò*, κατόπιν, μετόπιν *à tergo*, ἀνέκαθεν *sursum*, ἁμοιγέπη *ubique*, ἐπέκεινα, ὑπερεπέκεινα *trans*, ἐνώπιον, κατενώπιον *coram*, προσποδὼν, ἐμποδὼν *obviàm*. Poet. διαμπὶς *utrinque*, ἀπόπρο, ἀπόπροθι, ἀπόπροθεν, -ε *procul*, ἐμπλὴν *propè*, ἧχι περ *ubi*.

Pleraque finita in

θι, οι (ex οθι per sync. & cras.) σι, χε, τέ, θα significant *in loco*: ut οἴκοθι οἴκοι *domi*, Ἰσθμόθι Ἰσθμοῖ *in Isthmo*, Ἀθήνησι *Athenis*, ἑκασταχε *ubique*, ἐκτὸς *extra*, ἔνθα *ibi*: quædam in ε, pauciora in χῆ, δον, ut αὐτε *ibi*, οὐδαμε *nullibi*, πανταχῆ *ubique*, ἔνδον *intus*, Orta ex Dat. fœmin. in η significant potius *in viâ*, ut τῇ, ταύτῃ, ἐκείνῃ *hac viâ* vel *ibi*.

θεν (θε Poet. pag. 109) *de* vel *à loco*, ut οὐρανόθεν *de cœlo*, ἄνωθεν *desuper*, ἔνθεν, ἐντεῦθεν, αὐτόθεν *inde*, δήποθεν *undecunque*, ὁμόθεν *ex propinquo*, μακρόθεν *è longinquo*: sed ἔσωθεν, ἔνδοθεν *intus* vel *ab intra*, ἐγγύθεν *propè*, κυκλόθεν *in circuitu*, πρόσθεν, ἔμπροσθεν *coram*, ὄπισθεν *à tergo*.

δε, ζε, σε, *ad locum*, ut οἴκαδε *domum*, Ἀθήναζε *Athenas*, χαμᾶζε *in humum*, θύραζε *foràs*, οὐρανόσε *in cœlum*, ἀλλόσε *aliàs*, ἐκεῖσε *illuc*, οὐδαμόσε *nusquam*, ὁμόσε *in eundem locum*. quædam ante θι, θεν, σε habent ω ut ἑτέρωθι *alibi*, ἀμφοτέρωθεν *utrinque*, ἑκατέρωσε *utroque*.

ω *in loco* & *ad locum*: ut ἄνω *supra*, *sursum*, κάτω *infra*, *deorsum*: sic ἐνθάδε, ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ *hic*, *huc*, ἐκεῖ *illic*, *illuc*, οἱ *quò*, *ubi*, ὅ, ὅπε, ὅποι *ubi*, *quò*, ἀλλαχοῦ *alibi*, *aliò*.

Πε δῆτα, ἵνα τε *ubi*, ὅθεν δή, ὅθεν δήποτε, ὅθεν οὖν *undecunque*. ὅπη ἄν, ὅπη δή, ὅπηπερ ἄν, ὅπη ποτέ, ἔστιν ὅπῃ, ὅπη δή ὅ, ὅπῃ, ὅπη (sequente) ἂν τύχοι vel τύχῃ *ubicunq.*, ὅπε ποτ' ἦν *ubinam*, μέχει πόῤῥω *longè*, τῇ καὶ τῇ, δεῦρο κἀκεῖ *huc illuc*, δεῦρο κἀκεῖσε *ultrò citròque*, ἔνθεν κἀκεῖθεν *hinc illinc*, ταύτῃ πῃ, πῃ ταύτῃ *alicubi*,

 eis

εἰς χεῖρας, ἐκ χειρὸς *cominùs*, εἰς τοὔπισθεν *retrò*, ἐπὶ τάδε *cis*. ἐπὶ θάτερα, καθ' vel ἐφ' vel παρ' ἑκάτερα, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα *utrinque*, διὰ πολλοῦ, διὰ μακροῦ *longo intervallo*, διὰ πλείστου *longissimè*, ἐπὶ τοῦτο *huc*, ἐπ' εὐθείας, πρὸς ὀρθὴν, καθ' ὁδὸν *rectà*, παρ' ἄγχιστον *propè*. Poet. ἀμφὶ περὶ *circumcirca*, ἔνθα καὶ ἔνθα, ἄλλην καὶ ἄλλην *hinc illinc*, ἄλλυδις ἄλλῃ *aliò atque aliò*.

Sub loco comprehendi possunt tres aliæ classes.

Congregandi ἀθροίσεως. Prim. ἅμα, ὁμοῦ *simul*. Derivat. in ινδην (quæ significant *delectum*), ut πλουτίνδην *divites quosque eligendo*: nonnulla in δον & δην, ut ἀγεληδὸν *gregatim*, συλλήβδην *comprehensim*: in ι ut πανοικὶ *cum tota familia*, αὐτανδρὶ *cum ipsis viris*: ex collectivis orta, ut ἀθρόως *confertim*. Compos. καθόλου *universim*. Poet. ἄμμιγα *unà cum*, Æol. ἄμυδις *simul*.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ *eodem*, σὺν δὲ, σὺν καὶ, ἐπί γε ὁμοῦ *simul*.

Separandi χωρισμοῦ. Primit. ἄνδιχ, ἄτερ *absque*, νόσφι χωρὶς *seorsim*. Derivat. μόνον, κατὰ μόνας *solùm*, ἰδίᾳ *privatim*, ἀνδρακὰς *viritim*, λάθρα *clàm*, &c. Poet ἄνδιχα, ἀπάνευθε, ἄτερθε, ἀπάτερθε *seorsim*, *absque*, ἄνδιχα, διάνδιχα *divisim*.

Ordinis τάξεως. Primitiv. εἶτα *deinde*. Derivat. ex Ordinalibus, ut πρῶτον, πρώτως *primò*, δεύτερον, δευτέρως *secundò*, &c. τέλος, τελευταῖον, ὅλως *denique*, μεταστοιχεὶ *in ordines*, αὐτόθεν *ipso statim initio*. Comp. ἔπειτα, μετέπειτα, εἰσέπειτα *deinde*, ἑξῆς (ab ἑξῆς retracto spiritu; Stephanus vult esse primitivum; alii deducunt ab ἔξομαι *adhærebo*) ἐφεξῆς, καθεξῆς *deinceps*.

Τὴν πρώτην, τὴν ἀρχὴν *initio*, τὸ τέλος, τέλος δὲ, τὸ δὲ τέλος, ὥστε τέλος, πρὸς τὸ τέλος, ἐπὶ τέλει, τὸ τελευταῖον, τὰ τελευταῖα (vel τοτελευταῖον & τατελευταῖα), τὸ σύνολον, ἐπὶ πᾶσι, τοῦ λοιποῦ *postremò*, *deniq;* ἐκ δευτέρου, ἐκ τρίτου &c. *secundò*, *tertiò*, &c. αὐτίκα γε, αὐτίκα γέτοι, αὐτίκα δήπου *ac primùm quidē*, αὐτίκα γὰρ *primùm enim*, ταύτῃ καὶ ταῦτα, ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ταῦτα, τοῦτο μὲν δὴ τοσοῦτο *hactenus*.

Orationis λόγου. Derivat. in ιστὶ quæ gentis idioma plerumque denotant; ut Ῥωμαϊστὶ *Romanè*, Βαρβαριστὶ *Barbarè*, αὐτολεξεὶ *verbatim*, ῥητῶς *certis verbis*, *nominatim*, ἀῤῥήτως *infandè*, παῤῥησίᾳ, παῤῥησιαστικῶς *apertè*, *cum libertate loquendi*: διαῤῥήδην, ἐπιῤῥήδην *explicatè*, συνελόντι, συντόμως *breviter*, ἄνωθεν, πόῤῥωθεν *longiùs*.

Διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων, ἐν βραχέσι, ἐν βραχίστοις, ἐν βραχυτάτοις *paucis*, διὰ πλειόνων, διὰ μακροτέρων *prolixiùs*, μακρὸν ἄνωθεν *longiùs*,

ὡς

ὡς ἐν ἐλαχίστῳ, ὡς ὅτι τι quàm brevissimè, ἐπὶ vel κατ' ἐπιτομήν, τὸ δὲ ὅλον, καὶ τὸ ὅλον, ὥστε ὅλον, καθόλου δέ, ὥσδε τὸ σύνολον, ὡς ἐπίπαν, ἐπὶ κεφαλαίων *summatim*.

Sub orationе cadunt adverbia,

Affirmandi κατα φάσεως. Prim. ναὶ *ne*, ἦ *ità*: postposit. γέ, δή, μέν, τι, ὦν (Herodot.) *quidem*. Derivat. ἀμήν *amen*, μάλιστα *maximè*, ἀμέλει *certè*, ὀρθῶς *rectè*, καλῶς *bene*, ἀληθές, ἀληθῶς, ὄντως *reverà*, οὕτω *ità*, κομιδῇ, πάντῃ, πάντως *omnino*. Compos. ἔγωγε *equidem*, δηλαδή, ἤπου (antecircumflexum), ἤτοι, καίτοι *sanè*, *profectò*, παντάπασι, πάνυ τοι, πάνυγε, οὕτω τοι *omnino*, αὐτόχρημα *reipsâ*, γε μήν, γοῦν, γ' οὖν, γέ τοι, γέ τοί που, μὲν δή, μέντοι, μέν τοι γε, μέν τοί που, τί νυν, μέν τι νυν, δήπου, & apud Herod. μέν νυν, μὲν ὦν *quidem*.

Ἦ γάρ, ἦ δή, ἦ καί, ἦ μήν, ἦ μέν, καὶ μέν, καὶ δή, ἦ μήν γε, ἦ τι μέν, ἤ τί που, οὕτω δὴ *certè*, πάντῃ πάντως, πάνυ μὲν οὖν, πάνυ μὲν οὕτως, παντάπασι μὲν οὖν, παντάπασί γε, πάνυ σφόδρα, καὶ σφόδρα γε, κομιδῇ μὲν οὖν *omnino*, καὶ μάλα (& postposit. γε μάλα, δὴ μάλα) *maximè*, ἀλλὰ δὴ καί, οὐ μὴν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ *tum vel maximè*, τῷ ὄντι, πρὸς ἀλήθειαν *reverà*, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ *omnimodè*.

Negandi ἀποφάσεως. Primit. οὐ, οὐκ, οὐχί, μὴ *non* Deriv. ἥκιστα, ἐλάχιστα *minimè*. Com. οὐδέ, μηδὲ *ne*, μήτοι, μήτοιγε, οὔτι, οὔτοιγε, οὐ μὲν οὖν, οὔκουν *non sanè*, οὐδαμῇ, μηδαμῇ, οὐδαμῶς, μηδαμῶς, οὐδήπου, οὔπου, οὐδενὶ πω, οὐδέπω, οὐδέπως, μή ποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδεπώποτε, οὐδεπώποτε, οὐδέπω, πώμαλα *nequaquam*. Poet. οὔτι *non*, σειβιλικίγξ &c.

Οὐ δῆτα, οὐ μήν, οὐ μέν, οὐ μὲν δή, οὐ μέντοι, οὐ τί νυν, οὔ τι γε, *non sanè*, μὴ οὐ, μὴ οὐκ, οὐ μὲν δή, οὐ γάρ, οὐ γὰρ οὖν, οὐ γὰρ ἄν που, οὐ μέν πως, οὐδ' ἄρα πω, οὐδ' ἄν πω, οὐδ' ὅλως, οὐδ' ἄν, μηδ' ἄν, οὐδ' ἄν ὅτι οὖν, οὐδὲ γε, οὐδὲ *nequaquam*, μηδαμῇ μηδαμῶς, οὐδαμῇ οὐδαμῶς, οὐ τοίνυν οὐδαμῶς, οὐδ' ὁπωστιοῦν, οὐδ' ὁπωσοῦν, οὐκ ἔσθ' ὅπως, οὐ μέν γε *nullo pacto*. Poet. οὐ θήν, μή νύ τοι οὐ, οὔ τι *nequaquam*.

Hortandi παρακελεύσεως. Deriva. εἶα, ἴθι, φέρε *age*, ἄγετε, ἴτε *agite*, ἄπαγε *apage*, εἶα *eia*, εὖγε *euge*, δεῦρο *adesdum*, δεῦτε *adeste*, εὖ *eslo*.

Hæc omnia post se adsciscunt δή, ut ἄγε δή, pleraque autem admittunt ἀλλ', ut ἀλλ' ἴτε: item φέρε γάρ, φέρε τί νυν, ἄγε νυν *age verò* vel *agite*, ἀλλὰ δὴ καὶ *esto tamen*. Poet. βάσκ' ἴθι, *age*, εἰ δ' ἄγε *age verò*, δεῦρ' ἴθι *adesdum*.

Prohibendi ἀπαγορεύσεως. Primit. μή, interdum εἰ *ne*.

Compos. μήτοι, μήτοιγε, μήποτε *nequaquam*.

Οὐ μή, μὴ γάρ, μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δή, μὴ δῆτα, οὐ γὰρ δή, οὐ γὰρ ἄν που, μή τοί ποτε, μὴ γένοιτο *nequaquam*, *absit*, ἀλλὰ μήτοι *vide ne*, ἀλλ' ὅπως, καὶ

ὅπως, ὅρα· ὅπως, item ὅπως sequente ſυ, δή, δέ, ἄρα, τοίνυν, ἂν at *vide, ac vide*; voce modo uſurpatur ἀπαγε apud poetas: ἤ ἤ ἆ ἆ *tace*, Ariſtoph.

Jurandi ὀμώσεως. Primit. νὴ, μὰ *per*, μὰ interdum *non per*; ἢ μὴν frequentiſſima in jurejurando formula.

Exclamandi ἐκφωνήσεως. Cujuſmodi ſunt interjectiones omnes. Primit. ὦ *ô*, ὢ *oh*, ἆ *ah* (poet. ſæpius ſequente δειλ' apud Homer.) αἲ *heu*, αὖ αὖ *hau hau*, ἃ ἃ ἃ *ha ha he*, αἲ αἲ *heu heu*, ἒ ἒ *eheu*, ὖ ὖ vox olfacientis; βρῦν vox infantuli poſcentis *potum*; κοΐ vox porcelli; βαβαί, παπαῖ *papæ*, φεῦ *heu*, *papæ* ὡς *quàm*. Derivat. πῶς *quàm*, ἔα *vah*, οὐαὶ *væ*, σαβοῖ εὐοῖ *euobe*, εὐὰν *euan*, βαβαιάξ, παπαιάξ *papæ*, πάππα, ἄππα vox infantuli compellantis *patrem*, μάμμα, μαμμαία compellantis *matrem*, ἄττα, τέττα compellantis *ſuperiorem*. Compoſ. οἴμοι, αἰβοῖ *hei*, ὦ 'τᾶν *ô amice* vel *amici*.

Optandi εὐχῆς. Primit. εἰ, ὡς *utinam*. Derivat. εἴθε, εἴη, ὤφελον ſeu ὄφελον, αἲ γὰρ *utinam*, ἐπεὶ *ſodes*.

Ὡς γε, ὡς εἴθε γε, καὶ εἴθε γε κἂν, ὡς εἴη γε, εἴθ' ὡς, εἰ γάρ, ὡς ὤφελον, ὡς ὄφελόν γε, εἰ γὰρ ὄφελον *utinam*.

Demonſtrandi δείξεως. ἰδὲ (vel ἴδε,) ἰδού *en, ecce*. Poet. ἠνὶ *en*. ἦν ἰδού, (vel ἢ ἰδού), ἦν 'ἰδού (vel ἠνίδε) *ecce*.

Explanandi διασαφήσεως. Primit. καὶ *et am*, δῆτα, ἅτε *videlicet*. Derivat. ᾗ *quatenus*, ταύτῃ *eatenus*, οἷον *nempe*. Compoſ. ἤτοι, ἤτοι, δήπου, δήπουθεν, δῆθεν, δηλονότι δηλαδὴ *ſcilicet*, καθό, παρό, ἐφό, ἐφότι, καθά, καθότι *quatenus*, ὅσον γε, ὅσα γε, ὁπόσα γε *inquantum*.

Ἅτε καί, ἅτε δή, ἀλλ' ἅτε *videlicet*, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον, εἰς ὅσον, δι' ὧν, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ τοιοῦτον, ἐν vel ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ τοῦτο *quatenus*, τουτ' ἔστι (vel τουτέστι), ὅ ἐστι *id eſt*, φέρε εἰπεῖν, interdum φέρε, item φέρε εἰπεῖν ἀλλὰ (initio periodi) *ſcilicet*, οἷον δὴ λέγω, τὸ λεγόμενον *verbi gratiâ*, ἐπ' ὀνόματος *nominatim*.

Dubitandi διστάσεως vel εἰκασμοῦ. Primit. ἦ *an*, ἄρα (præcipuè poſt conditionalem εἰ, ἄν, &c.) Derivat. ἴσως, τάχα, τυχὸν *fortaſſe*, ὅσον, ἐπιεικῶς *circiter*. Poet. αἴκεν, -ε *ſi forte*.

Τυχὸν ἴσως, τάχ' ἂν vel τάχα ἄν, τάχα που, ἴσως που *fortaſſe*, πού μάλιστα *circiter*, ἀπὸ αὐτομάτου vel ταὐτομάτου, ἀπὸ vel ἐκ τοῦ αὐτομάτου *fortuitò*, κατὰ συγκυρίαν, ἢ τύχῃ *forſan*. Poet. αἴκεν πως, αἴκέ ποθι *an quo modo, an tandem*.

Interrogandi ἐρωτήσεως. Primit. ἆρα, μῶν *nunquid?* interdum εἰ, καὶ *an?* Derivat. πότερον *utrùm?* πῶ *qui?* Poet. πῇ *quà?* ποῖ *quò?*

Adverbia etiam aliarum ſpecierum, & conjunctiones, ubi in quæ-ſtionibus

stionibus adhibentur, interrogativis accenseri debent, μὴ, ἦ (vel ἤ) οὐχί, οὐκ nonne? εἶτα (rariùs ἔπειτα) quid ergò? μή τι, ἦ τι, ἤ πυ, οὐκοῦν utrùm, quamobrem? οὔ τί που an? ἄλλο τι numquid?

Τί μὴν, τί δὴ quidnam? τί δέ, τί δή ποτε, τί δῆτα quid tandem? τί μήν, τί γὰρ οὔ, πῶς δὴ οὔ, πῶς γὰρ οὐ vel οὐχὶ quidni, quippini? ἆρα γε, ἆρα οὖν, ἆρ' οὖν, ἆρά ποτε, μῶν ἆρα, μῶν οὖν, ἀλλ' ἦ, ἀλλ' ἆρα, ἄλλο τι ἦ, οὐ δή που nunquid? καὶ sequente γε, δή; ἆρ' οὐ, ἆρ' οὐκ, ἆρα μή, ἆρ' οὖν οὐ, μῶν μή, οὐ γάρ, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχί, ἀλλ' οὐκ, ἀλλὰ μὴ οὐ, ἦ οὐκ, ἦ γάρ (η circumflexo) οὐ γάρ, οὐκοῦν, πῶς οὐ, πῶς οὐκ, πότερ' οὐκ nonne, annon? πῶς ἄν, πῶς δή, πῶς γάρ, πῶς γὰρ ἄν, πῶς ποτε quomodo? διά τι, τί ὅ τι, ὅ τι δή τι, ὅ τι τι δή, ἵνα τι, τίνος ἕνεκα, τίνος χάριν, τίνος δὲ χάριν, interdum καὶ χάριν τίνος quamobrem? ἀλλὰ γάρ, ἀλλὰ δή, ἦ καὶ an veró? πρὸς τί, ὅτι τί, πρὸς οὖν τί, παρὰ τί πότε, ἐφ' ᾧ quamobrem? μέχρι vel ἄχρι που vel τίνος quousque. Poet. τίπτε (pro τί ποτε) curnam? ἠὲ καὶ οὐχί, ἆρ' οὐκ annon? ἦ ἄρα, ἦ ῥα utrum?

Cognata quædã adverbia incipientia a præfixo π, frequentiùs sunt interrogativa; eadẽ si a τ incipiant, redditiva; sin à vocali, indefinita. Ad eandem etiam classem tria hæc referantur.

Indefin.	Interrog.	Reddit.
ᾗ, ὅπη quâ viâ *vel* quâ ratione.	πῆ quâ via? *vel* qua ratione?	τῇδε *vel* ταύτῃ hac viâ *vel* hâc ratione.
ὧ quatenus *vel* quapropter.	πῶ quatenus? *vel* quapropter?	τῶ eatenus *vel* ea propter.
ὅτε, ὁπότε quando.	πότε quando?	τότε tunc.
ὅθεν, ὁπόθεν unde.	πόθεν unde?	τόθεν inde.
ὅθι ubi.	πόθι ubi?	τόθι ibi.
ἡνίκα, ὁπηνίκα quando.	πηνίκα quando?	τηνίκα tunc.
ὅσον quantum.	πόσον quantum?	τόσον tantum.
οἷον qualiter	ποῖον qualiter?	τοῖον taliter.
ὁσάκις quoties.	ποσάκις quoties?	τοσάκις toties.
οὗ, ὅπου, ubi.	ποῦ ubi?	
οἷ, ὅποι ubi, *vel* quó.	ποῖ ubi?	
ὡς, ὅπως quomodo.	πῶς quomodo?	
ὁσαχῶς quotmodis.	ποσαχῶς quotmodis?	
ὁπότερον utrúm.	πότερον utrúm?	
	τίη, πητί quare?	ὅτιη, ὅπητὶ ea de re.
ἕως, ὄφρα quamdiu.		τέως, τόφρα tamdiu.
ἦμος, ὁπηνῆμος quando.		τῆμος tum.

Similiter Adjectiva horum trium ordinum inchoantur.

CONJUNCTIONES

Primit. Oxyt. ἄν, ἐάν, ἤν, γάρ, γέ, δέ, ἤ, καί, μέν, μήν, πλήν, ἐπεί. Poet. ἀτάρ, αὐτάρ. Paroxyt. ἄρα, ἔτι, ἵνα, ὅμως. Poet. ἄφαρ, ἔμπης, ὄφρα. Circumflex οὖν. Carentes accentu, εἰ, περ, ποι, που, πω, πως, τε, τοι. Poet. θήν, κε, κεν, νυ, νυν, ῥα.

Derivat. Oxyt. ἀλλά (ex primit. plurali paroxyt. ἄλλα.) Poet. ἠέ. Paroxyt. ὅπως, ὅτι.

Compos. longè plurimæ sunt:

Finales particulæ γὲ, τε, τοι, νυν, ῥα, κεν, vix unquam mutant accentum dictionum, quibus adjunguntur; ut ὅτιγε, ἐάντε, τοιγάρτοι, γάρνυτοι, τοίνυν, γάρρα, ἤκεν.

Oxyt. exeuntes in γάρ, δέ, δή, μήν, ὁ, ὶς ut τοιγάρ, οὐδέ, ἐπειδή, δηλαδή, διό, τοιγαρεί, ὁπηνί. Poeticæ in ή, ut ἠή, ἐπειή, ὅπη.

Paroxyt. exeuntes in ἔτι, ὅτι, περ, που, πως; ut προσέτι, διότι, διόπερ, ἐάνπερ, εἴπερ, γετοίπου, ἤνπως.

Circumfl. οὖν in compositis retinet accentum suum; ut τοιγαροῦν μένοῦνγε.

Conjunctionum classes.

Copulativæ σύνδεσμοι συμπλεκτικοί. Primit. καὶ &, τε que.
Καί δή, καὶ δὴ καί, καί μὲν δὴ καί, καὶ μὴν που καί, καὶ μὲν καί, καὶ μὲν τε, καί τοι καί, καὶ μέν τοι καὶ atque, ἀλλὰ δὴ καὶ atq; adeò, atque etiam. Poet. καί νυ &.

Connexivæ μεταβατικοί. Primit. ἔτι Compos. προσέτι præterea, μενοῦνγε, quinetiam, πρόσγε præterea.

Ἔτι δέ, προσέτι δέ, ἔτι τοίνυν, ἔτι γὰρ οὖν, πρὸς δέ, χωρὶς δέ, χωρὶς τοίνυν, μὲν οὖν, ἀλλὰ μενοῦνγε, καὶ μήν, καὶ μὴν καί, καὶ μήν που, καὶ μήν που καί, ἅμα δή, καὶ δῆτα καί, ἀλλὰ δὴ καί, τὰ μὲν τοίνυν, ἔτι τὸ τοίνυν, ἔτι τοίνυν ὡς καὶ quinetiam, quinimo, καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam, μετὰ δέ, ἐπὶ δέ. ἐπί τε, πρὸς τούτοις, πρὸς δέ τούτοις, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, πρὸς δὲ καί, πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πρός, τὸ προσόν, ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ τάδε, καίτοι καὶ τοῦτο, γε μήν, δέ γε μὴν πῶς præterea, ἢ δή, porrò autem.

Disjunctivæ διαζευκτικοί. Prim. ἢ vel. Compos. ἐάν τε, ἐάν τε, εἴ τε, ἤ που, ἤ τι sive, μηδέ, μήτε, οὐδέ, οὔτε nec.
Poet. ἠέ, ἤ τε, ἠή, ἤ κεν, ἠκέ vel, οὐδέ τι neque.

Ἐὰν οὖν, εἴτ' οὖν, καὶ ἢ sive, καὶ οὐ nec, οὐ μὴν οὐδέ, οὐ μὴν οὔτε, οὐ δὲ μήν, οὔτε μήν, οὐ δέ δή, οὐ μέντοι, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ nec verò, sed nec.

Discretivæ διακριτικοί. Prim πλὴν præterquã, ἢ quàm, interdum καὶ (in initio clausulæ præcipuè) sed, δέ, δὴ saltem. Poet. ἄφαρ, ἀτάρ, αὐτάρ sed. Der. ἀλλά sed. Comp. ἤ που, ἤπερ, ἤ τι (Poet. ἠέ περ) quàm, ἀλλά δέ,

ἀλλά

ἀλλά τοι, οὐκοῦν atqui, καίτοι, καίτοιγε, γεδή, γέτοι, γεμήν, γετοίνυν, γεοῦν, οὖν γε, γοῦν, μέντοι at verò, saltem, δέγε, δέπου, δέτοι porrò autem.

Μὴ οὐ, μὴ οὐκ, μὴ οὐχί, μὴ οὐχὶ καί, ὅτι ἐπειδή, ὅτι μὴ quin, ἀλλὰ καί, ἀλλὰ δὴ καί, ἀλλὰ μέντοι atqui, οὐ μὴν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλάγε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐ, οὐ μέντοι ἀλλά, οὐ μέντοι ἀλλάγε, οὐ μέντοι ἀλλ' ἴσωςγε, οὐκοῦν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλὰ καί, οὐ γὰρ ἀλλά, οὐ γάρ τοι ἀλλὰ verùm enimverò, ἢ ἄν, ἢ γὰρ ἄν, τἆλλα ἀλλά, τἄλλα δέ, ἄλλως δὲ alioqui, οὐ γὰρ ἂν alioqui non, οὐ μέντοι, οὐ μὲν οὖν, οὐ μήν, οὐ μὴν οὐδέ, οὐ μὴν οὔτε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδέ, ἀλλὰ μὴ οὐδὲ enimvero non, πλὴν ἀλλά, πλὴν καί, ἐπεὶ δὲ veruntamen, παρ' ὅσον præterquam, ἀλλὰ sequente γε, οὖν, γεοῦν, οὖνγε, γοῦν, ἀλλ' ἤ, ὅτι ἀλλά, ἀλλὰ μήν, ἀλλὰ νὴ Δία, vel νὴ Δί' ἀλλά, καὶ μήν, καὶ μήν γε, μέντ' ἄν, μὴ δὴ at verò, saltem, ἄλλωςτε ἐάν, ἄλλωςτε κἄν, ἄλλωςτε καὶ εἰ, ἄλλωςτε καὶ ἐπειδὴ præsertim veró.

Causales αἰτιολογικοί. Prim. ἵνα, ὡς ut, ἐπεὶ quoniam, γὰρ enim. Poet. ὄφρα ut. Deriv. ὅπως, ὥστε ut, ὅτι quia. Comp. διό, διόπερ, διότι, καθότι quia, propterea quòd, εἴπερ quoniam, ἅτε quippe, ὥσγε ut, γάρπου, γάρτε, γάρτοι etenim. Poet. ἐπειή, οὕνεκα quoniam, ὅπη, ὅπητι propterea quòd, γάρνυ, γάρνυτοι etenim.

Ὅτι δῆτα, διὸ δή, διὸ καί, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ δή, ἐφ' ᾧτι, ἐφ' ὅτῳ, ἀνθ' ὅτου, ἀνθ' ὧν, δι' ὧν, ἐξ ὧν, ἀφ' ὧν, ἐφ' ὧν, ἐν οἷς, ἐφ' οἷς, ἐκ τούτων propterea quòd, quia, ἅτε δή, ἅτε δή, ἅτε καὶ, ἀλλ' ἅτε, ἐπειδὴ ἅτε, οἷα δὴ ὅτι τοι, ἄρα ποτε quippe, καὶ γάρ, καὶ γὰρ δή, καὶ γὰρ καί, καὶ γάρ τοι, οὐ γὰρ ἀλλά, οὐ γάρ τοι ἀλλάγε, ἐπεί τοιγε, ἢ γὰρ ἂν etenim, ὡς ἄν, ὅπως ἂν ut, οἷάγε, οἷα δὴ utpote, μέχρι που, ἄχρι που ut etiam, γὰρ αὖ, μὲν γάρ, γὰρ δή, γὰρ δήπου, γάρ τ' ἄν. Poet. ὅθ' οὕνεκα, οὕνεκά κεν, τοὕνεκά κεν quoniam, δὴ γάρ ῥα etenim.

Conditionales ὑποθετικοί. Prim. εἰ, ἐάν, ἄν, ἤν si: interdum ἐπεὶ sin minus, & ὅπου si. Comp. εἴγε, εἴπερ, εἰδή, εἰδήπερ, ἤνπερ, κἂν si modò, quòd si, εἴπως, ἤν πως si forte, ἐπεί, ἐπειδή, ἐπείπερ, ἐπειδήπερ, ἐπείτε, ἐπείτοι, ὅπηγε siquidem, quandoquidem. Poet. αἴκε si, εἴποθι siquando, ἐπείκε quandoqnidem.

Ἀλλ' εἴπερ, εἰ ἄρα, εἰ δ' ἄρα, εἴπερ δή, εἴπερ γε εἴπερ ἄρα, ἐπεὶ ἄν, ἐπεὶ οὖν, ἤνπερ γε si, siquidem, quandoquidem, εἰ δέ, εἰ δ' ἄρα, καὶ μέντοι καὶ ἂν sin, sin vero, εἰ γοῦν si saltem, εἰ οὖν. εἰ δ' οὖν. εἰ μή. εἰ δὲ μή, εἰ δὲ μήγε, εἰ μὴ πέργε, ἢν μή ἐὰν δὲ μή, ὅτι μή, ὅτι γὰρ μή, παρ' ὅσον, ἀλλ' ἤ, ἀλλ' ὅτι, ἀλλ' ἢ ὅτι, ἀλλ' εἰ μή, πλὴν εἰ, πλὴν εἰ μή, πλὴν ἐάν, πλὴν ὅτι, πλὴν ἐὰν μή, πλὴν ἄν, πλὴν ἂν μή, πλὴν ἀλλ' ἤ, πλὴν ἀλλ' εἰ, ἐκτὸς εἰ μὴ nisi, sin minus, καίτοι εἰ, καίτοι ἄν, ἐὰν δὴ δή, κἂν εἰ, καὶ μὴν εἰ quòd si, ἢ ἄν, ἢ γὰρ ἂν secus, sin aliter. Poet. εἰ μέν κε siquidem.

Illativæ,

Illativæ συλλογιστικοί. Prim. ἄρα, οὖν *igitur*. Comp. ἄρα δὲ, τοιγαροῦν, τοιγάρτοι, οὐκοῦν *igitur*, οὔκουν *non igitur*, τοίνυν & Poet. τοιγάρ, τοιγαρί, τῷ δὴ, item τῷ, τῷ τοι *igitur*.

Ἄρα οὖν, & ἄρ οὖν (rariùs οὖν ἄρα) ὅμως δ' οὖν, ταύτῃ τοι, δῆτα τοίνυν, μὲν δὴ *igitur*, διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα, μετὰ ταῦτα *proinde*.

Adverſativæ ἐναντιωματικοί. Prim. περ, τοι *quamvis*. Comp. κἄν, κἤν, καίπερ, καίτοι, καίγε, καίτοιγε, ἀλλάγε, εἰ καί, (rariùs καὶ εἰ) καὶ γὰρ εἰ *etſi, licèt*.

Κἂν εἰ, ἢν καί, ὅτι μὴ καί, καὶ γὰρ εἰ, rariùs καὶ εἰ *etſi*. Poet. περ ἔμπης *quamvis*, ἔμπης καί περ *etiamſi*.

Redditivæ ἀνταποδοτικοί. Prim. ὅμως, μήν, & Poet. ἔμπης, ἔμπας, ἔμπα, ἔμπαν, & Comp. δή που, γε δή που, μέν τοι, μέν τοί γε, μέν τοί που *tamen*.

Ὅμως δὲ, ὅμως μὲν οὖν, ὅμως μέν τοι, ὅμως μήν, ὅμως δ' οὖν, ὅμως καί, πλὴν καί, ἀλλὰ δή, ἀλλὰ δὴ καί, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ μέν, ἀλλὰ οὖν *attamen, tamen*.

Expletivæ, συμπληρωματικοί. ἄν, ἄρα, ἄρ, ῥα, γε, θην, κεν, κε, νυ, νυν, περ, ποι, πω, πω, τοι, quæ interdum nihil ſignificant, ſed orationem explent; addunt tamen emphaſin quandam & venuſtatem contextui:

Uſitatiſſimæ ſunt poetis θην, νυ & νυν frequentiùs poſt imperativos: ῥα, ἄρ, & ἄρα præcipuè poſt δ', ὡς, vel articulum poſtpoſit. apud Homerum. Affertur etiam ἄρα ex Demoſthene poſt ὡς; ex Xenophonte poſt οἷος, ὁπόσος, πότερος. Apud oratores etiam, γε, περ, τοι, ποι, πυ, πω, πως præſertim poſt adverbia, interdum γὰρ cum οὖν, τε præcipuè apud Iones, καὶ apud Atticos.

Potentiales δυνητικοὶ *ſunt*. ἄν, & Poet. κεν, κε.

Poſtpoſitivæ Primit. γάρ, γε, δέ, μέν, μήν, οὖν, περ, τε, τοι, ἄν, κεν, κε: compoſitæ itidem & formulæ ab his incipientes frequentiſſimè in oratione poſtponuntur, ideóque ferè poſtremum in ſingulis claſſium ordinibus locum ſortiuntur.

Eadem vox propter varietatem ſignificationis ſpectat ad diverſas claſſes tum adverbiorum tum conjunctionum: ſi enim afficiat unam dictionem præcipuè verbum, potiùs adverbium eſt; Si plures dictiones, clauſulam, vel ſententiam, conjunctio eſt: viz. μὲν *quidem*, ὡς *ut*, γε *quidem, verò*, μηδὲ *neque, ne*, &c.

Loco ultimo addi poſſunt

Dictiones Correſpondentes: adverbia vel conjunctiones, aut formulæ ex utriſque conflatæ. Μὲν-

Μὲν-δὲ *quidem-verò*, τε-καὶ *cùm-tum*, τε-τε *que-que*, τε-καὶ καὶ *&-&*, *&*, &c. τὸ μὲν-τὸ δέ, τὰ μὲν-τὰ δέ, τὸ μέν τι-τὸ δέ τι, τοῦτο μὲν-τοῦτο δέ, τῇ μὲν-τῇ δέ, ταύτῃ μὲν-ταύτῃ δέ, πῆ μὲν-πῆ δέ, ἅμα μὲν-ἅμα δέ, ὡς μὲν-ὡς δέ, πῶς μὲν-πῶς δέ, τότε μὲν-τότε δέ, & variato accentu, ὁτὲ μὲν-ὁτὲ δέ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δὲ *partim-partim*, *tum-tum*, τότε-ὅτε vel ὅταν, ἐπειδὰν, ἡνίκα *tum-cùm*, ὅτε-τότε, ἐπειδὰν-τηνίκα vel τηνικαῦτα *cùm-tum*, ὅτε μὲν-πάλιν δέ, ἔστιν ὅτε μὲν-ἔστι δ' ὅτε, ἐνίοτε-ἄλλοτε, ἐναλλάξ-τοτὲ δὲ *modò-modó*.

Εἰ μὲν-εἰ δέ, (εἰ μέν κε-εἰ δέ κε Poet.) ἢ-ἢ, εἴτε-εἴτε, ἄντε-ἄντε, ἐάντε-ἐάντε, ἐάντ' οὖν-ἐάντ' οὖν, εἰ μέντοι-εἰ μέντοι *sive-sive*, εἴτε-καὶ εἰ μὴ *sive-sive non*, εἰ μὲν-εἰ δὲ μὴ *utrùm-necnè*, οὔτε-οὔτε, μήτε-μήτε, οὐδὲ-οὐδέ, μηδὲ-μηδὲ *nec-neque*.

Ἐπὶ τὰ ἢ μὲν-ἐπ' ἐκεῖνα δέ, ἐπὶ θάτερα μὲν-ἐπὶ θάτερα δὲ *citra-ultra*.

Μᾶλλον-ἢ *potiùs-quàm*, πρὶν vel πρότερον-ἢ *priùs-quàm*.

Ἐπεὶ-καὶ *postquam-tum*, ἐντεῦθεν vel ἔνθεν-ὅθεν, *inde-unde*.

Ὅπου-ἐκεῖ vel ἐνταῦθα, *ubi-ibi*, ἵνα-ἔνθα, *ibi-ubi*, ὅπου-ὅπου, *quandoquidem-multò magis* vel *minùs*.

Ὡς (vel ὥστε, ὡσεί, ὡσανεί, καθάπερ &c.) -οὕτως (rariùs ὡσαύτως) ὥσπερ-ὡσαύτως, ὁμοίως vel οὕτως, ὅπως-οὕτως, ὡς vel καθώς-καί, ὡς-ὣς (poet.) *ut-sic*, οὕτως, ὁμοίως-ὥσπερ *ita-ut*, παραπλήσιον-ὥσπερ *idem ferè-quod*.

Καίπερ, καίτοι, ἂν καί-ὅμως δέ, εἰ καί-ὅμως ἢ interdum δήπου, εἰ ἢ καί, ἢν καί-ἀλλ' οὖν γε *quamvis-tamen*, εἰ μή-γε δήπου *si non-tamen*.

Μὴ (vel οὐ) μόνον-ἀλλὰ καὶ *non solùm-sed etiam*, μὴ vel οὐχ ὅτι, μὴ vel οὐχ ὅπως μόνον οὐ-ἀλλὰ καί, vel ἀλλ' οὐδὲ *non solùm non-sed nec*.

Ἧ-ταύτῃ *quò-eò*, ὅσῳ-τοσούτῳ *quanto-tanto*, ὅσον vel ὅσονπερ-τόσον vel τοσοῦτον *quatenus-eatenus*, ἐπὶ τούτῳ-ἐφ' ᾧ vel ἐφ' ᾧ τε, ἐπὶ τούτοις-ἐφ' οἷς τε (sequente καὶ) *eâ lege-ut*, τοσοῦτον-ὅσον, μέχρι τούτου-ἕως *tamdiu-quamdiu*, κατὰ ταῦτα (vel κατὰ ταὐτὸ, ἴσα, ὁμοίως)-καὶ *æquè-ac*.

Negligitur quandoq; correspondentis formulæ membrũ vel dictio.

PRÆPOSITIONES.

Monosyllabæ sex: ἐκ ante consonam, ἐξ ante vocalem *ex*; ἐν *in*; εἰς *ad*; πρὸ *antè*; πρὸς *ad*; σὺν *cùm*.

Dissyllabæ duodecim: ἀμφὶ *circum*; ἀνὰ *per*; ἀντὶ *pro*; ἀπὸ *à*; διὰ *propter*; ἐπὶ *in*; κατὰ *secundùm*; μετὰ *post*; παρὰ *apud*; περὶ *circa*; ὑπὸ *sub*; ὑπὲρ *super*.

Tres sunt ἄτονοι, ἐκ vel ἐξ, ἐν, εἰς; reliquæ oxyt.

Præpositiones inter se compositæ migrant in adverbia ut παρέξ; &c.

SYNTAXIS.

Dividitur in Concordantiam & Regimen.

Ad utrumque spectat Ordo sive Dispositio dictionum in oratione.

Concordantia triplex.

1ª. Nominativi & Verbi.

Mne Verbum personale, & finitum habet precedentem Nominativum * Substantivi, cum quo concordat numero & personâ; ut, ὄρος ὠδίνει *mons parturit*; ὀψὲ αἰσθάνονται οἱ Φρύγες *serò sapiunt Phryges.*

* *Ad Substantivū referuntur pronomen primit.*

Cùm verbi 1ª. dual. deest, nominativus dualis primæ plurali jungitur; ut νῶ ἔξιμεν *nos duo eximus.* Soph.

Neutrum plurale gaudet verbo singulari; ut οὐκ ἀρετᾷ κακὰ *non bene succedunt mala.* Od. θ. Jungitur etiam plurali; ut δαιμόνια πιστεύουσι, Jacob. 2.19. Utrisq; adjunctum reperitur in eadem sententia; ut ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ἤρτηται, καὶ δι' ὃ λέγονται. Aristot.

Nominativus 1æ. vel 2æ. personæ rarissimè exprimitur, nisi emphaseos vel distinctionis causâ; ut σὺ λέγεις. Joh. 18. 39. ἐγὼ σκόροδα λέγω, σὺ δὲ κρόμμυον ἀποκρίνεις.

Nominativus 3æ sæpe omittitur in verbis hujusmodi, λέγουσι, φασί, εἰώθασι, φιλοῦσι, μυθολογοῦσι· ut ὡς φασὶ subaudi ἄνθρωποι. *Plut.*

Tertia persona ἐστὶ vel εἰσὶ sæpissimè subauditur, ut πομφόλυξ ὁ ἄνθρωπος· οἱ κόλακες κόρακες.

Verbum usitatiùs claudit sententiam vel membrum:

In disponendis dictionibus præcipuè solutæ orationis, cura non levis adhibenda est; ità tamen ut varietas summoperè observetur, unde venustior structura, & suavior harmonia consurgat.

2ª. Adjectivi & Substantivi.

* ADjectivum cum Sustantivo concordat Genere, Casu, & Numero; ut κοινὸς Ἑρμῆς *communis Mercurius.*

* *Ad Adjectivum referuntur Articulus præpositivus, pronomen possessivum, participium.*

Adjectivum plurale cujuscunque generis sæpe permutat suum substantivum in genitivum, cum articulo; ut σπουδαῖοι τῶν γονέων *boni parentes.* Isocrat. φαῦλοι

τῶν γυναικῶν. Basil. καλὰ τῶν ζώων, Isoc. Singulare itidem, si neglecto genere substantivi fiat neutrum; ut τὸ ὑπερβάλλον τῆς χαρᾶς *immensum gaudium.* Heliod.

Adjectivum *subaudito* ἄνθρωπος, in masculino genere; *subaudito* χρῆμα, in neutro ponitur absolutè; ut πολλοὶ λέγουσι. Psal. 4. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. Ιλ. β. χρήσιμον καὶ αἱ ψευδενέδραι. Xenoph.

Adjectivum absolutè positum locum substantivi supplet alteri adjectivo; ut, μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, Matth. 5. χαλεπὰ τὰ καλά.

Neutrum etiam, articulo vestitum, exprimitur per substantivum; ut ὅπου τὸ συμφέρον, ἐκεῖ καὶ τὸ εὐσεβὲς *ubi emolumentum ibi religio.* Epictet.

Sæpe Substantivum usurpatur pro adjectivo; ut ἑλλὰς φωνὴ, *Græca lingua.* Lucian. Apud sacros scriptores crebriùs in genitivo; ut, οἰκονόμος ἀδικίας *dispensator injustus.* Luc. 16.

Adjectivum verbo postpositum & concordans cum substantivo præcedente verbum, sæpissimè adverbii vicem obtinet; ut εἰσελεύσεται δρομαῖος *introibit curriculo.* Nazianz. ἐννύχιαι στεῖχον *noctu ibant.* Hesiod.

Adjectivum εἷς, cum numerali altero, jungitur substantivo plurali; ut εἷς καὶ τριάκοντα ἄνδρες. Χίλια, μύρια, quandoque collectivo singulari, etiam diversi generis; ut, χίλια ἵππος *Xenoph.*

Adjectivum frequentiùs præmittitur substantivo.

In numeralibus mixtis numerus minor majorem sæpiùs præcedit usque ad centenarium, si copula καὶ intercesserit: ut τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα: absque copula, vel post centenarium, plerumque minor sequitur majorem; ut τεσσαράκοντα τρεῖς, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

32. Antecedentis & Relativi.

RElativum cum antecedente concordat genere numero & personâ: Quoties nullus nominativus interseritur inter relativum & verbum, relativum erit Verbo Nominativus; ut μακάριος ὃς ἐλπίζει *beatus qui sperat.* Psal. 34.

At si nominativus relativo & verbo interponatur, Relativum regetur a verbo, aut ab alia dictione; ut μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ κύριος ὁ θεὸς ἐστι: λαὸς ὃν ἐξελέξατο. Psalm. 33.

Frequenter relativum & antecedens in eodem casu ponuntur; ut ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα Psal. 119. 47.

Pronomen antecedens sæpiùs reticetur; ut λάλει ἃ δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἃ μὴ δεῖ. Euagr.

Relativum non rarò præcedit, præcipuè in eodem casu positum; ut

ut ἀπολαύω τῶν ἔχω ἀγαθῶν: vel si antecedens pronomen tertiæ personæ subintelligatur in verbo; ut ὃς σπείρει, ἀμᾷ.

Οὗτος *hic*, ἐκεῖνος *ille*, ὅσος, ἡλίκος *quantus*, οἷος *qualis*, item πόσοι *quot*, ποσὸς *quotus*, ποταπὸς *cujas*, ποσαπλοῦς, ποσαπλάσιος *quotuplex*, &c. indefinitè hæc sumpta, non rarò construuntur more relativorum; ut ἐλεφάντων ἔμβρυον ἡλίκον μόσχος, *elephantorum Embryon quantus vitulus*. Aristot. χαριζόμενος οἵῳ σοὶ ἀνδρὶ *gratificans viro, qualis es Tu*. Xenoph.

Exceptiones Concordantiis communes.

Plures Nominativi, Substantiva, vel Antecedentia cujuscunque numeri postulant verbum, Adjectivum vel Relativum plurale; ut σπέρμα καὶ καρπὸς διαφέρουσι *semen & fructus differunt*. Aristot.

Quod quidem Verbum cum Nominativo dignioris personæ; Adjectivum cum Substantivo, Relativum cum Antecedente, generis dignioris, consentit: Dignior autem persona prima quàm secunda aut tertia, & secunda quàm tertia; Dignius masculinum genus quàm fœmininum aut neutrum, & fœmininum quàm neutrum, in vocibus *naturam rationalem* aut *animalem* significantibus; in aliis vero dignissimum est neutrum; ut ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια ποιήσομεν. Xenoph. ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοί. Jac. 2. 15. λύπη καὶ φόβος δάκνοντα τὴν ψυχήν. Philo. ὄνυχες καὶ σμάραγδοι ἃ φέρουσιν Αἰγύπτιοι. Lucian.

Quandoque admittitur singulare, quod ad plura licèt sit referendum, cum proximiore tamen concordat; Verbum numero & personâ; Adjectivum vel Relativum genere & numero; ut ὡς οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων ἔλεγεν. Aristot. ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ. Hom.

Aliquando verbum singulare cum proximiore consentit, Adjectivum verò plurale neutrum sequitur consentiens cum utrisque; ut αἱ δυναστεῖαι καὶ ὁ πλοῦτος διὰ τὴν τιμήν ἐστιν αἱρετά. Aristot.

Duo masculina cum neutro, etiamsi significent *naturam rationalem*, admittunt tamen adjectivum neutrum; ut πιστεύομεν εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα ἅγιον, ὁμούσιά τε καὶ ὁμόδοξα Nazianz. Inusitatiùs Mascul. & Foemin. ut περὶ πλείστου ποιούμεθα τοὺς παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ μάλιστα ὀργιζόμεθα τοῖς εἰς ταῦτα ἐξαμαρτάνουσι Isocr.

Duo fœminina non respuunt fœmininum; ut θρασύτης καὶ δειλία πρὸς ἀλλήλας ἐναντίαι. Aristot.

Masculina & Fœminina *rem inanimatam* significantia quandoque admittunt masculinum; ut φόβος καὶ ἐλπίδες ἄνω κάτω πετόμενοι. Lucian.

Cum

Cum duabus de rebus sit sermo, usitatiùs effertur in plurali; ut κυρίοις δυσί: quod si res naturâ vel arte sint binæ, potiùs in duali; ut δυοῖν ποδοῖν.

Duo singularia cum duali non incongruè nectuntur; ut διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεύς. Il. α'.

Ἄμφω & δύω cùm plurali sæpius junguntur; ut ἄμφω ἐξέπνευσαν Euripid. δυοῖν ὀφθαλμῶν Aristot.

Verbum inter duos Nominativos, & Relativum inter duo Antecedentia diversorum numerorum positum, cum alterutro convenire potest; ut ἔθνος πολυανθρωπότατόν ἐστιν Ἄραβες Phil. πόλεις εἰσὶν ἃς φαύλους νομίζεις Lucian.

Verbum, Adjectivum, vel Relativum nonnunquam concordat cum Infinitivo vel clausulâ præcedente: Adjectivum verò & Relativum in neutro genere ponuntur; ut ξυρεῖν τὸν λέοντα οὐκ ἔστιν ἀσφαλές. Eadem referuntur ad plures clausulas, & frequentius in numero plurali.

Aliquando Adjectivum concordat cum Substantivo, Relativũ cum Antecedente, quod non exprimitur sed intelligitur in Pronomine Possessivo; ut ἐμὰ τοῦ κακοδαίμονος (subaudito ἐμοῦ in ἐμά) Lucian. τὸ σὸν μόνης δώρημα (subaudito σοῦ in σόν) Sophocl. φόβον ὁρῶ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου Ὃν μή ποτ' ὀκνεῖτε idem.

Interrogativum & ejus Redditivum casu ac tempore concordant; ut τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων; ὅσῳ οἱ ζῶντες τῶν τεθνηκότων Laërt. Non observatur genus aut numerus; ut τί οἱ ἄνθρωποι; θεοὶ θνητοί Lucian.

Cùm Redditivum sit Pronomen Possessivum, ponitur in casu nominis à quo regitur; ut τίνος ἐστὶν ὁ λόγος; ἐμός.

Respondetur interdum ad sensum, non ad vocem; ut τίνος εἶ; ὁ πατὴρ Τελαμών Euripid. præsertim si interrogatio fiat per dictionem variæ syntaxeos; ut θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλαον θανεῖν; Οἰκτρότατον Eurip. quia dicimus θνήσκειν θάνατον, vel θανάτῳ.

Dictio interrogativa plerumque inchoat sententiam.

Articulus & Pronomen sequuntur concordantiarum regulas: utrumq; tamen peculiarem habet usum, dispositionem & elegantiam.

Articulus.

Articuli præpositivi usus est

1°. Propter emphasin, sive excellentiam rei; ut τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον .i. *Spiritum Deum* Luc. 3. 22. πνεῦμα ἅγιον .i. *Spiritum donum*, Joh. 20. 22. τὸ ἀγαθὸν *summũ bonum*, ἀγαθὸν *quodvis bonum* Aristot.

2°. Propter demonstrationem rei certæ; ut οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν 1. Joh. 5. 8.

 3°. Pro-

3. Propter expositionem sive distinctionem, tunc crebriùs post ponitur voci explicandæ; ut Ἰωάννης ὁ βαπτιστής Matth.3.1.

4°. Propter elegantiorem texturam vel modulationem suaviorem; ut ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις 1.Joh.4.4. πολὺ διεστῶσας εὑρήσομεν τάς τε τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας Isocrat.

Addi possunt aliæ rationes, quas utpote magis incertas placuit rejicere. Quinimo de præfigendo vel omittendo articulo certa vix dari potest regula: Sæpe enim utuntur vel respuunt autores pro arbitrio vel euphoniâ: Non tamen abs re erit sequentes de illis observationes apponere.

Articulus cujuscunque generis cum adverbio pro nomine sumitur in omni casu; ut τῷ πλησίον *vicino* Deut. 5. 21. τὸν πλησίον *vicinum* Matth.22. 39. Sic τὸ πέραν τῆς θαλάσσης Marc. 5.1. διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Marc. 10.1. In neutro genere sic positus quandoq; adverbiascit, ut τὸ πάλαι *olim* Thucyd. ταννῦν *nunc* Act.27. 22.

Similiter articulus neuter cum Infinitivo fit nomen; ut ἐκ τοῦ ὁρᾷν γίνεται τὸ ἐρᾷν *ex aspectu nascitur amor.*

Præponitur etiam neuter qualicunque dictioni vel clausulæ *materialiter* (quod aiunt) sive τεχνικῶς acceptæ; ut τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν εἴπω Demosth.

Articulus neuter cum genitivo sequente significat *possessionem, proprietatem* vel *relationem*, subaudito χρῆμα, ἔργον, ἔπος vel hujusmodi nomine; ut ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι Matth. 22. 21. i.e. χρήματα. τὰ τῆς σαρκὸς. i.e. ἔργα Rom. 8. 5. τὸ τοῦ Θεόγνιδος λέγω Lucian. i. ἔπος. Quandoque ponitur pro solo Substantivo; ut τὸ τῆς ἐλευθερίας pro ἐλευθερία Plutarch.

Articulus pluralis (observato genere nominis proprii) cum præpositione ἀμφὶ, περὶ, κατὰ &c. & Accusativo accipitur pro ipso nomine; ut οἱ ἀμφὶ Κορινθίους *Corinthii* Herodot. ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν *venerunt ad Marthã & Mariaã*, Joh.11.19. τὰ κατ' εὐχάς *preces* Heliod.l 4. Interdum (neglecto genere) significat *comitatum, officium, facultatem, sectam, relationem*, cum iisdem vel aliis præpositione & casu; ut οἱ περὶ τὸν Παῦλον i. e. *socii Pauli*, Actor. 13. οἱ περὶ τὴν γῆν *agricolæ* Xenoph. οἱ περὶ τὴν ποίησιν, καὶ τοὺς λόγους *Poetæ & Oratores* Isocr. οἱ ἀπὸ στοᾶς *Stoici* Athen. οἱ πρὸς αἵματος *consanguinei* Sophocl. οἱ μετ' Ἀχιλλέως *Socii Achillis* Lucian. οἱ κατ' ἀγορὰν *causidici* Demosth. οἱ ἀπὸ βήματος *concionatores* Plutarch. οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων vel ἐν τοῖς μαθήμασι *Mathematici* Laert. οἱ ἀπὸ vel μετὰ Πλάτωνος *Platonici* Synes.

Ponitur articulus præpositivus quandoque pro subjunctivo; ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον, Demosth. οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις Marc.

Marc. 14.58. Apud Poetas ὅτις pro ὅστις, servato ο per omnia genera, casus, & numeros, ὅτινα, ὅτινας, ὅττα &c. ut. ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ Il. τ. ὅττα κραδίη θυμός τε κελεύει Od. θ. ὅτινας μινύθῃ Il. ο. ὅττ' ἔργα τέτυκται Iliad. χ.

Articulus præpositivus vel subjunctivus pro αὐτὸς sumitur sequente sæpius δὲ, γε, &c. ut. ὁ δ' ἔφη Matth. 13. ἦ δ' ὅς *dixit ille* Plat. Item pro οὗτος & ἐκεῖνος præcipuè in divisionibus cum μὲν-δὲ, γὰρ-δὲ, &c. ut τὰ μὲν ἀΐδια, τὰ δὲ φθαρτά Aristot. δεῖ γὰρ τὸ ποιῆσαι, τὸ δὲ μὴ Demosth. ὃς μὲν πιστεύει, ὃς δὲ ἀσθενεῖ 1. Cor. 11. ἃς μὲν κατείληφε πόλεις, τινὰς δὲ πορθεῖ Demosth. Interdum pro τίς *interrogativo*; ut τοῦ vel οὗ χαίρειν λέγω; Demosth. pro τὶς *indefinitè*; ut ἀγνοῶ τὸ χρῆ πιστεῦσαι Lucian. σύ με, ὅς εἰμι, εἰρηκώς Soph.

Τὸ ὂν vel τὸ τὶ significat *partem*; ut τῆς χώρας τὸ μὲν ὂν πρὸς ἄρκτον, τὸ δὲ ὂν πρὸς μεσημβρίαν Aristid. ἡμῶν τὸ μὲν τι ἡ πατρὶς μερίζεται, τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες Plat.

Articulus non rarò subinnuit participium ὢν potissimùm ante præpositionem vel adverbium; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Matth. 6. τοὺς περὶ ὑμῶν Matth. 5. τὰ ἄνω φρονεῖτε Coloss. 3. 2.

Omittitur sæpissimè articulus ante Interrogativa; ut τίς, ποῖος &c. Indefinita; ut τὶς, ὁποῖος &c. Universalia signa; ut πᾶς, μηδεὶς &c. Numeralia cardinalia; ut εἷς, δύο &c. Legitur tamen ποῖος cum Articulo; ut τῆς ποίας μερίδος Demosth. item Cardinalia, cùm referuntur ad id quod præcessit; ut λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους Luc. 9. 16. ὁ εἷς Luc. 18. 10. Ante Nomina Propria, præcipuè in epistolarum inscriptionibus; ut Ἰσοκράτης Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν Isocr. in quibus tamen appellativa desiderant articulum; ut Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν Demost. Ante Nomina tum Propria tum Appellativa in librorum titulis; ut περὶ Ἑλένης, περὶ νόμου Laert. Antisth. Pronomina Substantiva ἐγὼ &c. composita ἐμαυτοῦ &c. ut ἐγώ εἰμι Joh. 15. 1. ἐκεῖνα δὲ ἐμαυτοῦ 2. Cor. 2.

Pronomen ὁ δεῖνα semper articulum postulat; ut ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε Demosth.

Genitivus post Partitivum exigit articulum; ut εἷς τῶν στρατιωτῶν Joh. 19. 34. crebrò etiam post substantivum regens; ut ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας Joh. 17. 12. τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου Luc. 2. 27. Sic Vocativus pro Nominativo positus; ut ἡ παῖς ἐγείρου Luc. 8. 54. σὺ ὁ βορέας πνεῦσον Lucian.

Duo vel plures Articuli diversorum nominum genere, numero, vel casu discrepantium, elegantiùs se immediatè consequuntur, quorum prior ad remotius semper nomen refertur; ut τὴν τοῦ Θεοῦ

δικαιοσύνην Rom. 10. 3. τοῦ τὴν τοῦ ῥήματος σημειότητα λήψομαι Demosth. Communiter tamen in sacrâ Scripturâ articulus adhæret suo nomini; ut τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ibid. Rom. 10. 3. Inepta verò repetitio est si omnimodo consentiant; ut αἴτιος τῆς τῆς πόλεως ἐρημώσεως. Zonaras.

Parùm imitanda etiam dispositio est, si nominum ordo perturbetur; ut οἱ τῶν ἀγγελικῶν χοροὶ δυνάμεων. Theophylact. ἡ τοῦ οἰκείου κηδεμονία σώματος. Damascen.

Eleganter Adverbia, Conjunctiones, vel Præpositio cum suo casu interveniunt; ut ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος. Act. 23. 22. ἀκούσατε τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας Act. 22. 1. Participium aut Verbum regens; ut τὴν ἐπὶ ἔργου ζητῶν ἐπιθυμίαν. Demosth. τοῦ μόνον ἐφέροντος ὑπεξανοῦ Aristot. Aliquando postponitur articulus; ut ἀσφαλέστερος βίος εἶναι δοκεῖ ὁ τῶν ἰδιωτευόντων ἢ τῶν τυραννευόντων Isocr.

Collocatur articulus ante & post nomen frequentissimè; ut τὰς ἀρχὰς τὰς τῶν σωμάτων. Aristot.

Repetitur ante nomen in demonstrando intercedente δὲ vel δή; ut ὅδε ὁ ἄνθρωπος· τοῦδε τοῦ λόγου, καὶ τῆσδε τῆς ὕλης Aristot.

Cùm duo substantiva, alterum vel utrumque appellativum apponuntur; vel cùm adjectivum immediatè postponitur substantivo; utrique vel posteriori sæpissime articulus additur; ut Ματθαῖος ὁ τελώνης, Matth. 10. οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες Luc. 2. 15. τοῦ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ Luc. 8. 29. Si adjectivum præcesserit, articulus ipsi soli præfigitur; ut τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι Luc. 4. 37. quandoque omittitur penitùs; ut πνεῦμα ἀκάθαρτον Marc. 3. 30.

Cùm plura sint substantiva, illud sensu præcedit verbum cui articulus præfigitur; ut Θεὸς ἦν ὁ λόγος *sermo erat Deus* Joh. 1. πνεῦμα ὁ Θεὸς *Deus est spiritus* Joh. 4. 44. Sic τὰ ἐμὰ σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά Joh. 17. 10. At pronomen articulo viduum potest loco & sensu præire; ut ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς Joh. 14. 6.

Adjectivum postpositum si non habeat articulum, dividitur plerumque à Substantivo & sequitur verbum sensu; ut ἐστιν ἄνθρωπος δίκαιος Aristot. *homo est justus.* Sin habeat, à Substantivo non dividitur; ut Πλάτων ὁ ἀγαθός ἐστι *ille bonus Plato est.*

Post αὐτός, ἐκεῖνος, ὅλος, οὗτος, πᾶς articulus additur substantivo sequenti; ut ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ Luc. 13. 31. ἐκεῖνον τὸν λίθον Luc. 20. 18. ὅλην τὴν γῆν Act. 17. 11. οὗτοι οἱ λόγοι Luc. 24. 44. πᾶν τὸ σῶμα Eph. 4. 16. raró præponitur hisce adjectivis; ut τὸν αὐτὸν τρόπον Dem. &c.

Adjectiva sine substantivo posita, sæpissimè vestiuntur articulo; ut εἰς τὰ ἴδια Joan. 1. 11. τὴν ταχίστην Demosth. &c.

Metri caussâ apud Poetas articulus negligitur vel redundat.

Prono-

Pronomen.

GEnitivus Pronominis possessivi usurpatur quando significatur *sola persona*; ut εἰκὼν σου *imago tui* Herodian. Sic πρὸς βίαν μου *ad coactionem mei* Sophocl. i. e. *me invito*.

Quoties *possessio, relatio, circumstantia* vel *actio* personæ connotatur, possessivo uti licet; ut ἐπὶ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου Prov. 3. 5.

Ponitur Genitivus primitivi loco possessivi; ut ὁ πατήρ μου, Joh. 15. 1. (rarissimè ἐμοῦ Rom. 1. 12.) adhibetur quandoque Dativus ut χαίρει μοι ἦτορ Ιλ. ψ. Frequenter possessiva ἡμέτερος & ὑμέτερος usitata sunt oratoribus; ut κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον Act. 24. τῆς ὑμετέρας ἀγάπης 2. Cor. 8. 8. & in eodem contextu περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων &c. Joh. 1. 2. 2. Inusitatiùs ἐμὸς, σὸς, σφέτερος; ut ἑταίροις ἐμοῖς καὶ σοῖς Athen. εἰς τὰ σφέτερα ἤδη διεξερπύσει Aristot. ἐμὸς & σὸς passim in SS. ut ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς Prov. 5. 1. σφέτερος vix in N. T. occurrit.

Possessivum pro Primitivo rariùs accipitur; ut τοῦ ἐμοῦ ποθῶ καλέφθαι pro ἐμοῦ Sophocl.

Pronomina reciproca sunt, ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ, οὗ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ vel σαυτοῦ; referuntur enim ad personam præcedentis verbi; aut si quando præcesserint, respiciunt casum verbo postpositum; ut Εὔφραιος ἀπέσφαξεν ἑαυτόν Demosth. ἕκαστος αὑτοῦ φίλος Aristot. δεῖται οἱ τὴν νύκτα Lucian. οὐ δύναμαι γνῶναι ἐμαυτόν. Plat. Ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν. Luc. 4. 23. τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. Hom.

Ἑὸς, σφέτερος magìs familiaria sunt Poetis; ut ἡγεμόνευεν ἑὰ πρὸς δώματα Hom. οἵτινες ἴδοιεν σφετέρους ἐπικρατοῦντας ἀνεθαῤῥήσαν ἄν Thucyd. Ἑὸν propriè significat *quod unus possidet*, σφέτερον *quod plures*.

Ἡμέτερος & ὑμέτερος addito genitivo αὐτῶν, usurpantur reciprocè: ut τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράγματα. Demost. διδάσκετε τοὺς παῖδας ὑμετέρους αὐτῶν βασιλεύεσθαι. Isocr. sic σφέτερος αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν; ut αἱ μὲν ἀρεταὶ οὐ σφετέρας αὐτῶν φύσεις ἐνεργοῦσι Isocrat. οἱ πλεῖστοι τὴν πολιτείαν ἰδίαν αὐτῶν ἡγοῦνται εἶναι Demost. Legitur ἴδιος σφέτερος αὐτῶν: ut πάλαι ᾐσχύνοντο μᾶλλον ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἁμαρτήμασιν, ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς σφετέροις αὐτῶν. Isocrat.

Resolvuntur interdum composita ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, & pro illis eorum simplicia adhibentur per omnes casus; ut οἱ δ' αὐτῷ κα-

καὶ τεύχει ἀνὴρ Hesiod. πολλοὶ μὲν σφίσιν αὐτοῖς πολεμοῦσι Isocr. Trium horum Nominativi, & priorum ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ casus omnes duales & plurales à simplicibus necessariò supplentur; ut ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν Rom. 8 23. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε 1. Corin. 11. 13.

Simplicia primitiva 1æ & 2æ personæ pro reciprocis quandoque afferuntur loco compositorum; ut ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι Hom. ἐμὲ γὰρ ἐν ὑμῖν τίθημι Plat. pro ἐμαυτὸν.

Interdum αὐτὸς ponitur reciprocè; ut ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, pro ἑαυτοῦ Psal. 103. ἐπ' αὐτῶν pro ἐφ' ἑαυτῶν Aristot. præcipuè cùm nomen aliud 3æ personæ inciderit inter αὐτὸς & personam verbi; ut ὁρῶν τοῦ δήμου κίνησιν ἐπ' αὐτὸν (potiùs quàm ἐφ' ἑαυτὸν) Nazianz. vel cum αὐτὸς sensu præcesserit verbum; ut πατέρα τιμᾷ ὁ αὐτοῦ υἱὸς (non ἑαυτοῦ υἱὸς). E contra profertur ἑαυτοῦ, οὗ, vel ἑὸς pro relativo αὐτὸς, ut, ἐπειδὴ οὗ ἐκβλῆναι τὴν ψυχὴν Plat. præsertim apud Poetas; ut, οἱ ἔκπεσε δάκρυ Il. β'. τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο φάσγανον Il. ι.

Pronomina quædam sunt trium personarum, αὐτός; ut, αὐτὸς ἑαυτῆς, ῆς, ῆ. Ἑαυτοῦ in plurali; ut, μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς 2. Cor. 1. 9. τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε Phil. 2. 12. sed in singulari usurpatur pro genitivo solo σεαυτοῦ, ῆς; ut οὔπω παιδεύῃς τοὺς ἑαυτῆς φίλους Xenoph.

Σφέτερος junctum verbis 1æ & 2æ personæ significat noster, vester apud Poetas; ut ἐνέπετε σφέτερον πατέρ' Hesiod. Σφωΐτερος apud Apollonium significat interdum suus; ut ἄλλῃ Σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπε. jungitur etiam verbo 2æ personæ pro tuus; ut λιλαίεαι Δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι idem.

Paucula Adjectiva sunt reciproca & trium personarum, ἴδιος, ἀλλήλων &c. ut ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς Luc. 6. 41. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο Rom. 8. 32. ἀλλήλους ἀγαπῶμεν 1 Joh. 3. 23. ἀγαπήσατε 1 Pet. 1. 22. μισήσουσιν Matth. 24. 10.

Αὐτὸς redundat passim in S. Scripturis; ut καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ Matth. 8. 1. alibi rariùs.

Duo cùm fuerint Antecedentia, οὗτος refertur ad proprius, ἐκεῖνος, ad remotius; ut, ἔθιζε σεαυτὸν μὴ σκυθρωπὸν εἶναι, ἀλλὰ σύννουν· δι' ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις Isocra. Pari modo articuli pro iisdem positi, ὁ μὲν ad remotius, ὅδε ad propinquius spectat: qui tamen ordo sæpè negligitur.

Regimen

Duo vel plura Substantiva ad eandem rem spectantia in eodem casu apponuntur; ut Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ Τιμοθέῳ τέκνῳ 1. Tim. 1. ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα Philem. v. 19.

Nomen verò propriū *loci*, præsertim *urbis*, post Appellativū suum effertur nonnunquā in genitivo; ut Ἀθῆναι vel Ἀθηνῶν πόλις. Demost.

Aliquando subintelligitur substantivum in possessivo quocum sequens substantivum casu consentit, ut, Νεστορέη παρὰ νηΐ Πυληγενέος βασιλῆος. Hom. Il. β'.

Genitivus post Substantivum.

Cùm duo Substantiva diversæ significationis concurrunt, quod sensu posterius est in genitivo ponitur; ut κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν.

Adjectivum in neutro genere absolutè & substantivè positum genitivum regit; ut τὸ τοῦ θεοῦ εὐμενές, *dei benevolentia* Demosth. εἰς πλέον πίπτειν τοῦ θέλοντος, i. e. εἰς πλέον θέλημα Soph. τὰ τοῦ θεοῦ Matth. 22. nonnunquam in alio genere; ut τὸν νεκρὸν τοῦ θεοῦ *deum mortuum* Lucian. Alex. & Phil.

Sæpissime ponitur iste genitivus vel relativè; ut παῖς τῆς τύχης Sophocl. vel possessivè; ut τὸ σῶμα ναὸς τοῦ πνεύματος, 1. Cor. 7. activè; ut θάνατον Ἀργείων φεύγω Euripid. i. e. *mortem quam Argivi inferunt*. passivè; ut ἡ Πλαταιέων πολιορκία Thucyd. i. e. *quâ Platæenses cincti erant*:

Pro Genitivo interdum usurpatur adjectivum possessivum; ut δουλείη κεφαλὴ pro δούλου. Theogn.

Genitivus vel Dativus post Substantivum.

Genitivus quandoque in dativum vertitur, præsertim post nomen Substantivum adjectivè acceptum, & significans *relationem, affectionem* vel *contrarietatem*; ut κοινωνὸς τῷ Σίμωνι Luc. 5. 10. ἀντιβίοισι τύραννε *violentis tyranne* vel *infensissime* Herodot.

Genitivus vel Accusativus post substantivum.

Nomina *laudis*, aut *vituperii* (substantivum cum suo adjectivo) post aliud substantivum efferuntur in genitivo; ut ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς. γυνὴ ἀχαλίνου στόματος. Rariùs in Accusat. ut κόρη ἀμήχανον τι κάλλος Heliodor.

Nomen etiam *mensuræ* post substantivum in genitivo ponitur; ut ἀνδριὰς δυώδεκα πήχεων Herod. addito sæpius accusativo hujusmodi βάθος, εὖρος, μῆκος, πάχος, πλάτος, ὕψος &c. ut λίθος τὸ μὲν μῆκος ποδῶν ἑξαπτὺν Diodor.

Substantivum regens usitatissimè præponitur substantivo quod regitur; ut ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου Mat. 8. 20. articulis verò utrique præfixis elegantiùs sequitur regens; ut ὁ τοῦ τέκτονος υἱός Matth. 13 55.

Apud Oratores τὶς, ἕκαστος, ὅσος ponuntur post πᾶς; ut πᾶς τὶς, πᾶς ἕκαστος *unusquisque*, πᾶς ὅστις, πᾶς ὅσος *quicunque*.

Genitivus post Adjectivum.

ADjectiva quæ *desiderium, fugam, curam, negligentiam, contemptum, memoriam, oblivionem, notitiam, ignorantiam, prodigalitatem, parsimoniam, accusationem, damnationem, absolutionem, dignitatem, potentiam, impotentiam, separationem, differentiam, excellentiam, participationem, immunitatem, vacuitatem, privationem* denique significant, genitivum adsciscunt; ut δυσέρως τῶν ἀφροδισίων Xenoph. φυγὰς τῆς πατρίδος idem. ἐπιμελὴς τῶν φίλων idem. ἀμελὴς τῶν μυστῶν Lucian. ὀλίγωρος τῶν Ἑλλήνων Isocrat. μνήμων φόρτου Homer. ἐμαυτοῦ ἐπιλήσμων εἰμι Synes. ἔμπειρος τοῦ πολέμου Thucyd. ἄπειρος πράξεων ὁ νέος Aristot. δαπανος ὑγρῶν Athen. φειδωλὸς τῆς δαπάνης Plutarch. κατήγορος μομφῆς Plat. κατάδικος φόνου Demosth. καθαρὸς φόνου Plutarch. ἄξιος ἐργάτης τῆς τροφῆς Matth. 10. 10. ἐγκρατὴς vel ἀκρατὴς θυμοῦ Aristot. ἀπόκοιτός μου Lucian. ἐπέρων τοῦ ἀληθοῦς Plat. Ἔξοχος Ἀργείων Il. γ. μέτοχοι τοῦ χριστοῦ Hebr. 3. 14. ἐλεύθερος τῶν τυράννων Demosth. κενὸς νοῦ Plutarch. ἔρημος συμμάχων Xenoph.

Ad privationem referuntur composita ab α privativo; ut ἄπαις παίδων Xenop. ἄχαλκος ἀσπίδων Sophocl. Quædam ex νη ut νῆστις βορᾶς Eurip. nisi quæ vi significationis juxta alias regulas alios casus postulant.

Adjectiva *partitiva*, item *collectiva, indefinita, interrogativa, numeralia, ponderalia, comparativa, & superlativa* si partitivè accipiantur genitivo gaudent; ut θάτερος δυοῖν Plat. ἕκαστος ὑμῶν Lucæ 13 15. τίς τῶν νομικῶν Luc. 11. 45. τίς οἶδεν ἀνθρώπων 1. Cor. 2. ἓν τῶν πλοίων Luc. 5. μυριοπλάσια ἂν κακὰ ποιήσειεν ἄνθρωπος κακὸς θηρίου Aristot. ὁ δὲ μείζων ὑμῶν Matth. 23. 11. ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων 1. Cor. 15. 9.

Similiter significantia comparativè; ut ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος κρείττονος Ælian. πρᾶος θρηίκης Apollon. Superlativè; ut ἔσχατοι ἀνδρῶν Od. α'. τάλαινα παρθένων Eurip. δῖα θεάων Homer. aut quoquo modo partitivè; ut μέσος ὑμῶν 1 Joh. 26. φόβου καὶ χαρᾶς μεθόριος Andr. Hier. μόνος τῶν ἀνθρώπων Demosth. Item articuli; ut τῶν κακῶν αἱ μὲν ἐφ' ἡμῖν, αἱ δὲ μή Aristot. τῶν ἀνθρώπων οἱ εὐφραίνουσιν οὐ δυσχεραίνουσιν Isocr.

Interdum mutatur genus partitivi; ut ὅσον Ἀιγυπτίων ληστρικὸν Heliod. l. 1.

Ponitur nonnunquam genitivus omisso partitivo; ut ὡς ἐστὶ τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων i. e. τί Demosth.

Ad hunc modum quandoque adhibetur genitivus pluralis adjectivi

ξivi cum articulo post substantivum diversi casûs; ut σὺν γυναιξὶ τῶν ἐπισήμων. & ἄλλα σκηνὴ τῶν ἐντελῶν Heliod. l. 4. frequentiùs eam numeri diversi; ut Φάβιος ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων. Plutarch. φέρω στολὴν τῶν καλλίστων Xen. Ubique subauditur casus partitivi τις. Idem quandoque est casus partitivi, & nominis; ut οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἀγαθοὶ οἱ δὲ πονηροί. οἱ μὲν ἐς τὰς αὐτῷ προσεῖχον Ælian.

Comparativa subaudito ἢ *quàm* genitivum postulant; ut ὀργιλώτεροι κυνῶν· δειλότεροι τῶν λαγωῶν, κολακικώτεροι τῶν πιθήκων, ἀσελγέστεροι τῶν ὄνων, ἁρπακτικώτεροι τῶν γαλῶν, φιλονεικότεροι τῶν ἀλεκτρυόνων Lucian.

Genitivus iste interdum per ablativum exponi non potest; ut κάλλιόν ἐστιν εὐποιεῖν φίλους τῶν ὀθνείων *Satiùs est benefacere amicis quàm alienis* Aristot. Eth.

Positivum, Comparativum, vel Superlativum pro se invicem usurpantur; ut καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἢ ζῆν ἀθλίως. Menand. i.e. κάλλιον. μεγάλη ἐντολή Matth. 22. 38. i.e. μεγίστη. τοὺς προδότας χείρους ἡγοῦνται. Thucyd. χείρους i. e. κακούς. μάλιστα δεινότατος τοῖς ἐναντίοις idem. i. e. δεινός. πάντων χαλεπώτερον ἄρχειν ψυχῶν Nilus i. e. χαλεπώτατον. πρῶτός μου ἦν Joh. 1. 30. i. e. πρότερος.

Interdum ἢ copulat duo comparativa; ut ποιητικώτερα ἢ ἀληθινώτερα Halicarn.

Post comparativum ponitur quandoque καὶ μὴ pro ἤ; ut βέλτιον ὀψιμαθῆ καλέεσθαι καὶ μὴ ἀμαθῆ Theocr.

Præponuntur etiam Comparativis vel Superlativis * particulæ amplificativæ vel diminutivæ; ut πάνυ πολὺ ἐλάσσων Xenoph. πάνυ πολὺ σωφρονέστατος Plat. * Pag. 112.

Comparativo adjungitur quandoque μᾶλλον; ut ἥσσων μᾶλλον τῆς ἑτέρας Thucyd. πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον Philip. 1. 23.

Superadditur Superlativo Comparativum vel Superlativum; ut μείζονα τῶν μηκίστων Soph. ἔσχατα ἐσχάτων κακά idem.

Multa verbalia præcipuè in ικος & τήειος quæ *actionem*, aliáq; quæ *capacitatem* connotant, in genitivum feruntur; ut Ψυχῆς φυλακτικὸν παιδεία Aristot. εὐχαὶ λυτήριαι δεσμάτων idem. similiter τομαῖος τημάτων Æschyl. συκῆ φόρος σύκων Bud. λιμένες νηῶν ὄχοι Hom. Ἐπίστροφος ἀνθρώπων idem. ἐπίκλοπος δογμάτων Plutar. ἐπαγωγὸν μὲν τῆς ἡδονῆς, ἀπαγωγὸν δὲ τῆς λύπης Plat. πολυστεφὴς vel περιστεφὴς δάφνης Soph. περίφοβος της καταφρονήσεως Plat. ὕποπτος τῆς ἁλώσεως Euripid.

His adde alia particularia; ut ἀηθὴς *insuetus*, ψυχρῶν πομάτων Galen. ἐθὰς vel ἠθὰς *assuetus*, ἐθάδες ἀγώνων Plutar. ἠθὰς μύθων Soph. εὐέλπις *bonâ spe fretus*, τῆς δόξης Areth. ὡραῖος *maturus*, γάμου Heliod.

Dativus

Adjectiva significantia *bonitatem, malitiam, commodum, incommodum, jucunditatem, displicentiam, decorum, indecorum, facilitatem, difficultatem, amicitiam, inimicitiam, mansuetudinem, crudelitatem, fiduciam, diffidentiam, obedientiam, inobedientiam, æqualitatem, inæqualitatem, manifestationem, obscuritatem, sufficientiam, apparatum, propinquitatem*, dativum postulant; ut καλὸν ἀνθρώπῳ 1. Cor. 7. 1. κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ Rom. 14. 20. ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις Tit. 3. 8. ἀλυσιτελὲς ὑμῖν Hebr. 13. 17. ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου Psal. 119. 103. ἀτερπές τινι Thucyd. πρεπῶδες τῷ διδασκάλῳ Aristoph. ἀπρεπὲς τοῖς βασιλεῦσιν ἔργον Herodian. ῥᾴδια πάντα θεῷ Linus. τῷ ἀπειθοῦντι πάντα τὰ χαλεπὰ Plutarch. εἰ τῷ θεῷ φίλον Plato. ἐχθρὸς τῇ πόλει Demosth. πρᾶος τοῖς πρεσβύταις Herodian. ἀνηλεὴς πᾶσι Plato. ἠνορέῃ πίσυνος Il. λ. ἄπιστος καὶ σαυτῷ Plat. ἀπειθὴς λόγῳ Aristot. γονεῦσιν ἀπειθεῖς Rom. 1. 30. τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα vel ἄνισα Euclid. δῆλος τοῖς μὴ τυφλοῖς Lucian. ἄδηλος τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ Alex. Aphrod. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς Matth 6. 34 τοῖς ἀγωνίζεσθαι βουλομένοις ἕτοιμος Demost. παραπλήσιος μανίᾳ Aristot.

Quibuslibet adjectivis adjungitur dativus instrumenti; ut περίχειρος ξίφει Aristot. dativus etiam rei vel personæ ad quam aliquid spectat; ut τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια Demosth. ἅγιον τῷ Κυρίῳ Luc. 2. 23. Et cum alio casu; ut ὡς ὑμῖν ἀμέριμνον τῆς βασιλείας Julian.

VARII CASUS post Adjectiva.
Genitivus vel Dativus.

Adjectiva quæ significant *similitudinem, dissimilitudinem, contrarietatem, proprietatem*, vel *communitatem*, dativum adsciscunt, rariùs genitivum; ut ὅμοιος ἀνθρώπῳ Luc. 6. ὅμοιος ὑμῶν Joh. 8. ἀνόμοιός σοι vel σου Aristot. ἐναντίοι ἀλλήλοισι Hesiod. ἐναντία τοῦ συμφέροντος Xenoph. ἴδιον φίλων Eurip. ἴδιον ἀνθρώποις Aristot. κοινὸς Ἑλλήνων Athen. κοινὸν ἅπασι Plat.

Ejusmodi etiam sunt ἀδελφὰ τῶν εἰρημένων Isocr. ἀδελφὰ τούτοις φιλοσόφησι Basil. ἀκόλουθα ἀλλήλων Xenoph. τοῖς προειρημένοις Nazian. σύμμορφος τῷ σώματι Philip. 3. σύμμορφος τῆς εἰκόνος Rom. 8. σύστοιχα τούτοις & ἀλλήλων Aristot. item ἀλλότριος τῆς πατρίδος Demosth. ἀλλότριος ταῖς πόλεσιν idem.

Quædã adjectiva *similitudinis* gaudẽt solo dativo, præcipuè poetica ἀλίγκιος, ἐναλίγκιος, & verbalia εἴκελος, ἴκελος; ut ἀλίγκιος ἀστέρι Il. ζ. θεοῖς ἐναλίγκιος Od. α. εἴκελος αὐγῇ Il. χ. ἴκελος Διΐ Il. β.

Quæ significant *reatum* regunt genitivum, rariùs dativum rei; ut ἔνοχος ἱεροσυλίας Aristot. ἔνοχος τῇ προδοσίᾳ Plutar. ὑπεύθυνος

φωνῆς Lucian. ὑπεύθυνος τιμωρίᾳ Chryfoft. Αἴτιος folum genit. ut αἴτιον τοῦ θανάτου Luc. 23. 22.

Nomen *pretii* apponitur adjectivis in genitivo, quandoque dativo; ut πάντα ὤνια πλούτου Aristot. ἃ τῷ νομίσματι ὤνια idem.

Quæ paffivè etiam fignificant, præcipuè Verbalia in τος, dativum defiderant; ut τίμιος παντὶ τῷ λαῷ Act. 5. 34. πᾶσι πιθανὴ μέλισσα Proverb. 6. ἅπασιν ἐκλιπὲς Thucyd. ἀκουστὸν καὶ θεατὸν ἡμῖν Ifocrat. interdum genitivum fubaudito ὑπὸ &c., ut, κακῶν δυσάλωτος i. e. ὑπὸ κακῶν Sophocl. (fic ὁ θεὸς ἀπείραστος κακῶν Jacob. 1. 13.) ἀλιτήριος θεοῦ Thucyd. (i.) κατὰ θεοῦ.

Certa adjectiva regunt genitivum vel dativum, ἐντριβὴς *verfatus*, πειθήμων *moriger*; ut ἐντριβὴς τοῖς πράγμασιν Euftath. τῆς τέχνης Plat. πειθήμων λυσσῇ Epigr. rariùs gen. βουλῆς Nonn.

Regentia etiam dativum fi fubftantivè accipiantur adfcifcunt genitivum; ut ἄγχιστος *proximus*, ἀγαπητὸς *dilectus*, ἀντίπαλος *adverfarius*, γνώριμος *familiaris*, δηλήμων *nocivus*, ἐγγενὴς *innatus*, ἔνσπονδος *fœderatus*, ἐπιτήδειος *neceffarius*, ἐπώνυμος *denominatus*, ἐχθρὸς *inimicus*, κλητὸς *vocatus*, συνώνυμος & ὁμώνυμος *cognominis*, οἰκεῖος *familiaris*, πάρεδρος *affidens*, πολέμιος *inimicus*, συγγενὴς *cognatus*, σύζυγος *compar*, σύμβουλος *confiliarius*, σύμμαχος *auxiliarius*, συνεργὸς *particeps operis*, φίλος *amicus*; ut ἄγχιστος παῖδος Euripid. ἀγαπητοί μου Phil. p. 2. 12. πόλις ἀντίπαλος τῆς Ῥώμης Plutarch. γνώριμός τινος Ifocrat. ὄφιν δηλήμονα φωτῶν Nonn. ἐγγενὴς τῆς χώρας Diodor. ἔνσπονδοι τῶν Ἑλλήνων Thucyd. ἐπιτήδειοι Ἀθηναίων idem. ἐπώνυμοι πόλεις βασιλέων Plutarch. ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης Act. 13. 10. κλητοὶ Ἰησοῦ χριστοῦ Rom. 1. 6. ξυνώνυμος Λακεδαίμονος Euripid. ὁμώνυμος τοῦ θεοῦ Plutarch. οἰκεῖοι τοῦ Ἀλεξάνδρου Herodian, πάρεδρος τῆς θεοῦ Ariftid. πολέμιος τοῦ δήμου idem. συγγενὴς Γανυμήδους Lucian. σύζυγός εἰμι τοκῆος Nonn. σύμβουλος αὐτοῦ Rom. 11. 34. ἀρετὴ ἔργων σύμμαχος Xenoph. συνεργὸς κοινοῦ ἀγαθοῦ idem. φίλος τοῦ Καίσαρος Joh. 19. 12. Atq; alia confimilia; ut γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ Joh. 18. 15. αὐτοῦ Luc. 23. 19. δοῦλος θεοῦ Tit. 1. 11. τῇ δικαιοσύνῃ Rom. 6. 19.

Genit. Dat. vel Accuf.

Adjectiva fignificantia *copiam* vel *inopiam* regunt genitivum; ut μεστοὺς φθόνου, φόνου &c. Rom 1. 29. ἐνδεὴς φρενῶν Proverb. 7. 6. Interdum dativus, rarò accufativus additur poft adjectiva *copiæ*; ut ἀφνειὴ μήλοισι Hefiod. ἄφθονος ὕδασι Ariftot. εὔπορος πᾶσι Thucyd. πλήρης στρατιώταις idem. πλούσιος χρυσῷ Plat. πλεονάζων ταῖς ἐργασίαις Hermog. τὴν σοφίαν Synef. Quandóque poft adjectiva *inopiæ* dativus; ut ἄπορος τῇ γνώμῃ Thucyd. ἐνδεὴς τῷ βίῳ Euripid.

Quodvis adjectivum admittit Dativum ſignificantem *cauſam*; ut οἴνῳ καὶ θύμῳ κάτοχος Heliodor. quandoque etiam genitivum ſubaudito ἕνεκα; ut μακάριος τῆς τύχης Ariſtoph. & accuſativum ſubaudito διά; ut θαυμαστὸς τὴν εὐστάθειαν Steph.

Plurima Nomina uſitatiùs poſt ſe habent accuſativum præcipuè ſubſtantivi ſignificantis *formam*, *modum*, *patriam*, *gentem*, *nomen*, *artem*, *objectum*, *menſuram*, *numerum*, *partem* vel *membrum*, ſubaudità præpoſitione κατά, διά, περὶ &c. ut, ψυχὴν γενναῖος Plutarch. σπουδαῖος τὸν τρόπον Iſocr. πατρίδα Ῥωμαῖος. Λυδὸς μὲν τὸ γένος Herodot. γυναῖκα ὄνομα Κελσῖναν Herodian. τὴν τέχνην καὶ τὰ θαλάττια σοφός Lucian. ποταμὸς τὸ εὖρος πλεθριαῖος Xen. τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι Joh.6.10. τυφλὸς τὰ ὦτα Sophocl. τὸ σῶμα φιλόπονος Iſocrat. Interdum dativum; ut ἐπιεικὴς ἤθεσι Plato Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει Act. 18. 24. ὀνόματι Τιμόθεος Act. 16. 1. χῶμα δίπλεθρον τῷ πλάτει Diodor. χροαῖς μέλανες idem; πολλοὶ ἀριθμῷ &c. Rariùs genitivum; ut αὐθάδης φρενῶν Æſchyl. Similiter ſubſtantiva quandóq; conſtruuntur; ut πατὴρ σοὶ τὴν ἡλικίαν, μᾶλλον δὲ τὴν εὔνοιαν Heliodor. l.4. &c.

Τὸ μέγεθος vel τὸ πλῆθος eleganter adjungitur vocibus *quantitatem* ſignificantibus; ut τηλικοῦτος τὸ μέγεθος Lucian. ὅσον ἔργον τὸ μέγεθος Iſocr. τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραί idem.

Idem adjectivum pro diversâ ſignificatione diverſos caſus poſtulat juxta diverſas regulas: multa propter *privativam* vel *activam* ſignificationem regunt genitivum, propter *paſſivam* verò dativum; ut ἀθέατος *non videns* G. γυναικὸς Heliodor. *inviſibilis* D. ἄλλοις Lucian. ἄπορος *indigus* G. πάντων Lucian. *impervius* D. διάβασις ἄπορος τῷ στρατῷ Herodot. ἀπείρατος *imperitus* G. ὕβρεως Chryſoſt. *intentatus* D. ut οὐδὲν ἀπείρατον τούτοις Demoſth. Sic ἐπιμελὴς φίλων Xenoph. ἐπιμελὲς τῷ Δαρείῳ Polyb. atq; his ſimilia.

Multa etiam alia ob diverſas ſignificationes; ut διάφορος *excellens* G. διάφορος ἑτέρων Plat. *diſſidens* D. ἀλλήλοις Xenoph. vel propter alias rationes; ut ἐπιστήμων *peritus* τῆς ἰατρικῆς Plat. G. poſt adjectiva notitiæ (*pag.* 134.) τὰ προσήκοντα Xen. accuſ. objecti ſuprà αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν ἀνδρὶ Homer. Dat. poſt adject. commodi (*pag.* 134.) βοὴν ἀγαθὸς Il. 9. Accuſat. modi ſuprà ἀγαθὸς τῆς ἱερᾶς νόσου Theoph. ſubaudi κατά. Plures etiam caſus diverſæ rationis ſimul apponi poſſunt; ut ὅμοιος ὁράσει λίθῳ Revel. 4. 3.

Derivativa innumera regunt caſus Verborum & adverbiorum unde profluunt. de quibus poſthàc.

Comparativa niſi partitivè poſita vel ſubaudito ἤ: ſuperlativa etiam niſi partitivè accepta regunt caſus poſitivorum ſuorum; ut ὀδυ-

νηρ-

νηρότερος τῷ ἐχθρῷ Basil. τῷ βουλεύσαντι κακίστη Hesiod. χρημάτων ἀδωρότατος Thucyd. οἴκτου ἀξιώτερος ἢ φθόνου idem.

Adjectivum compositum quandoque regit casum simplicis inclusi; ut λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν &c. Hesiod. i. e. λύων μέλεται vel μέλη θεῶν. πόλις ἰδίου δήμου πολυάνθρωπος Herodian.

Usurpantur non rarò adjectiva priorum quarumcunque classium sine ullo casu; ut οὐκ ἦσαν ἄξιοι Matt. 22. 8. εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς Tit. 3. 10.

Casus regi potest à casu, qui aliunde regitur: similis etiam à simili, si varietur genus aut numerus, aut saltem terminatio; ut ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας Luc. 15. 15. διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν Luc. 1. 78.

Regimen Nominum cum Præpositionibus

INterdum nomina regunt casus interventu Præpositionum:

1. Substantiva.

Genitivus posterioris substantivi admittit Præpositionem παρὰ, ἐκ, &c. ἡ παρὰ τῶν θεῶν εὔνοια Demosth. ἡ ἐκ τῶν θεῶν οἰκονομία Heliodor. l. 4. τὴν περὶ ἀλλήλων γνῶσιν ibid.

Variatur per sequentes ἐν, παρὰ, &c. cum dat.; ut ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνία Demosth. i. e. κινδύνων. (sic διάκονος ἐν Κυρίῳ i. e. κυρίου Eph. 6.) ἡ παρὰ τοῖς πλείστοις ἄγνοια μέμικται κακίᾳ Demost. i. e. τῶν πλείστων.

Κατὰ, περὶ, πρὸς, &c. cum accus. ut λειότης κατὰ τὰς ὀφρῦς Aristot. i. e. τῶν ὀφρύων. τὰ περὶ ψυχὴν ἀγαθὰ κυριώτατα idem i. e. ψυχῆς. οὐκ ἀσφαλεῖς αἱ πρὸς τυράννους ὁμιλίαι Isocrat. i. e. τυράννων.

Non rarò genitivus iste subintelligit Præpositionem ἀπὸ, ὑπὸ, κατὰ, ὑπὲρ, περὶ, &c. ut πένθος δαιμόνων ἔχω Euripid. i. e. ἀπὸ δαιμόνων. ἡ καταποντιστῶν ἅλωσις Heliod. i. e. ὑπὸ καταποντιστῶν. Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς Euripid. i. e. κατὰ γυναικός. διὰ τὴν τῶν φίλων ὀρρωδίαν, idē. i. e. ὑπὲρ τῶν φίλων (sic στίγματα Ἰησοῦ Gal. 6. i. e. ὑπὲρ Ἰησοῦ.) τούτου ἀνταγωνιστὴς Dem. i. e. περὶ τούτου.

Quandoque ponitur pro alio casu cum Præpositione; ut πίστις Ἰησοῦ Gal. 3. 22. i. e. εἰς Ἰησοῦν. ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ Luc. 6. 12. i. e. πρὸς τὸν θεόν. sic ἱκετείας ἡμῶν ἐποιήσαντο Isocr. Paneg. i. e. πρὸς ἡμᾶς.

Nomen mensuræ vel spatii ponitur cum ἀπὸ in gen. cum εἰς, ἐπὶ, κατὰ in Accus. ut κατεστρατοπέδευσαν ἀλλήλων ἀπὸ σταδίων τριῶν Diodor. l. 19. σκυφὸς κισσοῦ εἰς εὖρος τριῶν πηχέων Euripid. τοῦ τείχους καθεῖλεν ἐπὶ δέκα σταδίους Diodor. l. 17. φοινίκων καρποὶ κατὰ τὸ μέγεθος ἐξ δακτύλων ὄντες Diodor. l. 2.

2°. Adjectiva.

Insigniores quædam omittuntur classes adjectivorum & præpositionis; quoniam exempla ex probatis Autoribus deprompta ad manum non erant.

Adjectiva quæ communiter postulant genitivum adsciscunt varias præpositiones cum variis casibus; præcipuè ἀπὸ, ἐκ, &c. Significantia

Desiderium; ut φιλότιμος ἐπ' ἀρετῇ Plat.

Fugam; ut φυγὰς γίνομαι ἀπὸ τούτου Plat. φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως Thucyd.

Curam; ut φροντιστικὸς περὶ τὴν τροφὴν Theophrast.

Negligentiam; ut ἀμελὴς περὶ αὐτὸν Isocrat.

Notitiam; ut δεινὸς περὶ ταῦτα Plutarch. πρὸς τοῦτο Isocrat. εἰς τοῦτο Aristoph. ἐν τοῖς πολεμικοῖς Plutarch.

Ignorantiam; ut περὶ τὸ δίκαιον ἀγνώμων Plat.

Parsimoniam; ut γλισχρότατος περὶ τὰς δωρεὰς Lucian. φειδωλὸς ἐν δαπάναις Plutar.

Damnationem; ut κατάκειτος ἐπὶ θανάτῳ Steph.

Absolutionem; ut ἀθῷος ἀπὸ τοῦ αἵματος Mat. 27. 24. ἀναίτιος παρὰ τοῖς στρατιώταις Xen. ἀνεπίληπτος εἰς πονηρίαν Phalar.

Dignitatem; ut ἄξιος πρὸς τὴν δόξαν Rom. 8. 18. πρὸς τὴν παιδείαν Plat.

Potentiam; ut αὐτοκράτορες ὄντες ἀπὸ τῆς πόλεως Thucyd. δυνατὸς ἐν λόγῳ Luc. 24. 19.

Impotentiam; ut ἀκρατὴς περὶ τὰς ἡδονὰς Aristot. ἀσθενὴς πρὸς Μήδους. Xenoph.

Separationem; ut ἀπόκοιτος παρὰ Ῥέας, Lucian.

Differentiam; ut ἄλλος παρ' ἐμὲ, vel ἀντὶ ἐμοῦ Sophocl.

Excellentiam; ut ἔνδοξος εἰς τὰ πολεμικὰ Xenoph. σπουδαῖος κατὰ τὴν φιλοσοφίαν Aristot. ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ Plutarch.

Participationem; ut περὶ τῶν καθεστώτων κοινωνὸς Herodian.

Immunitatem; ut ἐλεύθερος ἀπὸ τῶν βαρβάρων Steph.

Privationem; ut ἁγνὴ ἀπὸ ἀνδρὸς συνουσίας Demost. ἀπαθὴς ὑπὸ τῶν παρόντων Plutarch. ἄφοβος περὶ τοῦ μέλλοντος idem.

Partitivum admittit præpositiones ἐξ, ἀπὸ, ἐπὶ, πρὸς, περὶ, &c. ante genitivum; ut τὶς ἐξ ὑμῶν Joh 8. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν Thucyd. ἐπὶ γυμνικῶν ἀθλιωτάτη Liban. ὅσοι πρὸς ὑμῶν πεπόνθατε Heliodor. l. 1. κρατερὸς περὶ πάντων Homer. Item ἐν, et apud Poetas μετὰ cum Dat. ut πρῶτος ἐν ποιηταῖς Rhen. ἕκαστος ἐν τοῖς κακούργοις Cruf. μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Il. α'.

Numeralibus præponuntur πρὸς, εἰς, κατὰ, ἀμφὶ, &c. cum Accus. ut Βρόντης καὶ Στερόπης εἶχον πρὸς ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν Sholiastes Æschyl.

Æſchyl. ἵπποι εἰς ὀκτακισχιλίους Xenoph. ἀθροισθέντες κατὰ διακοσίους Dioſcor. ἔτη ἀμφὶ ἐννενήκοντα Lucian. Item σὺν in compoſitione. ut σύνδυο ἦμεν τετράρχοι Diodor. τετράρχοι συνεκκαίδεκα Demoſth.

Inter minorem numerum & majorem ſequentem intercedunt πρὸς, ἐπὶ &c. loco copulæ καὶ; ut στάδια τετρακόντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν Xenoph. ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἐννενήκοντα ἔτη βεβίωκε Lucian.

Poſt comparativum ponitur quandoque præpoſitio περὶ, &c. cum gen. παρὰ, πρὸς, ὑπὸ &c. cum acc. omiſſo ἢ (ut) τυραννὶς περὶ ἐλευθερίης ἀσπαστότερον Herodot. l. 1. (i. e.) ἐλευθερίης. πλείονος δόξης παρὰ Μωσῆν ἠξίωται Heb. 3 3. (i. e.) Μωσέως. ὕστερα τἄλλα πρὸς τὴν ἀρετὴν Thucyd. i. e. τῆς ἀρετῆς. φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς Luc. 16. 8. (i. e.) τῶν υἱῶν Poſt poſitivum itidem; ut σόφος ὑπὲρ τὸν Πρωτέα Dion. i. e. σοφώτερος τοῦ Πρωτέως.

Interdum poſt ἢ & comparativum eleganter additur præpoſitio κατὰ, εἰς, πρὸς &c. cum Acc. ut μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν Demoſt. μακρότερον ἢ εἰς ὅσον τοῖς νῦν συμφέρει αἰτιᾶσθε Thucyd. ἐνδεέστερος ἑκάστῳ παρεῖχεν, ἢ πρὸς τὴν ἐπίαν idem.

Legitur particula comparativa ἢ pro ὑπὲρ ſequente accuſativo; ut Ἀλκαμένους ἐρᾷν ἢ πάντα χρήματα Heliodor. l. 4.

Verbalia in ικὸς, &c. (pag. 135.) adſciſcunt πρὸς &c. cum Acc. ut ἀνακλητικοὶ λόγοι πρὸς τὴν ὁμόνοιαν Plutarch. δηκτικωτέρα πρὸς ἀπρῤῥοίας γίνεται ἡ ὄψις Heliodor. l. 2.

Adjectiva regentia dativum poſtulant πρὸς vel εἰς &c. cum Ac. alias etiam præpoſitiones cum aliis caſibus. Significantia

Bonitatem; πρᾶος πρὸς τοὺς οἰκείους Plato. εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ Epheſ. 4. 32. χρηστὸς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς ὁ θεὸς Luc. 6. 35.

Malitiam; ἀχάριστος πρὸς τοὺς γονεῖς Xenoph. κακὸς εἰς δῆμον Æſchin. περὶ αὐτόν Iſocrat.

Commodum; ut χρήσιμος πρὸς τὴν ἐργασίαν Ariſtot. εἰς τι Plutar. ſic πρὔργου πρὸς vel εἰς τοῦτο Plat.

Incommodum; ut ἄχρηστος πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην Chryſoſt.

Diſplicentiam; ut πρὸς τινας ἀηδὴς τι Iſocrat. ἀτερπὴς εἰς ἀκρόασιν Thucyd. ἀχάριστα μεθ' ἡμῶν Od. θ'.

Decorum; ut εὐπρεπὴς πρὸς τοὺς πλείους Thucyd.

Facilitatem; ut εὔκολος πρὸς τοὺς συνήθεις Plutarch.

Difficultatem; ut χαλεπὸς πρὸς τοὺς πολεμίους Plato.

Crudelitatem; ut ἄγριος εἰς τὰς ὁμιλίας Ephor.

Diffidentiam; ut ἄπιστος πρὸς τοῦτον Demoſth.

Obedientiam; ut εὐπειθὴς πρὸς τὴν ἀρετὴν Plat. ὕλη εἰς ἅπαν εὐπειθὴς Galen.

Inobe-

Inobedientiam; ut ἀπίθανος πρὸς τὸν Δία Lucian. ἀπειθεῖς ἐν τῇ φρονήσει Luc. 1.17.

Æqualitatem; ut ἴσον πρὸς ὑμᾶς Demosth.

Inæqualitatem; ut ἀσύμμετρα τὰ πάχη πρὸς τὰ μήκη Xenoph.

Manifestationem; ut διαφανὴς εἰς ἅπαντας Plato. παρὰ πᾶσι φανερὸν Demost.

Sufficientiam; ut τίς πρὸς ταῦτα ἱκανὸς 2. Cor. 16. διαρκὴς εἰς ἄμφω ἡ φύσις Theoph.

Apparatum, vel *Promptitudinem*; ut εὔζωνος πρὸς τὴν μάχην Plutarch. ἐπιτήδειος εἰς μάχην Herodian. κύων ἐπὶ τοῖς προβάτοις ἐπιτήδειος Xenoph.

Propinquitatem; ut ἀγχιστεῖναι ἐπ' ἀλλήλησι Hom:

Multa adjectiva præcedentium Classium, ea potissimùm quæ *impotentiam*, *sufficientiam*, *promptitudinem* significant, usitatissimè construuntur cum præpositionibus.

Adjectiva passivè significantia gaudent præpositionibus ἀπὸ, ἐκ, παρὰ, πρὸς, εἰς, &c. ut ἄφαντος ἀπ' αὐτῶν Luc. 24. 31. θαυμαστὸς παρὰ πᾶσι Dem. ἐπίφθονος πρὸς ἀνθρώπων Herodot.

Regentia Gen. vel Dat. adsciscunt ἀπὸ, ἐκ, &c. cum G. εἰς &c. cum A. Significantia

Proprietatem; ut ἰδιαίτερον πρὸς ἡμᾶς Dioscorid.

Communionem, κοινὸν κατὰ πάντων ζώων ἐστὶν Aristot.

Reatum; ut ἔνοχος εἰς γέενναν Matt. 5. 22. ἀπὸ τοῦ φόνου ἐναγὴς Thucyd.

Copiam; ut εὐπορώτερος ἐκ διδασκαλίας Gaza. πλούσιος ἐν ἐλέει Eph. 2. 4

Inopiam; ut ἄπορος ἐπὶ τὸ φρόνημα Euripid.

Nomen *formæ modi*, &c. (pag. 138.) effertur per præpositiones κατὰ, εἰς, πρὸς, &c. cum A. ut ὅμοιος κατὰ γένος, κατὰ ἡλικίαν, κατὰ ἕξιν, κατὰ δόξαν, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα Aristot. ὅμοιος εἰς φύσιν Homer. ἀσεβὴς παρὰ φύσιν Æsop. sic διπλοῦς κατὰ μέγεθος Exod. 25.

Nomen *causæ*, διὰ, εἰς, πρὸς, ἐπὶ &c. A. ut εὐδόκιμος διὰ, εἰς, ἐπὶ τοῦτο Isocrat.

Nomen substantivum, interdum adjectivum, cum præpositione sumitur pro adjectivo, rariùs pro substantivo, præcedente ut plurimùm articulo; ut τὰ ἐν πολέμῳ ἔργα Xenoph. (i) πολεμικά· τὰ ἐπὶ γῆς (i) ἐπίγεια Eph. 1. 10. εἰς σάρκα μίαν (i) σὰρξ μία Eph. 5. 31. ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ Luc. 5. 36. (i) τὸ καινόν. ἐπ' ἀγαθῷ pro ἀγαθόν. similésq; regit casus; ut ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Κυρίου Xenoph. ἐπ' ἀγαθῷ τοῖς πολίταις Aristoph.

Accusativus post Verbum.

VErba transitiva [i. e. activa & eorum significationem habentia] accusativum regunt; ut γνῶθι σαυτὸν Solon. τὸν θεὸν φοβεῖσθε 1. Pet. 2.17. ἐλέησον ἡμᾶς κύριε Math. 20. 30.

Duo Accusativi post Verbum.

* Verba *rogandi, interrogandi, docendi, exigendi, admonendi, celandi, vestiendi, existimandi, vocandi, provocandi, compellandi, nuncupandi, constituendi, testand, adjurandi* duplicem regunt accusativum; ut ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν Joan. 11. 22 ἐρωτήσω ὑμᾶς ἕνα λόγον Luc. 20. 3. διδάξει ὑμᾶς πάντα Joan. 14. 26. πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν 1. Cor. 16. 12. Σωκράτης οὐδένα ἀργύριον πράττεται Xenoph. τὴν θυγατέρα ἔκρυψε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς Lys. ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια Marc. 15. 20. ταῦτα ἥγημαι ζημίαν Phil. 3. 7. καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου Rom. 9. 25. ταῦτα προκαλεῖται τοὺς συνόντας Xenoph. ἠσπάζοντο αὐτὸν αὐτοκράτορα Plut. θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τεθνηκότα Lucian. τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα Act. 7. 27. ταῦτα ἀνθρώπους μαρτύρομαι Synes. ὁρκίζω σε τὸν θεόν. Marc. 5. 7.

* Siqua verba hujus vel sequentium classium alios regant quàm quos regula exigit casus, reponuntur alibi sub distinctis eorundem quos regunt duorum pluriúmve casuum capitibus.

Alia similiter, subaudito ὡς vel εἰς ante posteriorem accusativum; ut ἔχετε ἡμᾶς τύπον (i.e.) ὡς vel εἰς τύπον Philip. 3. 17. παρεῖχεν ἑαυτὸν βασιλέα Herodian. τὴν χώραν λείαν ἐποιεῖτο Thucyd. ἑαυτὸν ἔδωκε κεφαλὴν Ephes. 1. 22.

Quibuslibet verbis subjicitur accusativus (potissimùm rei) subaudito κατὰ, διὰ, περὶ &c. ut ἀσκῶ σε τὰ πολεμικὰ Xenoph. τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν 1. Tim. 5. 4. ἐνηγγυησάμην τὸν Παρμένοντα Demost. Sic ἐὰν ἐγγυήσῃ τὸν φίλον Proverb. 6.

Usitatissimè accusativi neutri τὸ, τί. τοῦτο, οὐδὲν, μηδὲν, τάδε, ταῦτα, πάντα, πολλὰ &c. ut χαίρω τὸ ἐφ' ὑμῖν Rom. 16. 19. μικρόν τι κἀγὼ καυχήσωμαι 2. Cor. 11. 16. εὐεργετεῖν ἀνθρώπους πολλὰ καὶ μεγάλα Isocr. τοὺς ἀσθενοῦντας εἴα ὑβρίζειν Xenoph.

Nominativus post Verbum.

Omnia ferè verba admittunt post se nominativum, qui cum casu verbum præcedente consentit; ut ἐλάκησε μέσος Act. 1. 18.

Genitivus post Verbum.

Verba *incipiendi, desinendi, appetendi, abstinendi, egendi, excellendi, distandi, differendi, aberrandi* genitivum postulant; ut ἄρχομαι λόγου Demost. πέπαυται ἁμαρτίας 1. Pet. 4. 1. εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται &c. 1. Tim. 3. 1. ἀπέχεσθαι βρωμάτων 1. Tim. 4. 3. σπανίζω

τελευτῆς Thucyd. περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων idem. λείπεται τῆς ἠπείρου idem. ἀστὴρ ἀστέρος διαφέρει 1. Corin. 15. 41. διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ Thucyd.

Ad verba *appetendi* referuntur *desiderativa* in σείω; ὀψείω αὐτῆς Il. ξ. aliáque connotantia *desiderium*; ut πεινῶσι χρημάτων. Xenoph.

Quædam ex his solum Accusativum regunt:

Appetendi, ποθέω, ἐπιποθέω &c. ut ποθῶ γάρ αὐτήν Lucian. ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε 1 Pet. 2. 2.

Excellendi, παρευδοκιμῶ, ὑπεράγω: ut παρευδοκιμῶ τοὺς ἄλλους Diodor. ὑπεράγειν τέσσαρας πήχεις διὰ τὸ μέγεθος idem.

Verba *nascendi* admittunt genitivum *parentis*; ut Τελαμῶνος ἐγεννήθη ὁ Αἴας Isocr.

Quædam verba regunt genitivum:

Ἀηθέσσω *insuetus sum*; ut ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν Il. κ'.

Ἐπιδικάζομαι *hæreditatem peto*; ut ἐπιδικάζεσθαι τῶν χρημάτων Isocr.

Ἐράω (ἔραμαι p. et) *amo*; ut ἐρᾷν φλαύρων Aristoph. ὃς πολέμου ἔραται Il. ι.

Ἔχομαι *adhæreo*; ut ἔχου τῆς πέτρας Lucian.

Προξενῶ *hospitio excipio*, ὑμῶν Xenoph.

Σπλαγχνίζομαι *misericordiâ commoveor*; ut ἐσπλαγχνίσθη τοῦ δούλου Mat. 18

Στοχάζομαι *collimo*; ut στοχάζομαι σκοποῦ Polyb.

Ὑπολείπομαι *relinquo*; ut ὑπολείπονται Θετταλῶν Heliod. l. 4.

Φείδομαι *parco*; ut πλούτου μὴ φείδου Phocylid.

Ἐπείγομαι *festino*, gen. rei (*quæ* seu *ad quam properatur* Steph.); ut ὁδοῖο Od. α. ἄρεος Il. τ'.

Accusativus cum Genitivo.

Verba *implendi, privandi, æstimandi, sedandi* exigunt accusativum proximioris substantivi cum genitivo remotioris; ut πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν Luc. 1. 53. γυμνῶ σε τῶν ὅπλων Herodian. πιμπλάναι αὐτὸν ἐμαυτὸν τῆς σιτήσεως Lucian. Θηβαίους παύσει ὕβρεως Dem.

Verbis *privandi* accensentur verba *exonerandi, liberandi, separandi, frustrandi, arcendi, prohibendi, inhibendi*; ut ἀποκουφίζειν ὄχλου τὴν πόλιν Plutarch. τὴν πόλιν πραγμάτων ἠλευθέρωσε Isocrat. Εὐρώπης Ἀσίην Τάναϊς ὁρίζει Dionys. πραγμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Plutarch. διασκιδνᾶσιν αὐτοὺς τῆς συντάξεως Joseph. εἴργω σε πυρὸς καὶ ὕδατος Plutarch. ἴσχω σῆς συγγόνου ξίφος Euripid.

Verbis *æstimandi*, verba *dignandi, præferendi*; ut ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεός 2. Thess. 1. 11. τοῦ κοινῇ συμφέροντος τὸ ἴδιον προκρίνειν Diodor.

Verba *accusandi, damnandi*, adsciscunt accusat. *subjecti* cum genit. *criminis*; ut Αἰσχίνην οὐδενὸς αἰτιῶμαι Dem. τὸν νεκρὸν κρίνειν προδοσίας Lycurg.

Verba *absolvendi* regunt accusat. cum genitivo *criminis* vel *pœnæ*; ut ἀφίημί σε τῶν ἐγκλημάτων Lucian.

Da-

Dativus post Verbum.

VErba *commodandi, fidendi, diffidendi obsequendi, repugnandi, invidendi, gaudendi, sequendi, appropinquandi, innitendi, sufficiendi, vacandi*, dativum postulant; ut διαιτῃ λυσιτελεῖν Xen. ὅτε πᾶσι πιστεύειν, ὅτε πᾶσιν ἀπιστεῖν Aristot. πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις Act. 5. 29. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ Jacob. 4. 7. ἀλλήλοις φθονεῖν Galat. 5. 26. χαίρω φίλοις Xen. τοῖς πονηροῖς ἕπεσθαι εἰωθε τὰ λυπηρά Mosch. ἐγγίσατε τῷ Θεῷ Jac. 4. 8. βάκτρῳ σκήπτεσθαι Apollon. ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου 1. Cor. 12. 9. σχολάζητε τῇ νηστείᾳ 1. Corinth. 7. 5.

Sub verbis *commodandi* comprehenduntur verba *auxiliandi, prospiciendi, conveniendi, benevolendi*; ut κύριε, βοήθει μοι Matth. 15. 25. ἔπεχε σεαυτῷ 1 Tim. 4 16. τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς Heb. 7. 26. οὐ ῥᾴδιον εὐνοεῖν τοῖς κακονόοις Xenophon. Ὄνημι & ὀνίνημι *prosum* accusat. ut τί τὴν πόλιν ὤνησεν Æschin. τί με κωκυτὸς ὀνίνησι Lucian.

Sub verbis *obsequendi*, verba *annuendi, serviendi*; ut νεύει τούτῳ Σίμων Joan. 13. 24. δουλεύειν τῷ Θεῷ 1. Thessal. 1. 9.

Sub verbis *repugnandi*, verba *certandi, discrepandi, renuendi, irascendi, indignandi*; item composita ex δυς; ut γυναικὶ μὴ μάχου Cleobul. διαφωνεῖν ἀλλήλοις Aristot. ἀνάνευον ἑκάστῳ Od. 1. ὀργίζεσθαι τῷ ἐξαπατήσαντι Dem. ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ Plat. δυσφορεῖς τῇ πενίᾳ Plutarch. Huc spectant verba *insurgendi, contraveniendi, peccandi*, & alia quædam, potissimùm ex SS, quæ dativum admittunt personæ *adversùs quam*; ut ἀνέστησάν μοι μάρτυρες Psalm. 35. 11. μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς Psalm. 36. 11. ἥμαρτόν σοι Ps. 41. 4.

Sub verbis *appropinquandi*, verba *occurrendi, contingendi, incidendi, impingendi*; ut ἀπήντησεν αὐτῷ Marc. 5. 2. τύποι συνέβαινον ἐκείνοις 1. Corinth. 10. 11. πίπτειν ταῖς δυσπραξίαις Sophocl. προσέκοψαν τῷ λίθῳ Rom. 9. 32. Verba etiam *veniendi*, quæ interdum dat. adsciscunt; ut ἐλθεῖν τοῖς πολεμίοις Thucyd.

Sub verbis *vacandi*, verba *assuescendi*; ut ἤθισιν αὐτῷ Alex. Aphrod. εἴωθέ μοι μαντικὴ Plato.

Multa verba, ferè composita ex σὺν & ὁμοῦ, exigunt dativum *personæ*, vel *rei sociæ*; cujusmodi sunt verba *conversandi, consentiendi, compatiendi* &c. ut ὡμίλει αὐτῷ Actor. 24. 26. ὁμογνωμονῶ σοι Xen. τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε Hebr. 10. 34. συνελθεῖν αὐτοῖς Act. 11. 12. (i.) ἐλθεῖν σὺν ibidem.

Quædam verba exigunt dativum:

Ἀγρυπνέω *invigilo*; ut τοῖς καιροῖς ἀγρυπνῶ Lucian.

Ἀηδίζομαι *tædio afficior*; ut ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ Alex. Aphrod.

᾿Αντέχω *sustineo*; ut ἀντέχειν τῷ πόνῳ Herodian.

᾿Ατενίζω *intentè aspicio*; ut τί ἡμῖν ἀτενίζετε; Act. 3. 12. ἐπέχω *idem*; ut ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς Act. 3. 5.

Δοκέω *videor*; ut τί ὑμῖν δοκεῖ Matth. 18. 12.

Δολόω *insidior*; ut δολῶσαι γάμοις Steph.

᾿Εγχειρέω *aggredior*; ut ἐγχειρεῖν ἔργῳ idem.

᾿Επιπολάζω *in summitate feror*; ut ἐπιπολάζω τοῖς στοιχείοις Aristot.

Προσέχω *ausculto*; ut προσέχειν τοῖς λαλουμένοις Act. 16. 14.

Πτύω *conspuo*; ut πτύσαι τῷ προσώπῳ Sophocl.

Accusativus cum Dativo.

Verba *dandi, dicendi, monstrandi, comparandi, conjungendi, paciscendi, machinandi*, regunt accusativum substantivi propioris cum dativo remotioris; ut μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ Ephes. 4. 27. μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα Matth. 17. 9. ὁδὸν δείκνυμι ὑμῖν 1. Cor. 12. 31. ἓν ἑνὶ παραβαλεῖν Lucian. Πομπήϊῳ ἐζεύγνυ τὴν θυγατέρα Appian. σπένδομαί σοι εἰρήνην Demost. γυναικὶ θάνατον ἐμηχανᾶτο Herodian.

Ad verba *dandi* spectant verba *accommodandi, fœnerandi solvendi, parandi, ferendi, ponendi, sacrificandi, propitiandi, mittendi, permittendi, committendi*; ut χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους Luc. 11. 5. δανείζειν ἀργύριόν τινι Demosth. τίνειν αὐτοῖς μισθὸν Xenoph. ἑτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν Luc. 1. 17. φέρετέ μοι αὐτὸν Matth. 17. 17. τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ Rom. 14. 13. θύειν εὐαγγέλια τῷ θεῷ Aristoph. ὑμῖν ἑκάεργον ἱλάσσεαι Il. α. ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον 1. Cor. 4. 17. Θεῷ τὴν κρίσιν ἐπιτρέπω Herodian. οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς Joh. 2. 24.

Ad verba *dicendi*, verba *affirmandi, negandi, objiciendi, colloquendi, respondendi, testificandi, suffragandi, mentiendi, nuntiandi, mandandi, consulendi, minandi, imprecandi, confitendi, promittendi*; ut ἀληθεύω σοι τοῦτο Xenoph. τῷ δ᾿ ἐπέρω ἀνένευσε Il. π. μή μοι δῶρ᾿ ἐρατὰ πρόφερε Il. γ. μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμὸς Il. λ. ἀπόκριναί μοι τοῦτο Lucian. μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα Apocal. 22. 16. ψηφίζομαί σοι τὴν ἐξουσίαν Herodian. ψεύδομαί σοι τοῦτο Demosth. κηρύξαι τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφεσιν Luc. 4. 18. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν Joh. 15. 17. βουλεύειν τῇ πόλει τὰ ἄριστα Thucyd. (sic ἔκρινα ἐμαυτῷ τοῦτο 2. Cor. 2. 1.) ἀπειλέω σοι θάνατον Herodot. ἀρᾶσθαι ἐξώλειαν αὐτῷ, καὶ γένει, καὶ οἰκίᾳ Dem. ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι Act. 24. 14. ὑπισχνεῖσθαί τινι εὐδαιμονίαν Isocr.

Ad verba *comparandi*, verba *æquandi, assimilandi, opponendi*; ut ὁ σίδηρος ἂν ἴσοι τοὺς ἀσθενεῖς τοῖς ἰσχυροῖς Xenoph. τίνι ὁμοιώσομεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; Marc. 4. 30. ἀντιεισφέρειν τῷ θελήματι θέλημα Nazianz.

Ad verba *conjungendi*, verba *aptandi*, *miscendi*, *reconciliandi*; ut τὲς νόμυς ἁρμόζεται τοῖς πολίταις Plutarch. κεράσαι ὄινῳ τὴν πηγὴν' Idem. διαλλάτ]ειν τὴν πόλιν τῷ βασιλεῖ Thucyd.

Verba *jurandi* regunt dativum personæ *cui*, & accusativum rei vel personæ *per quam* juratur; ut ὄμνυμί σοι τ̃ κύνα Lucian. His adde 'Απαγορεύω *veto*, ut ἀπαγορεύω σοι φόνον Isocrat.

'Εγγυάω *spondeo*; ut ἐγγυῶ ποῦδα σοι Herodot.

'Εκπολεμόω *inimicum reddo*; ut τὲς 'Ολυνθίες ἐκπολεμῶσαι τῷ Φιλίππῳ Demost.

Τιμωρῶ *ulciscor* sive *vindico*; ut τιμωρήσης Πατρόκλῳ τ̃ φόνον Plato.

Σύνοιδα *conscius sum*; ut ἐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα 1. Cor. 4. 4.

Συγγινώσκω *idem*; ut συνεγίνωσκεν ἑαυτῷ κακὰ' Gregor.

Sic χάειν σοι διδα Lucian. ἔχων idem. ἐχω Xenoph. ὀφείλω idem. ἐκτίνω Plato. καταπίθημι Demost. φέρω Eurip. ἴσημι Isocr. ἀπομνάομαι Hesiod. cum multis aliis quæ significant *gratias tibi habeo*, *ago*, *refero*.

Denique omnia verba cujuscunque generis adsciscunt dativum *rei* vel *personæ* cui aliquid acquiritur vel attribuitur cum vel sine alio casu; ut γράφω ὑμῖν 1. Joh. 2. 12. & ἐντολὴν γράφω σοι 2. Joh. v. 5. ἐμοὶ ἐποιήσατε Matth. 25. 40 & δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγισᾶσι Marc. 6. 21 Φιλίππῳ ζῆν ἐ ἐν τῇ πατείδι Demost. μὴ ζηλοῖς σύ μοι Num. 11. 28. τῷ θεῷ Num. 25. 13. δέησαι αὐτὲς σεαυτῷ Reg. 8. 53. φοβῦμαί σοι *metuo tibi* &c. Legitur geminus dativus ἐξελέξατο ἡμῖν κληρονομίαν ἑαυτῷ. Psalmo. 47. v. 4.

Genitivus & Dativus.

Verba cedendi exigunt Dativum personæ cum Genitivo rei; ut εἴκω γέρυσιν ἕδρης Steph. Sic

"Αρχω *initium sum*; ut ἤδη ἡ ἡμέρα τοῖς 'Ελλησι κακῶν ἄρξει Thucyd.

ὑπάρχω, *idem*; ut ὑπῆρξαν τ̃ ἐλευθερίας τῇ 'Ελλάδι Andocid.

Δικάζομαι *in jus voco*; ut δικάζομαι τῇ ψυχῇ τ̃ κακώσεως Plutarch.

VARII CASUS post Verbum.

Genitivus vel Accusativus.

Verba *sensuum*, *auditûs*, *olfactû*, *gustûs* genitivo gaudent, interdum & accusativo rei; ut αἰσθάνομαι ψόφε Aristoph. ᾔσθετο τὸ σόφισμα Dem. ἤκυσα φωνῆς Act. 22. 7. ἤκυσα φωνὴν Act. 26. 14. ὁ χυτρὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνυ Epigr. ὀσφραίνεται κρέας Aristoph. (sic ὄζω μύρυ & μύρον Aristoph.) ἰχθύων μὴ γεύεσθαι Proverb. θανάτυ Matth. 16. 28. ἐγεύσατο τὸ ὕδωρ Joh. 2. 9.

Genitivo etiam personæ; ut ἐκ αἰσθάνῃ παντὸς Xenoph. ἀκέετέ μυ πάντες Marc. 7. 14. &c.

 Simi-

Similes casus amant προνοοῦμαι *provideo*, πυνθάνομαι *sciscitor*, *audio*, συνίημι *intelligo*; ut προνοοῦμαί σε Thucyd. τ̃ ὁσίας idem. προνοούμενοι καλὰ Rom. 12. πυθέσθαι τ̃ πύλης Thucyd. πατρὸς Æschin. τὸ πεπρασμένον Plutarch. συνίησι τοῦ χρησμοῦ Pausan. τοῦδ' ἀγορεύοντος ξύνετο Od. δ'. συνιέναι τὰς γραφάς Luc. 24. 45. Ἐνωτίζομαι *audio* exigit accusativum; ut ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματα Act. 2. 14. rariùs genit. ut ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου Ps. 39. 13.

Raro hæc junguntur accusativo personæ; ut ἤσθετό με Aristoph. πυνθάνομαί σε Plato.

Verba *tactûs* ut plurimum exigunt genitivum rei vel personæ; ut ἥψατο τ̃ ἱματίου Marc. 5. 27. γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι 1. Cor. 7. 1. rariùs accusativum; ut καθάπτετο θῦρον Ἄρηα Il. 6. Sed ἀφάω, ψηλαφάω frequentiùs accusativum; ut τόξ' ἀφάειν Il. ζ'. ψηλαφήσατέ με Luc. 24. 39.

Cum significatur *pars* ponitur usitatissimè in genitivo post verba connotantia *gustum* vel *tactum*; ut πίω τ̃ ἀθανασίας Lucian. φάγω ἐχίδνης idem. λωτοῦ ἔφαγες Proverb. vel πάσασθαι Od. 1. ἐπιρροφεῖν τοῦ ὕδατος Plutarch. sic ἐνεφοροῦντο τῶν κρεῶν Heliod. δρέπομαι ἀνθῶν Lucian.

Audiendi verba simul regunt genitivum personæ & accusativum rei; ut τοῦτο πολλῶν ἀκούω Xenoph. sic βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι Aristoph. μάθε μου τάδε Xenoph.

Legitur εἴδειν *vidi* cum genitivo personæ propter verbum affine; ut οὐδεὶς πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς πράττοντος εἶδεν, οὐδὲ λέγοντος ἤκουσε Xen.

Verba *recordandi, obliviscendi, admirandi, tentandi, consequendi, sortiendi, fruendi, curandi, negligendi, contemnendi, apprehendendi* regunt frequentiùs genitivum, interdum accusativum; ut μνήσθητί μου κύριε Luc. 23. 42. σε Dem. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε Hebr. 13. 2. ἐπελάθοντο τὸ πρόσταγμα Ceb. θαυμάζω τ̃ δυναστευόντων Isocrat. ἐθαύμασεν αὐτὸν Luc. 7. 9 πειρᾶσθαι τ̃ φίλων Isocrat. τί με πειράζετε Luc. 20. 23. σωτηρίας τύχωσι 2. Tim. 2. 10. οὔποτ' ἂν τύχοις τάδε Euripid. ἔλαχε τοῦ ἡμικλήρου Dem. τὴν πρώτην ἕδραν ὁ Θεὸς ἔλαχε Aristot. ἀπολαύε τ̃ παρόντων Isocr. ἀπολαύει τὴν προσαύξησιν, Theoph. ἐπιμελήθητι αὐτοῦ Luc. 10. 35. τὰ τοιαῦτα ἐπεμελεῖτο Xenoph. ἠμέλησα αὐτῶν Hebr. 8. 9. οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς 2. Pet. 1. 12. μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου Hebr. 12. 5. ὀλιγωροῦσι τὴν ἔχθραν Aristot. ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς 1. Tim. 6. 12. τ̃ Παῦλον Act. 16. 19.

Quædam ex hisce verbis gaudent solo accusativo:

Consequendi, κερδαίνω; ut ἵνα χριστὸν κερδήσω Phil. 3. 8.

Sortiendi, κληρόω; ut κληροῦν τὰς ἀρχὰς Isocr.

Fruendi,

Fruendi, καρπόομαι, καρπίζομαι; ut καρποῦσθαι δωρεὰς μεγάλας Plut. βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι Proverb.8.19.

Curandi, κομέω vel κομίζω, μεριμνάω, πολυωρέω, τημελέω; ut κομίσαι κομεῖν Hesiod. ἔργα κόμιζε Il. ζ'. πολυωρήσεις με Psalm. 138. v.3. Ἀνάχαρσιν ἡ παιδίσκη τημελεῖ Plutarch.

Negligendi, vel *contemnendi*, ἐξωριάζω; ut ἐξωριάζειν τοὺς λόγους Æschyl. παρορᾶω, ὀλιγωρέω, ὑπερίδεῖν, ὑπερόπτομαι, φαυλίζω, φλαυρίζω; ut παρορῶμεν συγγενεῖς Athen. τὴν πατρίδα ὀλιγωρεῖν Xen. ὑπεριδεῖν τοὺς πολεμίους Thucyd. ξυμμάχους ὑπερόψεσθαι idem. φαυλίζεις τῆς διαίτης μου Xen. φλαυρίζει τὸν Σωκράτην Plutarch.

Alia Genitivo solo:

Obliviscendi, ἀμνημονέω; ut ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν Thucyd.

Consequendi, ἐφικέσθαι τῆς ἀρετῆς Isocr.

Sortiendi ἔμμορα; ut ἔμμορε τιμῆς Hesiod.

Negligendi, ἀφειδέω, ἀφροντιστέω; ut ἀφειδεῖν τοῦ σώματος Lucian. ψόγου ἀφροντιστεῖν Plato.

Verba *fruendi* interdum adsciscunt accusativum *rei fruendæ* cum genitivo; ut καλὸν ἀπολαύσομεν τῆς φλυαρίας Lucian.

Verba *communicandi* sive *participandi* cum dativo *participantis* exigunt genitivum, rarius accusativum *rei participatæ*; ut τοῦ βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δεῖ Xenoph. τῷ φίλῳ πρᾶγμα Aristot. & Herodot. μετέχειν τῶν πραγμάτων αὐτοῖς Plato. οὐ μέτεστι ἐμοὶ ἴσας πληγάς Aristoph. sed κοινόω, ὑμαι (cum compositis) *communico* regit frequentiùs accusativum rei; ut αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον Aristoph. Σωκράτει ἀνακοινώσωμεν τὸν λόγον Plato. huc spectant hujusmodi verba συλλαμβάνω, συναίρομαι *adjuvo, partem fero*; ut συλλαμβάνω σοι τὸ ἄθλου Philostrat. ἄνδρες συνήραντο τὸ δεῦ τὸν κινδύνου vel τὸν κίνδυνον Thucyd.

Verba *invidendi*, cum significant *inhibeo* vel *nego*, cum dativo personæ adsciscunt accusativum vel genitivum rei; ut πολλά μοι ἐστὶν ἄλλα ὧν ἐγώ σοι οὐ φθονήσω Xenoph. μὴ φθονῆσαι τοῖς ἑαλωκόσι τὴν σωτηρίαν Polyb. Sic βασκαίνω σοι τοῦτο Philostrat. σοι τούτου Lucian.

Verba *ignoscendi* cum dativo personæ adsciscunt accusativum interdum genitivum rei; ut συγχωρῶ τινι ἁμάρτημα Demost. συγχωρῶ σοι τοῦ ἁμαρτήματος Lucian.

Plurima verba præcipuè *privandi, implendi, frustrandi, accusandi, damnandi, prohibendi* admittunt accusativum pro genitivo substantivi remotioris; ut ἀποστερεῖ με τὰ χρήματα Isocrat. ὄψιν πλήσομαι ἡδονήν Sophocl. (sic στέαρ σε Psalm. 147. v.14.) οὐδὲν ἔσφηλας τὴν πόλιν Thucyd. οὐδὲν ἡμᾶς αἰτιάσαιο Soph. κατηγορῶ τινα ψεῦδος Dem. εἴργω σε ταῦτα Aristoph. sic Πάτροκλον λύσειαν ἀπὸ βρότον Il. σ'.

Verba duos casus adsciscentia seorsim possunt utrumvis eorum regere; ut ἐρωτῶ ὑμᾶς λόγον Matth. 21. 24. ἐρωτῶ σε Luc. 14. 19. ἐρωτῶ τὰ πρὸς εἰρήνην vers. 32. ἐπαυσάν σε τῆς ὕβρεως Isocrat. παύσωσι idem. παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων Il. π. κοινωνῶ σοι τῆς ὁμολογίας Lucian. κοινωνῶ γυναικὶ Plato. κεκοινώνηκε σαρκὸς Heb. 2. 14. Non rarò etiam sine ullo casu absolutè ponuntur; ut ἐὰν ἐρωτήσω Luc. 22. 68.

Omisso casu propinquioris Substantivi in ipsum quandoque vertitur genitivus remotioris; ut παύω ὕβριν Demosth. sive ὀδύνας Il. π. μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις 1. Timoth. 5. 22. subaudito autem, manet; ut priús.

Verba transitiva quarumcunque classium duos si regunt casus, eundem cum illis casum remotioris Substantivi exigunt intransitiva cognata; sed casus propioris, qui regitur à transitivo, migrat plerumque in Nominativum intransitivi; ut πλήθω impleo καρπῶν πλήθουσιν ἀλωαὶ Phocyl. impleor βιότου πλήθουσι καλιαὶ Hesiod. εἰκάζω assimilo Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν Lucian. εἴκω similis sum τῷ λοιδορουμένῳ ἐοικὼς Xenoph.

Multa Verba particularia regentia Accusativum vel Genitivum.

Eximuntur ab hoc & sequentibus catalogis particularia nonnulla duos vel tres casus regentia vi præpositionum: quæ in propriam sedem rejiciuntur.

Ἀνέχομαι tolero ψῦχος καὶ θάλπος Xenoph. ὄμβρων τε καὶ ἡλίου Herodian. (Sic ἀφρόνων 2. Corinth. 11. 19.)

Ἀντιλαμβάνομαι suscipio, adjuvo ut; ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων Act. 20. 35. τὴν πόλιν Plutarch.

Ἀπελπίζω despero τὸ νοσοῦντα Galen. τῆς κολλήσεως idem.

Ἀπογινώσκω despero τὴν σωτηρίαν Aristot. ἐμαυτοῦ Nazianz.

Ἀποψηφίζομαι absolvo τὴν γραφὴν Æschin. ἐκείνων Aristot.

Ἀφίημι dimitto τὴν γυναῖκα Plutarch. τέκνων Sophoc.

Ἐλαττόω minuo τὴν πόλιν Isocrat. τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς Thucyd.

Ἐξάρχω incipio παιᾶνος Plutarch. παιᾶνα Xenoph. sic.

Κατάρχω incipio τοῦ λόγου Plutarch. λόγον Plato.

Ἐξικνέομαι attingo Ὄλυμπον Hesiod. ἀλλήλων Xenoph.

Ἐπικρατέω vinco τὰς ἁμαρτίας Dem. τῶν ἐχθρῶν Isocrat.

Ζηλόω laudo vel æmulor σε Euripid. σοῦ Isocrat.

Καλορχέομαι saltationibus demulceo φῦλον μάχιμον Lucian. θεατῶν Gregor.

Κληρονομέω hæres sum τὰ χρήματα Isocrat. τῶν χρημάτων Dem.

Κρατέω { vinco τοὺς Σικελοὺς Thucyd. τῶν ἐπιθυμιῶν Isocrat. / retineo τὴν παράδοσιν Marc. 7. 3. ἐλπίδος Heb. 6. 18. }

Μεθίημι missum facio ἀλάστορας Soph. δεξιᾶς Euripid.

Πνέω spiro ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ψυχρὸν καὶ θερμὸν πνεῖν Proverb. πνεῖν πάγου Proverb. similiter composita, ἀποπνέω efflo πυρὸς μένος Hesiod. τῆς εὐωδίας Euseb. ἐμπνέω anhelo τι Xen. ἀπειλῆς Act. 9. 1.

Περάω *transeo* ὁδὸν Apollon. ὁδοῖο Od. ό. sic διαπεράω idem κέλευθον Il. α. πεδίοιο Il. γ.

Προσποιέομαι *vendico* τὴν δόξαν Plutarch. ὀνόματος Isæus.

Ὑπεραίρω *excedo* τοὺς ἄλλους Dem. τῶν πανταχοῦ Pausan.

Ὑπερέχω *excello* τῶν Πελασγῶν Heliodor. ὑπερέχει τὰ θεῖα τῶν δυνατῶν Aristot.

Ὑπονοέω *suspicor* τὴν διάνοιαν Thucyd. τῶν λεγόντων idem.

Φεύγω *reus sum* φόνου Lycurg. δίκην Plutarch.

Regentia Genit. rariùs Accusat.

Γλίχομαι *cupio* τῶν ἐναντίων Aristot. τὴν διαμονὴν Philo.

Διαφέρω *præsto* τῶν πολλῶν ἀνθρώπων Plato. τὰς ἄλλας Diodor.

Διψάω *sitio* ὕδατων Herodot. τὴν δικαιοσύνην Matth. 5.

Ἐέλδομαι *cupio* πάλιν Hesiod. χρεῖος Od. α.

Ἐλλείπω *deficio* τῆς ἀνδρείας Xen. τὰς ἐπιβολὰς Polyb. Sic interdum λείπω.

Ἐπιδεύομαι *egeo* χρυσοῦ Il. β ἀλκὴν Apollon.

Ἐπιθυμέω *desidero* τῆς δημοσίου Dem. τὰ κρίματα Ps. 119. v. 20.

Ἐφίεμαι *cupio* πάντα ἐφίεται ἀγαθοῦ Aristot. βάξιν Euripid.

Ἱμείρω *cupio* ψυχῆς Homer. ἄγραν τὰ Sophocl. sic ἱμείρεσθαι τῆς θέας & θάνατον Theodor.

Ὀργάω *vehementer appeto* αἱ παρθένοι τῶν παίδων ὀργῶσι Plutarch. τοῦτο ὤργων μανιωδῶς Thucyd.

Πλεονεκτέω *supero, excello* οἱ ἀγαθοὶ τῶν πονηρῶν πλεονεκτοῦσι Synes. ἡ νῦν θεωρία τὰς ἄλλας πλεονεκτεῖ Heliod.

Ὑπερφέρω *antecello* ἀνθρώπων Xen. πάντας Plutarch.

Χρῄζω *egeo* χρῄζετε τούτων πάντων Matth. 6. 32. ἄλλα καλὰ Sophocl.

Regentia Accusat. rariùs Genitivum.

Ἅζομαι *veneror* Θεὸν Il. έ. θεοῦ Nazianz.

Ἀκοντίζω *jaculis peto* τὸν φεύγοντα Xen. Αἴαντος Il. ρ'.

Ἀλύσκω *vito* ὄλεθρον Od. γ'. μοίρης Sophocl.

Ἀλυσκάζω *vito* ὕβριν Od. ρ'. πολέμοιο Il. ζ'.

Ἀμύνομαι *defendo* τὴν Ἑλλάδα Plato. νηῶν Il. μ'.

Διαλείπω *interjicio* μίαν ἡμέραν Theophrast. μιᾶς ἡμέρας Herodian.

Ἐνθυμέομαι *cogito* τὰ πράγματα Thucyd. τούτων Xen.

Ἐπιταχύνω *accelero* τὴν ὁδὸν Herodot. τῆς ὁδοῦ Thucyd.

Ἐπιβατεύω *procuro*, τῆς Αἰγύπτου Herodot. τὴν πόλιν idem.

Καταπλήσσω *exhorresco* τὰς λῃστῶν ἐφόδους Philo. τοῦ θανάτου idem.

Κατέχω *tempero* ἑαυτὸν & ἑαυτοῦ Herodian.

Ξαίνω *carpo* ἔρια Lucian. τῶν ἐρίων Aristoph.

Προσλαμβάνομαι *sumo cibum* μηδὲν Act. 27. 33. τῆς τροφῆς c. 27. 36.

Τελευτάω *finio* τὸν βίον Lucian. τοῦ βίου Xenoph.

Χαλάω *remitto* ὀργὴν & ὀργῆς Aristoph.

Accus-

VErba *precandi, blandiendi, convitiandi* exigunt accusativum personæ; ut ἱκετεύειν τοὺς Θεοὺς Xenoph. (Sic ἀντιβολῶ σε Aristor. λιτάνευσε τοκῆας Hesiod.) θωπεύει τὸ δῆμον Æschin. πάντας περιπλακίσαι Demost.

Pleraque *precandi* vel *blandiendi* admittunt & Dativum:

Precandi, εὔχομαι, προσεύχομαι, ἀράομαι usitatiùs dativum, λίσσομαι rariùs dativum; ut εὔχομαι τῷ Θεῷ Demost. τὸ Θεὸν Chrysost. πρόσευξαι τῷ πατρί Matth. 6. 6. τὸν Θεὸν Chrysostom. μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο Il. α. μ' ἀρᾶται Od. τ'. ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς Il. α'. Ἀχιλλῆϊ ibidem. *Blandiendi*, αἰκάλλω, κολακεύω, μειλίσσω, σαίνω rariùs dativum; ut αἰκάλλειν κύνα vel κυνὶ Euripid. κολακεύομεν τοὺς οἰκοτρίβας ἀνθρώπους Plutarch. τοῖς πλουσίοις ibidem. μειλίσσω τὸν ἄνδρα Eustath. Od. γ. τῇ τραπέζῃ Herodot. σαίνουσί με Lucian. τῷ χειρὶ G egor.

Nonnulla *convitiandi* διαβάλλομαι, ἐπηρεάζω, κυδάζω, λοιδορέω vel λοιδοροῦμαι, σκώπτω dativum infrequentiùs; ut τὸν ἰατρὸν διαβάλλουσι Lucian. τῷ Τισσαφέρνει Thucyd. ἐπηρεάζειν τὴν ἀγαθὴν ἀναστροφὴν 1. Pet. 3. 16. ταῖς πράξεσι Demosth. ὀνειδίζειν ἕνα ἕκαστον Plato. ὑμῖν idem. μὴ κύδαζε τὸ πρεσβύτερον Scholiastes Soph. γυναιξί Sophocl. λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς Aristoph. τί μοι λοιδορῇ Lucian. σκώπτεις τοὺς δειλοὺς Demost. αὐτῷ Plutarch.

Quædam ex his regunt solum dativum: *Precandi* ἐπεύχομαι, εὐχετάομαι; ut ἐπεύξεσθαι τοῖς Θεοῖς Plutarch. Διὶ εὐχετόωντο Il. λ'. *Blandiendi* παρασαίνω; ut ἡμῖν τὰ μειράκια παρασαίνει Plato.

Verba *placendi, displicendi, acquiescendi, utendi* postulant dativum, reperiuntur tamen adjuncta interdum Accusativo.

Placendi, ἀρέσκω, ἀνδάνω; ut δεῖ ἀρέσκειν Θεῷ 1. Thes. 4. 1. τί σε ἀρέσκει Thucyd. Ἀγαμέμνονι ἥνδανε Il. α'. οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς οὔθ' ὕων πάντας ἀνδάνει Theogn.

Displicendi, ἀπαρέσκω; ut σοφοῖς ἀπαρέσκειν Plutarch ἔν με ἀπαρέσκει Plato.

Acquiescendi, ἀγαπάω, στέργω, εὐδοκέω, εὐαρεστέω; ut ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσι Lys. τοὺς ἀρχαίους ὅρους Isocr. στέργω τὰ παρόντα & τοῖς παροῦσι idem. εὐδοκῶ τῷ ξένῳ Diodor. εὐδόκησας ὁλοκαυτώματα Hebr. 10. 6. εὐαρεστεῖν τῇ διαγωγῇ Plutarch. τὴν ἡδονὴν Epicur.

Utendi, χράομαι; ut χρῆσθαι τοῖς παραδείγμασι Dem. τὰ προσποιούμενα Arist. Sic καταχράομαι *abutor*, ταύταις πράξεσι Isocrat. φιλοτιμίαν Plutarch.

Verba *habitandi* desiderant accusativum; ut Ἦλιδα ναῖον Il. β'. interdum dativum; ut ἀθήνῃ ναῖον Hesiod.

Verba *dicendi* cum adverbiis vel accusativo adjectivorum quæ significant *benè* vel *malè* sæpiùs postulant sibi accusativum personæ

de quâ dicitur; ut μὴ ἀγορεύειν κακῶς τὸν τεθνηκότα Solon. μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιὰς Aristoph. Adhibetur interdum dativus adjectivi cum accusativo personæ; ut κακοῖσι βάζει Τυδέα Æschyl. nec non dativus personæ cum accusativo adjectivi; ut εἶπεν κακά μοι Psalm. 41. 5.

Verba *faciendi* cum adverbiis vel adjectivis ejusmodi regunt accusativum personæ *cui benè vel malè fit*; ut καλῶς ποιεῖτε τὰς μισοῦντας ὑμᾶς Matth. 5. 44. κακὰ εἴργασμαι τὸν οἶκον Thucyd. Quandoque dativum personæ; ut καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς Luc. 6. 27. ἀγαθὸν ἐποίησε τῇ πόλει Isocr. Accusativum interdum omisso adverbio vel adjectivo; ut τί ποιήσω Ἰησοῦν Matth. 27. 22. Sic ἃ ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο Herodian. l. 2. Huc refer διατίθημι, μήδομαι *afficio*; ut κακόν τι διαθήσειν τὴν Θίσβην Heliodor. εἶτα Ἀντιόπην ἐμήσατο Apollon.

Verba autem composita ex hisce exigunt solum accusativum personæ; ut εὐλόγησε τὸν Θεόν Luc. 2. 28. ἀγαθοποιῆτε τὰς ἀγαθοποιοῦντας Luc. 6. 33. κακολογῆσαί με Marc. 9. 39. τὰς ἄλλας κακοποιεῖν Ceb. Theb.

Vestiendi verba è contra recipiunt quandoque dativum *vestiti* pro accusativo; ut χροῒ εἵματα εἷμαι Od. τ. Verba *docendi* dativum *rei quæ docetur*; ut τὰς νεωτέρας τοῖς ἤθεσι παιδεύειν Isocrat.

Quibuslibet verbis additur dativus cognatæ originis vel significationis; ut πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς Act. 28. 10. Sæpe etiam accusativus cum vel sine alio casu; ut ἐχάρησαν χαρὰν Matth. 2. 10. ἐρᾷν ἔρωτα Plato ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν Act. 8. 39. αὕτη λυπεῖ με λύπην Heliodor. φορτίζετε ἀνθρώπους φορτία Luc. 11. 46. τὸν ἄνδρα τύπτειν τὰς πληγάς Aristoph. ἑστίασε τὰς νέους ὄψον Heliodor.

Particularia regentia Accusat. vel Dativum.

Ἀθυμέω *despero* τὴν τελευτήν Thucyd. τοῖς νεκροῖς Plutarch.
Ἀπορέω *dubito* τὴν αἰτίαν Aristot. τοῖς πορῦσι πράγμασι Isocr.
Γονυπετέω *adoro* αὐτόν Marc. 1. 40. αὐτῷ Matth. 17. 14.
Ἐνοχλέω *turbo* τὰς πόλεις Isocr. τοῖς ἀκούουσιν idem. Sic παρενοχλέω *idem*; ut τὰς Λυπήρκας Plutarch. τοῖς ἐπιστρέφουσι Act. 15. 19.
Ἐμποδίζω *impedio* τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμήν Herodian. ἀλλήλοις Aristot. σοὶ τὴν θέαν Plutarch.
Κλέπτω *fallo* νόον Ιλ. ξ'. νόῳ Il. α'.
Λυμαίνομαι *noceo* τὰς πολεμίας Xen. ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων idem.
Προσκυνέω *adoro* προσκυνήσεις τὸν Θεόν σου Mat. 4. 10. αὐτῷ Matt. 28. 17
Ὑπερτείνω *supero* φύσιν & ἐκείνῳ Aristot.
Ὑποπλήσσω *revereor* αὐτὰς & αὐτῷ Xenoph.
Ὠφελέω *prosum* πάντας Xenoph. τοῖς φίλοις Eurip.

Regentia Accusativum, rariùs Dativum.

Ἀινέω *laudo, approbo*; ut μὲ μάλ' αἴνει Il. κ. Ἀγκαίῳ δὲ πολεῖς ἤνεσαν Apollon. Sic ἐπαινέω *idem*, ὑμᾶς 1 Cor. 11.22. Ἔκλεσε Il. δ. παραινέω *idem*, ὑμᾶς Act. 27. 22. σοὶ Crates Epist. 10.

Ἀλιτέομαι *offendo* Ἀθηναίην Od. ε. θεοῖς Od. δ.

Ἀνακρίνω *interrogo* τὸν υἱόν Plutarch. πᾶσιν ὑμῖν Demost.

Ἀφικνέομαι *pervenio* Ἴλιον ἱρὴν Il. σ. ὑμῖν Ælian.

Ἐκδικέω *ulciscor* αὐτὴν Luc. 18. 5. σοί Constant.

Θαῤῥέω *audeo* τὴν πάλην Thucyd. τῇ κινώσει Galen.

Ἱλάσκομαι *placo* τὸν θεὸν Lucian. τῷ Ἀδῃ Plutarch.

Κελεύω *jubeo* σε Hesiod. σοὶ Plutarch.

Κρέκω *pulso* γῆν Arrian. κρεμβάλοις Athen.

Λοχάω *insidior*, ὑμᾶς & αὐτῷ Plutarch.

Περιμένω *expecto*, φιλικοῖαν Plutarch αὐτῷ idem.

Ὑπομένω *patienter expecto*, τὸν κύριον Ps. 37. 35. τῷ κυρίῳ Ps. 33. 19.

Regentia Dativum, rariùs Accusativum.

Ἀγαθοεργέω *beneficus sum*, αὐτῷ Psalm. 49. 18. τὴν Σιὼν Psal. 51. 18.

Ἀδυνατέω *non potis vel impossibilis sum*, σοι Job 42. 2. σε Daniel. 4. 6.

Ἀμφισβητέω *dubito*, τοῖς φαινομένοις & τὴν τοῦ πράγματος ἰσότητα Aristot.

Δυσχεραίνω *ægrè fero*, ὀλιγαρχίᾳ Plutarch. τὸ πρᾶγμα Demosth.

Ἐπιβουλεύω { *insidior*, Κρεινθίοις Plutarch. ἐμὲ Demost. / *molior*, πράγμασι Herodot. ἐπανάστασιν idem. }

Ἐπιλείπω *deficio*, οὐκ ἐπιλείψουσι στρατιῶται τῷ θεῷ Synes. ἐπιλείποι ἂν ἡμᾶς ὁ χρόνος Demost.

Ἐπιπλήττω *objurgo*, τοῖς ἁμαρτανομένοις Isoc. τὰ ἐν τῷ πύλαις Dem.

Ἐπιτιμάω *idem*, τοῖς προσφέρουσι Marc. 10. 13. ὡς ἐπιτιμᾶν Δίον Isocrat.

Εὐαγγελίζω *bonum nuntium fero*, τοῖς δούλοις Apocal. 10. 7. τοὺς κατοικοῦντας c. 14. v. 6. Εὐαγγελίζομαι *idem*, ὑμῖν Galat. 1. 8. ὑμᾶς vers. 9.

Θαμίζω *frequento*, Ἀθηναίη Epigr. & accusat. teste Stephano.

Κηδεύω *affinitatem contrabo*, αὐτῷ Aristot. τινὰ Euripid,

Πηδάω *insilio*, πηδᾶν ἵππῳ Herodian. πέδια Soph. utrumque rariùs. Sic Ἐπιπηδάω *invado*, ταῖς νήσοις Plutarch. τὴν ἐξουσίαν Suidas

Πολεμέω *bellum gero* sive *oppugno*, τοῖς αὐτοῖς Thucyd. τοὺς ἀπίστους Plutarch. καταπολεμέω *idem* τοὺς Ἀθηναίους Thucyd. τοῖς ἄλλοις Plut.

Συγχωρέω *assentior*, τοῖς τοῦ Πλάτωνος δόγμασι Philopon. τοὺς πάντας Plato.

Φροντίζω... φοβοῦμαι *sollicitus sum*, ὑμῖν (pag. 147.) ὑμᾶς Galat. 4. 11.

Ψεύδομαι *mentior*, ἀνθρώποις Act. 5. 4. τὸ πνεῦμα v. 3.

Genitivus

Verba *permutandi* exigunt genitivum *rei acceptæ* cum accusativo *rei datæ*; ut ἀμείβειν χρύσεα χαλκείων Il. ζ. Interdum vice versâ; ut ὁ σοφὸς ἐκ ἀλλάξαιτο τῆς ἐλευθερίας τὴν Περσῶν βασιλείαν Plutarch. dativum personæ *quâcum fit commutatio*; ut ἀμείβεσθαί τινι τὰ ἱμάτια idem. Rarissimè dativum *rei acceptæ*; ut ἀλλάξεις ὄιον προβάτῳ Exod. 13. 13.

Nomen *materiæ* post verba effertur interdum in genitivo; ut ἄρπλω ἀδάμαντος ἔτευξε Hesiod. infrequentiùs dativo; ut αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται αἱ δ' ἐλέφαντι Od. τ.

Verba *auferendi, propulsandi* exigunt accusativum substantivi prioris cum genitivo vel dativo remotioris; ut ἁρπάζειν ἄρνηθον τῶν πρεσβυτέρων Aristoph. ἁρπάζω σοι τήνδε Sophocl. Τρῶας ἄμυνε νεῶν Il. ο. τί κλέεσσιν ἀμύνειν νηλεὲς ἦμαρ Od. τ.

Particularia regentia Genitivum, *rariùs Dativum*.

Ἀντέχομαι *retineo* τῆς θυγατρός Euripid. ταῖς ἐλπίσι Diodor.
Δευτερεύω *secundus sum* τούτου Dioscor. αὐτῷ Plutarch.
Διαπρέπω *excello* πάντων Euripid. τούτοις Constant.
Καταγελάω *derideo* αὐτοῦ Marc. 5. 40. Πέρσῃσι Herodot.
Ψεύδομαι *frustror* λίπης Isocr. δοῦρεις Steph.

Regentia Dativum, *rariùs Genitivum*.

Ἀντάω *occurro* σοὶ Sophocl. τοῦδ' ἀνέρος Il. π.
Ἐνέχομαι *obnoxius sum* ὀνείδει Plato. τῆς φλυαρίας Galen.
Ἐπακούω *ausculto* βασιλῆος Herodot. τοῖς ἐπιτεθολωμένοις Demost.
Πείθομαι *obedio* τῷ θεῷ Plato. ὡς ἡδὺ τῶν φυσάντων πείθεσθαι τέκνα Agath.
Σημαίνω *impero* πᾶσι Il. ά. στρατοῦ Il. ξ'.
Ὑπακούω *obedio* αὐτῷ Matt. 8. 27. τῆς ἐμῆς φωνῆς Gen. 22. 18.
Φείδομαι *ignosco* παίδων φείδεσθαι πατρικόν Nazianz. φείδονται τοῖς τῇ σωφροσύνῃ τετελεσμένοις Xenoph.

Genit. Dat. vel Accus.

Verba *imperandi* regunt genitivum, apud poetas etiam dativum; ut ἄρχειν τῶν ἐθνῶν Marc. 10. 42. ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι Il. π. Quædam tum in prosâ tum in carmine accusativum; ut ὀργὴ τυραννεῖ τὴν ψυχὴν Chrysost. πόλιν ἡνιοχεύει Epigr. ἀνάσσω & ἡγεμονεύω poetis regunt tres casus; ut Καδμείων ἤνασσε Od. λ. Μυρμιδόνεσσι Il. ά. Ζεὺς πάντ' ἀνάσσει Euripid. στίχας ἡγεμονεύει Apollon. Τρωσὶ Il. β'. πλόον Apollon. Ἐπιστατέω oratoribus; ut τῶν ἔργων Xenoph. τοῖς τεχνίταις & τοῦτο τὸ πρᾶγμα Plutarch. Sic ἡγέομαι *dux sum*; ὑμῶν Heb. 13. 7. τοι Æschin. τὰς πομπὰς Demost. στρατηγέω *idem* genitivum vel accusativum; ut στρατηγῶ Ἀθηναίων Thucyd. πάντα vel τὸν πόλεμον Demost.

Verba *abundandi* gaudent genitivo & interdum dativo; ut γέμω φορτίων Xenoph. ἔρνεσι Diodor. χάειτ© πέπλησθε Nonn. δάκρυσιν ἐπλήσθη Thucyd. πλεονεκτῶ τῶν ὠφελίμων Philostrat. τοῖς χρήμασι Plato. Quædam reperiuntur in tribus casibus; ut πλουτῶ ῥημάτων Liban. χαλκῷ Xen. ἀνάπαυσιν Gregor. πληρέμαι χαρᾶς Act. 13. 52. τῇ παρακλήσει 2. Corinth. 7. 4. τὴν ἐπίγνωσιν Coloss. 1. 9 πλεονάζειν πτισάνης Galen. εὐτυχία Thucyd. εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ πλεονάζειν τὰ ἄρθρα Bud. (Sic τὸ στόμα αὐτῦ ἐπλεόνασε κακίαν Psalm. 50. 19.) εὐπορῶ μήλων Lucian. τὰ χρήματα Demost. δυστυχῦμεν εἰς εὐπορῦμεν Synes. Sic μεθύω *ebrius sum*, τῶν ἡδονῶν Theophil. ἀλοιφῇ Il. ρ'. τὸ φίλημα Epigram.

Quædam verba regunt tres casus.

Ἀντιάω, ζω *occurro*; ut ἀντιάσαι πυρὸς ἠὲ θεοῖο Nazianz. ἀνδράσιν εὐξείνοις Apollon. ἀντιάζω τὸν τῶν Ἀρκαδίων στρατὸν Herodot.

Ἀπολείπω *deficio* adsciscit accusat. vel dativum personæ, & genit. vel dat. rei; ut τόλμα αὐτὺς ἄρχε) ἀπολείπει Æschin. μόνῳ αὐτοῦ Plutarch. ἀπελείπετο ταύτης παιδείας idem. πάσαις ταῖς δυνάμεσι Iso.

Ἀτακτέω *ordinem non servo*; ut ἀτακτεῖν τῆς ἀγωγῆς Plutarch. ἀτακτεῖ ἥλι© ταῖς κινήσεσι idem. τὰς μάχας Philostr.

Ἀφικνέομαι *pervenio*; ἀφίξεται Ἴλιον Il. σ'. interdum dativum; ut ἀφίξομαι ὑμῖν Ælian. rariùs genitivum; ut ἀφίκηται τοῦ ἡλίου Theophrast.

Ἀκύω *audio* præter genitivum (pag. 148.) regit dativum & accusativum personæ apud poëtas; ut ἀκύειν Ἀνέρι κηδομένῳ Il. π'. Λέανδρον ἀκύω Musæus. Κλύω dativum; ut εὐχομένῳ μοι κλῦθι Theogn.

Βασκαίνω *invideo*; ut ἐβάσκαινε γὰρ αὐτῦ Lucian. τοῖς σοφισαῖς Philostrat. τὸν πρεσήκοντα Liban.

Ἐπιβάλλομαι *aggredior*; ut τῇ τῶν πραγμάτων συντάξει ἐπιβάλλεῖο Polyb. τὸ ἔργον Plato. rariùs genitivum; ut ἐνάρων ἐπιβάλλεται Il. ζ'.

Κινδυνεύω periclitor; ut κινδυνεύω τῆς ἀρχῆς Thucyd. τῇ πόλει Herodot. τὴν ἀπ' αὐτῦ δόξαν Nazianz.

Μέμφομαι & ἐπιμέμφομαι *incuso*; ut τινὰ Xenoph. ἡμῖν Thucyd. κασιγνήτοις Od. π.

Μετέχω *participio*; ut ἐξυσίας ὑμῶν μετέχυσι 1. Cor. 9. 12. τὰς πληγὰς Aristoph. rariùs dativum; ut μετεῖχον τῇ οἰκήσει Thucyd.

Προβαίνω *progredior*; ut προβαίνειν τῆς ἡλικίας Plato. τῇ ἡλικίᾳ Demost. τὴν ἡλικίαν Herodian. l. 2.

Συγγινώσκω *ignosco* adsciscit tres casus rei; ut συγγινώσκω σοι τῆς ἀγνοίας Lucian. συγγνῶναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα Gregor. rarissimè dativum; ut συγγνῶθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις Euripid.

Ὑπερβάλλω *excedo*; ut ὑπερβάλλει πάντας ἀνθρώπους Xenoph. rariùs genit. vel dativum; ut τῆς συμμετρείας Aristot. τοῖς πᾶσι Thucyd.

Nomina sequentium significationum adduntur verbis in tribus casibus.

NOmen *caussæ* adjicitur verbis plerumque intransitivis in dativo; ut τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ Herodian. ἀπολώλει τῷ φόβῳ Xenoph. αἰσχύνομαι τοῖς πεπραγμένοις Xenoph. μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ Ephes. 5. 18. Verbis ut plurimùm significantibus *passionem animi* apponitur in genitivo, subaudito ἕνεκα; ut τοῦ μὲν πάθους ᾤκτειρεν αὐτόν Xenoph. Ἑλλάδος στένω Euripid. ἄγαμαί σου vel σε τῆς ἀρετῆς Demost. συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας Plato. ἀπάτης κοτέει Il. δ. ἀμύνομαί σε τοῦ γέλωτος Lucian. Item *laudem, vituperium, contentionem*; ut ἐπαινῶ τὸ ἄστυ τοῦτο δῆμον καὶ κρινῶ &c. Heliodor. ἐπικερτόμησεν αὐτοὺς ἀβουλίας Agath. τοῦ σίτου ἀμφισβητεῖ ἡμῖν Demost. Interdum subintelligitur ἐκ, ἀπὸ, ὑπὸ &c. ut κάμηλοι κατίλαμπον χρυσοῦ Aristid. ἐμεθύσθη νέκταρος Lucian. In accusativo etiam, subaudito διὰ; ut ὅς γάρ αἰσχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους Luc. 5. 26. πεπαρώχθαι τὴν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγενημένην Demost. ἐπιτιμῶ σοι τὴν ἀβουλίαν Phalaris.

Plurima verba indifferenter post se assumunt tres hosce casus; ut ἀλγῶ παιδός Euripid. κακοῖς Isocrat. θάνατον Julian. ἐξεπλάγη τῆς ὥρας Heliodor. l. 5. τῷ πλήθει Thucyd. τὴν τόλμαν idem.

Nomen *instrumenti* vel *modi* quibuslibet additur verbis in dativo; ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου &c. Oraculi responsum. ἤνυσε πολλῷ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει Herodian. Interdum accusativo, subaudito κατὰ; ut διαβαίνω τὴν γέφυραν Plutarch (Sic κολλύριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς Apocal. 3. 18.) βίαν δὲ δράσῃς μηδέν Euripid. Rarissimè genitivo; ut λόγου δὶς τόσον μ' ἐκούφισας Euripid. περιττεύειν τῆς ἀρετῆς Xenoph.

Nomen *partis* verbis apponitur in genitivo præcipuè iis, quæ significant *prehendo, lavo* &c; ut πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς Actor. 3. 7. λύκον ὤτων κρατῶ Proverb. κόμης ἕλε Πηλείωνα Il. ά. τὸ ἴγα τοῦ πτεροῦ συνείληφας Lucian. item ἕλκω σε ῥινὸς Lucian. κατασπῶ, κρεμῶ, εἶπέ σε ποδὸς idem. ἐπιλλὸν αὐτοῦ γένειον Dion. τοῦ τείχους καθεῖλε Diodor. νίπτω χεῖρας ἁλὸς Od. β. σπένδουσιν οἴνου Herodian. γαίας ὀρύττειν Soph. τῆς γῆς ἔτεμον Thucyd. καταπλάσσομαι τῶν διδύμων Galen. Ponitur etiam in accusativo; ut ἔβλαψέ με πόδας Il. ψ. τῶ σε πόδας νίψω Od. ψ. τέμνετε ἵππους φόβην Euripid. παίει με τὸ νῶτον Aristoph. rariùs dativo; ut καταπλάσσομαι τῷ μετώπῳ Dioscor. παίειν κεφαλῇ τοὺς ἐντυγχάνοντας Plutarch. nisi *pars* pro *instrumento* capiatur; ut βοηθεῖν καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ &c. Æschyl. κατέσεισε τῇ χειρί Act. 13. 16. (& τὴν χεῖρα Act. 19. 33.)

Nomen *pretii* apponitur verbis potissimùm *emendi* in genitivo;

ut ἀγοράζομεν διακοσίων δηναρίων ἄρτυς Marc.6. 37. πολλῶν θανάτων αὐτὸν ἐξώνησαι Heliodor. δηναρίυ συνεφώνησάς μοι Matth. 20. 13. Nonnunquam in dativo; ut χρυσῷ ὠνήσατο τὴν νίκην Theophrast. ὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε 1. Pet. 1. 18. In utroque simul casu; ut ὃς μὴ χρημάτων ἀλλ' ἰδίῳ θανάτῳ τὸ πτωχεῖον ἐπρίατο Chrysost. Affertur etiam in accusativo post verba *valoris* & *ponderis*; ut τάλαντον δύναται μνᾶς ξ' Suidas. ἡ μνᾶ ἕλκει παρ' Ιουδαίοις λίτρας δύο καὶ ἡμίσειαν Zonaras.

Nomen *temporis* respondens ad quæstionem πότε, adjicitur verbis in genitivo vel dativo; ut ἦλθε νυκτὸς Joh. 3.2. (Sic ἀλύειν σκότους *tenebris errare* i.e. νυκτὸς Heliodor. l. 5.) τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται Luc. 24. 46. Rariùs in accusativo; ut τὸν παρελθόντα χρόνον ἐπολέμησαν Isocrat. ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν Joh 4.52. Respondens verò ad quæstionem πόσον χρόνον, effertur in accusativo vel dativo, rariùs in genitivo; ut ἔμεινε μῆνας τρεῖς Luc. 1. 56. εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν ἀποδημοῦσαι Justin. δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν σκηνοποιήσασθαι Herodian. (περιτμηθεὶς νυκτὸς καὶ ἡμέρας 1. Tim. 5. 5) Sic εἰμὶ ἐτῶν τεσσαράκοντα Lucian. ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα Plutarch. sic ἐτῶν δώδεκα Marc. 5. 25.

Nomen *spatii* adjungitur verbis in accusativo; ut ποταμὸς ἀπέχει τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα Herodian. (σταδίους ἑξήκοντα Luc. 24. 13.) Interdum in dativo; ut Πενταπόλεως Τρίπολις διέχει ἡμερῶν ὁδῷ εἴκοσι Procop. Rariùs genitivo; ut Βηθανία ἐγγὺς ἦν ἀπ' ἄστεος Ἱεροσολύμων Ὡς τριακοντα σταδίων καὶ δώδεκα Nonn. in Joh. c.11.

Nomen *loci* tum proprium tum appellativum, apud poetas præcipuè & historicos verbis subjicitur significantibus

1°. *Motum ad locum*, in accusativo; ut Ἑλλήσποντον ἵκοντο Homer. ἦλθον τάφον Sophocl. Oratoribus usitatiùs sequente δε; ut ἦλθε Μέγαράδε Plato.

2°. *In loco*, dativo; ut στήλας στῆσαι Ὀλυμπίασι καὶ Πυθοῖ Thucyd.

3°. *A loco*, genitivo; ut τῆς Κρητικῆς ἄκρας ἥρομεν Heliodor. l. 5. Frequentiùs verò efferuntur hujusmodi nomina vel per adverbia loci ζε, θι, θεν &c. ut ἦλθε Θήβαζε Plato. οἴκοθι κεῖται Od. ς. Ἀθήνηθεν πλεῖ Liban. vel per præpositiones; de quibus infrà.

Quibuslibet verbis additur genitivus Substantivi cum participio absolutè sumptus; ut ἐτράπετο ὧραι Μηνῶν φθινόντων Hesiod. Omisso interdum Substantivo; ut περιιόντος id est καιρῦ Theocr. Idyll. 11. vers. 18. ὕοντος Xenophon. & ὕπαντος Aristot. id est Διός. interdum etiam participio; ut ἐμῦ μόνης πέλας Sophocl. subauditur ὄυσης. Usurpatur quandoque accusativus præcedente ut-

plurimum

plurimum ὡς, vel ὥσπερ; ut ὥσπερ οὐκ αὐτῷ χάριν τινὰ ἔσαι Aristot. Interdum dativus vel nominativus; ut παρελθόντι ἐνιαυτῷ φαίνεσι Xenoph. ἀνοίξαντες τοῦ σώματος πόρους πάλιν γίνεται τὸ πῦρ Aristot. nominativus vel accusativus; ut ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς Il. γ'.

Verba variæ Constructionis.

NOnnulla verba, præcipuè *accusandi*, *condemnandi*, *absolvendi*, *privandi*, *participandi*, *communicandi*, casum rei & personæ variis modis regunt vel submutant.

Σοῦ, σοὶ, σὲ indicant casum personæ: τούτου, τούτῳ, τοῦτο casum rei.

Ἄγαμαι & ἀγάζομαι *miror*, σοῦ Xenoph. σὲ Od. ζ. τούτου Xenoph. τοῦτο Plato. σὲ τούτου; ut Δαίδαλον τῆς γνώμης οὐκ ἄγαμαι Julian. σοῦ τοῦτο; ut ἀλλά τε σοῦ πολλὰ ἄγαμαι Xenoph. σοῦ τούτου; ut ἄγαμαι ἀνδρὸς ἀρετῆς Demost. Sic θαυμάζω & omnia ferè verba *admirandi*.

Αἱρέω *damno*, σὲ τούτου; ut Κλέωνα δώρων ἑλεῖν Aristoph. σὲ τοῦτο; ut δίκας εἷλεν Εὔπολιν Isæus.

Ἀπογινώσκω *absolvo*, σοῦ Gregor. σὲ τούτου; ut ἀπογινώσκειν τινὰ τοῦ ἐγκλήματος Steph. σὲ τοῦτο ut; ἀπογινώσκειν σε γραφὴν vel τὴν ἔνδειξιν Demost.

Ἀποφεύγω *absolvor*, σὲ; ut ἀποπέφευγα τὸν Μέλιτον i. e. τὴν ἀπὸ Μελίτου δίκην Plato. τοῦτο; ut ἀποφεύγω δίκην Aristot. θάνατον & εὐθύνας, & αἰτίαν Plutarch. γραφὴν Steph. σὲ τοῦτο; ut δίκας ἀπέφυγον τοῦτον παρόντα καὶ ἀντιδικοῦντα *judiciis, illo præsente & contrà me orante, absolutus sum* Demost.

Ἀφαιρέω vel ἀφαιροῦμαι *aufero*, σοῦ vel σοὶ τοῦτο; ut ἀφαιρεῖσθαι τοῦ δήμου τὴν ψῆφον Plutarch. πολλὴν χώραν τοῖς πολεμίοις ἀφελέσθαι Isocrat. τοῦτο τούτου; ut ἢν ἀφέλῃ τις τῶν συμποσίων τὰς κωμῳδίας ταύτας Lucian. σὲ τοῦτο; ut τὸν παῖδα ἀφείλετο τὴν ψυχὴν Xenoph. σὲ τούτου; ut Ἀλβῖνον κεφαλῆς ἀφεῖλον Herodian. l. 3.

Ἀποψηφίζομαι *absolvo*, σοῦ Demost. σοῦ τοῦτο; ut Λεωκράτους ἀποψηφίζεσθαι θάνατον Antiphon. σὲ τοῦτο; ut ἀποψηφίζεσθαί σε γραφήν, & (omisso σε) γραφὴν Æschin. vel σὲ θάνατον Antiph.

Γράφομαι *accuso*, σέ; ut γράφομαι τὸν ἀντιδικοῦντα Plutarch. τοῦτο; ut γράφεσθαι ἀπόλειψιν Lucian. γραφάς Plutarch σὲ τοῦτο; ut γράφεται ἡμᾶς γραφὴν ἀσεβείας Xenoph. σὲ τούτου; ut γράφομαί σε προδοσίας Plutarch. rariùs σὲ γραφῇ Chrysostom.

Διώκω *accuso*, τοῦτο; ut φόνον Aristot. σὲ τούτου; ut διώκω σε φόνου Demosth. & (omisso σε) διώκω τῆς τυραννίδος Constant. σὲ

τοῦτο;

τῦτο ut διώκω σε δίκλω vel γραφὴν Isocrat. γραφὴν & σε γραφὴν κλοπῆς Demosth. Sic διωκάθω.

Δωρέομαι *dono*, τῦτο; ut ἵππον ἐδωρήσατο Plutarch. τύτῳ; ut δωρῦνται χρυσέοισι Epigram. σοὶ τῦτο; ut Ὑρκανίῳ ἵππον ἐδωρήσατο Xenoph. σὲ τύτῳ; ut δωρήσασθαι ἅπαντας χιλίαις δραχμαῖς Plutarch. rariùs σὲ τύτυ; ut δωρέομαί σε τῦ δε Euripid.

Ἐγκαλέω *accuso*, σοὶ; ut ἐγκαλεῖ τοῖς Ἀθηναίοις Gregor. τύτυ; ut ἐγκαλεῖν μισθώσεως Demosth. τοῦτο; ut τριακοσίας δραχμὰς ἐνεκάλεσε Isocrat. σοὶ τύτου; ut ἐγκαλῶ σοι τῆς ἀγνωμοσύνης Bud. in Epist. σοὶ τοῦτο; ut προδοσίαν ἐνεκάλουν αὐτῷ Plutarch. τοῦτο τύτῳ; ut ἀδικίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Λυκύργυ νόμοις Plutarch.

Εἴργω *cohibeo*, σὲ; ut οἱ πατέρες εἴργυσι τὺς υἱὺς Xen. σὲ τύτυ; ut εἴργω τινα ἱερῶν Demosth. & (omisso σε) οἴνυ Galen. σὲ ταῦτα Aristoph. σοὶ τοῦτο; ut εἴργω σοι τὸ ἐγχείρημα Zonaras.

Ἐπικαλέω *objicio*, σοὶ; ut ἀλλήλοις ἐπεκάλουν Plato. τοῦτο; ut ἐπικαλεῖν τὴν ἀπόστασιν Thucyd. σοὶ τοῦτο; ut ὐδεὶς βίαιον ἐπεκάλει μοι Lucian. σὲ τύτῳ; ut ἐπεκάλει ἀμφοτέρυς φιλίᾳ Herodi. l. 3.

Ζημιόω *damno afficio*, σε; ut σαυτὸν ζημιώσεις Plato. σὲ τύτῳ; ut βασιλέα χρήμασιν ἐζημίωσαν Plutarch. σὲ τοῦτο; ut ἐζημίωσαν αὐτὸν τὰ μέγιστα Aristot. σὲ τύτυ; ut ζημιῶ σε χρημάτων Constant. ζημιῦμαι *damnum patior*, τοῦτο; ut ψυχὴν ζημιωθῇ Nazianz. τύτῳ; ut ζημιύσθω δέκα δραχμαῖς Æschin.

Καλέω *voco*, σὲ ὀνόματι & σε ὄνομα Steph. item σοὶ ὄνομα; ut πᾶσιν ἄστροις ὀνόματα καλεῖ Psalm. 147. v. 4.

Καταγινώσκω *condemno*, σοῦ; ut ἑαυτοῦ καταγνωκέναι Demosth. σε τύτυ; ut καταγινώσκω σε φόνυ Lysias. σοῦ τῦτο; ut Κλεανδρίδυ θάνατον κατέγνωσαν Thucyd. κατέγνωκα ταῦτα ἐμαυτῦ Plutarch. σὲ τύτυ; ut ὐ μὴν καταγνοίην ὑμῶν ὐδενός Demosth. τύτυ; ut τῦ πράγματος (subaudi σῦ) κατέγνωσαν Judith. σῦ τύτυ θάνατον; ut πολλῶν οἱ πατέρες ἡμῶν Μηδισμῦ θάνατον κατέγνωσαν Isocrat.

Καταδικάζω *condemno*, σῦ Synes. σὲ; ut τὺς ἀναιτίυς καταδικάσατε Matth. 12. 7. σῦ τῦτο; ut καταδικάζω σῦ ἀδικίαν vel ἀμαθίαν Synes. σῦ τύτῳ; ut καταδικάζω τῶν γυναικῶν θανάτῳ Diodor. σὲ θανάτῳ Chrysostom.

Κατακρίνω *condemno*, σῦ Isocrat. σὲ; ut κατακρινεῖ αὐτὺς Luc. 11 31. σῦ θάνατον Isocrat. σὲ τύτῳ; ut κατακρινῦσιν αὐτὸν θανάτῳ Marc. 10. 33. σὲ τῦτο; ut κατακρίνειν σε πενίαν Gregor.

Καταχειροτονέω *suffragio condemno*, σοῦ; ut ὁ δῆμος κατεχειροτόνησεν αὐτῦ Demosth. σὲ; ut ὃν ὁ δῆμος κατεχειροτόνησε idem. σῦ τῦτο; ut τῶν ἀνδρῶν θάνατον Plato.

Κατα-

Καταψηφίζομαι *condemno*, σϐ Plato. σὲ, ut ἄνδρα δίκαιον καταψηφίζεσθ Demosth. σὲ τϐτϐ, ut τϐτον τῆς ἑορτῆς ϐ καταψηφιεῖσθε idem. θανάτϐ Xenoph. σϐ τϐτο, ut κλοπὴν αὐτϐ κατὰ τι ψηφίσαντο Plato, vel ἐμϐ θάνατον Xen.

Κατηγορέω *accuso*, σϐ Isocrat. σὲ, ut ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα κατηγορεῖ Chrysostom. τϐτϐ, ut κατηγορῶ τῶν πεπραγμένων Xen. τϐτο, ut μωρίαν κατηγορεῖ idem σϐ τούτϐ, ut Βϐσιειδ ξενοκτονίας κατηγορϐσι Isocr. σϐ τϐτο, ut τϐτο Ἀγησιλάϐ κατηγορϐσι Plutarch. σὲ τϐτο. ut πνὰ ψεῦδος κατηγορεῖν Demosth. αὐτὸν φόνϐ Steph.

Κοινωνέω *communico* vel *participo*, σοί; ut ἐκοινώνησέ μοι Phil. 4. 15. τούτϐ, ut κεκοινώνηκε σαρκὸς Heb. 2. 14. τούτῳ, ut κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις Joan. 2. 11. σοὶ τούτϐ & σοὶ τϐτο, ut μὴ πυρὸς μὴ λύχνϐ τινι κοινωνεῖν Dem. κοινωνείτω τὸν λόγον τῷ κατηχϐντι Galat. 6. 6. σϐ τούτῳ, ut μϐ τῇ θλίψει Philip. 4. 14. Sic omnia verba *communicandi* vel *participandi*; excepto quòd μεταδίδωμι non regit dativum *rei*, neque solùm neque cum casu personæ.

Μαρτύρομαι *in testem voco*, σέ; ut μαρτύρομαι τὰς θεὰς Dinarch. τϐτο, ut ταῦτ᾽ ἐγὼ μαρτύρομαι Aristoph. σὲ τούτϐ, ut Ὅμηρον τῆς τῶν θεῶν παραγωγῆς μαρτύρονται Plutarch. σὲ τοῦτο, ut ταῦτα θεὸν μαρτύρομαι Synes.

Μέμφομαι *incuso, vitupero*, σὲ Xenoph. σοὶ Demosth. τϐτο, ut μέμφεσθ τὰ ἐπαινετὰ Gorg. Leont. τϐτϐ, ut ὧν ϐδεὶς ἐμέμψατο Thucyd. σϐ τϐτο, ut ὃ μάλιστα μέμφονται ἡμῶν idem. σοὶ τϐτο, ut ὅ, τι μεμψαίμεθα αὐτοῖς Epicur. σοὶ τούτϐ, ut μέμφεταί σοι ἀχαριστίας Ramus.

Μνησικακέω *memor sum injuriæ*, σοί; ut τοῖς ἄλλοις Thucyd. σέ; ut τὸν Λαῖτον Herodian. τούτϐ, ut τ ἀποκηρύξεως Lucian. σοὶ τούτϐ; ut τοῖς Κορινθίοις τῶν πραχθέντων μνησικακῆσαι Demosth.

Τιμάω vel τιμῶμαι *condemno* sive *mulcto*, σὲ τούτϐ, ut πέντε ταλάντων ἐτιμήσατε αὐτὸν Dinarch. σὲ τούτῳ, ut Ὅμηρον πεντήκοντα δραχμαῖς ἐτίμησαν Lucian. σοὶ τούτϐ, ut τῷ πατρὶ δὲ παραδεδωκότι δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο Theophil. vel θανάτϐ αὐτῷ Demosth. σοὶ τούτῳ, ut θανάτῳ τιμῶμαι ἐμαυτῷ Æschin.

Τιμωρέω *punio* αὐτούς Act. 26. 11. σὲ τούτϐ, ut σὲ φόνϐ τιμωρεῖ Euripid. σὲ τϐτο, ut σὲ τῶν ἑταίρων φόνον idem.

Τίομαι *punio*, ἐτισάμην σϐ Steph. τϐτο, ut τίσασθαι πατρὸς φόνον Soph. σὲ τούτϐ, ut τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος Il. γ. σὲ τϐτο, ut τίσατο ἔργον ἀεικὲς Ἀντίθεον Νηλῆα Od. ο. vel σὲ δίκην Euripid.

Φιλοφρονέω, ϐμαι *comiter excipio*, σέ; ut τὸν Τερέντιον ἐφιλοφρονήσατο Plutarch. σὲ τούτῳ, ut φιλοφρονήσομαί σε τῇ δικέλλῃ Lucian. σοὶ τϐτο, ut ἄλλο μὲν ϐδὲν ἐφιλοφρονήσατο αὐτῷ Xenophon.

 Eidem

Eidem verbo diversi casus diversæ rationis simul apponi possunt juxta diversas regulas, ut Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί Sophocl.

Multa verba pro variâ significatione variam habent constructionem.

Genit. vel Accusat. Βασιλεύω *impero*. G. ut βασιλεύω τῆς Ἀσίας Isocr. *regem constituo* A. βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα 1. Regum 8. 22. Κατισχύω *prævaleo* G. ut κατισχύσουσιν αὐτῆς Matth. 16. 18. *corroboro* A. ut κατίσχυσον αὐτόν Deuteronom. 1. 38. Μισθοφορέω *quæstum facio* G. ut κόλακες τούτων μισθοφοροῦσιν Aristoph. *stipendia persolvo* A. ut στρατιὰν μισθοφορεῖς Pealar. Συκοφαντέω *accuso* A. pers. cum G. rei, ut ἐσυκοφάντει τὸν θεὸν ὀλιγωρείας Ælian. *aufero* G. pers. cum A. rei, nt εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα Luc. 19. 8. cum pluribus aliis.

Dat. vel Accusat. Ἀντέχω *sustineo* D. ut ἀντέχειν τῷ πόνῳ Xen. *retineo* A. ut ἀντέχειν τὴν χεῖρα Lucian. Ἐλπίζω *spero* A. ut πάντα ἐλπίζει 1. Cor. 13. 7. *confido* D. ut τῇ τύχῃ ἐλπίσαι Thucyd. Ἐπιγαμβρεύω *gener sum* D. ut ἐπιγαμβρεύσω σοι 1. Maccab. 10. 54. *affinitatis jure duco* A. ut ἐπιγαμβρεύσει τὴν γυναῖκα Matth. 22. 24. Μαθητεύω *discipulus sum* D. ut ἐμαθήτευσεν αὐτῷ Plutarch. *doceo* A. ut μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη Matth. 28. 19. Φωνέω *loquor* D. ut ἕρποντι φώνει Soph. *compello, voco* A; ut ἐφώνησεν αὐτοὺς Matth. 20. 32. sic προσφωνέω; ut προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις Matth. 11. 16. προσεφώνησε τοὺς μαθητάς Luc. 6. 13. μεταφωνέω; ut Ἰφινόην μετεφώνεεν Apollon l. 2. μετεφώνεεν ἱεμένοισιν ibidem. & plura hujusmodi.

Gen. vel Dat. Κύρω *nanciscor* G. ut μὴ 'γρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε Euripid. *incido* D. ut πήματι κύρσαι Hesiod. Sic ἐπιτυγχάνω τοῦ ἀνδρὸς Aristoph. τοῖς θεαταῖς idem. &c.

Gen. Dat. vel Accusat. Ἀγάζομαι *miror* G. vel A (pag. 148) *irascor* vel *invideo* Dat. ut ὅταν τινὶ ἀγαθῷ τῶν στρατιωτῶν Xenoph. Ἀπορέω *dubito* D. vel A. (pag. 153.) *indigeo* G. ut ἀπορῶ ἔργων Xen. Ἐμπνέω *anhelo* G. vel A. (pag. 150) *inspiro* D. p. & A. r. ut ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν Hesiod. Παραχωρῶ *cedo* D. p. & G. rei (pag. 147.) *porrigo* D. p. & A. r. ut παραχωρεῖν τοῖς νεανίσκοις κρεάδιον Plutarch. Ἀνίημι *desisto* G. ut ἀνεῖναι τῆς φιλονεικίας Thucyd. *dimitto* A. ut καὶ ἀνίει Il. 6. *libero* A. p. & G. r. ut ἀνεῖς τὴν πενθερὰν τῆς ζημίας Synes. *ignosco* D. p. & A. r. ut τι τῆς ὀργῆς ἀνεῖναι τῇ φύσει Dem. &c.

Derivativa ferè exigunt casus primitivorum Nominum, aut Adverbiorum unde manant.

Verba derivativa, si passivè capiuntur, casum solummodo regunt primitivi inclusi; sin activè, adsciscunt accusativum cum casu primitivi: Gen. ὑστερίζω *posterior sum* vel *venio*, ἀριστεύω *præstantissi-*

mus sum, ἡτ]ᾶομαι *inferior evado*; ut μιᾷ ἡμέρᾳ ὑςερίζειν τȣ̃ βασιλέως Steph. ἀριςεύειν τῶν βαρϐάρων Plutarch. ἡτ]ᾶσθαι τῆς ἡδονῆς Xenoph. quia ὕςερ☉, ἄρις☉, ἥτ]ων genitivum regunt: μακρύνω *summoveo*, σὲ τῆς πόλεως Budæus. πελάζω *propè sum*, τῶν νεῶν Soph. quia μακρὰν & πέλας regunt genitivum. Dat. ἐχθρεύω *inimicus sum*, ut ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς 2. Maccab. 10. 26. γλυκαίνω *edulco*, ut ἐγλύκηνάς μοι ἐδέσματα Psal. 55. 15. quia ἐχθρὸς & γλυκὺς regunt Dativum. Gen. vel Dat. ἀλλοτριȣ̃μαι *abalienor*, ὑμῶν Demosth. τοῖς Ἀθηναίοις Thucyd. quia ἀλλότρι☉ regit genitivum vel dativum. atque alia hujusmodi.

Huc referuntur verba connotantia *incitamentum* vel *occasionem agendi*, quæ regunt accusativum personæ cum casu verbi inclusi, qualia sunt ποτίζω, παραπλάζω, γεύω, μιμνήσκω, ἀκȣτίζω *facio potare*, *errare*, *gustare*, *recordari*, *audire*, &c. ut ὑμᾶς γάλα ἐπότισα 1. Cor. 3. 2. πιπίσκει με τȣ̃ φαρμάκȣ Lucian. παρέπλαγξεν αὐτὸν τȣ̃ λόγȣ Philostrat. ἔγευσάς με εὐδαιμονίας Lucian. σὲ γεύω ἄκρατον μέθυ Euripid. ἀναμνῆσαί τινα τῶν συγγραμμάτων Lucian. ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα Plato. ἀκȣ́τισόν με τὴν φωνὴν Cant. 2 14. Legitur dativ. personæ in verbi passivi inclusi; ut ἀκȣτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν Psal. 51. 8.

Similiter Adjectiva vel Substantiva casus desiderant primitivorum: ἀκολȣθητικὸς *sequax*, διανέμεσις *distributio*, &c. ut πάθεσιν ἀκολȣθητικὸς ὁ νέ☉ Aristot. ἡ νέμεσις ἀπὸ τῆς ἑκάςῳ διανεμήσεως idem. quia ἀκολȣθέω, διανέμομαι, regunt Dativum. Gen. & Dat. συγγνώμων *facilis in dandâ veniâ*, ut οἱ θεοὶ συγγνώμονές σοι τῶν ἁμαρτημάτων Xenoph. quia dicitur συγγινώσκω σοι τῶν ἁμαρτημάτων.

Derivativa tam verba quàm nomina, alios quàm primitivorum casus adsciscunt, juxta regulas suprà traditas: v. g. πελάζω Dat. propter reg. pag. 145. l. 3. ut ὅς κε Βέϐρυξι πελάσῃ Apollon. παρεκτικός Gen. pag. 135. l. 31. ut ὁ θεὸς τῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀξίοις παρεκτικός Basil. δοτήρ Gen. pag. 133. l. 11. ut πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ ὁρᾷς Προμηθέα Æschyl.

Verbum derivativum quandoque regit casum suæ periphrasis. Gen. Ἀφηνιάζω *aspernor*, ὑπερασπίζω *defendo*, &c. ut ἀφηνιάζειν τῶν μαθημάτων Herodian. i. e. ἀποφεύγω ἡνίον. ὑπερασπίζω σȣ Nazianz. i. e. προΐσχομαι ἀσπίδα ὑπὲρ σȣ. Dat. Ὁμοιοπαθέω *similia patior*, ὁμοιοπαθεῖν τῷ Σαρδαναπάλῳ Aristot. i. e. ὅμοια παθεῖν. Accus. ἐπίκειμαι, ut ὅλον ὄρ☉ ἐπίκειμαι Lucian. quia dicitur ὄρ☉ ἐπικείμενον ἔχω. (sic ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι Actor. 28. 20.) Gen. & Accusat. Αἰτιῶμαι *caussam esse dico*, τȣ̃ ἀσθενέςατ☉ τὴν φύσιν Theophrast. i. e. αἰτίαν εἶναι λέγω. Gen. & Dat. Ταμιεύω *quæstor sum*, τȣ̃ παράλȣ Demosth. & τῷ Φιλίππῳ idem. quia dicimus ταμίας ὁ πνεύμων ἐϛὶ τῷ σώματι τῶν πνευμάτων Plato.

Sæpè negligitur casus periphrasis; ut μισθοδοτεῖν τοὺς ὁπλίτας Dem pro μισθὸν διδόναι τοῖς ὁπλίταις.

Periphrasis regit casum verbi simplicis; ut ἔξαρνός εἰμι vel γίνομαι τούτου Dem. quia dicitur ἐξαρνοῦμαι τοῦτο. Frequentiùs verò ἔξαρνός εἰμι τούτου Isocrat.

Certa verba cum certis nominibus novam induunt significationem; ut ἰδὸν ἐλθέμεναι *insidiari* Il. α'. &c.

Regimen Verbi Substantivi.

Nominativus post Verbum Substantivum.

Verba Substantiva εἰμί, ὑπάρχω &c. item τυγχάνω *sum*, utrinque nominativum expetunt; ut ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἀνομία 1. Joan. 3. 4.

Verbo τυγχάνω eleganter apponitur participium ὤν cum alio nomine; ut φαῦλος ὢν τυγχάνεις Lucian. ἔτυχε γυμνὴ οὖσα idem. τίς ὢν τυγχάνεις idem. Interdum verbis aliis substantivis ὑπάρχω, εἰμί &c. ut ἐχθρὸς ὑπῆρχεν ὤν Dem. φανερὸς ἦν δημοτικὸς ὤν Xenoph.

Est ubi participium verbi substantivi redundat, cum alio verbo vel participio; ut χαίρων ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην Sophocl. φανεροῦ γενομένου αὐτοῦ καταβάντος. Thucyd.

Genitivus.

Verbum substantivum, præcipuè εἰμί, cùm connotat *formam, modum, dignitatem, consuetudinem, officium, indicium, possessionem*, vel *ad aliquid pertinere* genitivum postulat; ut ψυχῆς ἐστιν ἐρρωμένης Herodian. (Sic γνώμης ἦν Zonar.) μὴ γίνου τῆς ὀργῆς ὅλος Heliod. Φρόνημα ἦν ἀξιώματος μεγάλου Plutarch. πλούτου ἐστὶν ὑβρίζειν Aristot. οὐχ ὑμῶν ἐστιν Actor. 1. 7. ἔστι κόλακος τὸ περίεργον Isocr. πάντα θεῶν ἐστι Laert. χώρας δ' εἰμὶ τοῦ πατρὸς Æschyl. & εἰμὶ τῆς πόλεως τῆσδε Plato.

Dativus.

Verbum εἰμί, & composita ἔνειμι, ἔπειμι, μέτειμι, πάρειμι, πρόσειμι, σύνειμι, uti & alia verba substantiva, exigunt dativum personæ vel rei, cui aliquid attribuitur; ut οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον Luc. 1. 7. (Sic χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι Act. 3. 6.) οὐκ ἐνῆν αὐτῷ κακία Xenoph. κάρη ὤμοισιν ἔπεστιν Il. β'. κυδρότεροισι μετεῖναι Il. δ'. παρεῖναι τῷ στρατεύματι Dem. ἡγεμόνι πάντα δεῖ προσεῖναι Xen. συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Luc. 8. 18. Sic ἄπειμι, περίειμι; ut ἀγαθὸν οὐδὲν ἀπεῖναι νομίζομεν ἀνδρὶ σοφῷ Heliodor. ὑμῖν περίεστι μισθὸς Demosth. quæ tamen duo genitivum regunt vi præpositionis; ut ὕπνος ἄπεστω ὀμμάτων Aristoph. περίεσται τῶν πολιορκουμένων Dem. Eleganter dativo nominis adsciscitur dativus participii; ut βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ἐστὶ Dem.

Ut in superiore regulâ verbum substantivum pro ἔχω positum, sic ἔχω positum pro substantivo dativum regit; ut ὡς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει Demosth.

Additur quandoque verbo substantivo duplex dativus, intercedente καὶ pro σὺν; ut οὐδὲν ἐστιν ἐμοὶ καὶ σοὶ πρᾶγμα Dem. Sæpè omisso ἐστὶ; ut τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, γύναι; Joan. 2. 4.

Dativus *rei* post verbum *est* positus pro nominativo apud latinos effertur à græcis in nominativo; ut εἰμί σοι ἄχθος Sophocl.

Occurrit etiam ejusmodi locutio τί ἐγένετο ὁ Πέτρος; i. e. τῷ Πέτρῳ Actor. 12. 18.

Regimen Passivorum.

Verba passiva, passivè etiam sive neutraliter significantia, præcipuè *vocandi*, *apparendi*, &c. admittunt nominativum post se; ut οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται Matth. 21. 13. ἔρωτι τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται Theocrit. ἐσθλὸς ἀκούω idem. στῆ δ' ὀρθὸς Il. α'. ὄρθιοι εἰσιν Oppian.

Passiva exigunt genitivum *agentis* cum præpositionibus ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ἐκ &c. ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται Isocrat. ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς Matth. 11. 19. παρεσκεύασται παρὰ θεῶν βίος Plato. ἐθηλύνθην πρὸς τῆς γυναικός Sophocl. Similiter passivè significantia; ut τεθνήκασι ὑφ' ὑμῶν Xenoph. κακῶς ἀκούειν ὑπὸ vel ἀπὸ τῶν πολιτῶν Isocrat. παρὰ πάντων Chrysost. ταῦτα πρὸς ὑμῶν ἔπαθε Herodian. ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν Phalar.

Interdum dativum cum ὑπὸ, παρὰ &c; ut ὑπὸ Σατράπαις διοικεῖσθαι Herodian. l. 6. γελᾶσθαι παρὰ πολλοῖς Philo. accusativum cum πρὸς &c. ut ἀπιστεῖσθαι πρὸς τοὺς δεσπότας Bud.

Adsciscunt dativum sine præpositione; ut πάντα μοι πέπρακται Demosth. quandoque genitivum subauditâ præpositione; ut γυναικῶν πολλαὶ πράξεις ἐτελέσθησαν Diodor. φίλων νικῶνται φίλοι Sophocl.

Cæteros casus passiva post se regunt more activorum suorum; ut παιδεύομαι ἱππικὴν Aristot. ἐπιστεύθη τὴν ἀρχὴν ἐκ βασιλέως Lucian. ἀποστερεῖσθαι ἡδονῶν Aristoph. & τὴν ἀτέλειαν ἀποστερηθῆναι Dem.

Casus immediatè sequens activum communiter fit nominativus passivi, juxta regulam (pag. 150.) ut δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν Apocal. 2. 26. ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία Apoc. 6. 8. Interdum remotior casus fit nominativus, proximiore manente eodem; ut πιστεύω τοῖς ξένοις τὰ χρήματα Plutarch. πεπίστευμαι τὴν οἰκονομίαν 1. Cor. 9. 17. τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι Euripid. in Andromachâ, quia dicitur ἁρπάζει μοι vel μου τήνδε. Huc refer εὐαγγελίζομαι πτωχοῖς Luc. 4. 18 πτωχοὶ εὐαγγελίζονται Luc. 7. 22.

Verbum medium pro ratione significationis activæ vel passivæ imitatur regimen utriusque vocis; ut βιάζομαι παῖδα Lucian. βιάζεσθαι ὑπὸ πλειόνων Thucyd. ἀγωνίζομαί σοι Zenoph. ἠγωνίσθη λαμπρῶς παρ' ἀμφοτέρων Plutarch.

Regimen Verborum cum Adverbiis.

NOnnulla Verba præcedentium classium regunt casus cum Adverbiis.

Ἄγχι; ut πελάσαι ἄγχι τινός Epigr.

Ἅμα; ut σοὶ ἅμ' ἑσπόμεθα Il. α'.

Ὀπίσω; ut ἀκολούθει ὀπίσω μου Matth. 10. 3°. Atque alia hujusmodi.

Verba Ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι *affectus sum* gaudent adverbiis qualitatis καλῶς, κακῶς &c. sequente casu *objecti*, quem regunt eadem adverbia; ut φιληκόως ἔχεις τῶν πραγμάτων Heliodor. ἐρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν Plato. εὖ διάκειμαί σοι Isæus. δυσμενῶς ἔχω τῷ πράγματι Isocrat. ἀλλοτρίως ἔχω τινὸς vel τινὶ Demost. rarius accusativum; ut ἀγαπητῶς ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ Herodian. Post eadem verba cum adverbiis similibus ponitur genit. *subjecti*: ut εὖ ἔχω ῥώμης vel συνέσεως Steph. δεξιῶς ἔχω τῆς φύσεως Lucian. τῶν ὄψεων διεῤῥιμμένως ἔχουσι Heliodor. l. 2. & cum sequentibus adverbiis ὡς, οὕτως, πῶς, ὅπως; ut ὡς ἔχω γνώμης Demosth. (Sic ὡς εἶχε τάχους Thucyd. ὡς ποδῶν εἶχε Steph.) οὕτως εἶχε τοῦ γένους Herodian. πῶς ἔχεις δόξης Plato. παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης idem. non raro etiam ponitur accusativus; ut οὕτω διάκειμαι τὴν γνώμην Isocrat. ὡς vel οὕτως ἔχω τὴν ψυχὴν vel γνώμην Demosth.

Alia quædam verba cum εὖ regunt casus: ἥκω genitivum *rei*, *partis* &c. ut εὖ ἥκω χρημάτων Herodot. εὖ ἥκεις μορφῆς Lucian.

Permulta eleganter cum aliis adverbiis; ut πόῤῥω σοφίας ἥκεις Plato, &c.

Regimen Verborum cum Præpositionibus.

VErba composita cum præpositionibus regunt casus vi illarum, Si fuerint transitiva, casum remotioris substantivi cum accusativo propinquioris; sin intransitiva, casum tantùm proximioris.

Genitivum regunt composita cum ἀπὸ, ἐκ, πρὸ, ἀνὰ *ab*, κατὰ *contra*, *de*, περὶ *pro*, ὑπὲρ *super*, *pro*, cum aliis significantibus *ab*, *de*, *pro*; ut ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας Luc. 13. 12. ἐξελθεῖν τῆς πόλεως

Act.

Act. 16. 39. περιτρέχει γλῶσσα διανοίας Isocr. ἀνέδορε τοῦ σκίμποδος Herodian. μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων Rom. 11. 18. καταβέβληται τῆς ἄνω δόξης Gregor. ὑπέρκειται τῶν πόλεων Nazianz. ὑπερίσταμαί σου Sophocl.

Dativo gaudent composita ab ἐν, εἰς, πρὸς, σὺν, ἀντὶ *contra*, μετὰ *cum*, παρὰ *juxta*, ὑπὸ *sub*, ἐπὶ *in*, *ad*, *supra*, aliisque quæ significant *ad*, *in*, *sub*; ut ἐμμένειν τῇ πίστει Act. 14. 22. εἰσοικίζειν ἑαυτῷ τὸν Χριστὸν Nazianz. προσκυλίζειν λίθον τῇ θύρᾳ Matth. 27. 60. συζήσομεν αὐτῷ Rom. 6. 8. τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε Act. 7. 51. σοὶ μετοίχομαι Od. τ'. αἱ λῦπαι παραπεπήγασι ταῖς ἡδοναῖς Isocrat. ὑπέχω τὴν κεφαλὴν τοῖς λίθοις Philostrat. ἐπέβαλλον αὐτοῖς χεῖρας Act. 4. 3. ἐπέστη αὐτῷ ὁ Κύριος Act. 23. 11. τοῖς ὑγροῖς ἐπινήχεται Alex. Aphrod. Sic ἀναπρέχω τοῖς χρόνοις Polyb.

Accusativo junguntur composita à παρὰ, μετὰ, διὰ aliisq; significantibus *præter*, *trans*; ut παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν Matth. 15. 3. μεταφυτεύειν χώραν Constant. διαπερᾶν τὰ πελάγη Isocr. (Sic ὑπερενεγκεῖν τῶν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς Thucyd.) item διὰ *per*, μετὰ *ad*; ut διαπορεύομαι τὴν πόλιν Plutarch. μέτειμί γ' αὐτὸν Aristoph.

Dativum vel accusativum adsciscunt composita ab ἀμφὶ, περὶ *circum*; ut ἀμφιβαίνει μοι θράσος Euripid. πόνος φρένας ἀμφιβέβηκε Il. ζ'. ταῖς πόλεσιν ἐρύματα περιβάλλεσθαι Aristot. τὰ τείχη τὴν πόλιν περιβάλλεσθαι idem.

Hæ præpositiones in compositis interdum alium regunt casum.

Ἀνὰ *ab*, ἀναδύομαι *emergo* gen. & accus. ut ἀνεδύσατο κρήνης Apollon. κῦμα θαλάσσης Il. α'.

Διὰ *per*, διαδέρκομαι *perspicio* genit. ut νεφέλης διαδέρκεσθαι Epigr. δίαημι *perflo* gen. & accus. ut Πνοιά δ' οὐ διάησι Hesiod. διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων idem.

Εἰς *in*, εἴσειμι & εἰσδύω *ingredior* dat. & accus. ut εἴσειμι τὴν εὐθυδικίαν & τῇ εὐθυδικίᾳ Steph. εἰσδύω σφίσι Herodot. εἰσδύειν τοὺς πόρους Alex. Aphrod.

Ἐν *in*, ἐμβαίνω *ingredior* dat. & gen. ut ἅρμασιν Il. ε'. ὅρων Soph.

Ἐπὶ *super*, ἐπιστάζω *destillo super* accus. ut ἱδρὼς στῆθος ἐπιστάζει Epigr. *in*, ἐπιβατεύω *innitor*, gen. vel dat. ut ἐπιβατεύειν ταῖς ὅλαις οὐσίαις Dem. τῆς ἐκείνου θεολογίας Gregor. ἔπειμι *invado*, ἐπιπορεύομαι *peragro*, ἐπιστρατεύω *bellum infero*, ἐπιτρέχω *incurro*, ἐφιζάνω *insideo* dat. & accus. ut ἔπεισιν αὐτοῖς Herodian. μιν Il. α'. ἐπιπορεύομαι τοῖς ἀγροῖς, & τοὺς τόπους Plutarch. ἐπιστρατεύω ὑμῖν Thucyd. πόλιν Euripid. ἐπιτρέχει ὀφθαλμοῖς Chrysost. Arabian Herodian. αἰθούσησιν ἐφίζανον Apollon. θῶκον Iliad. υ'.

Παρὰ

Παρὰ *juxta*, παρακάθημαι *assideo* dat. & accus. ut παρακάθημαι τῷ Σωκράτει Aristot. τὸ βαλάντιον Synes.
Περὶ *pro*, περιβαίνω *circumeundo protego* gen. & dat. ut περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο Il. ε. Πατρόκλῳ Il. ρ'.
Πρὸς *ad*, πρόσειμι *adeo*, προσπτύω *inspuo* dat. & accusat. ut πρόσειμι Σωκράτει Xenoph. τὸ δικαστήριον Æschin. προσπτύω τῷ καλῷ Athen. τὸν ὀφθαλμὸν Hippocrat.
Ὑπὲρ *super*, ὑπερβαίνω *supergredior* gen. & accusat. ut ὑπερβαίνειν τοῦ πύργου Herodot. τοὺς ὅρους Chrysost.
Ὑπὸ *sub*, ὑποβάλλω *subjicio* gen. & dat. ut τάδε ὑποβάλλειν τοῦ φυτευτηρίου Theophr. ὑπέβαλεν ἑαυτὸν Θηβαίοις Æschin. ὑποδύομαι *subeo*, ὑποτρέχω *subcurro* dat. & accus. ut ὑποδῦναι τῷ ζυγῷ Plutarch. κίνδυνον Herodot. ὑποτρέχειν πλατάνῳ Plutarch. νησίον Act. 27.16.

Eadem composita modò regunt casum vi significationis; ut παροικοῦσι τὴν Ἀσίαν Isocrat. modò vi præpositionis; ut παροικεῖ πόλει Thucyd. cujusmodi etiam sunt:
Ἀποφεύγω *effugio*, νόσον Demosth. τῆς φθορᾶς, 2 Pet. 1. 4.
Διαστείχω *transeo*, πόλιν Euripid. θαλάσσης Nonnus.
Διασεύομαι *cum impetu transeo*, λαὸν & τάφρου Il. β'.
Ἐκδύω *effugio*, ὄλεθρον Euripid. κακῶν idem.
Ἐξαλέασθαι *vitare*, Διὸς νόον Hesiod. τῆς ἐξαλέασθαι Apoll.
Καταλαλέω *obloquor*, τὸ Φάβιον Plutarch. ὑμῶν 1. Pet. 2. 12.
Κατηρῶ *idem*, οὐ γάρ με κατηρᾶτε Plato κατηρῶ σὺ τῷ πάππῳ Xen.
Κατειρωνεύομαι *idem*, πράγματα & αὐτῶν Plutarch.
Εἰσέρχομαι *incesso*, ἐπιθυμία εἰσέρχεται πολλοὺς Lucian. εἰσέρχεται αὐτῷ δέος Plato.
Ἐπισκιάζω *obumbro*, αὐτοὺς Matth. 17. 5. σοὶ Luc. 1. 35.
Ἐπισκοτέω *obtenebro*, τὰς κόρας Dioscor. ταῖς κόραις idem.
Ἐμβλέπω *intueor*, ἅπαντας Marc. 8. 25. Πέτρῳ Luc. 22. 61.
Ἐπέρχομαι *incesso*, ἐπέρχεταί μοι δέος Lucian. με Bud.
Ἐπιψαύω *attingo*, τῆς γῆς Dioscor. πραπίδεσσι Od. θ'.
Προσψαύω *tango*, genit. (pag. 148.) τοῖς φορτίοις Luc. 11. 46.
Ἀντίκειμαι *opponor*, τοῦ γιγνομένου Aristot. ἀλλήλοις Idem.

Verba singularum ferè Classium regunt Casus Cum Præpositionibus.

Quædam regentia communiter accusativum trahunt quandoque post se præpositiones πρὸς, εἰς &c.

V*Idendi*, δέρκονται ἐς ἥλιον Plutarch.
Commiserandi, οἰκτειρήσουσιν εἰς αὐτοὺς 1. Regum 8. 51.

Ma-

Maledicendi, βλασφημῶ frequentiùs cum præpositione : εἰς θεὺς Plato περὶ Ελένης Isocr. κατά τινος idem.
Malefaciendi, ὑβρίζει εἰς παῖδα Demosth.
Transeundi, περῶ ἐπὶ οἴνοπα πόντον Hom. διὰ γήρως Xenophon. περαιοῦμαι κατὰ θάλασσαν Thucyd. Similiter sequentia:
'Ακριβῶ *accuratè scio*, περὶ τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων ἀκριβῶ Aristot.
Διώκω *persequor*, κατὰ σκοπὸν διώκω Philip. 3. 14.
'Ενεδρεύω *insidior*, ἐπ' αὐτὸν Jud. 16. 2.
Κατοικέω *habito*, ἐπὶ τῆς γῆς Apoc. 13. 14. εἰς Αἴγιναν Isocr.
Λακτίζω *calco*, πρὸς κέντρα λακτίζειν Act. 9. 5.
Μοιχεύω *mæchor*, μετ' αὐτῆς Apoc. 2. 24.
'Ομολογέω *confiteor*, ἐν ἐμοὶ pro ἐμέ Matth. 10. 32.
Παίζω *illudo*, εἰς τοὺς ἀπαντῶντας Plutarch. πρός τινα idem. καθ' ἑαυτὸν Nazianz.
Συνίημι *intelligo*, εἰς πάντα συνιέναι Psalm. 33. 4.
Τηρεῖ πρὸς ταῦτα *cave hæc* Aristoph.

Regentia duplicem accusativum.

Rogandi, 'Αιτεῖσθαι τ' ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν Xen. (Sic Matt. 20. 20.) ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίας Xenoph.
Docendi, Παιδεύειν πρὸς ἀρετὴν Isocr. εἰς τέχνην Xenoph. ἐν τοῖς νόμοις idem.
Exigendi, 'Εισπράττεσθαι τιμωρίαν περὶ τῶν ἐξυβρισάντων Heliod. l. 4.
Admonendi, προτρέπω *hortor* crebriùs cum præp. εἰς ὁμόνοιαν προτρέψαι Demosth. πρὸς φιλίαν Plutarch. ἐπὶ τὰς ἀδικίας Isocr.
Celandi, ἀποκρύπτομαι διάνοιαν πρὸς τοὺς πολλοὺς Plutarch. λόγους ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ 1. Regum 3. 18.
Vestiendi, 'Ενδῦσαι εἰς δέρμα Dioscor. ἐπὶ τοῖς θώραξι Plutarch. Item. περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις Apocal. 3. 5.
Constituendi, "Εθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν Psal. 44. 15.
Adjurandi, 'Ορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ Matth. 26. 63.

Regentia Genitivum adsciscunt præpositiones ἀπὸ, ἐκ, &c.

Desinendi, παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς Psalm. 37 8. ἀναπαύεσθαι ἐκ μακροῦ χρόνου Lucian.
Appetendi, 'Ορέγονται πρὸς τὴν ὄχειαν Aristot. γλίχομαι περὶ ἐλευθερίης Herodot. ἐπιποθεῖ ἐπὶ τὰς πηγὰς & πρὸς σὲ Psalm. 42. 1.
Excellendi, ἐν πᾶσι πρωτεύω Plutarch. τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ κτῆνος Ecclesiast. 3.

Distandi,

Distandi, διεῖχον ἀπ' ἀλλήλων Thucyd. (Sic Luc. 24. 51.)
Differendi, διαλλάττειν πρὸς ἄλλο Porphyr.
Aberrandi, τῦ μὲν ῥ ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν Il. ρ'. Similiter: Στοχάζομαι *collimo*, πρὸς τῦτο Plato. Σπλαγχνίζομαι *misereor*, περὶ αὐτῶν Mat. 9. 36. ἐπὶ τ̃ ὄχλον Matth. 15. 32. & ἐπ' αὐτοῖς Marc. 6. 34.
Nascendi, usitatiùs cum præpositione, ἀφ' Ἡρακλέυς πέφυκε Isocr. ἐξ Ἡφαίςυ ἔφυ idem.

Regentia Accusativum cum Genitivo.

Implendi, γεμίσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κεϱατίων Luc. 15. 16. ἐπλήσθη ἐκ τῆς ὀσμῆς Joa . 12. 3.
Privandi, Liberandi, ῥῦσον ἡμᾶς ἀπὸ τῦ πονηρῦ Matth. 6. τίς με ῥύσεται ἐκ θανάτυ Rom. 7. 24.
Separandi, ὁ θάνατ☉ χωρίζει ἀπὸ τῦ σώματ☉ τὴν ψυχὴν Arist. ἀπηλλοτριώθην πρὸς ἐκεῖνον Isocrat.
Arcendi, τὺς υἱεῖς εἴργυσιν οἱ πατέρες ἀπὸ πονηρῶν Xenoph. ἐλαύνεται αὐτὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδ☉ Isocrat.
Prohibendi, sive *inhibendi*, ἀπὸ τῦ αἴροντ☉ τὸ ἱμάτιόν συ μὴ κωλύσῃς τὸν χιτῶνά συ.
Sedandi, παῦσον τὴν γλῶσσάν συ ἀπὸ κακῦ Psalm. 34. 12.
Accusandi, τίς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας Joan. 8. ἐπ' ἀδικήματι Plutarch. εἰς ὑπερoπλίαν αἰτιῶμαί σε Chrysostom. κατηγορεῖτε κατ' αὐτῦ Luc. 23. 14.
Damnandi, περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε Rom. 8. 3.
Absolvendi, ἀπαλλάττω σε περὶ τύτυ Isocrat. εἰς τὰς δίκας Apthon. ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μυ καθάρισόν με Psalm. 51. 2. Sic καθαρεύω περὶ ταῦτα Polyb. ἐν τύτῳ Plutarch.
Item Δέομαι *oro*, δεήθητε πρὸς τ̃ Κύριον Act. 8. 24. δέομαί σε ὑπὲρ τύτυ Isocrat.

Regentia Dativum admittunt Præpositiones εἰς, πρὸς &c.

Commodandi, χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιυργίαν Cyrill.
Auxiliandi, συνηγορῶ ὑπὲρ συ Aristot.
Conveniendi, εἰς ἀμφοτέρυς ἔπρεπε Epigr.
Fidendi, πιστεύειν ἐπὶ πᾶσι Luc. 24. 25. *fiduciam collocandi*, sæpius cum præpositione; ut πιστεύειν εἰς τὸ ὄνομα Joan. 1 12. ἐπὶ τὸν Κύριον Act. 9. 42. πεποιθέναι ἐν σαρκὶ Philip. 3. 4. Quæ tamen leguntur sine præpositione; ut τῷ ὀνόματι τῦ υἱῦ 1. Joan. 3. 23. τῷ Κυρίῳ Act. 18. 8.

Diffidendi,

Diffidendi, περὶ τούτων οὔτε ἀπιστῆσαι ῥᾴδιον οὔτε πιστεῦσαι Plutarch.
Obsequendi, *annuendi*, κατανεύω ἐπὶ τούτοις Herodot.
Serviendi, θητεύειν παρ' Ἀδμήτῳ Lucian.
Repugnandi, ἀπεχθάνοντο πρὸς τὴν ἡγεμονίαν Plutarch.
Certandi, πρὸς ἀλλήλους ἁμιλλᾶσθαι Plutarch. ἐπὶ τὰ θηρία idem. ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος Apocal. 12. 7. πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ Apocal: 13. 4. μὴ βούλεσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐρίζειν Demosth.
Discrepandi, αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη διαφωνοῦσι Phalar.
Renuendi, ἀνένευε πρὸς εὐχὴν Homer.
Irascendi, vel *indignandi*, πρὸς ἡμᾶς ἐμήνιε Synes. εἰς νόμους χαλεπαίνω Plutarch. καθ' ἡμῶν δυσχεραίνεις Lucian. ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀγανακτεῖν idem. ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν Matth. 20. 24. ἐν σοὶ ἀπαρέσκομαι Nazianz.
Peccandi, ἁμαρτάνω εἰς ὑμᾶς Thucyd. περὶ σὲ ἐξαμαρτάνω idem. μετ' ἀθανάτους ἀλιτέσθαι Hesiod.
Sequendi, ἀκολουθεῖ μετ' ἐκείνων Demosth. (Sic μεθ' ἡμῶν Luc. 9. 49) ἐφ' ἡμᾶς ἀκολουθήσουσι Isocrat.
Appropinquandi, ἐγγίζειν πρὸς αὐτὸν Psalm. 32. 7. μὴ ἐγγίζῃς πρὸς θύραις Proverb. 5. 8. ἤγγικεν ἐφ' ἡμᾶς Luc. 10. 9. ἐν μεγάροις *domum* Epigr. πελάζειν εἰς ὄψιν Euripid.
Occurrendi, ἀπαντῶ πρὸς σε Xenoph.
Incidendi, περιπίπτω εἰς τόπον Act. 27. 41. ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται Psalm. 35. 8.
Impingendi, προσκόπτειν πρὸς λίθον Matth. 4.
Veniendi, crebriùs cum præpositione; σὺ ἔρχῃ πρός με Matth. 3. 14. & ἐπ' αὐτὸν ibid. v. 16.
Innitendi, ἀπερείδονται ἐπὶ τὰς συνθήκας Polyb. εἰς τὸν βουβῶνα Synes. ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος ἐρεῖσαι Heliodor.
Sufficiendi, sæpiùs cum præpositione; ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἔργον Chrysost. ἐπὶ τὴν παρασκευὴν Plato.
Vacandi, σχολάζω πρὸς τῇ λύρᾳ Phalar. ἐν προσευχαῖς σχολάζειν Chrysost. Affertur ex Herod. ἀνέονται εἰς τὸ μάχιμον *rei militari vacant*.
Assuescendi, ἐθίζειν πρὸς τοὺς πόνους Lucian. σὺν τούτῳ ἔθει ἐθισθῆναι Xenoph.
Conversandi, ὁμιλῶ πρὸς σε Steph. παρ' ἀνδράσιν ἐμμενῆναι Hesiod.
Item sequentia.
Ἀηδίζομαι *tædio afficior*, πρὸς τι τῶν βρωμάτων Gregor.
Ἀτενίζω *intentè aspicio*, εἰς τὸν οὐρανὸν Act. 7. 55.
Ἀντέχω *sustineo*, πρὸς τοὺς καμάτους Herodian.
Δοκέω *videor*, εἰκότως ἂν πρὸς ἐμὲ δοκοίην Lucian.
Πτύω *conspuo*, εἰς τὰ ὄμματα Marc. 8. 23.

Regentia

Regentia accusativum cum dativo.

Dandi, εἰς ἡμᾶς δίδωσιν τὸν θησαυρόν Chrysost. sic Matth. 10. 16.
Solvendi, ἐκτίνειν ἐκεῖνον δραχμὰς εἰς τὸ δημόσιον Plutarch.
Afferendi, φέρετε αὐτὸν πρός με Marc. 9. 19.
Apparandi, sæpiùs cum præp. εἰς πόλεμον ἡτοιμασμένοις Apocal. 9. 7.
Mittendi, πέμπω πρὸς ὑμᾶς Philip. 2. 25. εἰς Πέρσας Xenoph. παρὰ φορμίωνα ἔπεμπον Thucyd. Sic ἔγραψα πρός σε Julian.
Committendi, παραδοῦναι εἰς μνήμην Gaza. ἐπιστεύθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ εὐαγγέλιον 2. Thes. 1. 10.

Dicendi, ἔφησε πρὸς ἐμέ Heliodor. l. 4. (Sic usitatissimè in SS.)
Colloquendi, πρὸς ἀλλήλους συνελάλουν Luc. 4. 36. μετ' αὐτοῦ Matth. 17. 3.
Respondendi, πρὸς ἐκείνους ἀποκρίνεσθαι Heliodor. l. 4.
Mentiendi, μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους Colos. 3. 9. πρός τινας Dem.
Nunciandi, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς 1. Thes. 2. 9. ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι Ephes. 3. 8.
Minandi, ζημίας ἀπειλῶ κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούσαντος Plutarch.
Confitendi, ἀνομολογοῦνται πρὸς ἀλλήλους Plato.

Monstrandi, ἀπεδείξατο πρὸς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας Herodot. φιλανθρωπίαν εἰς ἡμᾶς ἐπιδείκνυται Chrysost.
Paciscendi, συμφωνεῖν μετὰ τῶν ἐργατῶν Matth. 20. 2.
Conjungendi, τοὺς περιδρόμους καθάπτειν ἐπὶ τὴν γῆν Isocrat.
Aptandi, ἁρμόζω πρὸς τὸν καιρόν Constant.
Miscendi, πρὸς τὴν θάλατταν ἐπιμίξαι Heliodor. l. 5. εἰς ὕδωρ Aristot. vel ἐς 'Αχαιοὺς μίσγετο Il. σ'. μιγνῦναι μετ' οὐσίας Plato.
Reconciliandi, διαλλάττειν τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας Isocrat.

Machinandi, μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ φίλον κακά Prov. 3. 29. ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται Od. δ'. δυσμενέεσσι φόνον πέρι βουλεύσωμεν Od. π'.

Jurandi, ὤμοσε πρὸς ἐκείνους τάδε Thucyd. εἰς 'Ουϊτέλλιον Plutarch. ἐν τῷ ναῷ Matth. 23. 16. καθ' ἑαυτοῦ Heb. 6. 13. Sic
"Εχω χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν Act. 2. 47.
'Εκπολεμόω *inimicum reddo*; πρὸς ἀλλήλους Thucyd.
Dativus acquisitivè positus variatur per præpositiones; ut ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα Luc. 9. 13. Φοβοῦμαι *metuo*, περὶ σοῦ Xenoph. περὶ τοῦ Θεαγένη δέδια Heliodor. l. 4. ὑπὲρ τῆς πόλεως Isocrat. ἀμφὶ τῷ μειρακίῳ Glauc.

Regentia Genitivum vel accusativum.

Sentiendi, περὶ ὧν αἰσθάνεσθαι δοκεῖτε Thucyd.
Audiendi verba cum genitivo *loquentis* desiderant præpositionem; ut παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούειν Demosth. πρὸς δούλου Sophocl.

phocl. ἐξ ἐμῦ 2. Cor. 12. 6. ἀπὸ πολλῶν ἀκήκοα Act. 9. 13. sic μανθάνω παρὰ πολλῶν Plato.

Gustandi verba postulant ἀπὸ vel ἐκ cum genitivo *partis*; ut ἀπὸ τῶν ψιχίων ἐσθίειν Marc. 7. 28. ἐκ τῦ ἄρτυ ἐσθιέτω καὶ ἐκ τῦ ποτηρίυ πινέτω 1. Cor. 11. 28. Item ἀπὸ τῷ σίτῳ ἐσθίειν Xen.

Recordandi, sive *mentionem faciendi*, περὶ τῆς ἐξόδυ ἐμνημόνευσε Heb. 11. 22. ἀμφὶ Διώνυσον μνήσομαι Hom. hymn. in Bacchum.

Curandi, περὶ γραμμάτων ἐμέλησαν Isocrat. περὶ τὸ πρᾶγμα φροντίζειν Alex. Aphrod. ἐπὶ σοι Heliodor. l. 2. ἐπιμελεῖσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν Demost. εἰς τὰ σὰ σπυδάζω idem. πρὸς ὑμᾶς idem.

Negligendi, περὶ τύτυ ἀμελῶ Demost. πρὸς τὰ παρόντα ἀκυδιάσομεν Basil.

Contemnendi, περὶ τῆς ἐξυσίας σμικρολογύμεθα Lucian.

Fruendi, accusat. & genit. cum præp. ἀπολαύειν ἀγαθὸν ἐκ τῶν κινδύνων Steph.

Communicandi, εἰς ἡμᾶς κοίνωσον Euripid. ἀνακοινῦσθαι τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν πηγὴν Pausan. κοινῦσθαι πάντα μετ' ἐκείνυ Thucyd. σοὶ ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα Steph.

Participandi. ἐκ τῦ ἑνὸς ἄρτυ μετέχομεν 1. Cor. 10. 17. Similiter:

'Ακοντίζω *jaculis peto*, εἰς τὺς ναύτας Thucyd.

'Αμύνομαι *defendo*, περὶ τῆς ἀδελφῆς & πρὸς τῆς πατρίδ☉ Demosth. ὑπὲρ τῦ βασιλέως Plutarch.

'Υπερβαίνω *assendo*, κατὰ τὰ τείχη Arrian.

'Υπονοέω *suspicor*, χρηςῦ πρὸς ἀνδρός Epictet.

Regentia Accusativum vel Dativum.

Precandi, εὔχομαι πρὸς τὸν Θεὸν Thucyd. (sic 2. Cor. 13. 7.)

Blandiendi, ἀμφὶ ἄνακτα κύνες σαίνυσι Lucian.

Convitiandi, σκώπτειν εἰς τὸ μαντεῖον Suidas.

Acquiescendi, ἐπὶ τοῖς δωρεαῖς στέργειν Isocrat. ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαπᾶν idem. εἰς ὃν ηὐδόκησεν Matth. 12. 18. Item

Λοχάω *insidior*, πρὸς τῇ πόλει Thucyd.

Regentia Genitivum vel Dativum.

Permutandi, ἀλλάττεσθαι τροφὰς ἀντὶ νομίσματ☉ Aristot. ἀλλάττεσθαι τὸ ζῆν ὑπὲρ ἄλλυ ἔθνυς Isocrat. διαμείβεσθαι πρός τινα τὰ ἱμάτια Plutarch.

Auferendi, παρὰ τῶν ἄλλων οἰκέτας ἀφαιρεῖσθαι Isocr. μηδὲν ἀφαιρῶμεν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης Plutarch.

Propulsandi, λώβην ἀπὸ μηδὲς ἄμυνον Apollon.

Regentia Genitivum, Dativum, vel Accusativum.

Imperandi, ἐν τοῖς ἕλλησιν ἐδυνάστευε Isocrat. ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας βασιλεύει Matth. 2. 22. ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ Luc. 1. 33.

Abundandi, εὐπορῶ περὶ τὴν γνῶσιν Plato. περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον 2. Cor. 9. 8. ἐν τῇ ἐλπίδι Rom. 15. 13. πλουτῶ πρὸς τὴν ὕλην Alex. Aphrod.

Nomen caussæ, ἀπὸ τρόπων στοχάζομαι Phalar. ἐκπλήττεσθαι πρός τι Steph. ἐκ πορνείας ἴσχυσε Φίλιππος Demosth. αἰσχύνομαι ὑπὸ πραγμάτων Isocrat. ἐν τοῖς ἔργοις Thucyd. διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνεῖν idem. φθείρομαι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας Eph. 4. 22. ἐξίσταν[τ]αι πρὸς τὴν ὀσμήν Aristot. ἐπὶ τίνι μάλιστα ἀγάλλῃ; Xenoph.

Nomen instrumenti, δι' ὅπλων νικῆσαι Herodian. σὺν τῷ ἐφιππίῳ κινεῶντα τοῦ ἵππου σκεπάσαι Xenoph. πρὸς πρόνῃ καταμύξατο χεῖρα Iliad. ε. τίνος ὑπὸ σοῦ φθίσον κεραυνῷ Sophocl. ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου Psalm. 66. 15. ἁλῶναι εἰς πάγην Æsop. ἐπ' ἄρτῳ ζήσεται Matth. 4. 4. ἐν κήμῳ καὶ χαλινῷ ἄγξαις Psal. 32. 19. λέγει διὰ στόμα Sophocl. ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν Od. ξ'.

Nomen modi, παίζουσι διὰ σκωμμάτων Plutarch. κατὰ ζῆλον διώκω Philipp. 3. 6. φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας Thucyd. ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖ Xenoph. ζημιοῖ εἰς τὸ κεφάλαιον Greg. πρὸς βίαν χειροῦσι Aristoph. διαφέρειν εἰς vel πρὸς τὴν ἀρετὴν Plato. πρεσβεύειν περὶ σοφίαν Æschin. σὺν πολλῇ τέχνῃ ἐπικλασθῆναι Heliodor. l. 4. ἤνεγκεν ἐν μακροθυμίᾳ Rom. 9. 22.

Nomen partis, ἐκ τῆς κόμης λαμβάνεσθαι Lucian. Κλέωνα ἔπαισεν εἰς τὴν γαστέρα Aristoph. κατὰ τοῦ κρανίου Herodian. πατάσσω ἐπὶ κόρρης Demosth. εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει 2. Cor. 11. 20.

Nomen pretii, κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου Joel. 3. 3. ἐκ δηναρίου συνεφώνησας Matth. 20. 13. ἐπὶ μισθῷ φιλοσοφεῖν Lucian. ἐν δυοῖν ὀβόλοιν θεωρεῖν Demosth. (sic ἀγοράσαι ἐν τῷ αἵματι Apoc. 5. 9.) πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον Scholiast. Thucyd. διὰ χρημάτων κτᾶσθαι Act. 8. 20

Nomen temporis, ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου Demosth. ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας πεινᾶν Lucian. παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπιβούλευε idem. κατὰ μεσονύκτιον ὑμνεῖν Act. 16. 25. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαι Luc. 5. 5 ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακεῖσθαι Act. 9. 33. ἐν ἔτεσι παμπλείστοις ἐβασίλευε Herodian. ἀνὰ πᾶσαν νύκτα Pausan. ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι Act. 18. 20.

Nomen spatii, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἐξῆλθε τὸ αἷμα Apocal. 14. 20. ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων ἐμέτρησε τὴν πόλιν Apoc. 21. 16.

Nomen

Nomen *loci*, præpositionem exigit cum verbis significantibus motum

A loco, κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων Act. 11. 27. χωρισθῆναι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Act. 18. 1. &c.

In loco, ἠσθένει ἐν τῇ Καπερναοὺμ Joan. 4 46. κατ' ἄστυ πολλὰ Od. χ'. κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ Matth. 4. 13. &c.

Ad locum, ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Act. 12. 12. εἰς Πέργην Act. 13. 13. ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸ ὄρος Marc. 11. 1. ἔπλεον ἐπὶ Λέσβου Xenoph. ἐπὶ Κερκύραν Thucyd. ἐν τῷ πελάγει μετεωρίζεσθαι idem. παρὰ Χαρίκλειαν ἧκον Heliodor. l. 4. ἐν μεγάροις πελάζειν Epigr. cum adverbiis etiam, ut ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν Act. 17. 15. &c.

Verba composita cum Præpositionibus

Interdum repetunt post se Præpositiones vel suas vel alias ejusdem significationis. Suas; ut ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας Matth. 28. 2. εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον Act. 14. 14. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα Ephes. 5. 31. προσέχω τὸν νοῦν πρὸς τούτοις Aristoph. Alias; nempe.

Ἀπὸ, ἐξ; ut ἐξ ἵππων ἀποβῆναι Il. α'.

Ἐξ, ἀπὸ; ut ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ 1. Pet. 3. 11. item ἔξω; ut ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος Matth. 21. 39.

Σὺν, πρὸς; ut συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς Marc. 1. 27. μετὰ; ut συνεπέμψαμεν μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν 2. Cor. 8. 18.

Πρὸς, ἐπὶ; ut προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν Matth. 6. 27. εἰς; ut προσπίπτειν εἰς Τάραντα Polyb.

Ἀνὰ *ab*, ἀπὸ; ut ἀνέστησεν αὐτὸν ἀπὸ ταύτης τῆς ἐργασίας Demost. ἐκ; ut Θεὸς ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς ταπεινώσεως Gregor. *ad* εἰς; ut ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν Marc. 5. 14. πρὸς; ut ἀνήνεγκα πρὸς τὴν σύγκλητον Plutarch. ἐπὶ; ut ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν Luc. 19. 4.

Ἐν, εἰς; ut ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον Rom. 11. 24.

Ἀντὶ *contra*, πρὸς; ut τί δ' ἀντιτείνεις πρὸς αὐτὸν Aristoph. sic ἀντέχειν πρὸς τὸ δεινὸν Heliod. l. 3.

Quædam verba proximum alia remotiorem casum regunt semper cum Præpositionibus.

Pertinendi, πρὸς τὸν χρηματισμὸν συντελεῖ Plutarch. συντελεῖ εἰς τὸν Ὀρχομενὸν idem.

Accipiendi, ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη Matth. 17. 25. ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ Marc. 12 2.

Extendendi, ἀναπείνειν τὰς χεῖρας πρὸς τὸ ὐρανὸν Xenoph. & εἰς τὸν ὐρανὸν Aristot. ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μυ πρὸς τὸ λαόν Rom. 10. 21. ἐπὶ τὰ λεχάνια χεῖρας διατείνειν Xenoph. παρ᾽ ἣν τὸ ὄρος τείνει Herodot.

Αἱρῦμαι *præfero* ἀντὶ πάντων αἱρεῖσθαι τὸ καλόν Arist. τὶν δὲ περὶ δίκης μνῶν ἐλοίμην Xenoph. ταύτην ἐξ ἁπασῶν τὴν ὑπόθεσιν περιειλόμην Isocrat. Et multa his consimilia.

Plurima intransitiva, passivè sive naturaliter significantia exigunt plerumque præpositionem cum casu.

Ἀσχημονῶ *indecenter me gero*; ἐπὶ τὴν παρθένον 1. Cor. 7. 36.

Ἀχαριστέω *ingratus sum*; πρὸς τὺς φίλυς Xenoph.

Φιλανθρωπεύομαι *amicus sum*; πρὸς αὐτὺς Dem. cum inumeris aliis.

Verba quædam regentia casus nominum cum præpositionibus elegantiam pariunt; quæ per verbum nomini affine aptè exponitur: Ejusmodi sunt ἄγω, ἔχω, τίθημι, καθίσημι &c. item γίνομαι, εἰμί; ut ἄγειν διὰ μνήμης Synes. i. e. μνησθῆναι. ἄγειν διὰ τιμῆς idem. & ἐν τιμῇ Pausan. i. e. τιμᾶν. ἔχω δι᾽ ἐλπίδος Herodian. i. e. ἐλπίζω. ἔχω σε δι᾽ ὀργῆς Steph. i. e. ὀργίζομαι. (Omissâ interdum præpositione διά; ut ἔχω σπυδῆς *festino*, & ἔχω μνήμης *reminiscor* Constant.) ἐν αἰσχύνῃ ἔχειν Euripid. i. e. αἰσχύνομαι. περὶ σπονδὰς ἦ κύλικας εἶχον Herodian. i. e. ἔσπενδον &c. ἐν ἐπαίνῳ τιθέναι Aristot. i. e. ἐπαινεῖν. καταςῆναι εἰς ἔχθραν Isocr. i. e. ἀπεχθάνεσθαι. εἰς φόβον Thucyd. ἐν φόβῳ Steph. i. e. φοβεῖσθαι. ἐν αἰσχύνῃ ποιεῖ τὴν πόλιν Demosth. i. e. ἐπαισχύνει. Εἶναι περὶ τὴν πόιησιν & γίνεσθαι ἐν ποιήσει Isocr. i. e. ποιητὴν εἶναι. εἶναι ἐπὶ ταῖς πράξεσι Isocrat. & γίνεσθαι ἐπὶ πράγμασι Demosth. & εἶναι vel γίνεσθαι περὶ πραγματείαν Isocrat. i. e. πραγματεύεσθαι.

Casus rei, post verba Latinis regentia duplicem dativum, variè effertur Græcis cum præpositione; ut τῦτό μοι ἐςὶν ἐν βλάβῃ Thucyd. ἐν τιμῇ vel κόσμῳ Dem. πρὸς ἡδονὴν id. καθ᾽ ἡδονὴν Heliod. l. 4. (i. e.) *hoc est mihi damno, honori, ornamento, voluptati*. γενηθήτω ἡ τράπεζα εἰς σκάνδαλον *fiat mensa* (illi) *scandalo* Rom. 11. 9. ἐν αἰσχύνῃ τιθέναι *vitio vertere* Halicarn. Similiter genitivus *æqui boni*; ut ἐν καλῷ τίθεσθαι Polyb. σὺν καλῷ Bud. (i. e.) *boni consulere*. ἐν μεγάλῳ ποιῦμαί σε Themist. τίθεμαί σε Lucian. (i. e.) *magni te facio*.

Rariores sunt hujusmodi formulæ αἰνίτλομαι τῦτο πρὸς τὸν ἀέρα *per hoc significo aerem* Aristot. εἰμὶ κατὰ τὸ Αἰνείαν ἐν ταῖς μάχαις *sum par Æneæ in præliis* Philostrat. καταθεῖναι τὰς μύσας εἰς ἀγῶνα *provocare musas in certamen* Suid. εἰσιέναι περὶ γραφῆς *dicere causam* Demosth. atque his consimiles.

Cùm duo verba immediatè concurrunt, posterius ponitur in Infinitivo; ut βυλόμεθα γνῶναι Act. 17. 19. Quibusdam adjectivis subjiciuntur Infinitivi; ut ἄξιος κληθῆναι Luc. 15. 19.

Utuntur Græci, cum infinitivis, interdum accusativo articuli neutro; ut ἔκρινα τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν 1. Cor. 2. 2. item genitivo, subaudito ἕνεκα; ut μετέβη τῦ διδάσκειν Matth. 11. 1. vel post dictionem, quæ adsciscit genitivum; ut κατάρχοιμι τῦ καλεῖν Xen. ἔλαχε τῦ θυμιᾶσαι Luc. 1. 9. βραδεῖς τῦ πιστεύειν Luc. 24. 25. rarius post alia; ut ἔκρινα τῦ εἰδέναι τι 1. Cor. 2. 2. ἕτοιμοι τῦ ἀνελεῖν Act. 23. 15

Infinitivus quandoque resolvi potest per ἵνα *ut* & Subjunctivum (quoties significat τελικῶς i. e. *finem* vel *causam actionis*;) ut δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν Matth. 14. 16. i. e. ἵνα φάγωσι· interdum per ὅτι *quòd* & indicativum (quoties significat εἰδικῶς i. e. *speciem* vel *eventum actionis*); ut λέγω γεγονέναι Lucian. i. e. ὅτι γέγονε, &c.

Infinitivus ita positus pro indicativo vel subjunctivo plerumque ante se habet accusativum; ut εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι Marc. 10. 49. interdum nominativum; ut δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαῤῥῆσαι 2. Cor. 10. 2. afferuntur simul nominativus & accusativus; ut ὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν Thucyd. *non dixit se, sed illum imperare.* Accusativus verò adjectivi non rarò consentit cum casu, qui subauditur in Substantivo præcedente; ut ὐκ ἦν πρὸς τῦ Κύρυ τρόπον, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι Xenoph. ἔδοξέ μοι ἐλθόντα ἐγχειρεῖσαι &c. Lucian. νεκυομαντεία

Accusativus pronominis reciproci sæpe reticetur ante infinitivum; ut ἔφη ζητεῖν (subaudi ἑαυτὸν) Plato.

Infinitivus verborum quæ ante & post se nominativum expetunt, præcipuè εἶναι & γίνεσθαι, utrinque eosdem casus desiderant; ut ὀρέγονται τῦ πρῶτος ἕκαστος γίνεσθαι Thucyd. πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν Isocrat. Paneg. ἐφ' ἡμῖν ἐστιν ἐπιεικέσι καὶ φαύλοις εἶναι Aristot. Διὸς υἱὸν αὐτὸν ἐκέλευσε καλεῖσθαι Herodian. l. 1. Reperiuntur iidem casus post infinitivos aliorum verborum; ut συμβέβηκε τοῖς πρεσβευκόσι πρώτοις ἑαυτὺς τι πρακόσιν ἡττῆσθαι Dem.

Omisso pronomine reciproco, infinitivus quandoque admittit post se nominativum pro accusativo; ut λέγω εἶναι φίλος Plutarch. Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη Lucian.

Aliquando sequitur accusativus à casu præcedente discrepans; ut σοὶ συξαμένῳ ἔδωκα νέον εἶναι Lucian.

Infinitivus cum præpositione & articulo, sequente accusativo nominis, sæpè usurpatur loco subjunctivi vel indicativi cum adverbio vel conjunctione & nominativo; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν Luc. 14. 1. i. e. ὅταν ἔλθῃ αὐτὸς. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα Luc. 8. 6. (i. e.) ὅτι μὴ

εἶχεν· reddi etiam poteſt per genitivum participii & nominis abſolutè ſumpti viz. ἐλθόντος αὐτοῦ.

Uſurpatur infinitivus indefiniti, vel futuri cum verbo μέλλω pro futuro omnium vocum; ut μέλλει ζητεῖν Matth. 2. 13. μέλλει βαλεῖν Apocal. 2 10. μέλλει παραδίδοσθαι Luc 9.44. ἔσεσθαι Act. 23.30. i.e. ζητήσει, βαλεῖ, παραδοθήσεται &c.

Infinitivus poſt οἷος, &c. adhibetur pro modo finito; ut οἱ θεοί εἰσιν οἷοι μὴ μεταβάλλειν Plato.

Non rarò abſolutè ponitur infinitivus αὐτοὺς γὰρ εἰδέναι τὰ βελτίω Lucian. Contempl. Sæpiùs ſubaudito, ὡς, ἔστιν, δεῖ &c. ut σὺν τῷ θεῷ φάναι Theodoret. δοκεῖν ἐμοί Dem. &c.

Frequens eſt uſus infinitivi pro imperativo, potiſſimùm apud poëtas, præeunte accuſativo aut etiam nominativo; ut ἄκουε, σίγα, τοὺς φιλοσόφους ἥκειν εἰς ἀκρόπολιν ἀπολογησομένους ἐπὶ τῆς ἀρετῆς Lucian. Σὺ δὲ Κλεαρίδα, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεξελθεῖν Thucyd. l. 5. Μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν Luc. 9 3. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι μήτε προσέχειν αὐτῷ Lucian. Rhetor. præcept. μήτι σύ γ' ἀθανάτοισι μάχεσθαι Il. ε. ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι Heſiod. μὴ πλουτεῖν ἀδίκως & multa hujuſmodi apud Phocyl.

Pro gerundiis & ſupinis uſurpantur infinitivi.

Gerundia.

Gerundium in *di* effertur per infinitivum cum genitivo articuli poſt ſubſtantivum, adjectivum, vel adverbium ἕνεκα; ut καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι 1. Pet. 4 17. σοφοὶ τοῦ κακοποιῆσαι Gregor. οὐδὲν ἄπιστον παρεῖναι τοῦ νικᾶν ἕνεκα Lucian.

Gerundium in *do* exprimitur per infinitivum cum præpoſitionibus ſignificantibus *a, de, e, ex, in, pro*: ἐκ, περὶ, &c. ſequente genitivo articuli: ἐν, ἐπὶ &c. ſequente dativo; ut ἐκ τοῦ μηδὲν ποιῆσαι πάντα ταῦθ' ὑπομείναμεν Demoſth. 1. Philip. περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι τοὺς κακοὺς βουλεύεσθαι δεῖ idem. ἐν τῷ μὴ φρονεῖν ἥδιστος βίος Soph.

Gerundium in *dum* effertur per præpoſitiones quæ ſignificant *ad, ob, propter, inter, ante*: πρὸς, εἰς, ἐπὶ &c. plerumque cum accuſativo articuli; ut πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με Matth. 26. 12. χρὴ δὲ δοῦλον εἰς τὸ τὰ δέοντα ποιεῖν μὴ περιμένειν χεῖρα δεσπότου Lucian. ἐπὶ τὸ πείθεσθαι οὐδεὶς ἔστι Xenoph. rariùs cum dativo; ut σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς εὕδουσιν αἱ μέριμναι Anacreon. item ἅμα τῷ λέγειν Moq.

Poſt adjectivum ſæpiſſimè negligitur præpoſitio vel articulus; ut ἄριστος ἀκοντίζειν Herodian. θείειν ἀνέμοισιν ὁμοῖοι Il. κ. ὀξεῖς ἐκχέαι αἷμα Rom. 3. 15. Interdum poſt aliam dictionem; ut ὥρα ἀπιέναι Lucian. οὐκ εὖ πέφυκε πλεονεκτῆσαι Demoſth.

Adhibetur interdum infinitivus pro gerundivâ voce, præſertim poſt verba *dandi*; ut δὸς ἐπιστολὴν τῷ θεράποντι φέρειν Xenoph.

ἔδωκαν αὐτῷ ὄξος πιεῖν Matt. 27. 34.

Cum significatur *necessitas*, usurpatur verbale neutrum in τέον quod vulgò vocatur *adverbium positionis*; ut οὕτω δὴ ποιητέον Lucian. interdum in plurali; ut οὐκ ἔτι πιστευτέα Lucian. Quandoque additur verbum ἐστι; ut ἀντιληπτέον ἐστι Demosth.

Hujusmodi verbalia postulant dativum *agentis*; ut βαδιστέον μοι Plutarch. reliquos casus more suorum verborum; ut νέοις ζηλωτητέον τοὺς γέροντας Simonid. συνεκποτέα σοι ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα Aristoph.

Interdum verbale in τὸς ponitur pro τέον; ut ζητητὸν ἀνθρώποις Soph. οὔτοι πιστὰ γυναιξὶ Od. λ'. οὐ βιωτὸν ἐνόμιζον αὐτοῖς Dem. Funeb.

Interdum participia vel nomina cum adverbiis vel præpositionibus usurpantur pro gerundiis in *dum*; ut μεταξὺ λέγοντος Lucian. Somn. & μεταξὺ τῶν λόγων Idem. Judic. *inter dicendum*, διὰ ἔλλειπε παρὰ τὸ πλοῦν Idem in Dial. Menipp & Charon. (i. e.) *inter navigandum*.

Supina.

Infinitivus ponitur pro priore supino, post verba significantia *motum ad locum*; ut τί ἐξήλθετε θεάσασθαι; Matth. 11.

Pro posteriore, post adjectivum; ut λέγειν αἰσχρὸν Ephes. 5. 12. affertur post substantivum adjectivè sumptum; ut τοὔνομα τῶν Μήδων φόβος ἀκοῦσαι Herodot. pro φοβερόν.

Infinitivus regi potest ab infinitivo; ut προσήκειν ἡγεῖ τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν Isocrat. interdum duo infinitivi proximè collocantur, quoquo modo discrepantes; ut ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι, φράσαι Demosth. plerumque vel terminatione vel numero syllabarum; ut ποιῆσαι νηστεύειν Luc. 5. 34. τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν Demosth. δοκεῖ ζῆσαι σαφῶς ἐφ' οἷς ἐξεῖναι ἀποκτιννῦναι idem. φημὶ δεῖν χρῆναι πειρᾶσθαι σώζειν τοὺς ἄνδρας idem. de Rhod.

Regimen participii.

PArticipia servant regimen suorum verborum; ut οὐκ ἔστι πένης ὁ μηδὲν ἔχων, ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐπιθυμῶν Chrysost. τετηρημένον αὐτῷ Luc. 22. 15. θέλων ἀποκτεῖναι, Matth. 14. 5.

Participia cum fiunt adjectiva genitivo gaudent; ut δεδεγμένος φωτὸς Lucian. in ψευδόμ. πίξων εὖ εἰδὼς Il. ι.

Non semper possunt participia græca participiis latinis commodè reddi: adhibentur enim pro verbo finiti vel infiniti modi, pro adverbio, substantivo, &c.

Pro Infinitivo crebriùs usurpatur participium, consentiens plerumque cum nominativo verbi præcedentis; ut Πέρσαι λέγονται ἐσθίοντες κάρδαμον καὶ πίνοντες ὕδωρ Xen. pro ἐσθίειν & πίνειν. Potissimùm verò post verba *sentiendi*, *cognoscendi*, *recordandi*, *existimandi*,

perseverandi, desistendi, monstrandi deprehendendi, aliáque *affectionem* significantia; ut αἰσθάνομαι νοσῶν Xen. δῆλα ἰδὼν Lucian. ἴσθι δύσποτμος γεγὼς Sophocl. μέμνημαι πιὼν σοι Lucian. νόμιζε ἀποκτείνων Xen. διατελεῖν εὐνοῶν Βυζαντίοις Dem. de Coronâ. ἐπαύσατο λαλῶν Luc. 5. 4. μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες Thucyd. δείξω vel φαίνεται πεποιηκὼς Dem. σκοπούμενος εὑρίσκον τοῦτο διαπραξάμενος Isocrat. sæpissimè verò participium ὢν ponitur pro εἶναι; ut ἐξελέγχομαι ξένος ὢν Dem. μέμνησο ἄνθρωπος ὢν Plutarch.

Participium pro infinitivo positum quandoque consentit cum substantivo sequente verbum; ut ᾔσθοντο τεθνηκότος Ἀντωνίου Plutarch. μέμνημαί σε ἀγαθὸν ὄντα Plato accusativus ejusmodi post verba ipsum non regentia videtur vel regi à præpositione διὰ, vel præcedere infinitivum εἶναι; ut σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω Soph. i. e. διά σε, vel σὲ μὲν εὖ πράσσοντα εἶναι.

Verba σύνοιδα, συνεπίσταμαι, συγγινώσκω, γινώσκω adsciscunt participium vel in recto vel potiùs in dativo; ut σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὢν Plato. συνῄδεις σαυτῷ ἀδικοῦντι Dem. συνεπίσταμαι ἐμαυτῷ ψευδόμενος λέγοντι Lucian. ver. hist. & αὐτῷ πονηρὰ δρῶντι Idem in Tyranno. συγγινώσκομεν αὐτοῖσιν ἡμῖν οὐ ποιήσασιν ὀρθῶς Herodot. γινώσκειν ἑαυτῷ ζητουμένῳ Appian.

Vicem infinitivi supplet participium post aliud participium; ut εἰδὼς ἀποδώσων i. e. ἀποδώσειν Thucyd. ἀκούσας μὲν ᾑρημένος i. e. ᾑρῆσθαι idem. & in obliquo; ut ἐξελεγχομένοις ξένοις οὖσι χαλεπαίνειν Demosth.

Pro verbo finito: frequens est participii usus; ut τίς ἐμὲ πατάξας Sophocl. οὕτως ἀργὸς εἶ ὡς μὴ ἐπικύψας Lucian. Menipp. & Tant.

Participium cujusvis temporis cum articulo præpositivo usitatissimè ponitur pro subjunctivo & verbo; ut πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει Mat. 7. 8. pro ὃς αἰτεῖ. οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες Philip. 3. 19. interdum solus articulus omisso participio; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς pro ὃς εἶ Matt. 6. 6.

Resolvitur sæpissimè verbum in participium sui temporis & verbum substantivum; ut ἦν διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες Luc. 5. 17. interdum aliud verbum; ut ἀρκείτω μένων i. e. ὑπαρχέτω Sophocl. præcipuè ἔχω pro εἰμί; ut πολυτέλειαν ἔχω θαυμάσας Heliodor. l. 5. i. e. ἐθαύμασα εἰς ἀτιμίαν τὴν πόλιν ἡ πονηρία καταστήσασα ἔχει Dem. pro κατέστησε item. φθάνω, οἴχομαι; u ἔφθην διαδραμὼν Dem. i. e. διέδραμον. οὐ φθάνω βρέξας i. e. οὐκ ἔβρεξα Lucian. Menipp. & Tant. ᾤχετ' ἄγων, ᾤχετ' ἔχων Dem. Phil. 1 (i. e.) ἀπήγαγε.

Usitatissimè fit hæc resolutio in verbis perfecti temporis ut εἰ κεκωλυκὼς εἴην, ἠδικηκὼς τυγχάνῃ, ἐγνωκὼς ἐστι &c. Demosth. εἰρηκὼς κυρεῖς Sophocl.

Participium

Participium perfecti vel indefiniti, significantium activè de re præteritâ, plerumque exponitur per verbum præteriti & relativum; ut τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, Joan. 5. 12. *quis est homo qui dixit tibi?* præterquam ubi respondet latinum deponens; ut τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη *hoc locutus exspiravit* Act. 7.60.

Perspicuitatis vel *concinnitatis* gratiâ quodvis participium elegantiùs sæpe explicatur per verbum, & particulam *cum*, *dum*, *quod*, *ut*, interdum *si*, *nisi*, *etsi*, &c. ut τέκτων γὰρ ὢν οὐκ ἐπεστήσῃ ξυλουργικά, Proverb. *cùm sis faber* &c. πλὴν γὰς λύψομαι ἀπολιπὼν τὸ ποίμνιον Lucian. *si deseruero* &c. Nonnunquam redditur per gerundium ut αἱρεῖσθαι ἀπιόντα μᾶλλον ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ Xenoph. *egrediendo quam sustinendo* &c. Frequenter etiam *brevitatis* causâ usurpatur pro verbo & copulâ καὶ; ut ἐπαναστάντες ἐπεβούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες *insurrexerunt & consultârunt ut caperent & vincirent illum* Lucian. ἀναστὰς, ἄρας ἀπῆλθε *cum resurrexisset & sustulisset* &c. Luc. 5. 25.

Pro Adverbio; Participium, uti & nomen adjectivum, loco adverbii verbis adjungitur; ut τολμήσας εἰσῆλθε Marc. 15. 43. τελευτῶν τις ἐπείσθησαν Demosth. i.e. τὸ τελευταῖον, interdum participium cognatæ significationis; ut ὤχετ' ἀπιὼν Demosth. in SS. passim empaseos causâ; ut ὑπομένων ὑπέμεινα i.e. *vehementer expectavi* Psalm. 40. 1. Resoluto verbo in suum participium & verbum substantivum adduntur δῆλος, φανερὸς & similia pro adverbio *palàm*, &c. ut δῆλος εἶ συκοφαντῶν Lucian. ποιῶν φανερὸς ἦν Aristot.

Participium cum verbis λανθάνω, τυγχάνω frequentiùs redditur per verbum, λανθάνω per adverbium *clàm* vel *imprudenter*, τυγχάνω *fortè*; ut ἔλαθεν ἐκπλεύσας *clàm enavigavit* Bruti epist. ἔλαθεν εἰς μέσους ἐμπεσὼν τοὺς πολεμίους *imprudenter in medios hostes incidit* Thucyd. sic ἔλαθόν τινες ξενίζοντες ἀγγέλους Heb. 13.2. Reperitur etiam hujusmodi constructio, ἔλαθον καὶ ἀπέκτειναν *clàm interfecerunt*.

Similiter verbum φθάνω cum participio *prius*; ut ἐπαίνου ἄξιος, ὃς ἂν φθάνῃ τοὺς φίλους εὐεργετῶν Xen. & cum infinitivo, sequente sæpiùs particulâ πρὶν; ut ἔφθη τελευτῆσαι πρὶν ἀπολαβεῖν Plutarch. quandoque participium illius cum aliis verbis; ut ἑαυτὸν καταγόρης φθάτας Lucian. ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος Il. ε. Optativus verbi φθάνω cum participio & particulis οὐκ & ἂν, affirmat vel negat id planè futurum, quod participio significatur; ut οὐκ ἂν φθάνοι ἀποθνήσκων *plenè morietur*, *mortem non effugiet* Viger. οὐκ ἂν φθάνοις τὴν Ἑλλάδα μεμαθηκώς *numquam græcam linguam disces* idem.

Pro Substantivo reperitur participium: ut μεστὸς ἦν θυμούμενος Soph. i.e. θυμοῦ μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν i.e. ἀγανακτήσεως Dem.

Regimen Impersonalium.

IMpersonalia, manente significatione, imitantur personalium constructionem.

Genitivum regit

Ἔστι *officium est*; ut οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γνῶναι χρόνους Act. 1. 7.

Dativum adsciscunt

Ἔστι, ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ, παρέχει, ὑπάρχει, ἐνδέχεται *licet, concessum est*; ut ἰσχυροῖς Λακεδαιμονίοις ἐστὶν εἶναι Demosth. ἔνεστί σοι πρίασθαι Lucian. ἔξεστί σοι ἔχειν Marc. 6. 18. παρῆν τῇ πόλει ἑλέσθαι τὰ βέλτιστα Demosth. μηκέτι χωρεῖ αὐταῖς ἐργαζομέναις Aristot. πᾶσιν ἐνεχώρει τοῦτο πράσσειν Demosth. παρέχει μοι ἄρχειν Herodot. ἐμοὶ μὲ ὑπῆρξε φοιτᾶν Demosth. τοῖς φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν idem.

Δοκεῖ *videtur* cum compositis μεταδοκεῖ, συνδοκεῖ, ἀπέδοξε; ut ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις Act. 15. 22. μετέδοξέ σοι Lucian. ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ξυνδοκεῖ Plato. ἀπέδοξεν ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι Xenoph.

Ἔοικε, προσέοικε, ἐπέοικε *par est*: ut ἔοικε νέῳ πλυνόντι ἀποφέρειν Plato. προσέοικε τῷ παρόντι Gregor. Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε Ἑστάμεν Il. δ'.

Καθήκει, προσήκει, πρέπει *convenit*: ut καθήκει μοι πολλὰ μεμαθηκέναι Synes. προσήκ' αὐτῷ ποιεῖν Aristoph. καθὼς πρέπει ἁγίοις Eph. 5. 3.

Ἀρήγει, συμφέρει *conducit*: ut ποδαγρικοῖς ἀρήγει Dioscor. συμφέρει αὐτῷ Matth. 18. 6.

Εἵμαρται, πέπρωται *decretum est*: ut εἵμαρταί σοι Steph. παθεῖν πέπρωθ' ἑκάστῳ Athen.

Ἀρέσκει *placet*: ut ἀρέσκει μοι παίζειν Steph.

Ἀπαρέσκει *displicet*: ut ἀπαρέσκει αὐτῷ Laert.

Ἀρκεῖ *sufficit*; ut ἀρκεῖ ἡμῖν Joan. 14 8.

Ἡβᾷ *vigor est*: ut ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν Æschyl.

Εὐημερεῖ *prosperè succedit*; ut Θήβαις εὐημερεῖ Soph.

Παρείκει *facile est*: ut ὅσον ἂν ἑκάστῳ παρείκῃ Steph.

Σημαίνει *signum datur*: ut τοῖσι δὲ Ἕλλησιν ὡς ἐσήμηνε Herodot.

Συμβαίνει *contingit*: ut συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς 2. Pet. 2. 22.

Omnia denique impersonalia ex passivis & passivè significantibus facta dativum adsciscunt *agentis* vel *acquisitivè* positum: ut αὐτοῖς παρεσκεύαστο Thucyd. τοῖς Ἕλλησιν ἐκαλλιέρησε Herodot. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν Matth. 7. ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται Euripid.

Dativum

Dativum personæ cum Genitivo rei

Δεῖ, δεῖται, ἐνδεῖ, προσδεῖ, &c. ἐλλείπει, χρὴ opus est; ut δεῖ μοι πολέμου Lucian. δεῖταί μοι τούτου Sophocl. ὑμῖν ἐνδεῖ τοῦ πόρου Dem. προσδεῖ διδασκαλίας ἐμοί Thucyd. ὧν ἐλλείπει τῇ πόλει Demosth. χρή σοι φίλων Euripid.

Ἀμελεῖται negligitur; ut ἠμέληται τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ Æschin.

Διαφέρει interest ut; διαφέρει μοι τούτου Demosth.

Μέλει curæ est; ut μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ 1. Cor. 9.9.

Μεταμέλει pœnitet; ut μετέμελεν αὐτοῖς τῶν εἰρημένων Isocrat.

Μέτεστι interest; ut τῆς διακονίας ἐμαυτῷ μέτεστι Demosth.

Οἴει σοι προσήκειν τῶν τούτου censes ad te pertinere bona ejus Dem.

Δεῖ & χρὴ opus est junguntur interdum accusativo personæ apud poetas; ut οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ Euripid. οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς Od. γ'. ἀποδεῖ deest reperitur junctum accusat. rei (subaudito τὶ Steph.) & genit. personæ; ut ῥώμην ἀπέδει τῶν Πελοποννησίων οὐδενὸς Thucyd.

Δεῖν deesse absolutè ponitur cum genitivo μικροῦ, ὀλίγου, &c. ut μικροῦ δεῖν Lucian. sequente etiam alio infinitivo; ut μικροῦ δεῖν ξηρὸν εἶναι idem.

Accusativum

Δεῖ, χρὴ, ὀφείλει oportet; ut δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν Matth. 16. 21. χρὴ τὸν δοῦλον συνημμένην τὴν χεῖρα τῷ δεσπότῃ Lucian. ὀφείλει πάντας ἀνθρώπους ἐπιχαρῆναι Thucyd. Δεῖ & χρὴ interdum regunt dativum apud poetas; ut νῦν σοι δεῖ φαίνειν Sophocl. (Sic ἐμοὶ δεῖται φράσαι idem.) ἄλλῳ γὰρ οὐ ἐμοὶ χρὴ ἄρχειν idem.

Impersonalia pleraque vi sequentis infinitivi post se recipiunt accusat. loco sui dativi, præsertim vero sequentia: ἐνδέχεται, εἵμαρται, ἐπέοικε, καθήκει, πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, συμφέρει: ut οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι Luc. 13. 33. νῦν δέ με εἵμαρτο ἁλῶναι Od. ε. Λαοὺς οὐκ ἐπέοικ' ἐπαγείρειν Il. α. οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν Act. 22. 22. πρέπει τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι Plato. τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς δικαίας εἶναι προσήκει Demosth. (& προσήκει με ποιεῖν ταῦτα Steph.) συνέβη αὐτὸν βαστάζεσθαι Act. 21. 35. συμφέρει ἵνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι Joan. 18. 14. Sic οὐκ ἦν τοὺς σπουδάζοντας ποιεῖσθαι διατριβάς Chrysost. οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς Luc. 5. Accusativi τι, τοῦτο, μηδὲν, &c. quibuslibet impersonalibus subjiciuntur; ut ὥσπερ τι ἐνδεῖν τῷ Θεῷ Lucian. οὐδέ τι σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης Homer. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν Aristoph.

Nonnulla impersonalia casum regunt cum præpositione; ut μέλει τῇ συγκλήτῳ περὶ τούτων Polyb. μέλει μοι ὑπὲρ τούτου Dem. &c.

Participia

Verborum impersonalium eodem cum ipsis regimine potiuntur; ut ἐνὸν αὐτοῖς σεσῶζεσθαι καὶ σώζειν Herodian. l. 8. additur participio verbum; ut ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν Matth. 12. 4. πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον προσεύχεσθαι 1 Cor. 11. 13.

Hujusmodi participium usitatissimè ponitur loco genitivi absolutè sumpti: ut ἐξέφυγον, ὀλίγου δεήσαν ἁλῶναι Plutarch. (legitur ὀλίγου δεήσαντος Xenoph. ἀναβ. ἰ). δόξαν δ' ἡμῖν ταῦτα, ἐπορευόμεθα Plato.

Impersonaliter accipiuntur οἷόν τε, εἰκός, δυνατὸν &c. ut ἐμπείροις μόνοις οἷόν τε συλλήψει πορεῖν Sophocl. οὐκ εἰκός μοι πράττειν Thucyd.

Regimen Adverbiorum cum casibus.

Genitivus post Adverbia.

ADverbia multa *quantitatis, loci, temporis, numeri, separandi, ordinis, causæ*, genitivum post se recipiunt.

Quantitatis: Ἄδην *abundè*: ut πολέμων ἄδην ἔχομεν Plato. Ἅλις *satis*: ut ἅλις δρυός Proverb.

Loci: Ἄλλῃ, ἀλλόθι, *alibi*: ut ἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη Sophocl. ἄλλῃ πη τῆς οἰκίας Xenoph. ἀλλόθι πάτρης ὤλετο Od. ρ'.

Ἀνάμεσον, poet. ἄμμεσον, κατάμεσον *inter, unà, cum*: ut πολλοῖς μετ' ἄμμεσον αὐτοῦ Hesiod. ὕδωρ κατάμεσον ἔρρει τοῦ λειμῶνος Achill. Tatius.

Ἄντα *coram*: ut ἄντα παρειάων σχομένη κρήδεμνα Od. υ' ἔναντα *contra*: ut ἔναντα Ποσειδάωνος ἵστατο Il. υ'.

Ἀντικρὺ, ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ *ex adverso*: ut ἀντικρὺ Χίου Act. 20. 15. ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς Dem. καταντικρὺ τῆς ὄψεως Thucyd.

Ἄνω *supra*: ut ἄνω τῆς γῆς Constant. item ἄνωθεν, ἐπάνω, ἐπάνωθεν, ὑπεράνω &c. ut ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου Herodot. ἐπάνω πέντε πόλεων Luc. 19. 19. τῆς κήλης ἐπάνωθεν Epigr. ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς Ephes. 1 21.

Ἄποθεν vel ἄπωθεν *procul ab*: ut ἄπωθεν Ἄλσεως Plutarch. ἄπωθεν ἐλπίς Thucyd. item ἀπονόσφι, ἀπόπροθε, θεν, θι *idem*: ut τυτθὸν ἀπονόσφι νεῶν Il. ἡ κηλέων γὰρ ἀπόπροθε νήπιον ἦτορ Calab. ἀπόπροθεν ἵκετο μήλων Apollon. ἀπόπροθι φωτός Hesiod.

Ἆσσον *propè*: ut τείχεος ἆσσον ἴσαν Il. χ'.

Ἑκὰς *longè*: ut νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν Od. σ'.

Ἑκατέρω, ἑκατέρωθεν *ex utraque parte*: ut ἑκατέρω τοῦ μεγάρου Herodot. ἤρτητο ἑκατέρωθεν ἀμφοῖν Parthen. ἑκάτερθεν ὅμιλος θωρήχθησαν Il. γ'.

ἐκεῖσε *illuc, eò*: ut ἐκεῖσε τοῦ λόγου ἄνειμι Herodot.

Ἐκτὸς

'Ἐκτὸς *extra* : ut ἐκτὸς τοῦ σώματος 1. Cor.6. 18. παρεκτὸς τῶν ἀσμάτων Act. 26. 29. Ἔκτοσε, ἔκτοθε, θεν, ἔκτοθεν, θε *idem* : ut δόρυ ἔκβαλον ἔκτοσε χειρὸς Od. ξ'. κακῶν ἔκτοθεν ἀπάντων Hesiod. ἔκτοθεν ἄτης εἶναι Apollon. ἔκτοθι τύμβου Nonn.

Ἔμπλην *prope* : ut Βοιωτῶν ἔμπλην Il. β'.

Ἔναγχος *nuper* : ut ἔναγχος τοῦ χρόνου Halicarn.

Ἔναντι ἀπέναντι, κατέναντι *coram* : ut ἔναντι τοῦ θεοῦ Luc. 1. 8. ἀπέναντι ὑμῶν Matth. 21.2. κατέναντι τοῦ ἱεροῦ Marc. 13. 3.

Ἔνθεν *hinc, illinc* : ut ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ἀκάνθης Aristot.

Ἐναχοῦ *alicubi* : ut ἐναχοῦ τῶν λόγων Plutarch.

Ἐνταῦθα *ibi, eò* : ut ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας εἶ vel ἦλθον Plato.

Ἐντὸς *intus*, ut ἐντὸς τοῦ ποτηρίου Matth. 23. 26. ἔνδοθεν, θι, ἔντοσθεν &c. *idem* : ut ἔνδοθεν στέγης Sophocl. ἔνδοθι πάτρης Parthen. ἔντοσθε δόμων Hesiod.

Ἔξω *extra* : ut ἔξω βελῶν Proverb. ἔξωθεν *idem* : ut ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου Marc. 7. 15.

Ἐνώπιον & κατενώπιον *coram* : ut ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Act. 10. 4. κατενώπιον τοῦ Θεοῦ 2. Cor. 12. 19. κατενῶπα & κατένωπα *idem* : ut κατενῶπα Δαναῶν ταχυπώλων. Il. ό.

Ἐπέκεινα *trans* : ut ἐπέκεινα Βαβυλῶνος Act. 7. 43.

Ἐπιπολὺ, παραπολὺ *longè, procul* : ut ἐπιπολὺ τῆς θαλάσσης Thucyd. παραπολὺ τῆς ἐλπίδος εἴρηται Bud.

Ἔσω *intus* : ut ἔσω τῆς αὐλῆς Marc. 15. 16.

Ἑτέρωθι *ex aliâ parte* : ut ἑτέρωθι τῆς οἰκίας ἄλλοι ἔρωτες παίζουσι Lucian. ἑτέρωθεν *idem* ; ut ἑτέρωθεν ἐπαίζε Od. λ'. v. 83. ἀμφοτέρωθεν ἀμφοτέρωσε *utrinque* ; ut ὤμων ἀμφοτέρωθεν Il. ψ'. v. 628. ὡς τῶν ἀμφοτέρωσε Il. μ'. v. 237.

Εὐθὺς, ὺ *rectà ad* : ut ἄγει ἡμᾶς εὐθὺ Βαβυλῶνος Xenoph. εὐθὺς ἔτεινε τοῦ οὐρανοῦ Lucian. item εὐθὺς τοῦ δράματος *statim ab initio fabulæ*, Aristoph.

Ἰθὺ, ὺς *rectà ad* : ut ἰθὺ τοῦ Ἴστρου ἔπλεον Herodot. ἰθὺς μνηστῆρος ἴω Od. ό.

Ἴκταρ *propè* : ut ἴκταρ Διὸς ἥμενοι Æschyl.

Ἵνα *ubi* : ut οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ Sophocl.

Κάτω *infra* ; ut κάτω τοῦ λειμῶνος ὕδωρ διέρρει Tatius. ὑποκάτω τῆς συκῆς Joan. 1. 51.

Κρύβδα vel κρύφα *clam* : ut κρύβδα Διὸς Il. σ'. κρύφα τῶν θεραπαινίδων Parthen. sic κρύβδην τινὸς Budæus.

Λάθρα vel λάθρη *clam* : ut ᾤχετο λάθρη ἐμεῦ Od. ρ'.

Μακρὰν *longè* : ut μακρὰν ἀνθρώπων Lucian.

Μεσηγὺ, ὺς, vel μεσσηγὺ, ὺς *inter, in medio* : ut Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν Apollon. ὤμων μεσσηγὺς Il. έ.

Μεσσόθι *in medio* : ut μεσσόθι νηὸς Apollon. Με-

Μεταξὺ *inter, intra, in medio* : ut πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος ἢ χείλεος ἄκρε Proverb. μεταξὺ τῦ ναῦ Matth. 23. 35.

Νειόθι *in imâ parte* : ut νειόθι λίμνης Κείσεται Il. φ.

Νέρθε, εν *infra* : ut νέρθεν γῆς Od. λ'. sic ἔνερθε εν, ὑπένερθε, εν : ut θώρηκος ἔνερθε Νύξεν Il. λ'. ποδῶν ὑπένερθε Hesiod.

Ὁπήποτε *ubicunque* : ut ὁπήποτε κατοικοῦντες τῆς Εὐρώπης ἢ Ἀσίας Plutarch.

Ὀπίσω *pone, post* : ut ὀπίσω μυ Luc. 4. 8. sic ὄπιθεν, ἐξόπιθεν, κατόπιθεν, κατόπιν &c. ut ὄπιθεν Ἰησῦ Luc. 8. 44. ἐξόπιθέν μυ Aristoph. κατόπιθεν ἐων κυνοσέρος ἄρκτυ Aratus κατόπιν ἑορτῆς ἥκειν Plato.

Οἱ, ὅιπερ, ῦ *ubi, quò* : ut ὅι ἀσελγείας περιελήλυθε Dem. ὅιπερ ὁδοῦ Sophocl. ῦ γῆς εἰσὶ Euripid. item ποῖ, ὅποι, πῦ, ὅπυ : ut ποῖ γῆς Aristoph. ὅποι γῆς Suidas. πῦ τύχης ἕστηκα Sophocl. ὅπυ ποτε γῆς εἴης Synes.

Οὐδαμῦ & ὐδαμόθι *nullibi* : ut ὐδαμῦ γῆς Aristides. ὐδαμόθι τῆς γῆς Lucian.

Πάντη *undequaque* : ut πάντη τῦ σώματος Galen. πάντοθι, πάντοσε πανταχῦ, πανταχόσε, ἁπανταχόσε. ἁπανταχόθι, όθεν : ut πάντοθι πόλης Arat. πάντοσε τ Ῥωμαίων ἀρχῆς Lucian. πανταχῦ τ οἰκυμένης Chryso. ἑαυτὴν καθαίρει πανταχόσε τῦ σώματος Alex. Aphrod. ἁπανταχόσε τῦ πεδίυ Plutarch. ἁπανταχόθι, όθεν τῆς γῆς Steph.

Πάροι *præ ante* : ut στεῖχε δωμάτων πάρος Sophocl. πάροιθε προπάροιθε, πρόπαρ *idem* : ut θῆκε πάροιθε ποδῶν Apollon. τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν Hesiod. πρόπαρ Ἐασειδῶν Hesiod. Theog.

Πέλας *prope* : ut Τηλεμάχυ πέλας ἵσατο Od. ό.

Πέραν *ultra* : ut πέραν τῦ Ἰορδάνυ Matth. 4. 15. item ἀντιπέραν *ex adverso* : ut ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας Luc. 8. 26.

Πῆχος *quo?* ut πῆχος γῆς Lucian.

Πόθεν *unde?* ut πόθεν εἰς ἀνδρῶν Od. ό.

Πολλαχῦ, πολλαχῆ *multis in locis* : ut πολλαχῦ γῆς Aristot. πολλαχῆ τῦ μαςῦ idem.

Πρόσθε, εν *coram* : ut πρόσθε φίλων τοκήων Il. φ'. Item ἔμπροσθεν ὄπισθεν : ut ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων Matth. 5. 16. ὄπισθεν αὐτῶν Plato.

Πόῤῥω *procul interdum prope* : ut πόῤῥω τῦ παρόντος Demosth. πόῤῥω σοφίας ἥκει Plato.

Πρόσω *longè* : ut Αἰγύπτυ ὑπρόσω Herodot. πρόσω ἦν τῆς νυκτὸς Xenoph.

Προτέρω, ωσε *ultra, ulterius* : ut προτέρω χωρῦ Steph. ἴμεναι προτέρωσε κελεύθυ Apollon.

Σιγῆ

Σιγῇ *clam*: ut σιγῇ φίλων *insciis amicis* Euripid.
Τῆλε *procul ab*: ut τῆλε φίλων Homer. τηλῦ, τηλόθι, ὅθεν, ἀποτῆλε &c. τηλῦ Ἀχαιΐδος Od. ν'. τηλόθι πάτρης Il. α'. τηλόθεν Αἱμονίης Apollon. ἀποτῆλε θεοῦ Epigram.
Ὕπερθε, εν *supra*, cum comp. ἐφύπερθε, καθύπερθεν: ut ὕπερθεν αὐτῆς Aristot. κεφαλῆς ἐφύπερθε Epigr. καθύπερθεν αὐτμῆς Nicand.
Ὑψόθι vel ὑψόθεν *supra*: ut ὑψόθι θώκων Nonn. ὑψόθεν ἀκτῆς Apollon. Ὧδε *hic*; ut ὧδε τοῦ λόγου Sym. Paraphr.
Temporis Αὐτίκα *statim*: ut αὐτίκα νυκτὸς Steph. παραυτὰ *idem*: ut παραυτὰ τῶν συμβαινόντων Gregor.
Ἀωρὶ *intempestivè*: ut ἀωρὶ τῶν νυκτῶν Lucian.
Ἐξέτι *abusque*: ut ἐξέτι νηπυτίης Apollon.
Εὐθὺς *statim*: ut εὐθὺς ἡμέρας *à primâ luce* Steph. vel δείπνου Scot.
Ἕως *quamdiu*? ut ἕως τῆς ἡμέρας Matth. 26. 29. τέως *tamdiu* τέως τοῦ παρόντος Phalar. Ἕωθεν *manè* ut ἕωθεν ἅπαντος τοῦ ἔτους Lucian.
Ὀψὲ *serò post*: ut ὀψὲ τῶν σαββάτων Matth. 28. 1. ὀψὲ τῶν τραγικῶν Philostrat.
Ἡνίκα *quando*: ut ἡνίκα ὄψε τῆς ἡμέρας Aristoph.
Πολλάκις *sæpè*: ut πολλάκις τοῦ μηνὸς Xenoph.
Πότε, ὁπότε *quando*: ut πότε τοῦ χρόνου Scot. vel ἔτους Rhen. ὁπότε τοῦ ἔτους Lucian. de merc. cond.
Πρωῒ *manè*; ut πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων Marc. 16. 2.
Τηνικαῦτα *tunc*; ut τηνικαῦτα τοῦ ἔτους Lucian. in Ætione.
Numeri, Ἅπαξ *semel*: ut ἅπαξ ἐνιαυτοῦ Heb. 9. 7. Δὶς *bis*: ut δὶς τοῦ σαββάτου Luc. 18. 12. Τρίχα *tripliciter*: ut τρίχα νυκτὸς ἔην Od. ξ'. Μυριακοῦ *millies*: ut μυριακοῦ τῆς ποιήσεως Eustath. &c.
Separandi, Ἀμφὶς *seorsim ab*: ut ἀμφὶς ἔσαν φιλότητος Od. π'.
Ἄνευ seu ἄνις *sine, seorsim ab*: ut ἄνευ τοῦ πατρὸς Matth. 10. 29. ἄνις μογεροῖο πόθοιο Nicand. ἄνευθε, εν, ἀπάνευθε &c. ut οἶος ἄνευθ' ἄλλων Il. χ'. ἀπάνευθε θεῶν Il. α'.
Ἄτερ *idem*: ut μὴ θύειν ἄτερ ἀλφίτων Proverb. item ἄτερθε, ἀπάτερθεν, &c. ut ἄτερθε τοῦδε Sophocl. ἀπάτερθεν ὁμίλου Il. ε'.
Δίχα *idem*: ut δίχα κείνων Sophocl. cum compos. ἄνδιχα *idem*: ut κώμων ἄνδιχα Epigram.
Ἰδίᾳ *seorsim ab*: ut ἰδίᾳ τῶν ἄλλων Rhen. & Constant.
Νόσφι, ιν *idem*: ut νόσφι δόμου Nonn.
Πλὴν *præter*: ut πλὴν τῆς γυναικὸς Joan. 8. 10. & πλὴν εἰ: ut πλὴν εἰ φελλοῦ Theophrast.
Χωρὶς *sine, seorsim ab*: ut χωρὶς γυναικῶν Matth. 14. 21.
Causæ, Ἕκητι, ἕκατι vel εἵκατι *gratiâ, causâ*: ut λέκτρων ἕκητι Lycophr.

coph. γάμων ἕκατι Euripid. ἕκατι Κάλλιμάχος Epigram. item ἀέκητι contra voluntatem: ut ἀέκητι Θεῶν Od. γ'.

Ἕνεκα, ἕνεκεν, εἵνεκα, εἵνεκεν, οὕνεκα causâ, gratiâ: ut ἕνεκά σου θανατούμεθα Rom. 8. 36. ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ Luc. 18. 29. εἵνεκα τιμῆς Od. ξ'. εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος 2. Corinth. 7. 12. γνώμης οὕνεκα Aristoph. His adde.

Γνὺξ in genua: ut γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο Il. ε.

Adverbia comparativi & superlativi gradûs genitivum postulant, more adjectivorum (pag. 134.) ut μᾶλλον τοῦ δέοντος Xenoph. πάντων μάλιστα Plato.

Dativus sequitur Adverbia

Congregandi, Ἅμα, συνάμα *simul*, *una cum*: ut ἅμα αὐτοῖς Matth. 13. 29. συνάμα τῷ πατρὶ Symeon Paraph. ὁμοῦ *idem*: ut Θεοῖς ὁμοῦ *diis juvantibus* Sophocl. ὁμῶς, ὁμόσε, ὁμόθεν, &c. *idem*: ut ὁμῶς Ἀΐδαο πύλησι Il. ι. ἄγε, ὁμόσε τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου χωρήσωμεν Heliodor. l. 5. οἷς ὁμόθεν εἶ Soph.

Item sequentia, Ἐμπεδόν *prope* ἐστὶν ἐμπεδόν Hesiod. Εὖ *bene*: ut ἵνα εὖ σοι γένηται Ephes. 6. 3. Μίγα *inter*: ut μίγα θυγατέρεσσιν Orpheus.

Accusativus sequitur Adverbia

Jurandi, Μὰ *non per*: ut μὰ Δία Lucian. νὴ τὸν Πλάτωνα idem. Ναὶ *idem*: ut ναὶ τὸν Δία Xenoph. item ναὶ μὰ Δία idem. Οὐ interdum *non per* præcipuè apud Poetas: ut οὐ Πᾶνα, οὐ νύμφας Theoc. Idyl. 5.

Ἀμφὶς *circum*; ut Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες Od. ό. v. 225.

Ὡς apud Atticos quando significat *ad*: ut ὡς ἐμὲ κατέφυγον pro πρὸς ἐμὲ Heliodor. l. 5.

Nominativus sequitur Adverbia.

Demonstrandi, Ἰδοὺ vel Ἴδε *ecce*: ut ἰδοὺ ὁ υἱός σου Joan. 19. 26. ἴδε ὁ ἄνθρωπος Joan. 19. 5.

Varii casus post Adverbia.

genit. vel dativus.

Loci, Ἄμμιγα, ἀναμίγδην *inter*: ut μοῦσαν ἄμμιγα καὶ χαρίτων Epig. ἄμμιγα νεκροῖς καῖται ibidem. ὧν σύ ποτ' ἀμμίγδην Nicand. ...χεο καρδάμω ἀμμίγδην idem.

Ἐγγὺς *prope*: ut ἐγγὺς τῆς πόλεως Joan. 19. 20. ἐγγὺς τῇ Ἰόππῃ Act. 9. 38. ἐγγύθεν αὐτοῦ Il. σ'. σφίσιν ἐγγύθεν Od. ό. συνεγγὺς αὐτῶν & τοῖς ὑπάρχουσιν Aristot. παρέγγυς πάντης ibidem.

Ἐξῆς

Ἐξῆς *immediatè post* : ut ἐξῆς τοῦ Πλούτωνος θρόνον λαμβάνειν Aristoph. ὁ μὲν ἐξῆς τῷ Καικίᾳ καλεῖται Βορέας Philo. sic compositum ἐφεξῆς *idem* ; ut ἐφεξῆς αὐτῶν Galen. ἐφεξῆς τοῖς εἰρημένοις Aristot.

Σχεδὸν & σχεδόθεν *propè* ; ut σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς Il. δ'. οἱ σχεδὸν ἤλυθε Hesiod. στῆ δ' αὐτῶν σχεδόθεν Od. τ'. σχεδόθεν δ' οἱ ἄλλος ἀήτης Arat. sic αὐτοσχεδὸν *idem* ; ἀλλήλων Arat. δορί Steph.

Genitivus, rariùs Dativus.

Ἄγχι *propè* ; ut Ἕκτορος ἄγχι γένωνται Il. θ'. σφίσιν ἄγχι γένοιτο ψ'. ἀγχόθι *idem* ; ut ἀγχόθι αὐτῆς Il. ν'.

Ἐκποδὼν *procul* ; ut τούτων ἐκποδὼν ἡμῖν Xenoph. ἐκποδὼν εἶναι νέοις *semotum esse à juvenibus* Plutarch.

Πλησίον *propè* ; ut πλησίον τοῦ χωρίου Joan. 4. 5. σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον Euripid.

Item ἐπίπροσθεν *prius* ; ut ἰδίων λυσιτελέστερον τὸ τῆς πατρίδος ἐπίπροσθεν ποιητέον Heliodor. χρόνον ἐπίπροσθεν ὄντα τῇ γνώσει Plutarch. in Pericle. legitur & πρόσθε ἧ οἱ δόρυ ἔχε Il. ρ'. v. 7.

Dativus rariùs Genitivus.

Ἀνάπαλιν *ex diverso* ; ut ἀνάπαλίν σοι ἔχω Hermog. ὑπὲρ ἀνάπαλιν οἱ Θηβαῖοι ποιοῦσι Stephan.

Ἔμπαλιν *idem* ; ut ἔμπαλιν τοῖς ἄλλοις Herodot. ἔμπαλιν αὐτοῦ ῥέειν *retrorsum currere* Herodian.

Genitivus vel Accusativus.

Ἄπαγε *apagesis* ; ut ἄπαγε βεβήλων Philo. ἄπαγε δούλην ὑπόνοιαν Gregor.

Εἴσω *intus* ; ut εἴσω τοῦ χάρακος Plutarch. πόλιν εἴσω Od. ό.

Μέσφα *usque ad*, ut μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης Il. θ'. μέσφα τὰ τῆς πόλεως πρυτανήϊα Callimach.

Παρὲκ vel παρὲξ *extra* ; ut παρὲξ ὁδοῦ Il. κ'. παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν Il. ι.

Πέριξ *circum* ; ut πέριξ αὐτοῦ & πέριξ τὸ τεῖχος Herodot.

Dativus vel Accusativus.

Δεῦρο *adesdum* ; ut δεῦρό μοι ἐς φιλότητα Musæus. ἄλλην δεῦρο κέλευθον idem.

Genitivus, Dat. vel Accusativus.

Ἄχρι ς *usque ad* : ut ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης Act. 26. 22.

Μέχρι, ς *usque ad* ; ut μέχρις αἵματος Heb. 12. 4. ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης Act. 26. 22. rariùs dat. vel accus. ut μέχρι γήραος οὐδῷ Phocyl. μέχρι γε τὰ ἐνύπνια Bud. μεταφρένον ἄχρις ἵκηται Quint. Smyrn. l. 1. β'. v. 527. sed μέχρις οὗ vel μέχρις ὅτου gen. solum ; ut μέχρις οὗ ὀκτὼ πύργων Herodot. μέχρις ὅτου πληθούσης ἀγορῆς idem.

Pleraque *exclamandi* adverbia varios præcipuè genitivum non rarò & plures simul casus regunt.

Αἲ *heu*; omnes casus; ut αἲ Λίνος Steph. αἲ τάλαν Lucian. αἲ τῆς ἐλπίδων idem. Αἲ τὸν Ἄδωνιν Bion. αἲ μοι τῶν ἀχῶν Favorinus.

Αἰβοῖ *heu*; Nom. ut αἰβοῖ τάλας Aristoph.

Βαβαὶ vel παπαὶ *heu*; Gen. ut βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας Plato. παπαὶ τῶν ἐπαινῶν Ὁμήρε Lucian. &c.

Εὖγε *euge*; Nom. ut εὖγε ὁ κατάρατος Lucian. Gen. ut εὖγε τῆς προαιρέσεως idem. Voc. ut εὖ δοῦλε Matt. 25. 21.

Εὐοῖ *eua*; Voc. ut εὐοῖ Βάκχε Nonn. Dionys.

Ἰοὺ *hei*; Gen. ut ἰοὺ βουλευμάτων Aristoph.

Ἰὼ *hei*; nominat. ut Ἰὼ τάλας Euripid. genit. ἰὼ θαυμάτων idem. vocat. ἰὼ ταλαίφρον γύναι Sophocl. dat. & genit. ἰώ μοι ἐμῶν νόσων idem. genit. & nominat. ἰὼ τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγὼ Euripid. in supplicibus.

Οἴ *heu*; nominat. ut οἴ ἐγὼ Soph. dat. οἴ μοι Aristoph. accusat. οἴ ἐμὲ δειλὴν Epigram. dat. & nominat. οἴ μοι κακοδαίμων Lucian. dat. & gen. οἴ μοι τῶν ἀχῶν idem. Dat. & Voc. οἴ μοι πάτερ Lucian. Abdic. ὀτοτοῖ τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων Lucian. Tyran. Οὐαὶ *va*: ut οὐαὶ ὑμῖν Matth. 23. 13. 14. &c.

Φεῦ *heu* nominat. ut φεῦ τάλας Soph. genit. φεῦ τοῦ ἀνδρὸς Xenoph: accusat. addit Stephanus ex Euripide.

Ὦ vel ὤ, item ᾦ pro οἴ, *exclamantis*, Voc. ut ὦ ἄνθρωπε Rom. 8. 1. Nom. ut ὦ δειλαῖος ἐγὼ Lucian. Gen. ὦ τῆς συμφορᾶς Lucian. Dat. ut ὤ μοι τῷ δειλῷ Favorinus. Accusat. ut ὤ ἐμὲ δειλαὶν Callimach. Nom. & Gen. ut ὦ γῆ τοῦ φθέγματος Aristoph. Nom. & Dat. ut ὤμοι ἐγὼ Μήδεια Apollon. Gen. & Accus. ut ὢ θαύματος τὴν παρθένον τίκτουσαν τὸν θεὸν Nazianz. Dat. & Gen. ut ᾤμοι μανίας τῆς σῆς Lucian. Dat. & Voc. ut ᾤμοι Πηλέος υἱέ Il. σ'. *vocantis* Voc. ut ὦ Γανύμηδες φίλησόν με Lucian. item ὦ οὗτος *heus tu* Plato.

Ἄπολλον, Ἡράκλεις, Ζεῦ & hujusmodi nomina. Gen. ut Ἄπολλον δαιμονίας τῆς ὑπερβολῆς Plato. Ἡράκλεις τοῦ ψόφου Lucian. Tyran. ὦ Ζεῦ τῆς θέας, τοῦ κάλλους &c. Lucian. dearum judicium.

Adverbia derivativa regunt casus primitivorum suorum. Gen. ut ἀξίως τοῦ γένους Lucian. λέγεις τοῦ σκοποῦ ἐστοχασμένως Heliodor. ὕστερον πάντων ἀπέθανε Matth. 22. 27. ἦλθον πάρεργ' ὁδοῦ i. e. παρέργως *prater institutum itineris* Euripid. ἐπιπολῆς τοῦ δέρματος Galen. ὄμβρε δίκην Herodian. Genti. vel Dat. ἀντίον, α', κατε-

κατεναντίον, ἰα, ἐξεναντίας &c. *contra, ex adverso*; ut ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος Homer. ἀντία ἵζοντο τέτοις Herodot. Ἶσις ἐξεναντίας φαίνεται ἡλίε τε καὶ σελήνης Aristot. ἐξεναντίας τέτοις idem. Legitur ἐναντίον cum Accus. ut πίπτε με εἰλήλυθας ἐναντίον Quint. Smyrn. l. ί. v. 304. κυκλόθεν τῦ θρόνε Apoc. 4. 3. ἀμφόθι νυκτὸς Arat.

Ex Adverbiis itidem derivata eosdem ferè cum illis casus adsciscunt: ut ἀγχίθρονος ἕδρης Nonn. πλάζω νεῶν vide pag. 163. l. 29. μανία ὁμόστοιχος ἡ ὀργή Plutarch. vide etiam p. 145. l. 33.

Adverbia pro diversitate significationis diversos regunt casus; ut Ἅμα *simul*; dat. (uti priùs): *præ*, genit. ut ἅμα πάντων Πιςὸν Hom. hymn. in Mercur. v. 521. Ἀμφὶς *de*, Accusat. ut εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα Od. τ'. v. 46. *circa*; Dat. ut πνείοντες ἀμφὶς ἀνακτι Quint. Smyrn. l. β. v. 641.

Nonnunquam adverbiis adduntur præpositiones ante casus; ut ἄχει πρὸς τὸ σκοπὸν Lucian. ἄχεις ὑπὸ τὴν πηγὴν Isocrat. ἄχει παρ' αὐτὸν Κρηταῖα Arat. ἄχεις ἐπ' ἀκτῆσιν Apollon. Argon. l. 4. v. 1403. ἄχεις ἐπ' ὤμοις Quint. Smyrn. l. ά. v. 259. ἄχεις ἐς ἠῶ idem l. ζ'. v. 177. [sic μίχεις] μέσφ' εἰς Σόυνιον ἄκρον Callimach. hymn. in Delum v. 17. μέσφα παρ' ἱερὴν Arat. ἕως εἰς Βηθανίαν Luc. 24. 50. ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην Od. χ'. v. 333. ἀπόθεν ἐκ τῆς ὕλης Xenoph. ἐκτὸς ὑπὸ κλισίης Il. κ'. v. 151. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβε Il. έ. v. 322. ἑκὰς ἀπὸ τείχεος εἶμεν Il. σ'. v. 256. ἔνερθ' ὑπὸ γῆς Hesiod. μάλιστα ἐκ πάντων Thucyd. πρὸ πάντων Lucian. Adduntur etiam adverbia; ut νόσφιν ἄτερθε πόνων Hesiod. & plura ejusmodi.

Adverbia ponuntur interdum pro adjectivis; ut τὰ πρόσθεν τῶν Δελφῶν Heliodor. ἶσα θεῷ Philip. 2. 6. (i. e.) ἴσος, ἴσος.

Postponuntur interdum adverbia quædam suis casibus; ut τῶν μὲν κινδύνων πόῤῥω, τῶν δ' ὠφελειῶν ἐγγὺς Isocrat.

Duæ negativæ vehementiùs negant; ut ὀ μὴ πίω Luc. 22. 18. ὀ δύνασθε ποιεῖν ὀδὲν Joan. 15. 5. quandoque plures; ut ὀκέτι ὀ μὴ φάγω Luc. 22. 16. ὀ δύναται ὀδέποτε ὀδὲν τέτων πράττειν Plato. ὀδέποτε ὀδὲν ὀ μὴ γένηται τῶν δεόντων Demosth. Hæ tamen, interventu verbi separatæ, plerumque affirmant; ut ὀ δύναμαι μὴ μεμνῆσθαι αὐτῦ Xenoph. τὸν Ὀδυσσέα μὴ ὀ μισεῖν ὀκ ἂν δυναίμην Lucian. Negativa particula interrogativè posita crebriùs affirmat.

Regimen Adverbiorum cum modis.

Adverbia *similitudinis*, *interrogationis*, item significantia *quomodo*, ferè Indicativo junguntur; ut ὥστε λέων ἐν βουσὶ θόρεν &c. ὡς Τρώεσσι μίγη &c. Il. ἱ ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, Psalm. 2. 1. ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτὸν Joan. 11. 36. Interdum autem aliis modis, ratione sensûs; ut ὡς ὁ λόγος ἐν τοῖς ἑξῆς δηλώσει Symeon Paraphr. πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται, Il. ά.

Adverbia *dubitativa* vel *dubitativè* sumpta adsciscunt Optativum; ut τάχα τινὲς ἐπίσχοιντο Lucian. Encom. Demosth. πυθόμενος εἰ χολάζοι Plutarch. ἀνηρώτων ὅτι προθυμοῖτο Heliodor. l. 6. non raro etiam Indicativum; ut τάχα εἰσόμεθα Plato. ἴσως, εἰ μέλλουσι λήψεσθαι, ἴσασι Isocrat.

Adverbia *hortandi* junguntur imperativis, rariùs Subjunctivo, vel Indicativo; ut ἄγε φίλησόν με Lucian. Ganym. & Jovis. ἀλλὰ φέρε ἴδω idem. ἴθι δὴ σκοπῶμεν idem. νῦν ἄγ' ἐρύσσομεν Il. ά.

Quædam Adverbia *temporis*, *loci*, *optandi*, *prohibendi*, paucula etiam aliarum classium variis modis inserviunt: quæ alphabeticè subjiciuntur.

Ἅμα *simulatque* Indicat. Infinit. ut ἅμα ἀκηκόαμέν τι Demosth. ἅμα τῷ τὸν λόγον ἀκοῦσαι Chrysostom.

Αὐτίκα *idem* Ind. ut αὐτίκα τὸ εἶδον &c. Herodot.

Ἄχρι, *is donec* Ind. Sub. Inf. ut ἐφύλαττον αὐτοὺς ἄχρι δὴ ἀφίκοντο πρέσβεις Lucian. ver. hist. l. 2. ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα Apoc. 17. 17. ἄχρι τοῦ διελθεῖν Sophocl.

Εἴθε *utinam* Inf. ut εἴθε τοιοῦτον φανῆναι τὸν λόγον Lucian. in lapsu. Huc referri possunt aliæ Optandi formulæ cum infinitivo; ut ὦ Ζεῦ τὸν πατέρα ἀποθανεῖν Lucian. Icarom. Ζεῦ πάτερ ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἱὸν Ιλ. ή. v. 179.

Εἴθε vel αἴθε *utinam*, & pro illis εἰ vel αἰ, ferè cum particula γὰρ, Opt. interdum Ind. rariùs Inf. ut εἴθε γαμήσειας αὐτὸν Lucian. Junon. & Jov. εἴθε σοι προσώπως ἐνέτυχον idem in Tyrannicid. εἴθε σοι μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα Phocylid. εἰ γὰρ γένοιτο ταῦτα Lucian. Prometh. εἰ γὰρ Περσίδος ἔσβεστο θράσος Pisides.

Εἰσόκε vel εἰσότε *donec* Sub. rariùs Ind. ut εἰσόκε τέκμωρ Ἰλίου εὕρωμεν Il. ί. εἰσόκε τις θεὸς ἔμβαλε θάρσος Apollon.

Ἐπεὶ *postquam*, *cum* Ind. Opt. rariùs Inf. ut ἐπεὶ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα Luc. 7. 1. ἐπεὶ ἀναστάντες ὀρχησάμενοι Xenoph. ἐπεὶ σφέας παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας Herodot. *quamprimum* Ind. ut ἐπεὶ ἀπεκρύψαμεν αὐτοὺς Lucian. ver. hist. l. 2.

Ἐπειδὰν

Ἐπειδὰν *postquam* Sub. Opt. rariùs Ind. ut ἐπειδὰν ξηρανθῶσι Lucian. ver. hist. l. 1. ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι idem. ἐπειδάν τις εἰσδέχηταί με Lucian. Timon.

Ἐπειδὴ *idem* Ind. Opt. Inf. ut ἐπειδὴ προσῆκεν οἰκεῖ κινδυνεύειν Dinarch. ἐπειδὴ προσβάλλοιεν ἀλλήλοις Thucyd. ἐπειδὴ δ' ἐκβῆναι τὴν ψυχὴν Plato. *quamprimùm* Ind. ut ἐπειδὴ ᾔσθοντο αὐτοὺς ἐπιόντας Lucian. ver. hist. l. 1.

Ἐπείκε *postquam*, Sub. ut ἐπεί κε λίπῃ λεύκ' ὀστέα θυμὸς Od. λ'. ver. 224.

Ἐπεὶ τάχ *idem*. Ind. ut ἐπεὶ τάχ παρεσκευάσμεθα Xenoph.

Ἐπὰν, ἐπεὰν *idem*. Sub. interdum Optat. ut ἐπὰν δὲ εὕρητε Matth. 2. 8. ἐπεὰν ἐπείκῃ Herodot. ἐπὰν ἀπολείποι Lucian. Meretr. Dial. 3.

Ἔστε *donec* Ind. rariùs Sub. rarissime infin. ut ἔς' ἀποψύξειν βίον Sophocl. ἀρήγετ' ἔς' ἐγὼ μόλω idem. ἔς ἂν ἵκηαι Εἰς δόμον Orph. Acr. v. 101. *quamdiu* Ind. ἐδίαζεν ἔςε φάος λιῶ Arian.

Εὖτε *dum*, *quando* Ind. Sub. Opt. ut εὖτ' ἔπλεον Herodot. εὖθ' ἔρδωμεν Od. ή. v. 202. εὖτε θέλοι Hom. hymn. in Venerem v. 37.

Ἕως *quamdiu* Ind. rariùs Sub. ut ἕως ὅτι καιρὸς Demosth. Olynth. 1. καταγελῶνται οἱ εὐσεβεῖς ἕως ἡ χρηςότης τοῦ θεοῦ κρύπτηται Nazianz. *donec* Ind. interdum Sub. Opt. rariùs Infin. ut ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς Matth. 24. 39. ἕως προσεύξωμαι Marc. 14. 32. ἕως ἀφίκοιτο Demost. οὐκ ἀνῆκαν ἕως καὶ ἀποπνῖξαι Joseph.

Ἦμος *quando* Ind. rariùs Sub. ut ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ Od. ι. ἦμος ἅπασα γένηται Arat.

Ἡνίκα, τηνίκα, ὁπηνίκα *idem* Ind. rariùs Sub. Optat. ut ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς 2. Cor. 3. 15. τηνίκ' ἀπ' ἀπώλετο Aristoph. ὁπηνίκα θαῦμα καλείδομεν Epigram. ἡνίκα δ' ἐξέλθωσι Homer Batrachom. & τηνίκα λελοῦσθαι δέοι Lucian. Gallus.

Μέσφα *donec* Ind. ut μέσφ' εἰσαπεόνησαν Apollon.

Μέχρι, ις *donec* Sub. Inf. ut μέχρι καταντήσωμεν Ephes. 4. 13. μέχρις ἠῶ δῖαν ἱκέσθαι Quint. Smyrn. l. ά. v. 827. *quamdiu* Ind. ut μέχρις ὀλίγα ἡ κράμβη Lucian. Jud. vocal.

Μὴ cum compositis *ne prohibentis* Imp. Sub. interdum Opt. rariùs Inf. ut μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ Ephes. 5 18. μὴ θεομαχῶμεν Act. 23. 9. μὴ λυπηθείης Phocylid. ψεύδεα μὴ βάζειν idem. & μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν Luc. 9. 3. *nè forte* Sub. Opt. interdum Ind rarius Imperat ut σιώπα μὴ κακὸν ἀπολαύσῃς Lucian. φοβηθεὶς μὴ ξυντριβείην idem. φοβούμεθα μὴ ἡμάρτηκαμεν Thucyd. (sic σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς σκότος ἐστὶ Luc. 11. 35.) ἴδε μή σε αἰτιῶμαι Lucian. Meretr. Dial. Similiter μήποτε, μήπως, μήπω idem; ut μήποτ' ἐπιστρέψωσι Marc. 4. 12. δείσας μήπως οἱ ἐρυσαίατο νε-

 κρὸν

κεῖν' Ἀχαιοί Il. ε. μήποτε δόρυξ Ἴσαι Marc. 14. 2. *Ne, deprecantis* Opt. interdum Sub. rarissimè Inf. ut μὴ γένοιτο Rom. 6.15. καὶ μή μοι ὀργισθῆτε Dinarch. μὴ γὰρ ἂν οὕτω τοὺς ἀνθρώπους ἀποθανεῖν Plutarch.

Ὅι *quò* Opt. Ind. ut ἔφερον ἄνεμος οἱ ἐθέλοι κυβερνήτης Lucian. ver. hist. l. 2 οἱ καταοχήσουσι Thucyd.

Ὅπη *prout* Ind. Sub. ut ὅπη νόος ἐστὶν ἑκάστῳ Il. υ. ὅπη τύχῃ Plato. *ubi* vel *cùm* Ind. Opt. ut ὅπη σφᾶς ἀποδιδράκει Plutarch. ὅπη παρείκοι. Bud. *quò* Opt. interdum Sub. ut πάθῃσιν ὅπη φύγοι Il. ξ' ὅπη φεύγωσι περιβλέπωσι Lucian. de domo.

Ὅποι *quò, ubi*, Ind. Opt. Sub. ut βαδίζειν ὅποι βούλεται Demosth. ὅποι πορευθεῖεν idem. ὅποι τύχῃ Steph.

Ὅπου *ubi* Ind. ut ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ Marc. 9. 44. ὅπου ἄν, ὅπου ἐάν, ὅπου ποτὲ *ubicunque* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ Marc. 9. 18. ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ Marc. 14. 14. ὅπου ποτὲ γῆς εἰμι Synes. ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο Marc. 6. 56.

Ὁππήμος *quando* Sub. ut ὁππήμος φορέῃσιν ἑκάστην Arat.

Ὅπως *quomodo* Ind. Opt. rariùs Sub. ut ἑώρων ὅπως ἀπεχθάνεις Lucian. merc. cond. ἀπεσκόπουν τὰ ἐπέκεινα ὅπως ἔχοι idem. ver. hist. l. 2. λέξον ὅπως διανοῇ Xenophon. *postquam* Ind. Optat. ut ὅπως ἐγένετο Lucian. ὅπως γένοιτο νύξ Herodot.

Ὅσον, ὅσα vel ὅσῳ *quantum, in quantum* Ind. Inf. rariùs Opt. ut ὅσον διαφέρουσι Isocrat. ὅσον τεκμαίρεσθαι Lucian. in lapſ. θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδεδωκὼς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν Plato. similiter ὅσον, εἰς ὅσον ἐφ' ὅσον &c. *quatenus*; ut ὅσον ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα Plutarch. εἰς ὅσον βούλομαι Thucyd. εἰς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι idem. Ἐφ' ὅσον *quamdiu* Indic. ut ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος Matth. 9. 1 . Sic ἐν ὅσῳ *dum, donec*; ut ἐν ὅσῳ ταῦτα λογιζόμεθα Lucian. ver. hist. l. 2.

Ὅταν, ὁπόταν *quando* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅταν ὀνειδίσωσι Matth. 5. 11. ὅταν βούλοιτο Xen. ὅταν δώσουσι Apoc. 4. 9. ὁπόταν οἴκαδ' ἐόν τι φαίνηται Lucian. in Saltat. ὁπόταν οἱ θεοὶ βιάζοιντο idem. ὁπόταν δὴ φθέγξομαι Il. φ'.

Ὅτε *quando* Ind. rariùs Sub. Opt. ut ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι Luc. 2. 22. ὅτε εἴπητε Luc. 13. 35. ὅτε ὕπνος ἱκάνοι Il. δ. ὁπότε *idem* Opt. Ind. rariùs Sub. ut ὁπότε σπουδαῖον γράφοιεν Lucian. in lapſ. ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς Luc. 6 3. ὅτε ποτὲ νεκροὶ Αὖθις ἀναζήσωσι Nonn. in Joan. cap. 5.

Οὐ μὴ & οὐδ' οὐ μὴ (pro οὐκ ἄν) *nullo modo* Sub. rarissimè Ind. vel Opt. ut οἱ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι Luc. 21. 23. οὐδ' οὐ μὴ γένηται Matth. 24. 21. οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι Marc. 14. 31. οὐδ' οὐ μὴ σβέσειε ἀπελθὼν ἐκ τοῦ θείου φωτὸς Synes.

Ὄφελ

Ὄφελον vel ὤφελον *utinam* Inf. Opt. rariùs Ind. ut ὤφελόν με ὀλέσθαι Apollon. ὄφελον ψυχρὸς εἴης Apocal. 3. 15. ὄφελον ἠνείχεσθέ μου 2 Cor. 11. 1.

Ὄφρα *donec* Ind. Opt. Sub. ut ὄφρα βάλον Il. ε. ver. 588. οὐ πιθόμην, ὄφρ' αὐτὸν ἴδοιμι Od. ι. ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ Il. α. *quamdiu* Ind. Sub. ut ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν Il. θ'. πινέμεναι, ὄφρ' ἐθέλητον Il. δ'.

Πάρος *priusquam* Inf. rariùs Ind. ut πάρος τὴν γαῖαν ἱκέσθαι Apollon. ἤτοι χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει Il. π'.

Πότε *quando* Ind. ἐμπηγεροι πότε δεῖ ποιεῖν Liban.

Πρὶν *priusquam* Inf. interdum Sub. Opt. rariùs Ind. ut πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι Marc. 14. 72. πρὶν ἅπαντα εἴπω Demosth. Philip. 4. πρὶν ἑαυτοῦ ἐπιμεληθείη Plato. πρὶν τὴν Βοιωτίαν ἀπέδωκε Demosth. de Chersón. πρινὴ Infin. ut πρινὴ γνῶναι τὸ θεὸν 1. Reg. 3.

Πρότερον ἢ *priusquam* Ind. Sub. Inf. ut πρότερον ἢ συντάξει Aristot. πρότερον ἢ καθαίρηται Plato. πρότερον ἢ τοὺς πολίτας ἐπιψηφίσασθαι τὸν νόμον Plutarch. πρότερον *idem* Inf. ut πρότερον ἀποστῆναι Thucyd.

Ὡς vel ὥστε *utinam* Opt. rariùs Ind. ut ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος Od. α. ὡς ὤφελες Il. γ'. *quamprimum* Ind. rariùs Inf. ut ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην Theocrit. ὡς ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας Demosth. ὡσανεὶ, ὡσπερανεὶ, ὡσάρα *ac si* Opt. interdum Ind. ut ὡσανεὶ λέγοιμεν Aristot. ὡσανεὶ ἔλεγε Chrysostom. ἐμήνυσεν ἡ λέξις ὡς ἄρα τι ἐπιπάθοι Liban ὥσπερ ἂν *idem* Sub. ut ὥσπερ ἂν ἔχῃς Demosth. ὡς ὅτε *donec* Ind. ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἀείδει Od. ρ'. Ὡς *quomodo*, Ind. rariùs Opt. ut συνειπὼν ὡς δεῖ λαμβάνειν Demosth. de republ. διεξῄει ὡς ἀναρπασθείη Lucian. ver. hist. l. 1.

Regimen Conjunctionum.

CONjunctiones *copulativæ*, *connexivæ*, *disjunctivæ*, similes casus, modos, & (nisi sensus aliud postulat) tempora ante & post se habent; ut τίμα τὸ πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα Marc. 10. 19. μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν Heb. 11. 36. οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει Matth. 6. 28 nonnunquam itidem *discretivæ*; ut οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός Marc. 10. 18. Interdum diversos casus; ut μὴ ἐξέστω τοῖς ὑπὲρ ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι, ἐὰν μὴ υἱός Æschin in Timarch. Ζεῦ πάτερ ἠέλιός θ' Il. γ'. 277. Similes quandoq; modos sed diversa tempora (sensu non exigente ut ἔρχου καὶ ἴδε Joan. 11. 34. præsertim Indefinita; ut πώλησον καὶ δὸς Marc. 10. 21. Item similia tempora & diversos modos ut ὅτι ἢ λοιδορεῖται, ἢ ὑποκρίνει, ἢ παρακελεύηται, ἢ ἕλκει Æschin. in Timarch. ὡς μὲν ἂν εἴποι τε καὶ συνίησι Dem. Phil. Nec simi-

 lia

lia tempora nec similes modos; ut πάσας ἐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ἐδ' ὀνομήνω Od. λ'. πρᾶττε καὶ μὴ παύπαυο Lucian. Pseudolog.

Conjunctiones *conditionales*, *causales*, *discretivæ*, *adversativæ*, *potentiales* varios post se modos trahunt: quos sequens exhibet tabella.

Ἂν *si* gaudet subjunctivo, interdum optativo & indicativo; ut ἂν θεὸς θέλῃ Dem. Phil. 4. ἂν εἴποιμεν idem. Phil. 3. ἂν ἐθέλομεν Idem de Cherson.

Ἄνπερ *si*, ἄντε *sive* Sub. rariùs Ind. ut ἄνπερ ἐξετάζητε Idem Phil. 3. ἄντε μεῖζον ἄντ' ἔλαττον ᾖ idem ibidem. ἄντε πονηροῖς ἄντε ἀγαθοῖς γράφονται Lucian. Demonax.

Ἂν *Potentiale* (ut & κεν) addit verbo significationem τῆ δυνάμεως;

Ἂν *Indefinitum* dictionis, cui adhæret, significationem vagam & indeterminatam relinquit: Utrumque ferè omnibus modis inservit. *Potentiale* Opt. Ind. interdum Sub. & Inf. ut ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν Plato. πάλαι μετενόησαν ἂν Matth. 11. 21. ἐκ ἂν οἷός τ' ᾖ τοῖς θέλουσιν ὁμοδρομεῖν Alcidam. jungitur & Infinitivo ἀντὶ πολλῶν ἂν χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω Demosth. Olynth. 1. Item participio; ut ὅτε ὄντα ὅτ' ἂν γινόμενα λογοποιοῦσι Thucyd. *Indefinitum* Sub. Ind. interdum Opt. ut ὃς ἂν ἀπολύσῃ Matth. 19. 9. τὶς ἂν ἐγὼν ὑπόσχωμαι Il. i. 167. ἐπιμελοῦντο ὡς ἂν αἴσθοιντο διωρθωκότας Demosth. Reperitur cum Imperativo; ut οἴμωζε μὴ τ' ἂν Aristoph.

Ἅτε *quippe, eò quòd* Ind. Sub. ἅτ' ὀλώλει κράτος Lascar. ἅτε δὴ ἢ τὸ φαυλότερον Plutarch.

Διὸ, διότι, ἐφ' ᾧ, ἀνθ' ὅτε, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧγε, ἐφ' ᾧτε, ἐφ' ὅτῳ, ἀνθ' ὧν, δι' ὧν, ἐξ ὧν, ὑπὲρ ὧν, ὅτι, ἐφ' οἷς, item τὸ pro διὸ *eò quòd*, Ind. & Inf. postulant; ut διὸ μήτηρ αἰδοῖς ὀνέκλητο Liban. διὸ καὶ κατάγειν τὸν Ἀλέξανδρον Dem. de fœdere Alex. ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται Thucyd. καταπιθήσιν εἴκοσι μνᾶς ἐφ' ᾧ μὴ ἐργάζεσθαι Idem. Ex his quædam leguntur cum subjunctivo; ut διότι με πεδήσαι διανοῇ Lucian. in dialog. deorum. ἐποιήσατο ἐφ' ᾧτε ἐπαγάγῃ φρεάρ Pausan. Τῷ *idem*. solum Infinit. ut τῇ ὀργῇ συμπέπτωκε, τῷ πρῶτος εἰπεῖν Dem. Epist. 2. Ὃ idem Ind. ut χωσάμενη, ὃ οἱ ὅτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς Οἰνεὺς ῥέξε Il. ι'. v. 530.

Εἰ vel αἲ *si* Ind. interdum Opt. rariùs Sub. ut εἰ υἱὸς εἶ τῦ θεῦ Matth. 4. 3. αἰ Λακεδαιμόνιοι ἔχοντι Thucyd. εἰ δύναιντο Act. 27. 29. αἴ τοι πιστεύσαιμι &c. Theocrit. Idyll. 5. v. 20. εἰ καταλάβω Philip. 3. 12. αἰ δὲ λῇς Plutarch. Similiter composita εἴπερ, εἴγε *si*, εἴπως *si quo modo*, εἴποτε *siquando*, εἰ μὴ, εἰ μή γε, εἰ μὴ περ γε, εἴ γε μὴ, εἰ μὴ ὅτι, ἐκτὸς εἰ μὴ *nisi*, εἴπη, εἴπε, εἰδέπε *sicubi*;

ut

ut εἴπερ συμπάσχομεν Rom. 8. 17. εἴπερ ἐκδημῶν τυγχάνοι Heliodor. εἴπερ σε κατακτάνη Il. χ'. v. 86. Poetica εἴκε, εἰδέκε, αἴκε Sub. interdum Opt. Ind. ut εἴκεν ἴῆαι ἕλη Il. λ'. v. 115. εἴκεν Ἄρης οἴχοιτο Od. θ'. v. 353. εἴκεν πάντων ἀντήσομεν Od. π'. v. 254.

Εἰκαὶ (interdum καὶ εἰ) *quamvis*, Ind. quandoque Sub. rariùs Opt. ut εἰ καὶ μετεμελόμην 2. Cor. 7. 8. εἰ καὶ μηδὲν τις εἰρηκὼς εἴη Dem. Exord. conc. εἰ καὶ τυγχάνοιτε ἀγνοοῦντες διδάξω Idem ibidem.

Εἴπερ *quamvis* Sub. rarius Ind. ut εἴπερ γὰρ τε χόλον καταπέψη Il. α'. εἴπερ βλάπτεται μόνον Aristot.

Εἴτε *sive* Ind. Opt. interdum Sub. ut εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε 1 Cor. 10. 31. εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν 1. Thess 5. 10. εἴτε γαμέω εἴτε σκέψαιο τὴν γλῶσσαν Lucian de lapsu.

Ἕνεκα *eò quòd* Ind. ut μ' αἰνὸν ἔχεν ἄχος ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ Hom. hymn. in vener. v. 199.

Ἐὰν *si* Sub. interdum Opt. rariùs Indicat. ut ἐὰν εἴπῃ ὁ δοῦλος Luc. 2. 45. ἐὰν ὁ καιρὸς ἔλθοι Demosth. de classibus, ἐὰν πλέονος ἄξιός ἐστι τῆς ζημίας Æschin. in Timarch. sic ἐὰν οἴδαμεν 1. Joann. 5. 5. Ἐὰν μὴ *quin*, ἐάντε *sive* Sub. ut ἐὰν μὴ λάβῃ Marc. 10. 30. ἐάντε ἓν γίγνηται, ἐάντε πολλὰ Aristoph.

Ἐὰν interdum ponitur *indefinitè* pro ἂν cum Sub. rariùs Opt. ut ὅσα ἐὰν δήσητε Matth. 18. 18. εἰ ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα, τοῦτο ἐὰν πρὸς ὑμῶν γίγνοιτο Dem. Exord. concion.

Ἐπεὶ *quoniam*, *quandoquidem*, Ind. interdum Inf. Opt. ut &c. ut ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω Luc. 1. 34. ἐθαύμαζον ἐπεὶ τοὺς μέγιστα φρονοῦντας οὐ ταῦτα δοξάζειν ἀλλήλοις Xenoph. ἐπεί σφας ἴδοιεν προτερημήσαντας Xenoph.

Ἐπειδὰν *idem*, Ind. Sub. ἐπειδὰν ταῦτα ἐξήμαρτον Liban. ἐπειδὰν δεδογμένον ᾖ Demosth. de falsâ legat.

Ἐπειδὴ, εἰδὴ *idem*. Ind. ut ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο Luc. 11. 6. εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ Il. α'.

Ἐπειὴ *idem*. Ind. ut ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστι Il. α'.

Ἐπείπερ, ἐπειδήπερ *idem*. Ind. rariùs Optat. ut ἐπείπερ οὕτω κελεύεις Lucian. Mercur. & Char. ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν Luc. 1. 1. ἐπείπερ ἡγήσαιντο μηδὲν θεοὺς διαλαθεῖν Xenoph.

Ἢν *si*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ἢν ἐμὲ ἀποκτείνητε Lucian. in Revivisc. ἢν γνοίης idem de astrolog. οὐκ ἀπόχρη τὸ κάλλος ἢν μὴ κεκόσμηται Idem pro Imag. ἤνπερ, ἤνπεργε, ἤνπερ ὡς *siquidem*, ἤνπου *sicubi* Sub. ut ἤνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ Il. χ'. &c.

Ἵνα *ut* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. rarissimè Infinit. ut ἵνα πέσωσι Rom. 11. 11. ἵνα μοι δοθείη Eph. 6. 19. ἵνα χαριζόμενος ἐφαινόμην Dem. Exord. Concion. 19. ἵνα μὴ φυσιοῦσθε 1. Cor. 4. 6. ἐσ-

μὲν

μὴ ὅσω ἵνα ἤδη μὴ λίαν φρονεῖν Constant. ex can. 24. concil Antioch.

Καίτοι *quamvis*, Ind. Opt. ut καίτοι ἐπλανήθην Lucian. Revivisc. καίτοι πρὸ πολλοῦ ποιησαίμην Isocrat.

Καίπερ *idem*. Ind. καίπερ μέλαινα, ἔχεις τὴν τρίχα Theophrast.

Κἂν *idem*, Sub. interdum Opt. rarius Ind. ut κἂν ὑμεῖς μὴ πείσητε Demosth. Exord. Concion. 24. κἂν μηδὲν ὑπ' αὐτοῦ ἀγαθὸν πεπόνθοι Plato. κἂν ἐν τῇ γῇ μένωσι Lucian. Dial. Jovis & Junon.

Κἂν εἰ *idem*, Opt. Ind. ut κἂν εἰ δίψῶσα τύχοι Lucian. in Dial. Meretr. κἂν εἰ ταῦτα πάντα ὑπάρχει Demosth.

Κἂν εἰ κἂν *sive*, Sub. ut οἱ ἀστέρες κἂν εἰ μείζους κἂν ἐλάττους φαίνωνται Aristot.

Κἂν ὅτι *quamvis* sub. ut κἂν ὅτι ἀκροποσθίῃ ἑαυτῷ ἐπεγείρῃ Luciā. Imag.

Κε *potentiale*, Opt. Sub. rariùs Ind. ut καί κε τὸ βουλοίμην Il. β'. ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται Il. α'. καὶ νύ κεν αἰσχήδεες ἱκόμην Od. ι'.

Μόνον, μόνον εἰ *si modo*, μόνον μή, μόνον εἰ μή *modo non*, Opt. rariùs Ind. vel Sub. ut μόνον ὁ θεὸς ἀγαθῶν εἴη νομεύς Synes. μόνον εἰ σαίνητε Greg. μόνον εἰ μὴ ἔπραξαν Isocrat. μόνον μὴ καταγνωσθῶσι Gregor. &c.

Ὅπου, ὅπουγε *quandoquidem*, Ind. ut ὅπου ἄγγελοι οὐ φέρουσι 2. Pet. 2. 11. ὅπουγε ἐχρῶντο αὐτῇ οἱ ἰατροί Lucian. in lapſ.

Ὅπως *ut* Sub. interdum Ind. Opt. rariùs Inf. ut ὅπως πληρωθῇ Matth. 2. 23. προσῆλθεν ὅπως παύσεται τῆς ὕβρεως Demosth. Philip. 2. ἐστι καλὸν μάχεσθαι ὅπως μὴ δοῦλος μέλλοι γενήσεσθαι Xenoph. οὐ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν Soph. *quod*, Ind. ut ἐγὼ δ', ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε οὐ λέγω Idem.

Ὅσον *adeò ut*, Inf. Sub. ut ὅσον αὐτοῖς ἀπαντῆσαι Κλεόμβροτον Plutarch. ὅσον μὴ τελέως ἐνδεέστερον φαίνηται τῷ Ὀλυμπίῳ Lucian. in Actione. ὅσα μὴ *nisi quod*, Inf. ut ὅσα μὴ μισοτύραννος εἶναι Plutarch. πρὸ ὅσον *eò quòd*, Ind. ut ἀρνοῦνται παρ' ὅσον δεδίασι δίκην δοῦναι Phalar.

Ὅτι *quod*, *quoniam*, Ind. ſæpè etiam Opt. rariùs Sub. rariſſimè Infinit. ut ὅτι οὐδέποτε ἔγνων Matth. 7. 23. οὐδεὶς καυχήσαιτο ὅτι ἔχοι Æſchin. Epiſt. 4. λόγον ἦν ὅτι τὴν Νῖνον οὐδεὶς ἕλῃ &c. Diodor. l. 2. θεωρῶ ὅτι μέλλειν ἔσεσθαι Act. 27. 10. Μὴ ὅτι *etiamſi* Ind. ut τὴν γλῶτταν δεῖ ὑπολαβεῖν ὥσπερ ἓν μόριον τῶν ἐξωτερικῶν εἶναι μὴ ὅτι ἐν τῷ σώματι σκηνάζεται Ariſtot. ὅτι μὴ *ne* Sub. ut φοβεῖται ὅτι μὴ πάντα πάθῃ Xenoph. Ὅτι interdum redundat; ut λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι Apoc. 3. 17. *dicis, ſum dives*; non verò *Tu dicis quòd ego ſum dives*.

Ὄφρα *ut* Sub. rariùs Opt. vel Ind. ut ὄφρα τι εἴπῃ Od. μ'. ὄφρα

ἴπως

ἔπ☉ εἴπωμι ibidem. ὄφρα κ᾽ Ἕκτωρ Εἴσεῖ) Il. δ'.
Πλὴν *nisi, nisi quòd*, Ind. rarius Inf. ut πλὴν χαίτην ἔχει Aristot. τί ἂν πράττοις, τὰ πάντα πλὴν δεσπότην μεταδιώκειν Lucian, Auct. Vit. πλὴν εἰ *idem* Ind. interdum Opt. Sub. ut πλὴν εἴ τις ἀπέχεται Plato. πλὴν εἰ λαμβάνοιμι Nazian. πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴποι Demosth. Epist. 4. πλὴν ὅτι *idem*, Ind. rarius Opt. ut ἐδὲν διαφέρειν πλὴν ὅτι ψήφισμα ἐ γράφει Aristoph. πλὴν ὅτι δοῦλος εἴη Plutarch. πλὴν ὅσον, πλὴν ὅσα, πλὴν παρόσον *idem* Ind. ut πλὴν ὅσον ηὔξανεν Synes. &c. Ex his quædam Inf. ut ἐδὲν τὸ γιγνόμενον πλὴν ὅσα τὴν γαστέρα ἐμπεπλῆσθαι Lucian. Πλὴν ἄν, πλὴν ἂν μή, πλὴν ἐάν, πλὴν ἐὰν μὴ *idem*, Sub. ut πλὴν ἐὰν συμφέρῃ Isocrat. &c.
Ὡς *quod*, Ind. interdum Opt. Sub. rarius Infinit. ut ἔγνωκα ὡς πεπλούτηκάς σε Lucian. Timon. ἠκέσαμεν ὡς ἡ νῆσος εἴη τῶν Μακάρων Idem ver. hist. l. 2. λέγεσιν ὡς δίκαιον ἦ Euripid. in Heraclid. ὡς ἔτι καλὸν ἐδ᾽ ὅσιον εἶναι Plutarch. Ὡς *ut*, Opt. Sub. Inf. rarius Ind. ut δόξω ἡμαρτηκέναι ὡς ἀπολογίαν συγγράψαιμι Lucian. de lapsu. παραιτήσομαι ὡς μὴ ἐπιτίσῃ μοι τὸ σύγγραμμα &c. Idem ibidem. ἐξεδίωξε με ὡς μηκέτι φέρειν idem in Judic. Vocal. δεῖ σαφῶς λέγειν ὡς συνήσεσιν οἱ ἀκέοντες idem in Jov. Trag.
Ὥστε *ut, adeò ut* Inf. interdum Ind. ut ὥστε τὸν ὄχλον θαυμάσαι Matth. 15.31. ὥστε ἔδωκε Joan. 3.16. εἰς τοῦτο ἀφῖχθε δυσμενείας ὥστε πρὸς Πέρσην ἀπεστάλκατε Demosth. litter. Philip. Utrumque simul modum; ut ἔτω ἐυτελὴς ἦν ὥστε ἐκ οἶδα εἴ τις ἔτως ἐργάζοιτο ὥστε μὴ λαμβάνειν &c. Xenoph. Ὥστε *itaque* cum omnibus modis; ut ὥστε ἐκέτι εἰσὶ &c. Marc. 10. 8. ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους 1. Thessal. 4. 18. ὥστε ἀπίωμεν Lucian. Nept. & Triton. &c.

Adverbia vel Conjunctiones similes plerumque modos cum aliis particulis ac seorsim adsciscunt, modò significatio non mutetur; ut ἄχρις *donec*, ἄχρις ἐ ἀνέστη βασιλεύς Act. 7. 18. ἄχρις ἐ μορφωθῇ Galat. 4. 19. ἐπήγειν ἄχρι πε ἐρυθριῶν με Lucian. in Zeux. πρὶν *priusquam*, πρὶν ἢ συνελθεῖν Matth. 1.18. πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν χειστὸν Luc. 2.26. πρὶν ἢ ὁ κατηγορέμενος ἔχοι &c. Act. 25.16. πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀποκτεῖναι Antiphon. &c.

Particulæ ἄν, κεν aliis adjunctæ adverbiis vel conjunctionibus eosdem exigunt modos quos regunt solæ; ut εὖτε *quando*, εὖτ᾽ ἂν πολλοὶ ὑφ᾽ Ἕκτορ☉ θνήσκοντες πίπτωσι Il. α'. εὖτ᾽ ἂν σὺ μελίφρων ὕπν☉ ἀνείη Il. γ'. ὡς *sicut, quamprimum*; ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα Il. ζ'. ὡς ἂν ἔλθω 1. Cor. 11. 34. ὥστε *adeò ut*; ὥστε ἂν ἄχθοιτο εἰκότως Lucian. de domo. &c.

Lu-

Ἂν sæpius redundat; ut ὡς τοῖς ἂν πῦρ ἀσπίδα Στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἅπαξ Euripid. τί δ' ἂν δὲ ἀγνοοῦντις ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν Lucian. Halcyon. Non rarò subauditur, præsertim in Optativo; ut ἐκ εἶχον ὅπως δέξαιντο Lucian. Diog. & Crat. ἆρα ἀνάσχοιντο ἀποκηρύττοντα Idem in Abdicat. In Subjunctivo itidem ut τί ὦμαι ἀνέχωμαι ὑβριζομένη Lucian. meretr. 3.

Ἂν potentiale potest verbo præponi vel postponi : *ἂν indefinitum* postponitur.

Quædam Adverbia & Conjunctiones modis priùs descriptis junguntur in certâ significatione temporis.

1°. Adverbia.

Optandi adverbia, præcipuè αἴθε & εἴθε, ferè adsciscunt *in re præteritâ* Indicativum, *in re præsenti aut futurâ* Optativum; Sed affertur *in re præsenti* Indicat. ut εἴθε μοι λαβεῖν δυνατὸν ἦν Lucian, *in re præteritâ* Optat. ut εἴθε μὴ λάβοις ποτε Euripid. Adduntur hæc adverbia optativis ob *vehementiam* : Indicativis ob *necessitatem*.

Hortandi adverbia junguntur frequentiùs primis personis subjunctivi : secundis Imperativi.

Prohibendi adverbia, μὴ &c. gaudent præsenti & indefinitis omnium modorum. *in re præsenti* potiùs Imperativo vel Subjunctivo, *in præterit*â Optativo, *in re futurâ* cæteris modis præterquam Indicat, ὐ pro μὴ non nisi futuro Indicativi.

Μὴ *nè fortè, in re præteritâ* amat Indicativum; *in præsenti* aut *futurâ* subjunctivum interdum Optativum; præcedente verbo alicujus præteriti sæpius Optativum: quandoque futurum, perfectum, rariùs præsens Indicativi:

Μὴ post verba *timendi*, affirmat; ut δέδοικα μὴ ἀπολαύω Isocrat. μὴ ὐ (uti & ὡς ὐ) negat; ut δέδοικα μὴ ὐκ ἔχω ποίαν τὴν σοφίαν Xenoph.

Ἕως *donec* cum præsenti subjunctivi : *quamdiu* cum imperfecto Indicativi.

Μέχρι *quamdiu* cum imperfecto Indicativi.

Ὅτε, τότε perfectis vix adjunguntur.

Ὁπότε *in re præteritâ* Optat.

Οὐ μὴ cum futuris Indicativi.

Πρὶν cum præterito Indicativi; πρὶν ἂν *in re futurâ* Subjunct. *in re præteritâ* Optat.

2°. Conjunctiones.

Ἂν potentiale, *in re præsenti* vel *futurâ* desiderat Optativum; *in re præ-*

præteritâ (addit Gaza *in re præsenti* vel *futurâ*) Indicativum Jungitur omnibus temporibus, rariùs perfecto; ut πάλαι ἂν ἐλώλατο Demosth. in Midiam. ἂν cum Infinitivo vel Participio non rarò significationem facit *rei futuræ* in præsenti vel indefinito.

Ἂν, ἐὰν, ἢν *si*, *in re præteritâ* cum Indicativo; *in præsenti* Subjunct. Optat. itidem ferè κἂν.

Ἵνα, ὅπως, ὡς plerumque & ὄφρα *ut*, *in re præteritâ* amant Indicativum: in *re præsenti* & *futurâ* Subjunctivum; Indicativi potiùs futurum; interdum Optativum; præcedente autem verbo alicujus præteriti, sæpius Optativum. Ἵνα μὴ in *re præteritâ* Optativum, in *futurâ* Subjunctivum. Confunduntur tamen aliquando.

Participiis adjunguntur ex adverbiis ἅμα, μεταξὺ, ex conjunctionibus sæpe καίτοι, sæpissime καίπερ, item καὶ & περ seorsim, *quamvis*.

Per Indicativum multa græcis, quæ latinis per Subjunctivum vel Optativum efferuntur; ut οὐδὲν γὰρ ἔπω βραχὺ ὅπλον εἶχον ὧ οὐκ ἐξικνοῦντο ἀλλήλων Xenoph. οὐκ ἐζήτουν Ῥήτορα δι' ὅτου δουλεύσουσι Demosth.

Nomina indefinita ὅς, ὅστις, ὅσπερ, οἷος, ὁποῖος &c. adsciscunt communiter indicativum, elegantiùs sæpe optativum, quandoque subjunctivum; ut μακάριος, ὃς φάγεται Luc. 14. 15. ξυνίεσαν ἂν λέγοιμι Lucian. in fugitivis πυνθάνεσθαι ὅστις εἴη Æschin. epist. 4. οὐ σ... ὅ,τι καὶ λέγοι Lucian. Pseudolog. ὅστις ἵκοιτο Hesiod. Theog. ὅστις οὖν ταπεινώσῃ Matth. 18. 4. (sic ὅστις ἐπαυρῇ Nicand.) ἠδίκουν ... οἱ, ἐκόλαζεν ὡς πρεσβύτερον idem in Tyrannicid.

Regimen Præpositionum.

Præpositiones regunt casus, vel
- unum
  - Genitivum, ἐκ, πρὸ, ἀπὸ, ἀντί.
  - Dativum, ἐν, σύν.
  - Accusativum, εἰς.
- duos, Genitivum, vel Accusativum, διά.
- tres, Genitivum Dativum, vel Accusativum, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατ', μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπό.

Genitivo soli junguntur, ἐκ, πρὸ, ἀπὸ, ἀντί.

Ἐκ vel ἐξ *è* vel *ex*, γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς 1. Cor. 11. 12. *à* vel *ab*, ἐκ νεότη-

πόντῳ Matth. 19. 20. ἐκ Θεοῦ ἐστι Act. 5. 39. *extra*, ἐκ τηλοῦ κατέθηκε Od. π'. v. 288. *à* vel *post*, ἐκ δείπνων ὕπνῳ Euripid. Hecub. (sic ἐκ δείπνου Joan. 13. 4.) ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως ἀμείβεσθαι Plato. *à* vel *ad*, καθίσαι ἐκ δεξιῶν Marc. 10. 40. *pro*, ἐκ τῶν παρόντων ἐπαμῦναι Demosth. *propter*, περιτρεπόμεθα ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν Demosth. *ex*, *juxta*, ἐκ τῶν νόμων Æschin. *per*, ἐκ θαλάσσης Thucyd. ἐκ πίστεως ζήσεται Rom. 1. 17. *in*, τὸ ἐξ ὑμῶν Rom. 12 18. *a* vel *de*, ἐξ ὀνόματος εἰδέναι Steph. ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐκφωνεῖσθαι Theon. *absque* Δίδυμος ὁ ἐξ ὁμμάτων (i. e.) ὁ πηρωθείς Eustath. *ex*, *præ*, *cum*, *modum*, ἐκ δ' μόγοιο Λαβρὸν ἀναιθύμενοι Quint. Smyrn. l. δ'. v. 244. ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος vel ἐκ περιουσίας κρατεῖν Bud. Viger. ἐκ πάσης ἐπιμελείας &c.

In compositione significat *ex*, *extra*, ἐκβάλλω *ejicio* : *ab*, ἐξόμνυμι *abjuro* : *in*, ἐκφέρω (interdum) *infero* : *re*, ἐξωνέομαι *redimo*, ἐκκαλύπτω *revelo* : *abs*, *seorsim*, ἐξαρμόζω *sejungo* : *augmentum*, ἐκπρεπὴς *valdè decorus*, ἐξόφθαλμος *eminentes habens oculos* : *contrarium*, ἐξαίσιος *infaustus* : Alias item inducit significationes, ἐξουσία *potentia*, ἔκδικος *vindex*, ἐξορχοῦμαι *enuntio*, ἐξέχω *excello*, (interdum) *exorior*, &c.

Πρὸ *præ*, πρὸ θυρῶν Act. 5. 23. *præ*, *suprà*, πρὸ δόξης διαπρέπεις Proverb. *ante*, πρὸ νίκης ἐγκώμιον Proverb. *ante*, *ob*, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν Plutarch. *pro*, μάχεσθαι πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν Il. θ'. v. 57. πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος Il. κ'. v. 286. πρὸ τῶνδε ἐρῶ Sophocl. *præ*, *propter*, πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίπεσθαι Il. ρ'. v. 667.

In compositione significat *præ*, προβάλλω *præpono*, προέχω *præcello* ; *pro*, προκαλίζω *provoco*, προδίδωμι *prodo* : *pro*, *vice*, προπράτωρ *venditoris institor* : *ante*, προσημαίνομεν *antesignamus* : *ante*, *sub*, προάστειον *suburbium* : *ex*, προέρχομαι *exeo* : *à* vel *ex*, πρόρριζος *à radice avulsus* : *ad*, προσήκομαι *advenio* : *augmentum*, πρόδηλος *valdè manifestu*, πρόπους *magnos habens pedes*. Alias inducit significationes προκόπτω *progredior*, προτρέπομαι *hortor*, προβάλλομαι *accuso*, &c.

Geminatur apud poetas ; ut προπρὸ ὀφθαλμῶν Apollon. l. 3. v. 453. προπροκυλίνδομαι Il. χ'. v. 221.

Ἀπὸ *à* vel *ab*, ἐξουσία ἀπὸ Θεοῦ Rom. 13. 1. ἀπὸ παρθενίας Luc. 2. 36. *è* vel *ex*, ἀπὸ νεῶν μάχεσθαι Xenoph. ἔνδυμα ἀπὸ τριχῶν Matth. 3. 4. *de*, ἀπὸ πύργου καταπηδῶν Lucian. ἀπὸ τῆς σῶν ἀναλίσκω Isocr. *à*, *post*, ἀπὸ δείπνου Il. θ'. *absque*, οὐκ ἀπ' ἀνδρὸς ἔσται Plutarch. *præ*, ἀπὸ χαρᾶς Luc. 24. 41. *propter*, οὐκ ἐδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου Luc. 19. 3. *per*,

per, ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιτο μᾶλλον ἢ ἀπὸ κήρυκος Xenoph. per, spatium, ἐξῆλθεν ἀπὸ σταδίων Apoc. 14. 20. ad, circiter, ἀπὸ τρίτης ὥρας Act. 23. 13. pro, ἀπὸ τῶν οἴκων εἰσηνέγκαιεν χρήματα Plutarch. ad, ἃ, ἀπὸ σημείου ἑνὸς ἀποστρέψαι τὰς ναῦς Thucyd. cum, οἱ τὴν ἀπὸ τοῦ ξίφους μάχην ἡρμοσαν Diodor. ἀπὸ γυμνῆς τῆς κεφαλῆς ἐμάχετο Lucian. τοξαρ. de, κρεμήσονται ἀπὸ τοῦ πώγωνος idem. coram, ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων Act. 7. 45. procul, præter, contra, (sæpius retracto accentu,) procul, μένων ἄπο νῆος ἀλέξοιο Il. β'. v. 291. præter, ἄπο δόξης Constant. contra, αὐτῷ ἄπο θυμοῦ ἡ μέλαινα ψῆφος Themist. τοῦτο ἄπο γνώμης ἦν Julian. relationem vel officium, οἱ ἀφ' αἵματος Philo. οἱ ἀπὸ βήματος Plutarch exemplum, ἀπὸ προγόνων 2. Tim. I. 3. pretium, στεφάνου ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα Demosth. sub persona, Ὅμηρος ὡς ἀπὸ Φοίνικος λέγων πρὸς Ἀχιλλέα Tzetzes in Lycophr.

In composit. signif. ἃ, ab, abs, ἀποστρέφω averto, ἀποβάλλω abjicio, ἀπέχω abstineo; de, ἀποβαίνω descendo: ad, ἀποδέχομαι admitto, ἀποδέω adnecto: ex, ἀποπτύω expuo: extra, ἀποσυνάγωγος extra Synagogam ejectus: in, ἀποβάπτω intingo, ἀποσκοπέω in scopum intueor: procul, ἀπόμαχος procul pugnans: sursum, ἀποβλέπω suspicio: re, rursus, ἀποκαθιστάνω restituo: intrò, inter, ἀποφράττω intersepio, ἀποστέγω intus cobibeo: contrarium, ἀποκαλύπτω revelo, ἀπεύχομαι imprecor: privationem, ἀπόφημι nego, ἀπογίνομαι morior: defectum, ἀποζῶ parcè vivere: exemplar, ἀπογράφω describo: augmentum, ἀποτείνω extendo. Alias inducit significationes, ἀποκρίνομαι respondeo, ἀπαργυρίζω argento muto.

Ἀντὶ pro, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ Matth. 5, 38. præ, ἀντὶ χρημάτων ἑλέσθαι τὴν δόξαν χρὴ Isocrat. pro, instar, ἀντί νυ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ Il. ι. pro, propter, ἀντ' ἀρετῆς τιμᾶσθαι Demosth. de corona. ἀντὶ τούτου Ephes. 5. 31. contra, ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω Il. υ. super, χάριν ἀντὶ χάριτος Joan. 1. 16.

In compos. signif. contra, ἀντίχριστος antichristus: pro, instar, ἀντίθεος divinus, instar dei: pro, vice, ἀνθύπατος proconsul: ad, ἀντέχομαι adhæreo: in, ἀντιπηδάω insilio: ob, ἀντικέλευθος obvius: re, ἀντασπάζομαι resaluto: con, ἀντιπιμπρημι concremo: pro, ἀνταγωνιστὴς τῶν σῶν defensor rerum tuarum Isocrat. vicissim, ἀντιπελαργεῖν vicem amoris rependere: e regione, ἀντιπαρέρχομαι è regione transeo; augmentum, ἀντίπαις puer adultus: pretium, ἀντικτάομαι pecunia emo. Alias inducit significationes ἀντιποιέομαι vendico &c.

Dativo soli ἐν, σύν.

Ἐν in, ἐν λιμένι πλεῖν Proverb. in, ad, ἐλθεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ Xenoph.

(sic

(sic ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Luc.7.17.) *inter*, ὄνος ἐν μελίτ|ταις Proverb. *intra*, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀποθνήσκουσι Hippocrat. *super*, εἰν' ἐλεοῖσιν ἔθηκα Il. ί. v. 215 *ad* vel *circa*, ἐν Μαντινείᾳ ἡττημένος Xenoph. *usque ad*, ἐν χρῷ κουρίας Lucian. *contra*, ἐν ἐμοὶ θρασὺς Sophocl. *penés*, ἐν θεῷ τέλος Demosth. *ab*, ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα ἀποταμών Herodot. *abs*, ἐν σοὶ ἐσμέν Sophocl. *apud*, ἐν ἑαυτῷ εἶναι Lucian. *apud*, *propè*, ἀγορὴν ποιήσατο ποταμῷ ἐνὶ δινήεντι Il. θ'. v. 489. *cum*, ἐν πέλταις καὶ ἀκοντίοις Xenoph. Sic πρώτη ἐντολὴ ἐν ἐπαγγελίᾳ Ephes. 6. 2. *pro*, *vice*, ἐν φαρμάκου ἐστὶ Steph. *pro*, *pretio*, ἐν τοῖν δυοῖν ὀβόλοιν θεωρεῖν Demosth. de corona. *à*, ἐν πολλῷ χρόνῳ Plato. *coram*, ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις Plato. τὰ ἐν ποσὶν Οὐκ ἐξικμάζω Eurip. *per*, ἐν τούτοις τοῖς νομοθέταις μὴ θέσθαι νόμον μηδένα Demosth. Olynth. 3. *inter*, διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς Matth. 16.7. Vim omnium præpositionum habet in SS. literis per Hebraismum : *erga*, ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ Luc. 21. 23. *propter*, ἐν πολυλογίᾳ εἰσακουσθήσονται Math. 6. 7. *ad*, *apud*, ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ ἐστι Rom. 8. 34. *ad*, *secundùm*, ἐν τῷ ὑποδείγματι Heb. 4. 11. *per*, ἐν τῷ υἱῷ ἐλάλησεν ἡμῖν Heb. 1. 1. *per*, in jurando, ἐν τῷ οὐρανῷ Matth. 5. 34. *de*, ἐν Ἠλίᾳ Rom. 11. 2.

In compositione significat *in*, ἐνίημι *insum*, ἐμβάλλω *injicio* : *ad*, ἐγκαταλέγω *accenseo* : *intus*, ἐναποκλείω *intus includo* : *in*, *contra*, ἐγκλάω *infringo*, *refragor* : *inter*, ἐνανθρωπίζω *inter homines versor* : *augmentum*, ἐμβοάω *clamorem attollo* : *defectum*, ἐλλείπω *deficio*. Alias inducit significationes, ἐντρέπομαι *revereor*, ἐνδίδωμι *cedo*, ἐμφορέομαι *satior* : Affertur ab Eustathio cum accusativo ; ut ἐν ταῦτα, vel potiùs in compositione ἐνταῦθα.

Σὺν *cum*, σὺν θεῷ Plato. *in*, φύγωμεν σὺν νηυσὶ Il. β'. *secundùm*, σὺν τῷ νόμῳ Xenoph. *præter*, σὺν πᾶσι τούτοις Luc. 24. 21. *ad*, *tempus*, ἤλυθες--τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ Theocrit. *post*, εἰ γάρ μ' ἀπώσῃς σὺν κακῷ μέτειμι πάλιν Soph. Affertur etiam *ad*, πορεύσομαι σὺν ἀγῶνι Antipho. σὺν πατρίδι βαίη Favorinus.

In comp. significat *con*, σύνδουλος *conservus* : *simul*, σύνδυο, συνάμφω : *in*, συγγινώσκω *ignosco* ; *augmentum*, συντελῶ *perfectè absolvo*. Aliam inducit significationem συνοξὺς *sensim acuminatus*, συνίστημι *commendo* ; &c.

Accusativo soli εἰς.

Εἰς *in*, ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα Proverb. ἰδὼν εἰς πλησίον Il. γ'. *ad*, ὗς εἰς κύλισμα 2. Pet. 2. 22. *in*, *super*, εἰς ὕδωρ γράφω Proverb. *in*, *contra*, εἰς ἱερὸν πλημμελεῖν Demosth. *in*, *erga*, εἰς ἐμὲ εὔνοια Xenoph. *usque*

usque ad, εἰς ἥλιον καταδύντα Δαίνυνται Il. α. 601. *versus*, εἰς Βορέην τετραμμένος Dionys. *past*, εἰς ἰόντα ἐκπίπτει Lucian. ver. hist. l. 2. *intra*, ἀπεπαύθησαν εἰς τὸ στρατόπεδον Polyb. εἰς ἐκτίω ἡμέραν περιχθήσεται Æschin. *circiter*, εἰς τετρακοσίους ἐγένοντο συνωμόται Paular. *circa*, *ad*, οἱ εἰς Ἱερὸν στρατεύοται Zosimus, l. 4. εἰς ἑσπέραν Aristoph. *propter*, ἐπαινεῖται εἰς τὸ κάλλος Lucian. in Reviv. *apud*, εἰς ἅπαντας γνώριμον Thucyd. *quoad*, θεαῖς εἰς ὦπα ἔοικε Il. γ'. *per*, in numerando εἰς τέσσαρας ἔρχεται ὁ λόχος Xenoph. *per*, injurando, εἰς Ἱεροσόλυμα Matth. 5. 35. *per*, *tempus*, μεῖνα τελέσφορον εἰς ἐνιαυτὸν Od. ξ'. v. 292. *inter*, εἰς τοὺς ἥρωας καταλέγη Lucian. in Scythâ. In inscriptionibus, *in vituperium* vel *in laudem* : εἰς Ἀσώτους Epigr. ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα Homer. *de*, εἰς Χριστὸν λέγω Ephes. 5. 32. *in*, εἰς ἐκκλησίαν καθίζομαι Xenoph. (sic εἰς κοίτην εἰσι Luc. 11. 7.) *pro*, εἰς ἐλάχιστον *pro minimo*, 1. Cor. 4. 3. *more*, τὰς τρίχας ἐυθετίζει εἰς τὸ ἑταιρικὸν Lucian.

In compositione significat *in*, εἰσάλλομαι insilio, εἰσορῶ *inspicio*; *ad*, εἰσπλέω *adnavigo*; *intra* vel *intro*, εἰσαγωγὴ *introductio*; *ex*, εἰσακούω *exaudio*. Aliam inducit significationem, εἰσφορὰ *vectigal*, &c.

Genitivo vel Accusativo διά.

Διὰ cum Genitivo : *per*, διὰ ἁμαρτίας ὁ θάνατος Rom. 5. 12. *per*, *in jurando*, διὰ πυρὸς ὀμνύειν Demosth. *per*, *à*, διὰ τοῦ πνεύματος 1. Cor. 12. 8. *cum*, διὰ μέλανος γράφειν 3. Joan. v. 13. *post*, διὰ δυοῖν ἡμερῶν Dioscor. sic δι' ἡμερῶν Marc. 2. 1. *propter*, δι' ἡμετέραν ἀνθρωπότητα ὁ θεὸς ὑπέστη Nazianz. sic δι' ὧν 2. Pet. 1. 4. *in* (cum ablativo) ἡ κύρωσις τῆς ῥητορικῆς διὰ λόγων ἐστι Plato. *in*, *præ*, διὰ χειρῶν ἔχουσι τὴν πολιτείαν Aristot. *in* (cum accusativo,) ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ Act. 3. 16. *in*, *ad*, διὰ λόγων ἐλθεῖν Plutarch. διὰ μάχης ἰέναι Thucyd. *inter*, ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων Il. μ'. v. 104. *pro*, δι' οὐδενὸς ποιεῖν Sophocl. *ad*, κατίδοντι διὰ τεττίδων Hom. hymn. in Apoll. v. 143. *usque ad* διὰ τέλους Isocrat. *ex*, βρώματα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γινόμενα Athen. sic διὰ τοῦ στόματος Matth. 4. 4. *alternationem*, διὰ τρίτης Lucian. διὰ χερὸς λέγειν Æschyl.

Cum accusativo : *propter*, τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον Marc. 2. 27. *per*, διὰ τοὺς θεοὺς ἐσώθην Demosth. sic διὰ τὸ αἷμα Apocal. 12. 11. *in*, νόμοι δι' αἰθέρα τεκνωθέντες Soph. in Tyranno. *contra*, δι' Ἀθηναίους μῖσος εἶχε Thucyd. *inter*, φύγης διὰ πέτρας Apollon. l. 2. v. 421.

In compositione significat *di* vel *dis* διαφωνέω *dissono*; *per*, διαμένω *permaneo*; *trans*, διέρχομαι *transeo*; *de*, διαγράφω *describo*; *circum*

circum, διαδέω *circumligo*; *ex*, vel *post*, διαδέχομαι *excipio*; *ob* vel *contra*, διαβάλλω *obtrecto*; *distinctionem*, διάχρυσος *auro intertextus*; *augmentum*, διαπρεπὴς *valdè decorus*; *diminutionem*, διαμειδιάω *subrideo*; *immorationem*, διαβουλεύομαι *delibero*, διαγίνομαι *persevero*. *more*, διευριπίζω *more Euripi reciprocor*. Alias inducit significationes, διάψαλμα *pausa inter cantandum*, διαφέρω *excello* &c.

Genitivo, Dativo, vel Accusativo junguntur, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπὸ.

'Αμφὶ cum Genitivo; *de*, ἀμφὶ ἀστέρων γραφή Lucian. *circa*, ἀμφὶ πόλιος οἰκέουσι Herodot. *propter*, μάχεσθον Πιδάκος ἀμφ' ὀλίγης Il. π'. v.82?. *per*, *in obtestando*. Φοῖβε ἀμφι -- Λίσσομαι Apollon. l. 2.v. 216 *supra*. ἀμφὶ πόνε ὁ πόνος Herodot. *ad*, ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης ἄεθλον ἀέθλου 'Ιδομενῆος Quint. Smyrn. l. δ'. v.184.

Cum Dativo, ferè apud poetas: *circum*, *circa*, ἀμφὶ δέ σοι ναίουσι Il. π'. v.235. ἀμφ' ὤμοις βάλετο ξίφος Il. λ'.v.29. *de*, ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς ἐκφέρεται λόγος Herodot. *pro*, ἀμφ' 'Ελένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι Il. γ'. v. 70 *pro*, *propter*, ἀμφ' 'Οδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ Od. α'. v.48. *prope*, ἤριπεν ἀμφ' αὐτῷ Il. δ'. v.493. *apud*, *cum*, Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω Sophocl. *per*, ἀμφὶ κλίμαξι κατῄεν Quint. Smyrn. l. ιγ'. v.54. *per*, ἢ, εἵλετο ἀξίνην δὲ ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ Il. ν' v.612. *contra*, λόγους ἀνέσπα. τοὺς μὲν 'Ατρειδῶν κάτα, Τοὺς δ' ἀμφ' 'Οδυσσεῖ Sophocl. *post*, ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ ῎Αλλοι ἔποντο Quint. Smyrn. ιγ'. v. 49. *inter*, ἀμφὶ σφίσι πένθος ὀρώρει idem l. α'. v.16. *super*, κάββαλεν ἄνδρα κατὰ χθονὸς, ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ ἕζετο idem l. δ'. v.230. *cum*, πυρὶ μέλαν ἀμφ' ὀνύχεσσι Hesiod.

Cum Accusativo: *circa*, ἀγρόμενοι 'Ιαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα Il. η'. v. 135. *circa*, *commorationem*, ἀμφὶ δεῖπνον ἔχω Xen. *circiter*, ἀπέθανον ἀμφὶ τοὺς μυρίους idem. *prope*, *juxta*, ἀμφὶ δὲ κάλλος Φάσγανον ἐρράισθη Il. π'. v.338. *propter*, *de*. νεῖκος ἐπέχθη 'Αμφὶ βοηλασίῃ Il. λ'. v. 671. *ad*, ἀμφ' ἅλα ἔλσαι 'Αχαιοὺς Il. α'. v. 409. *ad*, *relationem* τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον Thucyd. *de*, νόμους τοὺς ἀμφὶ θυσίαν καταστήσαντας Halicarn. l. 7. *cum*, ἐελδόμενος πονέεσθαι ἀμφ' ῎Αιαντα πελώριον, Quint. Smyrn. l. δ'. v. 264. *inter*, ἀμφὶ νεκρούς Idem l. γ'. v.93.

In compositione significat, *circum*, ἀμφιβάλλω *circumjicio*; *utrinque* ἀμφίστομος *anceps*, ἀμφίβολος *ambiguus*; *augmentum*, ἀμφῆλιξ *adultus*; *diminutionem*, ἀμφίλυκος *sublustris*; Aliam inducit significationem, ἀμφιπονέω *consumo* &c.

'Ανὰ cum Genitivo rariùs; *circum*, ἔλεν δ' 'Ορυθάονα δῖον ἀνὰ καρτεροῖο τυχήσας Quint. Smyrn. l. γ'. v. 150. 151.

Cum Dativo apud poetas; *cum*, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ Il. α'. *in*,

135. ἀνὰ χρυσῷ σκήπτρῳ Hom. hymn. in Apoll. v. 318. ἀνὰ μέσῳ Constant. *super*, εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ Il. ξ'. v. 352.

Cum Accus. *per*, ἀνὰ στρατὸν Il. α'. v. 10. sic ἀνὰ μέσον Marc. 7. 3. *per, in numerando*, στρατιώτας ἐξίεναι κελεύει, ἀνὰ πέντε Viger. *per, cum*, ἐλάσας τὸν ἵππον ἀνὰ κράτος Halic. *circa*, πνίπνυοντα μάχλω ἀνὰ κυδιάνειραν Il. ξ'. v. 155. *in*, οἱ τὰ μὲ λόγια τοῦ Θεοῦ ἀνὰ στόμα ἔχουσι Clemens Alexand. sic ἀνὰ μέσον ἐπέσπειρε Matth. 13. 25. *inter*, συνεμβάσας ἀνὰ πρώτους Xiphilin. sic διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ 1. Cor. 6. 5. *contra*, ἀνὰ ποταμὸν διακόσιοι Halicarn. *ad, in*, Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι Ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν Il. θ'. v. 89. προφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα Od. δ. v. 80. *ad, secundum*, ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον Clemens Alexand. *super*, θῆκεν ἀνὰ μυρίκην Il. κ'. v. 466. *apud, prope*, μετὰ σφίσι δ' ὁ θεοειδὴς ἀλκῆς Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς Il. ό. vers. 488. *progressum & vicissitudinem temporis*, πόλεις ἀνὰ χρόνον ἀφηρέθησαν Dionys. Halic. ἀνὰ μίαν 2. Regum. cap. 6. Significat etiam (sine casu plerumque) *circiter*, ἀνὰ μετρητὰς δύο Joan. 2. 6. *sigillatim vel singuli*, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον Matth. 20. 9. *distributionem æqualium* (præcipuè apud medicos,) κινναμώμου καὶ νάρδου ἀνὰ οὐγκίαν μίαν Viger.

In compositione signif. *re, retro*, ἀνατρέχω *recurro*; *re, rursus, sursum*, ἀνάστασις *resurrectio*; *re, rursus, deorsum*, ἀναπίπτω *recido*; *re, seorsim*, ἀναχωρέω *recedo*; *re, contra*, ἀνανεύω *renuo*; *ad*, ἀνάκειμαι *accumbo*; *ad, sursum*, ἀναβαίνω *ascendo*; *e, ex*, ἀναδύομαι *emergo*, ἀναθλίβω *exprimo*; *ab, abs*, ἀνακλύζω *abluo*; *dis, di*, ἀνακρίνω *dijudico*; *per*, ἀναμένω *permaneo*; *sub*, ἀνάγαιος *subterraneus*; *sub, clam*, ἀναρπάζω *surripio*; *sub, vice*, ἀνάδοχος *susceptor, fidejussor*: *in, intro* ἀναγωγὴ *introductio*. Alias inducit significationes, ἀναγινώσκω *lego*, ἀναδύομαι *recuso*, ἀνάλογος *ejusdem rationis*, ἀναιρῶ *interficio*, interdum *respondeo*, ἀναβάλλομαι interdum *incipio*.

Ἐπὶ cum Genitivo: *super*, ἐφ' ἵππου περιῆγον αὐτὸν Xen. *supra*, ὁ ἐπὶ πάντων Rom. 9. 5. *in* (cum ablativo,) βοῦς ἐπὶ γλώττης Proverb. (cum accusativo,) ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος Xenoph. *penès*, ἐπὶ δήμου ἐστὶ Demosth. *ad*, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου Thucyd. ἐπὶ σκοποῦ τοξεύειν Lucian. empt. librorum. *coram*, ἐπὶ τοῦ βήματος Act. 25. 10. *apud, cum*, ἀεὶ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγω Lucian. Rhet. sic εὔχεσθε Σιγῇ ἐφ' ὑμείων Il. ή. v. 195. *juxta*, ἐπὶ τῆς θαλάσσης Joan. 21. 1. *versùs*, ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν Thucyd. *contra*, ἐπὶ Θρᾴκης στρατείαν παρασκευάζεται idem. *erga*, ἐπὶ τῶν δεομένων χρηστὸς Chrysost. *de*, ἐπὶ παιδὸς λέγων Plato. *per*, κἀντεῦθεν ἐπὶ Θρᾴκης ἐχώρει Zosimus. *per, in numerando*, ἐπὶ τριῶν, ἐπὶ τεσσάρων τάττεσθαι Viger. *per, tempus*, ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας idem. *per, in obtestando*, πίστεις δοὺς ἐπὶ θεῶν Halicarn.

ι.5.*per*,*ex*, ὐδὲν ἐμὲ δεῖ ἐπ' ἐμαυτῦ λέγειν Halicarn. *propter*, ἐφ' ἡδονῆς πάντα ποιῦντες Xenoph. *intra*, ἐπὶ νύσσης ἐσαν ἕκασι Quint.l. δ'. v. 506. *præ*, *ex*, μόνη τῇ πόλει ὡς κυρίως ἂν τις φαίη συμβῆναι ἐπὶ τῶ Ἑλληνικῶν Aristid. Panegh. *post*, τὺς ὑπασπιςὰς διαβαίνειν ἐκέλευσε καὶ ἐπὶ τύτων τὰς τάξεις τῶν Μακεδόνων Arrian. *more*, ἐπὶ Μανδραβύλυ χωρεῖ τὸ πρᾶγμα Lucian. *ab*, *officium*, ὁ ἐπὶ τῶ ἱππέων Demosth. pro coronâ. sic ὁ ἐπὶ τῦ κοιτῶνος Act. 12. 20. *tempore*, ἐπὶ Κρόνυ Lucian. Rhetorum magist. sic ἐπὶ Ἐλισσαίυ Luc. 4. 27.

Cum Dativo: *super*, ἐπὶ χθονὶ Il. ά. v. 88. *supra*, νεκροὶ τριακόσιοι ἐπὶ χιλίοις Plutarch. *in*, μῦθον ἐπὶ πᾶσιν ἄειστον Pythagor. *in potestate*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων Plato. 2. de repub. *in*, *ad*, βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης Il. ά. v. 437 *in*, cum significatione *successionis*, βασιλεῖς ἐπὶ παισὶ τελευτήσαντες Herodi. τεθνήξεσθαι ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμω Lucian. *ad*, ἐπ' ευδοξίᾳ ὁδὸς Xenoph. *propter*, ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρδει idem. *propter*, *ad*, κτισθέντες ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀγαθοῖς Ephes. 2. 10. *post*, ὄγχνη ἐπ' ὄγχνη γηράσκει Od. ή. v. 120. *pro*, ἐπὶ πολλῷ ἑταιράζειν Lucian. *contra*, πολλὰ οἱ μάστρωποι ἐπὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται idem. sic τρεῖς ἐπὶ δυσὶ καὶ δύο ἐπὶ τρισὶ Luc. 12. 52. *juxta*, ὁδῷ ἐπὶ οἰκία ναίων Il. ζ'. v. 15. *apud*, ὀλέσῃ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν Il. β'. v. 3. *cum*, παλλακὴν ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἐπὶ προικὶ Liban. *cum*, *præter*, ὅταν κάρδαμον ἐσθίωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ Xenoph. *coram* ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσι Apoc. 10. 11. *ex*, ἐπὶ νόῳ γίγνεται Plato. *a*, *ex*, ἐπὶ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον Luc. 5. 5. *præ*, *ad*, ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι Il. β'. v. 788. *per*, ἐπὶ τῇ πίστει τῦ ὀνόματος Act. 3. 16. *per*, *tempus*, ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐπολιόρκησε τὴν Σαμάρειαν Zonaras. *sub*, μυθολογῦσιν ὡς ἐπὶ ταύτῃ (πλατάνῳ) ἐμίγη τῇ Εὐρώπῃ Ζεὺς Theophrast. *de*, ἐπὶ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενος Thucyd. ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῦ πατρὸς αὐτῦ Luc. 1. 59. *de nomine*, Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν Herodian. *ab*, ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ Il. ύ. v. 315. *tempore*, ἐγένετο Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρᾳ Aristot. νῦν δείξαιτο ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι Demosth. pro coronâ. *reatum*, κακῦργος ὁ ἐπὶ θανάτῳ idem.

Cum Accusativo: *super*, ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τὸν ὄνον Math. 21. 5. *supra*, ῥὶς ἐπὶ χείλη Theocrit. *ad*, ἐπὶ ἴδιον ἐξέραμα ὁ κύων Proverb. ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία Luc. 10. 9. *ad*, *apud*, καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑςίαν Thucyd. sic καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον Math. 9. 9. *ad*, *versus*, ἐπιςρέψαι ἐπὶ τὸ δόρυ Polyb. ἐπ' ἀνατολὴν Dionys. v. 212. *ad*, *circiter*, μείνατ' ἐπὶ χρόνον Il. β'. v. 299. sic ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην Act. 3. 1. *ad*, *intra*, ὅσον ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἡμέρας ἀνύσαι Dionys. v. 155. *usq*; *ad*, νοσήσαντα ἐπὶ θάνατον Dion. 10. *contra*, ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ςρατεύεσθαι δεῖ Lucian. sic ἐφ' ἑαυτὴν Luc. 11. 17. *in*, (cum

accu-

accusat.) πεποιθότες ἐπὶ κύριον Psalm. 125. v. 1. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἅπαντα ὑπολαμβάνειν Aristot. *in*, *super*, βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ Luc. 1. 33. *sub*, ἐπὶ τῶν ἔω Thucyd. sic ἐπὶ τὸν αὔριον Luc. 10. 35. πάλιν ἐφ' ἑαυτὸν ποιήσασθαι Viger. *propter*, ἐπὶ σοὶ ἀλγῶ 1. Sam. 9. ἐπὶ βοῦν ἴτω Od. γ'. v. 421. *inter*, εὔκλειάν τ' ἀρετήν τε ἐπὶ ἀνθρώπους Od. ξ'. v. 403. *per*, βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον Il. β'. v. 665. *per*, *in jurando*, ἐπὶ Στυγὸς ὀμβρίμον ὕδωρ Hom. hymn. in Mercur. v. 516. *à*, *in*, αὐτὴν ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες Od. γ'. v. 1 1. χέλυν ἐπ' ἀριστερῆς χειρὸς ἔεργων Hymn. in Merc. 153.

In compositione significat *in*, ἔπειμι *insum*, ἐπιφέρω *infero*: *in*, *super*, ἐπιγραφὴ *inscriptio*: *in*, *contra*, ἐπαρῶμαι *imprecor*: *ad*, ἐπᾴδω *accino*: *super*, ἐπιβιόω *supervivo*: *post*, ἐπιμηθεύομαι *post factum consulo*: *præ* vel *super*, ἐφίστημι *præficio*: *propè*, ἐπίπεκος *vicina parturire*, ἐπισκευάζω *reficio*: *sub*, ἐπιμάστιδιος *puer sub mammis*, *proclivitatem*, ἐπίνοσος *morbis obnoxius*: *augmentum*, ἐπίδηλος *valdè manifestus*: *diminutionem*, ἐπιψαύω *leviter attingo*: *dimidium*, ἐπόγδοος *sesquioctavus*: *contrarium*, ἐπιορκέω *pejero*: Alias inducit significationes ἐπιτιμάω *reprehendo*, ἐπιτρέπω *permitto*, ἐπιδίδωμι (sæpe) *cresco*.

Κατὰ cum Genitivo: *contra*, κατὰ Χριστοῦ Psalm. 2. 2. *de*, κατὰ τοῦ Θεοῦ 1. Cor. 15. 15. *de*, *deorsum*, κατὰ πετρῶν ῥίπτειν Plutarch. *è* vel *ex*, κατὰ τοῦ τείχους καταχρεμάσας Herodot. κατὰ πίδακος ὕδωρ κατείβετο Quint. Smyrn. l. 2. v. 576. *in*, (cum ablativo) ἄφωνα τὰ καθ' ὕδατος διαπώμενα Lucian. *in*, *super*, κατὰ γῆς πίπτειν Halicar. sic κατὰ τῆς κεφαλῆς Marc. 14. 3. *in*, *ad*, κατὰ σκοποῦ τοξεύειν Herodian. sic ἡ κατὰ βάθους πτωχεία 2. Cor 8. 2. *per*, εἶσι κατ' ὄρεος Od. ζ'. v. 102. (sic καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας Luc. 23. 5.) *per*, *in jurando* κατὰ κυνῶν καὶ χηνῶν ὀμνύουσι Lucian. sic καθ' ἑαυτοῦ ὤμοσε Heb. 6. 13. *sub*, ἔδυ κατὰ γῆς Lucian. *ad*, πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος Hom. Batrachom. v. 8. *circa*, κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς Od. π'. 344. *à* vel *post*, κατὰ ταῦτα γενόμενοι Halicarn. *tempore*, κατὰ Λυσίου Hermog.

Cum Dativo apud poetas: *à*, *ab*, κατὰ δέ σφι κελαινὸν αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε Hesiod. *in*, *intra*, κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ Od. κ'. v. 238. *inter*, τὰ μὲν δασσόμεθα κατὰ σφίσι Apollon. l. 3. v. 908.

Cum Accusativo: *secundùm*, κατὰ Ματθαῖον. *secundùm*, *ad*, κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος Coloss. 3. 10. *secundùm*, *more*, κατ' Εἰλειθυίας μαιώσασθαι Lucian. *secundùm*, *pro*, κατὰ δύναμιν Plato. *circa*, κατὰ στῆθος πεπαρεῖν Il. ξ'. v. 180. *circa*, *immorationem*, οἱ κατὰ μουσικὴν Plato. *circiter*, κατ' ἐννεακόσια ἔτη Constant. *prope*, Κορίνθιοι κατὰ τὰς Ἀθηναίων ναῦς εἶχον Thucyd. sic ἀκρέσπασεν κατὰ χαλκὸν Il. η'. v. 164.

v. 246. *apud*, καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι Herodian. sic τῶν κατ' Ἰουδαίους ἐθῶν Act. 26. 3. *ad*, ἵκοντο κατὰ στρατὸν Il. δ'. v. 484. sic ἦλθε κατ' αὐτὸν Luc. 10. 33. *ad*, *versus*, κατὰ Βορέαν ἑστηκὼς Thucyd. *in*, (cum ablativo) κατ' ὄναρ Matth. 1. 20. *in*, (cum accusativo) καθ' ἕνα πάντες γενόμενοι Halicarn. κατ' αὐτοὺς αἰὲν ἔβαν Il. ψ'. v. 646. *penes*, καθ' ὑμᾶς ἐγένετο ἡ νίκη Lucian. *inter*, κατὰ βοτάνια πυκνὰ Κείμεθα Od. ξ'. v. 473. *intra*, κατὰ τείχεα λαὸν ἔελσαι Il. φ'. v. 295. *coram*, *ob*, κατ' ὀφθαλμοὺς σοι λέγει Aristoph. *per*, ἔπησε κατὰ γαστέρας οἷς μέσον ἧπαρ Hom. Batrachom. v. 203. αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἀσθενὴς ἐστι Demosth. *per*, *cum*, κατὰ κράτος ἀρχόμενοι Thucyd. sic κατ' ἐξουσίαν ἐπιτάσσει Marc. 1. 27. *à*, κατὰ πόδας, κατ' ἐμὸν ἄπειμι Lucian. *ex*, ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν Il. ρ'. v. 86. sic κατὰ ἀνάγκην Philem. v. 14. *propter*, κατὰ κλέος ἥκω πρός τινα Lucian. in Rhet. magistr. κατὰ θέαν ἀφίξονται Halicarn. sic καθ' ὑστέρησιν Philip. 4. 11. *quoad* vel *respectum*, τὰ κατὰ Γάλβαν Plutarch. *quantum*, *ad*, vel *de*, κατὰ ἀτιμίαν λέγω 2. Cor. 11. 21. *tempore*, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο Sophocl. *sigillatim*, *singulis*, κατὰ μέρη Demosth. sic κατὰ μίαν σαββάτων 1. Cor. 16. 2. *distributionem*, κατ' ἄνδρα Plutarch. κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας Il. β'. v. 362. *Legitur cum nominativo*. εἷς καθ' εἷς Marc. 14. 1

In compositione significat *de*, καταπέσσω *decoquo*: *de deorsum*, καταβαίνω *descendo*: *contra*, κατειπεῖν *contradicere*: *secundum*, *ex*, καταθύμιος *animo gratus*: *circum*, κατακαλύπτω *circumtego*: *ad*, κατάφημι *affirmo*: *re*, κατακρούω *reprimo*: *dis*, καταλύω *dissolvo*: *augmentum*, καταφάγω, κατεσθίω *avidè deglutio*, κατασπουδάζω *diligenter studeo*: *diminutionem*, καταγυιόω *enervo*: Alias inducit significationes, καταστρέφω *finio* vel *desino*: καταφρονέω *contemno*.

Μετὰ cum Genitivo: *cum*, *simul*, μεθ' ἡμῶν ὁ θεός Matth. 1. 23. *cum*, *contra*, μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι Apocal. 17. 14. *cum*, *in*, ποιεῖν μηδὲν μετ' ὀργῆς Isocrat. *cum*, *à*, χαῖται ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς Il. ψ'. v. 367. *in*, μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης Demosth. de cor. *super* vel *in*, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν Apocal. 1. 7. *erga*, ἔλεος μετ' αὐτοῦ Luc. 10. 37. *per*, μετ' αὐτῶν Act. 15. 4.

Cum Dativo, ferè poeticum: *in*, μετὰ χερσὶν ἔχειν τὴν λύραν Lucian. θανεῖν μετὰ κύμασι Hesiod. *cum*, ἀριθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσιν Apollon. *cum*, *per*, μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Il. ε'. v. 344. *inter*, τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν Il. α'. v. 368. *inter*, *intra*, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες Il. λ'. v. 413. *cum*, vel *inter*, μετὰ πρώτοισι πεσεῖτο Il. ι'. v. 11. *post*, Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι Od. ι'. v. 369. *ad*, ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν εἴμεναι Apollon.

Cum Accusativo: *post*, μετὰ δὲ πόλεμον συμμαχία Plato: *in*,

cum

(cum Ablat.) βάκ]ρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας Herodian. Sic Orph. de Crystallo.v.4. *in*, (cum accusat.) βίβλον μετὰ χεῖρας ἐπλήρως Eulalius. ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας κὴ νείκεα βάλλει Il. β'. v.376. *in*, *super*, μετ' ὄγμον ἔπιπτον Δράγματα Il. σ'. v. 552. *per*, νύκτας τε κὴ μεθ' ἡμέραν Herodian. *prater*, Διομήδεα δίοιν ἀριστῆες μετέασι Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα Il. ἡ. v. 228. *inter*, μεθ' ὑμῖν κεν ἕμμεν' ἄριστον Od. π'. v. 418. *ad*, ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Il. β'. v. 163. *contra*, ἤλιτε μετ' ἀθανάτους μάκαρας Hesiod. *propter*, τὴν ποτε Νηρεὺς Γῆμεν ἐδν μετὰ κάλλος Od. λ'. v. 281.

In compositione significat *trans*, μεταφέρω *transfero* : *re*, *retro*, μεταπίπτω *recido*, μεταστρέφω *reverto* : *post*, μετάφρενον *dorsum*, μεταδόρπια *postcœnia* : *cum*, *con*, μετέχω *cum aliquo habeo*, *participo*, μεταδίδωμι *communico*: *cum* vel *post*, μετοίχομαι *eo cum aliquo* vel *post aliquem*: *ad*, μετέρχομαι *accedo* : *inter*, μέτειμι *intersum* : *di*, μεθίημι *dimitto* : *mutationem*, μετανοέω *resipisco*, μεταπαιδεύω *aliter instituo*, μεταδιδάσκω *dedoceo* : *sursum*, μετέωρος *sublimis* : *augmentum*, μεταπρέπω *excello* Alias inducit significationes, μεταχρόνιος *sublimis*, μεταπέμπω *accerso*, μέθοδος *ordo* sive *ratio rerum docendarum*, μεταπρεσβεύομαι, μετέρχομαι, μέτειμι (interdum) *ulciscor*.

Παρὰ cum Genitivo : *à*, *ab*, παρὰ Κυρίου ἡ βοήθειά μου Psalm. 121. 2. *è*, *ex*, φθεγξάμενος παρὰ νηὸς Il. λ'. v. 602. *de*, μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἑδοῖς σκυβάλισμα Phocyl. *præ*, ἔχει τὸν ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων παρὰ Euripid. Phœniss. *præter* vel *contra*, οὐδὲν παρὰ λόγου πεισθείς Rhen. *post*, παρ' οὐδενὸς λύπη Adag. *ad* vel *propè*, παρὰ κροτάφων τι παρειαί Hom. hymn. in Solem.v. 11. *ad*, *comitatum* vel *relationem*, τὰ παρ' αὐτοῦ Chrysost. οἱ παρ' αὐτοῦ Marc.3.21. *apud*, παρὰ θεῶν κὴ ἀνθρώπων τῷ ἀδίκῳ παρεσκευάσθαι βίον Plato de leg.

Cum Dativo : *apud*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος Psalm. 130.7. *propè*, *juxta*, παρὰ καπνῷ ἔθλον ἔθηκα Od. ό. v. 487. *a*, φιλέεσθε παρ' αὐτοῦ Il. ν'. v. 617. Sic παρὰ θεῷ ἐκλεκτὸν 1. Pet. 2. 4. *in*, (cum ablat.) ἔστι κὴ παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία Demosth. de coronâ. ἥμενοι παρὰ ἔργῳ Od. φ'. v. 239. *in*, *penes*, παρὰ σοί ἐστι Lucian. Icarom. *in* (cum accusat.) παρὰ παισὶ χάμπεσε θυμὸς Il. ό. v.280. *ad*, ἰέναι παρὰ τῷ Τισσαφέρνει Xenoph. (sic παρὰ ἁμαρτωλῷ εἰσῆλθε Luc.19.7.) ἵδρυσεν παρὰ δαιτί Od. γ'. v. 37. *cum*, παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι Il. ρ'.v.421.

Cum Accusativo : *contra*, παρὰ τὸν νόμον Act. 18. 13. *præter*, παρὰ τὸ διατεταγμένον Luc. 3. 13. *supra*, παρ' δύναμιν Il. ν'. v. 787. sic ὡραῖος παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων Psalm.45.3. *juxta*, κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει Aristot. *ultra* vel *trans*, παρὰ τὸν ποταμὸν ἔφυγον Plutarch. *ex*, *extra*, παρὰ τὸ δεινὸν γενόμενος idem. *ad*, δεῦρο παρ' ἡμᾶς

 ἡμᾶς

ἡμᾶς φοιτᾷ Plato. *ad, relationem*, οἱ παρ' Εὐάνδρον Ἀρκάδες Plutarch. *præ*, τί γὰρ ἀλκὴ τί δὲ κάλλος, παρὰ τὰς θεοῦ μερίμνας; Synes. hymn. 9. *circa, immorationem*, οἱ παρὰ τὰ μαθηματικὰ Lucian. *post*, παρὰ τὰ τρυφνὰ ὁ οἶνος γλυκύτερος Aristot. *infra*, ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους Psalm. 8. 5. *in*, (cum ablat.) παρὰ τὸ γῆρας κακοπραγεῖ Aphthon. *in, penes*, τὸ παρ' ὑμᾶς Viger. *in*, (cum accusat.) παρὰ τὸ βέλτιστον μεταποιεῖ τὴν γνώμην Plutarch. *propter*, θεὸς ἐδόκουν παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων Lucian. de Alexandro. sic παρὰ τοῦτο 1. Cor. 12. 16. *pro*, παρ' οὐδὲν ἡγοῦμαι Demosth. de coronâ. *pro, secundùm*, παρὰ τὰ μεγέθη τῶν πραγμάτων ὄγκοι μείζους γίγνονται Philo. *a, ab*, ἡγοῦμαι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν εἶναι Plato. frequentiùs in hujusmodi etymologiis γραμματικὸς παρὰ τὰ γράμματα. *per*, εἴπερ ἐνδέχεται παρὰ τοὺς παρόντας καιροὺς Demosth. de coronâ. *inter*, cum casu per gerundium ferè exposito, οἷα ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν Lucian. & παρὰ τὸ δεῖπνον ἀδολεσχεῖ Plutarch. *cum*, ἡ σιτοπομπεία παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τοῦ Πειραιῶς κομίζεται Demosth. de coronâ. *minus*, παρ' ἕνα Lucian. sic παρὰ μίαν 2. Cor. 11. 24. *alternationem*, ἡμέραν παρ' ἡμέραν Demosth. πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκατέρῳ ἐντείνω Aristoph.

In compositione significat *ad*, πάρειμι *adsum* : *in, contra*, παράνομος *injustus* : *prope, ad*, παρακάθημαι *assideo* ; *prope, ferè*, παράμεσος *ferè medius* : *prope, apud*, παραμένω *apud aliquem maneo* : *præter*, παραπλέω *prænavigo* : *trans*, παρέρχομαι *transeo* : *ab* vel *procul* παραπλάζομαι *aberro* : *sub, clam*, παρεισδύω, παρεισέρχομαι *clam accedo, irrepo* : *perperam* vel *malignitatem*, παρακούω *perperam audio*, παραλογίζομαι *falsâ argumentatione utor* : *simul*, παραδυναστεύω *simul regno* : *comparationem*, παραβάλλω *confero* : *augmentum*, παράτολμος *valde audax* : *diminutionem*, παραίτιος *partim in culpâ*, interdum *utrumque*, παράσημος *illustris* vel *obscuræ notæ* ; alias inducit significationes, παρακαλέω *hortor, consolor*, &c.

Περὶ cum Genitivo ; *de*, περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν Proverb. *de, contra*, δεδιὼς μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειε Herodian. sic ἐγόγγυζον οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ Joan. 6. 41. *pro*, περὶ πάτρης πτολεμίζων Il. ό. v. 496. [Sic περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε 1. Petr. 3. 18.] περὶ πολλοῦ, περὶ ὀλίγου &c. Isocrat. *propter*, περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε Joan. 10. 33. *in*, [cum ablativo] ἠρώτησεν, ὅ, τι χρὴ ποιεῖν περὶ τῆς ἐγχειρήσεως Viger. *in, super*, ἐσάωσα περὶ δρόμου βεβαῶτα Od. έ. v. 130. *in, supra*, ἐξουσίαν ἔχειν περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος 1. Cor. 7. 37. *in, erga*, διάνοιαν ἔχειν περὶ τῶν ἀδικουμένων Demosth. *à, ab*, μεγάλην εἴληφε περὶ τῶν θεῶν τιμὴν Lucian. Halcyon. *præ*, Sæpe retracto accentu, περὶ vel πέρι πάντων

τῶν

των ἔμμεναι ἄλλων Il.α'.v.287. *circum*, τετάνυστο περὶ αὐτῆς γλαφυρεῖο Ημερὶς Od. ε. v. 68. *è*, *ex*, πτλέμαιο περὶ συγχέεσθαι λίπωνται Il. τ'.v.230. ἔχεις τι θάρσος τῶδε τῶ τάρβους πέρι Sophocl. *ad*, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος Σπεύσομαι Il.ρ'.v.120.

Cum dativo: *circum*, *circa*, περὶ βωμοῖς χορεύειν Herodian.l. 5. στρεπτοὶ περὶ τῇ δέρῃ καὶ ψέλλια περὶ ταῖν χεροῖν Xenoph. παιδ.1. *apud*, πολλοὺς ἀπέβαλον περὶ ταῖς ἁμάξαις Plutarch. in Anton. *pro*, *de*, περὶ πάσῃ πόλει δεδιέναι Thucyd. *pro*, *propter*, περὶ τῇ παρ᾽ ὧν βασιλικῇ φιλονεικεῖν Lucian. Astrol. χωόμενος περὶ βουσὶ Hom. hymn. in Mercur. v.236. Apud poetas *ex*, ὃν περὶ κῆρι φίλει Od.ό. v. 245. *in*, (cum ablat) ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ Il. χ'.v.70. *in* (cum accusat.) ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ Od. λ'. v.423. πίπτοντα περὶ σφίσιν Apollon. *super*, περὶ ῥοδέοισιν ἐέρσῃ Τήκεται Apollon. Argon.l.3.v.1019. *ab*, περὶ δ᾽ ἐρὶ πεπαρμένη Il. φ'. v. 577. *cum*, περὶ βουσὶν ὑπέστη Apollon. Argon.l.3. v.904. *inter*, ἐυκηλοι μελέοντο περὶ σφίσιν idem. ibid. v.1171.

Cum Accusativo; *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία Aristot. *circa*, *commorationem*, διατρίβειν περὶ τὸ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας δεῖ Isocrat. *circiter* vel *ad*, περὶ ἀρίστου ὥραν ἧκον Xenoph. sic περὶ μεσημβρίαν Act.22 6. sæpius additâ particulâ τι, εἰς ἔτος ἤδη περί τι τὸ ὀγδοηκοστὸν ἐληλακὼς Herodian.l 7. *erga*, περὶ τοὺς γονεῖς τοιοῦτος γίνου &c. Isocrat. *contra*, περὶ τοὺς οἰκείους κακουργήματα περὶ δὲ τοὺς θεοὺς ἀσεβήματα Demosth. in Midiam. *ad*, ὡς ἔλθοιμι περὶ τοὺς φιλοσόφους Lucian Icarom. *ad*, *relationem*, τὰ περὶ ψυχὴν Isocrat. *in*, περὶ τὴν ἀθήνησιν οἰκεῖν Plato. *supra*, περὶ νόον ἐστὶ βροτῶν Lucian. *per* vel *in*, περὶ πάντα Titus 2.7. *de*, ἀναμιμνήσκεσθαι περὶ τὰ ἀφροδίσια Plato. *quoad*, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν 1. Tim.1 19. *instar*, περὶ δάκτυλον τὸ πάχος ἔχει Plutarch. *cum*, *societatem*, οἱ περὶ τὸν Παῦλον Act.21.8.

In compositione significat *circum*, περιάγω *circumduco*; *circa*, περικάρδιος *circa cor*; *in*, περιπίπτω *incido*; *re*, περιλείπω *relinquo*; *pro*, περιδίδωμι *do pro* (*aliquo*;) περιποιῶ *pro me facio*. *vendico*; *de*, *malignitatem* περιοράω *despicio*, *contemno*; *per*, περικαλὴς *perustus*; interdum *è*, *ex* περιτρέπω *everto*, περιδύω *exuo*; *augmentum*, περικαλλὴς *admodum venustus*; περιδακρύω *ubertim fleo*; *excellentiam*, περιγίνομαι *superior sum*, *excello*; *utrinque*, περιδέξιος *ambidexter*: Aliam inducit significationem, περιηγέομαι *describo*, περίαλλα *vehementer* &c.

Πρὸς cum Genitivo; *à*, *ab*, πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες Od. ξ'. v. 57. *ex*, ξεῖνος ἤε πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων Od. θ'.v.29. πρὸς τῶν ἑαυτοῦ φίλων καθεστάναι τὰς ἡγεμονίας Diodor.l. 18. *ex*, *secundum*, πρὸς θυμοῦ Viger. *ex genere*, ἐλεύθερος καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς τῆς μητρὸς Æschin. in Ctesiph. *de*, χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ὑπονόει κακόν E-

pictet. *de*, *deorsum*, ὕποσι φλὸξ πρὸς τῦ ὀρανῦ V.T. *per*, *in obtestando*, vel *jurando*, πρὸς τῦ Διὸς ἱκετεύω ὑμᾶς Demosth. in Ctesiphon. ὀκ ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος Il. τ'. v. 188. *coram*, πρὸς θεῶν ἀσεβὴς, πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρὸς Xenoph. sic Il. α'. v. 339. *in*, *contra*, πρὸς ἀνδρὸς ἐχθρῦ ἐπιφέρων τὴν ψῆφον Halicarn. *pro*, Πρὸς ἐμῦ λέγεις Lucian. *a parte*, *secundum*, πρὸς τινος τὴν ψῆφον τίθεμαι Demosth. ad Bœotum. *instar*, *loco*, πρὸς ὕβρεως λαμβάνειν Philo. *versus*, πρὸς Βορέαο καταιβαταί Od. ν'. v. 110. *cum*, πρὸς ἔνδικα βασιλέων βασιλεύσει Herodot. *relationem*, ὁι πρὸς αἵματος Sophocl. *officium* vel *decorum*, τὸ ἀπρεπὲς πρὸς ἀνδρὸς καὶ ἀγασμῦ ῥήτορος Lucian. ἃ ποιεῖ λέγεις καὶ ὑ δαιμῶς πρὸς σῦ Xenoph. *ad*, *in*, *pro*, cum significatione *commodi* aut *incommodi*, τῦ τό μοι πρὸς κακῦ γίνεται Aristot. & πρὸς ἀγαθῦ Galen. sic πρὸς τ̃ ἡμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει Act. 27. 34. Apud poetas *propè*, εὕδυσι πρὸς μὲ ἄλδς Κᾶρες Il. κ'. v. 428. *sub imperio*, πρὸς ἄλλης ἱςὸν ὑφαίνοις Il. ζ'. v. 456. *in*, *valuti* πρὸς Ἥλιδος Od. φ'. v. 347. ποτὶ *ad*, ποτὶ πτόλιος πέτετο Il. χ'. v. 198.

Cum dativo: *ad*, τὸν ἔχειν πρὸς τοῖς ἑτέροις μείζοσι Diodor. ποτὶ γόνυσι χεῖρας βάλλε Od. ζ'. v. 310. *ad*, *apud*, πρὸς κεφαλῇ Joan. 20. 12. πρὸς ταῖς πύλαις Lucian. sic εἱςήκει πρὸς τῇ θύρᾳ Joan. 18. 16. *ad* vel *a*, *officium*, ὁι πρὸς ταῖς κύλιξι Herodian. l. 3. *ad*, *in*, *contra*, τῦ ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξεν Od. γ'. v. 298. *præter*, πρὸς τοῖς εἰρημένοις Plutarch. in educ. Liber. *supra*, *ad*, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντ' ἔτεσιν ἐβίωσε Lucian. Macrob. *cum* vel *apud*, πρὸς ἑαυτῷ σιωπῇ καθήμενος Plutarch. *in* (cum ablat.) πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὰ παιδία κομίζειν Idem. ὅλος εἰμὶ πρὸς τῷ πάθει Heliodorus. *in* (cum accusat.) ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ Il. α'. v. 245. *in*, *ad*, *commodum*, ὑ νομίζουσι τὴν ἀρετὴν πρὸς τῷ σφετέρῳ ἀγαθῷ πεφυκέναι Xenoph. *circa* vel *tenus*; πρὸς τοῖς μαςοῖς περιεζωσμένος Apoc. 1. 13. *sub*, πρὸς τῷ τέλει τῦ βίυ Lucian. *usque ad*, πρὸς τῇ καταβάσει Luc. 19. 37. *occupationem*, πρὸς λόγοις τοῖς δικαςικοῖς εἰμι Lucian. Apud poetas *cum*, πρὸς ἄλγεσιν ἄλγεα πάσχει Hesiod. ἔργ. l. 1. v. 109. *super*, κεῖντο ποτὶ χθονὶ Il. φ'. v. 426. *a*, ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων Od. λ'. v. 423.

Cum accusativo; *ad*, πρὸς τ̃ ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει Soph. ὄνος πρὸς λύραν Proverb. *ad arbitrium*, πρὸς ἄλλον ζῆν Aristot. *usque ad*, φίλος πρὸς βωμὸν Plutarch. *quoad*, ἀὴρ ὕδατος ἀφεςηκὼς πρὸς τὴν καθαρότητα Plato. *in* (cum accusat.) πρὸς τὸ χεῖρον τὰ πράγματα ἀπέρρει Basil. *in* (cum ablat.) πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης Ἐκλίνθη Il. ζ'. v. 467. *ad*, *in*, (cum ablat.) τὸ σῶμα πρὸς ἥλιον εἰς τὸ Ἀιθιόπιον ἐπιχεάνοντες Lucian. *ad*, *in*, *commorationem*, ἐγένετο πρὸς τὸ καταςρατηγεῖν Plutarch. *penès*, πρὸς ἡμᾶς ἐςι καὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκύειν Philipp. ad Plutarch. *erga*, δεῖ ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας 2. Tim. 2. 24.

2.24. *contra*, πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε Euripid. sic Act. 9. 15. *secundùm*, πρὸς τὰς ἀξίας τὰς τιμὰς νέμε Plutarch. sic ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα Luc. 12. 47. *apud*, ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν Joan. 1. 1. *versùs*, κλαίεσκε πρὸς οὐρανὸν Il. θ'. v. 364. *inter* τεκμήριον τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας Isocrat. ad Demonic. ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς Luc. 9. 41. *circiter*, *ad*, εἰσῆλθε πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην Demosth. καταπίπτει πρὸς τὴν σελήνην αὐξανομένην Lucian. Toxar. sic πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ Luc. 24. 29. *per*, φυσᾷν πρὸς ῥῖνας αἷμα Sophocl. *per*, *in jurando*, πολλοὶ πρὸς κάχαρα ὀμνύουσι Suid. *per*, *ex*, *modum*, πρὸς ἔχθραν αἰτίαν τινὶ ἐπάγειν Demosth. de corona. πρὸς ὃ δύνασθε νοεῖν Ephes. 3. 4. *præ*, *comparationem*, πρὸς ῥόδα αἰσχύνην Proverb. sic οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν Rom. 8. 18. *cum*, πρὸς βασιλέα γενόμεναι συνθῆκαι Isocrat. ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε Il. ζ'. v. 235. *cum*, *apud*, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς Marc. 11. 31. *pro*, τὸν βίον πρὸς μικρὰ κέρδη διαλλάττονται Aristot. *à*, *ab*, πρὸς τῆς πράξεως οὐκ ὄντος, οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνον ἐπίστα Plutarch. de Alexandro. *de*, ὅπως πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα Xenoph. sic πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει Heb. 1. 7.

In compositione significat. *ad*, προσέρχομαι *adeo* : *ad*, *versùs*, πρόσβορρος *ad Boream situs* : *in*, προσδέομαι *indigeo* : *in*, *contra*, προσμειδιάω *irrideo* : *propè*, πρόσγειος *terræ proximus* : *cum* προσομιλέω *conversor*, προσπάσχω *compatior* : *ob*, προσφορά *oblatio* : *simul* προσαπόλλυμαι *simul pereo* : *sursum*, προσάντης *arduus* : *insuper* προσδιηγέομαι *aliquid insuper narro* : *augmentum*, προσερεθίζω *vehementer lacesso* : *diminutionem*, προσψαύω *leviter attingo* : *nuper*, πρόσφατος *recens occisus* : *in*, *super*, προστίθημι (interdum) σοὶ ζημίαν *impono tibi mulctam* Thucyd. Alias inducit significationes προστάττω *impero* : προσκρούω *impingo* : προστρέπω *supplico* ; προσφέρομαι (interdum) *vescor*.

Ὑπὲρ cum Genitivo ; *super*, γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς Proverb. *super*, *contra*, εἷς ὑπὲρ ἑνὸς φυσιοῦσθε 1. Cor. 4. 6. *supra*, ὑπὲρ τῶν κήπων ὑψηλὸς Herodot. *de*, ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς in vita Demosth. *pro*, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε Rom. 5. 8. *pro*, *à*, *parte*, εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν τίς καθ' ἡμῶν; Rom. 8. 31 *pro*, *ex*, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας Philip. 2. 13. *pro*, *vice*, ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ τοῦτο ποιήσω Dem. sic ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι Philem. v. 13. *pro*, *per*, *in obtestando*, λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων Apollon. Argon. sic ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου 2. Thessalon. 2. 1. *propter*, αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ Διὸς Lucian. sic ὑπὲρ βασιλείας πάσχετε 2. Thessalon. 1. 5. *ultra*, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου Thucyd. *è*, *ex*, οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς εἰς αὐτὸ κατέστησαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς φιλοτιμίας Halicarn. ὑπὲρ κακότη-

τες ἀλύξῃ Apollon. *per, in*, ὑπὲρ πόντοιο φέϐονται Quint. Smyrn.

Cum Dativo rariſſimè : *ſuper*, ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦν) Anacr. Ode. 51. *ſuper*, ἀ, οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ μαζοῖσι κορεσσάμενοι Orph. Galactites v. 29.

Cum Accuſativo : *ſuper, per*, ἀποπλαγχθέντες ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης Od. ί. v. 260 *ſupra*, τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ἐδὲν πρὸς ἡμᾶς Proverb. ſic ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τῦ ἡλίε Act. 26. 13. *ultra*, ὑπὲρ πέραν φρονεῖν Lucian. *præter*, ὑπὲρ μοῖραν Il. ύ. v. 337. *contra*, vel *præter*, ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν Il. γ'. v. 299. *poſt*, ὁ ἢ ὑπὲρ τέτες Midas Lucian. in dial. Menip. & Æaci. *alternationem*, ὑπὲρ μίαν *alternis diebus* Viger.

In compoſitione ſignificat. *ſuper*, ὑπερπερισσεύω *ſuperabundo* : *ſupra* ὑπερνέφελος *qui eſt ſupra nubes*, ὑπεράνθρωπος *qui eſt ſupra hominem* : *pro* ὑπερμαχέω, ὑπερασπίζω *propugno* : *pro, vice*, ὑπεραποθνήσκω *pro aliquo morior* ; *præ, ante*, ὑπερθέω *præcurro* ; *præ, ſupra*, ὑπερακοντίζω *optimè omnium jaculor* ; *trans*, ὑπερβαίνω *tranſgredior* : *præter*, ὑπέρμορον *præter fatum* ; *ex*, ὑπερορίζω *extermino*; *augmentum*, ὑπερμαίνομαι *valdè inſanio* : *malignitatem*, ὑπέρφιαλος *perfidus*, ὑπερήφανος *ſuperbus* : Alias inducit ſignificationes ὑπερτίθεμαι (interdum) *differo, procraſtino*, &c.

Ὑπὸ cum Genitivo ; *ſub*, ὑπὸ χθονὸς Heſiod. Theogon. *ſub poteſtate*, Αἴγυπτος πάλιν ὑπὸ βασιλέως ἐγένετο Thucyd. *a*, ὑπὸ Θηϐαίων ἐφ' Ἡρακλήϊας ςήλας Herodot. *ex*, ὑπ' εὐνοίας χαίροντας Lucian. Timon. ὅτε κῦμα πέσησι λαϐρὸν ὑπαὶ νεφέων Il. ό. v. 625. *ex, ſecundùm*, ἐκέλευσε νέεσθαι ὑπ' ἀγγελίης Od. ή. v. 263. *propter*, χλωρεὶ ὑπαὶ δείες Il. ό. v. 4. *propter, de*, ὑπὸ τῶν ἄλλων αἰτιῶν πόλεμος συμπίπτει τοῖς Ἀθηναίοις Plutarch. *per*, ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τῇ πρὸ Ἰώσι Herodot. ſic ἀποκτεῖναι ὑπὸ θηρίων Apocal. 6. 8. *præ*, ὑφ' ἡδονῆς δακρύειν Ariſtoph. *cum*, κατοβαίνειν ὑπὸ λαμπάδων Plutarch. in Catone majore. *ad*, ἷκανε Χάνθος ὑπὸ Πριάμοιο Quint. Smyrn. l. ιγ. v. 175. *apud*, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν ἀξιώματι ὦν Thucyd. *de*, ὑπὸ τῆς ςρατιᾶς ἀλλόκοτα ἀγγέλλων Lucian. *in*, ἡμῖν ὑπ' εὐδίας μᾶλλον ἔςαι πάντα Xenoph. παιδ. l. 6.

Cum Dativo ; *ſub*, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος Lucian. *ſub poteſtate*, ὑπὸ Πέρσῃσιν ἐστὶν Αἴγυπτος Herodot. ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι Demoſth. *ſub, perſoná*, τρεῖς ἀναιρεῖ Ὅμηρος ὑπὸ τῷ Διομήδει Euſtath. in Iliad ἑ. *ſub, in*, καταχεύψας ὑπὸ κόλπῳ Od. ό. v. 468. ὑπὸ νυκτὶ Apollon. *ſub, circiter*. ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Il. θ'. v. 530. *ſub, auſpicio*, ὑπ' αἰθυίης πτερύγεσσι Proverb. ἐϋμμελίω ὑπ' Ἐπειῷ Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 41. *a, ab*, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι Il. ν'. v. 668.

λό-

λόγον ποιητέον ὑπὸ θεῷ ἀρξαμένοις Nazianz. *ex*, Αντὸς ἐλίω ὑπὸ χθονὶ τηρήσειν Hom. hymn. in Mercur. v. 1;8. *ad*, ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν Od. ξ'. v. 469. ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα βαίνειν Lucian. Dial. Jovis & Cupid. *ad*, *secundùm*, ὑπὸ δικαιοσύνη διάγειν τὸ βίον Plato. *ad*, *propè*, τῶνδ' ὑπὸ χερσὶ πολλοί Quint. l. ε. verf. 58. *propter*, ὑπὸ τῇ πειθοῖ ἐπῄνει το Xphilin. in Nerone. ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἕκτορι - Οὐτά ποτε Il. ε. v. 699. *propter*, *præ*, ἐκθανόντες ὑπὸ καύματι Zosimus *infra*, vel *poft*. ὑπ' αὐτῷ Ζλώων κατεκλίνετο Lucian. Lapith. *cum*, ὑπὸ φωτὶ πολλῷ σελήνη Plutarch. in Galba. *coram*, λέγω δ' ὡς ὑπὸ θεῷ μάρτυρι Nazianz. in epift. ad Cæfar.

Cum Accufativo: *fub*, ὑπὸ τὸ μόδιον Matth. 5. 15. *fub poteftate*, ὑφ' ἑαυτοὺς ποιεῖσθαι Dem. fth. de coronâ. fic ὑπὸ νόμον Rom. 6. 15. *fub*, *ad* οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἄνθρωποι Herodian. l. 3. *fub*, *tempore*, ὑπὸ κύνα Ariftot. *fubter*, καὶ τὸ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸν Plutarch. *ad*, ἄριστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε Il. β'. v. 216. *infra*, vel *poft*, ἅμα κατέκειντο, ὁ μὲν ἄνω, ὁ δ' ὑπ' αὐτὸν Lucian. Lapith. *ponè*, καί μιν καταχρύπτει ὑπὸ τὴν θύραν Herodot. *in*, [cum Accufativo] βάλλεν ὑπ' Αἰσονίδην ἀμφύγματα Apollon. Argon. l. 3. v. 287.

In compofitione fignificat *fub*, ὑπογράφω *fubfcribo*: *fub poteftate*, ὕπειμι *fubfum*, ὑποτίθεμαι *mibi fubjicio*: *fub*, *clam*, ὑφαρπάζω *clam furripio*: *re*, *rurfus*, ὑπόστροφος *redux*, ὑποστρέφω *revertor*: *re*, *feorfim*, ὑποχωρέω *recedo*: *inter*, ὑποκρέκω *interpello*: *ex*, ὑποδύομαι (interdum) *emergo* Od. υ'. v. 53. *diminutionem*, ὑποδειδω *fubvereor*, ὑπόκωφος *furdafter*: *augmentum*, ὑποπίνω *largiùs bibo*: *improbitatem*, ὑπόχρυσος *aurum adulterinum*; *obliquè*, ὑποβλέπω *obliquè intueor*: Alias inducit fignificationes, ὕπεγγυος *propinquus*, ὑποκρίνομαι *fimulo*, &c.

Plures fimul præpofitiones regunt cafus; ut ἀμφὶ περὶ σὲ θεσπ Od. λ'. v. 608. ἀμφὶ περὶ κρήνην Il. β'. v. 305. περί τ' ἀμφί τε ταφρον Il. ρ'. v. 760. Interdum præpofitio cum Adverbio; ut ὑπὸ νόσφι καρήνων Quint. Smyrn. l. α'. v. 264. Quandoque plures præpofitiones in unam dictionem coeunt; ut ὑπὲκ νεφέων Hom. hymn. in Apol'. v. 428.

Præpofitio apud poetas non rarò cafui fuo poftponitur, retracto accentu diffyllaborum omnium, præter ἀνά, διά; ut θεοῦ πάρα Il. τ'. v. 3. μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα I'. ε. v. 824. ὅντε διὰ Hefiod. ἔργ. v. 3. apud oratores πέρι; ut οὐδὲν εἰδότα ὀνείρων πέρι Lucian. Gallus. Item καταιώδησις λυπέει φιλοπονίης κρατερῆς ὕπο Hippocrat.

Inter præpofitionem & cafum eleganter interveniunt conjunctiones; ut ἐπὶ γάρ τι τὴν ὕβριν παρέρχονται Lucian. merced. cond. περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας 1. Cor. 9. 1. apud poetas quælibet dictiones;

ones ; ut ἀμφὶ δὲ πολλὴ κόπεῃς εἴλη κεφαλῆ Il. ω'. verſ. 163.

Revelluntur à verbis etiam Præpoſitiones ; ut κατ' γαῖα καλύψη Il. ζ'. v. 464.

Præpoſitiones, ſine caſibus migrant in adverbia ; quædam etiam retrahunt accentum nempe πέρί, ἄπο ; ut σὺν ἅμα πολλοὶ διεξιόντες τὰς ζάλας Lucian. merced. cond. καὶ μικρὸν τι πρὸς Idem in Tyranno. πρότερο ἐγὼ, μετ' δ' ὑμμες Od. φ'. v. 231. πέρι γάρ μιν ὀΐζυρὴν τέκε μήτηρ. Od. δ'. v. 324. πολὺ δ' ἄπο προφέρεσθαι Il. π'. v. 669. Similiter præpoſitio cum caſu ſuo coaleſcens ; ut ἐκποδὼν procul, è medio, ἐπέκεινα ultra, παραχρῆμα extempore, nonnunquam cum caſu non ſuo ; ut ἐμποδὼν impedimento.

Præpoſitiones cum caſibus elegantiam pariunt ; ut ἀπὸ τοῦ βελτίστου vel κρατίστου optimè, ἐπὶ vel ὑπὸ πόδα χωρεῖν retrocedere Xenoph. & Halicarn. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ die ſequente Herodian. & Polyb.

Præpoſitiones ſequente articulo & infinitivo uſurpantur pro adverbio vel conjunctione ; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν Luc. 14. 1. cum veniſſet ; παρέδωκε τῷ Μινουκίῳ τὴν δύναμιν ὑπὲρ τοῦ μὴ μάχεσθαι Plutarch. in Fab. Max. (i. e.) ut non pugnaret ; πρὸς μὲν γὰρ τῷ τὸν πατέρα ἐν τῷ δικαστηρίῳ προδοῦναι ἐξ Ἐρεβίας ἀπελθεῖν ἀποθανόντα, ὃ αὐτὸς οὗτος οὐκ ἔθαψε Demoſth. in Midiam. (i. e.) præterquam quòd &c. πρὸ τοῦ συλληφθῆναι Luc. 2. 21. (i. e.) priuſquam concepiſſet.

Præpoſitio in compoſitione ſæpiſſimè regit caſum, quem extra compoſitionem regebat ; ut ὄχου παρασπίζων Sophocl. παρέστησαν αὐτῷ Act. 9. 39. παρελέγοντο τὴν Κρήτην Act. 27. 13. quia παρὰ prope regit tres caſus ; in decompoſitis utravis præpoſitio ; ut ἐγκατέθετο κόλπῳ Il. ξ'. v. 223. ἐγκάτθετο νηδύι Heſiod. Theog. v. 487.

Accentu retracto nonnullæ præpoſitiones ἄνα (item ἄν) ἔνι pro ἐν, ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι vicem quandoque ſuſtinent verborum ferè tertiæ perſonæ per omnes numeros, & eandem cum illis habent conſtructionem & concordantiam ; Ἄνα pro ἀνάστηθι ; ut ἄνα εἰ μέμονας Il. ί. v. 247. Ἄν pro ἀνέστη ; ut ἂν δ' Ὀδυσσεὺς Il. γ'. 268. ἂν δὲ Βορῆος υἱέες Apollon. Argon. l. 2. v. 494. Ἔνι, (interdum ἔν,) ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι pro compoſitis verbi εἰμὶ, per omnes numeros ferè tertiæ perſonæ ; ut οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος Galat. 3. 28. ἔνι τοι φρένες ἔνδον ἠβαιαί Od. φ'. v. 288. ἔνδε βόες Quint. l. 4. verſ. 60. πάρα εἷς γε θεῶν Il. υ'. v. 98. πάρα γάρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι Il. ψ'. v. 479. οὔτοι ἔπι δέος Il. α'. v. 515. οὐ γάρ τις μέτα τοῖος Od. φ'. v. 93. πέρι τοι μῦθος Od. μ' v. 279. regimen ; ut πάρα δ' ἔργα βόεσσι Heſiod. ἐργ. v. 452. &c. Uſurpantur itidem pro impersonalibus ; ut οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν Demoſth de coronâ. τούτοισι δ' οὐ μέτα Herodot.

PROSO-

PROSODIA.

Uid & quotuplex sit pes & carmen, quid scansio, prætterimus tanquam nota ex Prosodiâ latinâ: Supersunt tria tantùm fusiùs explicanda, Spiritus, Tempus sive Quantitas, Accentus.

Spiritus.

Vocales (præter υ) & dipthongi initiales plerumque levigantur.

Exceptiones:

A in nonnullis aspiratur; 1°. Nominibus ᾅδης *Orcus*: αἷμα *sanguis*, αἱμασιὰ *sepes*, ἅμος *Hamus*, Ἅλαι *urbis nomen*, ἀλοσύνη *dementia*, ἅλς *mare*, ἅλυσις *catena*, ἅλων *area*, ἅμαξα *plaustrum*, ἅμιλλα *certamen*, ἁβρὸς *mollis*, ἁδρὸς *adultus*, ἅγιος *sanctus*, ἁγνὸς *castus*, αἱμύλος *blandus*, αἵμων *peritus*, ἁλὴς *confertus*, ἁπαλὸς *tener*, ἁπλόος *simplex*. 2°. Verbis; ἁδῶ *placeo*, ἅζομαι *veneror*, αἱρέω & ἁλίσκω *capio*, ἅλλομαι *salio*, ἁμαρτάνω *pecco*, ἁνδάνω *placeo*, ἅπτω *necto, accendo, tango*. 3°. Adverbiis; ἅλις *satis*, ἅμα *simul*, ἅπαξ *semel*.

2°. E aspiratur ante κ, ο, ψ, ω, βδ, βρ, δρ, ρκ. Sed ἐκεῖ *illic*, ἐκεῖνος *ille*, ἐκεχειρία *inducia*, ἔορ *soror*, ἐώρα *suspendium*.

Aspirantur item sequentia; 1°. Nomina, Εἵλως *servus*, Ἑλένη *Helena*, ἕλη *calor solis*, Ἑλικὼν *Helicon*, ἕλκος *vulnus*, Ἕλλην *græcus*, ἕλμινς *lumbricus*, Ἑλίκη *Helice*, ἕλος *palus*, ἑλξίνη *herbæ nomen*, ἕρκος *septum*, ἑστία *focus*, Ἕως *Aurora*, Ἕσπερος *Vesper*, ἕστωρ *paxillus temonis*, ἑδανὸς *suavis*, ἑταῖρος *socius*, ἕτερος *alter*, ἕτοιμος *paratus*, ἑῖς, ἕξ, ἕπτα, ἑκατὸν. 2°. Verba, ἕζομαι *sedeo*, ἑλλέω *insolo*, εἵργω *includo*, ἑλίσσω *volvo*, ἕλκω *traho*, ἕλω *capio*, ἕπομαι *sequor*, ἕρδω *facio*. εὕδω *dormio*, εὑρίσκω *invenio*. 3°. Adverbia, ἕνεκα *gratiâ*, ἑξῆς *deinceps*, ἕως *quamdiu*, ἒ ἒ *heu heu*.

3°. H ante β, γ, κ, σ aspiratur, Exceptis ἠβαιὸς *parvus*, ἠγάθεος *valdè divinus*, ἤγανον *Sartago*, ἦκα *sensim*, ἤκεσος *stimulum non expertus*.

Aspirantur & hæc; 1°. Nomina, Ἧδος *acetum*, ἧλος *clavus*, ἧλιξ *coætaneus*, ἡλικία *statura*, ἥλιος *sol*, ἡμεῖς *nos*, ἡμέρα *dies*, ἡνία *habena*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, ἧπαρ *jecur*, Ἥρα *Juno*, Ἥρως *Heros*, ἡδὺς *dulcis*, ἥμερος *mansuetus*, ἥμισυς *dimidius*, ἥττων *minor*. 2°. Verbum, ἡμεκτέω *ægrè fero*. 3°. Adverbium, ἡνίκα *quando*.

4°. I ante

4°. I ante ε, ζ, ς, ππ, μ (sequente vocali), aspiratur. Sed Ἴστρος *Ister*, ἴσαμαι *scio*, ἰοῦ *heu*.

His adde 1°. Nomina, Ἱδρὼς *sudor*, ἱκανὸς *sufficiens*, ἱκέτης *supplex*, ἵλεως *propitius*, ἱλαρὸς *hilaris*. 2°. Verba, ἱδρύω *sedere facio*, ἵκω, ἱκνέομαι ἱκάνω *venio*, conjunct. ἵνα.

5°. O ante πλ, ρκ, μ (non sequente φ), σ (sequente vocali), aspiratur. Sed Ὄρκος *filius Eridis* & *nomen fluvii*, ὄρκη *vas olearium*, ὄμβρος *imber*, ὀμιχέω *meio*, ὄμνυμι *juro*, ὀμπνη *beatitas*.

Aspiratur articulus ὁ, ὅς; sic ὅτι, ὅτε, ὅθι, ὅθεν cum similibus: item ὁπ particula præfixa dictionibus plerumque aspiratis; ut ὅπου, ὅπως, &c.

Aspirantur & hæc 1°. Nomina ὁδὸς *via*, ὅλμος *mortarium*, ὅρος *terminus*, οἷος *qualis*, ὅλος *totus*, οὗτος *hic*, οὗ *sui*. 2°. Verbum ὁράω *video*.

6°. Ω in his ὥρα *hora*, ὡς *ut*.

Quævis vocalis ante ρπ, ρμ, aspiratur; ut ἅρπαξ *rapax*. Neglecto etiam spiritu radicis; ut Ἑρμῆς *Mercurius* ab εἴρημαι, ὁρμὴ *impetus* ab ὄρω &c. Sed ὄρπη *secespita*, ἄρπιξ *spina*, ἀρπίαθος *palma*, Ὄρμενος *proprium viri nomen*.

E augmentum, præfixum consonæ, levigatur; ut τύπτω, ἔτυπτον. Sed in perfectis verborum in μι servat spiritum thematis; ut ἕστηκα ab ἵστημι. Præfixum vocali aut diphthongo ejusdem accipit spiritum; ut ἕσπον, ἑώρων ab εἶπα, ὁράω.

Temporale augmentum servat spiritum mutabilis; ut ἀκούω, ἤκουον.

Reduplicatio præsentis verborum in μι aspiratur; ut ἵστημι.

Dictiones peregrinæ non observatis hisce regulis servant Spiritum suæ originis; ut Ἀρμενία *Armenia*, Ἠγερία *Egeria*.

Spiritus dictionis primitivæ servatur in derivativis; ut ὀκτὼ, ὄγδοος· ἕζομαι, ἕδος· ἕλκω, ὁλκάς. Simplicis in compositis; ut ἀγαθὸς, ἀγαθοποιέω· Ἥρα, Ἡρακλῆς. ἅλς, ἁλκυὼν vel ἀλκυδὼν *halcyon*: Casûs recti in obliquis per omnia genera & numeros; ut ἀγαθὸς, ἀγαθὴ, ἀγαθὸν, ἀγαθοῦ &c. Spiritus thematis retinetur in reliquis temporibus per modos & personas; ut ἀκούω, ἀκούσω, ἀκούοιμι &c.

Variatur spiritus in hisce derivativis ἕξω ab ἔχω *habeo*, ἄμυδις ab ἅμα *simul*, ἦδος *dulcedo* ab ἡδὺς, ἐσθὴς *vestis* ab εἷμαι, ἱστορία *historia*, ab ἵστωρ: in compositis ἐλεόθρεπτος & ἐλειότροφος *in palude nutritus* ab ἕλος *palus* Eustath. ἔνδυα *celeriter* ab ἓν δύο. A pro ἅμα & o pro ὁμοῦ levigatur; ut ἄκοιτις *uxor*, ὄτριξ (pro ὁμότριξ) *similes habens pilos*

los Il β'. v. 765. Sed ἅπας aspiratur, item ὅπατρος *eodem patre natus* Orph. Argon. v. 1023.

Idem vocabulum, pro diversâ origine, diverso notatur spiritu; ut ἰκμαῖος *humidus* ab ἰκμὰς *humor*, ἱκμαῖος *ventus secundus* ab ἱκνέομαι *venio*; sic ἰήϊος *epitheton Apollinis* ab ἰάομαι *sano*, ἱήϊος *idem* ab ἵημι mitto. Manente eâdem significatione, dictiones quædã duplicem habent spiritum; Nomina, ἁψὶς & ἀψὶς *connexio*, ἑανὸς & (rariùs) ἐανὸς *indumentum*, ἕδνα & ἔδνα *dos*, εἱαμενὴ & εἰαμενὴ *palus*, ἑλεδώνη vel ἐλεδώνη *polypi genus*, ἑλίχρυσος & ἐλίχρυσος *herbæ genus*, ἑλλέβορος & ἐλλέβορος *elleborum*, ἕνος vel ἔνος *antiquus*, ἕρμακες & ἔρμακες *saxa in mari*, ἕρση vel ἔρση *ros*, ἕρσις vel ἔρσις *nexus*, ἑσμὸς vel ἐσμὸς *cœtus*, ἵνσεα & ἴνσεα *hordeum montanum*, ἑψία & ἐψία *colloquium*, ἴκελος vel ἵκελος *similis*, ὅρκυνος & ὄρκυνος *piscis genus*. Verba ἑλύω & ἐλύω *voluo*, ἑννύω & ἐννύω *induo*, ἕυω & ἵυω *ustulo*.

Tempus.

Ratione temporis syllabæ sunt longæ, breves, vel ancipites.

1°. Naturâ:
- Longæ, in quibus reperitur dipthongus vel vocalis naturâ longa, scilicet η, ω, aut quævis alia vocalis circumflexa, vel facta ex contractione.
- Breves, in quibus ε, ο.
- Ancipites sive communes, in quibus α, ι, υ: utpote quæ in plerisque dictionibus pro arbitrio longæ sunt vel breves.

2°. Positione:
- Longæ: Quævis vocalis ante duas Consonantes aut duplicem positione longa est; ut πῦ τοι πίξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοί Il. ε. vers. 171.
- Ancipites: Brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur; ut μέτρα δ' πῦρ θεοῖσι, τὸ γὰρ μέτρον ἔστιν ἄεισον Phocyl. v. 93. πολλῶ μ' ὄχλω πολλῶν δ' τεθρίππων Theocrit. Idyll. 15. v. 5. Ἀμφιθεὶς ἐκ ἄξω τὺ τέκνον μορμώ, δάκνει ἵππος Idem Idyll. 15. v. 40. δύσποτμε μεῖνον Ἄδωνι Bion. Epitaph. Adon. v. 43. ἔπτα δραχμῶν Theocrit. Idyll. 15. v. 19. Interdum ante μν, κτ, πτ; ut ἠτε καὶ ἀπάλαμνον φρ ὁμῶς Hesiod. Erg. v. 45. (sic ἄνδρα μεμνημένον Solon. ια. v. 9.) ἄκρον δάκτυλον κατ' δάκνω Hom. Batrach. v. 45. Ἀιγυπτίους ἐπαληθείς Od. δ'. v. 83. Item sequente liquidâ; ut λαοσσόω Ἠλεκτρύωνος Hesiod. scut. Herc. v. 3.

Finalis

Finalis brevis ante Initialem duplicem vel duas simplices non raro corripitur; ut ὅιτι Ζάκυνθον ἔχον Il. β'. v. 634. ἠδὲ Σκάμανδρος Il. ι. v. 774.

Vocales naturâ longæ vel diphthongi pro arbitrio corripiuntur ante vocalem sequentis dictionis; ut ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ Il. α'. v. 30. πυρᾳ ἐμεῖο γυναικὸς Il. α'. v. 433. ἐκ Κύρου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας Il. β'. v. 748.

3. Usu { Longæ sunt syllabæ, in quibus anceps semper producitur: Breves, in quibus semper corripitur: Ancipites, in quibus producitur vel corripitur.

Quantitas hujusmodi vocalium spectatur vel in ultimis, vel prioribus syllabis dictionum.

Ancipitum quantitas in ultimis syllabis.

Si anceps sit longa in ultimâ vocis rectæ, manet longa * plerumque in ultimâ vocis variatæ; si brevis vel communis, quantitatem servat in accusativo & vocativo singularibus; ut Αἰνείας, Αἰνείαν, Αἰνεία, φιλία-ίαν, τράπεζα-αν, πᾶς-πᾶν, νηδύς-ύν, μέλας-αν, ἔτυψα-αν.

* *Quæ verò differunt suis locis excipiuntur*

Nomina dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto, longa sunt; ut ἀκτίς-ὶν, Φόρκυς-υν.

Hæ duæ regulæ observari debent in sequentibus.

A finita corripiuntur; ut τράπεζα, τέτυφα, τέτυφατε, ἵνα, ὦ ἱππότα.

Producuntur Nomina. {
1°. In θα, αα, δα; ut θεά, Ἀθηναά, βασιλίνδα.
2°. Polysyllaba in αια; ut σιληναία.
3°. In ρα (non præcedente dipthongo;) ut χώρα, ἀγκύρα excipe, ἄγκυρα, γέφυρα, ὄλυρα, Κόρκυρα vel Κέρκυρα. Κύθηρα, σκολόπενδρα, παλαίστρα, item σκεῖρα.
4°. In εια; ut χρεία, ἐγχεία, βασιλεία: Excipiuntur quæ manant ab adjectivis in ης; ut ἀλήθεια ab ἀληθής: Fœminea; ut ἱέρεια, ἀγγελίεια. pag. 23. Nomina Urbium quæ à viris illustribus appellationem habent; ut Ἀντιόχεια. item Βατίεια *nomen collis*, κώδεια *caput*, νάπεια *sinapi*.
5°. in ία; ut σοφία: præter verbalia in τεια; ut ψάλτεια: item Καλάυρεια *nomen loci*.
6°. Omnia fœminina ab Adjectivis in ος; ut λαύρα, ὁμοία: præter δῖα, πότνια, ἴα & μία.
7°. Dualia in α; ut Μέσα.
}

His adde κόλλα cum compos. χρυσοκόλλα, &c. σικύα

Αν finita corripiuntur; ut ἂν, ὦ Αἶαν.

Producuntur 1°. Masculina in αν: ut Τιτάν, 2°. Adverbia; ut πέραν: Sed ὅταν *quando* breve est.

Αρ finita brevia sunt; ut νέκταρ, αὐτάρ. Producuntur monosyllaba κάρ, ψάρ· γὰρ commune est.

Ας finita producuntur; ut Αἰνείας, Αἴας, τύψας. Corripiuntur nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant genitivum in αντος; ut λαμπὰς, μέγας, σέλας. Accusativi plurales quintæ simplicium; ut Τιτᾶνας. Item Adverbia in ας; ut ἀτρέμας· sed ἴκας interdum producitur.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, τίθημι, τύπτουσι, ἶφι, βίηφι. Adverbia oxytona in τι semper ferè longa sunt; ut ἀνιδρωτὶ: in ιστὶ plerumque brevia; ut Αἰγυπτιστί.

Ιν finita brevia sunt; ut πάλιν, ὄφιν: commune est τεΐν. ιν-ινος longa sunt; ut ῥηγμίν.

Ις finita brevia sunt; ut πόλις, δὶς, ἀμοιβαδὶς. Producuntur nomina monosyllaba; ut λὶς *lævis*: τὶς sæpius breve. Dissyllaba pleraque fœminina acutitona in ις-ιδος, penultimâ longâ, producunt ultimam; ut ἀρπὶς, ἀψὶς, βαλβὶς, κληὶς, κνημὶς, κρηπὶς, σφραγὶς· Item hyperdissyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus; ut βατραχὶς, κανονὶς, καλαμὶς, κεραῒς, πλοκαμὶς, ῥαφανὶς, σισαμὶς. Communia sunt ἀκρὶς, Περσὶς, νεβρὶς, νησὶς: sed πατρὶς plerumque breve est. Ις-ιθος longum est; ut μέρμις, ὄρνις.

Υ finita brevia sunt; ut σύ, δάκρυ, γλυκύ: sed ἀντικρὺ commune est.

Υν finita corripiuntur; ut σύν: sed υν-υνος producuntur; ut μόσυν.

Υρ finita producuntur; ut ψίθυρ.

Υς finita corripiuntur; ut βαθύς. Producuntur Substantiva oxytona, quæ declinantur per ύος; ut ἰλὺς, ὀφρύς: item κάμυς. Sed ἰχθὺς, uti & ὀφρὺς in compositis, alicubi corripiuntur: sic χέλυς.

Quantitas ancipitum vocalium in prioribus Syllabis.

Α, ι, υ, ante vocales plerumque corripiuntur.

Exceptiones.

1° Α. penultima nominum in άων crescentium per ο, longa est; ut Μαχάων. Item Ἑρμάων, Ποσειδάων.

Propria Oxytona, & fœminina in αῒς, producunt α; ut Θαῒς· sed Ἀῒς communem habet.

Sequentia itidem producunt α penultimam; ut ἄϊξ, ἀήρ, κράας λαὸς, χαὸς, πάος. Alia antepenultimam; ut ἄατος, ἀκράαντος, ἀΐσσω,

 Αχα-

Ἀχαϊκός, Ἄονες, Βυζάϊος, Λαέρτης, βιάομαι, πτερόεσσι, ἐλάϊνος, & ἐλαϊνεος.

In quibusdam α communis est; ut δαήρ· sed ἀείδω, ἀΐω, ἀλαὸς, δαΐζω, ἰλαὸς, φάος rariùs producuntur; ναὸς, ἄορ rariùs corripiuntur: in ἀάπτω sive ἀπτάω utraque α per omnia communis est.

2°. I penultima nominum in ίων-ίονος longa est; ut κίων, βραχίων, Ὠρίων· exceptis compatа ivis quæ ferè brevia sunt; ut ὑδίων· item χιών. Longa est in his κειὸς, κιάθω, ἰάομαι, ἰύζω, ἰωχμός, παλίωξις, περίωξις, Πιερίς.

Nomina in ια, penultimam habent communem, sæpiùs tamen correptam; ut σοφία· sed ἀγρία, αἰκία, ἀνία, καλιὰ, κονία, ὁρμιὰ, σιὰ, sæpius productam.

In hisce ι communis est: ἰαίνω, ἰάχω, ἱερὸς, θριαὶ, θεῖον, λίαν, μιίον, ὀΐω, πιαίνω, πίον· Sed ἵεμαι, ἰδὲ, rariùs brevia: ἤϊον, & composita à δὶς δὶὸς ut ἔνδιος, rariùs longa.

3°. Υ in sequentibus producitur. Ἐνυὼ, θυὰς, ἐγγύη, μύωψ, πλατυάζω, ὕαλος, ὑσπίς.

In his communis est γύης (quod in compositis sæpius breve): νύκεσι, μύων, πύελος. Raró corripiuntur εἰλυὸς, μυελὸς, Τάδης· κάρυον, κρόμμυον τα ὀ producuntu.

Α, ι, υ, ante μα in quampiurimis neutris producuntur: sed κλίμα, κείμα, ἔρυμα, πλύμα, χύμα, alicubi corripiuntur.

A ante β γ. δ. θ. κ λ. μ. ν. π. ρ. σ. τ. φ. χ corripitur.
Exceptiones.

Polysyllaba in ατος præcedente ρ vel vocali ut plurimùm longa sunt; ut ἀνίατος, Ἄρατος, sic ἄπλατος. Corripitur ἐρατός· ἀάατος commune est.

Nomina in ατης Propria, Gentilia, & lapides significantia, producunt α penultimam, ut Εὐφράτης, Ἀχάτης, Ἀσιάτης, γαγάτης: sed Ἀντιφάτης, Εὐρυβάτης, Γαλάτης, Δαλμάτης, Σαμάτης, Σαρμάτης, breviantur: Σπαρτιάτης habetur pro communi.

Numeralia in ακόσιος quartam à fine producunt: sic Συρακόσιος.

Penultima α, ι, υ, circumflexa simul omnes in catalogo infra ponuntur.

A in sequentibus producitur: ἀβάλε, ἀγὴ, ἀδόλεσχος, ἄκων, ἀκούσιος Ἄκις, Ἄσις *nomen fluvii*, ἀλοσύνη, ἀμάρακος, Ἄπις, ἀπύω, ἄπερος, ἄτη, κάβηξ, δαγὺς, δαλὸς, Δαμοίτας, Δάμων, δαυὸς, διάκονος, διαμπερὲς, δραπέτης, θάπερος, Ἰάπυξ, Ἰάσων, Ἰθαγενὴς, καναβινὸς, Καρὶς, κάρος, κλάδος, κοάλεμος, κόβαλος, κρανίον, κρανόω, κρατὴρ, κνάκος, Λάδων, λαρὸς, νάνος, νάπυ & νάπυια, Ὀμφάλη, παιίζω, Πείαπος, πιδάκης, ῥάδιξ, σαπέρδης, σάπνον, σπάδιξ, Στύμφαλος, σφα-

σφραγὶς, πάλις, πάρα, τρανὴς, φάλαινα, φανὸς, φλυαρὸς, ψαρὸς, ὠρακιάω. Penultima longa eſt, in ἀαγὴς, Ἄναπος, Σαρδανάπαλος.

Communis eſt α in his ἀμάω, Ἄρης, χάραβος, ἐανὸς, καλὸς, τραχὺς: Sed ἀλαὸς, ἁλίσκω, ἄειστον *prandium*, ἀπάλλω, βάλσαμον, δάπεδον, Ζάκυνθος, ναυαγέω, ναυάγιον, τάγος, τάπης, rariùs producuntur: ἀρὰ, θάκος, φάρος rariſſime corripiuntur. ἀπάλαμνος interdum producit primam. Ἀ'πόλλων in recto breve, in obliquis commune: ἀνὴρ in recto commune, in obliquis & in compoſitis producitur; ut μεγάνωρ.

I ante β.γ.δ.θ.κ.λ.μ.ν.π.σ.τ.φ.χ. brevis eſt.

Exceptiones:

Ινη in diſſyllabis producitur: in hyperdiſſyllabis itidem, ſi longa præceſſerit; ut δῖνη, ὑσμίνη.

I ante vel poſt ρ producitur; ut λιρὸς, δειμύς. Brevia ſunt compoſita & derivata à τρὶς, præter τρίνακεις; brevia item ἔειφος, θρίδαξ, κρίνον, κρίσις, κριτὴς, κριτὸς, τρίβος, θρὶξ τειχὸς cum compoſitis; item materialia in ινος, ut κέδεινος, μύῤῥινος.

Nomina in ικη, ιτη, ιτης, penultimam producunt, ut νίκη, Ἀφροδίτη, Θερσίτης: præter δίκη, Ἑλίκη. Quædam etiam in ιτος, ut ἀδήειτος, ἀμήνιτος.

I in ſequentibus legitur producta; Ἀγχίσης, Αἴγινα, ἀγινέω, ἀκινάκης, ἀκονιτὶ, ἀκόνιτον, Ἄμισος, Ἄμφισος, Διδὼ, διζάω, ἐνιπὴ, Ἐνιπεὺς, Ἐχινάδες, ἶβις, Ἴδη, ἶδος, ἰθὺς, Ἴκαρος, ἴλη, ἴλιγξ, Ἴλιον, ἰλὺς, Ἰλισσὸς, ἶμβος, ἰνίον, Ἰνὼ, Ἴναχος, ἰπία, Ἴφιτος, ἴφθιμος, ἰχὼρ, Κάμινος, κίναμον, κίκυς, κίχρεον, κλίβανος, κλίμαξ, κλίτος, κνίδη, κνιπὸς, κονίσαλος, κονίλη, κυκλάμινος, κύμινον, λιμὸς, μυρίλα, Μίλων, Μίνως, νεογιλὸς, νικάω, νίφω, Ὀιλεὺς, ὀμιχέω, ὀπιπεύω, ὅρμινον, ὀρίγανον, παρθενόπιπης, πέδιλον, πίδαξ, πιδύω, πιλέω, Πίσα, σίπυνον, σέλινον, σιγὴ, Σιδὼν, Σιληνὸς, σισύμβειον, σίσυφος, σιμὸς, σίφων, σκίπων, σμίλη, σμίλαξ, σίβη, σίρος, πίτυρος, τίβυεις, πιθανὸς, τιμάω, πτὴν, τίφυς, φιμὸς, Φινεὺς, φιτύω, χαλινὸς, χελιδὼν, χίλιοι, χιλὸς, χλίδη, ψιλὸς.

In hiſce communis eſt. Αἰσχίνης, ἰθύνω, ἴκελος, ἱκέτης, ἱκάνω, ἵλαος, ἱμὰς, καρκίνος, κινέω, κόφινος, κόπινος, λιτὸς, μυρίκη, πίναξ, σίδη, φίλος Rariùs producuntur γίγας, θαμινὸς, λιπαρὴς, ὀπωεινὸς, ὀρθρινὸς, σῖχος rariùs corripitur ἱμείρω.

Y ante β.δ.θ.κ.λ.ν.π.ρ.τ.φ. corripitur.

Exceptiones.

Longa plerumque ſunt verbalia in υτὴρ, υτὴς, υτὸς, ύτωρ; ut

 λυτὴρ,

λυτὴρ, μηνυτὺς, κωκυτὸς, ῥύτωρ. Leguntur tamen quædam in υτὸς interdum correpta; ut ἀδάκρυτος, ἄμφρυτος: Pauca sæpius brevia; ut ἀνήνυτος, δυτὸς, θυτὸς, κλυτὸς, λυτὸς, ῥυτὸς, φυτὸς, χυτὸς, cum compositis; item θύτης.

Longa etiam dissyllaba in υλη, υνη, υνος, præter μύλη, γυνὴ, πλυνός:

Adverbia in υδὸν producunt penultimam: ut βοτρυδὸν, ὠρυδὸν: excipe ῥυδὸν.

Υ ante γ.μ,σ.χ. producitur. Terminationes verò ascititiæ υμος & υμων corripiunt υ; ut ἤδυμος, δαιτυμών: corripiunt item υ, δύσις, ζυγὸς, Ἠλύσιος, θύμαλις, θύμον, κύμινον, λύγος, λύσις, μῦρμαρυγὴ, μυχὸς, πύματος, πύσιος, πτύγη, ὑγιὴς, χύσις: Hæc θύσανος, ὑμὴν, φύσις, perrarò extendunt υ: θυγάτηρ in recto sæpiùs corripit, in obliquis sæpiùs producit.

Quædam alia producunt υ· Ἄβυδος, ἄγκυρα, ἁλμυρὴς, ἀβακτυλὶς, αὐτὴ, γέφυρα, Γρυνειὸς, γρυπὸς, γυρὸς, ζύθος, θύλακος, ἰσχυρὸς, καρύκη, κέλυφος, κίνδυνος, κογχύλιον, Κόρκυρα, sive Κέρκυρα, κόβυλις, κολύρα, κύειος, λάφυρον, λεπυρὸν, Λυδὸς, λύπη, μυκάομαι, μύραινα, μύρον, μύειοι, μυλιάω, ὄλυρα, ὀϊζυρὸς, ὀνόγυεις, ὄρκυνος, πίτυρον, πλημμυρεὶς, πυραμὶς, πυρὸς. Ῥύπαιος, ῥυτὴ, σκύτος, σύριγξ, σφυρὰ, τυδεὺς, τυρὸς, πτυπάω, ὑβὸς, χυλὸς, χελύνη.

Υ communem habent βόθυνος, βύθος, κεκρύφαλος, πάπυρος, ῥύπης, σιγύνη, στύλος, σφονδύλειον, & σφονδύλειος τορύνη, πτυφάω, τυρόεις, ὕδωρ, sed γυλιὸς, κορύνη, λάγυνος, ξύλον, φυτάω; φυταλιὰ, φυτάλμιος, υ. rariùs producunt.

In nominibus propriis, ancipites ferè communiter accipiuntur. In peregrinis servatur quantitas linguæ vernaculæ: ut Γερμανὸς *Germanus*.

Anceps dipthongi resolutæ, vel diminutæ corripitur: ut πάϊς, φυγή.

Veruntamen si quid ab hac ancipitum, ità positarum, quantitate dissentaneum obtulerit frequens lectio, quæ certissima est omnium norma, suo loco potest adscribi; ut de his modò incertis certior aliquando habeatur notitia.

Eadem ferè ratio est dignoscendæ quantitatis verborum.

Breviantur ancipites, quantum sinit positio, in penultimis verborum desinentium in γω, δω, ζω, θω, ακω, ανω, αρω, αφω, αχω, ικω, πω, τω.

Pauca in ανω sunt communia; ut αὐξάνω, ἱκάνω, οἰδάνω· aliqua longa;

longa; ut κιχάνω, φθάνω (quod tamen extra præsens anceps est.)

Πύθω *putrefacio*, longum est: ἰάχω utramque vocalem habet communem.

Producuntur verba finita in ίζω, ίγω, ίθω, ίνω, ινῶ, ίφω, ύγω, ύνω, ύρω, ύκω, ύχω, ύφω. Sed δείνω, θίγω, τρίζω, communem habent penultimam; ἀμβλύνω, ἀρτύνω, ἐντύνω, κύνω, πλύνω, rarissimè correptam; γίνομαι, σίνομαι, πίνω, ι communem; γλύφω, υ brevem habet.

Finita in αω brevia sunt. Sed διψάω, πεινάω, ἰάομαι, longa: άω post ρ vel vocalem commune est.

Communia ferè sunt terminata in ίω & ύω; ut τίω, κωκύω. Longa sunt κονίω, μηνίω, χρίω, μηνύω, μηρύω: paucula brevia ἐσθίω, κίω, φθίω, ἠπύω, μεθύω.

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerumque in penultimâ vocis variatæ; ut γίγας-γίγασι, πύψας πύψασι, ζευγνὺς-ζευγνῦσι, Τιτὰν-ᾶνος, ἀκτὶν-ῖνος, φόρκυν-υνος, ἀψὶς-ῖδος, ἐτυψα-άμην-απ, τέτυφα-απον.

Hæc regula vim habet in sequentibus, tum nominum incrementis, tum verborum.

Incrementum Nominum.

Ancipites productæ in recto, si declinentur purè, ferè communes sunt; ut δρῦς-υὸς. sic ναῦς-αὸς.

Anceps antè duplicem in ultimâ recti plerumque breviatur in obliquis; ut αὔλαξ-ακος, ἧλιξ-ικος, σύξ-συγὸς. Verùm

A longum est in obliquis sequentium: ῥάξ, θώραξ cum compositis, χόρδαξ, ἵραξ, οἴαξ, Φαίαξ, φάψ.

I ferè longum est in obliquis nominum in ιξ-ιγος, gentilium in ιξ-ικος; ut τέττιξ, Θρῆιξ: & monosyllaborum in ιψ; ut ῥίψ: similiter in hisce αἴξ, πέρδιξ, ῥάδιξ, σκάνδιξ, σπάδιξ, φοῖνιξ, φρίξ: μάστιξ, interdum corripit ι.

3°. Υ incrementum nominum in υξ-υκος longum est; ut βόμβυξ Excipe ἄμπυξ, κάλυξ, πτύξ: βέβρυξ tamen & κήρυξ habent υ commune.

Longum habetur υ in horum obliquis γύψ, γρύψ, κόκκυξ, σάνδυξ, ἔρπυξ, quod tamen alicubi breve est.

I nominum in ίων-ωνος, præcedente brevi corripitur: ut Κρονίων Κρονίωνος: Reliqua ferè in ίων servant quantitatem recti in obli-

quis: ut Κρονίων. Κρονίονος· Ὠρίων, Ὠρίωνος, antepenultimâ longâ.
Pauca in obliquis brevem habent ι quæ in recto longa est: ut Ἀμφικτίων, Πρεικτίων-ίονος.

Υρ longum in recto, corripitur in obliquo: ut πῦρ πυρὸς; ψίθυρ, μάρτυρ-υρος.

Incrementum Verborum.

Quantitas penultimæ manet in præsenti & imperfecto, per omnes voces & modos: ut κείνω, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην.

Quantitas Indicativi servatur in similibus temporibus aliorum modorum; uti & in participiis; ut κρίνω, κρῖνε, κρίνων.

Manet itidem quantitas in temporibus cognatis ejusdem & alterius vocis; ut ἔτυπον, τυπῶ, ἐτύπην, τυπήσομαι, ἐτυπέμην, τυπῦμαι, τέτυπα, ἐτετύπειν.

Penultima Indefiniti primi longa est in conjugatione quartâ: ut ἔκεινα μέγα νεῖκος-Od. σ'. v.263. Sed in tertiâ conjugatione, penultima tam futuri quàm indefiniti primi frequentiùs brevis: ut ἣν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει. Phocyl. αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι-Il. ὁ. v.234.- ἔειν ἤρισ- Theocr. Idyl.5.-Ἔκλυσε δῖνα idem Idyl. 1. In verbis autem, quorum thema exit in ω purum, α penultima post ρ vel vocalem communis est: ι, υ, post quamcumque literam sæpius longæ: ut-Ζεὺς ἔασε κρείων- Od. ύ. 273.-ἔασεν Ἕκτωρ Il. κ'. v. 299.- ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ Od. κ'. v. 450. τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω-Il. ά. v. 29.

In voce activa, penultima Indefiniti secundi corripitur: ut ἔταγον, ἔλιπον, ἔτυπον. Penultima etiam Fut. 1. quartæ conjugationis: ut ψαλῶ, κρινῶ.

Penultima perfecti activi aut medii plerumque brevis: ut τέτυφα, τέτυπα· Nisi quòd anceps thematis, trium priorum conjugationum, usu longa vel communis quantitatem retinet: ut-βέβριθεν ἄλωα Theocrit. Idyl. ί. v.46.-δένδρεα μακρὰ πεφύκει Od. ἑ. v.238.

Penultima tertiæ pluralis in ασι longa est; ut Μυρίαι ἑστήκασι Il. δ'. v. 434. ἄνδρες ἔασι Il. β'. ver. 131.

Propria reduplicatio verborum, nisi obstet positio, brevis est; Ζεὺς δ' ἐπὶ ἔργα τίθησι-Od. θ'. v.245.-τὸν Ἔρωτα διδάσκει Bion. Idyl. 3. v.4. Πιφαύσκω primam habet communem, γινώσκω sæpius productam: ut ἀλλήλοισι πιφαύσκον. Il. κ'. v. 202. ὅυς νῶϊν πιφαύσκει Δόλων-Ibid. 478. ὄφρ' εὖ γινώσκῃς- Il. ἑ. v.128. Sed νοήματα σεῖο γινώσκω Nazianz. Impropria communis est: ut ἀλλὰ κακῶς ἀφίει-Il. ά. v. 25.-βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς Ibid. v. 51.

A characteristica secundæ conjugationis ubique corripitur in duali

duali & plurali, & in singulari imperativi, vocis activæ, & in toto passivo & medio tam singulari quam plurali: ut ἵσατον ἀχνύμενοι κῆρ Il. ψ. v. 284. -τεῖπεδ' ἵσασιν ἐν πυρὶ Il. σ'. v. 346. Ἵλαθι νῦν φίλ' Ἄδωνι- Theocrit. Idyl. 15. v. 143. ἵσαμαι ὅπποτε νεῖκος- Il. υ'. v. 171. &c.

Υ Quartæ Conjugationis in Indicativo singulari activæ vocis producitur: ut- φύσις δείκνυσιν ἕκαστα. Pythag. v. 64. Sed in duali & plurali Indicativi, & in Imperativo & Infinitivo ejusdem vocis, & in toto passivo & medio corripitur: ut- βόας ἡμιόνους τε Ζεύγνυσαν αἶψα- Il. ώ. v. 785. -δαίνυθ' εὔφρων Il. ό. v. 99. Dissyllaba vocis activæ ubiq; producunt υ: ut- γαῖαν ἐδύτην Il. ζ'. v. 19. -λῦπτ' ἔδυσαν Il. σ'. v. 145. κλῦθί μευ ἀργυρότοξε.- Il. ά. v. 37.

Anceps immutabilis ubique producitur quando mutabilis in suam longam vertitur: Nam ἄϊον ab ἀΐω, ἴαλλον ab ἰάλλω, ὑλάκτεον ab ὑλακτέω, uti ἤκουον ab ἀκούω, ἤρειπον ab ἐρείπω, ὤρυτον ab ὀρύτω, producit primam: ζεύγνυμι-υσι, quia τίθημι-ησι, penultimam producit. Huc refer ἀδινῶς, primâ longâ.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur: ut νικάω *vinco*, νίκη *victoria*, primâ longâ, κορά, κοράσιον, producta α: δίκη, δίκαιος, primâ brevi, sed μανικὸς a μανία *furor*, πρᾶγος *negotium* ab ἔπραγον, producunt α, νιφόεις *niveosus* & νιφὰς *nix* à νίφω, πνιγόεις à πνῖγος *suffocatio*, corripiunt ι. Similiter quæ profluunt ab incrementis vocum: ut θωράκιον à θώραξ-ακος, ῥαγίζω à ῥὰξ ῥαγὸς producunt α.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur: ut τιμὴ, ἄτιμος, ἀτιμάω. Est etiam ubi quantitatem eandem non habent: ut- θεοῦ ἀτίμησαν ἑορτὴν Dionys. v. 1158. Πᾶν initiale in compositis corripitur, πανάπτλμος, πανάχαιοι &c. ut εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος —Bion. Epitaph. Adon. v. 56.——ἀειςῆαι παναχαιῶν Il. β'. v. 404. τῶν ἄπαν ἐπλήσθη πεδίον—— Il. υ. v. 156.—— πρὸ πάν ἦμαρ ——Il. ά. v. 601.——πάμπαν ἀμύνειν. Il ι'. v. 435. In fine alicubi legitur productum; ut-- ἄπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον. Theocrit. Idyl. 22. v. 86. ὗς, σῦς in compositione corripiuntur; ut ὑφορβὸς, συβώτης *subulcus*: sic ἄσπιλος *immaculatus* corripit ι, à σπῖλος. Derivativa & composita in ανς ab ἄω *spiro* producunt α, ut ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ——&c. Od. ι. v. 368.——ζέφυρός τε δυσαής. Od. ι. v. 295.

In compositione anceps immediatè præfixa posteriori membro compositi corripitur, tàm in hisce particulis α, δι, δυς, ἀει, ἐρι, ζα, quàm in fine aliarum vocum quæ præfiguntur: ut ἄφαλος, ὀκτάπους *octipes*, καλλιπάρῃος *formosas habens genas*, τανύπεπλος *veste longâ* indutus.

indutus. α longam habent, ἄληκτος *indesinens*, ἄλοφος *cristam non habens*, ζάλευκος *valdè albus*: communem ἀαγής.

Poetæ nonnunquam hasce de ancipitum quantitate negligunt regulas tum in ultimis tum in prioribus syllabis dictionum.

Ultimas enim breves interdum producunt: ut ὦ πύκτα Πολύδευκες —— Theocrit. Idyl. 22. v. 131. Αἴαν Ἰδομενεῦ τε —— Il. ψ'. v. 493. —— βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν —— Orph. hymn. in Æsculapium —— δὲ μετ' Ἀλεγηνορίδαο. Il. ξ'. v. 503. κωρυκιῶτα μάκαρ ἐριούνιε —— Orph. hymn. in Mercur. v. 8. μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος —— Il. φ. v. 340. Longas corripiunt: ut μήτ' ἄγαν εὐδαίμων —— Theogn. δήσας ἀλυκτοπέδῃσι —— Hesiod. —— κατὰ χῶραν ἀμείβου Phocyl. 45.

Priores itidem breves quandoque extendunt: ut —— κέρατα καὶ ἐγκλίνουσι Oppian. l. 2. v. 95. εὗρον ἀέναον κρανὰν —— Theocrit. Idyl. 22. v. 37. —— εἰν εὐύδρῳ πεζβατικῇ. Nonn. Joan. c. 6. Πύθιον καλέουσι —— Hom. hymn. in Apolli. v. 373. —— καὶ νῶτα κεκυφότα τείρετο Σιμὼν Nonn. Joan. c. 21. ὄρνιθες τί κεκράγατε —— Epigram. l. 7. Longas corripiunt: ut θεινόμενος δ' ἐδίναις —— Orph. Arg. v. 1031. ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ἔμβαλε —— Orph. hymn. in Jovem Fulminant —— κόνις ἐσμὲν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται Phocyl. v. 103. ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυτῆτ' —— Idem. 118.

Accentus.

DIctiones singulæ sive simplices sive compositæ unicum tantùm habent accentum, à quo dicuntur ἔντονοι: quædam tamen accentum quandoque exuunt, dictæ ἐγκλιτικαί: pauculæ carent, ἄτονοι.

Accentu carent ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, οὐ, οὐκ, οὐχ, εἰ, ὡς, ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ.

Acuuntur articuli ὁ pro ὅς, οὗτος, vel τοῦτο: ἡ, οἱ, αἱ pro αὕτη, οὗτοι, αὗται abs'que substantivo positi, nec sequente μὲν: ut * ἠπείλησεν μῦθον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστὶ Il. α'. v. 389. αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε Il. ζ'. v. 1. ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων Il. ψ'. v. 9. ὡς ἡ πορφυρέῃ —— Δύσατο Il. ρ'. v. 551. οἱ δὴ νῦν

* *Encliticarum regulis apponuntur exempla ex* SS. Bibliis; *Editionis regiæ* Plantin. ¶ *ex tribus editionibus* Rob. Steph. *anno* 1550. *fol.* 5.9. & 1568 *in duodecimo.* ¶ Henr. Steph. 1569. *fol.* ¶ Bezæ *per* Henr. Steph. 158 . ¶ *Bibl. Græc.* Francofurti 1597. *fol.* & Basileæ 1545. *fol.* ¶ *Bibl. Græcolat. per* Morinum Lutetiæ 1628. *fol.* HOMERI *exempla ex* Eustathio *Romæ*. 1542. ¶ *Et per* Froben. Basileæ 1560. ¶ *Ex* Didymo Basileæ 1535. ¶ *Ex* Spondano Basileæ 1606. ¶ *Ex editione* Henr. Steph. 1566. *fol.* ¶ Lectii, Aureliæ, Allobrogum 1606. THEOCRITI *ex editione* Henr. Steph. 1566. *fol.* & 1579. *in duodecimo.* ¶ Wintertoni *Cantabrigiæ*, 1635. HESIODI *ex editione* Henr. Steph. *fol.* 1566. ¶ Heinsii, 1603. ¶ Wintertoni *Cantabrigiæ*, 1635.

ἕκαται Il. γ'. v. 134. αἳ γάρ τε βοῶν προφερέσταταί εἰσι Il. κ'. v. 352. εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστυ μένῃ Theocrit. Idyll. 21. v. 45. ἡ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν Il. έ. v. 318. οἱ μὲν ἐκήρυσσον Il. β'. v. 52. αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται Il. β'. v. 90. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Marc. 12. 5. ἡ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα Il. έ. v. 357. οἱ δὲ εἶπον Luc. 9. 13. αἱ δέ τε ἔνθα Il. β'. v. 90.

Οὐ, οὐκ acuuntur ante quodvis punctum; ut ἔξεστι κῆνσον δοῦναι ἢ οὔ; Marc. 12. 14. ὁ δὲ ἔφη, οὔ. Matth. 13. 29. οὐκ· ἀλλ' Ἄργωνος Theocrit. Idyll. 4. v. 2.

Ὡς sic, ubique acuitur; ut ὡς ἔφατ' Il. ά. v. 33. ἀλλ' οὐδ' ὧς Od. ά. v. 6. *sicut*, quando in constructione post ponitur: ut κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα Il. έ. v. 476. *quodammodo*, post ὅτι; ut ἔστι μὲν ὥς Aristot.

Ἐξ, si postponitur casui, interdum acuitur; ut οὐδὲ κακῶν ἔξ Il. ξ'. v. 472. & Theocrit. Idyll. 25. v. 38. Apud Spondanum tamen & Wintertonum tono orbatur.

Omnes hæ voces ἄτονοι per compositionem auctæ accentum in se possunt recipere: ut νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται Luc. 16. 25. οἵδε δὲ οἱ &c. Il. β'. v. 5. οἵδε Il. ά. v. 302. αἵδε Od. τ'. v. 373. sic οὐκοῦν, εἶθε, ἔνθα, &c. hujusmodi.

Encliticæ.

Τὶς indefinitum per omnes casus.

Pronomina μοῦ, μοὶ, μέ· σοῦ, σοὶ, σέ· οὗ, οἷ, ἕ· σφωὲ, σφὲ, σφίσι, σφᾶς. & σφὼ * *illi*, *illos*, &c.

Verbum φημὶ in omnibus personis præsentis Indicativi exceptâ 2ª. singulari, similiter εἰμὶ in 1ª & 3ª. singularibus & 3ª. plurali: Sed † εἶ & εἶς 2ª. singularis & ἐστὸν 2ª. & 3ª. dualis vix unquam: || ἐσμὲν, ἐστὲ sæpius inclinant.

Particulæ Indefinitæ ποτὲ, ποθὶ, πῆ, ποὶ, ποῦ, πῶς. Item γε, τε, κε, κεν, νυ, νυν, περ, πω, ῥα, τοι, & plerumque θὴν ¶.

* σφὼ *illi*, εἰ μὴ σφω διέκειναν Il. ρ'. v. 531. *vos*, εἰ δὴ σφῶ ἕνεκα θνητῶν ἐρίδαινετον Il. ά. v. 574.

† Εἶ, *inclinat* Franklin. cap. 8. ἐστὸν *semel in Homero inclinat* φίλτατοί ἐστον Il. ί. v. 198. *idque editione tantum* Spondani, Lectii, & Henr. Stephani: *sed in editione* Didymi, Eustathii, &c. *servat*.

|| Ἐσμὲν, ἐστὲ *in sequentibus locis* Homeri *non inclinat*: ὁμήλικές εἰμεν Od. ό v. 196. νῦν δεοὶ ἐστ Il. π'. v. 422. σχέτλιοί ἐστε θεοὶ Il. ώ. v. 33. & Od. έ. v. 118.

¶ Θὴν *in* Homeri *editionibus sexies inclinat* Il. ϕ'. v. 448. χ'. 104. ν'. 620. π'. 852. φ'. 568. Od. ί. v. 211. *ter non inclinat*, ἦ θήν μιν Il. β'. v 276. Πηλεὺς θήν μοι Il. ί. v. 394. ὦ φίλ' ἐπεὶ θήν μοι Od. π'. v. 92. *non inclinat itidem in* Theocriti Idylliis ὕμμες θὴν Id. 5. v. 111. τὸ θὴν Id. 7. v. 83. ἦν θὴν Id. 14 v. 43.

Encliticæ

Encliticæ dictiones inclinant vel amittunt Accentum.

Inclinant, id est transferunt Accentum semper acutum, vel suum vel pro suo, in dictionis præcedentis finalem syllabam: idque fit, cùm præcedens dictio habeat

1°. Acutum in antepenultimâ; ut ἄνθρωπός τις Luc. 16. 1. ὅμοιός ἐστι Matth. 13. 52.

2°. Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi; ut τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου Matth. 26.26.

3°. Acutum in penultimâ, quæ cum ultimâ est pes trochaicus, ut οὔτέ τι πλοῦος ἐμὶν ἐπιμέμφατο, μέσφα τοι ἐχθύς Theocrit. Idyl.2. v.144. οὔτέ ποτι προτρέποντο Il. ε v. 700. & οὔτέ ποτ' ἀντεφέροντο v.701. αἴκέ ποθι Il.α. v. 128. Sed εἰμὶ & φημὶ post voces hujusmodi paroxytonas non inclinant.

4°. Cùm præcesserit Enclitica nulla ta suo accentu, ut καθώς φασί τινες Rom. 3.8. ἀγρά γέ τοι Theocrit. Idyll.7.v.149.

Amittunt accentum, quando præcedens dictio tonum habet in ultimâ, ut ὁ παῖς μου Matth. 12. 18. ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστι Matth. 5. 37. Vertunt autem gravem in acutum; ut Θεέ μου, Θεέ μου Matth.27 46. Θεοί ἐστε Joan. 10. 34.

Encliticæ monosyllabæ amittunt accentum post paroxytonas non trochaicas, ut ἡ μήτηρ μου Matth. 12. 48. τὸ στόμα μου Matth. 13. 35. ἡ θυγάτηρ μου Matth. 9. 18. vel post circumflexum in penultimâ, quando ultima solâ positione longa est; ut χοῖνιξ μου. Dissyllabæ verò non amittunt, ut σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν Rom. 11. 14. πόθεν ἐστὶ Joan. 2. 9. σαόφρων ἐστὶ Od. δ'. v. 148. χωρὶς νόμου ποτὲ Rom. 7. 9.

Verbum ἐστὶ retrahit accentum in penultimam, quando est initium orationis, vel immediatè sequitur quodvis punctum, vel etiam particulas καὶ, οὐκ, εἰ, & voces quasdam apostrophum passas τοῦτ', ἀλλ'; ut ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν 1. Cor. 15. 44. ὁ ἀγρός, ἐστιν ὁ κόσμος Matth. 13. 38. οὐκ ἔστι μαθητής Matth. 10. 24. εἰ ἔστι λόγος Act. 13. 15. τοῦτ' ἔστι Marc. 7. 2. ἀλλ' ἔστι Joan. 7. 28. Item propter emphasin apud Aristotelem, ut ἐνέργεια μὲν οὐκ ἔστι, δυνάμει δ' ἔστι Metaphys. l. 2. c. 10.

Addunt Grammatici, ὡς ἔστι.

Reliquæ omnes encliticæ servant accentum post quodvis punctum vel notam distinctionis; ut τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν Philip. 1. 15. τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειραι Marc. 5. 41. (λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοὶ λέγω Marc. 2. 10. 2° Propter emphasin ἡ ῥίζα σέ Roman. 11 18. δώσω σοί Marc. 6. 22. 23. 3° Propter distinctionem, ut οἱ ποτὲ ὄντες μακράν. Ephes. 2. 13. ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας. Luc. 14 9.

Pronomina

Pronomina post Præpositiones, & ἢ *vel*, ut plurimùm non inclinant, ut ἐκ σοῦ Matth. 2. 6. ἐπὶ σοῦ Act. 24. 19. Ἢ σέ γε Μοῦσα δίδαξε Διὸς παῖς ἢ σέ γ' Ἀπόλλων Od θ. υ. 488.

Πρὸς ante pronomen encliticum in N. T. semper acuto notatur, ut πρός με Matth. 3. 14. πρός τινα Act. 12. 12. &c. Sic πρός μιν Theocrit. Idyll. 25. v. &c. πρός με ποῖσαι Steph. t. 3. col. 673. Ἐπὶ semper ante σέ. Act. 13. 11. & 22. 19. &c. Sic τὰ μὴ ἐπὶ σοὶ θέλεις ἐπί σοι εἶναι Epictet. c. 30.

Ἀμφὶ ante ἓ apud Homerum semper Γ. δ'. v. 497. Γ. ὀ. v. 141. & 514. item Mosch. in Europ. v. 130. sic ἀμφί μιν Idem. v. 118.

Legitur & ἀμφί σοι Duport. Cantic. cap. 1. v. 11. Μετά σου Cant. cap. 6. v. 1. μετά σε ibid. cap 1. v. 4. Post Præpositiones à verbo divulsas, tum pronomina, tum aliæ encliticæ accentum non servant; ut ἔκ τοι ἐρέω Il. ά. v. 203. πού ἀπό σοι Cant. c. 7. v. 13. ἔκ τ' ὀνόμαζε Il. ά. v. 371.

Hæ sunt regulæ de encliticis certæ & melioris notæ, studiosorum fide & memoriâ dignissimæ: à quibus tamen non rarò dissident emendatissimi codices; incertum, an propter situm & collocationem hujusmodi:

Τὶς indefinitum sæpè servat accentum suum cùm præponitur verbo ex quo pendet, ut οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι Matth. 15. 32. ἵνα τὶς γνῷ Marc. 9. 30. οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ Marc. 14. 36. οὐχ ἑτέρως τὶς ἐρεῖ Theocrit. Epigr. 10. v. 3. εἰ σύ κε τὶς χειρὸς μιν ἀνειρύσῃ Mosch. in Megar. v. 116.

Verbum εἰμὶ post οὐκ in N. T. servat acutum in ultimâ per omnes personas (exceptâ tertiâ singulari,) ut οὐκ εἰμὶ ἱκανός Matth. 3. v. 11. οὐκ ἐσμὲν Rom. 6. 15. οὐκ ἐστὲ Joan. 15. 19. ὅτι οὐκ εἰσί Matth. 2. 18.

Plures ubi concurrunt Encliticæ dicuntur Synencliticæ.

Ex Synencliticis si præcedens exuerit in ultimâ circumflexum, aut in penultimâ acutum, sequens non inclinat, ut ἢ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς Il. β'. v. 238. ma è itaque in Bibliis græcolat. legitur μάρτυς γάρ μού ἐστι. Rom. 1. 9.

Τὶ inclinans accentum sæpe non recipit à sequente enclitica, ut οὐδέ τί πω Il. ά. v. 108. & 124. οὐδέ τί μιν ibidem. v. 332. οὔ τί μοι ibidem v. 335. σύ τις ἐστὶ Il. έ. v. 191. & Hesiod. ἔργ. l. 2. versu ultimo.

In priorem monosyllabam acutitonam accentu orbatam quandoque posterior dissyllaba non inclinat, præcipuè post pronomen; ut καλόν σοι ἐστὶ Matth. 18. 9. ἰσχυρότερός μου ἐστὶ Matth. 3. 11. μαθηταί μου ἐστὲ Joan. 8. 31. σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶ Act. 9. 15. μάρτυς

γάρ' μου ὅτι Rom. 1. 9. κασίγνητ☉ δέ τοι εἰμί Il. η. v. 48. ὅ σέ γε φημί Theocrit. Idyl. 25. v. 3?. ἔχθιστ☉ δέ μοι ἐσσί Il. ά. v. 176. μάλα πε σφίσι Od. ζ'. v. 155. τά οἱ ποτὲ πατρὶ &c. Il. δ'. v. 219.

Plures synenclit.cæ alternis sæpissimè acuuntur & amittunt accentum, ut ὅ γάρ πω τινά φημι Od. δ'. v. 14 . ἤκεν τίς μοι ἐρίσσε) Od. δ'. v. 80. λαλησήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν Act. 9 6. & 10. 6.

Interdum posteriori loco positæ duæ vel tres tono carent; ut εἴπερ τί ποι τι Od. δ'. v. 328. ἤ θήν σε τοι Il. ι'. v. 813.

Occurrunt & aliæ servantes tonum ubi nulla prorsus verisimilis ratio subesse videatur; ut ὅσσα ἐν οὐρανῷ εἰσὶ Theocrit. Idyl. 25. v. 90. ἐπ' ἐσχάτῃ τινὸς ἀγχοῦ Mosch. in Megar. v. 97. πῶς δὲ φῄς Il. δ'. v. 351. Ζεύς εἰμί Mosch. in Europa v. 151. εἰ μή σφάς ὤνασαν Theocrit. Idyl. 16. v. 57. ὅτι ῥα Il. ά. . 56. ἤλυθε γάρ στείχων τις ἀπ' Ἄργε☉ Theocrit. Idyl. 25. v. 164.

Denique innumera pæ.è depromi possunt exempla à regulis multùm discrepantia, quæ existimantur ab incuriâ potiùs typothetarum quàm authorum industriâ prodiisse in lucem. Proinde admonendi sunt lectores, ut grammaticorum præceptis constanter adhæreant, nec à prælorum dubiâ fide, aut potiùs sphalmatis in errorem se duci patiantur. Variis enim modis tum in iisdem tum in diversis exemplaribus tonum retinent, inclinant, amittunt; ut ἀπό σου. Matth. 12. 38. in editione Bibl. Reg. Bibl.-Græc. Bibl. Græcolat. Bezæ. Verùm ἀπό σοῦ in utroque Steph. Enclitica σοῦ in eodem contextu Apocal. 18. 14. bis posita secundum diversas editiones sic variatur; ἀπό σε & ἀπό σε inclinat & retinet in edit. Bezæ, Bibl.-Græ. Francofurt. Utroque loco inclinat in Bibl. Reg. Servat in utroque apud Steph. Bibl.-Græc. Basil. Bibl.-Græco Lat. Sic ἦ ῥά νύ μοι τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοί τί Il. η. v. 48. Eustath. ἦ ῥά νύ μοί τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥά νύ μοι τί Il. η. v. 48. Didym. ἦ ῥα νύ μοι τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοι τὶ Il. η. v. 48. editione Lectii. ἦ ῥα νύ μοί τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοι τι Il. η. v. 48. editione Spondani. ἦ ῥα νὺ μοί τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νὺ μοι τὶ Il. η. 48. Hen. Steph.

Regulæ accentuum in dictionibus ἐντίνοις.

1°. Generales; quæ respiciunt simul plures dictionum species, vel dictionis ejusdem plures variationes.

2°. Speciales; quæ de singulis separatim traduntur speciebus dictionum pro varietate primæ terminationis.

Generales

Reg. 1ª. Accentus Acutus & Circumflexus occupant priorem syllabam.

Circumflexus notat syllabam longam naturâ vel usu: antepenultimam nunquam: nec penultimam, quando ultima est naturâ vel usu longa.

Acutus quartam à fine syllabam non afficit. In hyperdissyllabis antepenultimam occupat, quoties ultima est brevis; penultimam, quoties ultima longa est; ut ἄνθρωπος ἀνθρώπου· τύπτομαι ἐτυπτόμην· Super ultimam non pingitur; semper tamen in interrogativo τίς, vel ante incliticas, vel punctum distinctionis: aliàs ubique tam in orationis contextu, quam seorsim posita dictio, si tonum habuerit in fine, nec circumflexum, gravi notatur; quæ tamen syllaba dicitur acui, uti & dictio acutitona.

Αι & οι finales, ratione accentûs, pro brevibus habentur; ut ἄνθρωποι, εὖνοι, τύπτομαι· præter αι & οι in Optativis; ut τύψαι, τύπτοι in syllabis contractis; ut εὖνοι, λεχοῖ· aliisque circumflexis; ut ποῦς· Item in Adverbiis; ut οἴκοι.

Excipiuntur à generali regula plurimæ dictiones simplices & compositæ, quarum varietas penè infinita regulis comprehendi vix potest: de quibus tamen aliquid infrà admonebitur.

Reg. 2ª. Longa naturâ vel usu ante finalem naturâ brevem, si tonum habuerit circumflectitur; ut σῶμα, εἶμι· Ante finalem solâ positione longam sæpius circumflectitur; ut αὖλαξ, χοῖνιξ· sed λαίλαψ, μείραξ. Finales in ευ & ου, si tono afficiantur habent circumflexum; ut εὖ, ποῦ. excipe ἰδού, ἰού.

Reg. 3ª. Monosyllaba incontracta acuuntur; ut χθών, ὅς. Verba autem Monosyllaba si fuerint producta circumflexum postulant, in quibuscunque personis; ut ἦν, θῶ, εἶς. Sed φής 1ª. præsentis Indic. ut distinguatur à φῇς 2ª. Subjunct. Eustat. Od. ἡ. v. 139

Circumflectuntur quædam 1ª. Nomina βοῦς, γραῦς, δρῦς, λῖς μῦς, ναῦς, οἶς, οὖς, παῖς, πᾶς, ποῦς, πῦρ, σκῶρ, σῦς, ὗς, φθοῖς. 2ª. Adverbia, αὖ, νῦν, μὴν, οἷ, ὦ. ἦ, αἶ. 3ª. Conjunct. οὖν.

Reg. 4ª. Gravis subintellectus, sequente Acuto, per contractionem fit Acutus; ut πλακοέντων πλακούντων· ποιεέτω ποιείτω.

Ex Acuto cum gravi post se subintellecto, fit Circumflexus; ut τειχέων τειχῶν, πιέω πιῶ·

Excipiuntur quidam casus contracti; qui acuunt ultimam;

1ª. Acu-

1°. Acuitur accusativus singularis 4ª. contract. ut λεχώ· sed αἰδῶς & ἠῶς apud quamplurimos circumflectunt accusativum.

2°. Acuuntur Nominativi, accusativi, & vocativi duales ὀλοπαθῶν in α & ω· ut μνάα μνᾶ, νόω νῶ, νῶϊ νῶ, σφῶϊ σφῶ·

Composita ex nominibus proparoxyt in ος, retracto accentu, acuunt penultimam; ut εὔνοος εὔνους, εὔνόυ εὔνου. item ἄθροος & ἀθρόος ἄθρους, ἀθρόου ἄθρου: quibus adde composita in ηθης ab ἦθος & ηρης ab ἐρέσσω quæ penacuunt Genitivum pluralem: ut συνηθέων συνήθων, τειηρέων τειήρων.

Reg. 5ª. Accentus ante syllabas contrahendas manet ante contractas; ut πόλεε πόλει, τεῖχος τείχους.

Verùm nomina in εος antepenacuta, post contractionem circumflectunt ultimum in ους· ut ἀδελφίδεος ἀδελφιδοῦς, χρύσεος χρυσοῦς: item κάνεον κανοῦν *canistrum*.

Reg. 6ª. In Adjectivis & Participiis accentus manet super eandem syllabam masculini, fœminini, & neutrius generis per omnes casus; ut καλὸς, ἡ, ὸν· πᾶς, πᾶσα, πᾶν· τιμάων, άουσα, άον· At εἷς ἕν, φαῦλος φαύλη, ἥμισυς ἡμίσεια propter Reg. 1ᵃᵐ. τυφθεὶς, εῖσα propter Reg. 2ᵃᵐ.

Adjectiva hyperdissyllaba in ων & ης penacuta retrahunt accentum in neutro; ut βελτίων βέλτιον, αὐτάρκης αὔταρκες.

Duo hæc ἐλαχὺς, λιγὺς acuunt antepenultimam fœminini ἐλάχεια, λίγεια.

Reg. 7ª. Accentus manet super eandem syllabam vocis rectæ, & obliquæ sive variatæ; ut λόγος λόγου, τειχὰς τειχάδος, τύπτω, τύπτε, τύπτοιμι, circumflexus itidem manet, manente longa: ut Ἑρμῆς, οῦ, ῆ, &c. ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, &c. τυπῶ, τυποῖμι, τυπεῖν. τυπῶ, -εῖς, &c. Exceptiones ad Reg. 7ᵃᵐ.

Interdum mutatur species accentûs, interdum & sedes.

Mutatur species Accentûs:

1ª. Acutus vertitur in circumflexum per Reg. 2ᵃᵐ. in penultimâ nominum crescentium; ut σωτὴρ σωτῆρος.

Nomina oxytona circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi, 1ª. 2ª. & 3ª. simplicium per omnes numeros; ut κοιτὴς, οῦ, ῆ, αῖν, ῶν, αῖς· τιμὴ, ῆς, ῆ, αῖν, ῶν, αῖς· θεὸς, οῦ, ῷ, οῖν, ῶν, οῖς.

Huc spectat uterque Articulus: Adjectiva etiam & Pronomina Oxytona in ος. quibus accedunt ὅ, ὅι, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, ῷ, ῇ, ῷ· Item ἐγὼ, ἐμοῦ· σὺ, σοῦ.

Oxytona in εὺς circumflectunt vocativum in εῦ; in ὼ & ὼς quartæ contract. Vocativum in οῖ; ut βασιλεὺς, ὦ βασιλεῦ, λεχὼ, ὦ λεχοῖ.

2. Circumflexus vertitur in acutum, per Reg. 1^am. σῶμα σώματος, Ἡρακλῆς-έος, τυπῶ-έσθω, τυπεῖμι-οίτην.

Nominativi, Accusativi, & Vocativi duales, non alium in ultimâ quam acutum gerunt; ut Sing. ὁ νοῦς Dual. τὼ νώ. S. τὸ ὀστοῦν. D. τὼ ὀστώ.

Mutatur sedes accentûs:

Per regulam 1^am. ἄνθρωπος, ἀνθρώπου· σῶμα, σωμάτων· ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος· τύπτω, ἔτυπτον· ἀκούω, ἄκουε, ἀκούοιμι· ἔτυπον, ἐτυπέτην· τύπτε, τυπτέσθω.

Per speciales Anomalias variatur sedes in Nominibus & Verbis.

In flexione Nominum: 1°. Promovetur Accentus.

Nomina Monosyllaba Genitivum & Dativum singularem & Dativum pluralem acuunt in ultimâ; ut χείρ, χειρός, χειρί, χερσί· πούς, ποδός, ποδί, ποσί· εἷς & ἕν, ἑνός, ἑνὶ cum compositis μηδενὸς, μηδενὶ &c. sed οὐδέσι, μηδέσι in plurali. Per contractionem facta sæpius pænultimam circumflectunt; ut κῆρ, κῆρος, κῆρι: apud nonnullos interdum acuunt ultimam; ut κηρὸς, κηρί. Pronomen δεῖς, uti & participia, sequuntur generalem regulam, ut δεῖς δεῖνος, θεὶς θέντος· quibus adde Ὤψ ὦπος Nomen Viri In plurali πᾶς circumflectit penultimam dativi πᾶσι· πῦρ acuit ultimam Nom. Acc. Voc. πυρά· κλεὶς circumflectit in singulari κλεῖν, in plurali κλεῖς. Πλάταια Nomen Urbis facit in plurali Πλαταιαί.

Genitivum & Dativum dualem & genit. pluralem circumflectunt in ultimâ; ut χεροῖν, χειρῶν. Quæ verò tonum habent in penultimâ genitivi singularis, vel circumflectuntur in recto, non habentia υ ante σ, penacuunt Genitivum pluralem; ut λάων à λᾶς λᾶος; sic δᾴδων, κράτων, παίδων, πάντων, φώτων *luminum*, item ὤτων ab οὖς. His adde θώων à θὼς, βώων à βῶς, φώδων à φὼς, δμώων à δμῶς, sed δμωῶν à δμωός.

Τὶς indefinitum servat accentum in ultimâ genitivum verò dualem & pluralem circumflectit; ut τὶς, τινὰ, τινοῖν, τινῶν. τίς interrogativum acuit penultimam per omnes numeros; ut τίς, τίνα, τίνοιν, τίνων.

Accentum Monosyllaborum sequuntur κύων & ἀρὴν syncopen passa; ut κύων, κυνὸς, κυνὶ, κυνῶν· δόρυ & γόνυ in casibus metathesin passis; ut δόρυος, δουρὸς, &c. γυνὴ etiam γυναικὸς (ab inusitato γύναιξ) vide pag. 19. δύω, δυοῖν, δυεῖν, δυσί· ἄμφω, ἀμφοῖν.

Nomina 1æ. & 2æ. simpl. circumflectunt ultimam genitivi pluralis; ut τελώνης, τελωνῶν. μοῦσα, μουσῶν. πᾶσα, πασῶν. ὀξεῖα ειῶν. τετυφυῖα-υιῶν, τυφθεῖσα-σῶν &c.

Fœminina

Fœminina barytona adjectivorum, Pronominum & Participiorum in ος, penultimam genitivi pluralis acuunt; ut ἄλλος, η, ἄλλων. ἅγιος, ια, ἁγίων· τυπτόμενος, μένη, μένων· item μεγάλη, μεγάλων ab inusitato μεγάλος. Quatuor etiam Substantiva 1ª. simplicium, Ἀφύων, Ἐτησίων, χλούνων, χρύστων.

Penacuta ἷος unus & μία, cum compositis, circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi; ut ἷος, ἷα, ἷον. Gen. ἷς, ἷᾶς, ἷς. Dat. ἷῷ, ἷᾷ, ἷῷ· μία, μιᾶς, μιᾷ· οὐδεμία, οὐδεμιᾶς, &c.

2°. Retrahitur Accentus.

Vocativus nominum hyperdissyllaborum in ων ονος, vel ωνος, acuit antepenultimam; ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον· εὐδαίμων, ὦ εὔδαιμον· Ποσειδῶν-ῶνος, ὦ Πόσειδον.

Composita à φρὴν accentum in Vocativo servant; ut δαΐφρων, ὦ δαΐφρον· Sequentia vertunt penacutum in antecircumflexum per reg. 2am. Μαχάων, Ἱκετάων, Ἀρετάων, Λακεδαίμων, Εὐδαίμων, Παλαίμων; ὦ Μαχᾶον, Ἱκετᾶον &c. Σαρπηδὼν facit ὦ Σαρπῆδον. Legitur etiam neutrum χάειον & χαεῖον.

Substantiva in ης 1ª. contractorum acuunt antepenultimam Vocativi; ut Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες· Ἡρακλῆς, ὦ Ἡρακλες. & Ἡράκλεις ab Ἡράκλεες· similiter συγγενὴς, ὦ σύγγενες. Quatuor Substantiva in ης. 1ª. Simplicium penacuta retrahunt accentum in Vocativo; ut ἀνακήτης, δεσπότης cum compositis, εὐρυόπης, μητιέτης vocat. ὦ ἄνακητα, δέσποτα, εὐρύοπα, μητίετα.

Quædam nomina in ηρ in aliis casibus retrahunt, in aliis promovent Accentum:

Ἀνὴρ, γαστὴρ, δαὴρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, πατὴρ, σωτὴρ, in Vocativo accentum retrahunt; ut ὦ ἄνερ, θύγατερ, σῶτερ &c.

Ἀνὴρ & θυγάτηρ itidem primam acuunt in Accusativo singulari, & in Nominativo, Accusativo, & Vocativo duali, syncopen passis; ut ἄνδρα, ἄνδρε, ἄνδρες, ἄνδρας· θύγατρα, θύγατρε &c.

Ἀνὴρ, γαστὴρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, πατὴρ, post factam syncopen, acuunt ultimam Genitivi & Dativi singularis; ut ἀνδρὸς, ἀνδρί· θυγατρὸς, θυγατρί· Circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi dualis & Genitivi pluralis; ut θυγατροῖν, θυγατρῶν· Penultimam acuunt Dativi pluralis; ut ἀνδράσι, θυγατράσι· Γαστὴρ facit γαστῆρσι. Θυγάτηρ & μήτηρ penacuunt omnes casus imparisyllabicos ante syncopen: ut θυγάτηρ, θυγατέρος, θυγατέρι, &c.

Non abs re erit integram flexionem Nominis in ηρ ob oculos ponere, ut variatio accentûs clariùs elucescat:

Sing. N. Θυγάτηρ. G. θυγατέρος θυγατρὸς. D. θυγατέρι θυγατρί. A. θυγατέρα θύγατρα. V. θύγατερ Dual. N. A. V. θυγατέρε θύγατρε. G. D. θυγατέροιν θυγατροῖν. Plur. N. θυγατέρες θύγατρες. G. θυγατέρων θυγατρῶν. D. θυγατράσι. A. θυγατέρας θύγατρας. V. θυγατέρες θύγατρες. In

Dictio composita cum encliticâ eundem expetit tonum, quem extra compositionem gerit, per omnes casus, verso gravi in acutum; ut ἥντινα, ὅσπερ, οὔτινος, ᾧτινι, ὧντινων, non ἥνπερ, ὅσπερ, οὗτινος, ᾧτινι, ὧντινων: observatis encliticarum, non ἐντόνων, legibus. Similiter indeclinabiles μήτε, οὔτε, εἴθε, &c. non μή τε, οὔ τε, εἴ θε, &c.

In formatione Verborum: 1°. Promovetur Accentus.

Indicativus { Circumflectit ultimam futuri primi 4ᵃ. & futuri secundi omnium conjugationum, in voce activâ: penultimam utriusque in mediâ; ut σπερῶ, τυπῶ· σπεροῦμαι, τυποῦμαι. Item penultimam 3ᵃ. pluralis in præsenti verborum in μι; ut τίθημι, τιθεῖσι· sed ἄημι, ἄεισι.

Imperativus { Circumflectit ultimam indefiniti 2di. Medii: ut τυποῦ. acuit ultimam indefiniti 2di. act. in sequentibus εἰπέ, ἐλθέ, εὑρέ, interdum ἰδέ, λαβέ. Penacuunt Grammatici tres imperativos indef. 2di medii γένου, βάλου, ἔλεγχου.

Subjunctivus { Circumflectit ultimam in omnibus indefinitis passivis, & in præsenti & indefinito secundo activo verborum in μι: ut τυφθῶ, τυπῶ, τιθῶ, θῶ.
Penultimam in perf. pass. circumflex. & in præs. & perf. verborum in μι; ut πεποιῶμαι, τιθῶμαι, τεθῶμαι.

Infinitivus in -ναι tono afficit penultimam: ut τετυφέναι, ἱστάναι, τυφθῆναι, στῆναι.

Infinitivus { Circumflectit ultimam indefi. & fut. 2i. acti. ut τυπεῖν.
Penultimam acuit indefi. secundi medii: ut τυπέσθαι.
Accentum exigit in penultima indefiniti primi activi, & perfecti passivi: ut τύψαι, τετύφθαι, ποιῆσαι, πεποιῆσθαι.

2°. Retrahitur Accentus.

Imperativus dualem & pluralem indefiniti secundi medii acuit in antepenultimâ: ut τυπεῦ, τύπεσθε.

Tempora finita in μην variant sedem accentûs in personis pro variatione quantitatis ultimæ, juxta regulam primam; ut τυπτοίμην, τύπτοιο. Sed in Optativo perfectum passivum & futurum secundum medium, præsens etiam & perfectum verborum in μι, retinent accentum super eandem syllabam: ut βεβοήμην, ῆο· τυποίμην, οῖο· ἱσταίμην & ἑσταίμην αῖο, &c. Quod si verbum in μι sit deponens, regulariter sedem variat: ut δυναίμην, δύναιο, &c.

Indefinitum 1um. in tribus modis tonum plerunque mutat, non mutatum in elementis; in Opt. act. 3ª. pers λύσαι, ποιήσαι, τελέσαι: infinit. λῦσαι, ποιῆσαι, τελέσαι: Imperat. med. λύσαι, ποίησαι, τέλεσαι. Penultima dissyllaborum brevis in his tribus acuitur; ut τύψαι, λέξαι: Ubique secundum regulas.

Hæc omnia in Paradigmate tanquam synopsi clariùs conspiciuntur.

Speciales Regulæ Accentuum.

A 12. generali regulâ multifariàm receditur in quàm plurimis dictionibus: Varia enim est & incerta admodùm accentûs notatio in primâ vocum terminatione, præcipuè Nominum: quorum infinitam penè multitudinem in numerato habere, & immensam congeriem in fasciculum stringere, quid aliud est quàm oceanum simpulo infundere. Rectè enim Gaza, Πολυσχιδὴς ἢ ἀόριστος τὰ πολλὰ ἡ εὐθείας τόνος. Erit tamen operæ pretium vocabula illa quæ usu magis recepta sunt, in summa capita & classes terminatione & accentu discriminatas referre; operisque desideratissimi rudimenta quædam ὡς ἐν τύπῳ exhibere. Quibus, si arriserint, addi possunt plura quæ desunt: aut si visum fuerit, mutari in melius, quæ hic afferuntur: ut quoquo tandem modo operosum hoc spemque superans inceptum, numeris aliquando omnibus absolutum prodeat. Neque ampliùs hunc in finem parandi ingentes & singulis de vocibus revolvendi consulendique sint Lexicographi, quos meritò nobis magnâ ex parte suspectos reddunt manifesta passim & egregia præli emendatissimi sphalmata: quin potiùs ad manum prætò sit regula quæ certiùs multò & expeditiùs studiosis, subinde hæsitantibus, succurrat.

Toni vocabulorum, quæ deinceps sequuntur, ad normam H. Stephani exiguntur: quam tamen non undequaque perfectam exhibent Typothetæ; ut qui non falsas modò sed & sibi diffidentes interdum appinxerint notas, & pro *thesauro carbones* obtruserint quærentibus. Inprimitur enim ὀελόδρομος t. 2. 1460. l. 15. ὀελόδρομος 1461. l. 1. ὀνομακλυτὴς t. 2. 269. B. ὀνομάκλυτος 1323. F. πυρὰ in Indice, πύρα t. 3. 623. E. Ἄιανος pro Ἀιανὸς in Indice, &c. permulta hujusmodi. Ut igitur certiùs excutiatur veritas, perlustrata atque diligenter collata sunt alia *boni nominis* Lexica; *Suidæ*, *Favorini*, *Budæi*, & *Constantini* (qui duo omnium mendosissimè sunt excusi:) *Hesychii* denique ex quo dictiones minus usitatas post illum reliqui excripserunt. Ubi verò eorum unus aut plures cum Stephano non consenserint de accentu vocabuli minimè familiari & cognito, Stephano primas deferimus, & tonos ex ipso quasi regulares præscribimus: aliorumque insigniores discrepantias in fine πολυτόνων subnotamus.

Accentus Nominum in recto.

Nomina oxytona.

In declinatione primâ Simplicium:

1°. Hyperdissyllaba verbalia in της, non præcedente α, ε, ι; ut ποιητὴς· Item ἀκροατὴς, θεατὴς, θηρατὴς, πειρατὴς· ἀναιρετὴς, εὑρετὴς. λαρυγγιτὴς. Inusit. ὀιατὴς, *comatus*, ὀρατὴς *spectator*, χαυνιτὴς *prodigus*. Participalia in της; ut ἐθελοντὴς.

Pauca itidem dissyllaba, κριτὴς, κτιστὴς· & minus usitata κλωστὴς, λωπὴς, μηνστὴς, νικτὴς, τιμητὴς.

Composita finita in φραστης, παιστης, στικτης; ut πρωραφραστὴς, συμπαιστὴς, ζημιαστικτὴς: Quædam ex λύτης & ῥαίστης; διαλυτὴς, καταλυτὴς, θυμοραιστὴς, Ἰλιο-ραιστὴς. Item συνετὴς.

2°. Denominativa in στης; ut ὠμηστὴς. Item αἰχμητὴς: quod tamen verbale esse vult Etymologus.

Siqua nomina harum aut ſequentium terminationum diſcrepent accentu referuntur ad ſedes nominum, quibus accentu conveniunt.

In declinatione ſecundâ : Oxytona ſunt;

1°. Nonnulla in α : viz. Appellativa in αλιὰ; ut φυταλιά.

Verbalia in ρὰ purum; ut χαρά.

Hypertriſſyllaba appellativa, præcipuè plantaria, in ωνιὰ ut; ἰωνιὰ *violetum*, κρινωνιὰ *lilii planta*.

Alia particularia: ἀγορὰ *concio*, ἀγυιὰ *vicus*, αἱμασιὰ *ſepes*, ἀλωὰ *area*, ἀνθρακιὰ *ſtrues carbonum*, ἀρὰ, ἀπειλὴ *comminatio*, ἀραιὰ *ventriculus*, ἀχυρμιὰ *acervus palearum*, Αὐγειαὶ *nomen Urbis*, γενεὰ *generatio*, δωρεὰ *donum*, ἐγγυὰ *fidejuſſio*, ἐσχατιὰ *extremitas*, ζειρὰ *ſagulum*, θαλαμιὰ *receptaculum remi*, Θεσπιαὶ *loci nomen*, ἱμονιὰ *funis*, Κεγχρεαὶ *Cenchreæ*, μακρὰ *folium*, μηδυιὰ *noverca*, μυρμηκιὰ *formicarum caverna*, νευρὰ *nervus*, ὀργυιὰ *ulna*, ὁρμιὰ *linea piſcatoria*, οὐρὰ *cauda*, παρειὰ *maxilla*, παιδιὰ *luſus*, πατριὰ *familia*, περιστερὰ *columba*, Πλαταιαὶ *nomen Urbis*, πλευρὰ *latus*, πρασιὰ *areola*, πυρὰ & πυρκαιὰ *rogus*, σειρὰ *catena*, σκιὰ *umbra*, σκοπιὰ *ſpeculum*, σπογγιὰ *ſpongia*, σποδιὰ *cinis*, στοὰ *porticus*, στρατιὰ *exercitus*. ψασιὰ *locus ubi ſiccantur ficus*, τροχιὰ *curſus*, τροχαλιὰ *orbita rotæ*, φορβειὰ *paſtus*. χειὰ vel χιὰ *latibulum ſerpentis*.

Inuſitata, ἀκαιτα *boum ſtimulus*, ἀλωπὰ *vulpes*, ἀμμὰ *mater*, ἀντιχαρὰ *humeri pars*, γεραιὰ *vetula matrona*, θημωνιὰ *cumulus*, ζυγιὰ *jugum mulorum*, κοιαὶ *ſphæra*, λαβὰ *gutta*, λεῖπαι *præfecturæ*, μαμμεὰ vel μαιμεὰ *medicamenti genus*, μωὰ *cantilena quædam*, οἰὰ *pellis ovina*, ὁρμειαὶ *impetus*, στελειὰ *manubrium ſecuris*, σφαιαὶ *mina*, τεφρὰ *cinis*, Φλειὰ *Proſerpina*, ψιὰ *gaudium*.

2°. Multa in η. Finita in γὴ, δὴ, ωὴ; ut ὀργὴ, χορδὴ, ζωή.

Hyperdiſſyllaba in ωλὴ, ωκὴ, & ωχὴ, ωρὴ, ωτὴ; ut παιπωλὴ, ἀκωκὴ, ἀνακωχὴ, ἐλπωρὴ, καλαμωτή.

Verbalia in η ſervantia characteriſticam temporis; ut γραμμὴ, διδαχὴ, φυγὴ, σιγή. Verbalia itidem in μονὴ; ut πλησμονή.

At quæ oriuntur ex præſenti Baritonorum ſerè ſunt penacuta.

His adde particularia: Ἀβιλινὴ *nomen loci*, Αἰγαὶ *nomen inſulæ*, αἰχμὴ *cuſpis*, ἀκὴ (pro quo legitur ἠκὴ & κηκὴ) *acies*, ἀκμὴ *vigor*, ἀκοστὴ *hordeum*, ἀλινσὴ *gluma*, ἀλκὴ *robur*, ἀορτὴ *arteria magna*, ἀρετὴ *virtus*, ἀρχὴ *principium*, ἀστεροπὴ & στεροπὴ *fulgur*, αὐλὴ *ſtabulum*, Ἀφρικὴ *Africa*, βιοτὴ *vita*. βουλὴ *conſilium*, γαμφηλὴ (rariùs γαμφὴ) *maxilla*, γεντιανὴ *gentiana herba*, γυνὴ *mulier*, δοιὴ *dubitatio*, δραχμὴ *drachma*, ἑλικὴ *ſalix*, ἑορτὴ *feſtum*, εὐλαὶ *vermes*, εὐχὴ *precatio*, ἡδονὴ *voluptas*, θηλὴ *papilla*, θηλονὴ *nutrix*, θυηλὴ *ſacrificium* καλλονὴ *pulchritudo*,

chritudo, καρφυλαὶ *strata ex festucis*, κεφαλὴ & κορυφὴ *caput*, κριθὴ *hordeum*, λιταὶ *preces*, μορφὴ *forma*, μοτὴ *lineamentum*, ἐμπὴ *vox*, ὀπὴ *foramen*, ὁπλὴ *ungula*, οὐλὴ *cicatrix*, ὀχὴ *cibus*, Παγασαὶ *loci nomen*, παλαιστὴ *palmus*, παλλακὴ *pellex*, πιμελὴ *pinguedo*, ποινὴ *pœna*, πυγμὴ *mensuræ genus*, ῥιπαὶ *sublicæ*, σπουδὴ *studium*, στιγλαὶ *ciphræ*, σκευὴ *vasculum*, σταφυλὴ *uva*, σπιθαμὴ *spithama*, σχολὴ *otium*, ὑπναλὴ *aspis somno necans*, φλογμὴ *flamma*, φοινικὴ *palma*, φυλὴ *tribus*, χηλὴ *unguis*, χολὴ *ira*, ὠτειλὴ *cicatrix*, ψωλὴ *pudendum*, ὠβὴ *tribus*. Quibus adde ex præsenti Barytonorum orta hæc; βοσκὴ *cibus*, ὀφειλὴ *debitum*, τριβὴ *attritio*, ψυχὴ *anima*.

Inusitata: ἀβοαὶ *preces*, αἰπολὴ *caprile*, ἀλυχὴ *fastidium*, ἀμωγαλαὶ *cuspides*, ἀμφὴ *aula*, ἀπελλαὶ *sacrivit*, ἀχαὶ *optata*, βασιλὴ *regnum*, βρυταὶ *reliquiæ*, γλυκὴ *herbæ genus*, γυπαὶ *vulturum nidi*, δηλὴ *voluntas*, ἰδωγαθὴ *cibus*, ἰθμὴ *vapor*, εἰαὶ *leguminum purgationes*, ἐκθλιβὴ *afflictio*, ἐρχατὴ *custodia*, ἐρμὴ *exitus*, Θαλαμαὶ *fanum Dioscurorum*, θεμιστὴ *lex*, θιναὶ *acervi arenarum*, ἰσθλὴ *caprina seu ovina pellis*, καλαδρυγαὶ *aquæ ductus*, καπελαὶ *præsepia*, κοδομαὶ *hordei exiccatio*, κονδυλαὶ *tumores*, κορθὴ *extrema sagittæ pars*, λιωὴ *torcular*, μωνὴ *neglectus*, οἰχμὴ *famula*, ὀρχμαὶ *septa*, ὑννὴ *vomer*, ὑρχὴ *instrumentum nauticum*, χειμὴ *hyems*, χιλὴ *pabulum*, χρωτὴ *corpus*.

Fœminina in α & η deducta à masculinis in ος servant eorum accentum; ut θεὸς, θεά· ἀδελφὸς, ἀδελφή. Pleraque in οια ex οα habentia ι epentheticum; ut ποιὰ, ῥοιὰ, χροιὰ, ψοιὰ· sic ζειὰ pro ζέα, δειρὴ pro δέρη.

Multa Substantiva 1ª. declinationis, facta ex participiis fœmininis masculinorum in ος, tonum in ultimâ habent; ut δεξαμενὴ *receptaculum*, εἱαμενὴ vel ἰαμενὴ *locus fruticosus*; Item propria Ἀλαλκομεναὶ, Κλαζομεναί.

In tertiâ declinatione.

Oxytona in ος.

1°. Nomina finita in αδὸς, αυδὸς, ηδὸς, ιδὸς, ηγὸς, ωγὸς, ωδὸς; ut ἀγλαὸς, ἀγαυὸς, αἰζηὸς, υἱὸς, φηγὸς, ἀρωγὸς, νεοαοὸς.

2° Adjectiva in κὸς, νὸς, πὸς, * τὸς: ut λευκὸς, ἁγνὸς, χαλεπὸς, λεπτός. In λὸς, si non præcesserit vel υ; ut καλός. Item νεογιλὸς *recens natus*, παχυλὸς *crassus*. In ρὸς; ut ξηρός: exceptis primitivis, pronominibus, comparativis in ρος: præter ἱερὸς, δεξιτερός.

** Adjectivorum tonos uti & flexionem sequuntur pronomina; ut αὐτός.*

3°. Substantiva verbalia in τὸς & τρὸς: ut κοπετὸς, ἰατρός. In ηλὸς, στὸς; ut πηλὸς, ἱστός. Substantiva omnia in μὸς, non præcedente ε: ut λιμός.

Inusitata quædam in εμὸς: ut ἀλεμὸς *jactantia*, θεμὸς *præceptum*, λεμὸς *guttur*.

Quædam adjectiva in μος; ut ἁμὸς *unus*, δοχμὸς & λοχμὸς *obliquus*,

liquus, ἐμὸς *meus*, θερμὸς *calidus*, ἰταμὸς *temerarius*, ὁμὸς *ſimilis*, σιμὸς *ſimus*, ὠμὸς *crudelis*.

Hyperdiſſyllaba in ωλὸς, ωνὸς, ωπὸς, ωρὸς; ut Πακτωλὸς, οἰωνὸς, Ἀσωπὸς, τιμωρός.

Propria, item nomina piſcium & avium in ανὸς: ut Γερμανὸς, Λυκιανὸς, κυπρειανὸς, φασιανὸς. In ιὸς nomina avium; ut αἰγυπιός.

Particularia quædam Subſtantiva in κὸς, λὸς, νὸς, πὸς, ρὸς, τὸς, accentum habent in ultimâ more Adjectivorum.

1°. In κὸς: Αἰακὸς *Æacus*, Ἀνακοὶ *Dioſcuri*, ἀσκὸς *uter*, ἀστακὸς *cancri genus*, Δαμασκὸς *Damaſcus*, δοκὸς *trabs*, θριγκὸς *pinnæ murorum*, ὁλκὸς *tractus*, σηκὸς *ſtabulum*, φακὸς *lenticula*, φαρμακὸς *veneficus*, φολκὸς *ſtrabo*, φωνασκὸς *vocis Magiſter*, χαλκὸς *æs*, ψιττακὸς (& σιττακὸς) *pſittacus*.

Inuſitata, ἀρκὸς *auxilium*, βοσκὸς *paſtor*, πεικὸς *lana*, πλακὸς *peccatum*, σκιθακὸς *trachurus piſcis*, σεικὸς *criſta in galea*, χαυκὸς & χαυνὸς *parvus digitus*, κικκὸς *gallus*, λελικκὸς *piſcis*, παλλακὸς *mœchus*, ὑσπακὸς *paxillus*.

2°. In λὸς: ἀγχαλὸς *funis nauticus*, αἰγιαλὸς *littus*, αἰγιθαλὸς *avis quædam*, αὐλὸς *tibia*, γαυλὸς *mulctra*, δαλὸς, & δαυλὸς *fax*, ἐλλὸς *binnulus*, θαλλὸς *ramus oleaginus*, θολὸς *atramentum ſepiæ*, καυλὸς *caulis*, κορυδαλὸς *galerita*, μοχλὸς *vectis*, μυελὸς *medulla*, ὀβελὸς *veru*, ὀβολὸς *obolus*, ὀμφαλὸς *umbilicus*, σαῦλος *jactator*, φαλλὸς *phallus*, φελλὸς *ſuber*, χιλὸς & χειλὸς *pabulum*, χυλὸς *ſuccus*, ψωλὸς *apella*.

Inuſitata, ἀιθαλὸς *fuligo*, ἀστεαλὸς *ſturnus*, Ἀυαλὸς *Bacchus*, βδελλοὶ *aciculæ marinæ*, βρυθαλλὸς *ſcaturigo*, γυλλὸς *quadrangulus lapis*, εἰλὸς *pondus*, ἰλὸς *lutum*, ἰταλὸς *taurus*, κανναλὸς *morio*, κιλλὸς *aſinus*, μαλλὸς *lana*, μασαλὸς *tunica*, μυλλὸς *ſtrabo*, μυλλοὶ *placentæ*, πεγελὸς *pedis talus*, σφαλλὸς *cippus*, ὑολλὸς *ſuum volutabrum*.

3°. In νὸς: ἀμνὸς *agnus*, βουνὸς *collis*, ἐλλεδανὸς *vinculum*, ἐρινὸς *caprificus*, ἰπνὸς *furnus*, καπνὸς *fumus*, κεραυνὸς *fulmen*, κρημνὸς *præcipitium*, κρουνὸς *ſcatebra*, λήνὸς *torcular*, λιχανὸς *index*, οὐρανὸς *Cœlum*, παιδνὸς *puer adultus*, ῥινὸς *pellis*, πύελος *balneum*, Σιληνὸς *Silenus*, τιθηνὸς *educator*, φανὸς *lampas*, χαλινὸς *frænum*, ὠκεανὸς *oceanus*.

Inuſitata, ἀζηνοὶ *cygni*, ἀττορνοὶ *bruchi*, ἀπευνοὶ *termini*, ἀτταγεινὸς *ſcepinus*, βλινὸς *titio*, γλαφνὸς *fulgor*, γρωνὸς *torris*, γρουνοὶ *trunci querni*, ἐμπηνὸς *clavis*, κρυμνὸς *glacies*, Λιβυρνοὶ *gens Illyrica*, ξηνὸς *ſtipes*, ὀδανὸς *dux viæ*, πιδανὸς *libum*, περνὸς *aquilæ genus*, χλωνὸς *aurum*.

4°. In πὸς: ἀταρπὸς ſeu ἀτραπὸς *via*, γρυπὸς *qui naſo eſt adunco*, καρπὸς *fructus*, κομπὸς *jactator*, μαστροπὸς *leno*, μολπὸς *cantor*, ὀπὸς *ſuccus*, τροπὸς *lorum*.

5°. In ρὸς: ἀγρὸς *ager*, ἀφρὸς *ſpuma*, γαμβρὸς *gener*

ἐκυ-

ἑκυρὸς *socer*, θαιρὸς *cardo*, θησαυρὸς *thesaurus*, θορὸς *genitura*, καιρὸς *tempus*, κηρὸς *cera*, λιμβρὸς *nox obscura*, Λοκροὶ *Locri*, μηρὸς *femur*, νεβρὸς *binnulus*, Νευροὶ *Sarmatæ*, νεφρὸς *ren*, ξυρὸς *novacula*, ὀρὸς vel ὀῤῥὸς *serum lactis*, πῃρὸς *alveus*, πενθερὸς *socer*, πυρὸς *triticum*, σειρὸς, σιῤῥὸς vel σιρὸς *scrobs*, σκιρὸς *scrupus*, σορὸς *loculus*, σταυρὸς *crux*, σωρὸς *cumulus*, τυρὸς *caseus*, φιτρὸς *caudex*, φρουρὸς *custos*, χορὸς *chorus*.

Inusit. ἀγκαρὸς *cerebrum*, ἀλτρὸς *merces*, ἀγγαρὸς *nuncius*, ἀερὸς *pratum*, δειρὸς *collis*, ἰσχαρὸς *piscis genus*, λαγαρὸς *smilax*, λαγαρὸς *gribbatulus*, λικροὶ *cervinorum cornuum rami*, ναιβροὶ *hinnuli*, ὀξηρὸς *acetum*, ὀχρὸς *vector*, χιερὸς *littus*.

6°. In τὸς : ἀετὸς *aquila*, ἀλαλητὸς *clamor*, ἁμαξιτὸς & ἁμαξητὸς *vestigium currûs*, ἁρπετὸς *milvus*, ἀταρπιτὸς *callis*, Βοιωτὸς *Bœotus*, γλουτὸς *nates*, γωρυτὸς & γωρυτὸς *pharetra*, ἐνιαυτὸς *annus*, Ἰαπετὸς *Iapetus*, κιβωτὸς *arca*, κολοσυρτὸς & κονιορτὸς *pulvis*, κοντὸς *contus*, λωτὸς *lotus*, μοτὸς *lineamentum*, μυττωτὸς *genus eduli alliati*, ὀχετὸς *canalis*, πρωκτὸς *anus*, πυρετὸς *febris*, σκηπτὸς *fulmen*, στρατὸς *exercitus*, συρφετὸς *colluvies*, Ὑμηττὸς *Hymettus*.

Inusit. ἀλοιτὸς *puer meritorius*, ἀλτὸς *merces*, ἀζαυτὸς *pulvis*, ἀσφυγετὸς *lutosus agger*, βωτοὶ *mortuorum repositoria*, χαττὸς *fragmentum*, καιετοὶ *fissura*, κιχητὸς *thuribulum*, κυλλαστοὶ *oculi*, κυλτοὶ *vasa*, λοιτὸς *pestis*, λυρτὸς *scyphus*, λυττοὶ *loca ardua*, ὀλαιτὸς & ὀλατὸς *blatero*, ὀρτὸς *ara*, παγητὸς *barba*, τραπητὸς *mustum*.

Alia quædam tum Substantiva, tum Adjectiva particularia in ος Oxytona.

1°. In ὸς purum :

In εὸς : ἀδελφεὸς vel ἀδελφειὸς *frater*, γαλεὸς *felis*, ἐλεὸς *mensa coquinaria*, ἐνεὸς *mutus*, ἑὸς *suus*, ἐρινεὸς *caprificus*, ἐτεὸς *verus*, ἠλεὸς *stultus*, Θεὸς *Deus*, θυρεὸς *scutum* ἰλεὸς *ileus morbus*, κηλεὸς *avis quædam*, κενεὸς *vacuus*, κηδεὸς *mortuus*, κολεὸς *vagina*, κωλεὸς *membrum*, λοχεὸς *insidiæ*, νεὸς *novale*, πτελεὸς *ulmus*, τεὸς *tuus*, στελεὸς *securis manubrium*, στερεὸς *solidus*, συφεὸς *hara*, σωρεὸς *cumulus*, φωλεὸς *caverna*.

Inusit. ἀλεὸς *calidus*, ἀνηρεοὶ *annuli nautici*, ἀντακαιοὶ *cete ingentia*, εἰλεὸς *caverna*, μελεὸς *vanus*, φλεγεὸς *ruber*, φρυνεὸς *rubeta*.

In ιὸς : ἀνεψιὸς *consobrinus*, Ἀσκληπιὸς *Æsculapius*, βιὸς *arcus*, δεξιὸς *dexter*, ἰὸς *sagitta*, καλιὸς *casa*, κριὸς *aries*, κωβιὸς *gobio*, πολιὸς *canus*, σκολιὸς *obliquus*.

Inusitat. γαλιὸς *hortus*, γαλιοὶ *speluncæ maritimæ*, ἰβιὸς & ἰβλιὸς *gibbosus*, φαληριὸς *splendidus*.

In οὸς : θοὸς *velox*, ὀλοὸς & ὀλοιὸς *perniciosus*.

Inusit. κολοὸς *tumultus*.

In υὸς : εἰλυὸς & ἰλυὸς *antrum*, νυὸς *nurus*, Τιτυὸς *Tityus*.

Inusitat. ἀκυὸς *auditor*, μινυὸς *parvus*, μισυὸς *dimidiâ corporis parte albus*.

In

In ωὸς: ἐῤῥωὸς *aper*, ζωὸς *vivus*, θωὸς *avis*, κολωὸς *tumultus*, λαγωὸς *lepus*, πατρωὸς *vitricus*.

In αιὸς: ἀλαιὸς *vetus*, ἀραιὸς *tenuis*, Ἀχαιοὶ *Græci*, βαιὸς *parvus*, γεραιὸς & γηραιὸς *senilis*, δηναιὸς *diuturnus*, ἐλαιὸς & κελαιὸς *avis quædam*, κραταιὸς *fortis*, λαιὸς *lævus*, παλαιὸς *antiquus*, σκαιὸς *obliquus*, συφαιὸς *subulcus*, φαιὸς *fuscus*.

Inusit. βαλαιὸς *magnus*, ζαιὸς *piscis genus*, πελλαιὸς *fuscus*, χαιὸς *probus*.

In ειὸς: Ἀλφειὸς *Alpheus fluvius*, ἀρνειὸς & ἀμνειὸς *agnus adultus*, ἀφνειὸς *opulentus*, ἐλειὸς *glis*, Ἐπειὸς *Epeus*, θαμειὸς *frequens*, Ὁλμειὸς *Holmeus fluvius*, ταρφειὸς *densus*, φατειὸς *celebris*.

Inusitat. ἀλειὸς *pauper*.

In οιὸς: γλοιὸς *sordidus*, δοιοὶ *duo*, κλοιὸς *supplicii genus*, κολοιὸς *graculus*, Ὀιὸς populi nomen πυιὸς *triticum*, φλοιὸς *cortex*, κοιτυλοιοὶ *aves domesticæ*, Inusitat. νεοιὸς *morbosus*.

2°. In ὸς impurum.

In βὸς: ἀμοιβὸς *mutuus*, ἀμορβὸς *comes*, βολβὸς *bulbus*, ἠβὸς *curvus*, κολοβὸς *mutilus*, κλωβὸς *caverna*, λοβὸς & λωβὸς *pars auris*, ῥαιβὸς *loripes*, στραβὸς *strabus*, Σαβοὶ *Bacchi sacerdotes*, ὑβὸς *gibbosus*.

Inusit. βυβὸς & βωβὸς *mutus*, θαμβὸς *attonitus*, θραμβὸς *torridus*, καλυβὸς *thalamus*, κλαμβὸς *mutilatus*, λομβὸς *recutitus*, μαδιβὸς *ligo*, σκαμβὸς *obliquus*, σκιμβὸς *claudus*, στιλβὸς *fulgidus*.

In γὸς: ἀγὸς & ταγὸς *dux*, ἀμολγὸς *mulgendi tempus*, ἀργὸς *otiosus*, γοργὸς *velox*, ζυγὸς *jugum*, θειγγὸς *pinnæ*, λαγὸς *lepus*, λοιγὸς *pestis*, μογγὸς *qui per nares sonum edit*, μολγὸς *bulga, saccus*, πελαργὸς *ciconia* Πελασγοὶ *Pelasgi*, στραγγὸς *tortuosus*, ταγγὸς *rancidus*.

Inusit. ἀμοργὸς *qui exugit*, βραγὸς *palus*, κλαγγὸς *lac*, κραγὸς *clamor*, κραυγὸς *picus*, λαρυγγὸς *nugator*, ῥογὸς *horreum*, στραγὸς *impudens*.

In δὸς: ἀδελφιδὸς *frater*, ἀοιδὸς *poeta*, Ἰνδὸς *Indus*, λορδὸς *incurvatus*, Λυδὸς *Lydus*, μαδὸς *glaber*, νωδὸς *edentulus*, ὁδὸς *via*, ὀπαδὸς *comes*, ὀρυμαγδὸς *gravis strepitus*, οὐδὸς *limen*, πηδὸς *gubernaculum navis*, σποδὸς & σπληδὸς *cinis*, φειδὸς *parcus*.

Inusit. ἀλινδὸς *cursus*, ἀφαδὸς *inimicus*, βυδοὶ *musici*, γανδὸς *vertumnus*, ἰδὸς *edax*, κηνδὸς *cumulus*, λαρυδοὶ *clavi in aratro*, σιβδὸς *verbero*, υἱιδὸς *nepos*.

In ζὸς: μαζὸς (& μαστὸς) *mamma*, πεζὸς *pedes*, πρωϊζὸς *matutinus*, χθιζὸς *hesternus*.

Inusit. ἀκοντιζὸς *jaculus serpentis genus*, βυζὸς *confertus*, πνυζὸς *ventosus*.

In θὸς: ἀγαθὸς *bonus*, αἰθὸς *niger*, βοηθὸς *auxiliator*, βυθὸς *profunditas*, ἑφθὸς *coctus*, κανθὸς *oculi angulus*, μισθὸς *merces*, ξανθὸς *flavus*, ξουθὸς *rufus*, ὀρθὸς *rectus*, ὁρμαθὸς *ordo*, σκινθὸς *urinator*, στρουθὸς *passer*, τιτθὸς *mammilla*, τυτθὸς *parvus*.

Inusit. κηθὸς *auxiliator*, κνυθὸς *parvus*, λαιθὸς *turpis*, νυθὸς *mutus*.

In ξὸς· ἰξὸς *viscus*, λοξὸς *obliquus*, μυωξὸς *glis*, φοξὸς *acuminatus*.

Inusit. Ἀξοὶ *coqui*, ἀπυξοὶ *monachi*.

In σὸς: βλαισὸς vel βλεσὸς *blæsus*, κιρσὸς *tumor*, Παισὸς & Ἀπαισὸς *Urbis & fluvii nomen* πυρσὸς *fax*, ταρσὸς *fiscella*, χρυσὸς *aurum*.

Inusit. Ἀισοὶ *Dii*, βεῤῥὸς *palus*, γλαυσὸς *fulgidus*, γνυπισὸς *otiosus*, κεισὸς *herba species*, κνισσὸς & κνισὸς *herba genus*, κορσὸς *truncus*, κυρσὸς *herba*, ὀρσὸς *agnus serotinus*.

In φὸς: ἀδελφὸς *frater*, Δελφοὶ *Delphi*, κυφὸς & ὑφὸς *gibbosus*, κωφὸς *surdus*, ὀρφὸς *nomen piscis*, πεμφὸς *bulla*, σκνιφὸς *visu hebes*, σοφὸς *sapiens*, σομφὸς *inanis*, ςυφὸς *astrictorius*.

Inusit. ἀλφὸς *albus*, λαφὸς *lævus*, σιγαλφοὶ *mutæ cicadæ*, συφὸς *hara*, παρφὸς *densus*.

In χὸς: ἀνχὸς *crudelis*, ἀρχὸς *princeps*, βρυχὸς *præco*, δολιχὸς *longus*, λοχὸς *gravida*, μοιχὸς *mœchus*, μοναχὸς *solitarius*, μυχὸς *penetrale*, οὐραχὸς *meatus urinarius*, πτωχὸς *pauper*, ῥηχὸς *septum* τροχὸς *rota*.

Inusit. ἀπυχὸν *mediocre*, βρυγχὸς *laqueus*, γλιχὸς *tenax*, κνεφαχὸς *crepusculum*, στυγὸς *injucundus*.

In ψὸς: γαμψὸς & καμψὸς *inflexus*, καψοὶ *parietes*, κινδαψὸς (& σκινδαψὸς) *planta* vel *cithara*, κομψὸς *elegans*.

Derivata in ος ex perfecto medio, si active significent, acuuntur in ultimâ; ut τομὸς *sector*, δοχὸς *capax*, ἐδωδὸς *edax*, item σκοπὸς *speculator* vel *meta*.

Genitivi oxytoni cum fiunt recti retinent tonum; ut δμῶς τοῦ δμωὸς, ὁ δμωὸς *servus*.

Oxytona composita.

Omnia in ικὸς; ut ἀρχιτεκτονικός.

Substantiva in μος: vel derivata à compositis; ut ἀναβαθμὸς, ἐπαναβαθμὸς *ascensus*: vel composita cum verbali in μος; ut μηλιαυθμὸς *caula*:

Gentilia in ος oxytona tonum retinent in compositis; ut φιλαχαιός.

Composita in --αγὸς, -ηγὸς, --αγωγὸς, --αλγὸς, -αμοιβὸς, ---αοιδὸς, -αιψὸς, -αειστερὸς, -αραγὸς, -εψὸς, -βοσκὸς, -ημερινὸς, --κλειτὸς, -κλυτὸς, -λοιχὸς, -μολγὸς, -ργὸς, --οργὸς, -υργὸς, -ωργὸς, --ολκὸς, -παιὸς, --πεμπὸς, -φορβὸς, -ωδὸς, -ωπὸς, -ωρὸς vel -ουρὸς ab οὖρος *custos*, -πηγὸς à πήγνυμι, -αππὸς à δάπεδον; ut ξεναγὸς *hospes*, κυνηγὸς *venator*, παιδαγωγὸς *puerorum institutor*, ποδαλγὸς *pedibus dolens*, χρυσαμοιβὸς *nummularius*, φιλαοιδὸς *poetarum amans*, αὐτανεψιὸς *consobrinus*, ἐπαειστερὸς *sinister*, ἐπαραγὸς *auxiliator*, πορνοβοσκὸς *leno*, μυρεψὸς *unguentarius* καθημερινὸς *diurnus*, τηλεκλειτὸς *longè celebris*, δουρικλυτὸς *hastâ celebris*, κνισσολοιχὸς *pinguedinem lambens*, ἱππομολγὸς *qui equos mulget*,

get, συνεργὸς ὑπεργὸς vel ὑπουργὸς adjutor, γεωργὸς agricola, ἑφολκὸς attractorius, βελουλκὸς tela attrahens, νεωλκὸς trahens navem, ὀργανοποιὸς organorum fabricator, νεκροπομπὸς qui mortuos deducit, συφορβὸς subulcus, τραγῳδὸς tragedus, σκυθρωπὸς tetricus, πυλωρὸς janitor, κηπουρὸς hortulanus, ἁλοπηγὸς salarius, ἡμεδαπὸς nostras.

Verbalia in τὸς ex compositis nata, quorum simplex nullum est; ut εὐλογητός.

Verbalia in τὸς cum præpositione composita ex αἰρέω, βαίνω, ἔχω, λαμβάνω, μετρέω, τείνω tonum habent simplicis; ut ἐπαινετὸς, διαβατὸς, ἀνεκτὸς, καταληπτὸς, διαμετρητὸς, ἐκτατός.

Nonnulla item particularia: ἀνοικτὸς apertus, ἀντιμισθωτὸς mercede dignus, ἀπολαυστὸς voluptuarius, ἀπευκτὸς deprecabilis, ἀποδεικτὸς, ἀποφαντὸς, καταφαντὸς, demonstratus, διαιρετὸς divisus, ἐξαιρετὸς electus, παραιρετὸς exemptilis, προαιρετὸς arbitrarius, διαστατὸς separabilis, εἰσιτητὸς, προσιτὸς accessibilis, εἰσποιητὸς adoptatus, ἐκκλητὸς evocatus, ἐκλεικτὸς qui delingitur, ἐκλεκτὸς electus, ἐκπιεστὸς expressus, ἐμπλαστὸς ad illinendum aptus, καταπλαστὸς illitus, ἐμπνευστὸς inflatus, ἐκπλυτὸς elutus, ἐγκαυστὸς inustus, ἐγκολαπτὸς incisus, ἐκπορευτὸς procedens, ἐμπλεκτὸς implicitus, ἐπακουστὸς auscultabilis, ἐπαγαπητὸς charissimus, ἐπακτὸς inductus, κατακτὸς fragilis, ἐπευκτὸς optabilis, ἐπιβουλευτὸς insidiosus, ὑποδεικτὸς visibilis, ἐπεικτὸς subditus, ἐπιθυμητὸς desiderabilis, ἐπιμωμητὸς reprehensibilis, ἐπισκευαστὸς instauratitius, ἐπιστητὸς sub scientiã cadens, ἐπιτεχνητὸς arte elaboratus, ἐφαπτὸς, συναπτὸς continuus ἐφικτὸς attingibilis, καθαπτὸς ligatus, καταθνητὸς mortalis, καθαιμακτὸς cruentatus, μεταπειστὸς qui persuadere potest, περιπεταστὸς extensus, περιορεστὸς definitus, προσπλωτὸς adnavigabilis, προσρητὸς salutatus, μετακινητὸς mutabilis, παραιτητὸς prece flectendus, περιαιτητὸς expetitus, παρακελευστὸς admonitus, παρεκτμητὸς abscissus, παρηγορητὸς consolabilis, προορατὸς prævidendus, προσβλητὸς adjectus, συμβλητὸς conferendus, προσδεκτὸς gratus, προσπορπαστὸς infibulatus, συνετὸς intelligens, συγγνωστὸς ignoscibilis, συγκομιστὸς comportatus, συγκεραστὸς temperatus, συνωμοτὸς conjuratus, συνοιστὸς, συμφορητὸς, συμφερτὸς collatitius, ὑποιστὸς, ὑποστατὸς tolerabilis: item ἀνακογχυλιαστὸς quo fauces colluuntur. Tonum vero retrahunt si illis accedat compositio: præter καθοδηγὸς, προοδηγὸς dux viæ, συμπαραγωγὸς qui adjuvat in deducendo, ἐπιδημιουργὸς cui murorum cura commissa est, συνδημιουργὸς adminiſter in munere fungendo, συνεκλεκτὸς una electus, συνιεροποιὸς qui una sacra facit, ὑποχαροπὸς aliquantulum fulvus.

Omnia in ος, si componantur cum α, δυς & ευ, tonum habent in priori; exceptis ἀργὸς otiosus, ἀϊδνὸς non visibilis, ἀγανὸς latus, ἀγαυρὸς superbus, ἀμυδρὸς hebes, εὐεργὸς & εὐποιὸς beneficus, εὐωπὸς formosus.

Inusit.

Inusit. *ἀδαμνὸς indomitus, ἀκηλητὸς intemeratus, ἀϊδρὸς ineffabilis, ἀδαιὸς indivisus.*

Aliaquædam particularia *ἀθηρηλοιγὸς ventilabrum, βουλυτὸς tempus solvendi boves, βροτολοιγὸς perniciosus mortalibus, δαφοινὸς valdè cruentatus, ἐνυὸς nurus, ἐπαινὸς crudelis, ἐπακουὸς auditor, ἐπισμυγερὸς ærumnosus, ἐχθοδοπὸς odiosus, ἐμβαθυνὸς profundus, θυροιγὸς qui fores aperit, ἠβαιὸς parvus, καπυρὸς rufus, καταριγηλὸς horribilis, λευκερινεὸς genus ficûs, μετοπωρινὸς, φθινοπωρινὸς Autumnalis, μυλωθρὸς molitor, νεογνὸς recens natus, νωδὸς edentulus, ὀρειπελαργὸς montana ciconia, ποδαβρὸς qui delicatis est pedibus, ποδαγρὸς qui podagra laborat, προκοπὴς progressus, προπερυσινὸς qui anni est abhinc tertii, πυρομητὸς messis tritici, στενυγρὸς arctus, συμβοηθὸς auxiliator, τηλουρὸς remotus, τρισοιζυρὸς ter infælix, συγκοινωνὸς particeps, συνοπαδὸς comes in itinere, τροχοπηδὸς rota, ὑπερεκπερισσὸς superabundans.*

Inusit. *ἀντιλαοὶ panis fragmenta, δημαχθηνὸς populo invisus, ὀρθοστάδὸς qui rectè stat, φθορεοικὸς qui domum consumit, ὀρεινὸς montosus, βριθεινὸς gravis.*

N. B. Neutra in ος omnia sunt barytonia ; & sequuntur generales regulas.

In *ον*.

Pleraque finita in *μον* & *τον* sunt Oxytona ; ut *ἐρετμὸν, φυτὸν*. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Alia quædam particularia in *ον* : *ἀγαρικὸν agaricum, γωλεὰ speluncæ, ἐλεὸν mensa coquinaria, ἐρινεὸν caprificus, ἱερὸν templum, λοετρὸν* vel *λουτρὸν lavacrum, πηδὸν gubernaculum navis, πλευρὸν latus, πτερὸν ala, πυρὸν ignarium, στειλειὸν manubrium securis, σφυρὸν malleolus pedis, ᾠὸν ovum.*

Inusit. *ἀνθηλὸν indumentum, ἀμεργὸν fatum, ἀπελλὸν populus arbor, ἀσυλὸν vestimenti genus, ἀμαρὰ Ponticæ nuces, αὐληρὸν frænum, ἀχιὰ molles lana, βυσσὸν profunditas, γαβαθὸν patina, ἐαρὸν pelvis, ἑδώλια transtra navis, ἰνυὰ educationis præmia, κηρὸν argentum, καυλὸν cauliculus, κελεβεὰ parva jumenta, κυλαιὸν canistrum, κυθνὸν pharmacum, σαβανὸν pannus asperior, λαγαρὸν grabbatulus, μαλεθὸν farina, μαιρὸν instrumentum ferreum, σαρὸν scopa, δερὸν pralum, πιδαυλὰ patina, σφακελὸν, φακελλὸν herba venenata, ψαλὸν frænum.*

Huc refer numeralia hæc, *ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἑκατὸν*.

In quartâ declinatione :

Omnia retinent accentum nominum à quibus manant ; ut *λεὼς* à *λαὸς*. Acuitur etiam *Ἀπολλὼς*.

In quintâ declinatione : sub quâ comprehenduntur declinationes contractorum :

Nomina in *αν, ιν* vel *ις, ην* ος, *ας, αδ* ος, in *ηρ, ευς*, & *ω* Oxytona sunt ; ut: *Τιτὰν, ἀκτὶς* vel *ἀκτὶν, λαμπὰς, σωτὴρ, βασιλεὺς, λεχώ*. Item *ἐγώ*.

Fæmini-

Fæminina in ις-ιδ🜚 ; ut φροντὶς. Exceptis fœmininis in τις quæ sequuntur accentum masculinorum in τις, pag. 22. lin. 33.

Adjectiva in ης εος; ut ἀληθής. Exceptis hyperdissyllabis in ήκης & ήρης: sed ἀνηκὴς *acie carens*, ἀμφήκης, τριήκης *præacutus*, πυριήκης *igne acuminatus*, ἀλγηρὴς *molestus*, ἀχθηρὴς *gravis*, ἀειηρὴς *difficilis*, ἀσκληρὴς *æqua habens latera*, πενθηρὴς *luctuosus*, ἀπηρὴς *non mutilatus*. Paucula Substantiva in ής, ῆτος, βραδυτὴς *tarditas*, δηϊοτὴς *pugna*, ἐσθὴς *vestis*, ποτὴς *potus*, πινυτὴς *sapientia*, item ἀργής-ῆτος, &-έτος *albus*.

Adjectiva in ύς ; ut ὀξύς.

Substantiva in τύς ; ut ἐδητύς. Item ἀχλὺς *tenebræ*, δαγὺς *crystallus*, δελφὺς *uterus*, ἐμὺς & ὠμὺς *mus aquaticus*, ἐριννὺς *furia*, ἰγνὺς *poples*, ἰλὺς *limus*, ἰξὺς *lumbus*, ἰσχὺς *robur*, ἰχθὺς *piscis*, κροκὺς *floccus*, λιγνὺς *fuligo*, νηδὺς *alueus*, ὀϊζὺς *ærumna*, πληθὺς *turba*, Τηθὺς *Tethys*, χλαμὺς *chlamys*.

Insuper. ἀγλὺς *lapis rotundâ specie*, ἀχλὺς *tristitia*, διοπὺς *vestis muliebris*, οἰσὺς *viminis genus*, πονθρὺς *murmur*.

Substantiva in ὴν ; ut αὐχὴν. sic ἀπτὴν *implumis*.

Localia & nomina mensium in ὼν ; ut νυμφὼν, Ἀνθεστηριών.

Derivata in ων ab Indefinito secundo vel perfecto medio ; ut σταγὼν, τρυγὼν *turtur*, sic λοφυρεὼν *pustula*.

Finita in εδὼν & ηδὼν ; ut ἀηδὼν, Σαρπηδὼν, σηπεδὼν, Μακεδών.

Nomina hyperdissyllaba in εὼν, υὼν, υμὼν ; ut κενεὼν, ἀλκυὼν, δαιτυμών. Verbalia in εμὼν ; ut ἡγεμὼν, κηδεμών.

Particularia, ἀγὼν *certamen*, ἀγκὼν *cubitus*, αἰὼν *ævum*, ἀκροχορδὼν *verruca*, ἀλαζὼν *jactator*, ἀλκυδὼν *alcedo*, Ἀμαζὼν *Amazon*, ἀρηγὼν *auxiliator*, Βαβυλὼν *Babylon*, βουβὼν *inguen*, γαγγαμὼν *omentum*, γοργὼν *strix*, εἰκὼν *imago*, ἑκὼν *volens*, Ἑλικὼν *Helicon*, ἡγεμὼν *dux*, ἠϊὼν *littus*, θηλαμὼν *nutrix*, θημὼν *acervus*. κανὼν *norma*, Κεραττὼν *ara Apollinis*, Κιθαιρὼν *Cithæron mons*, κιὼν *multitudo vermium*, κλαδὼν *ramulus*, κολοφὼν *summitas*, κοπρεὼν *scarabeus*, κερατωνὼν *nomen herbæ*, λαγὼν *ilia*, λειμὼν *pratum*, Μαραθὼν, *Marathon*, Μιμαλόνες vel Μιμαλλόνες *Bacchæ*, μορμὼν *larva*, μυὼν *musculus*, Ὀλιζὼν *urbs Thessaliæ*, Παφλαγὼν *Paphlagoniæ incola*, Παιὼν *Apollo*, πετασὼν *petaso*, πλαταμὼν *latitudo*, πλειὼν *annus*, πρηὼν *vertex montis*, πυγὼν *mensuræ genus*, Πυθὼν *urbs Phocidis*, ῥυμβὼν *spiræ serpentis*, σιαγὼν *maxilla*. Σιδὼν *Sidon*, σινδὼν *sindon*, σπαδὼν *contractio*, στραβὼν *strabus*, σχαδὼν *favus*, ταὼν *pavo*, τελαμὼν *lorum*, τυφὼν *procella*, χειμὼν *hyems*, χελιδὼν *hirundo*, χελὼν *mugil*, χιτὼν *tunica*, χιὼν *nix*, χλιδὼν *armilla*, item χρεὼν *debitum*.

In-

Inusitata: *ἀμπελίων avis vites insectans*, Ἀργανθῶν *nomen montis*, *ἀχθὼν torris*, *βαιτὼν vix vilis* γαρματῶν *candor*, *γιγγῶν deus rebus venereis præfectus*, *γνυπῶνες pusillanim*. *κοινῶν particeps*, *κογχυλαγῶνες sponsæ*, *κραγγων pica*, *κραγὼν carcer*, *λαγγὼν mercator*, *λογγὼν lapis pertusus*, *μυδὼν caro rugosa*, *πηληγόνες* vel *πηλαγόνες gigantes*, *προμαχὼν propugnaculum*, *τραπεζὼν sacerdotale officium*, *σαγῶνες retia*.

Plurima Hebraicæ originis; ut Ἀαρὼν, Ἀβαδδὼν, *ἀῤῥαβὼν*, Σιὼν &c.

Nonnulla aliarum terminationum; ut *ἀνδριὰς statua*, *ἱμὰς lorum*, *ἀχὼρ ulcus*, *ἰχὼρ sanguis*, *αἰδὼς pudor*, *ἠὼς aurora*, *ἱδρὼς sudor*, *εὐρὼς mucus*, *ὀδοὺς dens*.

Inusitat. *ἰὰξ clamor*, Βομβὰξ *Bacchi nomen*, *ἀγγρεὰξ uva*, *φυλὶξ vena*, *ἀθελὶψ vermiculus*, *αἰὸρ vir*, *ἀκὸρ uter*, *ἰθὺρ ferrum axis*, *ἀὸτὰς stultus*, *ἀφθὰς Bacchi nomen*, *βαδὰς cinædus*, Ἐδὰς *nomen Mercurii*, Ἐνιὼς, Ἐμμαὺς.

Composita quint. decl.

Omnia in *ὰς ἀδος*, *ὶς ἰδος* acuunt ultimam; ut *δειρὰς*, *πολυδειρὰς*: *τομὶς*, *ἐκτομὶς*:

Composita cum monosyllabo verbali 2ª. perfecti passivi finita in ς etiam præcedente α; ut *προβλὴς prominens*, *ἀποδαπέβλὴς desertor militiæ*, *ἀκμὴς indefessus*, *οἰνοβρὼς vinosus*, *ἀγνὼς ignarus*.

Similiter in ξ & ψ, si componantur cum præpositione terminatâ in vocalem; ut *καταπὴξ palus*, *παραβλὼψ strabus*; item *ἀτρὶψ non contritus*, *κυνοβλὼψ impudens*.

Composita etiam à *πλὴξ*, *ῥὼξ*, *ῥὰξ*, *τρὼξ* cum dictione quâlibet præcedente; ut *νωτοπλὴξ tergo percussus*, *πυκνοῤῥὼξ densos acinos habens*. *κυαμοτρὼξ fabarum arrosor*. Quædam à *κλεὶς*, *χρὼς*, *ὢψ*; ut *δικλεὶς clavis gemina*, *κατακλεὶς quod claudendis foribus adhibetur*: a *χρὼς cutis*, *μελαγχρὼς*, *τανυχροὼς*, *ξυρεγχρὼς*: a *χρὼς* pro *χροῦς color*, *μελιχρὼς*, *μολιβδοχρὼς*, *οἰνοχρὼς*: *βοὼψ piscis nomen*, *γλαυκὼψ cæsios habens oculos*, *δεινὼψ torvus*, *εὐὼψ qui formosis est oculis*, *λιπαρὼψ pinguis*, *μονὼψ unoculus*, *τυφλὼψ cæcus*: *ὑδρὼψ hydropicus*, Et in *ωπὶς* inde deducta, *αἱμαλωπὶς sanguinea*, *κυκλωπὶς cyclopica*, & minus usitata *μετωπὶς frontis fascia*, *παρωπὶς* & *προσωπὶς persona muliebris*, *ὑπωπὶς thapsia*: Perpauca in *υς*, *πτερυγωκὺς pennâ celer*, *ὑψιβαθὺς profundus*. In *ιν*, *ἀπειρωδὶν partûs dolorum non expertus*:

Εἱς in fine compositorum acuitur; ut *μηδεὶς*, *καθεὶς*.

Composita ex simplicibus oxytonis in longam finitis, si monosyllaba non fuerint, servatâ terminatione, servant tonum in fine; ut *ἱερεὺς*, *ἀρχιερεὺς*: *φορὰ*, *ἀναφορὰ*, *ἐπαναφορά*: *ἀλαζὼν*, *φιλαλαζὼν*, *βασιλεὺς*: *μισοβασιλεύς*.

Voces hebraicæ usitatissimè acuuntur in fine; ut Ἀβραὰμ, Δαβὶδ, Ὡσαννὰ, Ῥαββὶ, Ἠλὶ Ἠλὶ λαμμὰ σαβαχθανί. Nonnullæ

etiam ex hebræis Paroxytonis ortæ ; ut Βεθλεὲμ, Ζαρὰ, Μελχισεδὲκ, Σαλὰ, Φαρὲς, &c.

Ex his quædam, non Oxytonæ, ex N. T. potissimum depromptæ, in proprias accentuum classes distribuuntur.

Quod si terminentur more græcorum, præsertim in ος & ιας notantur juxta regulas communes.

PAROXYTONA.

In α; Substantiva in ινδα, υα acuunt penultimam ; ut βασιλίνδα *ludi genus*, νεκύα *mortuorum catalogus*.

Item minus usitata ἀρραχίδνα, ὀδόννα *plantæ genus*, ἴξιλα *bonum omen*, μαγγάνα *vas urinarium*, μαρίλα *carbonum pulvis*, ὀξίνα *occa*.

In ος; Nomina finita in ιλος, ισκος, λεος ; ut ὀργίλος, νεανίσκος, ἀργαλέος, ἀγκύλος.

Verbalia etiam in τέος ; ut πρακτέος, ἐξιτητέος, συνεκποτέος. Nonnulla particularia: αἰόλος *varius*, ἀντίος *contrarius*, Βαλίος *equi nomen*, ἐννέα *novem*, ἡλίκος, πηλίκος, *quantus*, &c. γομφίος *dens molaris*, μεγάλος *magnus*, μυρίος *infinitus*, νυμφίος *sponsus*, Ὀσίος *viri nomen*, ὀλίγος *parvus*, ὁσίχος *quantulus*, παρθένος *virgo*, σκορπίος *scorpius*, σποδιὸς *cinereus*.

Inusit. ἀγχόνος *minister*, ἀέλλος *matutinus*, ἀνδένος *pullus*, αἰκάλος *assentator*, ἀνεμώνος *herba*, ἰλδος *tortuosus*, ἰάλος *thalamus*, ἴξιλος *scorpius marinus*, κανθαρέος *herba genus*, καρχαρέος *asper*, μορμύρος *piscis*, ὀρρωδίος *metus*, πλησίος *propinquus*, σφαγάνος *fimus*, στραβάλος *tortuosus*, σκόραδος *adulterinus*, ταρβαρέος *terribilis*.

Penacuuntur composita in ος cum nomine & perfecto medio verbi Barytoni, si active significent, & exponantur per accusativum nominis ; ut μητροκτόνος *Matricida*, sive *matrem cædens*, οὐρανοδρόμος *ad Cœlum currens*, αἰθεροδρόμος *currens per aerem*, ὀρειτύπος *in montibus cædens* (subaudito accusativo) *ligna*. Similiter decomposita ; ut συγκληρονόμος *cohæres*.

Quædam descendunt à perfecto, quorum thema non est in usu : *viz.* finita in βόρος, ut δημοβόρος *populum absumens* : pleraque etiam in ηγόρος ; ut δημηγόρος *orator*. Alia mutant characteristicam perfecti qualia. Sunt finita in δόκος & πλάθος ; ut ἰοδόκος *sagittarum receptor*, κοροπλάθος *qui imagunculas fingit*.

Paroxytona quædam à νέμω, μάχομαι, δρέμω, seu potius τρέχω, πείρω, *neutraliter* vel *passive* significantia ; ut ἐρημονόμος *in deserto pastus*, ὀρεινόμος & ὀρεονόμος *in montibus pascens*, πατρονόμος *à patre pastus*, οἰονόμος *solus pascens*, ἀθεσμονόμος *qui legibus abutitur*, χειρονόμος *gesticulator*, ἀψιμάχος *veles*, γυροσφομάχος, *qui pilo pugnat*, ἐγρεμάχος *qui pugnam excitat*, λογομάχος

qui

qui verbis pugnat, μονομάχος *gladiator*, ναυμάχος *qui è navi dimicat*, ὁπλομάχος *bellator armatus*, χειρομάχος *manibus pugnans*, ἡμεροδρόμος *diurnus cursor*, λαιψηροδρόμος *velociter currens*, νυκτιδρόμος *qui noctu currit*, ὁπλιτοδρόμος *armatus cursor*, οὐριοδρόμος *vento secundo currens*, παταγοδρόμος *cum fragore currens*, νυκτιπόρος *noctu iter faciens*, ναυσιπόρος *navi trajiciens*, παιδοπόρος *liberis transitum præbens*. His adde εὑρεσιλόγος *blatero*, συμμυολόγος *tacitus*, ἡμεροσκόπος *qui diurnas excubias agit*, μονοφάγος *qui solus comedit*, &c.

Nonnulla loco nominis composita cum adverbio, aut alia dictione: ut ἀδηφάγος *avidè edens*, ἀειφόρος *semper ferens*, ἀποφόρος *malè seipsum ferens*, ἀρτιτόκος *quæ recens peperit*, ἀποτόκος *abortivus fœtus*, ἑκηβόλος, *longe jaculans*, ἰθυπόρος *rectà procedens*, πυγμάχος *pugil*, ταχυδρόμος *celeriter currens*, τηλεβόλος *longè jaculans*, ὀπισθονόμος *qui retrò pascitur*, τηλεσκόπος *longe cernens*: item μιαιφόνος *cæde pollutus*, μιγονόμος *terra, ubi promiscue pascunt omnes*; & quædam alia.

Reperiuntur etiam composita cum præsenti activo verbi circumflexi: omnia à πολέω; ut ὀνειροπόλος: item μογιλάλος *ægrè loquens*, ὀξυλάλος, *qui acutè loquitur*, πλαστολάλος *ficta loquens* νευρολάλος *per nervos loquens*, νεκροκόσμος *libitinarius*, δειπνολόχος *cœnæ insidians*. Sic λαθροδάκνος *clam mordens*. Pleraque cum perfecto activo ὤρυχα; ut φρεωρύχος & φρεατωρύχος *puteorum effossor*: Rariora cum perf. passivo; ut λεωβάτος *via trita*.

Composita ab ἀντίος, -πός, πλόος || *plex* penacuuntur; ut ἐναντίος *contrarius*, δορυσσόος *bellicosus*, ἁπλόος *simplex*: adde & decomposita; ut ὑπεναντίος &c.

Item ἁβρεγρόος *molles gemitus edens*, ἀειπαρθένος *semper virgo*, ψευδοπαρθένος *falsa virgo*, ἀνθοκρόκος *floridus*, ἐπιβουκόλος *bubulcus*, ἱπποβουκόλος *equiso*, ἐπικαμπύλος *incurvus*, θυρσολόγχος *hasta, signum cœleste*, κορυθαιόλος *variâ indutus galeâ*, φριξολόφος *horrendas habens jubas*.

Substantiva in ιον trisyllaba ab oxytonis rectis vel obliquis dissyllabis profluentia acuunt penultimam; ut στρουθίον *passerculus* à στρουθὸς, παιδίον *puerulus* à παῖς παιδός.

Multa in ιον à barytonis profecta, quæ hic Subjunguntur. Minus usitata præfixis obeliscis notantur tam in hoc quàm sequentibus Catologis.

Ἀγκίον *vallicula* ab ἄγκος. Βιβλίον *libellus* à βίβλος. Βικίον *urnula* à βῖκος. Βλαυτίον *sandaliolum* à βλαύτη. Βυβλίον *charta papyracea* à βύβλος;

βύϐλος. Βράγχιον spiraculum piscis à βράγχος. Δελτίον libellus à δέλτος. Ἐρίον lana ab εἶρος. Θαμνίον frutex à θάμνος. Θηκίον repositorium à θήκη. Θρομβίον grumus à θρόμβος. Θυννίον parvus thynnus à θύννος. Ἰγδίον mortarium ab ἴγδη. Ἰσχίον coxa ab ἰσχίς. Καδίον parvus cadus à κάδος. Καρφίον parva festuca à κάρφος. Κηπίον hortulus à κῆπος. Κοιτίον lectulus à κοίτη. Κοκκίον granulum à κόκκος. Κρανίον caput à κράνη. Κωπίον remulus à κώπη. Λοφίον collis à λόφος. Λυχνίον lucernula à λύχνος. Μοσχίον vitulus novellus, à μόσχος. † Μαμμίον matercula à μάμμη † Μυστίον panis excavatus à μύστρον. Ναυλίον nablium à ναῦλα. Νευρίον nervus parvus à νεῦρον. Νησίον parva insula à νῆσος Ξιφίον gladiolus herba à ξίφος. Ὀικίον domuncula ab οἶκος. † Ὀρφνίον pulla vestis ab ὄρφνη. Πεδίον parvus campus à πέδον. Πηνίον stamen à πήνη. Πιλίον pileolus à πῖλος. Πλατίον palmula à πλάτη. Πλινθίον later à πλίνθος. Πυξίον buxea tabula à πύξος. Πυργίον parva turris à πύργος. Πωλίον pullulus à πῶλος. Ποιμνίον grex à ποίμνη. Ῥαβδίον virgula à ῥάβδος. † Ῥαείον infans à ῥάκος. Ῥιζίον radicula à ῥίζα. Ῥινίον limula à ῥίνη. Ῥυμϐίον spira à ῥύμϐος. Ῥυγχίον rostellum à ῥύγχος. † Σακκίον sacculus à σάκκος. Σιτίον frumentum à σῖτος. Σκαφίον scapha à σκάφη. Σκυμνίον catulus à σκύμνος. Σκιμπίον baculus à σκίμπων. Σμηνίον alveare à σμῆνος. Σμιλίον scalpellum à σμίλη. Σπαθίον spathula à σπάθη. Σπογγίον spongiola à σπόγγος. Σπαρτίον funiculus à σπάρτος. † Σπιζίον fringilla à σπίζα. Σταμνίον amphora à στάμνος. Σφαιρίον sphærula à σφαῖρα. Σχιδίον assula à σχίδαξ. Σχοινίον funiculus à σχοῖνος. Τειχίον parva mœnia à τεῖχος. Τεκνίον filiolus à τέκνον. Τομιον frustum à τόμος. Τοπίον funiculus torcularis à τόπος. Τρυχίον panniculus à τρύχος. Τυχίον vel τυκίον instrumentum fabrile à τύχος vel τύκος. † Ὑδρίον aquula ab ὕδωρ. Φορτίον onus à φόρτος. Φρυνίον rubeta à φρῦνος. Φυσκίον folliculus, à φύσκη. Χαρτίον chartula à χάρτης. Χοιρίον porcellus à χοῖρος. Χονδρίον patina à χόνδρος. Χυτρίον ollula à χύτρα. Χωνίον instrumentum fusorium à χῶνος. χωρίον regio à χῶρος. Ψυχίον vas in quo aqua refrigeratur à ψύχος.

Primitiva quædam in ιον. non valde usitata ; ἀμφίον indumentum, ἀντίον instrumentum textorium, γαγγλίον morbus quidam, ἡρίον monumentum, ἰκριον tabulatum, μνιον alga, λιδζιον scutella, μεδιον mensuræ genus, σαυνιον & σαυνίον jaculum barbaricum.

Rara sunt hypertrisyllaba penacuta in ίον, cujuscunque fuerint originis ; ut τυραννίον aula regia à τύραννος, ἱμαντίον uva morbus ab ἱμὰς·άντος. Pauca Composita ; ut ἀμπέδιον, ὀρεπέδιον à πέδιον.

Particulativa in ον, ut ὀστέον ος, βομϐύλον vasculum.

Permulta in ίης, è quibus pleraque rariùs usitata : Ἀλαβαστρίτης

ϛρίτης, seu ἀλαβαϛίτης lapis alabastrites, ἀλοΐτης aloes frutex, βαλανίτης glandem referens, βολβίτης animalis genus, βοτρυΐτης botryitis, γαγγίτης in Gange nata, διφθερίτης pelliceam tunicam gestans, δρυΐτης herbæ genus, ἐπικληρεῖτις & πεικληρεῖτις virgo ex asse hæres, ζεφυρίτης Zephyritis, ἡπατίτης hepatica vena, κυανίτης ad Cyanum vergens, λιπερνῖτις mendica, λυχνίτης lucernaria, νεφρίτης morbus renum, ὀζαινίτης ozænas olens, ὀλοκωνίτης olus quoddam sylvestre, ὀϛρακίτης ostracitis, ϛερρίτης inferior colla, συρματίτης ex purgamentis contracta, τραπεζίτης & ἐντραπεζίτης quæ ad mensam alitur, τομίτης tomitana, φαρμακίτης medicamentaria, χονδρίτης crassa simila, χρυσίτης aureola, χωρίτης villica. His adde αἱματίτης farti genus, ἰσατίτης herbæ genus, ἀρκευθίς bacca juniperi.

Nomina verò pleraque in ιτις apud diversos Lexicographos variè notantur in penultimâ: apud hos enim acuuntur, apud alios circumflectuntur: Sunt & qui antepenultimam in nonnullis acuunt: ut ἀκῖτις, ἀκίτις, & ἄκιτις acuta.

Paroxytona terminationes habentia Oxytonorum, supra traditas.

Declinat. 1ᵃ. Simpl. Tonum in penultimâ induunt.

Hyperdissyllaba quædam:

1. Verbalia in της: ἀγρώϛης venator, ἀγύρτης circulator, ἀήτης ventus, αἰσυμνήτης rex, ἀκμήτης qui est in vigore, ἀλήτης erro, ἀλείπτης unctor, ἀλείτης peccator, ἀρότης arator, γενειήτης barbatus, γεννήτης cognatus, γυμνήτης miles levis armaturæ, δεσμώτης captivus, διώκτης persecutor, δυνάϛης dynasta, ἐπείκτης qui urget, ἡβήτης & alicubi ἡβώτης impuber, ἠπειρώτης qui continentem habitat, ἠπύτης præco, ἰδιώτης idiota, καταράκτης cataracta, κομήτης Cometa, κυβερνήτης gubernator, ὀμότης jurator, μονώτης solitarius, πλανήτης planeta, σκοπιήτης speculator, σφενδονήτης qui fundâ utitur, ὑφάντης textor. Infrequentius occurrunt βαβάκτης nugator, γυήτης claudus, θυροκοπήτης qui pulsat januam, εὐνήτης maritus, κεκράκτης clamosus, κελευθήτης viator, κεφαλήτης lapis angularis, κηλέϛης qui demulcet, κλοιώτης incarceratus, λατύπτης minister, λαφύκτης belluo, μυσίκτης cantor, ὀρνεώτης auceps, σκηνήτης qui in tentoriis habitat, ὑφειλήτης & φιλήτης fur.

2°. Denominativa in ϛης: ἀργέϛης albus, γενέϛης cognatus, ὀρέϛης monticola, πενέϛης famulus operarius, χρεώϛης fœnerator.

Declin. 2ᵃ. Penacuuntur nonnulla:

In α viz. in αλία, ἀλία cœtus, ἀτασθαλία nequitia, διδασκαλία doctrina, θαλία convivium, τροχαλία trochlea.

Inusitata ἀλία profectio, ἀσπαλία piscatus, βαλία morbus oculorum, λαλία vox, καμαλία genus herbæ, κερπαλία clavis, χαλία quies.

In

In ρα purum; μύρα *tribus*; item μοῖρα *fatum*. Localia in ωνια: ἀλωνία *area*, γωνία *angulus*, ὀσπειωνία ab ὄσπειον *ospratura*.

In η: nempe in γη minùs usitata; ἄγη *stupor*, γέλγη *sarcina variarum mercium*, ἔοργη *cochleare*, εὐεργη *tudicula*, ζώγη *herbæ species*, θήγη *repositorium*, κράγγη *crango*, λεύγη *lactis mensura*, μάργη *insania*, σάγη *armatura*, σαλάγη *clamor*, Σέλγη Urbs *Pisidiæ*, σάγη *capsa*, τάγγη *rancor*, ὕσγη *herbæ genus*. In δη; ἴγδη *mortarium*, Ἴδη *Ida*, σίδη, σίβδη *malum punicum*, πέδη *pedica*. In ώλη: ἑειώλη *turbo*.

Inusitat. In ώρη: κασώρη & σκασώρη *vulpes*, κιχώρη *oleris genus*, λαμπώρη *noctiluca*, ποδαρώρη *velox*: item εἶδη *species*, λύγδη *populus alba*.

Verbalia in η servientia characteristicam temporis. Derivata: 1°. à perfecto passivo; βρῶμη *victus*, γνώμη *sententia* δαίτη *epulum*, δέσμη *fasciculus*, θέρμη *calor*, ἐπιλήσμη *oblivio*, λόχμη *locus insidiis aptus*, μνήμη *memoria*, ξύμη *pruritus*, πλήμη vel πλήμμη *æstus maris*, ῥύμη *impetus*, ῥώμη *robur*, στάθμη *amussis*, τόρμη *meta*, τρώμη & τρύμη *foramen*, χάσμη & χήμη *hiatus*, χάρμη *gaudium*, χρήμη *indigentia*.

Inusit. εἰσίθμη *introitus*, ἴσμη *scientia*. 2°. a Perf. act. μαλάχη *malva*, φρίκη *horror*; Inusit. λυγάχη *dolor*, παλάχη *sors*. 3°. ab Indef. primo activo, θήκη *theca*: Inusit. καταχήνη *hiatus*. 4°. ab Indef. 2do. activo, ἁρπάγη *harpago*, βλάβη *damnum*, καλύβη *tugurium*, κάπη *præsepe*, κνίδη *urtica*, μάχη *pugna*, πάγη *laqueus*, πάθη *calamitas*, σκάφη *scapha*, τύχη *fortuna*. 5°. a Perf. med. λόγχη *sors*, φθόη *tabes*. 6°. Verbalia à præsenti circumflexo orta; ἄλη *error*, ἄμη *fax*, ἄιθη *efflorescentia*, αἴνη *laus*, ἀπάτη *fraus*, βλάστη *germen*, δαπάνη *sumptus*, δίκη *justitia*, εἴλη *agmen*, ἥβη *juventus*, θοίνη *epulum*, κόμη *coma*, λήμη & pro illo γλήμη *lippitudo*, λύπη *dolor*, λώβη *injuria*, μελέτη *cura*, μάλκη & νάρκη *torpor*, νίκη *victoria*, παλάμη *palma*, πλάνη *error*, σόβη *muscarium*, στίβη *pruina*, τέχνη *ars*, τρύγη *vindemia*, χνόη *lanugo*, χραίσμη *auxilium*: Inusit. δόκη *opinio*, τάρβη *terror*.

Fœminea à masculinis deducta; ut τιθήνη *nutrix* à τιθηνός, ὑιωνη *neptis* a ὑιωνός, ψιττάκη *psittaca* à ψιττακός.

Declin. Imparisyllab.

Finita omnia in ήρης, ήκης, ώκης, ώδης, per εος inflexa, penultimam habent acutam; ut τειήρης, ἀμφήκης, ποδώκης, πετρώδης: Item composita ab ἔγχος, ἦθος, κῆτος, μέγεθος, στέλεχος, ἄντος; ut χαλκέγχης, ἀκοήθης, βαθυκήτης, παμμεγέθης, μακροστελέχης, κατάντης. In ωλης ab ὄλλυμι; ut πανώλης.

Alia quædam composita in ης: αὐθάδης *arrogans*, αὐτάρκης *sufficiens*, εὐρυστήθης *qui lato est pectore*, καλαμοφθίγγης *calamo canens*, ποδάρκης *pedibus celer*, φιλαλήθης *amans veritatis*.
Inusit. ἀθαίρης *incorruptus*, ἀπλήγης *invulneratus*, αὐτοδεύης *indigens*, ἀφάνης *stolidus*, ἐπανάγκης *necessarius*, εὐθυμήδης *gratiosus*, ζαμάλης *grande melos habens*.

Nonnulla in ηρ. Δημήτηρ *Ceres*, εἰνάτηρ *uxor fratris*, θυγάτηρ *filia*, μήτηρ *mater*, πάνθηρ *panther*, φράτηρ *qui est ex eâdem curiâ*.

Paucula in εδων, εων, υων, υμων; ut φλέδων *nugator*, ἀκέων *tacitus*, Ἀμφιτρύων *Amphitryon*, ἐγκύμων *gravidus*.

Paroxytona composita, quorum simplicia sunt Oxytona, & ultimam habent longam.

Penultimam acuunt omnia composita: 1°. quæ desinunt in monosyllabum Longum: ut αὐτόχειρ, ἀντίπαις; exceptis oxyt. pag. 250. 2°. quæ ultimam simplicis longam mutant in alteram longam; ut ἐλβιογάστωρ. 3°. Composita finita in ῳ & εις; ut ἀρχιποίμην, πανυγλώχιν. 4°. Adjectiva in ις longum; ut χρυσάκτις. Substantiva autem, immò & adjectiva comp. à κρηπὶς, tonum in ultimâ servant, quod alibi admonendum erat pag. 250. l. 17.

Similiter ab ὀδοὺς, λειμὼν, χιτὼν, facta adjectiva: καρχαρόδους *asperos habens dentes*, βαθυλείμων *profunda habens pascua*, χαλκοχίτων *æreâ indutus tunicâ*. Item composita à κριτὴς cum nomine; ut ὀνειροκρίτης.

Partic. παραχαράκτης *falsus monetarius*, χαμεύνη *lectus humi stratus*, κατάρα *diræ*. Minùs usitata; ἐργολήπτης *exactor operis*, ῥινοκολούστης *narium amputator*, τοιχωρύχτης vel τοιχορύκτης *murorum perfossor*, βορβορόπη *lutosum foramen habens* δίοπη *inauris*, μακρόπη *vox artis architectonica*, γυναικάνηρ *semivir*, εὐπάτηρ *bono patre natus*, ὀβριμοπάτηρ *valido patre natus*, πλατυγάστηρ *qui lato est ventre*.

Non multùm ἀτόπως attexere hic licebit regulam p. 251. l. 14. prætermissam.

Propria in ιος trissyllaba & tribracha acuunt penultimam; ut Ὀδίος, Ῥοδίος Τυχίος. quibus adde composita à κόλλα & θέναρ, ut χρυσοκόλλα *auri glutinum*, ὀπισθέναρ *ima pars manûs*. Item φρυνέος *rubeta*, τηνίον *pectorale*, ψαμμίον *arenula* à ψάμμος, per incuriam omissa pag. 251. &c.

Paroxytona peregrina sive Græcobarbara.

Voces latino-græcæ tonis ferè regularibus vestiuntur; ut κουστώδια, σπεκουλάτωρ, Νίγερ, φόρον.

Finita in ατος vel ατον penacuta sunt; ut Πιλάτος, φορτουνάτος, σάτον.

Hujus farinæ multa occurrunt apud juristas & Historicos; ut λεγάτος, μανδάτον: quibus interdum contra regulas acuitur penultima longa ante finalem

finalem brevem; ut κανδῆλα candela. Addi poterant plura alia, πισκῖνα piscina, σαγῖτα sagitta, βετεράνος veteranus, μαλεδίκτος maledictus, πάλλιον pallium, &c.

Quædam ex Hebræis penacutis facta, acuunt penultimam; ut Ἄβελ, Βάαλ, Ἐλεάζαρ, Ἐλιέζερ, Ἐλισάβετ, Ζοροβάβελ, Θάρα, Βελίαλ, Λάμεχ, &c.

Alia etiam ab oxytonis oriunda: ut Ἀβιάθαρ, Ἄγαρ, Ἄννα, Θάμαρ, Ἰεφθάε, Ἰωάννα, Ἰωάθαμ, Μάρθα, Ῥεβέκκα, Σάρρα, Σάρων, Σίμων, Σωσάννα &c.

PROPAROXYTONA.

Hyperdissyllaba quartæ Simp. antepenultimam acuunt, tam simplicia quàm composita; ut ἵλεως, Μενέλεως, ἀνώγεων composita itidem imparisyllabicè flexa à γέλως & κέρας nata; ut φιλόγελως, μονόκερως: item δύσερως.

Composita cum quâvis dictione & verbo, si passivè significent, sunt antepenacuta; ut μητρόκτονος à matre occisus, ἀρτίτοκος nuper editus, ἀφόρητος non ferendus.

CIRCUMFLEXA.

Nomina circumflectunt ultimam, quæ videntur manare ex penacutis & contractionem pati; ut Ἀπελλῆς, Ἑρμῆς, γῆ, Ξενοφῶν, Κῶς,

Diminutiva in ᾶς & ῦς; ut Ζηνᾶς, Διονῦς.

Partic. in ᾶς, πελεκᾶς pelicanus. Inusit. ἀνδᾶς dominus, μαλακᾶς cinædus.

In ῆς: γυμνῆς miles levis armaturæ, δασπλῆς terribilis.

Composita retinent in ultimâ circumflexum simplicis, non monosyllabi; ut Ποσειδῶν, Ἱπποποσειδῶν.

Græco barbara circumflexa propria, variæ terminationis. In ᾶ Ἀββᾶ, Γαββαθᾶ, Καναᾶ, Μελεᾶ, Ῥαμᾶ, &c. In ᾶς: Ἀρτεμᾶς, Βαρραβᾶς, Θευδᾶς, Θωμᾶς, Ἰωνᾶς, Κηφᾶς, Κλωπᾶς, Λουκᾶς, Σκευᾶς, Σατανᾶς, Χουζᾶς. In ᾶν: Κορβανᾶν, Σατᾶν. In ῆς: Ἰαμβρῆς, Ἰαννῆς, [illegible]ωσῆς, Μαμβρῆς, Μανασσῆς, Μωσῆς. In ῆ: Γεθσημανῆ. In αῦ: Ἡσαῦ, Ῥαγαῦ. In οῦς: Ἰησοῦς. Similiter composita: Βαριωνᾶς, Βαριησοῦς.

ANTECIRCUMFLEXA.

Penultimâ habent circumflexam; 1°. Nomina finita in αῖος, εῖος (deducta ab oxytonis), οῖος, ῷος, εῖον, οῖον, ῷον; ut πενταῖος, ἀνδρεῖος ab ἀνδρὸς, ἀιδοῖος, ἀιδῶος, γελοῖον jocus. Ἡρῷον monumentum Herois. 2o. Substantiva in ῖνος, ut χῖνος, ἐχῖνος, ἰκτῖνος: præcipuè propria derivativa sive diminutiva; ut Νῖνος, γλαυκῖνος, ἐρυθῖνος.

Pauca etiam adjectiva non multùm usitata, ἀγχιστῖνοι conferti, γελωτῖνος ridiculus, μυγρῖνος differens, λαπῖνος demens, πολεμῖνος bellicosus, προμνηστῖνοι alius ante alium. Plerique in ῖτις præsertim ab ῖτης; ut φρενῖτις delirium, ἀργυρῖτις ab ἀργυρείτης.

Particulatia: *αὐλαῖον aulæum, κεῖνος ille, ἑταῖρος socius, ὀπαῖσον foramen fornacis, νεᾶνις juvencula. τριφῶσα nomen fœminæ.* Minùs occurrentia Ἀβακαῖνον *urbs Siciliæ,* Ἀβαρβαρέαι *Nymphæ quædam, ἀλῖσκος calathus, ἀκεῖσις spina dorsi, ἀντῆος supplex, ἀπλῆπις vestis genus, ἐραῖα ramus olivæ, κεραταῖον pictura firmamentum, Νυμφαῖον rupis nomen, πανδοῦρα instrumentum musicum, σαβῦροι annulus, τιτυρῖνος fistula pastoralis.*

Antecircumflexa quædam in ειος à barytonis oriunda. Ἀργεῖος *Argivus ἀρκτεῖος ursinus, ἀστεῖος urbanus,* Βακχεῖος *Bacchius,* Ἑρκεῖος *Herceus, ἑταιρεῖος sodalitius,* Καδμεῖος *Cadmeus, καρνεῖος* Apollinis *epithetum, μαντεῖος vaticinus, μουσεῖος musicus, νυμφεῖος ad Nymphas pertinens, μεγαλεῖος magnificus, ὀθνεῖος externus, οἰκεῖος domesticus.* Inusit. *ἀγχεῖος vicinus, λυκαῖος terribilis, ὀχεῖος admissarius.*

Composita: Omnia terminata in αῖος, εῖος, οῖος, εῖον; ut *ἡμιτεταῖος, ζαχρεῖος, ὑπηοῖος, ἡρωελεγεῖον metri genus.* Omnia itidem in οῦτος, οῦχος, ῆλιξ; ut *τοσοῦτος, ῥαβδοῦχος, ἀρχιευνοῦχος, ὁμῆλιξ.* Plurima in ώπης ab ὤψ-ωπὸς; ut *γλαυκώπης.* Pauca in οῦργος, & in οῦρος ab οὐρὰ cauda; ut *κακοῦργος maleficus, πανοῦργος vafer, βωμολοχοποιοῦργος insolens, Λυκοῦργος Lycurgus,* Ἀρκτοῦρος *Arcturus, κολοβοῦρος mutilus caudâ, στελεφοῦρος plantago,* item *κοθοῦρεις vulpes.* Quxdam in πώλης à πωλέω *vendo, λαχανοπώλης, ἱματιοπώλης, σπειροπώλης, χυτροπώλης.* Particularia, *ἀρχεταῖρος princeps sociorum, ζβιοδώρος victum largiens, δυσπλῆπις terribilis.* Inusit. *ἀμφισφαῖρα calcei genus, ἐνωτοκοῖτοι populi auribus contecti, ἐμπεδώρ herbæ genus, ἐρημοδίκος qui solus causam agit, κυνοσφῆσις animal quoddam, μαψαῦρα levis ventus, ὑβρᾶσις fames, χλωροσαῦρα viridis lacerta.* Græco-barbara; Εὔα, Ἰοῦστος, κοῦμι, Νῶε, Σεκοῦνδος, Συρακοῦσαι, Τῖτος.

Antecircumflexa dissyllaba.

Diffyllaborum penultima anceps si juxta regulas producatur & tonum habeat, plerunque circumflectitur; ut *χεῖρος & χεῖρον rete, σκῖλος lumbricus,* Ἶρις *Iris,* Ἶρος *Irus, ῥῖγος frigus*: vide pag. 225. l. 14. Anceps itidem (præcipuè *υ*) ante μα purum in verbalibus diffyllabis circumflectitur; ut *δρᾶμα, νᾶμα, κῦμα, λῦμα, πλῦμα, ῥῦμα, φῦμα.* vid. pag. 224. l. 21.

Subjicitur catalogus particularium nominum, quorum penultimæ, α, ι, υ, ancipites circumflectuntur.

Ἆλτος *agilis.* Γλῖνον *genus arboris.* Γῦρος *gyrus.* Δῖνος *vortex.*

Δῖος

Δῖος *divinus, divus.* † Θῦνος *impetus.* † Ἶνις *filius.* Ἶπος *pressura.* Ἶφις *celer.* Κᾶλον *lignum.* Κῦδος *gloria.* Κῦρος *autoritas.* Κῦφι *Cyphi.* Κῦφος *gibbus.* † Κρᾶθις *nomen fluvii.* Λᾶας *lapis.* Μῖμος *mimus.* Μῖσος *odium.* Μῦθος *sermo.* † Μῦρμος *formica.* Μῦσος & † Μῦος *scelus.* † Μῦκος *impurus.* Νῖκος *victoria.* Νῦσος *claudus.* Πῖνον *cervisia.* Πῖος, πῖαρ *pinguedo.* Πῖσος *pratum.* Πνῖγος *suffocatio.* Πρᾶγος, Πρᾶξις *actio.* Πρᾶος *mitis.* Ῥᾶξις *fractio.* Σῖτος & Σῖτον *panis.* Σμῖλον *ligo.* Σπῖλος *macula.* Σῦκον *ficus.* Τῖφος *palus.* Τῖφυς *Tiphys.* Φᾶρος *palla.* Φᾶσις *Phasis.* Φρῦνος *rubeta.* Φῦλον *tribus.* Χλῖδος *paludamentum.*

BARYTONA.

Nomina habentia terminationes præcedentium classium accentus verò diversos, utpote qui à generali regulâ 1ma, & 2dâ. non recedunt.

1°. Barytona terminata more oxytonorum:

Regulæ generalis accentum servant in priori, contra speciales regulas de terminationibus recti; præcipuè reg. pag. 242. l. 31. &c.

Substantiva in εμος; ut ἄνεμος. Hyperdissyllaba Primitiva in ηλος; ut βέβηλος, κάμηλος: Item adjectiva dissyllaba, ut δῆλος. Adjectiva hyperdissyllaba in υνος; ut πίσυνος. Materialia & colorem connotantia in ινος; ut λίθινος, κόκκινος. Superlativa in τος; ut ἄειστος, πλεῖστος. Finita in ατης non verbalia; ut πύματος: sic θάνατος, κάματος. Numeralia in τος non præcedente σ; ut πέμπτος, item πόστος. Multa in ις redundantia in genitivo (contra regul. pag. 249.) ut θέμις, ιδος, ιτος: Plura in ιδος vel ιος; ut βάρις *navis oneraria,* Πάρις *Paris,* σύβαρις *deliciæ,* μῆτις *consilium,* τίγρις *tigris,* τῆλις *fænogræcum,* &c.

Composita omnia retrahunt tonos simplicium, quæ terminantur in brevem; ut φιλόσοφος, παμποίκιλος, πάροικος. Excipiuntur Oxytona (pag. 246) Paroxytona (pag. 252.) circumflexa (pag. 257.) antecircumflexa. (pag. 258.)

Composita ab α, δυς, & ευ, eximuntur à numero Oxytonorum in ος (p. 246.); ut ἀνάγωγος, εὐάγωγος, δυσάγωγος, &c. Huc refer δύσοπος, εὔοσμος (pag. 252. l. 26.)

Adjectiva composita in ις ιδος, ι brevi, sunt antepenacuta; ut δύσπολις. Substantiva item composita, non oriunda à simplicibus in ις; ut ἄκοιτις, ἱππεῦσις. Composita quoque à δεσμὸς (contra reg. p. 246. l. 28.); ut σύνδεσμος.

Quædam composita in αιος, ειος, οιος, ειον, retrahunt accentum in antepenultimam contra reg. p. 258. l. 7 nempe composita à γῆ, ληναῖος, τροχαῖος, λεῖος, οἰκεῖος, παρειά, σπονδεῖος, βοῦς, γελοῖος, φλοιὸς, λεία; ut ὑπόγαιος, ἐπιλήναιος, διάτροχαιος, ἀκρόλειος, φιλοίκειος,

κειος, καλλιπάρειος, διαπόνδειος, δυσλυδέβοιος, φιλογέλοιος, πανύφλοιος, ἀκρόλειον.

Accedunt hisce particularia non pauca diversimodè terminata, quæ juxta ordinem suprà positum, ità centuriantur.

Declinationis tertiæ in ος:

Aliqua nomina in αος, αυος, υος: ut ἵλαος *propitius*, αὖος *siccus* πήχυος *cubitalis*, σάος *salvus*.

Inusit. ἄος *spiritus*, Δεάος *nomen fluvii*, ἴαυος *exbile*.

Substantiva quædam:

1°. In μος tam primitiva, quàm derivata, sive verbalia; ut Αἷμος *Hæmus*, ἄμμος & ψάμμος *arena*, ἀρταμος *coquus*, βρῶμος *fætor*, γάμος *nuptiæ*, δεῖμος *terror*, δῆμος *populus*, θάλαμος *thalamus*, θέρμος *lupinus*, θύμος *thymus*, Κάδμος *Cadmus* κάλαμος *calamus*, κέραμος *terra figularis*, κόσμος *mundus*, κύαμος & πύαμος *faba*, κῶμος *comessatio*, μῶμος *reprehensor*. ὄγμος *sulcus*, οἶμος *semita*, ὅλμος *mortarium*, ὅρμος *monile*, ὄρχαμος *princeps*, πλεῦμος *pulmonis vitium*, πλόκαμος *cincinnus*, πλόμος & φλόμος *verbascum*, πότμος *fatum*, Πρίαμος *Priamus*, Πάτμος, Σάμος *locorum nomina*, σῖμος *piscis*, σκινδάλαμος *assula*, σκόλυμος *carduus*, τόρμος *modiolus rotæ*, χῶμος *agger*, ὦμος *humerus*.

Inusit. βόρμος *avena*, γοῦμος *imbo*, ἔλαμος *via*, κάγχαμος *hedera*, κίνερμος *pisces quidam*, κνῆμος *radius rota*, κόμμοι *moles*, κάμμος *se vus*, λίημος *arenas*, μώραμος *merus*, ναθμος & νάθυμος *saxum in mari latens*, νίρμος *pediculus*, νῦμμος *nummus*, ὄλαμος *blatero*. οἶμος *ara*.

2°. In σος: βύσσος *byssus*, βρίσσος *echini species*, κυπάρισσος *cupressus*. νάρκισσος *narcissus*, Νέσσος *Nessus*, ὄσσος *oculus*.

Inusit. χρέσσος *barritus*, θρίσσος *piscis genus*, κόσσος *colaphus*, μάλασσος *collum*. σύσσος *dioptra*. Adde & λῶσος *torum*, δίνυσος *pedamentum vitis*.

3°. in τος; ἔμετος *vomitus*, ἔρυτος *sepimentum*, κάμπτος & σκάπτος *fovea*, πῖτος *potus*, φόρτος *onus*.

Adjectiva quædam.

1°. In κος: ἄρεσκος *blandus*, θαῦκος *audax*. Inusit. λαῦκος *terribilis*.

2°. In λος: ἄλλος *alius*, βάταλος *mulierosus*. δαίδαλος *ingeniosus*, δείελος *meridianus*, εἴκελος *similis*, ἕωλος *hesternus*, ἴξαλος *impetuosus*, κόβαλος *loquax*, κοῖλος *cavus*, κόλος *mancus*, λάλος *loquax* μάχλος *lascivus*, ὅλος *totus*, πέμπελος *senex*, σκίταλοι *viles*, φαῦλος *pravus*, φίλος *amicus*. Item ἧλος *clavus*, ζῆλος *fervor*, φῆλος *insidiator*.

Inusit. δίαλος (pro δῆλος) *manifestus*, ἴωλος *niger*, κάνδαλος *maleficus*, μίγδαλος *commixtus*, μίσυλος *sordidus*, σίπαλος *deformis*.

3°. In νος: αἴθινος *ardens*, αἴλινος *lamentabilis*, ἀνθρώπινος *humanus*, ἄσμενος *libens*, βάσκανος *invidus*, δύστηνος *infelix*, ἕνος & ἔνος *antiquus*, κοράκινος *corvinus*, ἴκμενος *madidus*, μαλθάκινος *mollis*,

lis, μόνος *solus*, ξένος *hospes*, ὀδμηνος *olidus*, πέπειος *maturus*, πτέρινος *alatus*, σύϊνος *suillus*, σάννος *fatuus*, ταλαίεινος *audax*, τρύγινος *fucatus*, βύχνος *mollis*, χαῦνος *laxus*.

4°. In ρος: ἄκρος *extremus*, ἁλίαρος *salsus*, βάρβαρος *barbarus*, γαῦρος *superbus*, δεύτερος *secundus*, θοῦρος *impetuosus*, κάρχαρος *asper*, κραῦρος *aridus*, λάληθρος *loquax*, λαῦρος *latus*, λοίδορος *convitiosus*, λόφουρος *cristâ insignis*, μάρμαρος *albus*, μέρμερος *curiosus*, παῦρος *paucus*, πέλωρος *ingens*, πέπειρος *maturus*, πόνηρος *laboriosus*, σκαῦρος *qui extantes habet talos*, σκόλυθρος *humilis*, φλαῦρος *vilis*, χῆρος *viduus*. Inusit. κίβδηρος *impudens*, ῥάερος *robustus*.

5°. In τος: ἄντος *magnus*, ἕκαστος *unusquisque*, λήϊτος *publicus*, ὅτος *hic*. Inusit ἄμβλυτος *obtusus*, μάψυτος *frustraneus*, ὕπτιος *plenus*, πλάκτης *errabundus*. Quibus adduntur quædam Substantiva in στος: ἄκαστος *acer, arbor*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, κίστος *cistus*, Λάμπισος *Palamedis nomen*, νόστος *reditus*, πλατάνιστος *platanus*.

Composita sequentia: in-αγωγος, ἀμοιβὸς, &c. (pag. 246.) acuunt antepenultimam: 1° Substan. pleraq; ut Πολύκλειτος *Polycletus*, ἱεράμοιβοι *vates sacri*, μαίνωργος *piscis genus*, Θεόπομπος *Theopompus*, Αἴσωπος *Æsopus*, &c. 2°. Adjectiva quædam; ut παράγωγος *deductivus*, θεόκλυτος *à Deo honoratus*, ναυσίκλειτος & ναυσίκλυτος *navibus inclytus*, ἀμφίεργος *utrinque fecillatus*, ἑκάεργος *procul arcens*, ἡμίεργος *imperfectus*, κάτεργος *cultus*, πάρεργος *qui est præter opus*, περίεργος *curiosus*, πολύεργος *operosus*, ὠκύπομπος *celeriter vehens*, ναυσίπομπος *naves promovens*, πολύφορβος *multa nutriens*, πάμφορβος *omnibus pabulum præbens*, μονόφορβος *solus pascens*.

In τον quædam (contra reg 238.) ἄλφιτον *farina*, ἄριστον *prandium*, βόλιτον *stercus boum*, βρῦτον *potus hordeaceus*, θρέπτον *educationis præmium*, θύεστον *potus aromaticus*, πρόβατον *ovis*, σάββατον *sabbatum*, σκῆπτρον *sceptrum*, στάρτον *rudens*, τάλαντον *talentum*, τίλτον *condimenti genus*, φρύγετον *sartago*. Inusit. κάλαπα *fovea*, κύβιτον *os cubiti*, λάϊτον *archivum*, item κίκιμον *fimus cornicis*, μόρμον *pars cutis*.

In quintâ declinatione, &c.

1. In ις-ιδος: (contra reg. 249.) ἄγχουσις *herbæ genus*, ἄμυστις *largus haustus*, Ἄρτεμις *Diana*, Ἀτέργατις *Dea quædam*, αὖλις *aula*, γύνις *effeminatus*, δάπις *tapes*, δαῦτις vel δέτις *fax*, ἐπίδεις *pars corporis*, ἔρις *lis*, Ἶβις *avis quædam*, Ἶσις *Isis*, κάλπις *urna*, Κύπρις *Venus*, μύτις *nasus*, ὄπις *vindicta*, σίνις *noxius*, τρῆμις *foramen*, φύξηλις *fugitivus*, τάλις *nubilis*.

Inusit. βάλλις *herba genus*, βρύτιδες *mulieres quædam*, δέλλιδες *vespa*, ἐρείκιδες *hordea crassius divisa*, θεράντιδες sive θεραπίτιδες [κῶπαι] *remi quidam*, ὕπιδες *captiosæ argumentationes*, τρόπηλις *fasciculus alliorum*, φιλίταιρις *herba nomen*.

 2°. Pau-

2°. Paucula in υς & τυς (contra reg. 249.) ἥμισυς *dimidius* θῆλυς *fæmineus*, Δίκτυς *Dictys*, ἶτυς *circumferentia*. Κότυς *Deus turpitudinis*, μάρτυς *testis*, πίτυς *pinus*, μίτυς *excrementum ceræ*.
Inusit. μόττυς *exolutus*, *languidus*, πόλτυς *pluteus*, φῖτυς *pater*.

Nonnulla in ξ (contra reg. p. 250. l. 2.) ut ἀντίπηξ *arcula*, ἐπίπεξ *vicina partui*.

Proparoxytona terminationes habentia paroxytonorum

Quædam Nomina: contra regulam pag. 251.

In ιλος: αἴγιλος *herba capris grata*. ἄργιλος *terra argilla*, βάρβιλος *arbor Persica*, ξύσιλος *rasilis*, ὅμιλος *agmen*, στρόβιλος *turbo*.

Inusit. ἄρκιλοι *catuli ursorum*, εὔσπιλος *amœnus*, ἔχυλος *locus ubi tenetur temo*, κάμιλος *funis nauticus*, κίγκλος *q. a vocem edit exilem*, κόρδιλος *avis genus*, πάγιλος *parcus* item ἀδίσκος *mensura genus*.

In υλος: αἴπυλος & αἴσυλος *improbus*, ἄκυλος *glans*, δάκτυλος *digitus*, κάνδυλος *edulii genus*, κόνδυλος *digiti articulus*, κότυλος *cotyla poculi genus*, μίτυλος *mutilus*, ὄσμυλος *ozæna*, πίτυλος *strepitus aquæ*, σπόνδυλος & σφόνδυλος *vertebra*. Minus usitat. αἴγυλος *abscessus inter nares* αἴδυλος *audax*, βαίτυλος *lapidis genus*, βάνχυλος *panis libatorius*. βέκυλος *ovillus*, ἴτυλος *orbus*, κόρδυλος *piscis genus*, μόρμυλος *mormyra*, φείδυλος *parcus*.

In λεος: ἔλεος *misericordia*, ἵλεος *propitius*, κήλεος *ardens*, κονισάλεος *pulverulentus*, μέλεος *vanus*, τέλεος *perfectus*, ὑάλεος & ὑέλεος *vitreus*, χαμαίλεος *chamæleon*.

Composita omnia cum nomine à præterito medio verbi ἔχω antepenultimam acuunt, etiamsi activè significent: ut γαιήοχος. Alia quædam: ἁλίδρομος *mare percurrens*, βούπορος *boves transfigens*, βούτυπος *boves cædens*, ἐγχέσπαλος *hastam vibrans*, θεόστοργος *Deum amans*, κέρτομος *cor scindens*, μακρόδρομος *longa stadia percurrens*, πάνσκοπος *omnia intuens*, παντότροφος & πάντροφος *omnia nutriens*, συκαμινόβορος *fatuus*, ὑγρόπορος *humida permeans*.

In ιον Proparoxytona quædam orta ab oxytonis (contra reg. p. 252.) Αὔλιον *stabulum*, ab αὐλή. Βήχιον *tussilago*, à βήξ-χός. Βλαίσια *blæsa*, à βλαισά. Βλήχιον *leguminis genus*, à βληχρόν. Βούνιον *napi genus*, à βουνός. † Γάνδιον *arcula*, à γανδός. Γάστριον *edulii genus*, à γαστήρ-ρος. † Γλύπιον *naticulæ*, à γλυπτός. Κίσσιον *parva hedera*, à κισσός. Κτένιον *pectunculus*, à κτείς-ενός. † Λάβιον *parvum manubrium*, à λαβή. Λάγιον *lepusculus*, à λαγώς. † Λόβιον *gibba pars hepatis*, à λοβός. † Μόργιον *genus mensuræ*, à μοργή. † Ξάνθιον *lappa*, à ξανθός. Ξύριον *novacula*, à ξυρός. Ὄπιον *opium*, ab ὀπός. Ῥάγιον *acinus parvus*, à ῥάξ-γός. Σπόδιον *cinerula*, à σποδός. Σφάγιον *parva victima*,

ctima, ἀ σφαγὴ. Σχόλια *commentarii*, ἀ σχολὴ, † Φήγιον *parva fagus*, ἀ φηγὸς. Φλέβιον *parva vena*, ἀ φλὲψ-βός: Φόρβιον *nomen herbæ*, ἀ φορβή.

Proparoxytona terminationes habentia antecircumflexorum.

Nomina quædam:

1. In αιος (contra reg. pag.) ἀγέλαιος *rudis*, ἀγόραιος *fastus dies*, Ἀθήναιος *Athenæus*, Ἀκέσαιος *nomen nautæ*, Βερτίμαιος *viri Nomen*, βέβαιος *firmus*, βίαιος *violentus*, δείλαιος *miserabilis*, δίκαιος *justus*, ἔλαιος *olea agrestis*, ἐπιπόλαιος *superficialis*, κράταιος *herbæ nomen*, μάταιος *vanus*, πρόσφαιος *recens*, Ὑμέναιος *Hymenæus*. Composita, ἀκροκνέφαιος *vespertinus*, ἀποτρόπαιος *malorum aversor*, προστρόπαιος *supplex*, ἔμπαιος *peritus*, λευκόφαιος *ex albo & fusco mixtus*, περιδέραιος *circumcollaris*, περιτόναιος *circumtentus*, σύνναιος *cohabitator*.

Inusit. κάναιοι *bulbi*, χάραιος *palus*, κύλλαιος *cincinnus*, μέλαιος *vinus*, μύσκαιος *hortus*, σίραιος *defrutum*.

2 In ειος, quæ descendunt ab oxytonis: (contra reg. pag.) ἀέτειος *aquilinus*, αἴγειος *caprinus*, Ἀπέλλειος *ad Apellem spectans*, ἄρνειος *agninus*, Ἀσκληπίειος *ad Æsculapium pertinens*, αὔλειος *stabularius*, Ἀχίλλειος *Achilleus*, βασίλειος *regius*, βόειος *bovinus*, Βόρειος *Borealis*, βρότειος *mortalis*, γόργειος *terribilis*, ἐπιτήδειος *idoneus*, θήρειος *ferinus*, Ἡράκλειος *Herculeus*, θάλειος *virens*, Θηρίκλειος *ad Thericlem spectans*, καθάρειος *purus*, κεραύνειος *fulmineus*, κύνειος *caninus*, λάγειος *leporinus*, νέβρειος *hinnuleus*, Ὀδύσσειος *Ulysseus*, ὄϊειος *ovinus*, παίδειος *puerilis*, περιστέρειος *herba quædam*, προίκειος *dotalis*, στρούθειος *passerinus*, σύειος & ὕειος *suillus*, χήνειος *anserinus*, ὠκεάνειος *ad oceanum spectans*. Comp. ἐμβάπτειος *ad baptizatum pertinens*, περιτόνειος *circumtentus*. Inusitat. γίγειος *antiquus*, item πέσειος *mus*. Comp. ἄποιος *qualitatis expers*, γονόρροιος *qui seminis profluvio laborat*.

3. In ειον: Ἀλαλκομένειον *urbs Bæotiæ*, Ἀνάκειον *templum Dioscurorum*, ἄρκειον *herbæ genus*, γένειον *barba*, γήτειον *plantæ genus*, δάνειον *fœnus*, ἐχίειον *herbæ genus*, Ἡρώειον *monumentum Herois*, θήειον pro θεῖον *sulphur*, Ἴσειον *fanum Isidis*, κάστανεια *nuces Castaneæ*, κηλώνειον *machina lignea*, κηρύκειον *caduceus*, κλιμάκειον *scala*, κυάθειον *cyathus*, κώνειον *cicuta*, Λαύρειον *locus Atticæ*, Λύτεια *dona quædam*, Λέπρεον *nomen urbis*, οἰσύπειον *sordida ovium lana*, Ὀλυμπίειον *nomen loci*, ὄστρεια *ostrea*, πήνειον *stamen*, Σίγειον *Sigeum*, σκιάδειον *umbraculum*, σφονδύλειον *orbis*, ὑμένειον *membranula*, χειρώνειον *centaurium*, χέλειον *operimentum testudinis*. Composita: ἐπίνειον *navale*, περιμήλειον *malum Punicum*. Inusit.

Inusit. Ἄλεον *fumus solis*, βρύτειον *potio hordeacea*, γήρειον *senescentia*, ἐπίσειον *pubes*, ζύτειον & ζώσιον *pistrinum*, μαλίδειον *favus*, μνήτεια *dona nuptialia.*

Addi possunt plura substantiva in ειον, ab adjectivis in ειος manantia; ut βασίλειον *regia* à βασίλειος, γόργειον *terriculamentum* à γόργειος, κυκλώπειον *mons Lybiæ* à κυκλώπειος, Λύκειον *Gymnasium Atticum* à Λύκειος, Ὄνειον *mons Corinthi* ab ὄνειος.

Ex Hebraicis quædam tonum habent in antepenultimâ; ut Γόμορρα, Ἔφραθα, Σόδομα, Σάρεπτα; sed Σαρεπτά. 1. Reg. 17.9.

In numeralibus compositis minor numerus postpositus retinet accentum; ut δεκαδύο: major rejicit regulariter; ut δυώδεκα.

ΔΙ'ΤΟΝΑ sive ΠΟΛΥ'ΤΟΝΑ.

Nomina variis notata accentibus, in cæteris prorsus invariata.

A

- Ἀβληχρὸς, Ἄβληχρος — *debilis*
- † Ἄβως, † Ἀβῶς — *mutus.*
- Ἄγκαλος, Ἀγκαλὸς — *fasciculus.*
- † Ἀγρηνὸν, † Ἄγρηνον — *reticulum*
- † Ἀγριβεὸξ, † Ἀγρίβεοξ — *origanum.*
- Ἄγροικος, Ἀγροῖκος — *rusticus.*
- Ἀγυιὰ, Ἄγυια — *vicus.*
- Ἀγχίαλος, Ἀγχιαλὸς — *Nom. Urbis.*
- Ἀδαῖος, Ἀδαιὸς — *sufficiens.*
- Ἀδρότης, Ἀδροτὴς — *vigor.*
- Ἀδρόχωρος, Ἀδροχῶρος — *uberem habens terram*
- † Ἀνεὸς, † Ἄνεος — *imperitus.*
- Ἀέλλοπος, Ἀελλόπος, Ἀελλοπὸς — *velox instar turbinis.*
- Ἄθροος, Ἀθρόος — *confertus.*
- Αἰγίαλος, Αἰγιαλὸς — *N. urbis*
- Αἱμάλωψ, Αἱμαλὼψ — *cruenta suffusio in oculis.*
- Αἶμος, Αἱμὸς — *saltus.*
- Αἰολόμητις, Αἰολομῆτις — *vafer.*
- Αἰπόλη, Αἰπολὴ — *caprile.*
- Ἀκάνθιον, Ἀκανθίον — *herba spinæ-similis*
- Ἀκραὶ, † Ἄκραι — *crura.*
- † Ἀκέανος, † Ἀκεανὸς — *genus leguminis.*
- † Ἀκεσὴς, † Ἀκέσης — *sanator.*
- † Ἀκεσαὶ, † Ἀκέσαι — *vehicula.*
- Ἀκὶς, Ἄκις — *cuspis.*
- Ἀκρέμων, Ἀκρεμὼν — *ramus.*
- Ἀλάλη, Ἀλαλὴ — *tumultus.*
- Ἀλετὸς, Ἄλετος — *molendi actio*
- † Ἄλητον, † Ἀλητὸν — *farina.*
- Ἀλὴς, Ἄλης — *confertus.*
- Ἀλεωρὰ, Ἀλεώρα — *effugium.*
- † Ἄλλομος, † Ἀλλόμος — *cæcus.*
- Ἀλμα, Ἄλμα — *saltus.*
- † Ἀλοῖται, † Ἀλοιταὶ — *publica scorta.*
- Ἀμαμηλὶς, Ἀμάμηλις — *genus pyri.*
- Ἀμαξία, Ἀμαξιὰ — *via palustralis.*
- Ἀμπρὸν, Ἄμπρον — *lorum.*
- Ἀμπέλινος, † Ἀμπελινὸς — *viteus.*
- † Ἀμόργη, Ἀμοργὴ — *amurca.*

Ἀμυγδα-

'Αμυγδάλη, 'Αμυγδαλῆ } amygdalus.
'Αμφίον, 'Αμφίον } indumentum.
'Αμφωτις, 'Αμφῶτις, 'Αμφωτὶς } diota.
'Αναχάμψερως, 'Αναχάμψερως } herba quaedam.
'Ανδρεότης, 'Ανδρεοτὴς } virilitas.
† Ἄνη, † 'Ανῆ } effectus.
† 'Ανόπαια, † 'Ανοπαῖα } avis genus.
'Αντηρὶς, 'Αντῆρις, 'Αντήρις } pila.
† 'Αντάκαιοι, † 'Ανταχαῖοι } cete ingentia.
† 'Ανβῶν, † Ἄνβων } urbs Thessaliae.
'Απομαγδαλία, 'Απομαγδαλιά } offa canibus objecta
'Απφὺς, 'Απφῦς } pater.
'Αργὰς, 'Αργᾶς, Ἄργας } serpens.
'Αργῆς, 'Αργὴς } albus.
'Αρματροχία, 'Αρματροχιὰ } orbita.
'Αρτοπῶλις, 'Αρτοπωλὶς } pistrix.
'Αρειοπάγος, 'Αρειόπαγος } Areopagus.

Ἄσθμα, 'Ασθμα } halitus.
'Ασκλήπιειον, 'Ασκληπιεῖον } Aesculapii fanum.
† Ἄστυρον, † 'Αστυρὸν } oppidulum.
'Ατταγας, 'Ατταγᾶς, 'Ατταγὰς } attagen.
'Αχὴν, Ἄχην } pauper.
'Αχρεῖος, Ἄχρειος } inutilis.

B

Βωκὼν, Βώκων } gobius.
Βαλιὸς, Βαλίος } celer.
† Βένδις, † Βενδὶς } Diana.
Βολβίον, Βόλβιον } parvus bolbus.
Βομβυλιὸς, Βομβύλιος } apis genus.
Βόρος, Βορὸς } edax.
Βούβαλις, Βουβαλὶς } lorum bubulum.
Βραδυτὴς, Βραδύτης } tarditas.
Βράγχια, || Βραγχία } spiracula piscium.

Γ

† Γαῖος, † Γαιὸς } bos operarius
Γαισὸς, Γαῖσος } contus.
Γαλλὸς, Γάλλος } spado.

† Γάρνον, † Γαρνὸν } pars rotae.
† Γαυσὸς, † Γαῦσος } claudus.
Γίγλυμος, Γιγλυμὸς } species διαρθρώσεως
Γλαὺξ, Γλαῦξ } noctua.
Γλίσχρος, Γλισχρὸς } parcus.
Γοργύρα, Γόργυρα } canalis subterraneus.
Γύλιος, Γυλιὸς } vas militare.
Γυμνοπαιδιὰ, Γυμνοπαιδία } nudorum lusus.
† Γύπη, † Γυπὴ } vulturum nidus.

Δ

Δαιδαλέος, Δαιδάλεος } affabre factus.
Δάλιον, Δαλίον } facula.
Δαῦλος, † Δαυλὸς } hirsutus.
Δειελινὸς, Δειέλινος, Δειλινὸς, Δείλινος } vespertinus.
† Δήγηρες, † Δηγῆρες } passeres.
Δίκροος, Δικρόος } bifidus.
Δικρὸς, Δίκρος } biceps.
† Δίκυμα, † Δικῦμα } gemellipara.
Δολιχὸς, Δόλιχος } stadium.

Δορπιστὸς, Δόρπιστος } tempus prandendi.

Δόχμη, Δοχμὴ } palma.

Δυσπάντης, Δυσπαντὴς } inauspicatus.

E

Ἐθελημὸς, Ἐθέλημος } voluntarius.

Ἔιερον, Ἐρίον } lana.

Ἔκπλυτος, Ἐκπλυτὸς } elutus.

Ἐλεᾶς, Ἐλέας } avis genus.

Ἐλεόνομος, Ἐλεονόμος } in palude degens.

Ἐπιτὴς, Ἐπίτης } prudens.

Ἐπιχέρας, Ἐπίχερας } fænogræcum.

Ἔρεμβοι, Ἐρεμβοὶ } Troglodytæ.

Ἐρεσσὸς, Ἔρεσος } Urbs in Lesbo.

Ἔρινον, Ἐρινὸν, Ἔρινος, Ἐρινὸς } caprificus.

Ἐρκίον, Ἕρκιον } septum.

Ἑρμαῖος, Ἕρμαιος } mercurialis.

Ἐρυθρινὸς, Ἐρυθρῖνος } rubellio.

Εὔασλις, Εὐασλὶς } pulcras habens spicas.

Εὔκλεια, Εὐκλεία } celebritas.

Z

Ζαμεμὴς, Ζαμενὴς } vehemens.

Ζύθος, Ζῦθος } potus hordeaceus.

Ζώντειον, Ζωντεῖον } pistrinum.

H

Ἠλύγη, Ἠλυγὴ } obscuritas.

Ἡμίθνης, Ἡμιθνὴς } semimortuus.

Θ

Θαλαμιὰ, Θαλαμία } foramen per quod remus exoritur.

Θαλῆς οῦ, Θάλης ητος } Thales.

† Θεμιστὸς, † Θέμιστος } legitimus

Θόλος, † Θολὸς } atramentum.

Θορὸς, † Θόρος } genitura.

Θρανίον, Θράνιον } sella.

Θεῖον, Θείον } ficulnea frons.

Θυμὸς, Θύμος } glandula.

I

Ἰάπετος, Ἰαπετὸς } Iapetus.

Ἵδρωα, Ἰδρῶα } pustulæ exæstivo calore.

Ἰκτῖνος, Ἴκτινος } milvus.

Ἴπνος, Ἰπνὸς } furnus.

Ἶπος, Ἰπὸς, Ἶπος } muscipula.

Ἶρις, Ἴρις } Iris, dea, vel arcus.

Ἰστριανὸς, Ἰστρίανος, Ἰστριανὶς, Ἰστρίανις } Istri incolæ.

Ἰχθὺς, Ἰχθῦς } piscis.

Ἰωρὸς, Ἴωρος } janitor.

K

Καλλίβγος, Καλλιβγὸς } pulcrè factus.

Καλαῦρος, Καλαύρος } pedum.

Κάλπις, Καλπὶς } urna.

Καρκῖνος, Καρκίνος } cancer.

Καταπλαστὸς, † Κατάπλαστος } illitus.

† Καυρὸς, † Καῦρος } malus.

Κέβλη, Κεβλὴ } caput.

Καπφάγας, Καπφαγᾶς } lurco.

Κεγχρεαὶ, Κεγχρέαι } N. loci.

Κέρκουρος, Κερκοῦρος } navigii genus.

† Κηλὰρ, † Κήλαρ } locus tenebrosus.

Κηπίον, Κήπιον } genus tonsuræ.

Κήρυ-

Κήρυλος, Κηρύλος } halcyonum masculus.
† Κιλλὸς, † Κίλλος } asinus.
Κίτειον, Κιτεῖον } malum citreum.
Κλείσιον, Κλεισίον } stabulum.
Κλυδὼν, Κλύδων } fluctus.
Κνακὸς, Κνᾶκος } niger albis maculis aspersus.
Κνισολοιχὸς, Κνισολοῖχος } lambens pinguedinem.
† Κονιατὴς, † Κονιάτης } tector.
† Κόρθυς, † Κορθὺς } novellum germen.
Κορυθαιόλος, Κορυθαίολος } variam indutus galeam.
† Κοσταὶ, † Κόσται } hordea.
† Κόττος, † Κοττὸς } gallus.
Κρανίον, Κράνιον } caput.
Κρᾶς, Κρὰς } caput.
Κριγὴ, Κρίγη } stridor.
Κροκόδειλος, Κροκοδειλὸς } animal quoddã.
Κρώβυλος, Κρωβύλος } cincinnus.
Κτήδων, Κτηδὼν } tridens.
Κύανος, Κυανὸς } color caeruleus.
Κύμβιον, Κυμβίον } cymbium.
Κυπρῖνος, Κύπρινος } cyprinus piscis.
Κυνόσουρα, Κυνοσουρὰ } Cynosura.
† Κυσὸς, † Κύσος } nates.
† Κῦφαι, † Κυφαὶ } species squillae.
Κωλέα ἡ, †Κωλεὰ ἡ } membrum.
† Κυμακὸν, † Κώμακον } genus aromatis.

Λ

Λάμπη, Λαμπὴ } spuma vino innatans.
Λαμυρὸς, Λάμυρος } loquax.
† Λαρκὸς, † Λάρκος } corbis.
Λασίωνες, Λασιῶνες } tesqua.
† Λέμφος, † Λεμφὸς } stolidus.
Λέπυρον, Λέπυρον } putamen ovi.
Λεῦκος, Λευκὸς } n. avis.
† Ληδίον, † Λήδιον } vestis attrita.
Λίρος, Λῖρος, Λιρὸς } impudens.
Λόπος, Λοπὸς } cortex.
Λοφία, Λοφιὰ } cervix.
Λόφιον, Λοφίον } theca cristae.
† Λύγη, † Λυγὴ } obscuritas.
Λύχνιον, † Λυχνίον } lucernula.

M

Μάγαδις, Μαγαδὶς } instrumentum musicum.
Μάζα, Μᾶζα } maza genus pultis.
† Μέδιμνος, † Μεδίμνος } medimnus.
Μελάγχρως-ω, Μελαγχρὼς-ῶτος } niger
† Μελλονύμφιος, † Μελλονυμφίος } qui sponsus futurus est.
Μηδικὴ, Μηδίκη } herba medica
† Μισητὴ, † Μισήτη } mulier detestanda.
Μολόθουρος, †Μολοθοῦρος } herbae nomen
Μονιὸς, Μόνιος } solitarius.
Μορμολύκειον, Μορμολυκεῖον } larva.
Μόσχιον, Μοσχίον } novellum germen.
Μόχθηρος, Μοχθηρὸς } laboriosus
Μύλων, Μυλὼν } pistrinum.
† Μυσάχνη, † Μυσαχνὴ } libidinosa mulier
Μυχὸς, †Μῦχος } penetrale.
† Μῶκος, † Μωκὸς } stultus.

Μωρὸς } idem.
Μῶρος

N

Νεοσσία } nidus.
Νεοσσιά

‖Νιφετοβλητὴς } nivosus.
‖Νιφετοβλήτης

Νιφόβολος } nivibus obrutus.
Νιφοβόλος

Νόθεια } spuriorum bona.
Νόθεια

Νομάδειος } pascuus.
Νομαδεῖος

Ξ

Ξήριον } medicamentum aridum.
Ξηρίον

Ξυστὶς } vestis crocea.
Ξύστις

O

Ὄαι } pelles ovinæ Eust.
Ὀαὶ

Ὄγκιον } vasis repositorium.
Ὀγκίον

Ὄλυρος } viarum obsessor.
‖Ὀλῦρος

Ὀικουρὸς } domus custos.
Ὀικοῦρος

Ὄισος } salix.
Ὀισὸς

Ὀλαὶ } hordea.
Ὄλαι

Ὀλιγόγονος } paucos generans.
Ὀλιγογόνος

‖Ὄλος } atramentum sepiæ.
‖Ὀλὸς

Ὄπταιος } tostus.
Ὀπταιὸς

‖ Ὀροίτυπος } qui cædit ligna in montibus.
‖ Ὀροιτύπος

Ὀργυιὰ } ulna.
Ὄργυια

Ὀσφὺς } lumbus.
‖Ὀσφῦς

‖Ὄχεος } scrotum.
‖Ὀχεὸς

Ὀφρὺς } supercilium.
‖Ὀφρῦς

Ὀχὸς } capax.
Ὄχος

Π

Παλιμβακχεῖος } genus pedis metrici.
Παλιμβάκχειος

Παρδακὸς } humidus.
Πάρδακος

Παρανυμφίος } sponsus.
†Παρανύμφιος

‖Πελὸς } niger.
‖Πέλος

Πελλὸς } fuscus.
Πέλλος

Πηγὸς } sal.
Πῆγος

Πηδὸν } gubernaculum navis.
Πηδὸν

Πλησίος } propinquus.
Πλήσιος

Πῖλος } pileus.
Πίλος

Ποία } herba.
Ποιὰ

Ποδώκης } pedibus celer.
‖ Ποδωκὴς

Πολτὸς } puls.
Πόλτος

Πολυωπὸς } foraminosus.
Πολύωπος

Πόνηρος } laboriosus.
‖ Πονηρὸς

Προὔκειτος } prælatus.
Προκειτὸς

Πρόσθετος } appositus.
Προσθετὸς

Προσωπεῖον } larva.
Προσώπειον

Πτέρις } filix.
Πτερὶς

Πτίλος } glaber.
Πτιλὸς

Πτοία } pavor.
Πτοιὰ
Πτοῖα

‖ Πύος } colostra.
‖ Πυὸς
‖ Πῦος

Πύρινος } igneus.
Πυρινὸς

Πωλητὴς } venditor.
Πωλήτης

P

Ῥαβδὸς } virga.
Ῥάβδος
‖Ῥαβδός

‖ Ῥαικος } græcus.
‖ Ῥαικὸς

‖Ῥαπὶς } virga.
Ῥαπίς

Ῥάειον } infans.
‖Ῥαρίον

‖Ῥέμβος } erro.
‖Ῥεμβὸς

Ῥηχὸς } sepes.
Ῥῆχος

Ῥόδη } frutex rosam ferens.
Ῥοδῆ

Ῥύμβος } turbo.
Ῥυμβὸς

Ῥυτη } ruta.
Ῥυτὴ

Σ

Σακέσπαλος / Σακεσπάλος — vibrans scutum.
Σάβοι / Σαβοὶ — Bacchi Sacerdos.
Σάργος / Σαργὸς — sargus piscis.
Σαρδιανὸς / Σαρδιανοὶ — Sardianus.
Σάρος / Σαρὸς — verriculum.
Σαρπηδὼν-όνος / Σαρπηδὼν-οντος — N. viri.
Σαῦρα / Σαύρα — lacerta.
Σίγλαι / Σιγλαὶ — cyphra.
Σίκυος / Σικυὸς — cucumis.
Σκέλεαι / Σκελεαὶ — femoralia.
Σκύμνος / Σκυμνὸς — catulus.
Σμῖλος / Σμίλος — taxus.
Σομφὸς / Σόμφος — cucurbita sylvestris.
Σπάργη / Σπαργὴ — libido.
Σπεῖρα / Σπείρα — spira.
Σταῖς / Σταὶς — farina.
Στεγιτὴ / Στεγίτη — meretrix.
Στιγῶν / Στίγων — stigmaticus.
Στῖφος / Στιφὸς — turma.
Στρούθιος / Στρουθίος — strutheus.
Στυφοκόμπος / Στυφοκομπὸς — pugnax.
Συγκύνηγος / Συγκυνηγὸς — conuenator.
Σύνθετος / Συνθετὸς — compositus.
Σφυρὰ / Σφύρα — malleus.
Σφυρίον / Σφύριον — malleolus.

T

Ταγῶνες / Τάγωνες — pastilli.
Ταχυτὴς / Ταχύτης — celeritas.
Ταὼς / Ταῶς — pavo.
Τέτανος / Τετανὸς — extensus.
Τηλέκλητος / Τηλεκλητός — elonginquo vocatus.
Τηλουρὸς / Τήλουρος / Τηλοῦρος — remotus.
Τίτθη / Τιτθὴ — nutrix.
Τριβακὸς / Τρίβακος — tritus.
Τριτόμηνις / Τριτομηνὶς — tertius dies mensis.
Τροχιὰ / Τροχία — cursus.
Τρόχιλος / Τροχίλος — regulus.
Τρυβλίον / Τρύβλιον — patina.
Τυμβοχοὴ / Τυμβοχόη — contumulatio.
Τύννος / Τυννὸς — parvus.
Τυρόκνηστις / Τυροκνῆστις — casei radula.
Τῦφος / Τύφος — fumus.

Υ

Ὑδρεῖον / Ὕδριον — hydria.
Ὕη / Ὑὴ — semele
Ὑηνὸς / Ὕηνος — porcinus.
Ὑπερικὸν / Ὑπέρικον — frutex hypericum.
Ὑρχαι / Ὑρχαὶ — vasa fictilia.
Ὑψίπορος / Ὑψιπόρος — altigradus

Φ

Φαινομηρὶς / Φαινόμηρις — ostendens femur.
Φακῆ / Φακὴ — lens.
Φάρμακοι / Φαρμακοὶ — Magi.
Φερνὴ / Φέρνη — dos.
Φιμὸς / Φῖμος — camus.
Φλιὰ / Φλία — limen.
Φοῖνιξ / Φοίνιξ — ruber.
Φορβεὰ / Φορβέα — pastus.

Φορμιον

Φόρμιον, Φορμίον } *sportula.*
‖Φράδη, ‖Φραδῆ } *prudentia.*
Φῦκος, Φύκος } *alga.*
Φυλακὸς, Φύλακος } *custos.*
Φῦσα, Φύσα } *follis.*
Φυστὴ, Φύστη } *maza ex farinâ & vino.*
Φώριον, Φωρίον } *furtum.*

X

Χάλκεια, Χαλκεῖα } *festa in honorem Vulcani.*
Χαρώνειον, Χαρωνεῖον } *porta per quã ducebantur ad suppliciũ damnati.*
Χορδαψὸς, Χόρδαψος } *tumor intestinus.*
Χορίον, Χόριον } *membranula.*
Χορταῖος, Χορταιὸς } *hirsutus.*

Ψ

Ψάλιον, † Ψαλίον } *frænum.*
Ψοιὰ, Ψοῖα, Ψόια } *lumbus.*
Ψώα, Ψῶα } *fœtor.*
Ψωχὸς, Ψῶχος } *terra arenosa.*

Ω

Ὦα, Ὠα } *pellis ovina.*
Ὦτος, Ὠτὸς } *nycticorax.*

In sacris Bibliis multa nomina propria, finita in longam, acuunt vel circumflectunt ultimam; ut Γεδσών-ὢν, Ελιὺ-ῦ, Ιωσὴ-ῆ, Μανασσῆ-ῦ, Ναυὴ-ῆ, ϛ ιναὰ-ᾶ, ϛ υμεὼν-ὢν, &c.

Addi poterant plura per Dialectum, maximè Atticam, variantia accentum; ut ἑταῖρος, ἕταιρος; ἐρημος, ἔρημος: ὅμοιος ὁμοῖος, &c. quæ sunt alterius loci.

Idem nomen diverso vestitur accentu propter diversas acceptiones, mutato interdum spiritu: idque propter diversitatem.

1°. Significationis:

Idem compositum si *activè* significet penacutum est; *passivè*, antepenacutum; ut τηλεσκόπος *longè videns*, τηλέσκοπος *longè visus*, ναυμάχος *pugnans è navi*, ναύμαχος *ad pugnam navalem idoneus* &c, Juxta regulas p. 251. l. 24.24.&c. Et pag. 257. l. 4.

Composita in πέτης, à πίπτω sunt oxytona; ab ἵπταμαι, paroxytona; ut ὑψιπετὴς *ex altè cadens*, ὑψιπέτης *alte volans*.

Verbalia in τὸς connotantia *tempus* & *actionem* variant accentum: Quando enim significatur *tempus*, antepenultimam notant; quando *actio* sive *fructus*, ultimam: ut ἄμητος, ἄροτος, δεῖπνητος, νέωτος, τρύγητος, ἀμητὸς, &c. Ità unanimiter Favorinus, Suidas, Etymologus, Eustathius, Didymus, Hesychius quoque decernunt: Budæus, Constantinus, Stephanus ex adversâ parte stantes, sub *temporis* significatione, ultimam; *actionis*, antepenultimam ferè acuunt.

Discrimen hoc in optimis quibusque exemplaribus observâsse se profitetur Stephanus, & diversam notationem librariorum imputat incuriæ: Magnopere illum

illum permovit canon ex Hesychio [ad vocem ἄμυντος] depromptus: cujus verba sunt: ἄμυντος, τῆς πρώτης ὀξυτονουμένης, αὐτὰ τὰ πληρούμενα; τῆς δὲ πλευταίας, ὁ καιρός. Potuit tamen animadvertisse tonos regulæ adversantes in singulis hujusmodi vocibus apud Hesychium signari. At neque per omnia sibi constant illi in Græcis literis triumviri Stephanus, Constantinus, Budæus: vocem enim δείπνητος eodem, quo Eustathius, tono insignit Stephanus; Constantinus & Budæus eam ipsam vocem sub utrâque significatione cum accentu utroque exhibent. Certè multum à veracitate, quâ solet uti, discessit Stephanus, Eustathium Suidæ opponens [in voce τρύγητος] qui duo planè totidem verbis sunt ὁμόψηφοι. Constantinus & Budæus in verbalibus hujuscemodi tonos interdum confundi [ad ἄεστος], Stephanus illa à quibusdam διπλολογεῖσθαι [in ἄμυντος] ingenuè agnoscunt. Quid itaque dicendum ? Profectò Hesychii discrepantes canon & notatio, Stephani cum veteribus discordia, cum illis tamen nonnullibi consensus, Constantini denique Budæi & Stephani concessio, id suadent, ut voces hæ omnes è numero διπλολογουμένων habeantur, nec amplius studiosis facessant negotium.

2°. Originis; ut ἀναγωγὸς extractorius, ἀνάγωγος intractabilis: ἁπλόος simplex, ἄπλοος innavigabilis: ἁλικὸς salsus, ἄλυκος lupis carens &c.

3°. Quantitatis; ut βασιλεία regnum, βασίλεια regina.

Ancipites (ferè penultimæ) in multis dictionibus, correptæ acuuntur, productæ circumflectuntur; ut ἴσον κἄπω ἶσον ἀείσειν Theocrit. Idyl. 8.v.19. Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ—Il. ε. v. 31. σκῦλον spolia Luc. 11.22. & σκύλον ἀνδρὶ καλύπτρη Callimach. Steph. t. 3. 1133. H. θῶκος sedes, Steph. t. 1. 1487. F. θᾶκος Steph. t. 1. 1488. B. σίνος damnum, Nicand. Theriac. v. 1. σῖνος Steph. tom. 3. p. 786. cum consimilibus. Huc refer dissyllaba multa verbalia in μα; ut χρῖμα Rom. 2.2. & ἐς χρίμα δισσὸν ἔζευ. Nonn. Obliquos itidem Monosyllaborum habentes tonum in penultimâ; ut μῦς, μύες & μῦες: Πῶς μύες ἐν βατράχοισι— Hom. Βατραχ. v. 6. μῦες Steph. t. 2 p. 991. E. Hujusmodi dictiones oratoribus usitatissimè penacuuntur; ut ἴσος Steph. t. 1.c. 1717. C.

4°. Declinationis; ut ἀντιὰς-άδος tonsilla, ἀντίας-ου tumor tonsillarū, Παλλὰς-άδος Pallas dea, Πάλλας-αντος Pallas vir: λεπὰς-άδος concha, λέπας-ατος rupes: ἀνεμοσκέπης-ου tegens à vento, ἀνεμοσκεπὴς έος à vento tectus: θεομισὴς-οῦ dei osor, θεομισὴς έος deo exosus: ἡ ἁλία cœtus, τὰ ἅλια festum apud Rhodios: ἡ διδασκαλία doctrina, τὰ διδασκάλια minervalia: ἡ θαργηλία & τὰ θαργήλια festum Apollinis: ἡ σκηνοπηγία & τὰ σκηνοπήγια festum tabernaculorum: ἡ καλύπτρα tegumentum, τὰ κάλυπτρα tegumenta: ἡ κερασία cerasus arbor, τὰ κεράσια cerasi fructus: ἡ λοχεία partus, τὰ λοχεῖα purgamenta: ἡ οὐρὰ cauda, τὰ οὖρα impetus: ἡ μαγγάνα vas vinarium, τὰ μάγγανα præstigiæ: ἡ ὀφρύα supercilium, τὰ ὄφρυα clivi montium: ἡ Πρυτανεία magistratus, τὰ Πρυτάνεια vadimonium: ἡ στραγγαλιὰ tortus

 funis,

sum, τὰ σεραγγάλια *grumi*: ὁ ζυγὸς & τὸ ζύγος *jugum*, ὁ θαλὸς & τὸ θάλος *germen*, ὁ οὐδὸς & τὸ οὖδος *pavimentum*: Ἀσὶς-ίδος *Asia*, ἄσις εως *limus*: ἀκρὶς-ίδος *locusta*, ἄκρις εως *summitas*: κισὶς-ίδος & κίσις-εως *cista*: κοπὶς-ίδος *gladius*, κόπις-εως *scurra*: Item ἀρὶς-ίδος *scobina fabri*, ἄρις-ινος *naso carens*: cum pluribus aliis.

Adjectiva in της composita ab ετος variant nonnunquam cum accentu declinationem; ut δωδεκαετὴς-έος: δωδεκαέτης-ου. vide Steph. tom. 1. c. 1293 l. E. & c. 1294. l. G.

Pauca *interrogativè* sumpta acuunt priorem, *indefinitè* ultimam; ut ποῖος, ποιὸς: πόσος, ποσὸς.

Idem nomen appellativum tonum gerit in posteriore, proprium sæpius in priore:

Ἀβὰς *stultus*.
Ἄβας *Nomen Viri*.
Ἀδελφὸς *frater*.
Ἄδελφος *Nom. viri*.
Αἰγὼν *ovile*.
Αἴγων *Nom. viri*.
Αἰόλος *varius*.
Αἴολος *Æolus*.
Ἀκεστὴς *medicus*.
Ἀκέστης *Nom. viri*.
Ἀκὶς *cuspis*.
Ἄκις *Nom. fluvii*.
Ἀλαιὸς *vetus*.
Ἀλαῖος *Apollo*.
Ἀνδρὼν *conclave*.
Ἄνδρων *N. viri*.
Ἀργὸς *otiosus*.
Ἄργος *Argus*.
Ἀστὴρ *stella*.
Ἄστηρ *N. urbis*.
Αὐγὴ *splendor*.
Αὔγη *N. mulieris*.
Ἀφετὴ *dimissio*.
Ἀφέτη *N. insulæ*.
Ἀφρὸς *spuma*.
Ἄφρος *N. viri*
Βαιὸς *parvus*.

Βαῖος *N. viri*.
Βηλὸς *limen*.
Βῆλος *Belus*.
Βλαστὸς *germen*.
Βλάστος *N. viri*.
Γλαυκὸς *cæsius*.
Γλαῦκος *N. viri*.
Δειρὴ *collum*.
Δείρη *N. urbis*.
Διογενὴς *nobilis*.
Διογένης *Diogenes*.
Ἑλικὴ *salix*.
Ἑλίκη *Ursa major*.
Ἐλπὶς *spes*.
Ἔλπις *N. viri*.
Ἐπαινετὸς *laudabilis*.
Ἐπαίνετος *N. viri*.
Ἐπικυδὴς *gloriosus*.
Ἐπικύδης *N. viri*,
Εὐανθὴς *floridus*.
Εὐάνθης *N. viri*.
Εὐσθενὴς *robustus*.
Εὐσθένης *N. viri*.
Ἡραῖος *Junonius*.
Ἥραιος *N. viri*.
Ἱππὼν *stabulum*.
Ἵππων *N. viri*.

Ἰωνιὰ *violetum*.
Ἰωνία *Ionia*.
Καλλισθενὴς *fortis*.
Καλλισθένης *N. viri*.
Καρπὸς *fructus*
Κάρπος *N. viri*.
Κατωφὴς *deorsum vergens*.
Κατώφης *N. Fluvii*.
Κηρὸς *cera*.
Κῆρος *N. Fluvii*.
Κλειτὸς *celebris*.
Κλεῖτος *N. viri*.
Κορωνὸς *elatus*.
Κόρωνος *N. viri vel montis*.
Κουρικὸς *tonsorius*.
Κούρικος *N. Emporii*.
Κυδνὸς *inclytus*.
Κύδνος *N. viri*.
Λαγὸς *lepus*.
Λάγος *N. viri*.
Λευκὸς *albus*.
Λεῦκος *N. viri*.
Λιγὺς *stridulus*.
Λίγυς *Ligur*.
Λωτὸς *lotus*.

Λῶτος

Λῶτος Nomen viri.
Μαλακὸς mollis.
Μάλακος N. viri.
Μελανωπὸς niger.
Μελάνωπος N. viri.
Νησὶς insula.
Νῆσις N. Urbis.
Ξανθὸς flavus.
Ξάνθος N. equi & fluvii.
Ξενὼν hospitium.
Ξένων N. viri.
Ξουθὸς flavus.
Ξοῦθος N. viri.
Ὀχὴ cibus.
Ὄχη N. montis.
Ὀνεῖον stabulum asinorum.
Ὄνειον N. montis.
Ὀρθὸς rectus.
Ὄρθος N. viri & canis.
Παρθενικὴ virgo.
Παρθενίκη N. fœminæ.
Πολυαρκὴς multis sufficiens.
Πολυάρκης N. viri.
Πολυκλειτὸς valdè celebris.
Πολύκλειτος Polycletus.
Πρασιὰ areola.
Πρασία N. urbis.
Πυλαῖος qui foris est.
Πύλαιος N. viri.
Πυῤῥὸς rufus.
Πύῤῥος Pyrrhus.
Ῥιπὴ impetus.
Ῥίπη N. urbis.
Ῥοδὼν rosarium.
Ῥόδων N. viri.
Ῥυμὸς temo.
Ῥύμος N. Fluvii.
Στρατὸς } Στρατιὰ } exercitus.
Στράτος } Στρατία } N. urbium.
Σφηλὸς deceptor.
Σφῆλος N. viri.
Τευκρὸς Trojanus.
Τεῦκρος Teucer.
Τραχὼν locus asper.
Τράχων N. Loci.
Τυρὸς caseus.
Τύρος Tyrus.
Φαιδρὸς } Φαιδρὰ } lætus, a.
Φαῖδρος } Φαίδρα } Phædrus, a.
Φοινικὴ palma.
Φοινίκη Phœnicia.
Φροντὶς cura.
Φρόντις N. viri.
Φυλακὴ custodia.
Φυλάκη N. urbis.
Χιὰ serpentis latibulũ.
Χία Chia.
Χιὼν nix.
Χίων N. viri.
Χλιδὼν armilla.
Χλίδων N. viri.
Χρηστὸς bonus.
Χρῆστος N. viri.
Ψυχρὸς frigidus.
Ψύχρος N. Fluvii.

Sic

Ἀθηναῖος Atheniensis.
Ἀθηναίος N. viri.
Ληναῖος torcularis.
Λήναιος Lenæus, Bacchus.
Rarius in obliquis; ut
Ὢψ Ὠπὸς vultus.
Ὢψ Ὦπος N. viri.

Idem nomen Adjectivum in ultimis, Substantivum in prioribus syllabis, frequentiùs tonum habet:

Αἰθὸς ardens.
Αἶθος ardor.
Αἰθρὸς serenus.
Αἴθρος pruina.
Αἰνὸς Ἐπαινὸς crudelis.
Αἶνος Ἔπαινος laus.
Αἰπὸς altus.
Αἶπος altitudo.
Ἀσφοδελὸς asphodeli ferax.
Ἀσφόδελος asphodelus.
Βατὸς pervius.
Βάτος rubus.
Βροτὸς mortalis.
Βρότος sanies.
Γονὸς fæcundus.
Γόνος proles.
Γυρὸς curvus.
Γῦρος gyrus.
Δαυὸς aridus.
† Δαῦος donum.
Δεινὸς crudelis.
Δεῖνος poculi genus.
Δινὸς vorticosus.
Δῖνος vertex.

Δολιχὸς *longus.*
Δόλιχος *legumen.*
Ἐμετὸς *vomitu ejectus*
Ἔμετος *vomitus.*
† Ἐτὸς *verus.*
Ἔτος *annus.*
† Θαμβὸς *attonitus.*
Θάμβος *stupor.*
Θερμὸς *calidus.*
Θέρμος *lupinus.*
Ἰλλὸς *strabus.*
Ἴλλος *oculus.*
Καλὸς *bonus.*
Κάλος *rudens.*
† Κληρὸς *sorte datus.*
Κλῆρος *sors.*
Κλιτὸς *declivis.*
Κλίτος *declivitas.*
|| Κνυθὸς *parvus.*
|| Κνύθος *parva spina.*
|| Κραδαλὸς *vibratilis*
|| Κράδαλος *ramus ficulneus.*
Κραταιὸς *fortis.*
Κράταιος *herbæ nomen.*
Κυρτὸς *curvus.*
Κύρτος *nassa.*
Κυφὸς *gibbosus.*
Κύφος *N. urbis.*
Κῦφος *gibbus.*
Λαρὸς *dulcis.*
Λάρος *larus vel gavia.*
Λοχὸς *gravida.*
Λόχος *cohors.*
Μαδὸς *glaber.*
|| Μάδος *psilothrum.*
Μανὸς *rarus,*
† Μάνος *ornamentum quoddam.*
|| Νεννὸς *stultus.*
Νέννος *avunculus.*
† Ὀκνὸς *piger.*
Ὄκνος *pigritia.*
Ὀναγρὸς *asinarius.*
Ὄναγρος *onager.*
Πευκεδανὸς *amarus.*
Πευκέδανος *herbæ nomen.*
Ποτὸς *potabilis.*
Πότος *potatio.*
|| Πωρὸς *cæcus.*
Πῶρος *callus.*
Σιγηλὸς *taciturnus.*
Σίγηλος *narcissus herba*
Σιμὸς *simus.*
Σίμος *piscis genus.*
Σιτὸς *esculentus.*
Σῖτος *frumentum.*
Σπαρτὸς *satus.*
Σπάρτος *rudens.*
Στυφὸς *astringens.*
|| Στύφος *lucrum.*
† Ταρφὸς *densus,*
Τάρφος *densitas.*
Τομὸς *scindens.*
Τόμος *frustum.*
† Ὑαλὸς *splendidus.*
Ὕαλος *vitrum.*
Ὑβὸς *gibbosus.*
† Ὕβος *gibbus.*
Ὑδρὼψ *hydropicus.*
Ὕδρωψ *hydrops.*
|| Ὑφὸς *gibbosus.*
Ὕφος *textile.*
Φορὸς *ferax.*
Φόρος *tributum.*
Χαὸς *antiquus.*
Χάος *chaos.*
Ψαρὸς *agilis.*
Ψάρος *sturnus.*
Ὠμὸς *crudelis,*
Ὦμος *humerus.*
Ὠχρὸς *pallidus,*
Ὤχρος *pallor.*

His adde paucula variantia cum accentu spiritum:

Ἁγνὸς *castus,*
Ἄγνος *frutex.*
† Ἠλὸς *stultus,*
Ἧλος *clavus.*
† Ὀιατὴς *comatus.*
Ὀιάτης *N. gentis.*

Similiter multa nomina in priori, participia verò ὁμόγραπτα, in posteriori accentum habent; ut δράκων *draco,* δρακὼν *cernens:* Ἴων *Ion,* Ἀμφίων *Amphion,* Ὑπερίων *sol,* ἰὼν *vadens,* ἀμφιὼν *circumiens,* ὑπεριὼν *supergrediens:* κίων *columna,* κιὼν *vadens:* Τύχων *N. viri,* τυχὼν *sortitus.* Præsertim circumflexa; ut Δόλων *N. viri,* δολῶν *insidiosè agens:* ἐλάσσων *minor,* ἐλασσῶν *minuens:* ἥσσων *minor,* ἡσσῶν inusitat. *superans:* Θήρων *N. viri,* θηρῶν *venans:* Ἱέρων *N. viri,* ἱερῶν *sacrificans:* κρότων *ricinus,* κροτῶν *plaudens:*

μείων

μείων minor, μειῶν minuens: Μύρων *Myron, μυρῶν ungens*: Νίκων *N. viri, νικῶν vincens*: Πολέμων *N. viri, πολεμῶν bellum gerens*: Πλύτων *Pluto, πλυτῶν ditescens*: Σάρων *Deus nauticus, σαρῶν verrens*: Σίμων *Simon, σιμῶν impendens*: Τίμων *N. viri, τιμῶν honorans*, Τρίτων *Triton, τριτῶν tertiò faciens*: Τρύφων *N. viri, τρυφῶν luxurians*: Φίλων *Philo, φιλῶν amans*: Χίλων *N. viri, χιλῶν pascens*.

Contrà non pauca nomina participiis, plerunque barytonis in *η* & *ος*, consimiliter scripta, tonum in ultimâ accipiunt; ut *δεξαμενὴ receptaculum, δεξαμένη capiens*: (p.243.) Ἀκεσαμενὸς *N. viri, ἀκεσάμενος medicatus*: Ἀλεξαμενὸς *N. viri, ἀλεξάμενος adjuvans*. Nonnulla etiam in *ων*; ut *ἀγὼν certamen, ἄγων ducens*: *εἰκὼν imago, εἴκων cedens*: *ἀρηγὼν, ἀρήγων*, &c. v. de pag. 106.

Alia quædam differunt accentu juxtà regulas generales; ut *κῆρ cor* ex *κέαρ*, *κὴρ fatum*: *φῶς lumen* ex *φάος*, *φὼς vir*: *κερδαλῆ pellis vulpina* ex *κερδαλέη*, *κερδαλὴ vulpes*.

Multa alia nomina significatione discrepant & accentu, seriatim hîc subscripta.

Ἀγανὸς *mitis*.
† Ἄγανος *fractus*.
Ἄγη *admiratio*,
† Ἀγὴ *fractio*.
Ἀγελαῖος *armentalis*,
† Ἀγέλαιος *rudis*.
Ἀγοραῖος *forensis*,
Ἀγόραιος *dies judicialis*.
Ἀγὸς *dux*,
Ἄγος *veneratio*.
Ἄθροος *tranquillus*,
Ἀθρόος *confertus*.
Ἀθῷος *innocens*,
Ἄθωος *Incola montis Athô*.
Αἷμος *saltus*,
† Αἱμὸς *collum*.
Ἀκμηνὸς *adultus*,
† Ἄκμηνος *jejunus*.
† Ἀλαζὴ *fuligo*,
† Ἀλάβη *carbo*.
Ἀλαλητὸς *clamor*,
Ἀλάλητος *ineffabilis*.
† Ἄλτος *agilis*,
† Ἀλτὸς *merces*.
Ἀμφότερος *utérque*,
Ἀμφοτερὸς *N. viri*.
Ἄνθεια *Veneris, urbis & piscis nomen*,
† Ἀνθεῖαι *horæ*.
Ἀραῖος *devotus*,
Ἀραιὸς *tenuis*.
Ἀργέστης *ventus quidam*,
Ἀργεστὴς *velox*.
Ἀργῆς † Ἀργὴς *albus*,
† Ἄργης *serpens*.
Ἄρκος *ursus*,
Ἀρκὸς *auxilium*.
Ἄρνειος *agninus*,
Ἀρνειὸς *agnus adultus*.
† Ἀρνεῖος *nomen mensis*.
† Ἄρος *utilitas*,
† Ἀρὸς *pratum*.
Ἁρπαγὴ *rapina*,
Ἁρπάγη *Harpago, hamus*.
Αὐλητὴς *tibicen*,
† Αὐλήτης *stabularius*.
Αὖλις *tentorium*,
Αὐλὶς *Aulis urbs*.

B

Βαλιὸς *varius vel celer*,
Βάλιος *equi nomen*,
† Βάλιος *orbus oculis*.
† Βήχιον *tussilago berba*,

†Βηχίον

† Βηχίον *tussicula*.
Βίος *vita*,
Βιὸς *arcus*.
Βλινὸς *titio*,
Βλίνος *piscis*.
Βλῆχεον *filix*,
Βληχεὸν *genus leguminis*.
Βουπλὴξ *boves feriens*,
† Βούπληξ *à bobus percussus*.
Βροῦχος *locusta, eruca*,
Βρουχὸς *præco*.
Βυσσὸς *profunditas*,
Βύσσος *Byssus*.

Γ

Γαῦλος *genus navigii*,
Γαυλὸς *mulctra*.
Γελοῖος *ridiculus*,
Γέλοιος *qui risum movet*.
† Γρύνος } *gryps*,
† Γρῦνος }
† Γρυνοὶ *trunci querni*.

Δ

Δαῦλος *hirsutus*,
† Δαυλὸς *torris*.
Δημὸς *pinguedo*,
Δῆμος *populus*.
Δοκὸς *trabs*,
† Δόκος *opinio*.

Ε

† Εἶλος *frænum*,
† Εἰλὸς *pondus*.
† Ἐλαιὸς *veneficus*,
† Ἔλαιος *olea agrestis*.
Ἔλεος *misericordia*,
Ἐλεὸς *mensa coquinaria*.
Ἐλευσὶς *N urbis*,
† Ἔλευσις *adventus*.

Ἑλικὼν *Helicon*,
† Ἑλίκων *filum tortum*.
Ἐξαίρετος *eximius*,
† Ἐξαιρετὸς *ejectitius*.
Ἐπίβατος *obnoxius*,
Ἐπιβατὸς *ascensu facilis*.

Ζ

Ζωὴ *vita*,
† Ζώη *flos lactis*.

Θ

Θάλειος *virens*,
† Θαλεῖος *purus*.
† Θαλάμαι *pars navium*,
† Θαλαμαὶ *fanum Dioscurorum*.
Θεὰ *dea*,
Θέα *spectatio*.
Θόλος *tholus, ædificium rotundum*,
Θολὸς *sordes*.
Θορὸς *genitura*,
† Θόρος *admissarius*.
Θυεία *mortarium*,
† Θύεια *Thya, arbor*.
Θυμὸς *animus*,
Θύμος *thymus*.
Θυρσὸς *corona*,
Θύρσος *hasta*.

Ι

Ἰὸς *telum*,
Ἴος *unus*.
Ἶπος *muscipula*,
Ἶπος *pressura*.
Ἴψος *suber*,
† Ἰψὸς *hedera*.
Ἶρις *arcus cœlestis*,
Ἴρις *unguentum*.

Κ

Καθαπτὸς *ligatus*,
† Κάθαπτος *connexus*.
Καθεὶς *unusquisque*,
Καθεὶς *dimittens*.
Καιρὸς *tempus*,
Καῖρος *licium*.
Καλαμωτὴ *sepes*.
† Καλαμῶται, *εἶδος ἰχθύος*.
Κάμπη *eruca*,
Καμπὴ *curvatura*.
Καταλύτης *hospes*,
Καταλυτὴς *dissolutor*.
Κάτεργος *excultus*,
† Κατεργὸς *antiquatus*.
Κηδεὸς *mortuus*,
† Κήδεος *curâ dignus*.
Κῆνσος *census*,
† Κηνσὸς *herbæ genus*.
† Κίκκος *cicada*,
† Κικκὸς *gallus*.
Κίων *columna*,
Κιὼν *multitudo vermium*.
† Κλαδὼν *ramus*,
† Κλάδων *Thyrsiger*.
Κνημὸς *collis*,
† Κνῆμος *rotæ radius*.
† Κοιὰ *sphæra*,
† Κοία *furtum*.
Κομμὸς *planctus*,
† Κόμμοι *dentes molares*.
Κόμπος *crepitus*,
Κομπὸς *jactator*.
Κορώνινος *corvinus*,
Κορακῖνος *piscis genus*.
† Κραγγὼν *pica*,

† Κράγγονες crangines, piscis genus.
† Κράγος opitulatio,
† Κραγὸς clamor.
Κουρῆτες Curetes,
Κούρητες Curetes juniores.
Κῦδος gloria,
† Κύδος convitium.

Λ

Λαβὴ prehensio.
† Λάβη excusatio.
Ληνὸς torcular,
† Λῆνος lana.
Λιτὴ preces,
† Λίτη janua.
Λῦτρον aqua sordida,
Λυτρὸν lavacrum.
Λύγος salix,
† Λυγὸς genus praeli.
Λύκειος lupinus,
† Λυκεῖος terribilis.

M

Μειλινὸς blandus,
Μείλινος fraxineus.
Μετάπειστος cui aliquid persuasum est,
Μεταπειστὸς qui persuaderi potest.
Μνάσιον herba Ægyptiaca,
† Μνασίον genus mensurae.
Μοχθηρὸς improbus,
Μόχθηρος laboriosus.
Μυκὴ mugitus,
Μύκη repositorium.
† Μυκὸς mutus,
† Μῦκος impurus.
Μυλλοὶ placentae,
Μύλλοι mulli.
Μυρίοι infiniti,
Μύριοι decies mille.
† Μῦρμος formica,
† Μύρμος metus.

N

Νέος novus,
Νειὸς novale.
Νησὶς Insula,
Νῆσις nendi actio.
Νοθεία spuritas,
Νόθεια spuriorum bona.
Νομαῖος in pascuis degens,
† Νόμαιος legitimus.
Νόμος lex,
Νομὸς pascuum.
Νυμφίος sponsus,
Νύμφιος sponsalis.

O

Ὄγμος sulcus,
† Ὀγμὸς Hercules.
Οἶος solus,
Οἰὸς N. populi.
Ὀλίζων minor,
Ὀλιζὼν urbs Thessaliae.
Ὅλκιον vasculum,
† Ὁλκίον gubernaculum navis.
Ὅρμος statio,
† Ὁρμὸς corrigia calceorum.
Ὄρος mons,
Ὀρὸς serum lactis.
Ὄρρος corporis pars,
Ὀρρὸς serum lactis.
Οὖρος custos,
Οὐρὸς alveus.

Π

Παιδιὰ lusus,
Παιδία disciplina.
Παίων Pannoniâ oriundus,
Παιὼν Apollinis Epitheton.
Πεδήτης ligator,
Πεδήτης ligatus.
Πεδίον campus,
† Πέδιον parva pedica.
Πέμπτος quintus,
Πεμπτὸς missus.
Πειριδεινὸς gravis,
† Πειρίδεινος, πειρατής.
Πηδὸς latior remi pars,
† Πῆδος fagus.
Πίνος sordes,
† Πῖνος homo sordidus, pinus.
Πλείων plus,
Πλειὼν annus.
Πλυνὸς balneum,
† Πλύνος qui lavatur.
Πονηρὸς improbus,
Πόνηρος laboriosus.
Πότης potor,
Ποτὴς potus.
Προχὴν vasculum,
Πρόχη ostium fluvii.
Πυθὼν urbs Phocidis,
Πύθων N. serpentis.
Πωλίον pullulus,
Πώλιον pullium.

P

Ῥοιὰ malus Punica,
† Ῥοῖα volutabrum equorum.

Σ

Σάρδιος sardius,
Σαρδῖνος piscis quidam.

Σάρω,

Σάρων *libidinoſus,*
Σαρὼν *rete.*
Σίγλαι *inaures,*
Σιγλαὶ *cymbræ.*
Σκάφη *ſcapha,*
† Σκαφὴ *foſſio.*
† Σκίρρος *tumor, ſordes,*
† Σκιρρὸς *ſcrupus.*
Σκύμνος *catulus leonis,*
Σκυμνὸς *catulus aliorum animalium.*
Σκνιφὸς *parcus,*
Σκνίφος *tenebræ.*
Σπάδων *Eunuchus,*
Σπαδὼν *contractio.*
Σταφυλὴ *uva,*
Σταφύλη *perpendiculum.*
Στρουθίον *paſſerculus,*
Στρούθιον *ſtruthium, herba.*
Συνεργὸς *cooperarius,*
Σύνεργος *opitulator.*

T

Τρόπος *modus,*
Τροπὸς *lorum.*
Τρόχος *curſus,*
Τροχὸς *rota, currens.*
Τυφῶν *Typhon,*
Τυφὼν *convolutio aeris procelloſi.*

Υ

Ὑδρίον *aquula,*
Ὕδρειον *parva hydria.*

Φ

Φανίον *facula,*
† Φάνιον *camarina.*
Φάρος *inſula,*
Φᾶρος *veſtis.*
Φαρμάκων *qui læſus eſt pharmacis,*
‖ Φαρμακὼν *officina tinctoris.*
Φάσις *dictio,*
Φᾶσις *N. fluvii.*
Φιλητὴς *amator,*
Φιλήτης *fur.*
‖ Φίλινος *canneus,*
‖ Φιλῖνος *amicus.*
‖ Φλέδων *nugator,*
‖ Φλεδὼν *nuga.*
‖ Φρέτηρ *vir ejuſdem curiæ,*
‖ Φρατὴρ *curialis.*
Φυγὴ *fuga,*
‖ Φύγη *natura.*
Φωρὰ *furtum.*
‖ Φώρα *inveſtigatio.*

X

Χαλκίον *æs,*
Χάλκιον *N. urbis.*
Χεῖλος *labrum,*
‖ Χειλὸς *pabulum.*
Χιὰ *latibulum ſerpentis.*
‖ Χῖαι *calceamenta.*
Χίος *Chios inſula,*
Χῖος *Chius incola.*

Ψ

‖ Ψιὰ *gaudium,*
‖ Ψία *vulpes.*
Ψυχὴ *anima,*
Ψύχη *papilio.*

Nonnulla tono, & ſpiritu differunt;

Ἐδὼς *vorax,* Ἕδος *ſedes.* Ἕλειος *paluſtris,* Ἐλειὸς *glis.*

Quædam & ſubſcripto ι;

Ἀδὴς *injucundus,*
ᾍδης *Pluto.*
Ἄσις *limus,*
ᾆσις *cantio.*
Κληδὸς *cumulus.*
Κλῇδος *ſepes.*
Λαγωὸς *lepus,*
Λαγῷος *leporinus.*
Πατρωὸς *vitricus,*
Πατρῷος *paternus.*
Ὠὸν *ovum,*
Ὦιον *cœnaculum.*

Porro

Porrò multa fœminina & neutralia adjectiva à Substantivis distinguuntur accentu, & interdum spiritu.

Fœminina.

Ἀδρὰ *crassa*,	Δολιχὴ *longa*,	Κίῤῥα *N. urbis*,
Ἄδρα *N. urbis*.	Δολίχη *N. Insulæ*.	Λιπαρὰ *pinguis*.
Ἀιπεῖα *alta*,	Ἐχθρὰ *inimica*,	Λιπάρα *N. Insulæ*.
Αἴπεια *N. oppidi*.	Ἔχθρα *odium*.	Μόνη *sola*,
Γαληνὴ *tranquilla*,	Θερμὴ *calida*,	Μονὴ *mora*.
Γαλήνη *tranquillitas*.	Θέρμη *calor*.	Σπαρτὴ *seminata*,
Γλαυκὴ *cæsia*,	Κακὴ *mala*,	Σπάρτη *funis spartens*, &c.
Γλαύκη *N. mulieris*.	Κάκη *malitia*.	
	Κιῤῥὰ *fulva*,	

Neutra.

Ζωὸν *vivum*,	Κηλὸν *aridum*,	Πολιὸν *canum*,
Ζῶον *animal*.	Κῆλον *telum*.	Πόλιον *herba*.
Καλὸν *pulcrum*,	Πᾶν *omne*,	Στιλβὸν *fulgidum*,
Κᾶλον *lignum*.	Πὰν *Pan*.	Στίλβον *fulgens*, &c.

Casus recti ab obliquis, penè innumerabiles; ut *δῖος divinus*, *Διὸς Jovis*: *ὁ ἀχυρῶν palearium*, *τῶν ἀχύρων palearum*.

Dialectica & figurata tum à vulgaribus, tum inter se; ut *κενὸς vacuus*, *κεῖνος ille*: *κρῆς caput*, Κρὴς *Cres*.

Denique dictiones infinitæ *συςοιχειώδεις*, quatenus distinctæ partes orationis, distinctis insigniuntur tonis; ut Κλειὼ *Clio*, *κλείω celebro*: *ἔρεις lites*, *ἐρεῖς dices*: *ἀδὴν glandula*, *ἄδην satis*: *διακενὴς inanis*, *διακενῆς inaniter*: *ἀρὰ imprecatio*, *ἄρα igitur*, *ἆρα numquid*: *ἢ vel*. *ἧ sua*, *ἦ erat*, *ᾗ huic*, *ἡ hæc*, &c.

In fine *πολυτόνων* apponuntur hic vocabula, quibus diversi à Stephani accentibus toni vel spiritus tribuuntur ab aliis primæ notæ Lexicographis; dubium, an potiùs operariorum manu, quàm autorum judicio. Pauca quædam ex Stephano promuntur; utpote quæ sub illius prælo, aliàs licet fæliciſſimo, non diſſimile tamen infortunium videntur subiisse.

B. notat Budæum. C. Constantinum. E. Eustathium. F. Favorinum. H. Hesychium. S. Suidam. St. Stephanum.

Oxytona Stephani apud alios sic notantur.

Ἄγαυρος H. ἄζαυτος H. ἄθριψ. B. Ἄιγαι H. αἰγίθαλος F. S. αἰγώλιος

γώλι@ B. C. αἱμασία. B. C. αὖμ@ collum. F. ἄκορνοι. B. ἀκόση. B. ἀκροάτης. B. C. ἀλέση. B. C. ἀμυγδάλαι. F. ἀμύγδαλαι B. ἄνακοι. H. ἄναρι. F. ἄοζοι C. ἀρήγων B. ἄρκ@ auxilium B.F. ἄρ@ pratum B.H. ἄσωπ@ C. ἄτειψ C. ἄτυχον B. 'Αυγεῖαι H. αὐτανέψι@ B. C. βῶν@ B. βρύκ@ C. H. F. βύδ@ C. γαγγάμων F. γάνδ@ F.H. γαῦλ@ mulctrum H. γλύκη E. γωλέα B. C. δῆρη H. δεξαμένη S. διονῦς B. C. δόιη & δοῖα B. δόχμ@ C. F. εἶλ@ pondus C. εἰσποίητ@ B. ἔκτατ@ B. C. ἑλίκη salix B. ἐμπην@ B. ἐνέτη B. H. ἐξανέψι@ B. C. ἐπάκκος B. C. ἐπιδημιέργ@ B. C. ἐπίηκτος H. ἐπισμύγηρ@ B. εὔωπ@ B. F. S. ἐφολκ@ F. H. ζείρα E. θεία F. θυμοραίσης F. H. ἴλε@ B. H. ἱππόμολγ@ B. κάλι@ H. κολόφων F. κόμμ@ luctus H. κόμπ@ jactator F. H. κόντ@ B. C. H. κρίθη H. κοινωνία C. S. κτίσης E. F. H. λῆναι B. λόεβον B. C. λόμβ@ B. λοῦβον balneum. F. λόχ@ puerpera B. λύτρ@ F. Μαραθῶν C. μηβυία B. μύλλ@ placenta B. C. strabo F. H. Μῶα E. S. νεός novale F. δι@ populi nomen S. ὀλίζων N. urbis H. ὄλμειος H. ὀργυία F. ὄρτος C. παῦδνος H. πειράτης E. πείδειος F. πέρκος B. πῖδος remus H. πιλάγονες senes F.H. πορνοβόσκος B. C. πρασία E. πρόσπλωτος B. C. Σιληνος H. σπάδων contractio H. σπογγία. F. σταφύλη uva H. στίλβος F. στεροπή fulgur H. συγκοίνωνος B. C. συγκόμιστος B. C. σύναπλος F. σύφορβος B. C. σχάδονες S. τμήτης H. τόμος scindens F. H. τρόπος lorum H. τυφῶν procella F. φάρκον F. H. φιλαλάζων B. φίτρος H. φλέδων nugæ H. φυταλία F. χόρδη H.

Paroxytona Stephani.

'Αγκονος B. C. αἰολος varius B. H. ἀνθόκροκος B. ἀρκὸς ursa C. ἀψίμαχος F. H. ἀψίμαχος B. Βαάλ S. βήχιον tussicula B. βλάυπον B. βειωσὸς B. βυσσὸς byssus H. γόμφιος B. δαυτὴ S. δέλπον B. C. δεσμὴ B. δοκὸς expectatio H. ἐπιβούκολος B. ἐπικληεῖτης B. ἐειωλαὶ H. εὐρεσίλογος B. ἶβις S. ἵκειον E. ἰὸς unus F. κάδιον B. C. κόκκιον B. κῦδος convitium E. F. S. κῦφος N. urbis B. C. κώπιον B. λοχμὴ F. μάμμιον B. μητὴρ B. C. μεάσιον mensuræ genus F. μονόμαχος B. μορμὸν C. μυστεῖον B. μυτὶς B. οἰόνομος B. ὀλιζὼν parvus H. S. ὀρσπίδιον B. ὀστρακίτης B. C. ὀρχνόδρομος B. C. παιδὴρ B. Πιλᾶτος F. S. πῖτυς F. πλάπιον B. πλήσιος B. F. S. πίμυιον E. πολύκληϊς B. πύγμαχοι B. C. *σείζιον C. σκίμπον B. C. σπίζια B. C. F. ταυυγλῶχιν B. τόμιον E. τροχὸς cursus H. τύχιον B. C. 'ψωνὴ B. φιλητὴς fur S. φρεάρυχος H. ψευδοπάρθενος B. C.

Circumflexa Stephani.

Γυμνῆς S. B. δασπλῆς B. C. δάσπλης H.

Antecircumflexa Stephani.

'Αλῶα festum E. γλωτῖνος B. δαιτὶς C. F. δειμὸς C. δημὸς populus

lus ὀξυτόνως, *δῆμος pinguedo* περισπωμένως ſcribi affirmat H. ἱερεία F. ἕρκειος B ζαχρειὸς B. ἶνις S. ἶφις C. S. κάλον B. C. S. κεραταιδὸν H. κῦδος *gloria* H. Κρᾶθις B. λᾶας E. S. λουτρὸν *aqua, quâ lavamur* B. C. F. H. μῖμος S. μυκὸς *improbus* B. C. μύρμοι *formicæ* C. μύσος B. C. νεανὶς F. νεᾶνις C. Νῖνος E. νύμφαιον H. πῖγος H. σπῖλος S. τῖφος F. S. φᾶρος *veſtis* H. S. φρῦνος H. S.

Proparoxytona Stephani.

Ἀθῶος *incola montis Athô* E. H. ἀθῶος *idem* B. C. ἄλειον E. ἀλιαρὸς B. C. ἀμβλυτὸς B. Ἀνακεῖον E. ἀπελλεῖος C. ἀπεργάτις B ἀχελλεῖος F. γελοιὸς *riſum movens* E. γεργεῖον F. ἐναγωγὸς B. C H. κηλεὸς F. κονισαλέος S. κυβιστὴν H. λοφουρὸς B. λυκεῖος *lupinus* B. C. S. μιγδαλοὶ B. μιτύλος C. ναυσικλυτὸς affirmat Euſt. C. παντοτερῶος C. πεπανὸς B. F. H. σπαλὸς H. σκινδαλαμὸς B. στρύθιον *herba* F. H. ταλαιπειρὸς F. τερπνὸλις S.

Ex hoc laborioſo & non inutili ſcrutinio & collatione tonorum facilè perſpexerint ſtudioſi lectores, quàm veriſimillima ſit prior notatio tum in regularum exemplis, tum in vocabulis particularibus, quæ adjiciuntur; quàm meritò autem ſuſpecta poſterior: viderintque an meliùs voces illæ, de quibus diffiditur, in cenſum πολυτόνων conſcribi debeant. Si qua verò in hoc tractatulo omiſſa alios non fugerint accuratè perquirentes, poſt ſimile factum examen, in ſuos quæque locos diſtribuantur, diſcrepantiis quoque in hunc ἀπορίας faſciculum rejectis. A ſedulâ enim hâc exploratione commodè effectum dabitur; ut incerti dictionum non paucarum toni revocati ad calculum & comprobati certiùs tandem pernoſcantur, & ὀρθοτονίας opus plenè aliquando abſolvatur.

Submonendus eſt verò, qui vocum accentus ſupra poſitarum in Stephano quæſitum iverit, ut non per Indicem tantum, ſed per Tomos pariter inveſtiget. Index enim frequenter fallit; ut in his δυσαγωγὸς, ὅσμυλος, πίαρ, σιτίον, τάγη, τρυγινός, &c. quæ in tomo rectiùs δυσάγωγος, ὄσμυλος, πῖαρ, σιτίον, ταγὴ, τρύγινος: interdum & tomus; uterque perrarò; ut δειμὸς in Indice & δειμὸς in tomo, pro δεῖμος ibidem.

Quinetiam per Favorinum & Heſychium, Conſtantinum & Budæum, ſæpiſſimè; per Suidam interdum, & Euſtathium, & Stephanum quoque, dictio eadem, paucis interjectis, falſiſſimè cum diverſis obtruditur accentibus; ut in Favorino, μόχλος, μοχλὸς; πάγη, παγὴ ¶ in Heſych. ἀμυστὶ, τὴν ἄμυστιν· καπίττω col. 392. l. 1. καπιττὸς & καπιττὸν l. 2. 3. σκαπιττὸς ibidem, ſed σκάπιτος col. 662. l. 55. ¶ in Conſt. νίκος & νῖκος: ἄνος, & ἶνος. ¶. in B. ὄραχος & ὄραχον. βιὸς & βίος. ¶ in S. πλεκὰς & πέλεκας. ¶ in indice Euſt. πλειῶν *annus* ὀξυτόνως ſcribi dicitur: & plura his conſimilia.

At quid errata librorum vili excuſorum tam acriter perſtringimus, ubi leviuſcula ejuſmodi σφαλμάτια in codicibus immenſo ſumptu, curâque impenſiſſimâ magnificè editis & ad invidiam uſque perornatis, reſperſa paſſim comperiantur: qualia ſunt in Bibliis complutenſibus, πεποιθῶς Deut. 33. v. 12. προφήτας Nehem. 6. v. 7. ποίμνιον Geneſ. 30. 35. atque alibi; Nomina propria cum incertis accentibus ſcribuntur, Ἄμεαμ Exod 6. v. 20. Ἀμράμ ibi Ἰσάχαρ Gen. 30. v. 18. Ἰσαχὰρ Apocal. 7. v. 7. Quibus addi poſſunt fœdiora παροράματα viz. ἱδρώτητι pro ἱδρῶτι Gen. 3. v. 19. παραδοθῆναι pro παραθεῖναι Marc. 8. v. 7. Ἀβρὰμ pro Ἀμρὰμ Exod. 6. v. 18. Malo huic Epidemico per omnes

omninò

omninò libros infestissimè grassanti, & Bibliothecas deformiter polluenti, nullum certius remedium adhiberi potest, quàm universa & singula, quotquot uspiam extant, ad regulas classésque vel præscriptas vel, si opus fuerit, alias ascribendas reducere, propriisque sub signis collocare & instruere; adeóque pars hæc Grammaticæ lapidis Lydii vicem præbeat, ad quem exigantur toni in Autoribus & corrigantur.

Extat sylloge vocabulorum inscripta, Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονουμένων λέξεων, Philopono quàm Cyrillo potiùs authori tribuenda; uti Stephanus in frontispicio: de quo alibi hoc affert Elogium; Laudatur in opusculo Cyrillus, &c. Thes. tom. 2. p. 101.

Non potest tamen non mirari qui attentè legerit, unde in catalogum irrepserit dictionum nova progenies, tonorum inusitata notatio; unde tam manifestæ hallucinationes, permulta ἄτονα, ζυγὰ ἄζυγα; à πολυτονίας, quam titulus profitetur, ratione prorsus aliena.

Quàm inauditæ hæ voces, λακὼν *sortiens*, λάχος *quasi*, σινῶν *ladens*, σιδηρὸς *ferreus*, &c.

Perperam locati hi toni in sequentibus; δαφνὴ, ὀυπεῖδης, ἰα', Ἴνδις, κονίς, κέλος, λαβρὸς, μανοείκως, ἔεα-ας, πτὺχη, παρεῖμι, &c.

. Incongruè itidem infarciuntur sub titulo διαφόρως τονουμένων vocabula, elementis & accentu planè eadem; ut α"τροπος, "Ατροπος: δῆλος, Δῆλος: λίς, λίς: ὀυδὶς, ὀυδὶς: ἴοινα, ἴοινα: πάσασθαι, πάσασθαι, &c.

Nec minùs nugatoriè vocabula diversis vel iisdem accentibus signata: Si enim voces variè notatas coacervare sategerit quispiam, in quibus mutantur elementa, terminationes, numerus syllabarum, genera, casus, tempora, numeri, dialectus, species denique & alia quævis accidentia dictionum; pari ratione, quâ consarcinavit author iste suum Miscellaneum, poterit non universa modò Lexica, sed Grammaticorum pariter, & totius linguæ variationes in συζυγίας id genus ineptissimas redigere. Quales sunt; ὠδὶν, ὠδὶν: σεαυτὰ, σεαυτὰ: ἕταιρος, ἑταῖρος: σίμος, οἴμη: παιδεία, παιδεία: οἰκεῖοι, οἰκεῖος: γῆρας, γήρασι: ἐλαιῶν, ἐλαιῶν: πίνων, πεινῶν: ἐοικὸς, ἐοικὼς: ὁ Ἡρακλῆς, ὦ Ἡράκλεις: σιγὴ, σιγῆ: ὁ πῆχυς, οἱ πήχυς: ἡ θύρα, αἱ θύραι: ἱδρύμενος, ἱδρυμένος: ψάλλω, ψαλῶ: διὰ, Δία: ἔτος, ἔτους, ἔτοσ': νυῶ, νυνὶ: aliáque non pauca.

At nequis tamen putet notari deliramenta hæc, ut catalogus antiquitate venerandus & Lexicographis quàm celebratissimus spongiâ obliteretur, & evilescat: quin potiùs ut abstersis, quæ forsan ab aliis temerè inspersæ sunt, maculis, repurgatior denuo enitescat; adeóque non indignus nomine & famâ clarissimorum V.V. Cyrilli aut, siquis malit, Philoponi, qui primus concinnavit; itemque Stephani, qui Thesauro suo hanc quasi Gemmam adjectam, posteris in pretio habendam, transmisit.

Verborum Accentus.

PRæsens Simplicium juxta regulas generales notatur; ut ἀκέω, ἀκέομαι, ἵστημι per reg. 1am. χεῖμαι per reg. 2am. τιμάω, τιμῶ, τιμάομαι, τιμῶμαι per reg. 4am. sed εἰμὶ *sum*, φημὶ *dico*; contra reg. 1am. & 2am. * χρὴ contra reg. 3am. acuuntur in fine. De cæteris temporibus & modis traduntur regulæ speciales

* Χρὴ debuit circumflecti sed acuitur ob differentiam τῦ χρῆ ex χράω. Eustath. & Etym.

ciales

ciales pag. 239: at * ἐχρῦν circumflectit ultimam; contra reg. 1^am.

* ἐχρῆν ὤφειλε βαρύνεσθαι, &c. in Indice Eustathii: sed ἐχρῆν ob rationem ab ipso allatam ad Οδ. κ' ὑ 60.

In Compositis: Præsens Indicativi, Imperativus per omnia, generales sequitur regulas: Reliqua tempora Indicativi, & alii omnes modi, tonum servant simplicium. viz:

Themata compositorum generalem regulam 1^am observant; ut ἀπόκειμαι: ἀτιμάω-ῶ: ἀτιμάομαι-ῶμαι: ἔνειμι, κατάφημι, ἀπόχει. Quædam tamen à simplicibus non variant: Pauca scilicet inusitata in μι ex dissyllabis δῦμι, κτῆμι, σβῆμι, σκλῆμι (quæ & ipsa in præsenti vix leguntur); ut ἀναδῦμι, ἀποκτῆμι, & ἀποκτῆμαι, ἀποσβῆμι, ἀποσκλῆμι: Sic ἐνῆμαι ab ἧμαι. Personæ etiam monosyllabæ circumflexum in compositis servant; ut ἄπειμι, ἀπεῖς, &c.

Cætera tempora Indicativi eundem cum temporibus simplicium tonum possident; ut ἀφῆν, ἀφῆκα, ἀφῆκα, ἀφεῖμαι, κατέχον, κατάσχω, ἐκχέω, (vide pag. 239) Nonnulla vero composita, spreto simplicium accentu, sequuntur generales regulas; ea nempe

1°. Quæ augentur in initio; ut εὗδον ἐκάθευδον: ἧμην ἧσο & ἐκαθήμην ἐκάθησο, &c. Rursus abjecto augmento redit circumflexus simplicis; ut καθήμην καθῆσο, &c.

2°. Quæ vocalem ultimam præpositionis abjiciendam retinent; ut εἶκον ὑπόεικον: περὶ & πρὸ non item (propter regulam pag. 41.) Similiter composita ab οἶδα; ut σύνοιδα, σύνοιδα. Legitur & ἔξωσα, Acts 7. 45.

Imperativus à regulis generalibus non recedit; ut βάλλε ἔμβαλλε, λῦσον ἀπόλυσον. Quibus adde composita ab oxytonis ἐλθὲ, &c. p. 239. διέλθε, ἔξευρε, πρόσειπε, πρόσλαβε.

Imperativus vero Indefiniti secundi, cujus simplex monosyllabon est, penultimam acuit; ut ἀπόδος, ἀπόθες. Sed compositi ab ἕ leguntur sæpe cum accentu invariato; ut προοῦ, προσοῦ, ἀφοῦ. Ex circumflexo dissyllabo facti penacuuntur à Grammaticis imperativi duo ἄφικε, ἀπόλαβε.

In reliquis modis composita tono simplicium afficiuntur; ut καταλάβοιμι, καταλάβω, καταλαβεῖν: ἐπιθῶ, ἐπιθῶμαι, ἐπιθέσθαι.

Verba autem in μι 1^mæ & 2^dæ conjugationis, præter tonos simplicium, à generalibus etiam regulis accentum sibi adsciscunt, præsertim in Indefinitis 2^dis subjunctivi medii 2^dæ conjugationis; ut apud Thucid. editionis H. Stephani ἀνίστηται p. 284. lin. 21. ἐπανίστηται p. 173. lin. 8. κατάστη Lucia. Prom. ὑποτίθοιτο Herod. l. 3. pag. 98. ἐγκατάθοιντο Theocrit. Idyl. 17. v. 14. ἀπόδωμαι Theocr. Id. 8. v. 70.

προσθῆται

περιέϑησϑε Thucyd. lib. 1. p. 27. Sic καταϑῆναι Hesiod. ἐρ. γ. l. 2. μ, 219. καταϑῆναι & καταϑῆσϑε apud Steph. tom. 3. 1502. à quo multa alia afferuntur exempla in compositis verbi τίϑημι. Crusius habet ἀπόδωμαι à δῶμαι p. 988.

Indefinita secundi compositorum ex σχῶ & ἀπάω generalibus tantùm regulis conformes habent accentus in Optativ & Subjunctivo; ut ὑπέρσχη Il. δ. 249. ἐπίσποιτο Herodot. l. 1 p. 13. l. 28. Anceps producta gaudet circumflexo; ut κλῦϑι Il α v. 37. κεῖναι & hujusmodi.

Usu varians quantitatem, variat accentum; ut πίε, πῖε à πίω, — ὄφρα μιν πίεν ἵνα τέκνοισιν Il. v. v. 176. — ὃν περὶ πάσης πῖεν ὁμηλικίης. Il. ε. v. 326.

Participiorum accentus

Regulares sunt; exceptis sequentibus.

Participia in εις, ας, υς, ες; in αι verborum in μι; & in ων Indefiniti 2[di]. acuunt ultimam; ut τυφθείς, τιθείς, τετυφώς, ζευγνύς, διδούς, ἱστάς, τυπών. ἴσας sciens, penultimam.

In activâ voce Fut. 1[um]. 4[tæ]. & Fut. 2[um]. omnium conjugationum circumflectuntur in ultimâ; ut σπερῶν, σπαρῶν, τυπῶν.

Adverbiorum accentus

IN etymologiâ supra expositi, minore hic negotio expediantur: terminationes tamen eorum, quæ à generali accentuum ratione dissident, neglectis aliis, strictim percensere, &, siquid prius omissum, modò se obtulerit, auctarii loco apponere non videtur abs re fore.

Oxytona: finita in η, υ, αι, ει, δον, ξ, ας, ις, υς, πις; ut ἰῆ, ἀντικρύ, χαμαί, ἀεί, σχεδόν, ἀλλάξ, ἑκάς, χωρίς, ἐγγύς, ἐτός.

Derivativi in ι, τι, σι, τίω; ut ἐχί, ἀκονιτί, Ῥωμαϊστί, ἐθελοντίω: Item in δα ex δον more neutralium; ut σχεδά ex σχεδόν: ἀναφανδά ex ἀναφανδόν.

Particularia, θαμά, σιγῆ, ὀψέ, ἰδού, ἰού, ἐλεόν, αὐθωρόν, ἰώ, ἐπισχερώ, ἐνσχερώ, ἐκποδών, ἐμποδών, προπόδων, εὐάν, ἀμύν.

Paroxytona: finita in άκις vel άκι, ίκα, δρα; ut πολλάκις vel πολλάκι, αὐτίκα, ὑπόδρα: In ὅθεν vel ὅθε, ὅθι, όφιν vel όφι; ut κυκλόθεν, οἴοθε, οἴοθι, ποντόφιν vel ποντόφι. Exceptis quæ ab οἶκος, ἄλλος, πᾶς, παντός, ἐκτός, ἔνδον dimanant; ut οἴκοθεν, ἄλλοθεν, πάντοθεν, ἔκτοθεν, ἔνδοθεν, &c.

Composita quoque, cum finalibus particulis, νυν, πη, πι, πε, πω,

ᾳφ,

περ, πως, τοι; ut μέντοιγε, ἀμηγέπη, ἀμηγέπου, γέτοιγε, ἔπιπω, οὐδέπω πως, ἐπειδήπερ, μήτοι. Cum initiali particulâ ὅπ; ut ὅπου, ὅποι, &c.

Particularia; ἄβαλε interdum ἄβαλαι, ἀτρέμας & ἀτρέμα, ἐνθάδε, ἐνθένδε, ἐπείκαν, ἠρέμα, τηνικάδε.

Circumflexa: finita in οῖ, εῦ, οῦ, χῆ, χῶς; ut ἀρμοῖ, εὖ, ἀγχοῦ, πανταχῆ, πανταχῶς. Monosyllaba longa ab articulo derivata; ut οἷ, ποῖ, πῶ, πῆ, πῶς, &c. præter ὡς.

Particularia: ἦ, ὦ, αἶ, αὖ, ὦν, μῶν, νῦν, ἐκεῖ, εἰκῆ, ἑξῆς, Ἰοῦ, μαμμᾶν, ἡσυχῆ.

Antecircumflexa: particularia, ἆρα, τρὶ, σῖγα, θᾶσσον, μᾶλλον, ἐνταῦθα, ἐντεῦθεν.

Nonnulla superiores terminationes habentia, tono communi afficiuntur: scilicet Ἤδη, πάντη: πάνυ, πάγχυ, πέρχυ: πάλαι: ἔνδον: ἅπαξ, πύξ: πέλας, πέρας: ἅλις, ἄχεις, μέχεις, μόγις, μόλις, αὖθις; Item ἄλλυδις, ἅμαδις, ἅμαχις, ἄντικρυς, ὕψι, ἔκητι; & primitiva, ἄρτι, ἄχρι, ἔτι, μέχρι, ἄγχι, νόσφι, πέρυσι, (pag. 207.) Οἴκοι: Αἰεὶ.

Particulæ γε, ζε, σε, αι, item θεν, θε, non præeunte o, accentum dictionis, cui adhærent, loco non movent; ut μέντοιγε, εὖγε: Ἀθήναζε, χαμᾶζε: ἄλλοσε, ἐκεῖσε: ὁπότ', ὅταν: ἐκεῖθεν, δήπουθεν: Ἰσμόθι, οἴκοθι. In pluribus itidem δε; ut ὧδε, οἴκαδε.

Composita tonum gerunt posterioris simplicis, non enclitici; ut καταντικρὺ, αὐτοσχεδὸν, ἐναλλὰξ, παρευθὺς, ἐπειδὴ, οὐδὲ, ὁπωσδὴ, ὡσπερεὶ, μονονοὺ, παρὲκ, διαπρὸ, ὁπηνίκα, ὁπωσοῦν, τανῦν, καθεξῆς, εἰσαῦθις, ἀποπολλοῦ, &c. Voces itidem casuales cum particulis coalitæ; ut καθὸ, παραχρῆμα, ἐπιπλεῖστον, τονυνέχον, καθεκάστην.

Excipiuntur composita ab ἀντὶ, ἐγγὺς, πάλιν, πάλαι, πρόσθεν, εἶτα, ἐκεῖνα; ut ἔναντι, πάρεγγυς, ἀνάπαλιν, πρόπαλαι, ἔμπροσθεν, ἔπειτα, ἐπέκεινα. Numeralia in ιχα; ut ἄνδιχα, διάνδιχα.

Ἤγουν, οὔκουν, οὐμενοῦν, μέντοιγε antepenultimam acuunt ultimâ longâ.

Quædam particulæ fini nominum adhærentes tonum suum retinent, abjecto accentu dictionum, quæ præcesserint, ὁστισοῦν, ὁστισδὴ, ὁποιοσοῦν, ὁποιοστισοῦν. ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδηποτοῦν, ὁποιοσδήποτε: Similiter in obliquis per omnia genera; ut ἧντινοῦν, ἅτιναοῦν, οὗτινοσοῦν, ᾧτινιοῦν, &c. ὁποιασοῦν. ὁποιαντινοῦν, ὁποιοιτινεσοῦν, &c.

Δὲ particula adjuncta adjectivis τοῖος, τόσος acuit penultimam; ut τοιόνδε, τοσόνδε τε λαὸν Il. β′ 120. servato acuto super longam; ut τοιάδε, τοιήνδε, -- τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες, Od. δ′. v. 149. sed in gen. & dat. circumflexus pingitur; ut τοιοῦδε Od. ι. ύ. 4. τοιῇδε,

Il.

Il. γ'. υ. 157. Sunt qui in certis casibus quorundam nominum acuunt finalem cui adhæret περ; ut οἱόσπερ, ὁποιόσπερ *qualiscunque*, Steph. t. 3. p. 454. B. Δὲ quando est particula localis adjuncta accusativo, aut etiam genitivo propter subintellectum accusativum, more encliticæ transfert vel amittit accentum; ut οἰκόνδε, Ἄϊδόσδε, Φθίηνδε, ἀγρόνδε.

Derivativa in ως accentum retinent genitivorum in ων, à quibus manant; ut πονηρῶς *improbè*, πονήρως *laboriosè*. Variant hæc; αὐθάδως, αὐτάρκως, φιλαλήθως, προσηνῶς, penacuta ex circumflexis.

Tria hæc circumflexa, ἀγνῶς *ignoranter*, ἀνακῶς *regaliter*, βεβαιῶς *gravatè*, originem deducere videntur ex genitivis, ἀγνώτων, ἀνάκτων, βεβαιοτων, extrito τ, & contractis vocalibus.

Reliquæ dictiones, um adverbiascunt, servant tonum; ut εὐθύς, δηρόν, εὖ, ἀμέλει, πλησίον, ἄλλη, ὁμῶς. Excipiuntur neutra quædam:

1°. In ες. Omnia ab ἔτος *annus* acuunt antepenultimam; ut οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες Od. γ' υ. 115. Sic ἄληθες, ἐπίτηδες.

2°. In α; ut σφόδρα à σφοδρός. Omnia item facta ex neutris penacutis in εα, abjecto ε, tonum retrahunt; ut τάχα, ὦκα ex ταχέα, ὠκέα.

3°. Particularia, ἑκοντὶ, ἱλεὸν, ἡσυχῆ.

Δίπτα sive Πολύπτα.

1°. Eâdem manente significatione: Αἲ vel αἶ *heu*, ἆσσον, & ἄσσον *propiùs*, ἐνδοῖ & ἔνδοι *intus*, εὐθυωρὸν & εὐθυωρὸν *recto tramite*, ἠνίδε & ἤνιδε *ecce*, κατακάρα & κατάκαρα *super caput*, κατένωπα & κατενῶπα *coram*, παρὲξ & πάρεξ *extra*, πρωῒ & πρῷ *mane*, τιῆ & τίη *quare*.

2°. Diversæ originis; ut ἀτέχνως ab ἄτεχνος, ἀτεχνῶς ab ἀτεχνής: ἐμπέδως ab ἔμπεδος, ἐμπεδῶς ab ἐμπεδής: διαπαντὸς à διὰ παντός, διάπαντος à δι' ἅπαντος: ἐπίτηδες ex neutro, ἐπιτηδὲς pro ἐπιτηδείως: κατακρῆθεν ἐκ τῆ κάρη, κατάκρηθεν ἀντὶ τῆ κατ' ἄκρης Eust.

3°. Diversæ significationis: οὐκοῦν *nonne*, οὔκουν *non sane*.

Quædam *indefinitè* sumpta tonum gerunt plerumque in fine, eadem verò *interrogativè* accepta semper in priore:

Ὁτὲ & ὅτε interdum *aliquando*:	Ὅτε *quando*?
Ποτὲ *aliquando*:	Πότε *quando*?
Ποθὲν *aliunde*:	Πόθεν *unde*?
Ποθὶ *alicubi*:	Πόθι *ubi*?

Con-

Conjunctionum accentus legantur pag. 120.

Præpositiones omnes, tono affectæ, acuuntur in ultimâ.

Dissyllabæ pro verbis usurpatæ, in primâ acuuntur; ut οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος Galat. 3. 28. οὐκ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί Il. ξ'. v. 141.

Itidem postpositæ casibus: apud oratores περὶ; ut εἰρήνης πέρι Herodot. apud poetas cæteræ dissyllabæ, ut θεοῦ πάρα Il. τ'. v. 4. præter ἀνὰ, διὰ; μὴ συνεμπέσῃ ἡ μὲν τῇ Ἀνακλητικῇ, ἡ δὲ τῇ Δία αἰτιατικῇ Gaza pag. 602. Non rarò tamen negligitur iste ἀναβιβασμὸς etiam in reliquis, ut ἐλθὼν ἄπο δινήεντος Il. β'. v. ult. ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος Il. β'. v. 839. Idem Gaza ibidem (quem rescribit Wintertonus in vers. 51. & 130. l. 1. Ἐργ. Hesiodi) satis acutè, alii dixerint quàm verè, tonum retrahit præpositionis, quæ inter adjectivum & Substantivum immediatè collocatur; ut Διὸς πάρα μηνδέντος Hesiod. Ἐργ. lib. 1. v. 51. ἱεροῖς ἔπι βωμοῖς ibid. v. 135. Quod si alia dictio interjecta præpositionem ab utrovis separaverit, onus in fine est; ut Παμείδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ibid. v. 132. In superioribus verò locis Stephanus, uti in præpositionis utrâlibet collocatione Scriptores alii, accentum ubique in ultimâ statuunt. Quin & præpositio casui postposita, & Synalœpham passa, secundùm Gazam & Wintertonum destituitur accentu; apud Stephanum atque alios acuitur; ut τόνδε μετ' Hesiod. Ἐργ. l. 2. v. 186. δμῶων κάτ' Οδ. χ'. v. 291.

Hic quemadmodum superiùs in fine nominum, subjungantur paucula ἐπιφερόμενα; nempe ea quæ in lexicis quibusdam, aliam, quàm quæ modò ex Stephano appicta est, notationem subeunt:

Ἀνάδυμι B. C. ἀπόσκλημι S. πρόσω F. κάτισχον Eust. qui (ad versum 569. Il. α'.) canonem præscribit retrahendi in composito tonum simplicis trochaici, cujus penultima vocalis brevis est. Ἠρέμα & ἠρεμᾶ S. αὐταρκῶς B. αὐταρκῶς & αὐτάρκως C. αὐτίσχεδον B C. ὑμενοῦν H. χάμαζε & χαμάζε B. C. χάμαζε H. χαμάζε S. Τοιόςδε B. C. sic in Ind. Stephani: sed in tomo rectiùs τοιόσδε. ὑμενοῦν in Indice, in tomo ὑμένουν.

Hactenus de communi loquendi formâ dictum est: à quâ duplex fit variatio per Figuras & Dialectos.

FIGURÆ.

Figura est quadruplex 1°. Orthographiæ. 2°. Etymologiæ. 3°. Syntaxeos. 4°. Prosodiæ.

Figuræ Orthographiæ.

Metathesis & Antithesis:

Metathesis est literarum transpositio; ut γευνὸς pro γύνυος; præcipuè ante vel post ρ; ut κάρτος pro κράτος, ἔδρακον pro ἔδαρκον.

Antithesis est literarum commutatio; ut πόρσω pro πρόσω; sæpissime ττ pro σσ; ut θάλαττα pro θάλασσα, ὀρύττω pro ὀρύσσω.

Figuræ Etymologiæ, quæ & Orthographiæ rectiùs in quibusdam vocibus dici possunt:

Metaplasmus, Prothesis, Aphæresis, Epenthesis, Syncope, Paragoge, Apocope, Synalœpha.

Metaplasmus

Est mutatio terminationis, præcipuè in dativis nominum. Singulari 2ᵃ. simplicium; ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ. Singulari & plurali 3ᵃ. simplicium; ut παρθένι pro παρθένῳ, σάββασι pro σαββάτοις.

Prothesis

Est appositio literæ vel syllabæ in principio dictionis; ut σμικρὸς pro μικρὸς: Sæpe præfigitur ε; ut ἐέλδομαι pro ἔλδομαι, ἐώργα pro ὤργα. Anadiplosis dicta est, quando prima vocis syllaba vel consona iteratur; ut κέκαμον pro ἔκαμον.

Aphæresis

Est ablatio literæ vel syllabæ in principio; ut αἶα pro γαῖα: frequentiùs ε aufertur; ut μὲ pro ἐμὲ, κεῖνος pro ἐκεῖνος. Vocatur ἆρσις, quoties reduplicatio perfecti tollitur; ut δέχθαι pro δεδέχθαι.

Epenthesis

Est interpositio literæ vel syllabæ in medio; ut πτόλις pro πόλις, ἐνέπτω pro ἐνέπω. Adsciscitur sæpe ι post ε. υ post ο; ut ξεῖνος pro ξένος, νοῦσος pro νόσος. Variis hæc figura insignitur appellationibus: vocatur enim 1°. Epectasis, quâ interponitur vocalis, vel consona cum vocali, augens syllabas; ut ἀδελφειὸς pro ἀδελφὸς, ἐδίδουκα pro ἔδωκα. 2°. Parenthesis, seu propriè dicta Epenthesis, per quam subjunctiva præpositivæ adjicitur; ut καλαὶς pro καλὰς 3°. Diplasiasmus, duplicatio consonæ ejusdem; ut ὁππότερος pro ὁπότερος. 4°. Paremptosis, interpositio consonæ diversæ; ut μαλθακὸς pro μαλακός.

Syncope

Est ablatio literæ vel syllabæ è medio dictionis; ut οἶμαι pro οἴομαι, ἐυρά μενος pro ἐυρησάμενος' Heb. 9. 12. Ex genitivis 5æ. excidunt ε, δ, τ; ut πατρὸς pro πατέρος pag. 9. πήχεος pro πήχεδος pag. 21. κέρως pro κέρατος pag. 12. &c. Variè & hæc figura appellatur. 1°. propriè syncope, quum excinditur syllaba; ut κυνὸς pro κύονος. 2°. Ellcipsis, quando vocalis adimitur subjunctiva; ut ἔπεος pro ἔπεεος. 3°. Parelleipsis, quæ consonam tollit unam ex geminatis; ut ἔειπον pro ἔρριπτον. 4°. Ecthlipsis, quæ consonam quamcunque aliam extrudit; ut πήχυ&, κέρω& &c.

Paragoge

Est adjectio in fine; ut ἦσθα pro ἦς. Subjungitur ι crebriùs; ut ὅποσι pro ὅπως, λόγοισι pro λόγοις.

Quædam nomina 2æ. 3æ. & 5æ. simplicium, & 1æ. contractorum augentur syllabis φι & φιν. In nominibus 2æ. α vel η semper immediatè præcedunt φι & φιν; ut ἐσχαρόφι, εὐνῆφι: verso sæpe α in η; & utrisque nonnunquam in ο; ut βίηφι pro βίᾳ, ἐσχαρόφι pro ἐσχάρᾳ, αὐτόφι pro αὐτῇ. Nominibus in ος & ον 3æ. & genitivis fœmininorum in ων ονος 5æ. adhærescunt φι vel φιν, abjectâ ultimâ consonâ ς vel ν; ut στρατόφι à στρατὸς, ὀστεόφι ab ὀστέον, μελεδωνόφι à μελεδὼν-όνος: his adde ναῦφι à ναῦς Il. θ'. v. 474. Ex nominibus 5æ. neutra tantum in ος assumunt φι vel φιν, verso ο in ε; ut στήθεσφι pro στῆθος: legitur & ἐρέβευσφι Il. ί. v. 568. Hæ voces indeclinabiles usurpantur per omnes numeros & casus.

Apocope

Est detractio à fine; ut ἔει pro ἔειον.

Mutationem hanc sustinent nomina 5æ. simplicium per omnes casus singulares. Nom. ut δῶ pro δῶμα. G. ut Αἴαν pro Αἴαντος. D. ut δαῖ pro δαΐδι. A. ut Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα. V. ut ὦ Λακέδαιμο pro Λακεδαίμων. In duali & plurali 5æ. contractorum ε & α finales sæpè auferuntur; ut γέρα &c. pag. 12.

Non rarò plures simul concurrunt figuræ; ut ἴδαι pro ἐίδαι, ab ἴδας per Paragogen & Syncopen; ἐτήτυμος pro ἔτυμος per prothesin & antithesin, &c.

Sunt & aliæ multiformes figurarum complicationes & fide parum dignæ metamorphoses, quales γέντο pro ἕλετο, &c. prorsus difficiles nugæ, quæ ab Etymologo & Varino magnâ copiâ congeruntur.

Synalœpha seu Thlipsis

Est elisio vocalis ante vel post alteram; complexa in se apocopen & aphæresin: modò enim fini, modò initio literam vel syllabam detrahit: utriusque index apostrophus est. Græci enim vocalem vel diphthongum, quam elidunt, in scriptione prorsùs omittunt; contrà quàm faciunt Latini.

In fine dictionum: Vocalis naturâ vel usu brevis ante vocalem vel diphthongum sequentem eliditur; ut ἐπ' ἐμέ. Relicta tenuis consona, ante vocalem spiritu aspero notatam, in aspiratam vertitur; ut ἐφ' ἡμᾶς vide pag. 5. Apud poetas diphthongi αι, rarius οι, breves cùm fuerint ratione accentuum, abjiciuntur; ut Βούλομ' ἐγὼ Il. α'. v. 117. Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ Il. ζ'. v. 165. Rarissimè longæ η vel ου; ut εἰλαπίν' ἠὲ γάμος Od. α'. v. 226. εὐπέσσουν' ὀλβιόμοιρα Orph. hymn. in lunam. ἐκαστοτέρω ἐμ' ἀποικεῖς pro ἐμοῦ Theocrit. Idyl. 15. v. 7. Elidunt interdum poetæ brevem ante consonam, præsertim in præpositione παρὰ; ut παρ' μὲν οἱ ὥεια κεῖται Theocrit.

Oratores nonnunquam in fine clausulæ, sicuti in fine carminis poetæ, utuntur synalæphâ, si dictio insequentis membri à vocali inceperit; ut οὐ μὰ Δί'. ἐπὶ τὴν Κρεῖσσον γὰρ &c. Lucian. Menipp. & Æac. ὡς οἴονται μάλιστ', ἀποδείξασθαι Demosth. in Midiam.——ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν' Αὐτοῦ——Il. θ'. v. 206, 207.

Elisionem pro arbitrio negligunt poetæ; ut τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπας Il. γ'. v. 204. Oratores constanter observant in præpositionibus: περὶ tamen & πρὸ poetis, eædem & ἀμφὶ oratoribus, vix unquam admutilantur.

Est tamen, ubi in prosâ aliæ quædam præpositiones non eliduntur: apud Demosthenem de coronâ, ἀντὶ semel; ut ἀντὶ Ἑλλήνων· ἐπὶ decies in ψηφίσμασι.

Quinetiam plurimæ aliæ dictiones in prosâ interdum patiuntur synalæpham; frequentiores in α finitæ: quarum exempla suppetunt ex Demosthenis oratione de cor. per Morellium editâ Paris. Anno 1570.

Substantiva neutra 3æ. simpl. in plurali; ut ἀδικήματα, μηχανήματα, πράγματα, ὑπομνήματα. rariùs in singulari; ut ἀδίκημα.

Adjectiva neutra 3æ. simpl. in plurali; ut ἄλλα, ἔπεα, πολλά, ὅσα, σύμμαχα. 3æ. simpl. in plurali; ut πάντα cum compositis: in accusativo etiam masculino singulari, alicubi.

Participia itidem 3æ. in neutro plurali; ut ὄντα, πεσόντα: & in accusativo singulari masculino; ut γράψαντα, ἱερῶντα. Nonnullibi & neutra 3æ. in plurali.

Verba potissimùm in ε, 2æ. plural.; ut ἀπαγγείλατε, βούλεσθε, ἐστὲ, ἔχετε, ἥκετε, οἴεσθε, ὁρᾶτε, ὑπάρχετε: in ο, 3æ. singularis; ut γένοιτο, ἐβούλετο ἐξέπεμπετο, ἐξήρπαστο, ἐπρίατο, ἀπήχετο. 3æ. itidem pluralis; ut ἐγίνοντο: infrequentius in ι, sive 1æ. optativi; ut εἴποιμι: sive 3æ. verborum in μι; ut ἐστὶ, cum compositis. Perpauca in α; ut εἶδα.

Adverbia tam in α finita, quam in aliâ brevi; ut ἡνίκα, δεῦρο, &c.

Certæ quædam dictiones penè ubique minuuntur; ἀλλά, δέ, τέ, εἶτα, ἔπειτα, μάλιστα, ἕνεκα, ἵνα, τότε, ταῦτα, Δία in jurando.

Iteratur thlipsis eleganter ornatus, sive celeritatis causâ; ut ἂν δ' ἐφ' ἃ· ἀλλ' ἐστὶν: ἃ δ' ἂν ᾖ: τοῦθ' ἂ: ἔπειθ' ὅπερ ἐστὶ μάλιστ': ἅπανθ' ὅσα ἐβούλεσθ' ὑμεῖς: &c. Demosth. de cor. Perfrequenter apud poetas; ut χαλέπτ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι Il. ι. v. 384.

In Novo Testamento solæ ferè præpositiones & ἀλλὰ vocalem abjiciunt. Ἀμφί, ἀνά, περί, πρό, nunquam amittunt; reliquæ in sequentibus locis servant:

'Ἀντὶ Matth. 2, 22. 5, 38. 17, 27. Luc. 11 11.

'Ἀπὸ Matth. 1, 17. 2, 1. 8, 11. 15, 1. 20, 29. 24, 27. 27, 9, 51, 57. Marc. 3. 8, 22. 7. 1, 4. 10, 46. 15. 38, 43. Luc. 8, 43. 16, 18. 19, 42. 23, 51. 24. 13, 47. Act. 1. 4, 12. 17, 27. 25, 7. 8, 26. 11, 27. Roman. 11, 26. 15, 19. 1 Corinth. 7, 10. Galat. 4, 24. Coloss. 1, 7. Heb. 11, 34. 2. Tim. 2, 19. Jud. 14. Apocal. 1, 5. 7, 2. 16, 12.

Διὰ Matth. 4, 14. 8, 17. 12, 17. 27, 9. Johan. 1, 17. Act. 10, 36. 28, 25. Rom. 2, 16. 5, 21. 7, 25. 16, 27. 2 Cor. 4. 5, 11, 14. 5, 7. Galat. 1, 1. Ephes. 1, 5. 3, 9. Philipp. 1, 11. Tit. 3, 6. Heb. 7, 9. 1 Pet. 2, 5. 4, 11.

Ἐπὶ Matth. 10, 18. 21, 5. 24, 7. Marc. 2. 21, 26. 13. 8, 9. 16, 18. Luc, 3, 2. 4. 25, 27. 11, 17. 15, 7 bis. 21, 10. Act. 4, 9. 13. 31. 19. 10, 34. Rom. 10, 19. Eph. 2, 10. 1 Thessalon. 4, 7. Heb. 11, 30.

Κατὰ Luc. 23, 17. Act. 3, 17. 22, 3. 26, 3. Rom. 3, 5. 16, 25. 1 Cor. 3, 3. 9, 8. 15, 32. 2 Cor. 11, 21. Galat. 1, 11. 2, 2. 3, 15. 4, 28. Eph. 3, 3. Philip. 2, 3. Philem. 14 bis. 1 Pet. 4, 6.

Μετὰ Matth. 26 69. Marc. 1, 29. 15, 28. Luc. 22, 37. Johan. 3, 25. Act. 7, 45. 24, 18. 27, 10. 28, 17. 1 Cor. 6, 6. 2 Cor. 6. 15, 16. Galat. 1, 18. 3, 17. Philip. 4, 6. 2. Thessal. 3, 12. 1 Tim. 2, 9. 4. 3, 4, 14. 6, 6. Heb. 7, 21. 9, 19. 10, 22. 11, 9. 12, 28.

Παρὰ Matth. 28, 15. Marc. 10, 27. Luc. 19, 7. Johan. 1, 40. 5, 34. 41, 44. Galat. 1, 12.

'Ὑπὸ Matth. 2, 17. 3, 3. 8, 9. 11, 7. Marc. 1, 9. Luc. 7. 8, 24. 21, 24. Act. 10, 22 bis. 1. Cor. 4, 3. 10, 29. Galat. 3, 22. 4, 2. 5, 15. Jacob. 3, 4. Jud. 12. 1. Pet. 2, 4.

'Ἀλλὰ in his Matth. 9, 18. Marc. 2. 17, 22. 17, 5. Joh. 6, 39. 10, 1. 11. 51, 54. 1 Cor. 6. 6, 8, & 11 bis. 15, 39. 2 Cor. 1, 9. 2, 13. 5, 12. Heb. 5, 4. Galat. 4. 2, 17. 2 Johan. v. 5. Apocal. 10, 7.

Aliæ dictiones per N. T. vix unquam perimuntur: legitur tamen τοῦτ' ἔστι Matth. 27, 46. Marc. 7, 2. Roman. 10. 6, 7, 8.

Est ubi δὲ cum compositis privatur vocali Matth. 18 6. Marc. 3, 29. 8, 35. Luc. 10. 8, 10. 1 Cor. 14, 21. Heb. 8, 4. 9, 18, 25. 13, 5.

Omissio hæc Synalæphæ in sacrâ paginâ, studiosis in imitationem minimè commendatur.

Denique in solutâ oratione ratio & norma Synalæphæ est Euphonia, & numerus oratorius: In eâdem enim clausulâ quandoque eædem voces & retinent & abjiciunt vocalem; ut in orat. de cor. εἶθ' Ἡγέσιππος, εἶτα Ἀριστοφῶν pag. 148. l. 1. οὔτε ἄπειρα, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν pag. 181. l. 27. μήτ' ὄψει, μήτε νῦν pag. 172. l. 15. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων: ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην: ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν: ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον: ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν:

ἐθαύμαζον : ἐξέπιπτες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον : ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἐπολίτευσαι, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος pag. 148. l. 10. 11. &c.

Porro elegantiores, & magis Attici scriptores concursum plurium vocalium tam in diversis quam in eisdem dictionibus, propter hiulcam, quam pariunt, κακοφωνίαν, anxiè devitant: proinde uti concurrentes in eodem vocabulo contrahunt vocales; ita in pluribus, ubi coeunt, priorem, quantùm licet, consonâ ν ἐφελκυστικῇ claudunt; aliàs sæpe elidunt.

In initio dictionum: Initialis brevis post finalem longam apud poetas non rarò perimitur; ut ὦ 'γαθέ Theocrit. Id. 5. v. 16. ἢ 'ρστῆ Euripid. ἀρετή 'στι Theogn. v. 147. μέλλω 'ξεμεῖν & παρά 'σκευασμένα Aristoph.

Ubicunque hæc elisio contigerit in initio vel fine, dicuntur voces synalæpham pati, propter continuationem soni: properantiùs enim efferuntur, nullo facto interstitio, ac si essent vox una.

Synalæpha propriè dicta dictiones (post factam thlipsin, synæresin vel crasin) in unam contrahit.

Thlipsis fit: vel per apocopen; ut τἀργύριον τ' αὐτὸ Aristot. vel per aphæresin; ut τἄργα τἄμα Soph.

Longa perimit brevem vel ancipitem sequentem; ut μὤνδικα pro μὴ ἔνδικα Aristoph. τὤνδρῳ pro τῷ ἀνδρῷ Theocrit.

Articulus præpositivus nonnunquam abjicit longam ante brevem; ut ἐκ τ' ἀφανοῦς Lucian. παρὰ τἄνδρος Aristoph. ἐν τ' ἀγαθῷ Dionys. Semper ferè ante longam; ut θἠμετέρου pro τοῦ ἡμετέρου Aristoph. θἠμέρᾳ pro τῇ ἡμέρᾳ Sophocl.

Synæresis valde infrequens est; ut θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον Aristoph.

Usitatissima Crasis; ubique subscripto ι dipthongi, si excideri ; ut τοὐλάχιστον pro τὸ ἐλάχιστον, ἐγᾦμαι pro ἐγὼ οἶμαι Lucian.

Occurrunt hæ voces in N. T. per crasin coalitæ; κἀγὼ Matth. 16. 18. κἀμοὶ Luc. 1. 3. κἀμὲ Joh. 7. 28. κἀκεῖνος Luc. 11. 7. κἀκεῖ Matth. 5. 23. κἀκεῖθεν Act. 14 26. τοὐναντίον Galat 2. 7. τοὔνομα Matth. 27. 57. τουτέστι Roman, 7. 18. atque alibi.

Quoniam verò multifariàm variatur hæc crasis pro varietate dictionum, quæ coalescunt, usitatiores quasdam mutationes, per præpositivum ὁ & copulativum καὶ, describere suffecerit.

Articulus ὁ vel οἱ, sequente α; τὸ sequente η vel οι; τὰ cum ο, communiter fit ω; ut ὥνεμος pro ὁ ἄνεμος, ὥριες pro οἱ ἄριες : θὠμισυ pro τὸ ἥμισυ : τὠκίδιον pro τὸ οἰκίδιον : τὠστέα pro τὰ ὀστέα. ὁ vel τὸ sequente ε vel ο ; οἱ sequente ο, fit ου; ut οὑμὸς pro ὁ ἐμὸς, οὕλυμπες

pro

pro ὁ ὄλυμπος, τὤμφανὲς pro τὸ ἐμφανὲς, τὔνομα pro τὸ ὄνομα, ὠμοὶ pro οἱ ἐμοὶ : ο cum ε interdum fit ω ; ut ὤλαφος pro ἔλαφος.

Καὶ, sequente α, ε, vel ει, fit κα ; ut κἄν, κἀγὼ, κἆτα : sequente οι vel ο, fit κῶ ; ut κῷνον pro καὶ οἶνον vel καὶ ὄνον.

Πρὸ etiam, sequente ε vel ο, contrahitur in ου ; ut προὔργου, προὔλίγου pro πρὸ ἔργου, πρὸ ὀλίγου.

Voces per synalæpham contractæ unico notantur accentu, cujus sedes semper eadem est ; ut τἀρχαῖα, ὤνθρωπος. Dissyllabæ penultimam, priùs acutam, ex crasi modò productam, circumflectunt ; ut τοὖργον, τοὖπος, ὦνδρες.

Spiritus utriusque dictionis servatur, quoties utraque à vocali incipit, & prior est dissyllaba ; ut ἐγᾦδα. Prior monosyllaba tametsi elisa, suo spiritu posteriorem notat ; ut ἅπαθον pro ἃ ἔπαθον, ὥδωνις pro ὁ Ἄδωνις. Quod si prior incipiat à consonâ, posterioris spiritus remanet loco apostrophi ; ut τἀληθὲς, τἀναντία, χὤπως : amittitur frequentiùs in τοὔπος.

Propter vocalem aspiratam sequentis, præcedens consona tenuis aspiratur, notam aspirationis in se sæpissime absorbens ; ut θἀμάξιον pro τὸ ἁμάξιον, φροῦδος pro πρὸ ὁδοῦ, φροιμιάζω pro προοιμιάζω. Similiter cum vocalis in fine non sit elisa ; ut θοἰμάτιον.

Hujusmodi voces collisæ si non cohæreant, suæ notæ singulis appinguntur ; ut ω῍ξ, χ᾽ ὤ᾽κ, ὦ῍νθρωπε.

Verùm immunem quasi à legibus licentiam sibi indulgent scriptores, qui in vocibus per synalæpham conflatis tum spiritum tum accentum variant : nonnulli enim valde ἀνωμάλως scribunt ὦλλοι pro ὦλλοι, ὤρνις pro ὦρνις &c. in quibus dissyllaba longa ante brevem acuitur, spiritúsque nominis, non præeuntis articuli appingitur; contra regulas modò præscriptas.

Obtruditur quandoque spiritus tenuis pro aspirato ; ut ἐμὠποδὼν pro ἐμοὶ ὑποδὼν Lascar. 95. pag. quandoque consona tenuis ; ut Κὤταν ex καὶ ὅταν pro χὤταν. Id. 7. v. 53. rariùs consona & nota aspiratæ ; ut θὤτερον Id. 11. v. 32.

Τοὔνεκα potiùs vox composita quàm per figuram contracta, consonam cum spiritu tenuem habet ; in quâ ἕνεκα cum spiritu penitus amittit, defectu per apostrophum suprà notato. Idem de aliis, siqua istiusmodi reperiantur, judicium esto.

At neque prorsus Authores eâdem semper utuntur scripturâ : legimus in Herodoto ὦλλοι l. 1. p. 18. ὦλλοι l. 2. p. 103. Sic apud Portû in lexico Ionico sed in Dorico ὦλλοι. Sylburgius, in Etymologi indice, utrumq; ponit ὦλλοι, ὤλλοι. At meliùs alibi analogiæ memor, ὥριστος quàm ἄριστος scribendum docet. Rectè Stephanus suo in Indice exponit ὥριστος, ὁ ἄριστος : ὥριστε, ὦ ἄριστε : qui accuratè & diligenter consimilibus analogam notationem adscribit ; ut ὥλλος, ὦλλοι, non ὦλλος, ὦλλοι. Quod si alia scriptio obvenerit ; ut in Theocrito per ipsum edito Id. 18. v. 17. ἐφάλμα censendum est : aut, quod in Porti excusationem dici potest, dialectus, Caninius vult ὥριστος Æolicè, ὤριστος Ionicè, (rectiùs communiter), scribi, p. 70.

Sunt qui spiritum utriusque addunt ; ut ὁὐπίτροπος, ἡὐπίτροπος Steph. in Ind. & Tom. 3. Thes. & Paralipom. pag. 85. Idem tamen regulariùs in Ind. & Tomo exhibet cæteras voces cum unico spiritu articuli ; ut ὡμὸς, ὥπερος &c.

Probè distinguere oportet synalæpham quæ fit per solam ἔκθλιψιν, ab

ab eâ quæ consurgit ex crasi: diversæ enim sunt & nota & quantitas. Crasis enim producit vocalem & præponit illi notam; ut τἀμά. Thlipsis quantitatem non mutat, & notam postponit; ut τ'αμά: Utraque admittit coalitionem: quamvis Steph. videtur disjungere voces, quibus sola thlipsis intervenit; ut πῶ 'μοὶ: servato accentu prioris. Paralip. p. 85.

Porrò post quamcunque elisionem cautè observetur scriptura, ne oriatur de voce mutatâ dubium; ut γαλήν' ὁρῶ Aristoph. ran. *tranquilla video*, non γαλῆν ὁρῶ *mustellam video*: τήνδ' ἐμῶσαν εἰσάγων Plutar. in Symp. *hanc vomentem inducens*, non τήνδε μοῦσαν εἰσάγων *hanc musam inducens*. Adhibenda est cautio eadem in augendis vocibus, nam οἷός τε εἰμὶ significat *qualiscunque sum*, οἷός τ' εἰμὶ *possum*.

Solebant ex priscis scriptoribus nonnulli spiritum dictionis in compositione postpositæ servare; ut 'Ενϑάδιος, μελήδης: interdum & tenuem pro aspero accipere; ut 'Ευξίνων. Distinctionis ergò adhibuerunt tenuem in propriis; asperum in appellativis; ut Φίλιππος *Philippus*, φίλιππος *amans equorum*: sic ἀγχίαλος & 'Αγχίαλος. vide Eustath. Il. ί. v. 79. & Od. ά. v. 105. Idem factitarunt nonnulli in compositis cum πρὸ, post contractionem; ut πρϐχώρει, πρϐβαίνει &c. quam scripturam meritò Stephanus rejicit Paralip. p. 87.

Cæterùm de vocibus figuratè contractis inter viros graves non levis controversia oboritur, an vocalis ι loco suo exclusa perpetuò subnotari debeat: quam subscribendam autoritas & ratio postulant juxta reg. p. 3. Veritatem hanc ità universim amplexi sunt Grammatici, ut eorum nemo quotquot ad manus nostras devenerunt (Sylburgio, Gualptero & Rhenio exceptis) diversum senserit. In emendatissimis exemplaribus punctum habent subjectum, Lascaris; ut κᾀγὼ p. 98. Gaza; ut κᾀπὶ p. 601. l. 5. Cleonardus cum Antesign. ut κᾀμοὶ &c. p. 229. Moquotus; ut κᾀμοῦ &c. p. 224. Ramus; ut κᾀγὼ p. 294. Scotus; ut κᾀκεῖνος &c. p. 314. Caninius; ut κᾀγὼν &c. p. 23. Crusius; ut κᾀγὼ p. 877. l. 5. Gretzerus; ut κᾂν &c. p. 298. Vossius p, 160. &c. SS Biblia editionum omnium, Libri à Stephanis excusi, à Turnebo, Aldo, &c. Julius Pollux, Budæus, Wolfius, Scaliger, Casaubonus &c. Aliorum, qui multò plurimi sunt, nomina missa facimus; quæ infra in testimoninm rei non dissimilis adducuntur.

Subscriptionem negligunt antiquiores, Etymologus, Hesychius, Favorinus, Eustathius, Æmilius Portus: moderni, Frobenius, Gul. Morellius in Demosthene, & præ aliis Wintertonus: quibus elisa ι ex diphthongo præcedente, præcipuè καὶ, abolctur; ut κᾀν, κᾂν; & subnotatur solum ex sequenti; ut ὁ αἰπόλος, ᾡπόλος. Argumenti, quod afferunt, sensum faciliùs assequentur tyrones, si meminerint: 1°. quòd propter vocalium concursum fit thlipsis. 2°. quòd vocales per crasin duæ vel plures in unam coeunt. 3°. Si per crasin facta vocalis rursus subjectum recipiat ι, in diphthongum migrat per synæresin: Quibus præcognitis argutè disputat Wintertonus [forsan, ex Etymologo, ad voces τῆμῇ vel ἐμῷκυμόρῳ; aut ex Porto,

Porro, ad vocem ὤλλοι] fieri non posse synæresin ex ι mediâ inter vocales per crasin coalescentes, ideoq; thlipsin inducit, quæ abradit ι intermediam antequam Crasis extremas collidit, nempe ex καὶ ἄν, καἴ ἄν, κἄν; ex οἱ ἄλλοι, ὁ ἄλλοι, ὦλλοι. Mirum sanè θλίψεως commentū! Subtilissima circumlocutio! Quid moras nectimus tyronibus? citra opem alterius figuræ, quàm expeditè fit crasis, καὶ ἄν, κᾆν; οἱ ἄλλοι, ὦλλοι? Diphthongi elidi subjunctivam, manente præpositivâ, quis in poesi concesserit? in prosâ quis tulerit? Post vocales, non inter ipsas, positam ι excidere, & subnotari? satis dogmaticè. In extremis vel medio, ubique ι immutabilis est; subscriptio ipsius non ex positione, sed ἀμεταβολίᾳ provenit; quæ cum omninò sit mutationis expers, semper post crasin superest integra, non interempta, non variata, nisi ubi in locum illius succedit altera subjunctiva; ut ἐμοὐπεδύνει pro ἐμοὶ ὑποδύνει: aliàs individua comes vel adhæret vel subjicitur; ut τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον; καὶ ἐγώ, κᾀγώ.

Quod si duæ simul ι concurrant, punctum unum utriusque index est; ut καὶ εἶτα κᾆτα.

Lascaris cum quibusdam aliis mentionem θλίψεως facit, minimè sanè rejiciendam, si significet *extrusionem* non *expunctionem* vocalis ι; quam quidem per crasin solvi, loco extrudi, & infrà poni nemo non fatetur: ibidem tamen punctum subnotat, ubi thlipsin agnoscit pag. 94. & alibi. Etymologus (ad verba Homeri, τῇμῇ, τῷμῷ & ἐμῷκυμόρῳ) dicit: ἐκθλίβεται τὸ ἄρθρου τὸ ι, καὶ κίρναται τὸ η vel ω cum ε εἰς η vel ω, χωρὶς τοῦ ἰῶτα: ex quibus verbis existimantur alii θλίψεως asserendæ rapuisse ansam, quæ ab Authore non datur. Eustathius enim tum Romæ, tum per Froben. editus, Stephanus &c. elidunt ε & appingunt ι sub η vel ω. Æmilius Portus, qui (ad voces ὤλλοι, ὤρνυς) θλῖψιν exponit, alibi subjunctâ ι facit synæresin; ut κᾆξ, κᾀμφιστειλαμένα &c. in Lexico Dorico. Cum itaque nihil certi proferatur ab hujus puncti adversariis, ex generali regulâ, usuque probatissimo retinenda semper est ipsius notatio; neque fidem receptæ veritatis elevet unus vel alter, qui contra torrentem scriptorum penè omnium scapham impellere nituntur. Permovit fortasse eos omissum aliquando hoc punctum, vel distinctionis causâ; ut χὠ pro καὶ ὁ, χῳ pro καὶ οἱ: vel etiam more Dorico; ut rectè Scotus pag. 119. & 314.

Non aliò commodiùs referenda est disceptatio de puncto verbis subscripto, præcipue Infinitis in ᾷν.

Infiniti-

Infinitivus in ᾶν sub se exigit ι. per reg. p. 5. l. 19.

Gaza format præsens infinitivi à præsenti indicativi, addito ν, p. 216. l. 2. (Caninius etiam p. 77. affirmat *Gazam velle diphthongum in omnibus infinitivis*) Lascaris itidem p. 259. qui disertis verbis fatetur subscribi ἀναλόγως p. 2 0. & rursus p. 293. ubi subnotationem puncti fusiùs persequitur. Grammaticos sui sæculi idem sensisse perhibet Urbanus p. 212. Posterioris ævi, Sylburgius, Ramus, Crusius, Rhenius, Gualpterus, Cleonardus, Gerson, Vossius, atque alii quos vidimus: Editiones omnes SS Bib. veteres scholiastæ in Dramaticos, libri quotquot à Stephanis evulgati, constanter subnotant. Idem faciunt Viri Ἑλληνικώτατοι, (quibus singulis specimen unius saltem operis hic adjicitur:) Julius Pollux in Onomastico, Æmilius Portus in Lexicis, Budæus in commentariis, Wolfius in Demosthene, Benedictus in Luciano, Scaliger in Eusebii Chronicis, Casaubonus in Strabone & Polybio, Savilius in Chrysostomo, Carolus Morellius in editione patrum Parisiensi, Plantinus in Stobæi Eclogis, Aldus in Demosthene 1527. in Themistio 1534. Petavius in Epiphanio, Grotius in Evangeliis, Salmacius in commentariis ad Simplicium, Heinsius in suis annotationibus ad poetas, Wintertonus in minoribus poëtis, Duportus in Ecclesiaste. Quid opus est catalogo? Omnes penè, qui editiones librorum elegantiùs adornârunt, uno quasi consensu subnotationem comprobant. Ratio subnotandi est:

1°. Regula superiùs posita. 2°. Analogia, cujus suprà meminit Lascaris, τιμάειν τιμᾶν sicut τιμάεις τιμᾷς: præsertim quum ι sit quodammodo characteristica infinitivi activi; ideoq; Æoles adscribunt ι verso ᾶν in αις; ut γελαῖς pro γελᾶν. 3°. Distinctio: quis enim, dempto ι, genit. Doricum τιμᾶν, νικᾶν, & infinitivum τιμᾶν, νικᾶν poterit internoscere?

Ex veteribus tamen nonnulli, pauciores ex modernis subscriptionem negligunt. Theodosium, Herodianum, Etymologum, Urbanum, Caninium, Scotum eâ mente fuisse docet regula ab illis per manus tradita & accepta. Hesychium, Favorinum, Eustathium, Didymum editiones solæ in id consensisse arguunt. Quibus accenseri possunt Turnebus in Philone & Sophocle, Frobenius in Josepho, Gulielmus Morellius in Demosthene, Claudius Morellius in Libanio & Chrysostomo, Sonnius in Dionysio Areopagitâ & Basilio, Aldus in Platone membranis impresso & in Isocrate, aliique perpauci obscurioris notæ, qui ex incuriâ forsan, ne dicam inscitiâ, punctum hoc omisisse existimentur.

Theodosius, & Herodianus hujus sententiæ Patres præsens infinitivi circumflexi ab imperfecto arcessunt: Dura nimis & anomala formatio; cùm tempora similia à similibus formari uno omnes ore clamitent.

Præ-

Præsens ab imperfecto manare? præposterum! Βοᾷ βοᾷν, simplicissima, penè nulla mutatio: ἐβόα βοᾶν, absona, multiplex & prodigiosa detorsio; non significatio, non accentus, non syllabarum numerus servatur; magno opere vexatur tota dictio, ut semiliterula tandem perimeretur.

Perimendi causam Etymologus adjecit; *verba*, inquiens, *τὸ ἀνεκφώνητον ante ν non admittere*: Quid illud ἀνεκφώνητον? vocalem obmutescere intelligit, ut quæ constituat diphthongum ἄφωνον; non (ut falsò interpretatur Urbanus pag. 212.) *quæ nullum edit sonum*; subscripta enim vocalis sonum addit, licèt confusum, aut ex illâ non omninò fit diphthongus. At silens vel sonans quidni ante ν perinde atque alias consonas scribatur? nulla κακοφωνία impedit, ut in his, ἐῳνοχόει, ἐπῄνουν, πέφηνα, μέμηνα, &c. Si ν finale intelligat; in illis itaque apocopen passis πέφην', μέμην' num ι expungitur? Quinimò nec ι, in verbo magis quam nomine, auribus displicet Atticis; quorum genitivus dualis ὄφεων, ἐυγεῶν, quàm elegans, quàm frequens! & in linguâ communi, νῷν, σφῷν! Quid multa? Infinitivus in ῆν pro εῖν ι mutum ante ν retinet; ut ἐλθῆν: vide Lascarin p. 293. sic καῆν in Lexico Dorico Porti.

Subtiliùs conatur Urbanus obliterare hoc punctum; qui deductionem minùs spuriam, non magis tamen ferendam, ex præsenti commentus est (pag. 212. editionis Venet. 1557.). in fine enim præsentis --άειν solvit diphthongum ει, elidit ι, relictas αι contrahit; ambagibus hisce usus, ut à communi opinione, & quasi à viâ regiâ solus vel cum paucis aberraret.

Pari circuitione infinitivis in οῦν thlipsin inducunt ante factam crasin: ubi tamen ει ex όει tam in verbis, quàm nominibus potest per crasin solam coalescere; ut μελιτόεις μελιτοῦς, χρυσόειν χρυσοῦν: in quibus necessariò excidit ι, nec subscribitur; quoniam ου non est è numero diphthongorum quæ punctum sibi subjiciunt (pag. 2.) vel quia υ pro ι sufficitur, & Æolicè redit; ut ὕψοις pro ὕψουν. Lascaris p. 259. lin. ult.

Urbani argutias paucis complexus est Scotus pag. 214. de veritate tamen earum incertus, nec sibi constans, adjungit *quosdam subscribere, quosdam non subscribere*, atque ita rem in medio relinquit. Aldus in tantum à mente Urbani dissentit; ut in editione ipsius (contra reg. p. 212.) apponat ι & paradigmati infinitivi pag. 380. & exemplo regulæ pag. 212.

Vetustiores siquis pergat objicere codices puncto carentes, Hesychium & Favorinum; optimos sanè authores hâc ex parte pessimè in exemplum adducit; qui, non minus in præsenti indicativi quam infinitivi, frequenter egent subscriptione; ut ἡβᾷ ἡβᾷν, ὁρᾷ ὁρᾷν, ὀργᾷ ὀργᾷν, ὁρμᾷ ὁρμᾷν, item ἐργᾷ pro ἐργάσῃ &c. Idem dicendum est de

Eusta-

Eustathio per Frobenium edito, in quo præsentis punctum desideratur sæpius quam subjicitur; ut μενοινᾷς Od. β'. v. 275. & v. 286. μενοινᾷ Od. β'. v. 34 δαμνᾷ Il. ξ'. v. 199. ὁρᾷ Od. δ'. v. 83. & ξ'. v. 44. cum multis aliis. Deest nonnunquam in Didymo; ut δαμνᾷ Il. ξ'. v. 199. &c.

Hippocrates Venetiis excusus 1526. non in fine magis infinitivi quàm subjunctivi, atque etiam in dativis nominum destituitur punctis: iisdem orbati & mutili conspiciuntur alii antiquioribus typis excripti: adeo ut non injuriâ liceat colligere, Græcis veteribus subnotationem hujus ι raram, quemadmodum Hebræis punctationem vocalium nullam fuisse in usu.

Litem nonnulli haud dissimilem movent de verbis 4ᵃ. quæ habent penultimam αι, negantes subscribi ι sub η inde oriundo in perfecto vel Indef. 1ᵐᵒ. contra reg. pag. 43. l. 3.

Punctationem perfecti decernunt, Gaza (pag. 181. τὸ τὸν παρακείμενον μέσον τρέπειν τὴν αι παραλήγουσαν εἰς η.) Lascaris (pag. 292. τρέπεται τὸ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η καὶ τὸ ι ὑπογράφεται.) Diphthongum αι præsentis in impropriam ῃ indefiniti primi mutandam affirmant Scotus, Crusius, Rhenius, Moquotus, Gretzerus, penè universa Grammaticorum synodus, & Authorum praxis. Ramus & Sylburgius scribunt πέφηνα, & πέπηνα: adeóque mirandum est in tam claro sole cæcutiisse, alioqui perspicacissimum, Wintertonum.

Quinimò Indefiniti subnotationem æquè ac perfecti admittendam suadet analogia, cum sibi tam cognata sint & persimilia ἔφηνα, πέφηνα: Eámque ob causam non insciè Wintertonus eodem utitur telo ad punctum in utroque tempore confodiendum. Nam si duo hæc tempora referantur ad fontem unde proximè fluunt, penultima illius habet α simplicem, ex quâ facta η punctum in neutro sub se reciperet: Sin in utriusq; formatione recurratur ad thema (quod in perfecto fieri debere modò ostensũ est,) penultima ejus αι in η versa sub utroq; pariter punctum ἀναλόγως expetit. vide p. 3. Quod rectè admonent Crusius p. 144. & Gualpterus p. 512. adhibendũ in infinitivo *propter rudiores*; quibus consultum esse oportet, hâc quasi virgulâ indigitante radicem, à quâ multùm discessit. Stephanus per Thesaurum subscriptionem hancquàm maximè observat; ut in his ἦρμαι, ἐμίηνα, ἐσήμηνα &c. quam retinet per omnes modos in Indefinitis verbi αἴρω; ut ἄρηες, ἐξᾶραι, δῆραι, ἐπάρας, ἠράμην, ἀντάρασθαι &c. Pastor (in Lexico N. T. ad verbum αἴρω) ut plurimùm dicit resumi ι in Indefinito primo, quæ in futuro primo abjicitur; *tenendum*, inquiens, *adesse*. Quid itaque Wintertonus punctum hoc tam rigidè proscribit? prolixè disse-

differens contra ἐμίηνα (ad versum 62. Hesiod. Scut. Hercul.) quod non à Stephano tantùm atque aliis, verùm ab ipsis Eustathio & Didymo (interdum alibi huic puncto minùs faventibus), subnotatur. Quid in partes suas trahit congeriem Grammaticorum (ad versum 80. Hesiod. Epyl. 1.) hoc tantum arguens, quod nemo sanus in dubium vocat, formari indefinitum à futuro; ubi intereà παραλογιζόμενος, id, quod probatione eget, tacitus præterit; nempe α vertendum in η, in perfecto vel indefinito, neutiquam respicere præsentis diphthongum: Quod si affirmare fuisset ausus de perfecto (& sine indefiniti parem rationem ex ipsius argumentatione satis constat), Gaza cum reliquis, quos advocat testes, adversis illum suffragiis obruissent.

Inveniri autem indefinitum verbi αἴρω cum α μονοφθόγγῳ, & quidem frequentiùs, fatetur Stephanus; ipse interim punctum subjungens. Quid enim? Si in unâ voce deliquerit vulgus scriptorum, ideóne sententiam mutaverit vir prudens? & in universum? Præterea α non notari dicit, ergo nec η? α atticum pro η omnes μονοφθόγγως efferunt; ut ἐμίαινα. Addit Passor sub α adesse & abesse ι more Hebraici *dagesch* quod ex literâ *schevatâ* sæpè solet excidere. Quòd siquis dixerit in grammaticis raram esse mentionem indefiniti subscripti, frequenter perfecti; responderi potest, cùm sit una utriusq; ratio, canonem non esse iterandum, neque cramben bis ponendam discentibus. Verùm nec silentio eorum danda omnino erit venia, qui non solùm in indefinitis hujusmodi, quorum numerus minor intra conjugationis 4æ. tribum unam concluditur, sed etiam in personis verborum omnium, quæ (juxta reg. p. 37. ad finem) exigunt ι subscriptum, vel parum admodùm vel prorsus nihil de puncti hujus adnotatione præcipiunt. Quorum tamen in gratiam, si permiserint adversarii, id dicendum cupimus; quòd idem illi rectiùs nobiscum judicaverint; & in subnotandis tam synalæphis, infinitivis in ᾶν, perfectis mediis, indefinitis primis, quàm personis cujuscunque modi vel temporis, ad generalem normam velut invariabilem cynosuram confugiendum censuerint, punctúmque ab illâ constanter dirigendum. Cui per omnia si religiosè adhæserint, non ampliùs typis erudiendi relinquentur elementarii, & sublæsâ fide decipientur editionum, in quibus, ut ut summâ curâ & artificio splendidissimè elaboratis, nunquam non inerunt sphalmata. In Bibliis enim Plantinianis legimus ἐργᾷ Gen. 4. 12 ᾤκησεν Gen. 4. 16. βοᾷ Gen. 4. 10. ἀγαπᾷ Proverb. 3. 12. ἀγαπᾷν & ἀγαπᾷν Marc. 12. v. 33. atq; alia complura de quibus p. 281.

Hujus denique regulæ beneficio contingat; ut sublatis hinc docentium altercationibus, inde discentium difficultatibus, quas leviusculi isti apices, tanquam vepreculæ creant in viâ, faciliores fuerint progressus, & compendiosius iter ad Athenas.

Figuræ

Figuræ Syntaxeos

Tres ſunt: Enallage, Elleipſis, Pleonaſmus.

Enallage

Eſt permutatio quævis dictionum in ſyntaxi.

1°. Numeri, Generis, vel utriuſque: alio nomine dicta Syntheſis vel potiùs Σύνεσις, per quam dictiones ſenſu non voce congruunt; nempe ſubintelligitur ut plurimùm altera vox, quâcum fit concordantia.

Numeri: Nomen multitudinis ſingulare ſæpe jungitur verbo plurali; nec non adjectivo vel relativo, generis quandoque diverſi; ut ὁ λεὼς χαίρουσι Lucian. πᾶσα πόλις καχηνότες ἀκούουσι Idem. Ἀνθρώπους πινυτὸν ὅπις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ Il. γ'. Cum utroque ſimul numero interdum conſtruitur; ut σωθήσεται γυνὴ ἐὰν μείνωσι 1 Timoth. 2. 15. ubi γυνὴ pro *ſexu* ponitur.

Similiter partitivo ſingulari reſpondet relativum plurale; ut—ὅστις αὐτὸς ἢ φρονεῖν δοκεῖ Ἢ γλῶσσαν ἣν οὐκ ἄλλος ἢ ψυχὴν ἔχειν, Οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί Sophocl. δευτέραν ἐπιστολὴν, ἐν αἷς &c. 2 Pet. 3. 1. ἐν αἷς refertur ad πρώτην & δευτέραν.

Maſculinum vel fœmininum plurale interdum verbo adjungitur ſingulari; ut ἐξεφύετο τοῖς μὲν αἱ τρίχες, τοῖς δὲ τὰ πτερά Ariſtot. uſitatiùs poetis; ut ἠχεῖται ὀμφαὶ Pindar. Verbum ἐστι ſic uſurpatur; ut οὐκ ἔστιν ὅπισθεν ἀπέχουσι Plato. Et ἦν itidem; ut οὐκ ἦν βότανα Jerem. c. 14. v. 5.

Dualia cum pluralibus cohærent apud poetas; ut καμέτην δέ μοι ἵπποι Il. δ'. v. 27. νῶϊ δὲ χαζώμεσθα Il. ε. v. 34. ὀνόματα ὀικείω Ariſtoph. Nebul. κόρακες κρώζοντε Aratus.

Generis; ut κλυτὸς Ἱπποδάμεια Il. β'. v. 743. ὀλοώτατος ὀδμὴ Od. δ'. v. 442. γλύφουσι Πανὸς τὤγαλμα τραγοσκελέα. Herodot. l. 2. πλεῖον Σολομῶντος (pro πλεῖον) Matth. 12. v. 42. τέκνα μου οὓς ὠδίνω Galat. 4. v. 19.

Numeri & generis; ut τὼ χεῖρε ἃς ὁ θεὸς ἐποίησε Xenoph. —πόντες δὲ παρευτίκα λύματ' ἔχουσιν φαρμακόεις &c. Nicand. in Alexiph. v. 292. & 293. pro φαρμακόεσσαι. πᾶσα Ἱεροσόλυμα Matth. 2. 3. (i. e.) πόλις.

2°. Caſus: Vocatur hæc Antiptoſis, quâ caſus pro caſu ponitur; ut παρακαλῶ ὑμᾶς περιπατῆσαι—ἀνεχόμενοι pro ἀνεχομένους Epheſ. 4. v. 1, 2. τοῖς Συρακοσίοις κατάπληξις οὐκ ὀλίγη ἐγένετο, ὁρῶν-

τες

τες τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν Thucyd. pro ὁρῶσι. ἐ προσήκετέον ὑμῖν ἐστι τοῖς τύτων λόγοις, εἰδότας ὅτι βλάπτεσι Dinarch. pro εἰδόσι. φημὶ γὰρ ἐν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα Ἀστράπτων ἐπιδέξι' Il. β'. v. 350. & 353. pro ἀστράπτοντα.

Nominativus non rarò usurpatur pro vocativo præcipuè cum articulo; ut ἡ παῖς ἐγείρε Luc. 8. v. 54. (vide pag. 129. l. 37.) Vocativus poeticè pro nominativo; ut ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς Ἕζετο—Il. θ'. v. 442. ἠχέτα τέττιξ Hesiod. interdum pro accusativo, & genitivo; ut εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην Il. α'. v. 498. ἠχέτα πόντου Orpheus. περίτεροι πόδες ἱππότα θηρὸς Arat. (vide Eustath. ad versum 68. Od. γ'.).

Quinetiam casus verbo tribuuntur alii quam sui; ut ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Ἐλθόντι δοῦναι—Soph. pro Ἀχίλλεια ὅπλα δῦναι.

Antecedens, quod esset alterius casûs, ponitur sæpe in casu sui relativi; ut ὐκ ἔστιν ἥντινα πώποτ' ὐκ ἦρξεν ἀρχὴν pro ἀρχή. sic περὶ τῦ τέκνυ ἐμῦ, ὃν ἐγέννησα, Ὀνήσιμον Philem. v. 10. pro Ὀνησίμυ. Regitur aliquando à præpositione; ut ἄγοντες, παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι Act. 21. 16. pro Μνάσωνα. quandoque à relativo regitur in diverso numero; ut ὐκ ἔστιν ἥντινα πόλεων ἐλύπησε Isocrat. pro ὐκ ἔστι πόλις ἥντινα ἐλύπησε.

Sunt qui elleipsin potiùs notant in hâc constructione; deesse tamen id perperam dicitur quod sine pleonasmo addi vix potest: insolens enim, si non planè inaudita, hæc constructio: ἄγοντες Μνάσωνα παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι. ὐκ ἔστι πόλις, ἥντινα πόλεων ἐλύπησε.

Pro genitivo absolutè posito usurpatur accusativus &c. (vide pag. 159.) Non rarò & genitivus absolutè ponitur pro alio casu; ut ταῦτα ποιησάντων τῶν Σπαρτιητέων ἐπαύσαντο τῦ παραυτίκα. Herodot. l. 7. pro ποιήσαντες Σπαρτιῆται. προσέμιξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν, ἐ προσιόντων αὐτῶν Thucyd. pro προσιόντας αὐτύς. ——σὲ δ' ἂν πολυεργὸς ἀροτρεὺς Βυκαῖός τ' ἀλέγοι—— Τοῖα παραφρασθέντος &c. Nicand. Theriac. v. 4. 5. 7. pro παραφρασθέντα.

Sæpissimè post infinitivum ponitur accusativus pro alio casu; ut Ἀβυδηνοῖσι προσέταξε φύλακας εἶναι τῶν Ἀθηναίων Herodot. l. 7. pro φύλαξι. ἐδόκει ἡμῖν ὑπερθεμένυς τὴν ναῦν ἀναβιβάσασθαι Lucian. ver. hist. l. 2. pro ὑπερθεμένοις.

Interdum verbo duos casus regenti apponuntur simul utrique, neglectâ etiam ratione concordantiæ; ut ὅτι οἱ ἐκ' ἤκυσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο Il. π'. v. 531. pro εὐξαμένῳ. ἀκέω enim regit genitivum & dativum pag. 147. Interdum nomini; ut τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλυ 1. Cor. 16. 21. Huc refer. κατὰ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε Act. 17. 2. magis perspicuè ὁ Παῦλος.

Ad Enallagen casûs spectat submutatio casuum quæ dicitur *hypallage*; ut ἀφαιρῶ σὲ τοῦτο vel σὲ τούτου &c. vide pag. 159. 160. 161.

3°. Vocis seu significationis: Activa quædam significationem passivam vel neutram induunt; ἀναλαμβάνω, ἀναφέρω *reficior, revalesco*, ἀπαλλάττω *liberor*, τελῶ *censeor*, μεταβάλλω *mutor*, ἀσκέω *exerceor* &c. ut ἀναλαμβάνων ἐκ τῆς νόσου Galen. ἐκ τῆς πληγῆς ἀναφέρων Plutarch. τὰ σύμμετρα τῶν σωμάτων ἀπαλλάττει ῥᾷον Aristot. Probl. εἰς ἄνδρας τελεῖν ἠρξάμην Lucian. μεταβάλλει χειμὼν εἰς εὐδίαν Menand. ἀσκεῖν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς Isocrat. quibus adde κατάπαυσε Jerem. . v. 25. &c. Subauditur in his ferè accusativus nominis reciproci; ut ἀνέλαβεν ἑαυτὸν Demosth.

Passiva quoquè & neutra interdum activam habent significationem; ut σὺ ἀπεστράφης με Jerem c. 15. v. 6. βεβούλευται c. 27. v. 45. κοινωνοὺς πεποίηνται Demosth. (vide pag. 53.) cum pluribus aliis utriusque sortis.

4°. Modi: Infinitivus sæpissime loco imperativi ponitur (vide pag. 178.) interdum Subjunctivus; ut τὸ τρίτον μέρος ἢ τριττὺς ἔχῃ Demosth. de classibus. item Optativus; ut εἰ μὴ φοβῇ ἀφίκοιο Æschin. addito ut plurimum ἂν; ut αὐτὸς ἂν εἰδείης Lucian. Ganymed. & Jup. Futurum quoque Indicativi perfrequenter; ut—οὐ μὴν δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις Πείσῃ δὲ θυμῷ—Euripid. οὐ φονεύσεις. οὐ μοιχεύσεις &c. Legitur imperativus pro futuro indicativi; ut οἶσθ᾽ οὖν ὃ δρᾶσον ὦ γύναι Euripid. Iphigen. pro ὃ δράσεις.

5°. Temporis: Indefinita temporum omnium habent significationes; ut ὡμοιώθη ἡ βασιλεία Matth. 17. 23. i. e. ὁμοιοῦται &c. In indicativo tamen, sæpiùs perfecti; In imperativo & infinitivo, præsentis; In optativo & subjunctivo, futuri.

Est ubi alia omnia tempora pro se invicem accipiuntur præsertim in sacris Bibliis.

Pro futuro, Præsens in his ubique; ἔδομαι, φάγομαι *edam*, πίομαι *bibam*, νέομαι, εἶμι *ibo*, ἐλῶ *impellam* &c. vide anomalorum tabellam.

Imperfectum; ut N. ἀλλὰ σῶται δείσει. Π. οὐκ ἐχρῆν Lucian. Nereid. & Neptun.

In vaticiniis, sæpiusculè præsens, indefinitũ vel præteritum; ut ἐγείρομαι Mat. 27. 63. παιδίον ἐγεννήθη Isaiæ 9. 5. συγκλείσω ... ἡ γῆ, καὶ ἔσται λαὸς ὡς κατακεκαυμένος ib. v. 19.

Pro indefinito vel præterito, quandoq; præsens; ut φαίνεται Matth. 2. 13.

Pro præsenti, contrà præterita; ut ἔοικα, οἶδα Lucian. (vide p. 53.)

Est & alia Enallage dicta Ἀντιμέρεια, quâ ponitur pars una pro parte orationis alterâ. Adjectivum pro adverbio, pag. 125. Adverbium vel infinitivus

infinitivus pro nomine, pag. 128. Participium pro adverbio, Substantivo &c. pag. 181. &c.

Elleipsis

Est defectus unius vel plurium dictionum in contextu:

1. Nominis : In adjectivis vel articulis fœmininis certa quædam substantiva subintelligenda sunt, præcipuè casûs obliqui.

Βυλή. ut μίαν βυλεύσομεν Il. β'. v. 379. i. e. βυλήν.
Γῆ. τὴν ξηρὰν Psalm. 95. 5. i. e. γῆν.
Γυνή. εἴγε συμβαίη γεραιῷ νέαν ἔχειν Xen. i. e. γυναῖκα.
Γραμμὴ vel γωνία. πρὸς ὀρθὴν Euclid. i. e. γραμμὴν vel γωνίαν.
Δίκη. ἀξίαν ἀποτίνειν Lucian. i. e. δίκην: εὐθείας κεῖνετε Psalm. 53. 1. i. e. δίκας.
Δορά. ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος Adag. i. e. δορᾷ.
Ἡλικία. ἀρετὴν ὢν νέας ἀσκεῖ Synes. ep. 68. i. e. ἡλικίας.
Ἡμέρα. τῇ ἐπιφωσκούσῃ Matth. 28. i. e. ἡμέρᾳ.
Θάλασσα. ἐφ' ὑγρὴν Od. α'. v. 97. i. e. θάλασσαν.
Μερὶς vel μοῖρα. ἐρίζειν περὶ ἴσης Il. λ'. v. 423. i. e. μερίδος vel μοίρας.
Ναυμαχία. μίαν ναυμαχήσαντες Aristoph. i. e. ναυμαχίαν.
Ναῦς. τριήρης Thucyd. i. e. ναῦς.
Ὁδός. τὴν ἐπὶ θάνατον εἶναι & ἑτέραν ἐκτρέπονται Lucian. i. e. ὁδόν.
Πληγή. δαρήσεται πολλάς, ὀλίγας Luc. 12. 47, 48. i. e. πληγάς.
Πνοή. οἱ Ἐτησίαι λεγόμενοι & αἱ προπαῖαι γίνονται Aristot. i. e. πνοαί.
Τέχνη. ἡ ῥητορικὴ παραφυές τι τῆς διαλεκτικῆς Aristot. Rhetor. 1. i. e. τέχνη.
Φωνὴ vel γνώμη. ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι Luc. 14. 18. i. e. φωνῆς vel γνώμης.
Χώρα. εἰς ὅλην περίχωρον Matth. 14, 35. καθ' ἰδίαν Matth. 24. 3. i. e. χώραν.
Ψῆφος. τὴν λευκὴν ἀεὶ καὶ σώζουσαν φέρεις Lucian. Hermog. & τὴν ἀναιροῦσαν seu καθαιροῦσαν τιθέναι Dem. i. e. ψῆφον.
Ὑπόνοια. διὰ κενῆς Psalm. i. e. ὑπονοίας.
Ὥρα. πρωΐας Matth. 21. 18. & ὀψίας Matth. 27. 57. i. e. ὥρας.
In quibusdam neutris ;
Διάστημα. πόρρω ὄντων δι' ὀλίγου Thucyd. lib. 3. i. e. διαστήματος.
Ἱμάτιον. ἐν τοῖς μαλακοῖς φοροῦντες Matth. 11. 8. i. e. ἱμάτια.

Μέρος	ἄχει ὑμίσεος ἐψηθὲν Dioſcorid. i.e. μέρες.
Ῥῆμα vel ἔπος.	δι᾽ ὀλίγων ἔγραψα 1. Pet. 5. 12. i. e. ῥημάτων.
Τάγμα	πᾶν τὸ ϛρατιωτικὸν Herodian. l. 2. τὸ λῃϛικὸν τῶν
vel πλῆθος,	Πελοποννησίων Thucyd. l. 2. i. e. τάγμα, &c.
Ὕδωρ.	ποτήειον ψυχρῦ Matth. 10. 42. i. e. ὕδατος.
	In paucioribus maſculinis ; ut
Πυρετός.	τριταίες λύει Dioſcor. l. 2. i. e. πυρετές.
Ὕπνος.	ὡς βαθὺν ὁκοιμήθης Lucian. i. e. ὕπνον.
Χρόνος	ἐκ πάλαι Plato. ἐκ πολλῦ Thucyd. l. 5. δι᾽ ὀλίγε Idem. l. 2. i. e. χρόνε.

Ponitur genitivus, omiſſo priore ſubſtantivo ; ut εἰς ᾅδε Act. 2. 27. i. e. οἶκον. ἀγαθῦ δαίμονος ἐγχέαι Athen. i. e. κύλικα. εἴθέ μοι τέτε γένοιτο. i. e. κτῆσις vel χρῆσις.

Frequenter genitivus nominis proprii uſurpatur, ſubaudito appellativo ; ut Δημοσθένης Δημοσθένες i.e. υἱός. Demoſt. de cor. Μαρία Ἰακώβε i. e. μήτηρ Luc. 24. 10.

Uſitatiſſimè cum articulo nominis intellecti ; ut Ἰάκωβον τὸν τῦ Ζεβεδαίε Matth. 4. 21. i. e. υἱὸν ſic Τὴν αὐτῦ φιλέει Il. i. v. 342. i.e. γυναῖκα. Quandoque participium unà cum nomine ſubintelligitur ; ut Μαρία ἡ Ἰακώβε Matth. 27. 56. i. e. μήτηρ δοκῦσα, ut rectè Theophylact. pag. 372. Subauditur & nomen partitivum ; ut τῶν παρόντων μήτε ψέγε, μήτε ἐπαίνει Polyænet. i. e. τινά. τῶν τειχιλίων κατελέγην Lyſias. i. e. εἷς vel τίς. (ſic ἐξ αὐτῶν ἀποκτενῦσι Luc. 11. 49.)

Quinetiam alia permulta non invenuſtè ſupprimuntur ; ut ἐν γαςρὶ ἔχυσα Matth. 1. 18. i. e. βρέφος, &c.

Elleipſis verbi : De verbo ſubſtantivo dictum eſt pag. 124.

Ἐστι (*officium eſt*) quandoque reticetur ; ut τὴν πενίαν φέρειν ἐ παντὸς Sext. τῆς ἀρετῆς εὖ ποιεῖν Ariſtot.

In epiſtolarum inſcriptionibus ſæpè omittitur verbum εὔχομαι, aut aliud ſimile ; ut Ἰσοκράτης τῷ Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν Iſocrat. Παῦλος κλητὸς ἀπόϛολος &c. τῇ ἐκκλησίᾳ τῦ θεῦ &c. 1. Corinth. 1. 1, 2

Elleipſis Adverbii : ἕνεκα paſſim, idque eleganter pag. 138. &c.

Ὦ itidem ante vocativum ; ut Ἄνδρες Ἀθηναῖοι Demoſth. ſic ἄνδρες ἀδελφοὶ Act. 13. 26.

Φεῦ ante genitivum ; ut τῆς ἀναιδείας.

Elleipſis Conjunctionis : Copulativæ defectus vocatur Aſyndeton ; ut ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα Plutarch.

Ὡς ante infinitivum ; ut ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν Lucian. vide p. 178. l. 10.
Ἵνα ante subjunctivum ; ut ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος Matth. 7. 4.
Similiter μῶν ; ut εἴσῃ, ὁρῶμαι μόνον Lucian.

Elleipsis Præpositionis : Usitatissimè κατὰ, διὰ, vide pag. 138. 143. 157. &c.

Præpositiones sæpè subaudiuntur ante casus quos regunt ; ut τοῖς κέκραγας ἀνδρὸς Steph. i. e. περί. πεφύλαξο Παντοίων ἀνέμων Arat. i. e. ἀπό. κεφίσαι ἑαυτὸν τοῦ σκίμποδος Herodian. i. e. ἐπί.

Elleipsis plurium dictionum : Frequens est Elleipsis in Adagiis, Apophthegmatis, Dialogis præsertim scenicis ; ut ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς Plutarch. In abruptis itidem locutionibus, quæ vehementiorem animi motum & pathos exprimunt, usitatissima est Elleipsis, dicta Aposiopesis ; ut καὶ σὺ τέκνον, Plutarch.

Pleonasmus

Est excessus unius vel plurium dictionum.

Ἄτλα post certas voces redundat ; ut ποῖ' ἄτλα, πόλλ' ἄτλα, ὀλίγ' ἄτλα, πηνίκ' ἄτλα.

Αὐτὸς passim in N. T. ut καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ Matth. 8. 1. Eleganter πᾶς τις, πᾶς ὅσος Lucian.

Infinitivi nonnulli, φάναι, εἰπεῖν, εἶναι &c. ut ἔφη εἰπεῖν Xenoph. ἑκὼν εἶναι Bud. Additur verbis infinitivus cognatæ significationis ; ut βῆ δ' ἴμεν Il. ε. v. 167. Quædam & participia ; ut ἔφη λέγων Herodot. l. 5. vide ὢν [pag. 164.] Ἔχων & φέρων alicubi ; ut παίζεις ἔχων Lucian. φλυαρεῖς ἔχων Plato. ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Æschin.

Porrò dictiones cujuscunque generis in oratione πλεονάζουσι ; ut ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι &c. Herodot. l. 2. Ἄγριον ἄγριον ἕλκος Bion. Id. 1.

Pleonasmi species est Periphrasis.

Χρῆμα cum genitivo nominis usurpatur pro ipso nomine ; ut ἐξαίρετον χρῆμα τοῦ νεανίου *eximius juvenis*, & τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον *quanti labores* Aristoph. μέγα χρῆμα συὸς *magnus aper* Herodot. Similiter παῖδες vel υἷες ; ut ἰατρῶν παῖδες pro ἰατροὶ υἷες Ἀχαιῶν pro Ἀχαιοὶ Il. α. v. 162.

Apud poetas nomen qualitatis cum genitivo personæ, ipsam personam circumloquitur ; ut ἲς Τηλεμάχοιο Od. π' v. 476. interdum cum adjectivo Proprio ; ut βίη Ἡρακληείη Il. λ. v. 689. item ἶς βίης Ἡρακληείης Hesiod.

Multa verba auxiliaria cum infinitivis vel participiis ponuntur pro verbis finitis ; ut ἔοικα γελάσεσθαι pro γελάσομαι Lucian. ἦλθον

ἀπολέσθαι pro ἀπώλοντο Diodor. ἦλθον ἀναιρεθῆναι i. e. ἀνῃρέθησαν Plutarch.

Pro verbo passivè vel neutraliter significante adhibetur adjectivum ejusdem, cum verbo substantivo; ut διάφορος ἐγενόμην pro διέφερον Isocrat.

Accedit figuris hisce Syntaxeos figura Dispositionis, Hyperbaton sive Ἀνακόλουθον.

Ἀνακόλουθον est figura, per quam perturbatur ordo vocum in oratione; utpote situ non communi & debito dispositarum; ut καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς —— καὶ ὄντας ὑμᾶς νεκροὺς συνεζωποίησε Eph. 2. v. 1. & 5.

Figuræ Prosodiæ.

ALiæ sunt *Dictionis*: aliæ *Carminis*: utriusque generis usus præcipuus est in poesi.

Figuræ Dictionis; Synecphonesis, Diæresis, Tmesis, Systole, Diastole, Cæsura.

Synecphonesis

Quæ & Synæresis dicitur, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimensione collidit; ut Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ -- Il. α. v. 3?4. Θεοῖσιν ἐπευξάμενος —— Pythagor. v. 49. Καί σφέας φωνήσας --- Il. δ' v. 284.

Syllabæ breves ita contractæ pro longâ habentur; ut ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν Il. β'. v. 4. (vide Il. ω'. v. 527.) Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι Hesiod. Εργ. l. 1. v. 149. Pro brevi rariùs; ut Ὄρσεο πέπον ——Il. ε. v. 109.

Interdum longa ante brevem colliditur; ut Ῥεῖα μάλ' γὰρ φεύγεσκεν -- Il. ρ' v. 461. sic Hesiod. Εργ. v. 5. Longa etiam ante longam, & in diversis dictionibus; ut Ἢ εἰσύκαν ἀμφὶ πύλῃσι —— Il. ε. v. 466. sæpissimè ἢ ante οὐ; ut Ἢ οὐκ ἅλις ὅττι γυναῖκας —— Il. ε. v. 349. Ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησε --- Il. ι. v. 533. Ἢ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγών --- Theocrit. Id. 5. v. 116.

Diæresis

Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas breves dissolvit; ut Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς --- Il. γ'. v. 314. ὑίον ἐλύσατο --- Il. α'. v. 685.

Tmesis

Membra vocis compositæ disterminat, interventu unius vel plurium dictionum; ut —— κατὰ γαῖα κάλυψε Il. ξ'. v. 114.

Systole

Systole

Syllabam longam corripit; ut —λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι Od. λ', v. 303.—ἀλλὰ βέλεσθε Od. π' v. 387. —δύω δώδεκα δώσω καὶ εἴκοσι Epigram. l. 7.

Breviatur interdum αι finalis ante consonam; ut εἰδῆεν ὅττ' αὖθ' ἵκωμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Il. ί, v. 414.

Item vocalis ante σ & alteram consonam; ut Ὤκυμον, ἡδύοσμον. ——Ammian. ep. 17. as terminatio pluralis 1a. & 2a. simplicium ut ——μετὰ τροπὰς ἠελίοιο Hesiod.

Diastole sive Ectasis

Brevem producit; ut Διὰ μὲν ἄρ ζωστῆρος——Il. δ'. v. 135. Ἐς λίμνην αὐτοῦ σὺν ἔντεσι——Hom. Batrachom. v. 156. Ἄσσα σὺ μὴ δείδιθι ---Nicand. Alexiph. v. 443.

Frequentiùs extenditur brevis: 1°. ante liquidam; ut——μάλα ἀείδω Hom. hymn. in Mercur. v. 499. Πολλὰ λισσομένη——Il. ί. v. 358. 2°. ante aspiratam; ut——ἴδον αἰόλον ὄφιν Il. μ'. v. 208. plerumque vocalem aspiratam; ut Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν——Il. έ. v. 7. Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη——Il. δ'. v. 86.

Non rarò voces monosyllabæ præsertim ante liquidam extenduntur; ut —διὰ δὲ μέγα πῆχος ἄραξα Hesiod. Scut. Hercul. v. 364.

Cæsura

Extendit syllabam brevem in fine dictionis & initio pedis; ut Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες——Il. ξ'. v. 421. Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν——Il. γ'. v. 83. ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην Il. α'. v. 45.

Plures simul figuræ interdum congeruntur; ut——οὔ με μάλα ῥεῖα Νικήσει——Il. ύ. v. 101. Cæsura & Synecphonesis. &c.

Figuras has omnes comprehendit & supergreditur

Licentia Poetica.

Nullis enim legibus constricti poetæ, longas corripiunt, breves producunt, ancipites in eâdem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: Et, sive metri cogantur necessitate; sive numerorum varietati, elegantiæ, symphoniæ studeant; sive etiam furori suo & αὐθαδείᾳ obsequuntur; cunctis superiores regulis sibi vendicant licentiam: cujus exempla permulta in poematis abundant; paucula hic indigitantur.——τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται Theocrit. Id. 6. v. 19. Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο Il. ψ'. v. 2.——ἢ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει Il. α'. v. 342. Οὐράνιον πετάλυμμα βάλλεις——Orph. Hymn. 18. v. 17. Ἐεις ἔργον στρωφώσα θήκε——Quint. Smyrn. lib. ιβ'. v. 109. Τιμὰς τυχοῦσα παρ' αὐτῆς——Orph. hymn. in Semelen. v. 6. Βασιλίζεται δ' οὕτω γεῖτον τῷ θανάτῳ Steph. Paral. p. 58. ex Epigram. Φέρβε βόας, φέρβε μῆλα φέρβε σὺ χώρον, οἷον θελήσειν Callimach. hymno in Cererem. v. 136.

Ceterùm monendi sunt lectores, ne errata editionum pro licentiâ depu-

tent

rent poetæ ; ubi enim alii codices habent ——πώτης δ' ἐλώεχα ——Il. ά. v. 4. ——rectiùs secundum suggerit Stephanus, ——αὐτὴς δὲ ἑλώεχα , sic—— τὸν δ' ἔνακηνο——Il. ... 176. ... ——τὸν δὲ ἔνακτα Steph.

Plura in hanc rem differit Stephanus in Scholiis ad carmen Hesiodi 268. Πωῦν δὲ ... ——p. 29. & in Paralip. p. 90.

Figuræ carminis : Ἀντιποδία , Brachycatalexis, Hypercatalexis, sive Hypermetrum, dialysis.

Ἀντιποδία

Est, quâ pes pro pede ponitur ; idque multifariàm.

1o. Spondæus in quinto loco hexametri constituitur ; ut Ἀμφοτέρον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής. Il. γ'. v. 179. cujusmodi versus spondiacus vocatur.

2o. Anapæstus, initio plerumque hexametri ; ut Βορέης καὶ Ζέφυρος τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον Il. ί. v. 5.

3o. Iambus in hexametro ; ut Ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα ——Il. ά.v. 70.

4o. Amphibrachius ; ut Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα —— Il. ά. v. 193.

5o. Pes proceleusmaticus , sive τετράβραχυς ; ut τρέσε δ' Ἀΐδης ἐνέροισι Hesiod, Theogon. v. 850.

Brachycatalexis sive Acatalexis

Est, quâ syllaba vel pes finalis desideratur ; ut ἐν ἀμέρᾳ φαέννον ἄστρον Pindar. Ζεῦ πάτερ ... idem.

Hypercatalexis sive Hypermetrum

Est, quâ syllaba præter justam metri dispositionem superabundat ; ut Ἄνθεσι πορφυρέοισι λύκοισιν ἀναγκαίοισι χαλινοῖς Tryphidior. v. 95. nisi quis hic malit hypermetrum fingere synecphonesin, & syllabas collisas breviare .

Dialysis

Est, quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis ; ut Πυκνὰ δινεῦντες πτέρ' ἀπ' ὠράν' αἰθέ——

——ρος διὰ μέσσω Sapph. ode. 1a.

Unto this grammar Busby put no end
for who knowes most in ... may mend